

למבט פנינים לזוהר בזוהר הרקיע

לימוד זוהר היומי

ספר הזוהר המחולק ל-354 ימות השנה

ובו: "ספר הזוהר" - "זוהר חדש" - "תקוני זוהר"

❖ זוהר היומי לחודש אלול ❖

שבט תשס"ט - עיד"ק בית שמוש תובב"א

הוצאת:

"חברה מזכיי הרבנים העולמי"

מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס

ב"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
MIFAL OILUMI L'HATZULAS HADAS

Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם את כל ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות – בבתי מדרשות – בשמחות – לכל החברים וידידים
ולכל אחד ואחד מישראל – לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

hazohar.com@gmail.com

לקבלת הספרים בחינם: הרב אברהם ווייס

בבית המדרש "עטרת ישעיה" האלמין

רחוב נחל לכיש 24/8 - רמת בית שמש ארץ ישראל

Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8

Ramat Beth Shemesh 99093, Israel

011-972-548-436-784

דרך הבעש"ט האמיתי

הבנל עם טוב זיע"א
צוה לאנשי, שקודם
כל תפילה [שחרית,
מנחה, וערבית], ילמדו
מאמר זוהר ותיקונים.
(ליקוטי תורה משערוביל,
הדרכה ו')

מציל ממיגפה

לימוד זוהר הקדוש
מציל את האדם
ומשפחתו ממיגפה
ושערורות. (אמרי פנחס
שער ו אות עג)

מבטל כל מיני פורעניות

כבר ידוע לכבודם
מעלת לימוד זוהר
הקדוש אשר הוא
מבטל כל מיני
פורעניות וגזרות
קשות ורעות ומותא
וחרבא וביזה מעלמא.
(רבני ירושלים תרפ"א)

מה שגורמים אלו שלא רוצים לעסוק בחכמת הקבלה

קול אומר קדא,
"מה אקרא כל
הבשר חציר", הכל
הם כבהמות
שאוכלות חציר.
"וכל חסדו כציון
השדה", כל חסד
שעושים לעצמם
עושים.
ואפילו כל אלו
שעוסקים בתורה,
כל חסד שעושים
לעצמם עושים.

באותו זמן ויזכור
כי בשר המה רוח
הולך ולא ישוב
לעולם, זה הוא רוח
המשיח.

אוי להם מי שגורמים שילך לו מן העולם ולא ישוב לעולם, שאלו הם שעושים את התורה יבשה, ולא רוצים לעסוק בחכמת הקבלה, שגורמים שמסתלקת נביעת החכמה שהיא י' ממנה, ונשארת ב' ביעשה.

אוי להם שגורמים עניות וחרב וביזה והרד ואבדו בעולם.

זהו הרוח שמסתלק, הוא רוח המשיח, כמו שנאמר, והוא רוח הקודש, והוא רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת ה'. (תיקוני זוהר, תיקון ל')

מכון "זוהר הקדוש השנתי" – ללימוד כל ספר "זוהר הקדוש" במעגל השנה – שעל ידי 'מפעל עולמי ללימוד ספר זוהר הקדוש' מטרת המפעל: כמו שכתוב בזוה"ק (רע"מ ח"ג קכד ג): ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר זוהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי ויתקיים בהון ה' בודד ינחנו ואין עמו אל נכר. **ע"ד ו'קדיש מ'ן ש"מ"א ו'חיה כ"י ל"א תשכ"ח מפי' זרע"ו**

עזרי מעם ה' עשה שמים וארץ

לחמם שכינים לזהרם לזהרם בזהר הרקיע

ספר הזוהר

השלם והמגן

על חמשה חמשי תורה

מהתנא האלקי רבן שמעון בר יוחאי זיע"א

על ידי באי בשערי זוהר הקדוש לבנם
ולטיל בפרדם זוהר, ותקנים מה שאמר
אלהו לבר יוחאי בספר הזוהר: "ותגליא
לתתאי בסוף יומיא, ובגניניה וקראתם דרוך
בארץ לכל ישביה וגו', ושבתם איש אל
אחותו" וגו'.

ספר הזוהר הקדוש הזה סדר מחדש ומחלק לקטעים. כדי ללמד את הזוהר
מדי יום ביומו. וכל שנה ושנה ישלים את כל ספר הזוהר הקדוש.

כל נפש מישראל למגדול ועד קטן מחיב ללמוד ספר הזוהר דבר יום ביומו. ולסיום
את כל ספר הזוהר הקדוש בכל שנה ושנה. חק ולא יעבר. לתקון הגאולה
האמתית. ובשעה אחת יזכה להיות בן עולם הבא. (ת"ד רבני ירושלים תרפ"א – כסא מלך)

כל הזכויות של הזוהר הקדוש המגן השלם, שמורות להמחבר
התנא האלקי רבן שמעון בר יוחאי זיע"א, ומצוה גדולה לכל אחד
מישראל להדפיסו ולהפיצו בהנם ולחלקם לכל אחד ואחד
מישראל לזכות את הרבים, ועל ידי זה יזכה להיות "בן עולם
הבא", ולהיות במחיצת הרשב"י זיע"א. וכל המזכה את הרבים אין
קץ לשכרו, וזוכה לבנים צדיקים, ואין חטא בא על ידו.

נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות,
ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את
הרבים להיות "בן עולם הבא" על ידי למוד "הזוהר
הקדוש" בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

בונה עולמות

לימוד זוהר בניסא
בעלמא בונה
עולמות, וכל שכן
אם יזכה ללמוד
ולהבין פירוש מאמר
אחד, יעשה בו תיקון
למעלה בשעה אחת,
מה שלא יעשה
בלימוד הפשט שנה
תמימה כו'. (כסא מלך
לתיקוני, תיקון מג אות ט)

לימוד זוהר

שעה אחת יותר
מלימוד פשט
בשנה תמימה

לימודו כל השנה אינו
לכום אם אינו מעטרו
ביום אחד בלימוד
הקבלה, כי שקול
הוא כנגד כולם. (שם)

בן עולם הבא

אם קובע עת לה'
שעה אחת בכל לילה,
או מובטח לו שהוא
בן עולם הבא מבני
היכלא דמלכא ויהיה
מרואי פני המלך
היושבים ראשונה
במלכותא דרקינא.
(שם)

מרום על כל לימוד

לימוד ספר זוהר
מרום על כל לימוד,
בשגם לא ידע מאי
קאמר, ואף שימעה
בקריאתו. והוא
תיקון גדול לנשמה.
(מורה באצבע להחיד"א
זיע"א, אות מד)

מביא השק לכל מיני לימודים

על ידי לימוד זוהר
נעשה חשק לכל
מיני לימודים של
התורה הקדושה.
(שיחות הר"ן אות קח)

אשרי הזוכה

אשרי הזוכה להיות
עמלו בתורה, הן
בנגלה, הן בנסתר
בספר זוהר הקדוש
והתיקונים, וכדאי
הוא רשב"י התנא
האלקי זיע"א לפסוד
את כל העולם כולו
מן הדין ולקרב את
הגאולה.
(נאום יצחק ירוחם בהגאון
החסיד מוה"ר"ד משה
יהושע לייב זצ"ל דיסקין)

לוי עמי שומע לוי. בדור הרע הזה שהמינות גובר. היו לומדין עם תינוק בן תשעה שנים ספר
הזוהר ותיקונים להגות בה. והיה יראת חטאו קודמת לחכמתו. ויתקיים. (נוצר חסד מס' אבות פ"ד)

בס"ד

הוד והדר פעלם וצדקתם עומדת לעד
כדאי רבי שמעון לסמוך עליו
כל הרוצה ליטול חלק במפעל הזוהר הקדוש היומי
נא להתקשר: +972-548-436-784
או באי-מעיל: hazohar.com@gmail.com

A partner of the worldwide Zohar Hakadosh -
Is, in essence, a partner of Rabbi Shimon Bar Yochai himself. As known

לזכות לזרע של קיימא זיווג הגון ברכה והצלחה מרובה לפרנסה טובה בשפע,
לעשירות, לבריאות, לגידול צאצאים
לתורה ולחופה ולמעשים טובים.

לעילוי נשמת אבי מורי.....ב"ר.....ז"ל
יום השנהלחודששנת

לעילוי נשמת אמי מורתי.....ב"ר.....ז"ל
יום השנה.....

לעילוי נשמת זקניב"ר.....ז"ל
יום השנה.....

לעילוי נשמת זקינתיב"ר.....ז"ל
יום השנהלחודששנת

על ידי שתעזור לפרסם את ספר הזוהר בכל מדינה ומדינה ובכל עיר ועיר מקום אשר דבר המלך ודתו מגיע,
נוכה לשמחה וששון ליהודים בביאת משיח בן דוד בב"א.

והוא ימליץ טוב בעדינו אדונינו בר יוחאי

הרשות נתונה לכל מי שברצונו להדפיס קטעים מספר זה או כל הספר בכל מדינה
ומדינה כדי להרבות תורה ויראת שמים בעולם

To merit much blessing and success, finding a shidduch, abundant
parnassah, wealth, children, good health, true torah study, the raising of our
offspring to torah chupah and maasim tovim with peace of mind, and success in
settling in eretz yisrael.

הספר נדפס לזכות הרבים ונחלק בחינם לכל דורש ומבקש

תפלה קודם למוד הזהר

(קבלה מהאר"ז"ל)

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על פן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לביניך.

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוון לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למוידנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח ניחות. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:

הקדמה לספרי ”הזוהר היומי”

ישמחו החסידים ויגילו ה'לומדים בעזרת השי"ת ובזכות התנא האלוקי רבן שמעון בר יוחאי זי"ע הרינו נותנים לפניכם היום ברכה הספר הקדוש ”זוהר היומי” החדש [בהוצאה שניה], עם הוספות של זוהר חדש ותיקוני זוהר. סידרנו אותם ללימוד יומי, זאת אומרת, שכל יום ויום קוראים 11 עמודים ובשנה אחת גומרים אי"ה כל ”ספר הזוהר על התורה”, ”זוהר חדש”, ו”תיקוני זוהר”. וסידרנו אותם ל-12 כרכים, מחולק ליי"ב חדשי השנה, כך שבכל חודש לומדים וגומרים כרך שלם.

עוד הוספנו ג' מפתחות, ואלו הן:

מפתח א': ”סדר הלימוד היומי”, שיכולים למצוא את הדף שבכל יום ויום, באיזה עמוד הוא נמצא, מאיפה מתחילים ואיפה גומרים.

מפתח ב': ”מפתח פרשיות הזוהר, ותיקונים של תיקוני זוהר”, דהיינו הסדרים והפרשיות של ספר הזוהר על חמישה חומשי תורה וזוהר חדש, ושבעין תיקונים של תיקוני זוהר.

מפתח ג': ”מפתח דפי הזוהר הישנים”, כדי שיוכלו למצוא כל הדפים לפי דפוס הזוהר מווילנא, ושנדפסו אחר כך.

בט"ו מנחם אב תשס"ח לפ"ק העבר עלינו לטובה השלמנו בס"ד את סדר לימוד היומי על הזוהר הקדוש ונדפסו בי"ב חלקים, ונתפרסם מחודש אלול תשס"ח עד היום בכל העולם.

ובשבעה חודשים הראשונים מאז שגמרנו את הלימוד היומי של הזוהר, הגענו בס"ד קרוב לחצי מיליון אנשים שלומדים ומעיינים בזוהר הקדוש מידי יום ביומו.

עוד הכנסנו במהדורה הקודמת של י"ב חלקי הזוהר היומי, הספר ”אור הזוהר” (הוצאה ב'), שבו מלוקט קרוב ל-500 ספרים שמדברים על גודל מעלת לימוד ואמירת הזוהר לכל אחד ואחד, מאמרים הרבה שנמצאים בספרים שונים המדברים בגודל מעלת לימוד ואמירת הזוהר, מסודר בסדר נאה כל עניין ועניין.

הקדמה לספרי ”הזוהר היומי”

ישמחו החסידים ויגילו הלומדים בעזרת השי”ת ובזכות התנא האלוקי רבן שמעון בר יוחאי זי”ע הרינו נותנים לפניכם היום ברכה הספר הקדוש ”זוהר היומי” החדש [בהוצאה שניה], עם הוספות של זוהר חדש ותיקוני זוהר. סידרנו אותם ללימוד יומי, זאת אומרת, שכל יום ויום קוראים 11 עמודים ובשנה אחת גומרים אי”ה כל ”ספר הזוהר על התורה”, ”זוהר חדש”, ו”תיקוני זוהר”. וסידרנו אותם ל-12 כרכים, מחולק ליי”ב חדשי השנה, כך שבכל חודש לומדים וגומרים כרך שלם.

עוד הוספנו ג’ מפתחות, ואלו הן:

מפתח א’: ”סדר הלימוד היומי”, שיכולים למצוא את הדף שבכל יום ויום, באיזה עמוד הוא נמצא, מאיפה מתחילים ואיפה גומרים.

מפתח ב’: ”מפתח פרשיות הזוהר, ותיקונים של תיקוני זוהר”, דהיינו הסדרים והפרשיות של ספר הזוהר על חמישה חומשי תורה וזוהר חדש, ושבעין תיקונים של תיקוני זוהר.

מפתח ג’: ”מפתח דפי הזוהר הישנים”, כדי שיוכלו למצוא כל הדפים לפי דפוס הזוהר מווילנא, ושנדפסו אחר כך.

בט”ו מנחם אב תשס”ח לפ”ק העבר עלינו לטובה השלמנו בס”ד את סדר לימוד היומי על הזוהר הקדוש ונדפסו בי”ב חלקים, ונתפרסם מחודש אלול תשס”ח עד היום בכל העולם.

ובשבעה חודשים הראשונים מאז שגמרנו את הלימוד היומי של הזוהר, הגענו בס”ד קרוב לחצי מיליון אנשים שלומדים ומעיינים בזוהר הקדוש מידי יום ביומו. [ראה באתר ha-zohar.com].

עוד הכנסנו במהדורה הקודמת של י”ב חלקי הזוהר היומי, הספר ”אור הזוהר” (הוצאה ב’), שבו מלוקט קרוב ל-500 ספרים שמדברים על גודל מעלת לימוד ואמירת הזוהר לכל אחד ואחד, מאמרים הרבה שנמצאים בספרים שונים המדברים בגודל מעלת לימוד ואמירת הזוהר, מסודר בסדר נאה כל עניין ועניין.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ביאור הדברים: בזכות החיבור שלך ספר הזוהר הקדוש יצאו בני ישראל מן הגלות ברחמים ללא צרות וייסורים וללא צער חבלי משיח!

ואף משמים הסכימו על כך! בספר תיקוני הזוהר מבואר שבשעה שאלהו הנביא זכור לטוב נגלה לרבי שמעון בר יוחאי ולחבריא קדישא שעמו ולמד עמהם סתרי תורה בעניין תיקוני נשמות, יצאה בת קול משמים ואמרה להם "כמה רב כוחו וקדושתו של רבי שמעון בר יוחאי בעולם", ואחר כך הוסיפה ואמרה נבואה בזו הלשון, "וכמה בני נשא לתתא יתפרנסון מהאי חיבורא דילך כד יתגלו לתתא בדרא בתראה בסוף יומיא, ובגינה, "וקראתם דרור בארץ".

ביאור הדברים: כמה בני אדם למטה יתפרנסון מזה החיבור שלך כאשר יתגלה למטה בדור האחרון בסוף הימים, ובזכותו יתקיים הפסוק "וקראתם דרור בארץ" - המרמז על הגאולה השלימה.

וכאור לעינים ביאורו של השל"ה הקדוש, שכתב על כך, "הנה מבואר מכאן שחיבור הזהר היה עתיד להיות גנוז וכו' עד שיבוא הדור האחרון בסוף הימים שאז יתגלה לתחתונים ובזכות העוסקים יבוא משיח כי אז תמלא הארץ דעה בסיבתו אשר זה תהיה סיבה קרובה לביאתו וזה שאמר ובגינה "ושבתם איש אל אחוזתו וכו' כדי שבזכות זה יגאלו ישראל, כשם שלא נגאלו ישראל ממצרים עד שהוצרך הקב"ה לקדשם בדם הפסח ובדם המילה כן הגאולה העתידה לא יהיה הגאולה עד שייזכו לתוספת הקדושה הזו, והוא רצון האל יתברך, ואשרי הזוכה בה" (עשרה מאמרות מאמר ראשון, שני לוחות הברית).

כמו כן, בנוסף למעלה הנפלאה של קירוב הגאולה ברחמים, מסוגל הלימוד והקריאה בספר הזוהר הקדוש לבטל כל גזירות קשות ולהיות כחומה בצורה מפני כל צרה רחמנא ליצלן.

רבינו הקדוש הרמח"ל, רבנו משה חיים לוצטו זצוק"ל זיע"א בעל ה"מסילת ישרים" ועוד, תיקן בישיבתו סדר לימוד מיוחד של גירסא בספר הזוהר הקדוש במשמרות ללא הפסק כלל מעת לעת, וקבע דבר זה כתקנה הראשונה בישיבתו, וכותב על מעלת הדבר באגרת לחכמי ישראל בזה הלשון, " זאת העצה היעוצה לכל קהילות קודש להנצל מרשת זו טמנו שונאיהם ובודאי היה להם לפקח על זאת ולא יחדלו כי רב הדבר ועצום מאוד...

... ועתה אל ישליכו חכמי ישראל את הדבר הזה אחרי גוים כי אני אלמלא נתיישר חיילי הייתי קובע דבר זה בכל מקום ומקום אבל כבוד תורתכם יקח את

"זוהר הַיּוֹמִי" - לְיִמּוּד כָּל סֵפֶר הַזּוֹהַר וְתַקּוּנֵי בְּמַעְגַל הַשָּׁנָה

העצה הזאת ויהיה לו לזכות כי אין כמוה לטובה לכל ישראל וכל אחד במקומו יכול לעשותו כי לא דבר קשה הוא כלל".

ומי לנו גדול כהרמח"ל זיע"א אשר היה בקי עצום בכל מכמני התורה ולא מצא עצה לבטל גזירות מעם ישראל אלא את העצה הזו, לימוד בספר הזוהר ברצף ללא הפסק, שבכוח הקדושה העליונה של ספר הזוהר הקדוש לבטל כל גזירות ולקרב הגאולה ברחמים.

עד כמה היה חביב לימוד תורת הסוד על תלמידי הבעל שם טוב וממשיכיו, יש ללמוד ממה שהרה"ק מוהרי"א מזידיטשוב זיע"א העיד בעצמו ואמר: שלמד ושנה הפרי עץ חיים מאה פעמים ואחד.

האמת היא, שדי בדברים שהבאנו עד עתה לעורר את הלבבות לקריאה ולימוד בספר הזוהר הקדוש, וכי ימצא חלילה יהודי אשר לא רוצה לפעול על מנת לקרב גאולת ישראל ברחמים ולבטל כל גזירות קשות רח"ל. אלא, שלצערינו הרב, כלל גדול ונורא הוא, שכפי קדושתו ומעלתו של הדבר כך יש יצר הרע שמנסה להתנגד לכך בכל כוחו. דבר זה בולט וזועק לשמים בפרט בנושא הקריאה והלימוד בספר הזוהר הקדוש. היצר הרע שיודע בוודאות שע"י הקריאה והלימוד בספר הזוהר הקדוש, הוא נדחה מן העולם ומתבטלת ממשלתו לעד וכל מציאות העולם משתנה ומתקרבת בצעדי ענק לקראת הגאולה השלימה ברחמים, משקיע מאמצים מיוחדים להחדיר דעות שטות והבל הפך האמת ממש, ואף לא בוחל כדרכו בשקרים ובהפחדות, והעיקר שמטרתו תושג ותאבד טובה מישראל חלילה וחס. כדרכו של היצר הוא פונה לכל אדם בשפתו שלו וכביכול מתוך דאגה עמוקה ואהבה:

לאחד - שאיננו מבין את לשון הזוהר, טוען כנגדו מה התועלת בקריאתך הרי אינך מבין כלום.

לשני - שעוסק כל יומו בלימוד ש"ס ופוסקים, טוען: הרי אינך מקובל, כשתסיים ללמוד את כל הש"ס והפוסקים אז תמצא זמן גם ללמוד בספר הזוהר, כעת זה ביטול תורה.

לשלישי - שעדין רחוק מקיום המצוות, טוען, מה לך ולספר הזוהר הקדוש הזה? זה, לא בשבילך כלל!

”זוהר הַיּוֹמִי” - לְיִמּוּד כָּל סֵפֶר הַזוהַר וְתַקּוּנֵי בְּמַעְגַל הַשָּׁנָה

לרביעי - המחפש כל טענה להתחמק מקיום חובותיו, טוען, אסור לקרוא בספר הזוהר! ומי שיעיז, ישתגע. השמר נפשך והתרחק מזה הספר.

בראשונה נבאר כי אף גירסא בעלמא - קריאה ללא הבנה כלל בספר הזוהר הקדוש מעלתה גדולה ונשגבה ופועלת רבות ונצורות.

ונביא משל למה הדבר דומה - לרופא הנותן תרופה לאדם הנזקק לה אף על פי שאדם זה אינו מבין כלום בחכמת הרפואה, מכיוון שלקח תרופה מרופא מומחה שבקי ויודע בחכמת הרפואה התרופה מועילה לו והוא בסייעתא דשמיא מתרפא וקם מחוליו, נכון גם הדבר לגבי הקריאה בספר הזוהר, אפילו שהקורא לא מבין כלל את אשר הוא מוציא מפיו, הקדושה העליונה הטמונה במילים של ספר הזוהר הקדוש פועלת בקורא אותם את פעולתה וזוכה לכל המעלות שנאמרו לגבי העוסק בספר הזוהר הקדוש. (גורי הארי ז"ל, החיד"א, פלא יועץ, דגל מחנה אפרים, רבי חיים פלאג'י, שו"ת ישכיל עבדי, שו"ת פרחי כהונה, ועוד.) כמו כן, גם תלמידי חכמים ובני ישיבות העוסקים כל זמנם בלימוד התורה, צריכים להקדיש בכל יום זמן לקריאת מס' דפים בספר הזוהר, שזכות הקריאה הזאת, מלבד כל מעלותיה לכלל ישראל, תועיל להם ביותר שיזכו להבין את לימודם ולזכרו, וכן להתעלות רוחנית גדולה, כנראה בחוש.

מִרְן רַבִּינוּ יוֹסֵף חַיִּים זִיע"א בַּעַל הַבֵּן אִישׁ חַי מְבַאֵר אֶת מֵאֵמֶר הַגְּמָרָא "כָּל הָעוֹסֵק בַּתּוֹרָה מִבְּפָנִים תּוֹרָתוֹ מְכַרְזָת עֲלָיו מִבַּחוּץ" שְׁכַל הָעוֹסֵק בַּחֶלֶק הַפְּנִימִי שֶׁל הַתּוֹרָה זוֹכֵה וּמְאִירוֹת עֵינָיו בַּחֶלֶק הַנִּגְלָה שֶׁל הַתּוֹרָה. וְאֵף מִרְן הַגָּאוֹן הַגְּדוֹל רַבִּי בֶן צִיּוֹן אַבָּא שְׂאוּל זְצוּק"ל זִיע"א הִיָּה מוֹרָה לְתַלְמִידָיו בַּעֲדוּם בַּחוּרִים צַעִירִים לְקַרְא בְּכָל יוֹם מִס' דְּפִים בַּסֵּפֶר הַזוהַר, שׁוּזָה יַעֲזוֹר לְפַתּוּחַ אֶת הַלֵּב לְתוֹרָה וּלְזַכֵּךְ הַנֶּפֶשׁ. וְהוֹסִיף עוֹד וְאָמַר, כִּי סֵפֶר הַזוהַר הַקְּדוֹשׁ מֵלֵא וְגָדוֹשׁ בְּמוֹסַר וּמְלֵהִיב בְּיִתְרָה לְעַבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְזֶהוּ סֵפֶר הַמוֹסַר הַטוֹב בְּיִתְרָה. אֲנַחְנוּ רֵאִינוּ בְּעֵינֵינוּ מַעֲשֵׂה רַב מְאֹד מְגִדּוּלֵי יִשְׂרָאֵל מִמֶּשׁ, אֲשֶׁר הִיָּה מִיָּקָר אֶת זְמַנּוֹ מִכָּל יָקָר וְדוּאָג וּמִיָּצַר עַל כָּל רֵגַע שֶׁל בִּיטוּל תּוֹרָה חֲלִילָה, שֶׁהוֹרָה לְתַלְמִידָיו בַּעֲדוּם צַעִירִים לִימֵים לְקַבּוֹעַ זְמַן בְּכָל יוֹם לְקַרְיָאָה בְּזוהַר הַקְּדוֹשׁ. נִיתֵן לְהַאֲרִיךְ עַל כֵּךְ בַּעֲדוֹ עוֹבְדוֹת רַבּוֹת, אֲךָ דִּי בַכֵּךְ לְמַבִּין.

ולאותו אח יקר שעדין לא זכה לקיים את כל מצוות ה' בכל דקדוקיהם, גם הוא צריך להשתדל ולקרוא בכל יום בספר הזוהר הקדוש, שעל ידי הקריאה תזדכך נפשו ותטהר מכל זוהמה ויימשך בעבותות אהבה לעבודת ה' יתברך

כנודע בספרים הקדושים ומגורי האר"י ז"ל. ובאשר לטענה הרביעית - המשמשת מפלט לאותם שלא בודקים כלל במה מדובר, אם אוזנם כרויה לשמוע, ניתן להסביר ולבאר להם כי דעה זו היא ההיפך הגמור לאמת, ובאה להרחיקם חלילה מהטובה הגדולה שיכולים לזכות בה! ספר הזוהר הקדוש - הוא המרפא לנפש הגדול ביותר שקיים! בכח הקריאה בו לטהר ולקדש את נפש האדם ולרפאה מכל חולי ומכל מידות רעות ותאוות רעות רח"ל עד שהיא מאירה ומזהירה באור קדוש ועליון. וכל האזהרה אודות לימוד הקבלה וההגבלות על כך לא נאמרו כלל ועיקר על לימוד פשט הזוהר ומוסריו ועל הקריאה בו. אלא נאמרו על לימוד בכתבי האר"י ז"ל, בשער הכוונות, שער הגלגולים, עץ חיים וכו', אשר ללימודם נצרך הכנה גדולה ואזהרות גדולות. ולכן אין בכך כל חשש, ותוכל לצמוח מכך רק טובה וברכה לאדם עצמו ולכלל ישראל.

ממעלות העוסק בספר הזוהר בקצרה:

- ◆ מקרב גאולת ישראל ברחמים
- ◆ מבטל גזירות קשות
- ◆ זוכה לטהר ולקדש את נשמתו שתאיר ותזהיר באור נפלא ומזככה מכל סיג ופגם עד שמרפאה לגמרי.
- ◆ מרחיק מעצמו כל המקטרגים ויצר הרע.
- ◆ ישמר ממקרים רעים בעולם הזה ובעולם הבא.
- ◆ ינצל מתאוות רעות וממידות רעות.
- ◆ הרי הוא כהוגה ומפרש את השם שיש בכוחו לעשות ניסים.
- ◆ יזכה לחזות בנועם ה'.
- ◆ ניצל מטמטום הלב והופך לב האבן ללב מאיר ומבין.
- ◆ זוכה להבין את לימודו ומתקיים בידו.
- ◆ לימוד בספר הזוהר הקדוש לע"נ נפטרים מסוגל ביותר לתקן נשמתם ולהעלותה למקומה העליון ולהצילה מכל דינים.

”זהר היומי” – לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

◆ ”כדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק” שבזכות שלומדים בספרו של התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע”א, ניוושע בכל הנצרך לנו.

◆ תיבת ”ורפאתיו” עולה בגימ’ (703) כמנין שמעון בר יוחאי (703) כי בזכותו נמשכת רפואה לאדם

◆ ועל ידי זה יושפע שפע רב בכל העולמות, ראשי תיבות רשב”י שהעוסק בתורתו יזכה בסייעתא דשמיא לשפע רב רוחני וגשמי.

השנה הזו ”תשס”ט” בגימטריא ”רבי שמעון בן יוחאי” עם הד’ תיבות.

רבי שמעון בר יוחאי זיע”א ימליץ טוב בעד הלומדים מתורתו, כמו שכתוב בספר חסידים [סימן רכ”ד]: כל האומר דבר שמועה מפיהם הם מתפללים עליו שם וממליצים טוב עליו.

וזאת למודעי, שספרים האלו מותר ומצווה לכל אחד להדפיס כמה שרוצה באיזה שפה ולשון שרוצה, וכל המזכה את הרבים זכותו עומדת לעד וזוכה לבנים צדיקים. ובגודל כוח זכות הרבים של העוזרים והמסייעים למפעל הקדוש הזה, יזכו לראות מיוצאי חלציהם רב תענוג ונחת דקדושה, עד אשר נזכה בקרוב שיערה השם עלינו רוח טהרה, ונזכה לטהר לבבנו לעבוד ליוצרנו בכל כוחנו ובכל נפשנו ובכל מאודנו, ויקויים הבטחת הרעיא מהימנא ”בְּהַאי סְפֵר הַזֶּה־ר, יִפְקֹון בֵּיה מִן גְּלוּתָא בְּרַחְמֵי” בביאת גואל צדק במהרה בימינו אמן. המוציאים לאור

כָּל נַפְשׁ מִיִּשְׂרָאֵל לְמַגְדֹּל וְעַד קַטָּן מְחִיב לְלַמֵּד סְפֵר הַזֶּה־ר דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ. וְלִסְיָם אֶת כָּל סְפֵר הַזֶּה־ר הַקְדוֹשׁ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה. חֵק וְלֹא יַעֲבֹר. לְתַקּוֹן הַגְּאוּלְיָה הָאֲמִתִּית. וּבְשָׁעָה אַחַת יִזְכֶּה לְהֵיוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא. (רַבְנֵי יְרוּשָׁלַיִם תַּרְפ”א)

כָּל הַזְכוּיֹת שֶׁל הַזֶּה־ר הַקְדוֹשׁ הַמְנַקֵּד הַשָּׁלֵם

שְׁמוֹרוֹת לְהַמְחִיב הַתְנַא הָאֱלֹקִי רַבֵּן שְׁמַעוֹן בְּרַי יוֹחָאִי זִיע”א

וּמְצוּה גְדוּלָה לְכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לְהַדְפִּיּוֹ וּלְהַפִּיצוֹ בְּחֵן וּלְחַלְקֵם לְכָל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לְזִכּוֹת אֶת הַרְבִּיּוֹת, וְעַל יְדֵי זֶה יִזְכֶּה לְהֵיוֹת ”בֶּן עוֹלָם הַבָּא”, וְלֵהֵיוֹת בְּמַחִיצַת הַרְשָׁבִי זִיע”א. וְכָל הַמְזַכֶּה אֶת הַרְבִּיּוֹת אֵין קִיץ לְשַׁכְרוֹ, וְזוֹכֶה לְבָנִים צַדִּיקִים, וְאֵין חֲטָא בָּא עַל יָדוֹ.

וְנָא לְפָרְסֵם בְּבִתֵּי כְּנָסִיּוֹת וּבְבִתֵּי מְדַרְשׁוֹת, וּבְשִׁמְחוֹת, וּלְכָל הַחֲבָרִים וַיְדִידִים,

לְזִכּוֹת אֶת הַרְבִּיּוֹת לְהֵיוֹת ”בֶּן עוֹלָם הַבָּא” עַל יְדֵי לְמוּד ”הַזֶּה־ר הַקְדוֹשׁ”

בְּכָל יוֹם, שֶׁהוּא ”תּוֹרָה לְשִׁמְחָה” !

כללים יסודיים ועיקריים בענין אמירת ולימוד הזוהר והתיקונים לכל אחד ואחד מישראל אפילו כשאין מבינים כלום, ובפרט לילדים קטנים מלוקט מתוך הספר "אור הזוהר החדש והשלם" שמופיע בסוף כל כרך

לה. נפש חיים: לימוד הזוהר הקדוש נורא ונשגב מאוד הגם דלא ידע מאי קאמר

כתבו ז"ל כי לימוד הזוהר הקדוש נורא ונשגב מאוד הגם דלא ידע מאי קאמר, ולזה מועיל מאוד לתקן הנפש. (נפש חיים מערכת הז' אות ד', משם הגדולים להחיד"א)

לו. דגל מחנה אפרים: לשון הזוהר הקדוש הוא מסוגל לנשמה, אף שאינו מבין כלל מה שאומר

על דרך דאיתא שלשון הזוהר הקדוש הוא מסוגל לנשמה, אף שאינו מבין כלל מה שאומר, כמשל הנכנס לחנות של בושם, אף על פי שלא לקח כלום, מכל מקום ריח טוב קלט עמו.

(הרה"ק ר' משה חיים אפרים מסדילקוב בעל דגל מחנה אפרים בליקוטים דיבור המתחיל ישקני)

לו. אמר הבעש"ט ז"ל: אמירת הזוהר מסוגל לנשמה

אמר הבעש"ט ז"ל, בג' דברים הכלל היפך ממה שאמרו אחד המרבה ואחד כו' ובלבד שיכוין, אלא אחד המכוין כו' ובלבד שירבה, אמירת הזוהר מסוגל לנשמה. (ספר נתיב רש"י, בשם "מורי", ה"ה הרה"צ ר' הלל מפאריטש)

לח. בשם אדמו"ר הזקן (בעל התניא) נשמתו בגני מרומים: ספר הזוהר הלשון מסוגל לנשמה אף על פי דלא ידע מאי קאמר

שמעתי ממהר"ם הלוי יפה שאמר בשם אדמו"ר הזקן (בעל התניא) נשמתו בגני מרומים סגולה למחשבות זרות בעת התפילה הוא ג' דרכים וכו', וכן ספר הזוהר הלשון מסוגל לנשמה אף על פי דלא ידע מאי קאמר, (ספר מגדל עז, מאמרי דא"ח מאדמו"ר חב"ד, ע' תכ"ו)

לא. פלא יועץ: לימוד הזוהר הקדוש מטהר ומקדש הנפש - לימוד זוהר הקדוש אפילו באין מבין כלל, חשוב ומקובל ומרוצה לפני ה'

לימוד ספר הזוהר נשגב מאוד לטהר ולקדש הנפש, ואפילו אי לא ידע מאי קאמר ושוגה בו שגיאות הרבה הוא חשוב לפני הקדוש ברוך הוא... בלימוד זוהר הקדוש אפילו באין מבין כלל, חשוב ומקובל ומרוצה לפני ה' וכו'. (פלא יועץ אות ז', זוהר)

לב. סידור האריז"ל: אף אם אינו מבין בהם יאמר דברי הזוהר ותיקונים

לימוד בספרי קבלה, ואף אם אינו מבין בהם יאמר דברי הזוהר ותיקונים, כי הם מסוגלים לטהר הנשמה. (סידור כוונות האריז"ל מהמקובל האלוקי מוהר"ר יעקב קאפיל של רבי יעקב קאפיל איש ליפשיץ זצוק"ל אשר היה מגיד מישרים בבית המדרש מעזריטש, גדול לפני תקופת הבעש"ט - לפני 300 שנה. כולל ביאורים על כל חלקי התפילה. בסדר כוונות הלימוד)

לג. אור צדיקים: לשון של הזוהר מזכך הנשמה

מי שלא זכה להבין הזוהר, אף על פי כן ילמוד, כי הלשון של הזוהר מזכך הנשמה. (אור צדיקים להר"מ פאפריש, סימן א' ס"ק ט"ז)

לד. החיד"א: לימוד ספר הזוהר מרומם על כל לימוד, בשגם לא ידע מאי קאמר ואף שיטעה בקריאתו, והוא תיקון גדול לנשמה

לימוד ספר הזוהר מרומם על כל לימוד, בשגם לא ידע מאי קאמר ואף שיטעה בקריאתו, והוא תיקון גדול לנשמה. (עבודת הקודש להחיד"א, מורה באצבע סי' מ"ד)

זוהר היומי" - לימוד כל ספר זוהר ותקונים במעגל השנה

מג. הגה"ק מקאמארנא: מי שלא ראה אור הזוהר מתוקים מדבש, לא ראה מאורות מימיו ולא טעם טעם התורה - ועוד שהוא מטהר הנפש ומזככה - אפילו אמירה בעלמא מן השפתיים סגולה ותיקון הנפש מאוד - ובפרט ספר התיקונים שהם תיקוני הנפש ממש מכל פגם וסיג וחולאת

על כן בני ואחיי תרגילו עצמכם ללימוד בדברי הזוהר והתיקונים בשקידה, ומי שלא ראה אור הזוהר מתוקים מדבש, לא ראה מאורות מימיו ולא טעם טעם התורה, ועוד שהוא מטהר הנפש ומזככה, אפילו אמירה בעלמא מן השפתיים סגולה ותיקון הנפש מאוד, ובפרט ספר התיקונים שהם תיקוני הנפש ממש מכל פגם וסיג וחולאת. (הקדמת ספר עצי עדן מקאמארנא ז"ל)

מד. הגה"ק מקאמארנא: אם דורי היה שומע בקולי, היה לומד כבר מגיל תשע ספר הזוהר

"אם דורי היה שומע בקולי, היה לומד כבר מגיל תשע ספר הזוהר, וכך היה רוכש יראת שמים במקום חכמה חיצונית". (הרה"ק רבי יצחק אייזיק מקומרנא, ספר "נוצר חסד")

מה. הבעש"ט: קודם כל תפלה ילמדו מאמרי זוהר

הבעש"ט צוה לאנשיו שקודם כל תפלה ילמדו מאמרי זוהר. (ר' יצחק בר ישעיה עטיה, דורש טוב, ענין זוהר)

מו. אור צדיקים: הלשון של הזוהר מזכך הנשמה

ומי שלא זכה להבין הזוהר אף על פי כן ילמדו כי הלשון של הזוהר מזכך הנשמה. (אור צדיקים ודרך סעודה, סימן א' סעיף ט"ז)

לט. שמענו בפירוש מפי אדמו"ר הזקן (בעל התניא) בליאזני: מועיל קריאת דברי הזוהר הקדוש אף דלא ידע מאי קאמר

וכמו ששמענו בפירוש מפי אדמו"ר הזקן (בעל התניא) בליאזני, שיש בחינת טמטום המוח וכו', ולזה מועיל קריאת דברי הזוהר הקדוש אף דלא ידע מאי קאמר. (חנה אריאל, להר"א מהומיל, שמות ע' ס"ד)

מ. הלשון של הזוהר מסוגל לשכינתא ולנשמתא לקרוא בו יותר מכל עסק התורה

יעסוק בספר הזוהר אף על גב דלא ידע ולא מבין מאי קאמר, מכל מקום הלשון של הזוהר מסוגל לשכינתא ולנשמתא לקרוא בו יותר מכל עסק התורה. (תיקון ליל הוש"ה)

מא. בשם הקדוש ר' אהרן מזיטאמיר: שזוהר הקדוש צריך לאומרו בלא ביאור, כי התיבות והדיבור של זוהר הקדוש עצמן מקשרין את האדם לאין סוף יתברך

בענין לימוד זוהר הקדוש אמר בשם הקדוש ר' אהרן מזיטאמיר שזוהר הקדוש צריך לאומרו בלא ביאור, כי התיבות והדיבור של זוהר הקדוש עצמן מקשרין את האדם לאין סוף יתברך, רק מי שרוצה ללמוד עם ביאור יעיין מקודם בהביאור, והזוהר יאמר כסדר בלי ביאור. (שאריית ישראל שער ההתקשרות שער הא' דרוש ה' מאמר ב')

מב. מהרצ"א מדינוב: לשון הזוהר מסוגל לזכך הנשמה גם למי שלא יודע כלום

מקובל בידינו שגם מי שלא יודע כלום, לשון הזוהר מסוגל לזכך הנשמה. (מהרצ"א בהגותיו לספר סור מרע, דפוס מונקטש אות ט')

"זוהר היומי" - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

נב. רבי חיים הכהן: הלשון מסוגלת לזכך הנשמה ולהאירה בזוהר נפלא

מי שלא זכה להבין, אפילו הכי, יקרא הלשון מפני כי הלשון מסוגלת לזכך הנשמה ולהאירה בזוהר נפלא. (רבי חיים הכהן, הנהגות טובות, אות מה')

נג. מהרצ"א מדינוב: מקובל בידינו: שגם מי שלא ידע כלום אף על פי כן לשון זוהר מסוגל לזכך הנפש

אמת שמקובל בידינו שגם מי שלא ידע כלום אף על פי כן לשון זוהר מסוגל לזכך הנפש. (ר' צבי אלימלך שפירא מדינוב, מהרצ"א, הוספות מהרצ"א, אות ט')

נד. הגה"ק מקאמארנא: כל אות ואות של ספר הזוהר וכתבי מר"ן של הרב חיים ויטאל... הם תיקונים גדולים לנשמה לתקן כל הגלגולים

כל אות ואות של ספר הזוהר וכתבי מר"ן של הרב חיים ויטאל... הם תיקונים גדולים לנשמה לתקן כל הגלגולים. (ר' יצחק איזיק יחיאל ספרין מקומרנה, נוצר חסד, פרק ד' משנה כ')

נה. הגה"ק מקאמארנא: בדור הזה שהמינות גובר צריכין ללמוד עם תינוק בן תשעה שנים ספר הזוהר והתיקונים

ולו עמי שומע לי בדור הזה שהמינות גובר היו לומדין עם תינוק בן תשעה שנים ספר הזוהר והתיקונים להגות בהם והיה יראת חטאו קודמת לחכמתו ויתקיים. (ר' יצחק איזיק יחיאל ספרין מקומרנה, נוצר חסד, פרק ד' משנה כ').

נו. החזון איש: לשון הזוהר הקדוש מעורר יותר מכל מאמרי הז"ל

לשון הזוהר הקדוש מעורר יותר מכל מאמרי הז"ל. (מעשה איש, למרן הגה"ק בעל החזון איש זצ"ל)

מו. הגה"ק מאלעסק: לימוד הזוהר הוא שלימות גדול אל הנפש - הלשון של הזוהר לבד מסוגל מאוד

לימוד הזוהר הוא שלימות גדול אל הנפש ואף על פי שאינו מבין. הלשון של הזוהר לבד מסוגל מאוד. (רבי חנוך הניך מאלסק, סדר הלימוד, אות ב')

מח. שארית ישראל: התיבות והדיבור של זוהר הקדוש עצמן מקשרין את האדם לאין סוף יתברך

התיבות והדיבור של זוהר הקדוש עצמן מקשרין את האדם לאין סוף יתברך. (הרב משה ישראל בר אליהו, שארית ישראל שער ההתקשרות, שער א' דרוש ה' מאמר ב')

מט. רביה"ק רבי נחמן מברסלב: לימוד הזוהר מסוגל מאוד מאוד - על ידי לימוד הזוהר נעשה חשק לכל מיני לימודים של התורה הקדושה - הלשון הקדוש של הזוהר מעורר מאוד לעבודת השם יתברך

ידוע שלימוד הזוהר מסוגל מאוד מאוד ודע שעל ידי לימוד הזוהר נעשה חשק לכל מיני לימודים של התורה הקדושה, והלשון הקדוש של הזוהר מעורר מאוד לעבודת השם יתברך. (רבי נחמן מברסלב, שיחות הר"ן, ק"ח)

נ. סידור קול יעקב: דברי הזוהר ותיקונים מסוגלים לטהר הנשמה

לימוד בספר קבלה ואף אם אינו מבין בהם יאמר דברי הזוהר ותיקונים כי הם מסוגלים לטהר הנשמה. (רבי יעקב קאפיל, סידור קול יעקב, בסדר כוונת הלימוד)

נא. האדמו"ר הזקן זיע"א פוסק: בעל עסק גדול יהיה רוב לימודו בזוהר

מי שהוא בעל עסק גדול יהיה רוב לימודו בזוהר אף שאינו מבין, כי מה איכפת ליה שאינו מבין אפילו הכי הוא סגולה. (רבי שניאור זלמן מלאדי, אדמו"ר הזקן (בעל התניא), מאמרי האדמו"ר הזקן הקצרים 1 דף תקע"א)

זוהר היומי" - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

סב. על ידי הזוהר הקדוש יצאו מן הגלות

ובגלל שעתידים ישראל לטעום מאילן החיים שהוא ספר הזוהר הקדוש, יצאו על ידו מן הגלות. (ר' שמעון בר יוחאי, הזוהר, נשא אות צ')

סג. הגר"א ז"ל והזוהר הקדוש: העוסקים ברמז וסוד אין יצר הרע יכול להתגבר בהם.

הגר"א ז"ל והזוהר הקדוש: העוסקים ברמז וסוד אין יצר הרע יכול להתגבר בהם. (פירוש הגר"א על משלי ה' י"ח)

סד. הגר"א ז"ל: פנימיות התורה הם חיים לנפש

פנימיות התורה הם חיים לפנימיות הגוף שהוא הנפש והחיצוניות לחיצוניות הגוף והעוסקים ברמז וסוד אין יצר הרע יכול להתגרות בהם. (אבן שלמה פרק ח' אות כ"ו)

סה. הגר"א ז"ל: עיקר הגאולה בלימוד הקבלה

הגאולה לא תהיה רק על ידי לימוד התורה ועיקר הגאולה בלימוד הקבלה. (אבן שלמה פרק י"א אות ג')

סו. הגר"א ז"ל: העוסקים ברמז וסוד אין יצר הרע יכול להתגבר בהם.

העוסקים ברמז וסוד אין יצר הרע יכול להתגבר בהם. (פירוש הגר"א על משלי ה' י"ח)

סז. הגר"א ז"ל: ללמוד ספר הזוהר

והשיב ללמוד ספר הזוהר ושערי אורה כדי להבין קצת הכינים בזוהר הקדוש רק בלי הפירוש כי הוא מבלבל ומסיע לענין אחר. (אבן שלמה פרק י"א אות ג')

סח. אדמו"ר הזקן: הזוהר סגולה אף שאינו מבין

ובנידון שאר הלימוד יהיה בזה האופן מי שהוא בעל עסק גדול יהיה רוב לימודו בזוהר הקדוש אף שאינו מבין כי מזה איכפת ליה שאינו מבין אפילו הכי הוא סגולה. (מאמרי אדמו"ר הזקן הקצרים דף תקע"א)

נו. הבן איש חי: קיימו וקבלו היהודים קהל עדת ישראל להחזיק בלימוד הקדוש של התיקונים והזוהר יחיד ורבים מנער ועד זקן

מזמן אשר הציץ זרח אור יקרות של שני מאורות הגדולים ספר התיקונים וספר הזוהר קיימו וקבלו היהודים קהל עדת ישראל להחזיק בלימוד הקדוש של התיקונים והזוהר יחיד ורבים מנער ועד זקן, והגם דאין לאל ידם להשיג ולהבין סוד אמרות טהורות שבספרים הקדושים האלה אף על פי כן שותים בצמא את דבריהם ומתלהבין בקריאתן מאוד מאוד. (רבנו יוסף חיים, הבן איש חי, בהקדמת התיקונים בניהו)

נח. החפץ חיים זצ"ל פוסק: על לימוד ספר הזוהר אין שום הגבלה - ילמדו כל שבת את הזוהר של אותה פרשה ואפילו לבחורים

וכן אמר הגאון הצדיק רבי שלמה בלוך זצ"ל משם רבו החפץ חיים זצ"ל שעל לימוד ספר הזוהר אין שום הגבלה כי רובו מדרש והיה החפץ חיים מעורר לכולם שילמדו כל שבת את הזוהר של אותה פרשה ואפילו לבחורים. (ר' יוסף בן שלמה מפוז'ין, הוספות בנין יוסף)

נט. הרב יצחק כדורי זצ"ל: אני קורא לכל אחד, להקדיש כל יום זמן ללימוד הקבלה

"אני קורא לכל אחד, להקדיש כל יום זמן ללימוד הקבלה, מפני שבזה תלוי ניקוי נשמתכם". (הרב יצחק כדורי)

ס. כסא אליהו: בזכות לימוד הזוהר הקדוש יבוא הגואל

בזכות לימוד הזוהר הקדוש יבוא הגואל. (רבי אליהו בן סולימן מאני, כסא אליהו, שער ד')

סא. רבני ירושלים תרפ"א לפ"ק: לימוד הזוהר הקדוש מבטל כל מיני פורעניות וגזירות קשות ורעות

כבר ידוע לכבודם מעלת לימוד הזוהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פורעניות וגזירות קשות ורעות. (רבני ירושלים, שנת תרפ"א)

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

עה. רבי יוסף זונדל מסלאנט: ללמוד בכל יום זהר

ללמוד בכל יום זהר ושערי אורה. (הנהגות צדיקים - הנהגות פרטיות מרבי יוסף זונדל מסלאנט על פי הגר"א)

עו. רבי נחמן מטולטשין: ללמוד זהר הקדוש

ללמוד ... זהר הקדוש. (הנהגות צדיקים - סדר עבודת היום מרבי נחמן מטולטשין)

עז. רבי אליהו מני: בי"ת ראשי תיבות: י'רבה ת'למודו ב'זוהר

בי"ת ראשי תיבות: י'רבה ת'למודו ב'זוהר. (הנהגות צדיקים - תקונים ואזהרות מרבי אליהו מני)

עה. שומר אמונים: ספר התיקונים, כי הוא תיקון גדול לנפש

ללמוד כל אחד מחברתינו בהתמדה ספר התיקונים, כי הוא תיקון גדול לנפש (אגרות שומרי אמונים אגרת ה')

עט. שומר אמונים: לומר תקוני זוהר בכל יום מסוגל מאוד לנפש - לא להתרשל מזה חלילה - אין לשער גודל ועוצם הטובה הנצמח מזה וימתקו הדינים

ואני מצווה לכל אחד מהאברכים לומר איזה דפים תקוני זוהר בכל יום המסוגל מאוד לנפש, ולא להתרשל מזה חלילה, כי אין לשער גודל ועוצם הטובה הנצמח מזה וימתקו הדינים. (שם אגרת ט"ו)

פ. לומר בכל יום כמה דפים תיקוני זוהר וימתקו הדינים

ותראה לומר בכל יום אם אפשר קודם התפלה יותר טוב כמה דפים תיקוני זוהר וימתקו הדינים בעזרת ה'. (שם כ"ז)

סט. הגה"ק מקארלין: קודם התפלה ללמוד איזה ענין בזוהר

קודם התפלה למעט בדבור כל מה דאפשר וללמוד איזה ענין בזוהר או תיקונים או זוהר חדש. (הנהגות צדיקים - סדר היום מרבי אהרן מקארלין)

ע. ערוגת הבושם: דף זוהר הקדוש אליבא ריקניא מונע כל מילי בישא

דף זוהר הקדוש אליבא ריקניא מונע כל מילי בישא והשמר פן ישיאך לבבך לחדול מזה (הנהגות צדיקים - הנהגות ישרות מרבי משה גרינוואלד מחוסט בעל ערוגת הבושם)

עא. רבי מרדכי מטשערנאביל: ללמוד זוהר בכל יום

לקבוע עתים לתורה דהיינו ללמוד בכל יום ... זוהר, ושלחן ערוך ... וקריאת שמע של האריז"ל (כמבואר בשערי ציון) ולילך במקוה לטבול ט' פעמים בכדי לקבל עליו קדושה וטהרה מן המקוה העליונה והבן. (הנהגות צדיקים - הדרכות מרבי מרדכי מטשערנאביל)

עב. רבי מרדכי מטשערנאביל: זוהר הוא חלק מהתיקון על חטאת נעורים

לשוב באמת על חטאת נעורים... להיות ניעור כל ליל ששי וללמוד באותו לילה... זוהר, תיקונים... ולקרות קריאת שמע של האר"י ז"ל בכל לילה הנדפס בשערי ציון ... (הנהגות צדיקים - הדרכות מרבי מרדכי מטשערנאביל)

עג. רבי מרדכי מטשערנאביל: אחר התפלה ללמוד זוהר

אחר התפלה יקבע עתים לתורה דהיינו ... וזוהר. (הנהגות צדיקים - הדרכות מרבי מרדכי מטשערנאביל)

עד. מהרצ"א מדינוב: קבלנו על עצמנו בלי נדר שלא ללמוד הזוהר

קבלנו על עצמנו בלי נדר שלא לבטל שיעורין כסדרן בתורת ה', דהיינו ... זוהר או שאר קבלה, זה בכל יום עדכ"ש. (הנהגות צדיקים - הנהגות ואזהרות מרבי צבי אלימלך מדינוב)

זוהר היומי" - לימוד כל ספר זוהר ותקונים במעגל השנה

וכפי הרשימות אשר קבלנו לא נגמר רק לערך שש מאות סיומים על כן אנחנו רבני וגאוני ארץ הקדושה מבקשים מכל בר ישראל אשר ידו משגת ללמוד עוד פעם בכדי לגמור האלף סיומים בכ"ה אלול הבעל"ט כפי שיעור הראשון יותר או פחות עם בני חברתו של אשתקד סיום זוהר אחד לעילוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושיה וישראל ישכון לבטח ונראה וקראתם דרוור בארץ.

פה. כסא מלך: אם אינם לומדים קבלה גורם אורך גלותא ומעכבים הגאולה

ובתיקון ל' בספר כסא מלך וזה לשונו: כמה גדול חיוב על תלמיד חכם ללמוד קבלה ועונשם כמה גדול אם אינם לומדים קבלה וגורם אורך גלותא כי הם מעכבים הגאולה רח"ל כי יעשה בשעה אחת בלמוד הקבלה מה שלא נעשה כלמוד חודש ימים בפשטי התורה כי גדול כחה לקרב הגאולה.

פו. כסא מלך: מובטח לו שהוא בן עולם הבא מבני היכלא דמלכא ויהיה מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקיעא

ובתיקון מ"ג שם בכסא מלך כי לימוד הזוהר הקדוש בגירסא בעלמא בונה עולמות וכל שכן אם יזכה ללמוד ולהבין אפילו פירוש מאמר אחד יעשה בו תיקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלימוד הפשט שנה תמימה ומובטח לו שהוא בן עולם הבא מבני היכלא דמלכא ויהיה מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקיעא.

פז. כסא אליהו: עכשיו בעיקבא דמשיחא נשמות נמוכים וגם התגברות החיצונים רח"ל אי אפשר לטהר נשמתם רק בסמים יקרים, היינו בזוהר הקדוש, כי לשון הזוהר מסוגל לזה אפילו בפטפוט לחוד ואפילו בליגלוג - ובזה יהיה נשמר מכל רע מיצר

פא. ללמוד זוהר הקדוש כולו בכל השנה - מחלקים הדפים כפי הימים של כל השנה

גם דע כי יש נוהגים ללמוד זוהר הקדוש כולו בכל השנה שמחלקים הדפים כפי הימים של כל השנה ואשריהם ואשרי חלקם. (כסא אליהו שער ד')

פב. לחלק הזוהר על פי דפים ולרשום כל חלק על פתקא אחד, ויחלקו הפתקאות לאנשי עירם החרדים על דבר ה', ללמוד כל אחד חלק הרשום בכל יום

גם אלה החכמים ראשי ומנהיגי כל עיר ועיר וכל פלך ופלך שיישימו לב לחלק דפי הזוהר הקדוש ג' חלקים לכמה חלקים ולרשום כל חלק על פתקא אחד ויחלקו הפתקאות לאנשי עירם החרדים על דבר ה' ללמוד כל אחד חלק הרשום בכל יום ובזה יוכלו לעשות שיגמרו בין כולם כל הזוהר הקדוש בכל יום ויום וכבר נודע כי בזכות לימוד הזוהר הקדוש יבא הגואל בב"א כ"ר. (כסא אליהו שער ד')

פג. רבני ירושלים תרפ"א לפ"ק: תקון לגאולה האמתית - מטעם רבנים הגאונים מארי דארעא קדישא - לימוד הזוהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פורעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא וביזה מעלמא - מבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים

לגמור האלף סיומים בכ"ה אלול הבעל"ט כפי שיעור הראשון יותר או פחות עם בני חברתו של אשתקד סיום זוהר אחד לעילוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים ויפר עצת אויבינו.

פד. רבני ירושלים תרפ"א לפ"ק: לגמור הזוהר בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים

כבר ידוע לכבודם מעלת לימוד הזוהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פורעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא וביזה מעלמא. והשנה שעברה כבר עוררנו עם ישראל במודעות "תקון לגאולה האמתית" מטעם רבנים הגאונים מארי דארעא קדישא אשר היא נעתקה למטה לשקוד על לימוד הזוהר לגמור בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים.

**עוה"ב מבני היכלא דמלכא ויהי' מרואי
פני המלך היושבים ראשונה במלכותא
דרקיעא**

ומי שיכול לקנות לו רב שילמדהו קבלה או חבר
או מתוך הספרים ומתשל, גורם אורך גלותא כו',
כי לימוד הזהר בגירסא בעלמא בונה עולמות, וכל
שכן אם יזכה ללמוד ולהבין פי' מאמר אחד יעשה
בו תיקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה
בלימוד הפשט שנה תמימה כו'. ואין צורך להאריך
בראיות לזה המפורשים מפי גבורות הקדוש עליון
האריז"ל.

גם מאמר זה מורה באצבע כל דברי רב זלה"ה
למדקדק בו, כי קים לן תורה מגינה ומצלה אפילו
בעידנא דלא עסיק בה, ואיך אמר טב לי' דלא יוליף
כלל, אלא ודאי לימודו כל השנה אינו כלום אם אין
מעטרו ביום אחד בלימוד הקבלה, כי שקול הוא
כנגד כולם.

וז"ש וגרים דלא ישתדלון בהון, דוק מינה הא
אם ישתדלון בהון כל אחד כפי יכולתו אפילו יום
לשנה, תורתו כולה עושה פירות למעלה, וכל שכן
אם קובע עת לה' שעה אחד בכל לילה אז מובטח
לו שהוא בן עוה"ב מבני היכלא דמלכא ויהי' מרואי
פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקיעא.
ודי בהערה זו למי שחננו ה' בינה והשכל. (כסא מלך
לתיקוני זהר תיקון מ"ג אות ס')

**צ. זכירה לחיים: רבי שמעון והחברים
יגיננו עליו**

על ידי לימוד בספר הזהר זכות רבי שמעון
והחברים שלו יגיננו עליו. (זכירה לחיים דף יד ע"ד).

**צא. אברהם במחזה: זכות רבי שמעון בן
יוחאי בפרטות יגן עליו גם לעולם הבא**

ועוד שזכות רבי שמעון בן יוחאי בפרטות יגן
עליו גם לעולם הבא. (ספר אברהם במחזה דרוש ט"ז)

**צב. רבי משה בסולה: לימוד הזהר הקדוש
סגולה ליראת שמים**

ולמוד הזהר הקדוש סגולה ליראת שמים.
(הקדמת רבי משה בסולה לספר התקונים)

הרע וממקרים רעים בעולם הזה ובעולם הבא

ועכשיו בעיקבא דמשיחא נשמות נמוכים וגם
התגברות החיצונים רח"ל אי אפשר לטהר נשמתם רק
בסמים יקרים, היינו בזהר הקדוש, כי לשון הזהר
מסוגל לזה אפילו בפטפוט לחוד ואפילו בליגלוג ובוזה
יהיה נשמר מכל רע מיצר הרע וממקרים רעים בעולם
הזה החומרי וגם בעולם הבא הרוחני כנודע מזהר
הקדוש פרשת פנחס (דף רי"ט) בוצינא קדישא דנהיר
חכמתיה בכל דרין דהוו אבתריה עד ביאת הגואל אור
תורה שיש זכות אם מחזיקים סתרי תורה בבית אף
אם לא מבינים אותם.

(כסא אליהו שער ד' אות י"ח)

**פח. רבינו חיים וויטאל: כמה גדול החיוב
המוטל על הלומדים החרדים לדבר ה'
ללימוד קבלה, ועונשם כמה גדול אם אינם
לומדים, כי יעשה בשעה אחת בלימוד
הקבלה מה שלא יעשה בלימוד חודש ימים
בפשטי התורה**

זה המאמר הביאו מוה"ר חיים ויטאל ז"ל
בהקדמתו לספר עין חיים, להודיע כמה גדול החיוב
המוטל על הלומדים החרדים לדבר ה' ללימוד קבלה,
ועונשם כמה גדול אם אינם לומדים, כי יעשה בשעה
אחת בלימוד הקבלה מה שלא יעשה בלימוד חודש
ימים בפשטי התורה. (כסא מלך לתיקוני זהר שם)

**פט. כסא מלך: מי שיכול לקנות לו רב
שילמדהו קבלה או חבר או מתוך הספרים
ומתשל, גורם אורך גלותא כו', כי לימוד
הזהר בגירסא בעלמא בונה עולמות -
לימודו כל השנה אינו כלום אם אין מעטרו
ביום אחד בלימוד הקבלה, כי שקול הוא
כנגד כולם - אם ישתדל בה כל אחד כפי
יכולתו אפילו יום לשנה, תורתו כולה עושה
פירות למעלה, וכל שכן אם קובע עת לה'
שעה אחד בכל לילה אז מובטח לו שהוא בן**

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

קא. הרה"ק רבי פנחס מקוריץ: מביא את האדם לאמונה

הלימוד בזוהר מביא את האדם לאמונה. (אמרי פנחס שער ט אות ג)

קב. הרה"ק רבי פנחס מקוריץ: רפואה לרגלים

והוא רפואה לרגלים ולהוצאת קוץ. (אמרי פנחס שער ט אות ג)

קג. הרה"ק רבי פנחס מקוריץ: מציל את האדם ומשפחתו ממגפה ושערורות

לימוד הזוהר הקדוש מציל את האדם ומשפחתו ממגפה ושערורות. (שם שער ו אות עג)

קד. אור החמה: והספר הזה עתיד להתפרסם בימי מלכא משיחא. והנה כל אותם שיזכו אליו יזכו לגאולה בעזרת השם, ובה' בטחנו שנהי' בכלל הזוכים

וזהו עצמו היתה עיקר כוונת רבי שמעון בן יוחאי בחיבור ספר הזוהר, להיות השכינה בגלות באפס שפע באין תומך ואין עוזר, ורצה לייחדה ... שזה גורם לייחוד קודשא בריך הוא ושכינתו על ידי הסוד שהוא ר"ז דהיינו או"ר, וגם על ידי חיבור זה הוא ביטול הקליפות וקלות הגלות והשבתת קטרוגם שהם לוחמות בכל עת ובכל שעה נגד ה' ונגד שכינתו ונגד בני' שהם ישראל הנתונים בגלות בין האומות הנקראים חיון, חיון בישין ודובין דאכלין ענא שהם ישראל, ועסק התורה נקרא הקלע והחרב והרומח, והם בחינת הסודות להצילם מרעתם בחיבור זה כו', והספר הזה עתיד להתפרסם בימי מלכא משיחא. והנה כל אותם שיזכו אליו יזכו לגאולה בעזרת השם, ובה' בטחנו שנהי' בכלל הזוכים, אכידה"ר. (הקדמה השניה לספר אור החמה)

צג. האריז"ל: העסק בספר הזוהר סגולה להשגה

העסק בספר הזוהר סגולה להשגה. (האריז"ל בשער רוח הקודש דף יא ע"ב)

צד. שארית ישראל: העסק בזוהר הקדוש בתדירות סגולה להביא את האדם להתקשרות לאין סוף ב"ה

העסק בזוהר הקדוש בתדירות סגולה להביא את האדם להתקשרות לאין סוף ב"ה. (שארית ישראל שער ההתקשרות שער א' דרוש ה מאמר ב)

צה. שבחי האריז"ל: תיקון גדול לבעל תשובה

הלימוד בזוהר הוא תיקון גדול לבעל תשובה. (שבחי האריז"ל)

צו. החיד"א: תיקון גדול לנשמה

הלימוד בזוהר הוא תיקון גדול לנשמה. (מורה באצבע אות מד)

צז. בעל התניא: הזוהר מסיר טמטום הלב

לימוד בזוהר הקדוש מסיר טמטום הלב. (מאה שערים לבעל התניא)

צח. זוה"ק ובעל התניא: לעתיד לבוא לא ישב בבושה

הלומד בספר זוהר הקדוש בעולם הזה, אז לעתיד לבוא לא ישב בבושה. (זוהר פרשת וישב דף קפה ע"א בכללות, ובפרטות בלקוטי תורה לבעל התניא פרשת צו).

צט. רבי אברהם מסלונים: סיוע רב להבנת נגלות התורה

לימוד סתרי התורה הוא סיוע רב להבנת נגלות התורה. (רבי אברהם מסלונים בספר תורת אבות)

ק. הרמ"ז: מביא את האדם לאהבת הבורא

הלימוד בזוהר מביא את האדם לאהבת הבורא. (הרמ"ז בהגהותיו לספר הכוונות)

מִצְוַת ”זֶהַר הַיּוֹמִי” לְחֹדֶשׁ אֱלּוּל

- 3573 סדר הלימוד ליום א אלול [יום 326 בשנה]
- 3583 סדר הלימוד ליום ב אלול [יום 327 בשנה]
- 3593 סדר הלימוד ליום ג אלול [יום 328 בשנה]
- 3603 סדר הלימוד ליום ד אלול [יום 329 בשנה]
- 3613 סדר הלימוד ליום ה אלול [יום 330 בשנה]
- 3623 סדר הלימוד ליום ו אלול [יום 331 בשנה]
- 3633 סדר הלימוד ליום ז אלול [יום 332 בשנה]
- 3644 סדר הלימוד ליום ח אלול [יום 333 בשנה]
- 3654 סדר הלימוד ליום ט אלול [יום 334 בשנה]
- 3664 סדר הלימוד ליום י אלול [יום 335 בשנה]
- 3674 סדר הלימוד ליום יא אלול [יום 336 בשנה]
- 3684 סדר הלימוד ליום יב אלול [יום 337 בשנה]
- 3694 סדר הלימוד ליום יג אלול [יום 338 בשנה]
- 3704 סדר הלימוד ליום יד אלול [יום 339 בשנה]
- 3713 סדר הלימוד ליום טו אלול [יום 340 בשנה]
- 3724 סדר הלימוד ליום טז אלול [יום 341 בשנה]

- 3734 סדר הלימוד ליום יז אלול [יום 342 בשנה]
- 3743 סדר הלימוד ליום יח אלול [יום 343 בשנה]
- 3752 סדר הלימוד ליום יט אלול [יום 344 בשנה]
- 3762 סדר הלימוד ליום כ אלול [יום 345 בשנה]
- 3772 סדר הלימוד ליום כא אלול [יום 346 בשנה]
- 3781 סדר הלימוד ליום כב אלול [יום 347 בשנה]
- 3793 סדר הלימוד ליום כג אלול [יום 348 בשנה]
- 3804 סדר הלימוד ליום כד אלול [יום 349 בשנה]
- 3815 סדר הלימוד ליום כה אלול [יום 350 בשנה]
- 3827 סדר הלימוד ליום כו אלול [יום 351 בשנה]
- 3838 סדר הלימוד ליום כז אלול [יום 352 בשנה]
- 3850 סדר הלימוד ליום כח אלול [יום 353 בשנה]
- 3862 סדר הלימוד ליום כט אלול [יום 354 בשנה]

סדר הלימוד ליום א אלול [יום 326 בשנה]

[תיקוני זוהר - דף מב ע"א]

אמר ליה ברי בכלא חאב, במחשבה דאיהי לבושא למחשבה סתימא, ובמחשבה סתימא, ודא הוה מיתה דיליה, דאסתלק מחשבה סתימא דכל סתימין מניה, דאיהו ח"י החי"ם, דבאתר דאיהו תמן לית מיתה תמן, וחאב במחשבה סתימא ואשתאר (דף מב ע"א) ערום מינה, מפל מה דלעילא מן אימא עלאה דאיהי תשובה חאב, ואסתלקו מניה, ואי לאו דקמת עמיה תשובה וגלת עמיה, הוה אתאביד מפל וכל, ובגין דא (תהלים קל ג) אם עונות תשמר י"ה אדנ"י מי יעמוד, מי יעמוד ודאי, ובגין דא ובפשעיקם שלחה אמכם (ישעיהו נ א), הוה דאתמר בה (דברים כב ז) שלח תשלח את האם, את לאסגאה שכינתא תתאה עמה.

אימא עלאה קמת באדם, ואימא תתאה בהבל, דחובא דאדם רב הוה מדהבל, ובגין דא ברי א"י מן אהי"ה, איהו א"י דחב ביה הבל, ואסתלקו ואשתארת (נ"א קין ואסתלק ואשתארו), ה"ה, ובגין דא א"י הבל אחיה, ואיהו א"י מן אדנ"י, ואשתאר ד"ן מן אדנ"י, חובא דאדם גרם דאסתלק י"ו מן יהו"ה, ואשתאר ה"ה.

אמר ליה אבא והא י"ו הוה ליה למהוי ו"י, אמר ליה ברי ודאי דא רזא דחב במחשבה עלאה, דאסתלק י' מן א, ואשתארת ו"י, בגין דאסתלק מתמן עלת העלות דאיהו מחשבה סתימא באת י' מן א, דלית יחודא (ס"א מחשבה) בר מניה, והכא רזא דלא אתגלייא עד השתא, ודא איהו פי ידע שמי יקראני ואענהו (תהלים צא יד), שם י', דלית לעילא מניה כלל, אלא ההוא דברא כלא, ולית מאן דברא ליה, דאית בורא דאתברי, כגון מיא דאיהו ברא לעשבים וגדל לון ואיהו אתברי, אבל האי ברא ולא אתברי, איהו דלית אל"ה לעילא מניה.

אמר ליה אבא מאי או"י הו"י, אמר ליה ברי האי איהו פד אסתלק א מן אהי"ה, עם י"ו מן יהו"ה, אתעביד או"י, אמר ליה, אי הכי האי א דתמן ו"י לעילא מן א' מן אהי"ה איהי, ומפל שמהן, אמר ליה ברי אית א' דאיהי בדיוקנא דא יו"ד, י' לעילא ו' באמצע ד' לתתא, ודא א' מן אהי"ה, א' מן אדנ"י, אבל האי א סופה פתחלתה ותחלתה פסופה, ובה אמר עלת העלות אני ראשון ואני אחרון (ישעיהו מד ו), ובאת ו' דאמצעיתא ומבלעדי אין אלהי"ם.

אמר ליה הא ודאי אתגליא לי מה דלא ידענא עד השתא, ולא עתיד לאתגליא עד יומין דיייתי מלפא משיחא, אמר ליה אי הכי אשתמודע דאית אדם קדמון לכל קדומים, ואית אדם אחרא, אמר ליה ברי הכי הוא ודאי, אדם דברא ליה עלת העלות בדיוקנא דיליה סתים וגניז, האי גרם דאסתלק עלת העלות, אדם תניינא

”זוהר היומי” - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

חַאב בְּמַחְשָׁבָה, וְאָדָם תְּלִיתָא חַאב בְּמַעֲשֵׂה, דְּתִלְת אָדָם אֵינּוּן, אָדָם דְּבְרִיאָה, אָדָם דְּיִצְרָה, אָדָם דְּעֵשִׂיָה, דְּלֹא כָל חוּבִין שְׁוִין.

אָמַר לִיָּה בְּרִי עִם כָּל דָּא הוּוּ ה' קַיִמָא קַמִּיה דְּאָדָם, בְּתַר דְּאָתוּ עֵרַב רַב וְעַבְדוּ יַת עֵגְלָא, גְּרָמוּ דְּאֶסְתְּלֵק ה' לְגַבֵּי ו"י, וְאֶתְעַבֵּיד הו"י, וּמֵאֵן גְּרָם דָּא, הוּי גּוֹי חוּטָא (ישעיהו א ד), וְאֶשְׁתְּאַרְת ה' בְּתַרְאָה יְחִידָה, הַדָּא הוּא דְכָתִיב (איכה א) אֵיכָה יִשְׁבָּה בְּדָד, דְּבִקְדָמִיתָא וְתִלְכְּנָה שְׁתֵּינָן (רות א יט) ה"ה, לְבַתַּר אֶסְתְּלֵקַת ה' עֲלָאָה, אֶשְׁתְּאַרְת ה' תַּתָּאָה בְּתַרְאָה יְחִידָה, בְּתַר דְּאֶתְעַרְבוּ טוֹב עִם רַע, מַה דְּאֶפְרִישׁ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, הַדָּא הוּא דְכָתִיב (בראשית א ד) וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ, גְּרָמוּ דְגָלַת שְׁכִינְתָא וְאֶתְעַרְבַת בֵּין אֹמִינִן דְּעֵלְמָא, (ס"א בין אומינ דעלמא ובנהא עמה) וּמִנְטְרָא לֹוּן (ס"א לנטרא לה) בְּגִלּוּתָא, בְּהַהוּא זְמַנָּא נְחִית קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּכָל אֲתוּוֹי דְּאֶסְתְּלֵקוּ בְּגִלּוּתָא, הַדָּא הוּא דְכָתִיב (ישעיה מב ח) אֲנִי יְהוָה הוּא שְׁמִי וְכְבוֹדִי לֹא אַחֵר לֹא אֶתֵּן כו'.

תקונא עשרין, וחד ועשרין

[תיקוני זוהר - דף מב ע"ב]

(דף מב ע"ב) בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים, אֱלֹהִים מִ"י אֱלֹהִים, עֲלִיָּה אֲתַמַּר (ישעיהו מ כו) שְׁאוּ מְרוֹם עֵינֵיכֶם וּרְאוּ מִי בְּרָא אֱלֹהִים.

בְּרֵאשִׁית, נְחִתוּ תַמָּן תְּרִין סְבִין, וְאֶמְרִין אֲתַעֲסֻקְנָא בְּמַה דְּהוּיְתוּן וְאַנְן לָא הוּיְנָן (נ"א ולא הוינן), וְדָא ב' תְּרִין רֵאשִׁית.

הָא סְבָא עֲלָאָה קָא נְחִית בֵּינֵיהוּ, אָמַר הָא אַנְן חַד, וְתִלְת הוּיְנָן וְכַעַן אַנְן חַד, אֱלֹהִים וְדָאִי מִ"י בְּרָא אֱלֹהִים, מִ"י בְּרָא בְּאֵלִין תִּלְת, וְאִיהִי רְבִיעָאָה, וְשְׁבִיעָאָה, (ס"א וחמשאה), (וס"א ותשיעאה).

בְּרֵאשִׁית אֵינּוּן שִׁית סְבִין, וּמֵאֵן נִינְהוּ אֵת הַשְּׁמַיִם, וְאֵת הָאָרֶץ, הָא אַנְן שְׁבַעָה וְתִלְת גְּבִיזִין עֲלֵיהוּ.

בְּאֵלִין שְׁבַעָה סְבִין וּבֵת שֶׁבַת יְחִידָה לְקַבְלֵיהוּ שְׁבַעָה, וּבְגִין דָּא הָא אַנְן שְׁבַעָה שְׁבוּעוֹת, חַד עוֹלִימָא הוּוּ מְזַנְב אֲבַתְרֵיהוּ,

וְאֵלִין סְבִין אֶעְרַעוּ בְּבוֹצִינָא קַדִּישָׁא וְחַבְרוּי, אָמְרוּ לִיָּה רַבִּי רַבִּי, אַנְתָּ וְחַבְרָךְ אֲשַׁכְּחַתוּן חַד עוֹלִימָא דְאִיהוּ בְּאַרְחָא מְזַנְב אֲבַתְרֵיכוּ.

אָמַר לֹוּן, אֶעְרַעְנָא בְּמִשְׁרֵינִן סְגִיאִין דְּהוּוּ קָא אֲתֵינִן מְקַרְבָּא דְּחוּיָא, וְאַנְוּן מִשְׁרֵינִן דְּמִלְאֲכִין דְּנַחְתִּין מְזַרְזִין לְקַבְלָא צְלוֹתִין, מְסַטְרָא דְּחַמְשִׁין אֲתוּוּן דְּמִיְחַדִּין יִשְׂרָאֵל

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

בכל יומא, דבהון וחמושים עלו בני ישראל מארץ מצרים (שמות יג יט), דמלאכין דנחתין לאגחא קרבא, דקא ממנן על צלותין, פלהו הוה נחתין (ס"א סלקין) בתוקפא דגבורה, פד נצחין לחויא, וכמה חילין דיליה דקא רדפין אבתרייהו, בכמה חובין דישראל, ואיבון מארי צלותין, ומסתפלין בשם יהו"ה דאיהי בינה, דנחתא עלייהו בתוקפא דגבורה, פלהו נפלין מקיומיהו, ואתקיים בהו סוס ורכבו רמה בים (שם טו א), דא ים נ' שערי בינה, חמשין אתוון דקריאת שמע.

אמרו ליה ולחבריא הוה לכו לעיינא לאסתפלא בתר ההוא דמוזנב בתר צלותין דאיבון חלשין, ולית לון רשו לסלקא עם אחרנין ולפרחא עמהון לעילא, ובגין איבון צלותין חלשין אתמר (דברים כה יח) ויזנב בך כל הנחשלים אחריה, (ישעיה יא ו) דנער קטן נוהג במ.

דאלין עשר סלקין ביו"ד ה"א וא"ו ה"י, וכל חד אית ליה צלותיה, ואם חסר חד מנייהו אפילו בתראה, לא סליק צלותא דיליה עמיה, בגין דאיהו עניא, ולית ליה רשו לסלקא צלותיה עם אחרנין, פלהו צלותין מתעכבן לסלקא, עד דההיא צלותא דעניא סליקת, ובגין דא תפלה לעני כי יעטוף (תהלים קב א), דכלהו מתעטפין בגינה, עד דאיהי סלקא עמהון, דלית פרודא בה מנייהו.

וצלותא דעני איהו שכינתא, מאן עני דא צדיק, והאי צלותא אתקריאת עקב לגבי צלותין אחרנין, ובגינה אתמר אפילו נחש פרוך על עקבו לא יפסיק, אף על גב דסתיר לה להאי נקודה דאיהי קוצא דאת ד', בכמה חובין לאולפא קטיגורא על בנוי דשכינתא, לא יפסיק לההיא נקודה, דאם יפסיק, בגינה אסתלק קוצא מן ד' מן אחד, ואשתאר אחר, דאיהו נחש פרוך בעקבו, דבגין חויא לא יפסיק, ולא אסתלק קוצא דאת ד' מן אחד, אבל בגין עקרב אסתלק, ואיהו פוסק, וברח מניה, הדא הוא דכתיב (בראשית לט יב) ויעזוב בגדו בידה וינס ויצא החוצה.

[תיקוני זוהר - דף מג ע"א]

אדהכי הא עולימא דקא אזדמן לגבייהו, מחמר אחר בעירן, אמר לון מהו ויעזב בגדו בידה, אלא עקרב איהי עקר ב', דעקרת ביתא דשכינתא, ודא איהו בגדו דחויא דעבודה זרה, פד חויא אתיא לאתחברא עם גוף אדם ישן, דאמרת שכבה עמי, חצופה זונה, אתמר באות ברית וינס ויצא החוצה. (נ"א כ"י ובגין דא אפילו נחש כרוך על עקבו לא יפסיק, אף על גב דסתיר לה לההיא נקודה דאת ד' לא יפסיק, דאי יפסיק בגינה אסתלק קוצא מן ד' דאחד ואשתאר אחר דאיהו נחש כרוך בגין דחויא לא יפסיק ולא אסתלק, ואיהו פוסק וברחת מניה, אבל עקרב יפסיק, כמה דעבד יוסף צדיקא הדא הוא דכתיב וינח בגדו אצלה וינס וכו'. אדהכי הא עולימא קא אזדמן לגבייהו מחמר בתר בעירן, אמר לון מאי וינח בגדו אצלה וכו', אלא עקרב עקר ב', דעקר ביתא דשכינתא, כד בעיא לאתחברא עם צדיקיא צריך לאפסקא מניה, ולא יתהני מיניה ואפילו (דף מג ע"א) ממשכא דיליה, לך לך

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אמרי נזירא סחור סחור לכרמא לא תקרב הדא הוא דכתיב וינח בגדו אצלה, משכא דיצר הרע, ודא בגדו דחוייא עבודה זרה, כד איהו קא אתייא לאתחברא עם צדיקיא ואמרה שכבה עמי חצופה זונה, איתמר באות ברית וינס ויצא החוצה).

אמרו ליה מאן אנת, אמר לון אנא איהו ברא דנונא חדא, דשט בימא רברבא, ובלע כל נונין דימא ואפיק להון חיים לבר, ולזמנין איהו נפיק ביבשתא, לקיימא ביה (בראשית מח טז), וידגו לרוב בקרב הארץ, תווחו, אמרו ליה, בתר דלית רעותך לגלאה מאן אנת וברא דמאן אנת, מאן איהו (נ"א מאי איהו) אתר דדוכתך, אמר לון אתר דדוכתי איהו מגדלא חדא דפרח באורא תווחו.

אמרו ליה לא תימא לן מדי (ס"א מלי), מאי איהו אבוך, אמר לון אבא דילי איהו חד נונא רברבא, דכד צחי, אפתח פומיה ובלע מיא דימא, ועד שבועין (ס"א שבעה) שנין לא הדר ימא לתוקפיה, ורזא דמלה יבטח פי יגיח ירדן אל פיהו (איוב מ כג), ואיהו בלע כל פך מן ימא, ואתון לא אשתאבתון מניה אלא פד חד, דאיהו כ"ד ספרי דאורייתא, איך לא אשתמודעתון ביה.

בההוא זמנא אדכר רבי אלעזר ואמר ודאי אנת איהו ברא דרב המנונא סבא, חדו ביה, ואמרו. בודאי אי אנת הוית בהאי עלמא, הוינן קא נחתין מסוסון דילן, והוינן אנן מחמרין בתר בעירך.

אמר לון, ההוא חויא דאתון מגיחין קרבא ביה איך אשתזבתון מניה, דאיהו בלע וקטיל, ולא עוד אלא דאיהו קטיל לאדם קדמאה, ולכל דרין דקא אתיין אבתריה, וברתא איהי על מגדלא דפרח באורא, ומכריזין בכל יומא ברקיעא, דכל מאן דקטיל להאי חויא, דיהבין ליה לאנתו בת מלך פנימאה ממשבצות זהב לבושה, והאי זהב איהו ז' ימי בראשית, ה' חמש אור, ב' איהי ב' מן בראשית, עלה אתמר (שיר ז י) יפה כלבנה, תורה שבעל פה קראן לה במתיבתא.

ובגין דא כרוזא כריז, כמה גברין, כמה מארי תריסין, אתכנשו בבי מדרשא, לאגחא קרבא עם חויא בגינה, וכמה תריסין אתעבידו פסקות בגינה דברתא דמלכא, ויפן פה וכה וירא פי אין איש (שמות ב יב), לית בהון דקטיל לחויא, עד דייתי ההוא דאתמר ביה ויפן פה וכה ויך את המצרי, ובגין דא אתמר (בראשית מט י) עד פי יבא שיל"ה, שיל"ה מש"ה, דאיהי מורשה דיליה, ובגין דא בגינה אתמר ביה עד פי יבא שיל"ה, דיליה (נ"א דילה) ודאי, איהו קטיל לחויא.

ול"ו יקה"ת עמי"ם (שם), בגין דאיהו בן יצהר בן קה"ת בן עמר"ם, בן עמא רמא, דאתמר ביה (דהי"א כג יז) ובני רחביה רבו למעלה, וקטיל לחויא, וחיליה בימא וביבשתא וברקיעא, וכמה מארי קרבין אגחו עמיה קרבא על ימא, כמה דאת

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אמר (תהלים קד כו) שם אֲנִיֹּת יִהְלֹכוּ בַיָּמָא דְאֹרִיִּיתָא, דְאֵינֹן אֲנִיֹּת עֵינֵינִי דְמִסְתַּכְלִין בְּאֹרִיִּיתָא, וְכִמָּה אֲנִיֹּת מְנַיִהוּ אֲתַבְרוּ וְנִפְלוּ בַיָּמָא.

עד דֵיִיִּתי מוֹרְשָׁה דִּילָהּ, וְקָרַע יָמָא דְאֹרִיִּיתָא, וְסוּס וְרוֹכְבוֹ רָמָה בַּיָּם, דְאִיהוּ חוּיָא וּבֵת זֹוגִיָּה, דְאִיהִי סוּסִיא דִּילָיָה, וְאִיהוּ אַעֲבַר עָלָהּ לְיִשְׂרָאֵל דְלֹא טְבַעִין בָּהּ, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (שמות יד כט) וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בַּיַּבְשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם.

בְּקִדְמִיתָא בַּיָּמָא בְּהוּא חֲמַר, בְּפִוּרְקָנָא בְּתַרִּיתָא כְּלָא בַּיָּמָא דְאֹרִיִּיתָא, מָטָה דִּילָיָה דְקָרַע בֵּיהּ יָמָא דָּא קוֹלְמוּס, בְּגִין דְעֵלְיָה אֲתַגְלִיָּא זְרוּעַ יְהוּ"ה, דְאֲתַמַּר בֵּיהּ (ישעיה נג א) וְזְרוּעַ יְהוּ"ה עַל מִי נִגְלָתָהּ.

[תיקוני זוהר - דף מג ע"ב]

בְּהוּא זְמַנָּא דְאֲתַעֲבַר הוּא חוּיָא בַּיָּשָׁא מִן יָמָא, שְׁלִיט חוּיָא קְדִישָׁא, וּבְהוּא זְמַנָּא (שם רמש ואין מספר חיות קטנות עם גדולות), אֲזֻלִין אֲנִיֹּת בְּהַבְטָחָה בַּיָּמָא דְלֹא טְבַעִין, דְהָא רוּחַ סַעְרָה אֲתַעֲבַר שְׁלִטְנוּתִיהָ מִן יָמָא דְאֹרִיִּיתָא, וּבְהוּא זְמַנָּא שְׁם רְמֵשׁ וְאֵין מְסַפֵּר וְגוֹמַר, שְׁם אֲנִיֹּת יִהְלֹכוּ לְוִיתָן זֶה יִצְרָתָ לְשַׁחַק בּוֹ (תהלים קד כה כו), וַיְהִי חֲדֵי עֲמָהוֹן, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (תהלים מח יד) שִׁיתוּ לְבַבְכֶם לְחִילָהּ וְגוֹמַר, לְחִילָהּ פְּתִיב, וְכֻלָּם אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּן לְתַת אַכְלָם בְּעַתּוֹ, (דאינון עתותי דאורייתא כמו שאמרו חכמינו זכרונם לברכה קבעת עתים לתורה) דְאִיהוּ עֵתוֹ דְצַדִּיק, תַּתְּן לְהֶם יִלְקוּטוֹן (שם קד כח) דָּא מְנָא, דְאֲתַמַּר בֵּיהּ (שמות טז כו) שֵׁשֶׁת יָמִים תִּלְקְטוּהוּ וְגוֹמַר, מְסַטְרָא דְעַמּוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא דְאִיהוּ כְּלִיל שִׁית סַטְרִין, לְוִיתָן לְעֵילָא דָּא צַדִּיק דְאִיהוּ כְּדָג (דף מג ע"ב) קָטָן עַל פִּיָּהּ יָמָא, נַחֲשׁ בְּרִיחַ, דָּא הוּא דְאֲתַמַּר בֵּיהּ (שמות כו כח) הַבְּרִיחַ הַתִּיכּוֹן בְּתוֹךְ הַקַּרְשִׁים, וְדָא עַמּוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא דְאֲתַקְרִי תִיכּוֹן, בְּגִין דְאִיהוּ עַמּוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא, תְּרִין גְּדַפּוּי יְמִינָא וּשְׁמַאלָא, דְמִתְמַן אֹרִיִּיתָא אֲתִיָּהִיבַת, תְּרִין קְשָׁקְשׁוּי תְּרִין סַמְכֵי קְשׁוּט, שְׁכִינְתָא עֲלָאָה אִיהִי יָמָא, שְׁכִינְתָא תַּתָּאָה אִיהִי (משלי ל יט) דְרַךְ אֲנִיָּהּ בְּלֵב יָם, דְאִיהוּ ל'ב אֱלֹהִים דְעוּבְדָא דְבְּרַאשִׁית, שְׁם רְמֵשׁ וְאֵין מְסַפֵּר, כְּמָה דְאֲתַּ אֲמַר (שיר ו ח) וְעֲלָמוֹת אֵין מְסַפֵּר וְכוּ', וְאֵינֹן הִלְכוֹת פְּסוּקוֹת, דְאֵינֹן (תהלים מה טו) בְּתוּלוֹת אַחֲרֵיהּ רְעוּתֵיהּ דְשְׁכִינְתָּא.

חִיּוֹת קְטָנוֹת אֵלִין אֲתוּן דְאֲדַנִּי, עִם גְּדוּלוֹת אֵינֹן אֲתוּן דִּיהוּ"ה, דְאֵינֹן מְרַכְבּוֹת דְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, אָתוּ כְּלָהוּ חֲבַרְיָא לְנִשְׁקָא לֵיהּ, פְּרַח וְלֹא חָזוּ לֵיהּ וְלֹא מִיִּדֵי.

פְּתַח רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר, אָבָא, וְהָא שְׁבַע יָמִים אֵינֹן, וַיָּם עֲלָאָה אִיהוּ עַל כְּלָהוּ, וְעֲלִיָּהוּ אֲתַמַּר (דברים לג יט) כִּי שְׁפַע יָמִים יִנְקוּ, לְמָאן אֵינֹן יוֹנְקִים, אָמַר לֵיהּ בְּרִי שְׁבַעָה בְּשַׁבְעָה אֵינֹן מוּצָקוֹת, וְהִכִּי אֵינֹן רְקִיעִים שְׁבַעָה בְּשַׁבְעָה, וְהִכִּי אֵינֹן טוּרִין שְׁבַעָה בְּשַׁבְעָה, וְהִכִּי אֵינֹן אֲרַעִין שְׁבַעָה בְּשַׁבְעָה, יִשׁוּבִין שְׁבַעָה בְּשַׁבְעָה, וְרַאשִׁין

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

דְּלֵהוֹן תְּרִין, וְרִזָּא דְּמִלָּה שְׁנַיִם שְׁנַיִם שְׁבַע שְׁבַע, וְכִלְהוּ זְכַר וְנִקְבָּה, וְלַעֲלָא חַד גְּנִיז וְטָמִיר, וְהָכִי אֵינּוֹן שְׁבַע פְּרָסִיין שְׁבַע בְּשַׁבְּעָה, שְׁבַע הֵיכְלִין שְׁבַע בְּשַׁבְּעָה, וְהָכִי מְמַנְן אֵינּוֹן שְׁבַע וְשַׁבְּעָה.

לְוִיתֵן דִּימָא דָּא צְדִיק, רִישָׁא דֵּאִיהוּ עֲמוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא, מְטִי עַד יַמָּא שְׁבִיעָא דֵּאִיהִי רִישָׁא דְּכִלְהוּ, וְתִרִין גְּדַפּוּי וְתִרִין קְשָׁקְשִׁין בְּאַרְבַּע יָמִים שְׁעוּרִיָּהוּ, שְׁעוּר דְּזִנְבָא דְּחֻיָּא מְטִי עַד יַמָּא שְׁבִיעָא בְּתִרָא, דֵּאִיהוּ כְּלִילָא שְׁבַע יָמִים, דְּעֵלִיָּה אֲתָמֵר (תהלים קיט קסד) שְׁבַע בְּיוֹם הַלְלִיתִיד.

אָמֵר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּרִי, הָא מְאָרִי תְּרִיסִין קָא נְחַתִּין מְלַעֲלָא, מְלוּבְּשִׁין שְׂרִיין, קְשָׁתוֹתִיהוֹן קְשָׁתִי אֵשׁ, וְרוּמְחִיהוֹן אֲשָׁא, וְסִיפִיהוֹן לְהִבָּה, כְּלָהוּ מְאָרִי עֵינִין, בּוּדָאִי הָא מְאָרִי תְּרִיסִין בְּבֵי מְדַרְשָׁא, וְאַלִּין בְּהוֹן יִתְעֲרוּן לְאַגְחָא קְרָבָא לְעִילָא.

וְלָא עוּד אֵלָא דְּהָא נּוֹנָא רְבֵרְבָא קָא אֲתִיא, רַב תְּמַנּוּנָא סְבָא, וְדָאִי בְּכַמָּה נּוֹנִין חִיילִין קְדִישִׁין דְּתַלְמִידֵי חַכְמִים, דְּמִתְרַבִּין בִּימָא, כְּעַן צְרִיד לְפָרְשָׁא לּוֹן רֶשֶׁת, לְמִיָּהוּי בְּרִשׁוֹת דִּילָן, וְלְמְאָרִי תְּרִיסִין מְאָנִי קְרָבָא, כְּעַן צְרִיד לְאַתְקַנָּא בְּקִירְטָא בְּאַבְנִין דְּקִירְטָא, בְּקִשְׁתָּא בְּגִירִין דְּקִשְׁתָּא, בְּרוּמְחָא, בְּסִיפָא, חַחֻק מְגוֹן וְצַנָּה (תהלים לה ב), דֵּאִית מְאָרִי תְּרִיסִין דֵּאֵינּוֹן מְגִיחִין בְּסוּסוֹן, וְאִית אַחְרָנִין דֵּאֵינּוֹן רְגִלִין, דְּעֵלִיָּהוּ אֲתָמֵר בְּמַפְקָנוּתָא דְּגְלוּתָא דְּמִצְרָאִי, כְּשֵׁשׁ מְאוֹת אֵלָף רְגִלֵי וְגוֹמֵר (שמות יב לו).

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן פְּתַח וְאָמֵר, שְׁמַעוּ הָרִים אֶת רִיב יְהוֹ"ה (מיכה ו ב), מָאן רִיב, דָּא שְׁכִינְתָּא, דֵּאִיהִי רִיב יְהוֹ"ה, דֵּאִיהִי רַבִּי רַב, בְּגִין בְּנֵהָא, אִיהִי רִיב בְּרַבִּי וְרַבִּין וְרַבָּא, רִיב וְדָאִי בְּכִלְהוּ תְּנָאִים וְאַמּוֹרָאִים, דֵּאִיהִי מְרִיבַת בְּהוֹן בְּשִׁית סְדְרֵי מְשָׁנָה, בְּגִין בְּעֵלָה דֵּאִיהוּ עֲמוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא, כְּלִיל שִׁית סְדְרִין.

וְעֵלִיָּהוּ אֲתָמֵר (ישעיהו כז ה) אוֹ יַחֲזֹק בְּמַעוּזִי, יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם לִי, שְׁלוֹם יַעֲשֶׂה לִי, תְּרִי שְׁלָמִי, חַד בְּעֲמוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא, וְחַד בְּצְדִיק, דְּעֵלִיָּהוּ אֲתָמֵר (שם נו ט) שְׁלוֹם שְׁלוֹם לְרַחֹק וְלְקְרוֹב, דְּבְגְלוּתָא אֲתָמֵר בְּעֲמוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא מְרַחֹק יְהוֹ"ה נִרְאָה לִי (ירמיהו לא ב), צְדִיק קְרוֹב לָהּ, וּבְגִינָהּ אֲתָמֵר (משלי כז לה) טוֹב שָׁכֵן קְרוֹב מֵאַח רַחֹק.

[תיקוני זוהר - דף מד ע"א]

וּבְגִין דָּא שְׁמַעוּ הָרִים אֵלִין אַבְהוֹן, אֶת רִיב יְהוֹ"ה דָּא שְׁכִינְתָּא, דֵּאִיהִי רִיב עַם אַבְהוֹן, בְּגִין דְּמְרַחֲקִין לָהּ מִבְּעֵלָה, דֵּאֵינּוֹן אֲתַקְרִיאוּ אַמּוֹרָאִים, וְהָאִיתְנִים מוּסְדֵי אֶרֶץ אֵלִין אֵינּוֹן תְּנָאִים, וְאַלִּין תְּנָאִיִּים אִיתְנִיִּים בְּהַפּוּדָא (דף מד ע"א) אַתּוּוֹן, וְאֵינּוֹן נְצַח

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

והוד (צדיקים) איתני עולם, והא איתני בהפוך אתון תני"א דמסייע ליה בגלותא, ועלה אתמר (במדבר כד כא) איתן מושבך ושים בסלע קנה.

והאי סלע (אתמר בה דלא נפיק אלא טפין טפין דמיא דאורייתא באלין פסקות ובגין ויד משה את הסלע במטהו פעמים (במדבר כ יא) דא גרים ד) לא נפיק מינה אלא טפין טפין זעיר שם זעיר שם, וכמה מחלוקות על אלין טפין, ומאן גרים דא, המורים, דאתמר בהון כל המורה הלכה בפני רבו חייב מיתה, ובגין דא שמעו נא המורים, ובגנייהו ויד משה את הסלע במטהו פעמים, דאם לא דמחא בה לא הו טרחין ישראל ותנאים ואמוראין באורייתא דבעל פה דאיהי סלע, אלא אתמר בו (שם ח) ודברתם אל הסלע ונתן מימיו בלא טורח, ויהיה מתקיים בהון ולא ילמדו עוד וגומר (ירמיה לא לג), והוה נפיק מיא בלא קשיא ומחלוקת ופסק, בגין דשכינתא דאתמר בה (שם כג כט) הלא כה דברי פאש נאם יהו"ה הוה שרי בפומיהון דישראל, דאיהי אורייתא דבעל פה, דאיהי סלע ע"ל ס', דאינון שתין מסכתות, דהכי איהו סלע ע"ל ס'.

דשכינתא הוה נח על טנרא, דבכל אתר דבעי קודשא בריך הוא למעבד נס, שכינתא אקדמת להווא אתר, וכיון דשכינתא הוה תמן, לא הוה ליה למחאה בסלע, דקלנא הוות לשכינתא דהות תמן דלא הוה ליה חילא למיהב מיא, ודא איהו על אשר לא קדשתם אותי (דברים לב נא), יען לא האמנתם בי להקדישני (במדבר כ יב), ובגין דא אסתלק שכינתא מן הסלע, דאיהי " מן מיטטרו"ן, ואשתאר מיטטרו"ן יבשה, ורזא דמלה יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד וגומר (בראשית א ט), אחד איהי מלכות, ותראה היבשה דא סלע מיטטרו"ן, דבגנייהו אתמר (שם ב כא) ויקח אחת מצלעותיו ויסגור בשר תחתנה, מאי בשר, ההוא דאתמר ביה (שם ו ג) בשגם הוא בשר, ועד דנחית לה לא עלה הסלע ולא יהיב מימיו.

ובתר דאסתלק האי מבועא מתמן, שליטת מרה באתרהא, הדא הוא דכתיב (שמות טו כג) ויבאו מרתה, ורזא דמלה וימררו את חיייהם בעבודה קשה וגומר (שם א יד), דא קושיא, בחמר דא קל וחמר, והא אוקמוהו.

והכי הוה ישראל עד דאחזי לון עץ, הדא הוא דכתיב (שם טו כה) ויורהו יהו"ה עץ וישלך אל המים וימתקו המים, ודא עץ החיים, דאתרבי על ההוא מבועא דאיהי שכינתא, " מבועא דאשקי לאילנא דאיהו ו', והאי עץ מהלך חמש מאות שנה דאינון ה', וימתקו המים דא ה' בתראה, דאתמר בה (רות א כ) קראו לי מרה, דשכינתא תתאה איהי מעין גנים דלית ליה פסק, טפה דאתמשכא מן מוחא, וכמה טפין אתמשכאן מניה, דאינון (תהלים מה טו) בתולות אחריה רעותיה.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

קִרְקַפְתָּא אִיהִי סְלֵעַ, וּמְבוּעָא מְלַגְאוּ דָּא מוּחָא, עַל אֲלִין טַפִּין אֲתָמַר (תהלים קכז ה) אֲשֶׁרִי הִגְבַּר אֲשֶׁר מְלֵא אֶת אֲשַׁפְתּוֹ מֵהֶם וְגוֹמֵר, אֶת אוֹיְבִים בְּשַׁעַר, דְּאִיהוּ תִרְעָא וְצַדִּיק אוֹת בְּרִית קִדְשׁ, דְּעֵלָה אֲתָמַר (שם קיח ב) זֶה הַשַּׁעַר לִיהוֹ”ה צַדִּיקִים יִבְאוּ בּוֹ.

וְעוֹד שְׁמַעוּ הָרִים אֶת רִיב יְהוֹ”ה (מיכה ו ב), אֲלִין תְּלַת יוּדִי”ן, וְהֵאִיתְנִים מוֹסְדֵי אַרְץ (שם) אֲלִין תְּלַת ווִי”ן, דְּכִלְהוּ אֲתֵרְמִיזוּ בּוֹיִסַּע וַיִּבְא וַיֵּט.

[תיקוני זוהר - דף מד ע”ב]

קוּם אֲלַעְזוּר וַנְטִיל קִירְטָא דְּאִיהִי שְׁכִינְתָּא (ואקיף לה תגא), וְזַרְיק מְנַה אִיהִי אֲבָן טַפָּה קְדִישָׁא, דְּעֵלָה אֲתָמַר (בראשית ב ו) וַיֹּאד יַעֲלֶה מִן הָאָרֶץ, (ובגין דא) (דף מד ע”ב) אֲסִתְלִקַּת עֲזֻקָּא מִן א’ מִן זֶרְקָא, לְקַבְלָא עֲלָה אֲבָן יְקָרָה דְּאִיהִי טַפָּה, וּמְיָד וְהַשְׁקָה אֶת כָּל פְּנֵי הָאֲדָמָה, כַּד סְלִיקַת, סְלִיקַת בְּאִימָא, דְּאִיהוּ א’ מִן אַדְנִי”ה אִהִי”ה, וְעַל מָאן סְלִיקַת, עַל עֲמוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא דְּאִיהוּ ו’, דְּאִיהִי כְּרִיכָא בֵּיה פְּעוּקָא בְּאַצְבָּעָא, וְסְלִיקַת בְּד’ מִן אַדְנִי”, דְּאִינוּן תְּרִין דְּרוּעִין וְתְרִין שׁוּקִין, עַד דְּסְלִיק לְאֵת י’ דְּאִיהִי אֲבָא חֲכָמָה י’ עֲלָאָה, בְּגִין דְּמִתְמָן אֲתַנְטִילַת, הִדָּא הוּא דְּכִתִּיב (משלי ג יט) יְהוֹ”ה בְּחֲכָמָה יִסַּד אַרְץ, וַנְטִילַת נְבִיעוּ וְשִׁקְיוֹ מְנִיָּה לְעִילָא, בְּקוּצָא דִילִיָּה לְעִילָא, וּבְאֲמַצְעִיתָא, וּבְקוּצָא דִילִיָּה לְתַתָּא, וְכַד נְחִיתַת, נְחִיתַת כְּלִילָא מִתְלַת טַפִּין, בְּהַהוּא זְמַנָּא אֲתָמַר בְּהַ הוּלְךָ סְגוּלַתָּא.

וְאֲתַקְרִיאַת י’ י’ י’ בְּתַלְתַּת יוּדִי”ן, י’ עֲלָאָה אִיהִי עַל רִישָׁא דָּא, דְּאִיהִי כְּתָר עֲלִיוּן עַל כָּל עֲלָאִין, וְלְבַתְרָא נְחִיתַת בְּאֲמַצְעִיתָא וְנְטִילָא מִתְמָן (בעמודא דאמצעיתא) (נ”א באמצע), וְלְבַתְרָא נְחִיתַת לְתַתָּא בְּאֲתֵרְהָא י’ דְּאִיהִי לְתַתָּא מִן א’.

קָם עוֹלִימָא בְּתַר טוּלָא, אֲמַר רַבִּי רַבִּי הָא טַפָּה קָא נְחַתָּא, טוּל קֶשֶׁת בִּינְדָךְ, דְּאִיהוּ כְּגוּוּנָא דְּאַצְבָּעָא וְעֲזֻקָּא בֵּיה, טוּל לִיָּה וְדֶרֶךְ (ס”א וזרקה) לִיָּה לְגַבְהָ, דְּקַבִּילַת לָה עֲלִיָּה, דְּהָא כַּד סְלִיקַת מִתְתָּא לְעִילָא עַל רִישָׁא דָּאֵת ו’, אִיהוּ כְּרוּמְחָא ו’, אֲתֵאֲרַכַּת בֵּיה כְּשֶׁרְבִיטָא דְּכַכְבָּא, וְכַד סְלִיקַת לְעִילָא שְׂרִיא עֲלָה י’ וְאֲתַעֲבִידַת ז’, וְדָאִי תַגָּא עַל רִישָׁא דְּסַפֵּר תוֹרָה, כִּיּוֹן דְּנְחַתַת, צְרִיךְ לְמִדְרָךְ קֶשֶׁת לְגַבְהָ דְּאִיהוּ צַדִּיק, וּמְנִיָּה נְחִיתַת וְאֲזַדְרִיקַת בְּאֲתֵרְהָא.

וְחֶרְבָּא דְּאִיהִי (דהאי) טַפָּה אִיהִי חֲתִיכַת לָה לְתַלְתַּת טַפִּין, בְּגִין דְּאֲזִילַת סְגוּלַתָּא, דְּכַד נְחִיתַת עֲלָה הוּא י’, וְלְבַתְרָא חֲתִיכַת לָה לְתַלְתַּת, לְמַהוּי תַגָּא וְעֵטְרָה בְּרִישָׁא דְּתַלְתַּת אֲבָהֶן, דְּתַהָא כְּתַר תוֹרָה וְכְתַר כְּהוּנָה וְכְתַר מְלָכוּת, וְדָא רְזָא דְ [צִיּוּר] תְּלַת תַּגִּין עֲלָה.

דְּרִישָׁא דְּחֶרְבָּא אִיהִי י’, גּוּפָא דְּחֶרְבָּא ו’, תְּרִין פִּיפִיּוֹת דִילָה ה”ה, נְרַתְקָא דִילָה אַדְנִי”, (וחרבא יהו”ה), וְכַד אִיהִי יְהוֹ”ה בַּר מְשִׁכְנִיתִיָּה, אִיהוּ דִין דְּחֲתִיף מְכָל סְטָרָא,

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

כד עאל בנרתקה אתעביד רחמי ולא חתיך דינין, ורזא דחרבא בנרתקה, יאהדונה"י הכי ודאי.

ובזמנא דיהו"ה בר משכינתיה, אתמר ביה (דברים ד כג) פי יהו"ה אלהיך אש אכלה הוא, דנטיל מגבורה לאוקנדא עלמא, י אתעביד גחלת, ו' שלהובא דגחלת, ה' ה' חד חמש גוונין, תניינא חמש נהורין דנהרין בהון, ובזמנא דה' עלאה אסתלקת מה' תתאה, איהי אמרה (שיר א ו) אל תראוני שאני שחרחרת, ובזמנא דאיהי נהרא בגוונאה, אתמר בה (בראשית ט טז) וראיתיה לזכר ברית עולם, קמו תנאים ואמוראים דלעילא, ואמרו רבי רבי כמה תקיפא קירטא דילך, די סליקת לה עד אין סוף, ונחיתת לה עד אין תכלית.

פתח כמלקדמין ואמר, שמעו הרים את ריב יהו"ה (מיכה ו ב), אמר לון אבהן אבהן טורין רברבין, שמעו, דהאי אבן דאתגזרת מאלין טורין דלכון, דאיהי כתרא ברישא דכלהו, והאיתנים דאיהי כתרא על פלהו, איהי סליקת ריב עלייכו, בגין בעלה, דאיהי מבוועא סתימא פסלע, עד דייתי בעלה לא יתבא מימוי, דהא לישנין אינון כפטישין דמחאן בההוא סלע, ולית חד מנייהו דאפיק מינה נביעו, בר מבעלה דידיע לאמשכא לה.

[תיקוני זוהר - דף מה ע"א]

פתח רבי שמעון ואמר, זכאה איהו מאן דמצלי וידע לסלקא רעותיה לעילא, דהא פימוי אפיק שמהן, ואצבעוי כתבין רזין, וכד סלקין שמהן (דף מה ע"א) מפימוי, כמה עופין פתחין גדפייהו לעילא לקבלא לון, וכמה חיוון דמרפבתא, פלהו מזדמנין לגבייהו לנטלא לון, כל שכן אם שכנתא שריא בצלותיה, ואסתלקת לקודשא בריך הוא, ורזא דמלה אם תשכבון בין שפתים, (תהלים סח יד), אל תקרי אם אלא אם, זכאה איהו מאן דסליק לה בצלותיה דמצלי בשפוי, לעילא לגבי בעלה.

בצלותא דשחרית סלקא בשמא דאתקרי א"ל, הא"ל הגדול ודאי, בצלותא דמנחה סליקת בשמא דאתקרי אלהים, בצלותא דערבית סליקת בשמא דאתקרי יהו"ה, ורזא דמלה א"ל אלהים יהו"ה דבר ויקרא ארץ (שם נ א).

ואמרו מארי מתניתין, דצריך בר נש בצלותיה לשהות שעה אחת קדם דמצלי, ושעה אחת לבתר דמצלי, ורזא דמלה דישהא בצלותיה שעתא חדא, בגין דאתמר (בראשית כד כא) והאיש משתאה לה מחריש, ההוא דאתמר ביה (שמות טו ג) יהו"ה איש מלחמה, ולבתר דשהא ליה בר נש וצלי, אם שגורה תפלתו בפיו ודאי אתקבל צלותיה.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

וְרוּא דְמַלְהַ בְּרַ נֶשׁ צְרִיךְ לְמַשְׁהָא וְאַתְתָּא לְאַקְדָּמָא, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (ויקרא יב ב)
אִשָּׁה כִּי תוֹרִיעַ וַיִּלְדָּה זָכָר, (ורוא דמלה אשה מזרעת תחלה יולדת זכר, ועוד (תהלים קלו
(ג) שבשפלנו זכר לנו, ורוא דמלה שבשפלותו של אדם זכור יזכרנו לטובה).

ועוד אם שגורה תפלתו בפיו, איהו רוא ויהי הוא טרם פלה לדבר והנה רבקה
יוצאת (בראשית כד טו), ורוא דמלה והיה טרם יקראו ואני אענה, עוד הם מדברים
ואני אשמע (ישעיהו סה כד), זכאה איהו מאן דלא מעכב מטרוניתא לסלקא למלכא,
דכל מאן דאיהו צלותיה שגורה בפיומי בלא עכובא, ההוא ממחר מטרוניתא
למלכא, ווי לון לבני נשא דאינון אטימין לבא ועיינין, דלא משתדלין למנדע
ביקרא דמאריהון לרצויי ליה בשכינתיה, בכמה תחנונים ופיוסים, לנחתא ליה לגבי
שכינתא, כל שפן לאתערא ביה רחימו לגבא, כמה דתקינו הבוחר בעמו ישראל
באהבה.

וכד קיימין קדמיה, צריך למיקם קדמיה בדחילו, זכאין אינון ישראל דיידעין
לפייסא למאריהון כדקא יאות, ולחברא בפיימיהו בצלותהון תרין שמהן אלין
דאינון יאהדונה"י, דבההוא זמנא א"ז תקרא ויהו"ה יענה (ישעיהו נח א), ויהו"ה
הוא ובית דינו, ודא שכינתא (נ"א ודא חכמתא עלאה ושכינתא) (נ"א חכמה) עלאה
ותתאה, ודא איהו רוא אם תשכבון בין שפתים (תהלים סח יד), דאיהי קרבנא
דקודשא בריך הוא, דודאי שכינתא איהי קרבנא דיליה, ובגין דא תקינו צלותא
בקרבנא.

היא העולה, העולה ודאי, זכאה איהו מאן דסליק לה לגביה כדקא יאות, דאיהו
שאל בגינה (שיר ח ה) מי זאת עולה, עולה ודאי, מן המדבר, מן המדבר ודאי,
דפיומי חשיב קודשא בריך הוא כטורא דסיני, ובגין דא מי זאת עולה מן המדבר
וגומר.

מקטרת מר (שם ג ו) דא צלותא דשחרית דתקין אברהם דהוא מר, ועוד מקטרת
מר, (שם א יג) צרור המר דודי לי, ודא נצח דסליק לה בימינא, הדא הוא דכתיב
(תהלים טז יא) נעימות בימינך נצח, ולבונה דא הוד, דסליק לה בגבורה, מכל אבקת
רוכל דא צדיק, דסליק לה בעמודא דאמצעיתא, ואם לא סלקא שכינתא בצלותיה,
קרנא לקודשא בריך הוא, הא כלבא קא נחית למיכל קרבנא דיליה, ווי ליה טב
ליה דלא אתברי בעלמא, ועליה אתמר (משלי יט כג) גם בלא דעת נפש לא טוב.

סדר הלימוד ליום ב אלול [יום 327 בשנה]

וכד סלקא שכּינתא בצלותיה, כּמה חיוון ומרכבתא וגלגלי דכורסייא, כלהו יתערון לגבה בנגונא בחדוה, וכלהו גדפיהו פתיחן לקבלא לה, והא אוקמוהו (יחזקאל א יא) ופניהם וכנפיהם פרודות מלמעלה.

[תיקוני זוהר - דף מה ע"ב]

וכד סלקא סלקא פיונה, וכד נחתת נחתת פנשרא, דאיהי מטרוניתא, דלא דחילת מפל עופין דעלמא, ונחתת בכמה מזונין לבנהא, הדא הוא דכתיב (דברים לב יא) כנשר יעיר קנו על גוזליו ירחף, (דף מה ע"ב) מאן גוזליו, אלין אינון ישראל, דאינון פגוזלייא מצפצפין לה בכמה צפצופין דצלותא, ונחתת לגבייהו, לכל חד נחתא ליה מזונא כדקא יאות ליה, למאן נחתת מזונא דאורייתא דאיהי מזונא דנשמתא, למאן נחתת מזונא דגופא, לכל חד כפום רעותיה.

דבר אחר אם תשכבון, דא אימא עלאה, דאיהי צלותא דשבת, דצריכין שפון לקבלא לה בערב שבת, דאיהי נשמת כל חי, איהי נחתת על ראש צדיק דאיהו יום השביעי, לשון למודים קרינו ליה, ואיהי שריא עליה בין תרין שפון דאינון נצח והוד.

ושבת איהי פה, (נ"א פתח) דאתפתחא בערב שבת לקבלא לה בהאי צלותא דשבת, דהא צלותא דשבת אתקריאת קבלה, ומינה מקבלין כל ספיראן דין מן דין, ובה צלותא דבר נש מקובלת קדם יהו"ה, ואיהי צלותא דעשרת ימי תשובה, ואיהי ה' עלאה, דתקינו בה חמש צלותין ביומא דכפורי.

אבל שבת איהי שכּינתא תתאה, כלילא מתלת אבהן, דאינון תלת ענפין דש' דשפ'ת, ב"ת יחידה איהי נקודה בחלל דילה, ואיהי חג דכל (נ"א דכליל כל) יומין טבין, עלה אתמר (ישעיהו מ כב) היושב על חוג הארץ.

אבל נשמתא יתירא בשבת וביומין טבין ובכל מוספין, איהי אימא עלאה, תוספת רוח הקדש, צלותא דשית יומין דחול תלת זמנין בכל יומא, איהי שכּינתא תתאה, כלא דתמני סרי צלותין, תלת זמנין ביומא, סלקין בשית יומין ח"י, ועל שמיה אתקרי תפלת כל פ"ה, ביומין דחול אייתי לה מזונא על ידי שליח, אבל בשבת ויומין טבין אייתי לה מזונא על ידא דקודשא בריך הוא, ווי לאתתא דאתפרנסת על ידי שליחא, והא אוקמוהו ביונה, דאתמר (בראשית ח יא) והנה עלה זית טרף בפיה, ואמאי עלה זית, אלא אמרת יונה, רבון עלמין, תהא מזונא דילי מסורה בידך ותהא מרירא כזית, ולא תהא מתוקה ומסורה ביד שליח, ושליח בהאי אתר דא מטטרו"ן, ועוד שכּינתא אתקריאת צלותא דפסחא מסטרא דימינא, צלותא

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

דראש השנה מסטרא דשמאלא, צלותא דשבועות מסטרא דאמצעיתא, יהו"ה איהי בכל אתר לקבלא לה, (ולתקוני מאני קרבא),

דבר אחר שמעו הרים את ריב יהו"ה (מיכה ו ב), מאן ריב יהו"ה ומאן הרים, ריב יהו"ה דא שכנינתא, הרים אלין אבהן, ריב איהי קטטה ומחלקת לקודשא בריך הוא, על פנהא דאינון בגלותא, ובזמנא דלאו אינון בגלותא, איהי ריב לגביה על אינון מספנין דאזלין מתתרכין מאתריהו, בגין דירחם עליהו, וקרא אוכת, הדא הוא דכתיב (ישעיה כו ה) או יחזק במעווי, יעשה שלום לי, שלום יעשה לי, תרי שלמי, חד עם שכנינתא דאיהי ריב לגביה על מספנא, ומאן איהו מספנא דעבדת ריב בגיניה, דא מספנא דאיהו מסטרא דצדיק, וכל שפן פד צדיק דאיהו חרב ויבש בח"י ברכאן דצלותא, וצווחין לגבי קודשא בריך הוא, ואתמר לגבייהו (משלי א כח) אז יקראנני ולא אענה.

וכמה דשכנינתא תתאה איהי ריב על צדיק דאיהו ח"י עלמין, חרב ויבש, (חרב מבי מקדשא ויבש מנסכים ועולות), הכי איהו ריב שכנינתא עלאה בגיניה עם קודשא בריך הוא, ועלייהו אתמר (דברים יז ח) דברי ריבות בשעריך, ובזמנא דתרוייהו אינון ריבות בגיניה עם קודשא בריך הוא, קודשא בריך הוא צווח לגבי ישראל לתתא, או יחזק במעווי, יעשה שלום לי, שלום יעשה לי (ישעיהו כו ה), תרי שלומים, לקבל תרי ריבות, וקשיא איהי לה מכלא, אפרשותא דקודשא בריך הוא מינה, ודא איהו מחלוקת לשם שמים.

[תיקוני זוהר - דף מז ע"א]

וכד נפילת, נפילת לרגלוי, הדא הוא דכתיב (רות ג ז) ותגל מרגלותיו ותשכב, ואתנפלת קדמיה בנפילת אפים, בגין צדיק דאיהו ח"י עלמין עני בגלותא, וצדיק פד איהו לבר מאתריה אתמר ביה (תהלים ב יב) נשקו בר פן יאנה, ושכנינתא כד איהי לבר מאתרהא אתקריאת ברייתא, איהו בר ואיהי ברייתא (דף מז ע"א) דשבת דאתוסף לעני דאיהו צדיק, יום השבת ודאי, דלית ליה מדיליה אלא נשמתא יתירה דאתוסף לגביה בגין שכנינתא, אתקרי איהו מוסף שבת.

ובהוא זמנא אתקריאת איהי תוספתא, מסטרא דיום שבת פמה תוספות נחתין עמה לתלמידי חכמים, דאתקריאו נשמות יתירות, הדא הוא דכתיב נשמת כל חי תברך את שמך יהו"ה אלהינו וכו', ואלין (אינון) דמתוספאן לעמא קדישא בערב שבת ירתין לון תלמידי חכמים ביומין דחול, ובהון אתעביד חול קדש, ואלין אינון תוספות דקא נחתין מתוספתא.

דודאי שכנינתא איהי תקוונא דגופא דקודשא בריך הוא, איהי ברייתא פד אתמר בה (רות ג ז) ותגל מרגלותיו, ואיהי תוספתא מסטרא דח"י עלמין, דאיהו מוסף

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

שבת, ואיהי משנה מסטרא דגופא, משנה תורה ודאי, ואיהי התקפא מסטרא דדרועא ימינא דמלכא, הדא הוא דכתיב (שמות טו ו) ימינך יהוה נאדרי בכת, בכח תרגום בתוקפא, הצרכה איהי מסטרא דשמאלא, ובדרועא שמאלא אחיד בה, ובדרועא ימינא אתקן בה, ויימא קומי שבי ירושלם.

ועוד מסטרא דימינא איהי תוקפא לבר נש, ומסטרא דשמאלא יהיב לון צרכיהון בארע מדברא, שאלה איהי בפיימא דמלכא, הדא הוא דכתיב (דברים לב ז) שאל אביך, ותיובתא לגביה הדא הוא דכתיב ויגדה, ובה פר נש שואל פענין ומשיב כהלכה.

שמעתתא איהי בלבא דתמן מחשבה, תיקו איהי כד אסתלק מלכא מינה, הדא הוא דכתיב (תהלים לט ג) נאלמתי דומיה החשתי מטוב, ובה צלותא בחשאי, וכד איהו תיקו אתמר בה (משלי א כח) אז יקראוני ולא אענה.

כד שריא בה יהוה אתקריאת הגדה, בההוא זמנא אז תקרא ויהוה יענה, שטה אתקריאת כד לא יהא קושיא ומחלקת, הדא הוא דכתיב (ישעיה מ ד) כל גיא ינשא וכל הר וגבעה ישפלו, והיה העקב למישור, פסק אתקריאת מכמה גוונין, אית בני נשא דמשתדלין באורייתא דבעל פה לשמה, ואינון בעלי אומנות לגפה, אית דפסקין בה אבנין כטורין וסלעין תקיפין, ולבתר דפסקין לון מתקנין לון בכמה פרוקין, ועלייהו אתמר (דברים כו ו) אבנים שלמות תבנה, ועבדין בהון כמה בנינין למלכא ולמטרונייתא לדיירא ביניהו.

ואית פסקות דאינון לבושין דמטרונייתא, וחתכין לון לכמה סטרין, ולבתר מתקנין לון בכמה פרוקין, לאתחזאה בהון מטרונייתא קדם מלכא, בההוא זמנא וראיתיה לזכור ברית עולם (בראשית ט טז), ואלין אינון לבושין דכהנא, דאינון ארבע בגדי לבן וארבע בגדי זהב, ואית פסקות מאלין מארי תריסין דקא אתיין לבי מדרשא, דפסקין וחתכין בהון בלישנהון, דאינון פרומחין וסייפין, ואלין אינון פרשיין ותקיפין, כמגיחין קרבא בימא וביבשתא, דאינון אורייתא דבכתב ואורייתא דבעל פה.

זכאין אינון אם מלכא ביניהו דאיהו עמודא דאמצעיתא, כליל תרין תורות דאנון תורה שבכתב ותורה שבעל פה, דאתיהיבו מימינא ומשמאלא, דביה נצחין קרבא, ווי לון לאלין דיעלון לאגחא קרבא בתרין תורות בלא מלכא, דעלייהו אתמר (תהלים יט ד) אין אמר ואין דברים בלי נשמע קולם, כל בעלי אומניות משתכחין בתורה שבעל פה, ואיהי מלגאו, הדא הוא דכתיב (שם מה יד) כל כבודך בת מלך פנימה.

[תיקוני זוהר - דף מז ע"ב]

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

איהי הלכה דמלפא, כד איהי אזלת גביה בתרין שוקין דאינון תרי סמכי קשוט, וכד סליקת בגופא בתרין דרועוי דמלפא אתקריאת קבלה, וכד נשיקת ליה בפמייה אתקריאת אורייתא דבעל פה, בההוא זמנא דסלקא לפימא דמלפא, מיד יתקיים ברעיא מהימנא (במדבר יב ח) פה אל פה אדבר בו, כד קמת על רגלהא בגלותא בתראה, אתקריאת הלכה למשה מסיני, וכד שרייא בדרועוי (דף מו ע"ב) דמלפא, אתקריאת קבלה למשה מסיני, וכד שרייא בפמיא דמלפא מיד פה אל פה אדבר בו, וכד איהי מרחקא הלכה ממשה, שכינתא איהי ריב ליהו"ה לתתא, וכד לאו איהי בדרועוי קבלה, איהי ריב לעילא.

ובגין דא שמעו הרים את ריב יהו"ה, אלין תלת אבהן, מאי ריב דלהון, דא שכינתא, ובהפוך אתון רי"ב איהו רב"י, דאיהו רבי מארץ ישראל, ועמיה איהי שכינתא ריב, והאיתנים אלין תרי תנאי, איתני"ם בהפוך אתון תנאי"ם, מוסדי ארץ אלין צדיק וצדק.

דבר אחר שמעו הרים, מאן הרים אלין תלת נקודין דאינון סגו"ל, והאיתנים אלין תרין נקודין דאינון צר"י, ועוד שמעו הרים מאן הרים אלין תלת נקודין תניינין דאינון שור"ק, והאיתנים אינון תרין נקודין תניינין דאינון שב"א.

מאי ריב יהו"ה דא חיר"ק, ריב יהו"ה לעילא חול"ם, ריב יהו"ה לתתא חיר"ק, תרי ריבות אינון על שור"ק, דאיהו (חד) צדיק קשורא דתרוייהו, (עמודא דאמצעיתא) כד איהו מתרחק מנייהו איהו ריב, וכד מתקשר בין תרוייהו איהו רבי, ואיהו שלום, ואיהו קשר, הדא הוא דכתיב (בראשית מד ל) ונפשו קשורה בנפשו.

ועוד תרי ריבות אינון, חד צדיק, וחד עמודא דאמצעיתא, חד איהו ריב בין אבא ואמא, דאנון קמ"ץ ופת"ח, דא עמודא דאמצעיתא איהו ריב בינייהו, (נ"א דאינון ריב בין אבא ואמא דאנון, קמ"ץ ופת"ח, ואמאי אינון ריב בינייהו), בגין שכינתא דלית לה מזונא בגלותא, בגין דתרעא איהו פת"ח, דאתמר ביה (תהלים קמה טז) פותח את ידיה, דאיהו י' חכמה, קמ"ץ סתום, עליה אתמר פותח את ידיה ומשביע לכל ח"י, ודא ח"י עלמין, דאיהו כליל ח"י ברכאן, איהו חרב ויבש בצלותא דאיהו שכינתא, ובגין דא איהו צלותא יבשה, בגיניהו איהו ריב בין אבא ואמא.

וכד אתפתח קמ"ץ בפת"ח דאיהו תרעא דיליה, עמודא דאמצעיתא נחית מלא, ומחלף חמש מאה שנין, עד דמטו לח"י עלמין (דאיהו כליל ח"י ברכאן), ואתמלא מנייהו, ומניה אתשקייא לשכינתא דאיהי צלותא, ומאי דהוה יבשה קרא ליה ארץ, הדא הוא דכתיב (בראשית א ו) ויקרא אלהי"ם ליבשה ארץ, למעבד פרין ואיבין, דאינון ארעא קדישא דישראל לתתא, הדא הוא דכתיב (שם יא) ויאמר אלהי"ם תדשא הארץ דשא.

זוהר היומי" - לימוד כל ספר זוהר ותקונים במעגל השנה

ועמודא דאמצעייתא כד סליק לאבא ואימא לנחתא מזונא מתמן, קליה סלקא על כל אינון נחלין ומבועין, וכד נחתא קליה נחתא על כל אינון נחלין ומבועין דאורייתא, הדיא הוא דכתיב (תהלים צג ג) נשאו נהרות יהוה, נשאו נהרות קולם, נשאו נהרות אלין אינון תרין נקודין דאינון צר"י, מאן איהו דסליק על גבייהו בתרין דרועין, דא חול"ם, וביה אתעבידו סגולת"א, ומאן איהו דנחית תחותיהו בתרין שוקין, דא חיר"ק, וביה אתעבידו סגול"ל.

בההוא זמנא נשאו נהרות קולם, דאיהו קול יעקב, קול השופר, ולאן סלקין ליה לגבי אבא ואימא, וכד נחית נחית בתרין נקודין דאינון שב"א תרי ירכי קשוט, הדיא הוא דכתיב (שם) ישאו נהרות דכ"ם, כגון על פתח ישאו (במדבר ז ט). (ואבא נחית) בצדיק, דאיהו שור"ק בנקודת (חיר"ק) חדא, פי שם חלקת מחוקק ספון (דברים לג כא), קשורא דתרין ירכין דקשוט, דאיהו דכ"ם, דף ים, ד"ף דכליל כ"ד אתון דיהודא תניינא, עליה אתמר (תהלים עד כד) אל ישוב דף נכלם, ד"ף איהו בכ"ד ספרים דאורייתא, ושכינתא (בראשית כד טו) וכד"ה על שכמה, וכד צדיק איהו מלא מעמודא דאמצעייתא, דאתמר ביה (שם טז) ותמלא כדה ותעל.

[תיקוני זוהר - דף מז ע"א]

סליקת האי נקודה דאיהו חד שור"ק על תרין דאינון שב"א, ואתעבידו שור"ק, בתר דאיהו מליא מסטרא דיליה ומסטרא דעמודא דאמצעייתא, אתמר בשכינתא ותמלא כדה ותעל, ותורד כדה מעל שכמה, כל הכורע כורע בברוך, ותמלא כדה ותעל, כל הזוקף זוקף בשם, סליקת ודאי מגלותא לגבי בעלה, בהאי שעתיא (דף מז ע"א) איהי אמרת לגבי צדיק (בראשית כד יח) ותאמר שיה אדוני, וגם גמליך אשקה, דאינון גמולי מחלב.

ועוד חול"ם אתקרי עמודא דאמצעייתא לגבי מוחא, וחיר"ק לגבי לבא, שור"ק אתקרי בקשורא דתרוייהו, ועוד חול"ם אתקרי בכל סטרא דימינא, הדיא הוא דכתיב (ויקרא ב יג) על כל קרבנה תקריב מלח, וחיר"ק אתקרי בכל סטרא דשמאלא, ואיהו שור"ק קשורא דתרוייהו, ועוד חול"ם אתקרי באימא עלאה, יום הכפורים דאיהו עשור, וביה יהא מוח"ל וסולח חובין דעמיה, וחיר"ק אתמר באימא תתאה, וביה חור"ק עליו שניו על סמאל"ל, דאשתעביד בבנוי דשכינתא בגלותא.

דבר אחר נשאו נהרות קולם, דא תרין זמנין דמיחדין ישראל לקודשא בריך הוא, וסלקין ליה ביה קלא ערב ובקר וצהרים, דאינון ימינא ושמאלא, בתרוייהו סלקין קלא דאיהו עמודא דאמצעייתא, לגבי מאן סלקאן ליה לגבי אימא עלאה, דאיהו כ"ה בימינא וכ"ה בשמאלא ערב ובקר, ואינון חמשין תרעין דבינה, קראן ליה בהון, דנחית לגבי צדיק וצדק.

זֶהָר הַיּוֹמִי" - לִימוּד כָּל סֵפֶר הַזֶּהָר וְתַקוּנִים בְּמַעְגַל הַשָּׁנָה

דְּאִיהוּ ד'ךְ בְּשׁוּקָא יְמִינָא, וְאִיהִי כְּדָה עַל שְׂכַמָּה בְּשׁוּקָא שְׂמַאלָא, דְּאִינוּן תְּרִי סַמְכֵי קְשׁוּט, וּבְגִין דָּא יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דְּכֵיָם, ד'ךְ י"ם, וְאִיהוּ ד'ךְ בְּכ"ד אַתּוּן דְּבִרְוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד דְּעַרְבֵיִת, וְאִיהוּ ד'ךְ בְּכ"ד אַתּוּן דְּשַׁחְרִית, וְרוּזָא דְּמַלְהָ וְשִׁמְתֵי כ"ד כ' שְׁמֻשׁוֹתֶיךָ (יִשְׁעִיָה נד יב), וְאִיהִי כְּדָה בְּתַרְוִיָּהּ, וְאֵל יִשׁוּב ד'ךְ נְכָלָם.

וְצִרְיָךְ דְּלָא אֲשַׁתְּמַע קָלָא בְּהַהוּא דְּךָ, אָלָא יִשְׂאוּ נְהָרוֹת, נִשְׂאוּ לָא כְּתִיב אָלָא יִשְׂאוּ, בְּגִין עַל כְּתָף יִשְׂאוּ, בְּהַהִיא זְמַנָּא (בְּרַאשִׁית כד טז) וְתַמְלָא כְּדָה וְתַעֲלֵ, וְתַאמְרָ שְׁתֵּה אֲדוּנֵי וְגַם לְגַמְלֵיךָ אֲשַׁקָּה, אֲלִין אִינוּן רַמ"ח תִּיבִין דְּאַרְבַּע פְּרָשִׁין דְּיַחְוּדָא דְּקַרִיאת שְׁמַע, דְּבִכְלָהוּ אִינוּן רַמ"ח אַבְרָם דְּכִלְיָן בְּבִרִית דְּאִיהוּ צְדִיק, כְּלָהוּ אַתְּשַׁקִּין עַל יְדֵי שְׂכִינְתָא, דְּאִיהוּ כ"ד י"ם.

כ"ד סְפָרִין דְּאוּרִיָּתָא, וְדָאִי אִינוּן כ"ד דְּאַתְמְלֵי מִן יַמָּא עֲלָאָה דְּאוּרִיָּתָא, דְּאִיהִי כְּלִילָא דְּחַמְשִׁין אַתּוּן דְּיַחְוּדָא, דְּאִינוּן כ"ה וְכ"ה, דְּמִיַּחְדִּין בְּהוּן לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא תְּרִין זְמַנִּין, וְכַד סְלִיק י"ם חַמְשִׁין, דָּא אִיהוּ יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דְּכֵיָם, בְּהַפּוּךְ אַתּוּן דְּךָ וְאִיהוּ כ"ד, וְדָךְ אִיהוּ צְדִיק בְּהַאי כְּדָה, בְּגִין דְּאִיהוּ תְּבִירָא בְּגִלּוּתָא, שְׂכִינְתָא דְּאִיהִי כְּדָה עֲלֵיהָ אַתְּמַר (תְּהִלִּים נא יט) יָב נִשְׁפָּר וְנִדְפָה אֱלֹהִים לָא תְּבוֹזָה, צְדִיק אִיהוּ דְּךָ בְּמִיָּא דְּאוּרִיָּתָא.

וְאִיהוּ כְּתִית בְּמִשְׁחָא דְּאוּרִיָּתָא, הָדָא הוּא דְּכְתִיב (בְּמַדְבָּר כח ה) שְׁמֹן כְּתִית, אִימְתִי, בְּזִמְנָא דְּאַסְתִּלַּק ו' מִן ה', וְאַשְׁתַּאֲרַת ד', דְּלֵת וְדָאִי, וּבְגִין דָּא שְׁמֹן כְּתִית רְבִיעִית הַהִין, רְבִיעִית ה"א וְדָאִי, דְּאַתְחַזְרַת דְּל'ת, וְהַהוּא כְּתִית אִיהוּ ו' זְעִירָא, שְׁלִימוֹ דָּה, וְעֲלֵיהָ אַתְּמַר (שְׁמוֹת לא יז) בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִיא לְעוֹלָם, אוֹת ה' וְדָאִי, וּבְגִין דָּא אַתְּקַרִיאת ה' עַל שְׁמִיָּהּ, יוֹם הַשְּׁשִׁי, ה"א דְּשִׁשִּׁי.

מְקוּלוֹת מִיָּם רַבִּים (תְּהִלִּים צג ד), אֲלִין שְׁבַע (קִלְיִן) שְׁמֹהּ, דְּמַתְּפַלְגִין לְשִׁבְעָה נְהָרוֹת, וְכִלְהוּן מַתְּפַלְגִין בְּהַהוּא נְהָר דְּנַפְיָק מַעְדָן, וְאִינוּן בְּהַבּוּ לִיהו"ה, שְׁבַע אִינוּן דְּאֲזִלִין עַל שְׁבַע שְׁמֹהּ, דְּאִינוּן אַבְגִּית"ץ וְכוּ', וְאִינוּן שְׁבַע סְפִירָן, (שֵׁם כט ג) קוּל יְהו"ה עַל הַמַּיִם דָּא חֶסֶד וְאִיהוּ אַבְגִּית"ץ, דְּמַתְּמָן מִיָּא דְּאוּרִיָּתָא, קוּל יְהו"ה בְּכַח דָּא קַר"ע שְׁט"ן וְדָא גְבוּר"ה, קוּל יְהו"ה בְּהֶדֶר דָּא נַג"ד יכ"ש וְדָא תְּפַאֲר"ת, כְּסָאוֹ כְּשִׁמְ"שׁ נַגְד"י (שֵׁם פט לז), וּבִיָּה אַתְּמַר לְמִשְׁהָ (שְׁמוֹת לד י) נַגְדָּה כָּל עַמְּךָ אֲעֲשֶׂה נְפִלְאוֹת, קוּל יְהו"ה שׁוֹבֵר אַרְזִים (תְּהִלִּים כט ז) דָּא בִט"ר צַת"ג וְדָא נְצִ"ח, קוּל יְהו"ה חוֹצֵב לְהַבּוֹת אֵשׁ דָּא חֶק"ב טַנ"ע וְדָא הו"ד, קוּל יְהו"ה יַחִיל מַדְבָּר דָּא יג"ל פּוֹז"ק דְּאִיהוּ יְסו"ד, הַר סִינֵי, קוּל יְהו"ה יַחֲוֹלֵל אֵילוֹת דָּא שְׁקוּ צִי"ת וְדָא מַלְכוּת, דְּעֲלָה אַתְּמַר (שֵׁם כב א) לְמַנְצַח עַל אֵילַת הַשַּׁחַר, וְדָא אִיהוּ מְקוּלוֹת מִיָּם רַבִּים.

זוהר היומי" - לימוד כל ספר זוהר ותקונים במעגל השנה

[תיקוני זוהר - דף מז ע"ב]

אדירים משפרי ים (שם צג ד), אלין טעמי דאורייתא, דאתמר בהו (שם מב ח) כל משפריה וגליה עלי עברו, ואלין אינון זרקא מק"ף שופ"ר הול"ף סגולת"א. (דף מז ע"ב) זרק"א, קו דיוקנא דאת ו', רישא דיליה י', תלת גלגלים (נ"א אית) סלקין ביה בימא דאורייתא, ואינון סגו"ל (נ"א סגולתא), וכל גלגל סליק לי' גלגלים לעילא, והאופנים ינשאו לעמתם (יחזקאל א כ), ולזמנא דינשאו האופנים לעומתם, מיד נשאו נהרות יהו"ה, תרין נקודין דאינון סגולת"א סלקין לההיא נקודה חדא על גדפוי, ואתעבידו י"ה, ודא איהו נשאו נהרות יהו"ה, אינון ב' נקודין דא, י' לעילא וי' לתתא, סלקין ו' על (גדפוי) גדפין, ולאן סלקין, אלא חושבנא דלהון לחושפן שמא דיהו"ה, וכד סלקין לה על גדפיהו, לקבלא עליהו עלת העילות, דנחית על גביהו.

ועוד זרק"א איהו יפה נוף משוש כל הארץ (תהלים מח ג), איהו ז', יום השביעי, ודא צדיק, ואיהו ענפא מגופא דאילנא, דאיהו עמודא דאמצעיתא, הר ציון ירפתי צפון דא נקודה חדא י' (נ"א א) זעירא אות הברית, ועלה אתמר (שם צג ג) נשאו נהרות יהו"ה, ומאי ניהו ירפתי צפון (שם מח ג), דסלקין לה לגביה דיהו"ה דאיהו בעלה, וכד סלקין לה לגביה אתקריאת תהיא נקודה קרית מלך רב.

בהיא זמנא דסלקת תהיא נקודה בתרין ירכי, מקבלין לה תרין דרועין, דאינון ב' נהרות עלאין, וסלקין לה בעמודא דאמצעיתא, ודא איהו נשאו נהרות קולם (שם צג ג), תרין ירכין אזלין לה לגבי בעלה, ותרין דרועין אינון מקבלין לה לגבי בעלה, ובגין דא תרין נהרות אתמר בהון נשאו נהרות יהו"ה, ותרין תניינין ישאו נהרות (שם).

ועוד אתמר בה סליקו ונחיתו, כגוונא דא, כד סלקין לה לגבי עמודא דאמצעיתא אתמר ביה נשאו נהרות קולם, אבל כד נחתין לה לגבי צדיק אתמר ביה ישאו נהרות דכים, ומה דהוה סגולה לעילא כגוונא דא כד נחתא לגבי צדיק אתעבידת סגו"ל כגוונא דא ובגין דא מה דהוה לעילא אתנשלת (נ"א אתחזרת) לתתא, ובגין דא אתקריאת בצדיק דכים.

ובה מים התחתונים ככאן, בגין דאינון תרעין דדמעה, ועליהו אתמר שיערי דמעה לא ננעלו, ובגין דאיהי דמעה דלהון, דכים ודאי, וצדיק בה ד"ף י"ם, והא אוקמוהו (שם עד כא) אל ישוב דך נכלם, וביה אל דמעתתי אל תחרש (שם לט יג), ועלה אתמר (שמות ג ט) צעקת בני ישראל באה אלי.

תנועה דסליק לה לגבי בעלה דא רבי"ע, ובהווא זמנא אתקרי זק"ף גדו"ל, ואיהי אתקריאת קרית מלך רב, ובאן איהו זקפא לגביה, בתרין נהרות, דאתמר

זוהר היומי" - לימוד כל ספר זוהר ותקונים במעגל השנה

בהון (שם טו ו) ימינך יהו"ה נאדרי בפח ימינך יהו"ה תרעץ אויב, ועליהו אתמר (תהלים טז יא) נעילות בימינך נצח, מאי בימינך דא גדולה, בההוא זמנא אתקרי זק"ף גדו"ל, וכד נחתת בצדיק אתקריאת זקף קט"ן, ומאי איהי תנועה דקא נחית לה, דא תבי"ד, רבי"ע לימינא, ארף אפים על בינונים, וביה איהו מארי"ף, תבי"ד לשמאלא, תבירו דחייביא, חד סליק בתקיע"ה ומארי"ף בה, וחד נחית לה בשברי"ם, שלשל"ת דא תרוע"ה קשורא דתרוייהו, דיוקנא דשור"ק דלתתא, בשלשל"ת סלקא, בשר"ק נחתא, האי איהו סלם (נ"א חל"ם) דסלקא לעילא, והאי איהו סלם (נ"א חירק) דנחתא לתתא, והיינו דרג"א תר"י טעמ"י.

[תיקוני זוהר - דף מח ע"א]

וענויא דשכינתא אף על גב דאיהי בתלת סטרין, בתקיע"ה דאיהי דינא רפיא רפ"ה, ובשברי"ם דאיהו דינא קשיא דג"ש גבורה, לית לה ענויא פענויא דבעלה דאיהו תרוע"ה, שלשל"ת, ורזא דמלה אין קול ענות גבורה (שמות לב יח) דא שברי"ם, ואין קול ענות חלושה דא תקיע"ה, אלא קול ענות אנכי שומע דא תרוע"ה, דסלקא בענויאי דא בתר דא פתרועה, ובגין דא אשרי העם יודעי תרועה (תהלים פט טז), אף על גב דשכינתא איהי בענויאי מימינא ומשמאלא, לית ענויאי פענויאי דבעלה, תרוע"ה דאיהי תור"ה עי"ן אנפין, ואיהי תרועה דיליה, ובגין דא (דף מח ע"א) אשרי העם יודעי תרועה.

דבר אחר קול ענות אנכי שומע (שמות לב יח), דא איהו ענויאי דאנכי שומע, דאיהי צווחת בכל יומא למעלה, היא ובנהא, וקראן ליה תרין זמנין ערב ובקר שמע ישראל, וכל בר נש דאית ליה ענוי משכינתא, דאיהי עניא בגלותא, רחיקא מן בעלה, וקרא ליה בכל יומא שמע ישראל, דיהא נחית לגבה, ודאי עליה אתמר קול ענות אנכי שמע, קול דענויאי דהאי עניא אנכי שמע.

קם אחד בקירטא ודא שכינתא תתאה, וחד בקשתא דא ברית צדיק, עליה אתמר שופ"ר הול"ף פז"ר גדו"ל, גירין דילה אינון צדיקים דישראל דקבילו ברית, דבזכותיה נפקין מגלותא, ורזא דמלה (בראשית מז כג) הא להם זרע, דאינון טיפין ודא זרק"א.

קמו תנאין ואמוראין דלעילא ובריכו ליה, ואמרו מטרה (נ"א עטרה) תהא אגינת עלף מחצים בגלותא, עלף אתמר (תהלים צא ה) לא תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם, וקשתא וחצא דסטרא דקדושה יגן עלף, ותחת כנפיו תחסה צנה וסחרה אמתו, צנה דא שכינתא תתאה, וסחרה דא שכינתא עלאה, אמתו דא עמודא דאמצעיתא.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

קם איהו ואמר תנאין תנאין משנה תהא בעזרייכו, ולא תשתניאו מרחמי לדינא, הלכה אזלת לימינא דלכון, לאתגברא בה על שנאכון, קבלה תתקבל צלותכון, ברייתא אפיקת לכון ולבנייכו מגלותא, ומשעבודא ודינא דההוא דממנא על גלותא על בנייכו, מיד דבריה לון סליק לאתריה.

קם רבי שמעון בקדמיתא פתח ואמר, תנא תנא אסתמר לך, דהא קירטא לגבך, ודא שכונתא, ובה אודריקו תלת אבנין, דאינון תלת טפין דמוחא עלאין, דאינון י"י, ואתפלילו בחכמה בתבונה ובדעת.

אמר ליה רבי שים בסלע קנך, דהא קשתא לגבך דאיהו אות הברית, אסתמר מגירין דיליה, דאינון תלת וי"ו, דסלקין ח"י בחושבון, ודא ח"י עלמין.

קם תנא תניינא ואמר ליה, הא תניא דמסייע לך, ברומחא דאיהו פליא מארבע פרשיין, ודא ו' דאיהו עמודא דאמצעיתא, כליל שית תיבין דיחודא, ורמ"ח תיבין דאתמר ביה (במדבר כד כא) ושים בסלע קנך.

דהא קרני פרה [ציור] לגבך, דאנון תרין נביאי קשוט, עליהו אתמר (תהלים קלב יז) אצמיח קרן לדוד, ומצמיח קרן ישועה מסטרא דשכינתא אתקרי קרני פרה, מסטרא דשור (דברים לג יז) וקרני ראם קרניו, ואינון משיח ראשון ושני י' ו', בית ראשון ושני ה'ה.

ושכינתא נטלא פורפירא מאשא סומקא ואצטבעת בה, ואתקריאת סומקא פרה אדמה תמימה (במדבר יט ב), אדומה ודאי מסטרא דגבורה, תמימה מסטרא דההוא דאתמר ביה (בראשית יז א) התהלך לפני והיה תמים, אשר אין בה מום מסטרא דיעקב דלית ביה פסולת, דאתמר ביה (שם כה כז) ויעקב איש תם, יעקב דלעילא, ובדיוקניה יעקב דלתתא, אשר לא עלה עליה עול (במדבר יט ב), משעבודא דגלותא, בגין דאיהי שכונתא עלאה אתקריאת, ולא עוד אלא דאיהי אתקריאת שבת, דאיהי אסור במלאכה, בגין דאתקריאת חרות.

[תיקוני זוהר - דף מח ע"ב]

ושלמה בגינה אמר (קהלת ז כג) אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני, בגין פרה אדומה דאיהי מטרת את הטמא ומטמאה את הטהור דאתעסק בה, ורזא דמלה מי יתן טהור מטמא לא אחד (איוב יד ד), מטרת את הטמא מסטרא דימינא, דכהנא מסטרא דימינא אתקרי איש טהור, בגין דלסטרא (נ"א דסטרא) דימינא איהי מיא דאורייתא, אף על גב דיהא טמא אתדפי בה, ומטמאת את הטהור דא גבורה, דלסטרא סמאל דנפל מקדושתיה, ומה דהוה טהור סאיב ליה, בגין דשליט (דף מח ע"ב) על חיילין דמסאבו, וכהנא דאיהו טהור כד הוה משתדל לקרבא ליה לעזאזל,

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

הוּה מְטַהַר לְיִשְׂרָאֵל מִכָּל חוֹבֵינ דְלֵהוּן, כְּמָה דַּאת אָמַר (ויקרא טז ל) כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכְפַּר עֲלֵיכֶם לְטַהַר אֶתְכֶם וְכוּ', וְאִיהוּ דְהוּה טְהוֹר הוּה מִתְטַמֵּא בְהֵוּא עֲזָאוּל, וְהָכִי לְמִי נִדְהָ הוּה כְּהֵנָּה מְטַהַר לָהּ, וְאִיהוּ הוּה מִסְתַּאֵב עַד עַדָּן רַמְשָׁא דְהוּה מִתְדַכֵּי.

וְעוֹד מְטַהַרְת אֶת הַטְּמֵא, כַּד נּוֹלַד מִשָּׁה אֶתְמַר בֵּיה (לגבי בת פרעה) (שמות ב ב) וְתֵרָא אוֹתוֹ כִּי טוֹב הוּא, דְחִמַּאת עֲמִיה לְשְׁכִינְתָּהּ, וּמִיַּד דְנִגְעָה (אִיהִי) בֵּיה בַת פְּרַעֲה אֶתְדַכֵּיָא וְאֶתְסִיָּאת מִצְרַעְתָּא דִילָהּ, וּמִשָּׁה אֶתְדַבְּקַת בֵּיה צְרַעַת, כְּמָה דַּאת אָמַר (שם ד ו) וְהִנֵּה יָדוֹ מִצְרַעַת כְּשִׁלְגָה, דְבַהֲהוּא זְמַנָּא דְנִגְעָה בֵּיה בַת פְּרַעֲה, פְּרַחַת לְשְׁכִינְתָּא מִנִּיהּ, וּבְגִין דָּא כַּד בְּעָא לְאֶתְקַרְבָּא לְגַבְהָ בְּסַנְהָ, אָמְרָה לִיה אַל תִּקְרַב הַלּוֹם שֶׁל נְעֻלְיָךְ מֵעַל רַגְלֶיךָ (שם ג ה) עַד דִּיתְפַּשֵּׁט מִהֵוּא גּוֹפָא דְנִגְעַת בֵּיה בַת פְּרַעֲה, תַּמָּן אַחְזִי לִיה, דְגּוֹפָא דְבַר נֶשׁ בְּהָאֵי עֲלֵמָא, אִיהוּ צְרַעַת מִמְשַׁכָּא דְחוּיָא.

לְבַתֵּר דַּאתְפַּשֵּׁט מִנִּיהּ, וְהֵדֵר לְגַנְתָּא דְעַדָּן, אֶתְלַבֵּשׁ בְּגוֹפָא קְדִישָׁא דִילִיה, וְדָא אִיהוּ וְהִנֵּה שְׁבָה כְּבִשְׂרוֹ (שם ד ה), וְהָכִי אֶתְלַבֵּשׁ מִשָּׁה בְּהָ, וְדָא אִיהוּ וְהִנֵּה שְׁבָה כְּבִשְׂרוֹ, כְּקַדְמִיתָא דַּאתְמַר בֵּיה (בראשית ב כג) עֵצִים מְעֻצְמִי וּבִשְׂרֵי מִבְּשָׂרִי, וּבְגִין דָּא אָמַר לִיה שֶׁל נְעֻלְיָךְ מֵעַל רַגְלֶיךָ (שמות ג ה), דָּא גּוֹפָא דְהוּה לִיה כְּנַעַל, הֵוּא דְנִגְעָה בֵּיה בַת פְּרַעֲה, וְאֶתְלַבֵּשׁ בְּאַחְרָא, וּבַהֲהוּא זְמַנָּא אֶהְדַּרְת עֲלִיה לְשְׁכִינְתָּא.

וּבְגִין דָּא אַתְחֲזִי (נ"א אחזי) לִיה בְּאַתִּין דְעַבַּד בְּאַת קְדַמָּאָה, וְאָמַר לִיה הֵבֵא נָא יָדְךָ בְּחִיקְךָ וְכוּ' (שם ד ו), וְאֵמַאי בְּחִיקְךָ, הָכָא רְמִיז מְשׁוֹכְכַת חִיקְךָ לְשׁוֹר פְּתַחֵי פִידְךָ (מיכה ז ו), וְהִנֵּה מִצְרַעַת כְּשִׁלְגָה (שמות ד ו), וְלְבַתֵּר אַחְזִי לִיה דַּאתְדַכֵּיָא בְּאוּרִיָּתָא, הֵדָּא הוּא דְכַתִּיב בְּהָ (שם) וְהִנֵּה שְׁבָה כְּבִשְׂרוֹ.

וְעוֹד לְשְׁכִינְתָּא תַּתָּאָה אִיהִי עֲגָלָה עֲרוּפָה, וּמִסְטְרָא דְפְרָה שׁוֹר, וְדָא אִיהוּ וּפְנֵי שׁוֹר מִהַשְּׂמַאל (יחזקאל א ט), וּמִסְטְרָא דְעֲגָלָה, עֲגָל בֶּן בְּקָר לְחֻטָּאת (ויקרא ט ב), וּפְרָה וְדָאֵי אֶתְקַרִּיָּאת לְשְׁכִינְתָּא עֲלָאָה כַּד נְטֻלַת מִן גְּבוּרָה, וְלְשְׁכִינְתָּא תַּתָּאָה עֲגָלָה כַּד נְטִילַת מִנִּיהּ.

וְעוֹד קַרְנֵי פְרָה נִצַּח וְהוּד, בְּהֵם עֲמִים יִנְגַח יַחְדָּיו (דברים לג יז), קַרְנֵי רָאֵם חֹסֵד גְּבוּרָה, דִּיעֲבִיד בְּהוֹן קַרְבָּא בְּעַמְלָק, וְיִמְחִי לִיה וְלִזְרַעִיה מִן עֲלֵמָא.

וְעוֹד קַרְנֵי פְרָה אֵלִין תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים דְמִתּוּכְחִין דָּא עִם דָּא בְּאוּרִיָּתָא, וּמִתְנַגְחִין כְּשׁוֹוֵרִים דָּא עִם דָּא, בְּגִין דְאוּרִיָּתָא דְעַל פְּהָ אִיהִי מִסְטְרָא דְגְבוּרָה דַּאתְקַרִּי אֱלֹהִיִּים, וּבִיה פְּתַחַת אוּרִיָּתָא בְּרָאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִיִּים, בְּגִין דָּא תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים אֵינּוֹן מִתְנַגְחִין בְּאוּרִיָּתָא כְּשׁוֹוֵרִים דָּא עִם דָּא, וּבְגִין דָּא יְהוּ'ה כְּגְבוּר יֵצֵא (ישעיה מב יג) מִסְטְרָא דְגְבוּרָה, יִרְיע בְּתַרוּעָה, יִצְרִיחַ בְּשִׁבְרִים, עַל אוּיְבֵיו יִתְגַבֵּר בְּתַקִּיעָה בְּהֵוּא זְמַנָּא כָּל סְפִירָן נְטֻלִין מִגְּבוּרָה, וְשָׂמָא דִּיו'ד ה' א' וְא' ה' א', וְאֶפִּילוּ מְלָאכִים דְלַעִילָא, וְיִשְׂרָאֵל דְלַתְתָּא.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ולבתר דנטיל נוקמא מנייהו, יתמלא רחמין על ישראל, וקדם דיהא נטיל נוקמא מעמלק, לא יתיב בכרסיא, ובההוא זמנא דנטיל נוקמא מבני עשו, ייתי לפייסא לאילתא, ואיהי געיי"א ובוכה, הדא הוא דכתיב (ירמיה לא יד) רחל מבכה על בניה, עד דאומי לה קודשא בריה הוא לאעברא לון מעלמא, ויקטול בהון, עד דיצטבע ימא מן דמהון, ויקטול בהון עד דיתפרנסון מנהון חיוון ברא תרי עשר שנין, ועופין דשמיא שבע שנין.

סדר הלימוד ליום ג אלול [יום 328 בשנה]

ועוד געיי"א, תלש"א, אזל"א גרי"ש, געיי"א בתרועה, ויהיב בהון סקילה, הדא הוא דכתיב (ישעיה לד יא) ונטה עליה קו תהו ואבני בהו, תלש"א בשברים ת"ל א"ש (ודא שריפה), ת"ל דא חנק, פגוונא דא א"ש שריפה, אזל"א גרי"ש בתקיעה, דאיהו כרומחא לקטלא לון בהרג.

[תיקוני זוהר - דף מט ע"א]

שלשלת תרועה למתפש לון אסורין בבית אסורין דמלכא, כמה דאת אמר (תהלים קמט ה) לאסור מלכיהם בזיקים וכו', שופ"ר הול"ך, פס"ק, מק"ת, קלא דשופרא סלקא בתרועה (דף מט ע"א) כרומחא, לעורר עלייהו קול תרועת מלחמה, ודא שופ"ר הול"ך, פסק דא שברים דעביד לון פסקות וקטרין (נ"א וקרטין או וקרעין), ודא מכת חרב והרג ואבדן, מקף תרועה דא חנק, ודא איהו הולך ותזק מאד (שמות יט ט), מאד דא מות דאתתקף עלייהו, פגוונא דמתן תורה.

ועוד אזל"א גרי"ש, שכנתא אמרת לקודשא בריה הוא, גרש האמה הזאת ואת בנה (בראשית כא י) אלין ערב רב, (ש"א כו יט) דגרשוני מהסתפח בנחלת יהו"ה, גריש לון מן עלמא דין ומעלמא דאתי, דלא יהא לון חולקא עם ישראל, שופ"ר הול"ך, רבי"ע, שני" גרישי"ן, שלשלת, בההוא זמנא נטיל קודשא בריה הוא רומ"ח, דאיהי רמ"ח תיבין דאית בקריאת שמע ושית תיבין דיחודא, ובה (במדבר כה ח) וידקר את שניהם, דכר ונוקבא, דא סמא"ל ונחש, ורבי"ע דיוקנא דומיא דרומ"ח.

שני" גרישי"ן, תריה לון קודשא בריה הוא מן שמיא וארעא, בההוא זמנא שקר הסוס לתשועה וכו' (תהלים לג יז), דקודשא בריה הוא רדיף אבתרייהו, ונטיל לון בשלשלת על צואריהון, ולבתר קטיל לון כרומחא דאיהו רבי"ע, בקדמיתא תריה לון, ולבתר רדיף אבתרייהו ותפיס לון, ולבתר קטיל לון.

ורבי"ע, ושני" גרישי"ן, ושלשלת, אינון תקיע"ה שברי"ם תרוע"ה, שברי"ם שפר (שמות כג כד) תשפר מצבותיהם, אלין דאתמר בהון (איוב א ו) ויבאו בני

זֶהָר הַיּוֹמִי" - לִימוּד כָּל סֵפֶר הַזֶּהָר וְתַקּוּנִים בְּמַעְגַל הַשָּׁנָה

הָאֱלֹהִיִּם לְהַתְיַצֵּב עַל יְהוָה, בְּדִינָא עַל שְׂכִינְתָא וְיִשְׂרָאֵל, דְּאִתְמַר בֵּיהּ וַיָּבֵא גַם הַשֵּׁטֶן בְּתוֹכְכֶם, דָּא סְמַא"ל דְּאִתָּא לְקַטְרֵג עַל בְּנוֵי דְיִשְׂרָאֵל, וְלָדוֹן לְשְׂכִינְתָא, וְכִיּוֹן דְּהוּא בְּעֵי דִינָא עַל שְׂכִינְתָא וּבְנוֵי, כְּאֵלוּ קִיַּיְמִין עֲלֵיהּ, תְּרוּעָה בָּהּ (תְּהֵלִים ב ט) תְּרוּעִים בְּשֶׁבֶט בְּרוּזַל, תְּקִיעָה וְהוֹקֵעַ אוֹתֶם לִיהוָה נֶגֶד הַשָּׁמַשׁ (בַּמִּדְבָּר כֹּה ד), וְשׁוֹפָר אִיהוּ קָלָא, מְנִיחָה נְפִיק קָלָא בְּתִקְיעָה שְׁבָרִים תְּרוּעָה, תְּקִיעָה מִן מוּחָא, שְׁבָרִים מְלַבָּא, כְּמָה דְּאִתְּ אָמַר (תְּהֵלִים נֹא יט) לֵב נִשְׁבֵּר וְנִדְפָה וְגוֹמַר, דָּא אִיהוּ זְבַחֵי אֱלֹהִיִּם רוּחַ נְשִׁפְרָה, קָלָא בְּתְרוּעָה מִכְּנָפֵי רִיָּא, וְכִלְהוּ אֶתְפְּלִילוּ בְּקִנְיָה וְרִיָּא, וְאִתְעִבְדוּ קוּל, וּבְפּוּמָא דְּבוּר.

וְעוּד נִשְׁמַתָּא וְרוּחָא וְנִפְשָׁא דְּבַר נִשׁ, אֵינּוֹן תְּקִיעָה תְּרוּעָה שְׁבָרִים, נִפְשָׁא בְּלַבָּא וְדָא שְׁבָרִים, כְּמָה דְּאִתְּ אָמַר לֵב נִשְׁבֵּר וְנִדְפָה, נִשְׁמַתָּא בְּמוּחָא וְדָא תְּקִיעָה, רוּחָא בְּכְנָפֵי רִיָּא, דְּנִשְׁיֵב עַל לְבָא דְּאִיהוּ נוֹר דְּלִיק, וְאִם לֹא הוּוּ דְּלִיק כָּל גּוּפָא, וְרוּחָא דְּמִלָּה כְּנָפֵי יוֹנָה נִחְפָה בְּכֶסֶף וְגוֹמַר (שֵׁם סח יד), וְרוּחָא כְּלִיל מְאִשָּׁא וּמִיָּא, וּבְגִין דָּא אִיהוּ תְּרוּעָה, וְעֲלִיָּה אִתְּמַר (שֵׁם פט טז) אֲשֶׁרֵי הָעַם יוֹדְעֵי תְּרוּעָה, בְּגִין דְּנִשְׁמַתָּא אִיהֵי נִשְׁמַת חַיִּים, בִּינָה דְּנִשְׁתְּלָה מִחֻכְמָה, נִפְשׁ מְלָכוֹת תְּבוּנָה, רוּחַ תְּפֹאֲרַת, וְאִיהוּ דַעַת כְּלִיל תְּרוּיָהוּ, עֲלִיָּה אִתְּמַר (מִשְׁלֵי כד ד) וּבְדַעַת חֲדָרִים מְלָאוּ.

וּמִבְּינָה גְּבִיָּאִים, וְאֵינּוֹן נִצַּח וְהוּד, וּמְמַלְכוֹת כְּתוּבִים וְאֵינּוֹן חֶסֶד וּגְבוּרָה, תְּפֹאֲרַת תּוֹרָה כְּלִיל כְּלָהוּ, וְכִלָּא עַל עֲמוּדָא חַד קִיַּיְמָא וְדָא (מִשְׁלֵי י כה) צְדִיק יִסוּד עוֹלָם.

כְּבִד וְטָחוּל דָּא סְמַא"ל וְנַח"שׁ, כְּבִד אֲשָׁא סוּמְקָא, מְרָה אֲשָׁא יְרוּקָא, טָחוּל אֲשָׁא אוּכְמָא, יוֹתֶרֶת כְּלִילָא דְּכִלְהוּ, כְּבִד וְטָחוּל סְמַא"ל וְנַח"שׁ, כְּבִד אֵל אַחַר, מְרָה סַם מוֹת דִּילֵיהּ, טָחוּל נַחֲשׁ נוֹקְבָא דִּילֵיהּ, חֵלֶב טָמָא, וּמְרָה אִיהוּ חֶרְבָא דְּמִלְאָף הַמּוֹת, כְּמָה דְּאִתְּ אָמַר (שֵׁם ה ד) וְאַחֲרִיתָהּ מְרָה כְּלַעְנָה חֲדָה כְּחֶרֶב פִּיּוֹת, וּבְאוּרִיָּתָא דְּאִיהֵי סַם חַיִּים אִי נִשְׁמַתָּא טָמָא אִתְּעִבְרָא מִן עֲלָמָא, (כְּבִד וְטָחוּל דָּא סְמַא"ל וְנַח"שׁ, דְּאֵינְהוּ אֵל אַחַר), וְכְבִד דְּהוּא אֵל אַחַר בְּתְרוּעָה דְּאִיהוּ רוּחָא מִתְּעִבְרָא מִן עֲלָמָא, טָחוּל דְּהוּא נַחֲשׁ בְּשְׁבָרִים דְּאִיהוּ נִפְשׁ מִתְּעִבְרָא מִן עֲלָמָא, מְרָה דְּהוּא סַם הַמּוֹת בְּתִקְיעָה מִתְּעִבְרָא מִן עֲלָמָא.

[תִּיקוּנֵי זוּהַר - דָּף מַט ע"ב]

זְכָאָה אִיהוּ דְּכִלְלֵי נִשְׁמַתָּא וְרוּחָא עִם נִפְשָׁא בְּקָלָא דְּאוּרִיָּתָא, דְּבְאוּרִיָּתָא אִתְּתַקְפוּן, דְּכָל מָאן דְּלָא אִתְּעַסַּק בְּאוּרִיָּתָא חֲלִישׁ נִשְׁמַתָּה רוּחִיהּ וְנִפְשִׁיהּ עֵילָא וְתַתָּא, וְיוֹתֶרֶת הַכְּבִד אִיהוּ זוּנָה, שִׁיּוּרִין אִיהוּ לְכָל אֱלֹהִים אַחֲרִים מִתְּתַקְפָּא, וְאִמְאֵי אִתְּקִרִיָּא יוֹתֶרֶת הַכְּבִד, אֵלָא בְּתַר דְּעִבִיד נְאוּפָא עִם כְּלָהוּ, יְהִיבַת שִׁיּוּרִין לְבַעֲלָהּ, וְעֲלָה אִתְּמַר (שֵׁם ד כו) כִּי בָעַד אִשָּׁה זוּנָה עַד כֶּפֶר לָחֶם, דְּאִיהֵי אִתְּחַמַּמַת מְכַבֵּד, וְטָחוּל (דָּף מַט ע"ב) אִיהוּ שְׁחוּק הַכְּסִיל, וְעֲלִיָּה אִתְּמַר אִם רָאִיתָ רִשְׁעָה שְׁהִשְׁעָה

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

משחקת לו אל תתגרה בו, בגין דאיהו שאול תחתית, דאתמר ביה צדיק ממנו בולע, אבל צדיק גמור אינו בולע, כבד פועס וקטיל.

לב מבין, לב יודע, לב רואה, לב איהו שכינתא, דלא נטלא אלא דמא צח, דאיהי קרבנא דצלותא נקיה בלא חובין ובלא פסולת, וקריבת לגבי בעלה שופרא דכלא.

אבל יותרת הכבד לא יהיבת לבעלה אלא שירין ופסולת, ומאי ניהו בעלה (טחול) (ס"א כבד) אל אחר, ומאלין שירין דנטיל מנה אתעביד דם טחול חשוף ואוכמא, הוא נחש רמאי דפתי לחוה דאיהי לבא, וגרם לה מותא.

והא תרי בתי לבא אינון למאן פתי מנייהו, אלא ההוא דשמאלא דאתמר בה (קהלת י ב) לב פסיל לשמאלו, ועליה אתמר (שם ז כו) ומוצא אני מר ממות את האשה, לב חכם לימינו דא אשת חיל עטרת בעלה, עלה אתמר (משלי יח כב) מצא אשה מצא טוב, דאיהי יצר הטוב מזליה דבר נש, עלה אתמר (יחזקאל מד ל) להניח ברכה אל ביתיך, ברפת יהו"ה היא תעשיר, ועלה אתמר (קהלת ט ט) ראה חיים עם האשה אשר אהבת.

איהי בדיוקנא דשכינתא תתאה פליא מעשר, ואיהי גר מצוה, ורוחא דנשיב בה תפארת ישראל איהי בכנפי ריאה, ודא איהו ותורה אור, דנהיר בה דא שכינתא עלאה נשמת חיים, דנחתא מן מוחא לאנהרא לון בלבא.

מאי נ"ר נפשא רוחא, דנפשא איהי פתילה (נ"א על שם דאיהי שותפא דגופא), רוחא דא זיתא, נשמתא גר יהו"ה נשמת אדם (משלי ב כז), (אדם דאיהי אור גר, נהיר ביה אורייתא דבכתב, ונשמתא דאיהי גר נהיר בה מצוה, ובזמנא דלא נהירין בה אור וגר אתמר בנשמתא אל תראוני שאני שחרחרת (שיר א ו), ואתמר באדם (ישעיה ג) אלביש שמים קדרות), ומאי נ"ר נפשא רוחא, נ' נפשא ר' רוחא, לקבל תלת קטרין אליו, אינון תלת גוונין, אשא אוכמא חוורא ותכלתא, מאן דנטיר גר יהו"ה נשמת אדם באורייתא, בפקודין דעשה ולא תעשה, לא שליט עליה נורא דגיהנם, ודא איהו כבד ומרה וטחול, כבד אשא סומקא, מרה אשא ירוקא, טחול אשא אוכמא, יותרת הכבד פללא דכלהו, תכלת חשוף.

ותכלת דציצית מצוה, ותכלת לית בסטרא אחרא, בגין דאיהו דומה לכרסיא יקרא, גוונין דשרגא אינון לבושין לגר יהו"ה נשמת אדם, גוון אוכם דאיהו טחול, כד מתלבשת תמן נפשא בחובין, איהי אמרת (שיר א ו) אל תראוני שאני שחרחרת, שחרחרת בקדרותא דבני, בדוחקא דלהון בעניותא דלהון, קדרותא וליצנותא ועניותא מטחול נפקא, כד נשמתא אסירא בה בגלותא, ודא איהו (משלי ל כג) ושפחה פי תירש גבירתה, ובההוא זמנא טחול שוחק, ולזמנא דייתי מלפא משיחא

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

לְבַטֵּל נִוְקְמָא מִטְּחוּל דְּאִיְהִי שְׂפָחָה, (תהלים ב ד) יוֹשֵׁב בְּשָׁמַיִם יִשְׁחַק, יִשְׁחַק אִיהוּ בְּאֲבוּדָא דְלִהוֹן, כְּמָה דְאֵת אָמַר (משלי יא ו) וּבְאֲבָד רְשָׁעִים רְנָה.

רְנָה אִיהוּ הַיָּר, אִיהוּ נְהָר יוֹצֵא מַעְדָן, וּמֵאִי נִיהוּ מִצּוֹת עֵשָׂה וּמִצּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה כְּחוֹשֵׁבֵן נְהָר, נוֹן הָא רִי"ש, וְאִיְהִי הַנֵּר הַמֵּאִיר לְאָדָם, וְעַל דָּא בְּאֲבָד רְשָׁעִים רְנָה, וּבִהֵהוּא זְמַנָּא הַטְּחוּל דְּשׁוֹחַק אֶתְאֲבִיד, וְאִזּוּ יִתְקַיֵּים (תהלים קכו ב) אִזּוּ יִמְלֵא שְׁחוּק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ רְנָה וְדֵאִי, וְאִזּוּ (משלי לא יח) לֹא יִכְבֶּה בְּלִילָה גְרָה, בְּגִין (שם) דְּטַעְמָה כִּי טוֹב סַחְרָה, וּבִהֵהוּא זְמַנָּא מִתְתַקְנָא יְרוּשָׁלַם דְּאִיְהִי לְבָא, לְבָא אִיהוּ לְהַ"ב הַמְזַבֵּחַ, יִכְבֶּה כְּחוֹשֵׁבֵן הַל"ב, לְהַ"ב הַב"ל, לֹא יִכְבֶּה בְּגִלּוּתָא דְּאִיְהִי לִילָה, וְאֶתְבְּנִיָּאת עַל יְדָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כְּמָה דְאֵת אָמַר (תהלים קמז ב) בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם יְהו"ה, (מֵאֵן דְנִטִיר נֵר יְהו"ה נִשְׁמַת אָדָם בְּפִקּוּדִין דַּעֲשָׂה וְלֹא תַעֲשָׂה, לֹא שְׁלִיט עֲלֵיהּ נוֹרָא דְגִיְהֵנָם, דְּאִיְהִי כְבֹד מְרָה טְחוּל).

[תיקוני זוהר - דף נ ע"א]

וְעוּד מְרָה טְחוּל כְּבֹד, אִינוּן גְּלוּתָא לְנִשְׁמָתָא וְרוּחָא וּנְפִשָׁא, דְּאִיְהִי שְׂכִינְתָא כַּד גָּלַת בְּכַבֵּד, אֶתְמַר בְּאֲבָרִים דְּאִינוּן עֲמָא קְדִישָׁא חִילָהָא דִילָהּ, תְּכַבֵּד הָעֵבוּדָה עַל הָאֲנָשִׁים (שמות ה ט), כַּד גָּלַת בְּמְרָה אֶתְמַר בֵּה (שם א יד) וַיִּמְרְרוּ אֶת חַיֵּיהֶם, כַּד גָּלַת בְּטְחוּל אֶתְמַר בֵּה (שם ו ט) וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל מֹשֶׁה מִקְצֵר רוּחַ (דהוה בבטנה, ומעבודה קשה דהוה בטחול), וְהוּוּ צְיוּחִין לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְנָה, הַדָּא הוּא דְכְּתִיב (יונה ב ג) מִבְּטֵן שְׂאוּל שׁוֹעֲתִי שְׁמַעַת קוֹלִי, וְאֶתְמַר בְּהוֹן (שמות ב כג) וַתַּעַל שׁוֹעֲתָם אֶל הָאֱלֹהִים מִן הָעֵבוּדָה, וּנְשַׁמְתָּא בְּגִלּוּתָא בְּתַרְאָה (דף נ ע"א) אֶתְמַר בֵּה (רות ג ז) וַתִּגַּל מַרְגְּלוֹתָיו וַתִּשְׁכַּב, שְׂכִיבַת לְעַפְרָא, וְוִי לִיָּה לְבַר נֶשׁ דְּנִשְׁמָתִיָּה נְחִיתַת תְּחוּת רְגְלוֹי, דְּבִהֵהוּא זְמַנָּא אֶתְמַר בְּמִזְלֵיהּ (עמוס ה ב) נִפְלָה לֹא תוֹסִיף קוּם, וְלִית לִיָּה עֲלוּי וְסִלּוּק אֶלָּא בִידָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּאִזִּיל שְׁמָא קְדִישָׁא לִימִנָא וְאוּקִיָּם לָהּ.

וְרוּא דְמַלְהָ לִינִי הַלִּילָה וְהִיָּה בְּבִקְרָא אִם יִגְאָלְךָ טוֹב יִגְאָל (רות ג יג), טוֹב דְּאִיְהוּ בְּרִית יִגְאָל, וְאִם לֹא יַחְפוּץ לְגְאָלְךָ וּגְאָלְתִיךָ אֲנֹכִי, חִי יְהו"ה שְׂכִבִי עַד הַבֶּקֶר, אֲנֹכִי דְאִיְהִי אִימָא עֲלָתָה, אֲנֹכִי דִיִּצִיָּאת מְצָרִים, חִי יְהו"ה שְׂכִבִי עַד הַבֶּקֶר דְּאִיְהִי יְמִינָא, דְּבִיָּה תוּקְפָא דְּאוּרִיָּיתָא דְּבִכְתָּב דְּאִיְהִי עֲמוּדָא דְּאִמְצָעִיתָא, דְּמִימִנָא אֶתִּיְהִיבַת אוּרִיָּיתָא דְּבִכְתָּב, וּמִשְׁמָאלָא אֶתִּיְהִיבַת אוּרִיָּיתָא דְּעַל פֶּה דְּאִיְהִי נוֹקְבָא.

וּבְגִין דָּא טוֹב צְדִיק ח"י עֲלִמִין אִיהוּ מְסֻטְרָא דְשְׁמָאלָא, דְּאִיְהוּ גְבוּר הַכּוֹבֵשׁ אֶת יְצוּר, דְּאִיְהוּ סְמַא"ל, וּבְגִין דָּא שְׁמָאל דּוּחָה, וּבִימִינָא יְקוּם, דְּמֵאֵן דְּנִפְּלִיל לֹא צְרִיךְ לְאִקְמָא אֶלָּא בִידָא יְמִינָא, וּבְגִין דָּא חִי יְהו"ה שְׂכִבִי עַד הַבֶּקֶר.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ושמאלא איהי ראש השנה, וימינא פסח, וביה הוה אומאה בי”ד יומין, ודא איהו פי יד על כס י”ה (שמות יז טז), ועל תהוא זמנא איהי אמרת (שיר א ו) אל תראוני שאני שחרחרת, אל תראוני מסטרא דשמאלא דיצחק, דאנא בקדרותא ביה, תדא הוא דכתיב (בראשית כז א) ותכהין עיני מראות, מראות ודאי בפורקנא, דאיהי אור מראות דנבואה, דאתמר בהון (יחזקאל א א) נפתחו השמים ואראה מראות אלהי”ם, ודא איהו ותכהין עיני מראות מסטרא דשמאלא, ואתמר בההוא זמנא בקודשא בריך הוא אלביש שמים קדרות (ישעיהו ג ג).

גר איהי ה’, חמש גוונין נהירין בה, ואינון חוור סומק ירוק ואוכם ותכלת, ו’ אור הדר מלגא, סמאל חשך, נחש קדרות, ועלה אתמר אלביש שמים קדרות נוקבא דיליה, ושק אשים פסותם, ווי לנשמטא כד אתלבשת בקדרותא דלהון, ועליה אתמר ותכהין עיני מראות, ואינון חשוכין דמכסיין על עיינין, דלית לון רשו לאסתכלא בקודשא בריך הוא ושכינתיה.

ואור ונר דנהירין (נ”א דחשכו) בהון, אתמר בהון (קהלת יב ג) וחשכו הרואות בארבות, כמה דאמר קהלת (שם ב) עד אשר לא תחשך השמש והאור וגומר, ואור ונר עליהו אתמר (משלי ו כג) פי נר מצוה ותורה אור, ואמאי אתחשכן בהון, בגין דלא הוו משתדלין באורייתא ומצוה, בדחילו וברחימו דאינון י”ה, ומיד דמשתדלין בהון בדחילו ורחימו, אומאה איהו לקודשא בריך הוא בי”ה דאינון דחילו ורחימו, לאעברא לון מעלמא דנשמטא, בגין דאינון חשוכין אפרישין בין י”ה ובין ו”ה, כמה דאוקמוהו דכתיב (שמות יז טז) פי יד על כס י”ה, ובההוא זמנא אתמר באדם לבשו שמים קדרות וגומר, ובההוא זמנא דמתעברין קדרותא וחשוכא מנשמטא, מיד כל הנשמה תהלל י”ה (תהלים קנ ו).

ומאן אינון אלין חשוכין אלין סמאל ונחש, ומאן גרים לון לשלטאה עליהו, אלא רזא דקרא אוליה פי אם עונותיכם היו מבדילים ביניכם לבין אלהיכם (ישעיה נט ב), ודוד בגיניהו אמר (תהלים קיט יח) גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך, ובההוא זמנא מה דהוו שלטין חשוכין על נהורין דעיינין, מתהפכין נהורין ושלטין על חשוכין, ורזא דמלה שופ”ר מהופ”ך קדמ”א זק”ף קט”ן, תהוא דאתמר ביה (בראשית לב יא) קטנתי מפל החסדים ומפל האמת, אזדקף ואקרי זקף גדול, ואין אמת אלא תורה, תדא הוא דכתיב (מלאכי ב ו) תורת אמת היתה בפיהו, ובההוא זמנא מתהפכא פרסיא מדינא לרחמי, ודא היא רזא דאוקמוהו מארי מתניתין צדיקים מהפכין מדת הדין למדת רחמים.

[תיקוני זוהר - דף ג ע”ב]

זֶהָר הַיּוֹמִי" - לִימוּד כָּל סֵפֶר הַזֶּהָר וְתַקוּנִים בְּמַעְגַל הַשָּׁנָה

וּבַהֲהוּא זְמַנָּא אֲתַחְשִׁיב כְּאֵלּוּ אֲתַבְרִי עֲלֵמָא, וְיִסְדֵּר נְהוּרִין כְּדָקָא יָאוּת, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (בְּרַאשִׁית א ג) וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לַיְלָה, וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאֹר יוֹם דָּא יִשְׂרָאֵל, דְּשִׁלְטְנוּתֵהוּן יְהֵא לְזְמַנָּא דְּפוּרְקָנָא, וְרִשְׁיַעֲיָא יִשְׁתַּאֲרוּן (נ"א אזלי) בְּחֹשֶׁכָא, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לַיְלָה, וְאֲתַמֵּר בִּימֵינָא (דף ג ע"ב) וּשְׁמַאֲלָא וַיְהִי עָרֵב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם אֶחָד (שם א ה), דְּאִיהוּ עָרֵב דִּיצְחָק, וּבִקֵּר דְּאֲבֵרָהֶם. בְּהֵהוּא זְמַנָּא מַה דְּהוּת נְשִׁמְתָא מֵהֲדֵקָא בֵּין רַגְלִין, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (רות ג ז) וַתִּגַּל מִרְגְּלוֹתַי וַתִּשְׁכַּב, דְּאֲתַחְזֹרֶת לְלֵבָא, דְּאִיהִי כְּגוּוֹנָא דִירוּשְׁלָם, בְּהֵהוּא זְמַנָּא הֲלֵב רוּאָה, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (ישעיה ל כ) וְלֹא יִפְנֶה עוֹד מוֹרִידָה וְהָיוּ עֵינַיִךְ רוֹאוֹת אֶת מוֹרִידָה, הֲלֵב שׁוֹמֵעַ דְּאֲתַחְזֹר עֲבוּדָה וּכְרוּבִים לְבֵי מְקַדְשָׁא, דְּאֲתַמֵּר בְּהוּן (במדבר ז פט) וַיִּשְׁמַע אֶת הַקּוֹל מִדְּבַר אֱלֹהִים מֵעַל הַכַּפָּרֶת מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרוּבִים, וְכֹל עֲנִינִן (דאינון רומי רבתא ורומי זעירא) דְּאִינוּן מְכַסְּיִין עַל צְלוֹתֵינָא, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (איכה ג מד) סְפוֹת בְּעֵנִן לָךְ מֵעֲבוּר תִּפְלָה מֵתַעֲפָרִין, וְנִהְרִין עֵינַיִן דְּאִינוּן בֵּית רֵאשׁוֹן וּבֵית שְׁנֵי, דְּבַהוּן סְלִקִין צְלוֹתֵינָא.

דְּבִזְמַנָּא דְּאִינוּן יִשְׂרָאֵל מְלוּכְלִכִין בְּטַנוּפִין דְּשָׂאֵר עַמִּין, נְשִׁמְתָא דְּאִיהִי שְׂכִינְתָא אֲמַרְתָּ, (שיר א ו) אֵל תִּרְאוּנִי שְׂאֵנִי שְׁחַרְחַרְתָּ, וְצְלוֹתָא נְפִלְתָּ, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (עמוס ב) נְפִלָה לֹא תוֹסִיף קוּם בְּתוֹלֵת יִשְׂרָאֵל, וְכֹד נְפִלְתָּ שְׂכִיבַת לְעַפְרָא בֵּין רַגְלִין, וְהָא אוּקְמוּהוּ (רות ג ז) וַתִּגַּל מִרְגְּלוֹתַי וַתִּשְׁכַּב, וְאִיהִי מְצִלִי לְקוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא דִּיּוֹקִים לָהּ מֵעַפְרָא, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (שם ט) וּפְרִשְׁתָּ כְּנַפְךָ עַל אֲמַתְךָ כִּי גוֹאֵל אַתָּה.

בְּהֵהוּא זְמַנָּא (שם ח) וַיַּחֲרֵד הָאִישׁ וַיִּלְפֹּת, הֵהוּא דְּאֲתַמֵּר בֵּיהּ (שמות טו ג) יְהוֹ"ה אִישׁ מִלְחָמָה, מְאִי וַיִּלְפֹּת כְּמָה דְּאֵת אֲמַר (איוב ו יח) יִלְפָתוּ אֲרָחוֹת דְּרַפָּם, בְּהֵהוּא זְמַנָּא יִיְתִי קוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא וַיִּימָא לָהּ, לִינִי הַלִּילָה וְהִיָּה בְּבִקֵּר (רות ג יג), לִינִי הַלִּילָה דְּאִיהִי שְׁמַאֲלָא, וְהִיָּה בְּבִקֵּר דְּאִיהִי רַחֲמֵי יְמֵינָא, דְּמַתְמָן נְהִיר אֹר, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (בראשית מד ג) הַבִּקֵּר אֹר, אִם יִגְאֲלֶךָ טוֹב יִגְאֵל, אִם יַעֲבִיד בְּךָ יִשְׂרָאֵל עוֹבְדִין טְבִין לְסִלְקָא לָךְ מִבֵּין רַגְלִין שְׁפִיר, תִּגְאֵל עַל יַדֵּי דִישְׂרָאֵל עֲלָאָה דְּאִיהוּ בְּעֵלָה, טוֹב וְדָאִי, וְאִם לֹא יַעֲבִדוּן בְּךָ עוֹבְדִין טְבִין, וּגְאֲלִתִּיךָ אֲנֹכִי.

וְהָא אוּקְמוּהוּ (רות ג יג) חֵי יְהוֹ"ה שְׂכִבִי עַד הַבֶּקֶר, אוּמָאָה בְּח"י, דְּאִיהוּ כְּלִיל ח"י בְּרַכָּאן דְּצְלוֹתָא, שְׂכִבִי עַד הַבֶּקֶר, עַד הֵהוּא נְהָרָא, דְּבַהֲהוּא זְמַנָּא צְלוֹתָא תְּהָא נְהָרָא בְּלֵבָא וּבְעֵינַיִן, וּבְגִין דְּבַח"י בְּרַכָּאן דְּצְלוֹתָא תְּלִיא פוּרְקָנָא, וּבֵיהּ אֲתַגְלִיא, דְּאִיהוּ יִסוּד ח"י עֲלֵמִין, אֲתַמֵּר בֵּיהּ (ד"ה ב ז טז) וְהָיוּ עֵינַי וְלִבִּי שָׁם כָּל הַיָּמִים.

וְהָיוּ עֵינַי וְלִבִּי אֲדַכִּיר עֵינַיִן וְלֵבָא, בְּגִין דְּצָרִיךְ בַּר נִשׁ בְּצְלוֹתֵיהּ לְמַהוּי עֵינַיִן לְתַתָּא לְגַבֵּי נְשִׁמְתָא, דְּאִיהִי שְׂכִינְתָא דְּאִיהִי אֲסִירָא בְּגְלוֹתָא, וְלִבֵּיהּ לְעִילָא בְּקוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא, וְרוּזָא דְּמִלָּה עֵינַי תְּמִיד אֵל יְהוֹ"ה כִּי הוּא יוֹצִיא מִרְשֶׁת רַגְלֵי

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

(תהלים כה טו), ולבִּיָּה לְעֵילָא לְנִטְלָא נּוֹקְמָא מְעַמְלָק, הֲדָא הוּא דְכְתִיב (ישעיה סג ד) כִּי יוֹם נָקַם בְּלִבִּי, בְּלִבִּי וְדָא, בִּיָּה עֲתִיד לְנִטְלָא נּוֹקְמָא, כְּמָה דְנִטְלִיל בִּיָּה נּוֹקְמָא מִמְצָרָאִי.

דְּאִיָּה לִבִּי שֵׁם בֶּן אַרְבָּעִים וְתָרִין, אֲבָגִיתָּץ בִּיָּה אֲפִיק לְיִשְׂרָאֵל מְגָלוֹתָא, קְרָע שְׁטָץ דְּאִיָּהוּ שְׂמָא תְנַיִנָא דְיוֹמָא תְנַיִנָא, בִּיָּה קְרַע יָמָא, וּבִהָאִי שְׂמָא אֲתָמַר (בראשית א ו) יְהִי רִקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם וְגוֹמַר, נִגְדִי יִכְשׁ נִגְדִי כָּל עֲמָךְ אֲעֲשֶׂה נִפְלְאוֹת (שמות לד י), בְּכָל שְׂמָא נִטְלִי נּוֹקְמָא בְּמִצְרִים.

וּפּוֹרְקָנָא בְּלָבָא תְלִיא, דְּאֲתָמַר בִּיָּה הֵלֵב רוּאָה, וּבְגִין דָּא כִּי יוֹם נָקַם בְּלִבִּי (ישעיה סג ד), נִקְמָה בְּמָאִי בְּלִבִּי בִּיָּה, דְּאֲתָמַר בִּיָּה (תהלים קו ו) כָּל הַנְּשָׁמָה תִּהְלֵל יְיָ, וְעַלִּיהָ אֲתָמַר (שמות יז טז) כִּי יָד עַל פֶּס יְיָ, וּפּוֹרְקָנָא בְּלָבָא תְלִיא, דְּבִיָּה אֲתָמַר הֵלֵב רוּאָה, וּבְגִין דָּא אֲוִקְמוּהוּ מְאָרִי מִתְנַיִתִין לְלִבִּי גְלִיתִי וְלֹאֲבָרִי לֹא גְלִיתִי, מְאָרִי לְלִבִּי, אֲלָא אֲוִרִיתָא דְּבִכְתָּב אֲתָקְרִיאַת לְבִי, וְאֲוִרִיתָא דְּעַל פֶּה אֲתָקְרִיאַת פּוֹמָא וְאֲוִקְמוּהוּ מְאָרִי מִתְנַיִתִין מְלָבָא לְפּוֹמָא לֹא גְלִי, לְלִבִּי גְלִיתִי דָּא שְׂמָא דְּעַבְבִּי שְׂמָתָה, וְאִינוּן שְׂבַעִין אֲנַפִּין לְאֲוִרִיתָא, דְּתַלְיִין מִן בִּי.

וְאֲוִרִיתָא אֵית לָהּ רִישָׁא וְגּוֹפָא וְלָבָא וּפִימָא וְאֲבָרִין, כְּגוּוֹנָא דְּאֵית בִּישְׂרָאֵל, דְּאִינוּן רִישֵׁין רִישֵׁי עֲמָא, וּמְנַהוּן עֵינִין הֲדָא הוּא דְכְתִיב (במדבר טו כד) וְהָיָה אִם מְעַיְנִי הָעֵדָה, וְאֵית מְנַהוּן לָבָא, דְּאִינוּן לְקַבֵּל שְׂבַעִין סְנֵהֲדָרִין וּמִשָּׁה וְאֲהָרִין עַל גְּבִיָּהוּ, דְּלֹא חֲסָרִין מְעַלְמָא פּוֹתִיָּהוּ, וְדָא אִיָּהוּ לְלִבִּי גְלִיתִי, אֲבָל אֲחֲרָנִין דְּאִינוּן כְּשָׂאֵר אֲבָרִין אֲתָמַר בְּהוּן וְלֹאֲבָרִי לֹא גְלִיתִי, וְכֵן בְּאֲוִרִיתָא שְׂבַעִין אֲנַפִּין תְּלִיִין מִתְרִין תּוֹרוֹת, אֲוִרִיתָא דְּבִכְתָּב וְאֲוִרִיתָא דְּבַעַל פֶּה.

[תיקוני זוהר - דף נא ע"א]

וּבְגָלוֹתָא חֶלֶק לִבִּים (הושע י ב), דְּאִינוּן עַבְבִּי צְדִיקִים דְּאִינוּן כְּגוּוֹנָא דְּסְנֵהֲדָרִין, וְרוּזָא דְּמִלָּה (ישעיה ל יח) אֲשֶׁרִי כָּל חוֹכֵי לוֹ, לְוִי בְּחוֹשְׁבָנָא סְלִיק תְּלָתִין וְשִׁית, וְאִינוּן לְוִי בְּאַרְעָא דִישְׂרָאֵל, וְלְוִי לְבָר מְאַרְעָא דִישְׂרָאֵל, וְדָא אִיָּהוּ חֶלֶק לִבִּים, וּמֵאֵן חֶלֶק לִבִּים. (דף נא ע"א) שְׂאוֹר וְחֲמִץ דְּאִינוּן עֵרֵב רֵב, וְרוּזָא דְּמִלְתָּא וְיָהִי מְבַדִּיל בֵּין מַיִם לְמַיִם (בראשית א ו), דְּעַלִּיָּהוּ אֲתָמַר (שמות יב טו) אַךְ בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן תִּשְׁבִּיתוּ שְׂאֵר מִבְּתִיכֶם, אַךְ חֶלֶק, וְאֲוִמָּאָה דִּיתְמַחוּן בִּיָּד, דְּאִינוּן אַרְבַּע סְרִי יוֹמֵי דְּפִסְחָא, לְקִיָּמָא כִּימֵי צִאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאֵנוּ נִפְלְאוֹת (מיכה ז טו), (ודא שְׂבַעִיָּה יוֹמֵי דְּפִסְחָא דְּגָלוֹתָא קְדַמָּא, וּשְׂבַעִיָּה יוֹמֵי דְּפִסְחָא דְּגָלוֹתָא בְּתַרְחָה), הֲדָא הוּא דְכְתִיב (יחזקאל מה כא) חָג שְׂבַעִיָּה יָמִים מִצּוֹת יֵאָכֵל.

וּבְגִין דָּא אֲוִר לְאַרְבַּעָה עָשָׂר בּוֹדֵקִין אֶת הַחֲמִץ לְאֹר הַנֵּר, וְדָא אֲוִר הַנֵּר דְּאִיָּהִי אֲוִרִיתָא וּפְקוּדֵיא, דְּאֲתָמַר בְּהוּן (משלי ו כג) כִּי נֵר מִצּוּהָ וְתוֹרָה אֲוִר, נֵר בְּלָבָא, אֲוִר

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

בעינינו, דאיהו אור הַנֶּר, בְּדַחִילוֹ וְרַחֲמוֹ בִּי”ה, מִתְעַבְרִין חֲשׂוֹכָא וְקִדְרוּתָא מִנֵּיהּ, וּבְגִין דָּא כִּי יוֹם נָקַם בְּלִבֵּי (ישעיה סג ד).

וְעוֹד בְּלִבֵּי דָא ל”ב אֱלֹהִי”ם דְּעוֹבְדָא דְּבְרָאשִׁית, וְעֶשֶׂר אַמְרֵין דְּאֵינוּן י’ מִן לִבֵּי, וְלֵב הָאִי אִיהוּ לֵב, דְּבִיה נְהִיר הֵהוּא דְּאֲתַמַּר בִּיה (שמות ב ב) וְתֵרָא אוֹתוֹ כִּי טוֹב הוּא, וּבִיה עֵתִיד לְאֲתַגְּלִיָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמִשָּׁה בְּאוֹרֵייתָא בְּגִלוּתָא בְּתֵרָא, כְּגוּוֹנָא דְּפוּרְקָנָא קְדַמָּה, דְּאֲתַמַּר בִּיה (שם ג ב) וְיֵרָא מְלֶאךְ יְהו”ה אֵלָיו בְּלַבַּת אֵשׁ, בְּקִדְמִיתָא בְּלַבַּת אֵשׁ דְּנִבּוּאָה, וּבְגִלוּתָא בְּתֵרָא בְּלַבַּת אֵשׁ דְּאוֹרֵייתָא.

וְדָא ב’ת מִן בְּרָאשִׁית, דְּאִיהִי כְּלִילָא מְעֶשֶׂר אַמְרֵין וְל”ב אֱלֹהִי”ם דְּעוֹבְדָא דְּבְרָאשִׁית, בֵּת כְּלִילָא מְעֶשֶׂר אַמְרֵין אִיהִי בֵּת עֵין אוֹכְמָא, דְּאֲתַמַּר בִּיה שְׁחוּרָה אֲנִי וְנֵאוּה, וּבִיה נְהִיר אֹר, הֵדָא הוּא דְּכִתִּיב (משלי ו כג) וְתוֹרָה אֹר, ל”ב אֱלֹהִי”ם בִּיה נְהִיר מְצוּה, דְּאֲתַמַּר בִּיה (שם כ כו) גַּר יְהו”ה נִשְׁמַת הָאָדָם וְכוּ’: (כאן חסר והוּא בְּתִיקוּנִים זוּהַר חֲדָשׁ)

וְגַדְפוּי דְּשְׂכִינְתָא אֵינוּן כְּפוּי דָם חַיָּה וְעוֹף, דְּמְכַסֵּי עֲלֵיהּ בְּרַחֲמוֹ, וְכַד מְכַסֵּי עֲלֵיהּ בְּרַחֲמוֹ דְּאֲהֵבָה, מִי טוֹפְנָא לָא שְׁלֵטָא עֲלֵיהּ, מִים רַבִּים דְּמִי טוֹפְנָא לָא יוֹכְלוּ לְכַבּוֹת אֶת הָאֲהֵבָה דִּישְׂרָאֵל בְּאֲבוּהוֹן דְּבִשְׂמִיא, בַּהּ הוּא זְמָנָא פְּרִסְיָא יְהָא עַל אַרְבַּע חִיוּן, וְדָא אִיהוּ שׁוֹפֵר הוֹלֵךְ רַבִּי”ע מְרוּבַע, דְּרַגְ”א בְּשִׁית דְּרַגִּין, דְּאֵינוּן שֵׁשׁ מַעְלוֹת לְפָסָא (מלכים א י יט), הָא אִיהוּ מְלַכָּא עַל פְּרִסְיָא.

בַּהּ הִיא זְמָנָא וְעֵשָׂה לִי מְטַעְמִים כְּאֲשֶׁר אֲהֵבִיתִי (בראשית כז ד) מְפַקוּדִין דְּעֵשָׂה דְּאֲתֵייהִבוּ מֵאֲהֵבָה, וְלֹא מְפַקוּדִין דְּלֹא תַעֲשֶׂה, דְּהוּא אֲקָרִיב לִיה מְמַנָּא דְּעֵשׂוֹ, לְקַטְרָגָא בְּהוֹן לִישְׂרָאֵל, דְּבִגִּינֵיהּ אֲתַמַּר (מלאכי א ג) וְאֵת עֵשׂוֹ שְׂנֵאתִי.

וְדָא אִיהוּ דְּרַגְ”א תְּרִי טַעְמִי, דְּמַסְטְרָא דְּפַקוּדִין דְּלֹא תַעֲשֶׂה מְמַנָּא דְּעֵשׂוֹ אִיהוּ רַבִּי”ע עַל יִשְׂרָאֵל, וְאִיהִי דְּרַגְ”א עֲלֵיהּ, וְאִי תִימָא דְּשְׁלֵטָא עַל שְׂכִינְתָא דְּאִיהִי עֲמַהוֹן בְּגִלוּתָא, הָא אֲמַר קְרָא (ישעיה מב ח) אֲנִי יְהו”ה הוּא שְׁמִי וְכְבוֹדִי לְאַחַר לָא אֲתַן וְתַהֲלִתִּי לְפָסִילִים, וְכְבוֹדִי שְׂכִינְתָא עֲלָהּ, לְאַחַר לָא אֲתַן אֵל אַחַר, וְתַהֲלִתִּי לְפָסִילִים דָּא שְׂכִינְתָא תַתָּא, וּבְגִין דָּא בְּשִׁית יוֹמִין דְּשְׁלֵטָא סַם הַמּוֹת, אֵל אַחַר, אֲתַמַּר בְּשְׂכִינְתָא (יחזקאל מו א) יְהִי סָגוֹר שֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה, בְּשַׁבַּת וּבְרָאשֵׁי חֲדָשִׁים דְּלֹא שְׁלֵטִין מְמַנָּן בִּישִׁין, אֲתַמַּר בְּהוֹן (נ”א בה) וּבְיוֹם הַשַּׁבַּת יִפְתַּח וּבְיוֹם הַחֲדָשׁ יִפְתַּח.

וְעוֹד רַבִּי”ע אִיהוּ כְּגוּוֹנָא דָּא כ, וְלִזְמַנִּין כְּגוּוֹנָא דָּא [צִיּוֹר] בֵּת מְלַךְ פְּנִימָה סְגִירָא בְּבֵיתָא, וְאִיהִי סִיְהָרָא קְדִישָׁא לְעוֹלָם לָא אֲסַתְפַּלַּת בַּה חֲמָה בִישָׁא, גִּיהָנָם סַם הַמּוֹת נּוֹקְבָא בִישָׁא, כָּל שְׁפִין אֵל אַחַר, דְּהִכִּי אוֹקְמוּהוּ קְדַמָּאִין, לְעוֹלָם לָא חֲזָא חֲמָה פְּגִימוּתָא דְּסִיְהָרָא, דְּבִזְמָנָא דְּחֲמָה נְפַקָא (נפקא) מְמִזְרַח, סִיְהָרָא חֲזַרְתָּ אֲנַפְהָא

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

מיניה פגוונא דא [ציר] ובגין דא אמר בלעם הרשע לא הביט און בעיקב ולא ראה עמל בישראל (במדבר כג כא), עמל ואון סמאל נחש.

[תיקוני זוהר - דף נא ע"ב]

ובזמנא דדחקין לה לאסתכלא בה, אתפסיא מפל וכל, ואימתי בירחא שביעאה, הדא הוא דכתיב (תהלים פא ג) תקעו בחדש שופר בפסה ליום חגנו, מאי בפסה בירחא דאתפסיא ביה סיהרא, בההוא זמנא דאתפסיאת מניה, איהי אמרת לישראל דיתקנון צלותין במאכלין טבין, מפקודין דעשה, דצלותא שקילא ככל פקודין, (דף נא ע"ב) בההוא זמנא יימא קודשא בריך הוא לישראל, ועשה לי מטעמים (בראשית כז ד) ברעותא דשכינתא, כאשר אהבתי מפקודין דעשה, ותקנת שכינתא עם ישראל מאכלין דצלותין דאינון קרבנין, ובזמנא דאיהי תקינת מזונא למלכא, יהיבת לון עיטא לאתערא בשופר, דביה עתיד קודשא בריך הוא לאכנשא ביה לישראל מן גלותא מארבע סטרין, הדא הוא דכתיב תקע בשופר גדול לחירותינו ושא נס לקבץ גלותינו, ואיהו חשיב דאיהו יומא דדינא דיליה וברח (ס"א ובר"ה).

עד ההוא זמנא קודשא בריך הוא מאריך עלייהו דחיביא, ולבסוף אפסיק לון וחריב לון מעלמא, ודא איהו מארייך טרח"א סוף פסוק.

ועוד שופ"ר הולך רבי"ע דרג"א תרי טעמ"י, בההוא זמנא דיתמחון תייביא מעלמא, סלקא צלותא בנגוונא בארבע מינין, דאינון שיר פשוט ודא י', שיר כפול ודא י"ה, שיר משולש ודא יה"ו, שיר מרובע ודא יהו"ה, בשמא דיהו"ה סלקא צלותא דאיהי שכינתא, אורייתא בנגוונא, שכינתא בנגוונא, ישראל סלקין מגו גלותא בנגוונא, הדא הוא דכתיב (שמות טו א) אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהו"ה.

צלותא דאיהי שכינתא, סלקא לגביה דמלכא בעשרה זכרונות ובעשרה מלכיות ובעשרה שופרות, דאינון י י י', ועשרה פתות דמלאכים יתערוון לגבייהו, וסלקא לון לגבי עשר ספירן, ונגוונין סלקין מנייהו מרובעים מסטרא דרבי"ע בארבע חיוון, ואינון חיות קטנות עם גדולות אינון תמניא, ואינון יאהדונה"י, ועלייהו אתמר (שם) אז ישיר משה, כד יהא קודשא בריך הוא בשכינתיה בחיון תמניא, דאינון חיון דאשא עתים חשות עתים ממללות, וכלהו מחאן בגדפיהו בנגוונא, ונגוונא בהון (סלקא) בארבע אנפין, לכל סטרא מרובעין, הדא הוא דכתיב (יחזקאל א ו) וארבעה פנים לאחת וארבע פנים לאחת מהם, לכל חיה תמניא אינון בין אנפין וגדפין, לקבל תמניא די בהון שבח משה א"ז.

ודוד בגין דא תקין מנא בתמניא נימין, ושבח לקודשא בריך הוא בתמניא, הדא הוא דכתיב (תהלים יב א) למנצח על השמינית, ותמניא אתוון, לכל חד תמניא,

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

סֶלְקִין פְּלָהוּ ע”ב, יאהדונה”י תמניא, ותליין מנייהו ס”ד תמניא לכל חד, סֶלְקִין פְּלָהוּ ע”ב, דא איהו רזא דחשמל.

ואית נגונא דסלקא בעשר, ודא איהו יו”ד ה”א וא”ו ה”א, ועלייהו אתמר (שיר ה יד) ידי גלילי זהב, ואית נגונא דסליק בשית, הדא הוא דכתיב שוקיו עמודי שש, י”ה יהו”ה צור עולמים, י”ה י”ה י”ה אד”ם.

ארבע כנפים אריה שור נשר, מרכבה, תניינא י”ה יהו”ה י”ה יהו”ה י”ה יהו”ה, לעילא מכלהו י”ה יהו”ה חכמ”ה בינ”ה, פתר אהי”ה אשר אהי”ה, ועלייהו אתמר (ישעיה ו ב) שרפים עומדים ממעל לו שש כנפים שש כנפים לאחד, ודא אבגית”ץ, בשתים יכסה פניו לישראל דלא יסתכלון בהון שנאיהון, ובשתים יכסה רגליו דלא אדפיר לון עובדא דעגלא, ובשתים יעופף מן גלותא, הדא הוא דכתיב (שמות יט ד) ואשא אתכם על כנפי נשרים ואביא אתכם אלי.

ואית נגונא דסלקא בתרין כגון הללויה, ואית נגונא דסליק באת חד כגון הללי בי, ואית נגונא דסליק בחמש כגון ה, והא אתמר בכנור דחמש נימין, אבל נגונא דסליק בשית דאינון אבגית”ץ מן ו’ איהי, ואית דסליק ליה בתלת ודא יה”ו, דאיהו אהי”ה, וסליק נגונא ביה בתקיעה שברים תרועה.

[תיקוני זוהר - דף נב ע”א]

בתקיעה הוא קלא ארוך בנגונא, עד דהוה סליק ליה לגבי ימינא דאיהו חסד, בשברים הוה סליק קלא דנגונא לגבי גבורה, דתמן י”ה בימינא ושמאלא, והוה נחית מניה בחדוה חכמתא ועותרא, כמה דאוקמוהו הרוצה להחכים ידרים, להעשיר יצפין, בתרועה הוה סליק קלא דנגונא לגבי עמודא דאמצעיתא, והוה נחית מניה מלפא לגבי (דף נב ע”א) פלה דאיהי קול דממה דקה, בהווא זמנא יתערון כל מיני נגונא, הדא הוא דכתיב (תהלים קג ג) הללוהו בתקע שופר, הללוהו בנגבל וכנור, הללוהו בתוף ומחול, הללוהו במינים ועוגב, הללוהו בצלצלי שמע, הללוהו בצלצלי תרועה.

שופר איהי שכינתא עלאה, תקע דילה שכינתא תתאה, דאתמר בה (בראשית לב כו) ותקע כף ירך יעקב בגלותא, בהווא זמנא סלקא מן גלותא בשופר גדול, ואתקריאת תקע בשופר גדול לחרותנו.

בנב”ל, ב”ן ל”ב, בהווא זמנא ב”ן יעול להיכליה דאיהו ל”ב, ואתמר ביה (משלי טו טו) וטוב לב משתה תמיד, ומה דאתמר בקדמיתא (בראשית ו ו) ויתעצב אל לבו בגין תייביא, מיד דאתאבידו אתקיים ביה ובאבד רשעים רנה (משלי יא י), כנור,

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

כ”ו נ”ה, קודשא בריך הוא דאיהו יהו”ה, דאתמר ביה (תהלים כז א) יהו”ה אורי וישעי, נהיר בג”ר דאיהי שכינתא, מצוה דיליה, וחדי בה.

צלצלי שמע חסד גבורה, צלצלי תרועה נצח וחד, ובכלהו כל הנשמה תהלל י”ה, דאיהו חכמה ובינה, די בהון יהא פורקנא ל”ו ול”ה דאינון בן ובת, ובהון יתמחון עמלקים מעלמא, ודא איהו סוף פסוק.

דבר אחר ועשה לי מטעמים כאשר אהבתי (בראשית כז ד) מפקודין דעשה, ולא כאשר שנאתי מפקודין דלא תעשה, פקודין דלא תעשה תליין מדחילו דיראה, ואינון לרחקא השטן מנייהו, דלא יתקריב לגבי פרוסיא דאיהו לבא, לתבעא דינין על אברין קדישין דאינון ישראל, ולבא שכינתא בנייהו.

סדר הלימוד ליום ד אלול [יום 329 בשנה]

השטן איהו סמא”ל, שלטנותא דיליה בכבד, דעליה אתמר (בראשית לו א) עשו הוא אדום, ערקין דכבדא חיילין ומשריין דיליה, וכבד נטיל כל לכלוכין וחובין דערקין, הדא הוא דכתיב (ויקרא טז כב) ונשא השעיר עליו את כל עונותם אל ארץ גזרה, עונות תם, דההוא איש תם, אל ארץ גזרה, אתר דגזרת עירין.

מרה חרבא דיליה, עלה אתמר (בראשית כז מ) ועל חרבך תחיה, ומנא לן דמרה איהי חרבא דמלאך המות, דכתיב (משלי ה ד) ואחריתה מרה כלענה חדה פחרב פיות, איהי חיים לכבד, וסם המות ללבא, מרה איהי גיהנם, ואית לה תרי פיות דאמרין הב הב, הדא הוא דכתיב (שם ל טו) לעלוקה שתי בנות הב הב, שתי בנות דאמרין הב חייבין לגיהנם.

שבעין ערקין אינון בכבדא, לקבל שבעין ממנו, פבד ויותרת ע”ב, יותרת דיליה איהי נחש אשת זנונים, בגין דשירין דיליה (נ”א דילה) נטלא טחול דאיהו חשך, ועלה אתמר (בראשית א ד) ולחשך קרא לילה, דשלטנותה בגלותא דאיהו לילה, ובגלותא שעטא קיימא ליה, דאיהי לילי”ת אימא דערב רב, ואיהי שחוק הפסיל (ס”א הטחול), ובגינה אתמר (איוב ז ט) פלה ענו וילך פן יורד שאול לא יעלה.

ודא איהו צדיק ממנו בולע, דרשע ודאי דאיהו פסיל, עליה אתמר (חבקוק א יג) למה תביט בוגדים תחריש בבלע רשע צדיק ממנו, ואוקמוהו מארי מתניתין, צדיק ממנו בולע אבל צדיק גמור אינו בולע, ובגינה אתמר (ש”א ב ו) מוריד שאול ויעל, ווי לנשמתא כד בלע לה טחול, ווי לישראל כד אתבלעו בערב רב, דעלייהו אתמר (בראשית מא כא) ולא נודע כי באו אל קרבנה, ומראיהן רע כאשר בתחלה.

[תיקוני זוהר - דף נב ע”ב]

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

בזמנא דגלותא כל ממנן דאומין דעלמא וערב רב, אתמר בהון (איכה א ה) הו צריה לראש אויביה שלו, צריה ודאי אינון ערב רב, עלייהו אתמר (ישעיה א כג) שריך סוררים וחברי גנבים כלו, אוהב שחד וגומר, אויביה שלו אלין עשו וישמעאל ושבעין ממנן, דאינון פלהו בשלוה בעותרא, וישראל בדוחקא בעניותא, ובגין דא ווי לעלמא פד אתבלעו בערבוביא בישא, ומאן גרם דאתבלעו במעייהו ולא נודע פי באו אל קרבנה, בגין דעובדיהון בישין בידיהון, הדא הוא דכתיב (תהלים קו לה) ויתערבו בגוים וילמדו מעשיהם, פגוונא דא נשמתא אייה פנסת ישראל, פד (דף נב ע"ב) אייה שלימא בפקודין דעשה, אתמר בה (שיר ד ז) פלך יפה רעיתי ומום אין בך, בההוא זמנא שריא שם יהו"ה עלה, ואתמר בה (דברים כח י) וראו כל עמי הארץ פי שם יהו"ה נקרא עליך וראו ממך, וממנן דכבד וערקין דיליה וממנן דטחול וערבוביא בישא דיליה, מתפפיין תחות לבא דתמן נשמתא.

ואם נשמתא אייה מתטנפא (ס"א פג"מא) בחובין, או גרע מינה אפילו פקודא חדא מאינון פקודין, כמה דאוקמוה מארי מתניתין עבירה מכבה מצוה, בההוא אתר (נ"א אבר) דשריא עבירה ואסתלק מצוה מניה, ההוא אבר איהו פגום, ואיהו מום דנשמתא, בגיניה לא שריא קודשא בריך הוא על נשמתא, הדא הוא דכתיב (ויקרא כא יח) כל אשר בו מום לא יקרב, נשמתא דאית בה מום בחד מרמ"ח פקודין דילה לא אתקריבת בגיניה לגבי קודשא בריך הוא.

אבל נשמתא מסטרא דשכינתא לית בה מום, הדא הוא דכתיב (שיר ד ז) פלך יפה רעיתי ומום אין בך, אם יצר הרע בעי לקרבא לההוא אתר, פיון דשכינתא שריא תמן דאיהי נשמתא, אתמר בה (במדבר א נא) וזהר הקרב יומת, בגין דעלה אתמר (ישעיה מב ח) אני יהו"ה הוא שמי וכבודי לא אחר לא אתן, דהיינו אל אחר אל זר, דנשמתא אייה יקריה, ואייה תושבחתיה, דבה משבח בר נש לקודשא בריך הוא בצלותא בכל יומא בכמה תושבחתן והודאן, ובגין דא אני יהו"ה הוא שמי וכבודי לא אחר לא אתן ותהלתי לפסילים, אלין שבעין ממנן, דלא יהיב לון קודשא בריך הוא רשו לשלטאה עלה, דאינון ערקין דכבד דאיהו אל אחר, טחול נחש יותרת הכבד אשת זנונים, בתר דעבידת זיפא (נ"א נאופא) עם אלהים אחרים, ופליגת דמא דילה דאיהי תמצית דילה לכל ערקין, שירא קריבת לגבי טחול דאיהו בעלה פסיל, דלא נטיל טחול אלא תמצית (נ"א שמרים) דדמא, ולא יהיב ליה מדמא אחרא, ובגין דא אתקריאת יותרת הכבד, בגין דלא יהיב ליה אלא שירין, וכבד איהו קטרוגא דריאה, דסליק לגבי לבא נורא מניה, ואי לאו דנשיב ביה פנפי ריאה, הוה אוקיד ללבא (והוה אוקיד כל גופא נורא דלבא), הדרא דכנתא לוינתן, לקבל חלב טמא, ועליה אתמר אפילו נחש פרוץ על עקבו לא יפסיק, אבל עקרב פוסק, שרף איהו מרה קטרוגא דריאה, בגין דמרה אייה שריפת כל גופא.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

בגין דא תקיעה שברים ותרועה אינון תבירו דלהון, ועלייהו אתמר (תהלים פט טז) אשרי העם יודעי תרועה יהו"ה באור פניך יהלכון, מאי פניך אלין תקיעה שברים ותרועה, דאינון תקיעה חוורו דאנפין, שברים סומקו דאנפין, תרועה ירוקא דאנפין, ובה נפקין ישראל מן גלותא, בזמנא דמתהפכין אנפין דישראל לירוקא כאתתא עוברא.

ובאלין תלת גוונין נהרא שרגא דאיהי גר יהו"ה נשמת אדם (משלי כ כז), מאי אדם יו"ד ה"א וא"ו ה"א, תלת גוונין דשרגא, ותלת גוונין אלין אינון לבושין לתלת אבהן, דאינון חוור סומק ירוק, גוון אוכמא איהי קדרותא דלהון, ועלה אתמר (ישעיה נ ג) אלביש שמים קדרות, ובהון מתלבשין יהו"ה, תכלת לבושא דאת י' דאיהו תכלית דכלא, גר איהו י', שלהובא דסליק מניה ו', ונענועא דיליה הכא והכא דא ה"ה.

[תיקוני זוהר - דף נג ע"א]

וילסטרא אחרא אית גר חשוכא דגיהנם, ואית ליה תלת גוונין, גוון סומק דא כבד, עשו הוא אדם (בראשית לו א), מרה גוון ירוק, טחול גוון שחור, ועליה אתמר (שם כז א) ותכהין עיני מראות, וסימניך באלין גוונין שקערורות (ויקרא יד לו) ירקרקות או אדמדמות ומראיהן שפל מן הקיר, שפל הוא גוון אוכמ, דאתמר (דף נג ע"א) ביה (שם יג כא), ושפלה איננה מן העור והיא כהה, ואיהי שפלות דנשמתא בגופא ג"ר (נ"א כד) נשמתא ורוחא ונפשא אתגליין בכבד מרה וטחול, כל אינון אברי דגופא דאינון עמא קדישא, כלהו דחקן במרירו, בגין דנשמתא אתרא דילה מוחא, יונה קדישא, נשמתא נשרא, דבהאי יונה אתפרנסת, בכמה צלותין ופולחנין, ספינה דיונה קרקפתא, וכמה ממנן אית בהאי ספינה דמנהיגין לה, ואינון אודינין עיינין חוטמא פומא, שבע ממנן אינון, וסלקין לשבעים לשון דהו בספינה דיונה.

ויונה איהי צלותא שכינתא תתאה, נשרא דאתפרנסת בה דא שכינתא עלאה, אם ישראל לא משתדלין בצלותין ובעותין ופולחנין דנשרא דאיהי ריאה, מיד ויהו"ה הטיל רוח גדולה אל הים (יונה א ד), דאיהי רוח סערה, רוח יהו"ה תניחחו בקדמיתא, רוח דנשיב בכנפי נשר"א דאיהו עמודא דאמצעיתא, דביה פרח נשרא באינון תרין שפון, רוח דנשיב בכלהו דא רוח דחוטמא.

האי רוח בכל אתר דאיהו שכינתא עלאה ותתאה תמן אשתפחו, איהו ו' דנשיב בכנפי ריאה, ועל לבא דתמן גר יהו"ה, דא נשמתא במוחא, רוח בכנפי ריאה, נפש בלבא, ולזמנין תלת בתלת מוחין, ומחשבה רכיב עליהו דאיהו אדם, והכי תלת בלב, ג"ר נ"שמה ר"וח.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

רוחא דנשיב בהון ג'ר בתרי בתי לבא, ואינון נפ"ש ורו"ח, סימן ג'ר, והאי ו' איהו דנשיב בדרועין בשית פרקין דלהון, ואיהו נשיב בתרין שוקין בשית פרקין, דאתמר בהון (שיר ה טו) שוקיו עמודי שש, ועליה אתמר (ישעיה יא ב) ונחה עליו רוח יהו"ה.

כד אברין דגופא מתנהגין בהאי רוחא באורייתא קדישא בפקודין דאורייתא, ספינה מתנהגא לכל סטרא דבעי בר נש, כמה דאת אמר (יחזקאל א יב) אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו, דספינה איהי רישא ואיהי לבא ואיהי גופא.

ואם אברין דגופא דאינון מארי ספינה דאינון עמא קדישא, לא מתנהגין באורייתא דאיהי נשמתא ובמצוה דאיהי נפשא, פרח רוחא מבינייהו, בההוא זמנא (יונה א ד) ויהו"ה הטיל רוח גדולה אל הים, דאיהי רוח סערה, דאיהי גזרת דינא קשיא, דסערה גופיה דבר נש דאינון ישראל, וישראל אינון בסערה, והאניה דאיהי גופא חשבה להשבר.

ביה זמנא ויונה ירד אל ירכתי הספינה (שם ה) דא שכנתא תתאה, דאתמר בה (רות ג ז) ותגל מרגלותיו ותשכב, שכיבת לעפרא, ודא איהו (יונה א ה) וישכב וירדם, ואמאי נפלת, בגין דפרח מינה רוחא דאיהו עמודא דאמצעייתא דסמיך לה, ואיהי נפלת, ובההוא זמנא אתמר בה (איכה א א) איכה ישבה בדד, ומאן גרים נחיתו דילה, בגין דבטילו ישראל אורייתא ומצוה, בההוא זמנא דאיהי נחתת בין רגלין, ישראל בנהא אינון מהודקין בין רגלין, ואינון במרעין במכתשין, בההוא זמנא דגופא בבי מרעין דאינון ישראל, ושכינתא עמהון דאיהי יונה, מה פתיב ביה (יונה א ו) ויקרב אליו רב החובל, ההוא דחביל בשרא בבי מרעא.

[תיקוני זוהר - דף נג ע"ב]

ועוד מאן רב החובל ההוא דאתמר ביה (שמות כב כה) אם חבול תחבול שלמת רעד, חבול בבית ראשון, תחבול בבית שני, ואיהו רב דכל מנהיגי ספינה, ומה אמר ליה (יונה א ו) קום קרא אל אלהי'ך, דהא דינין קא אתיין עלך ועל בניך, הא מארי דחובין מתכנשין, דאינון סחרין לספינה דילך דאינון רוחין בישיין, אסתכל בזכוון דילך, באלין אברים דמשתדלין באורייתא ובפקודין טבין, ויחזירון שכנתא עלאה דאיהי תיובתא עלך, ואיהי אגנת עלך, דעלה אתמר (דברים לב יא) פנשר יעיר קנו דא ירושלים, על גוזליו ירחף (שם) דאינון ישראל, יפרוש פנפיו עליהו בשפתא וימין טבין, ובגינה מברכין בהון (דף נג ע"ב) ברוך אתה יהו"ה הפורס ספת שלום, ובזמנא דפרישת גדפהא על ישראל אתמר (דברים לב יא) יקחהו ישאהו על אברתו, כמה דאוקמוהו (שמות יט ד) ואשא אתכם על פנפי נשרים וכו', ובגין דא קום קרא אל אלהי'ך דאיהי שכנתא עלאה, דאיהי תיובתא דילך, ותוב בה

זֶהָר הַיּוֹמִי" - לַיְמוּד כָּל סֵפֶר הַזֶּהָר וְתַקּוּנָיִם בְּמַעְגַל הַשָּׁנָה

לְמֵאֲרֵךְ דָּאִהוּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֲסַתְכַּל דְּשַׁפְחָה בִּישָׂא שְׁלֵטָא עֲלֵךְ דָּאִיְהִי טַפָּה סְרוּחָה, וְעֵלָה אֲתַמַּר (אִיּוֹב א ז) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל הַשָּׁטָן מֵאִן תָּבֵא, דְּכָל חוּבִין אֵינּוּן מֵאַבְרִין דְּטַפָּה סְרוּחָה, דְּבִגְיָנָה אֲתַמַּר לְגַבִּי חֵיבֵיָא מֵאִן בָּאת מִטַּפָּה סְרוּחָה, וַיַּחְתְּרוּ הָאֲנָשִׁים לְהָשִׁיב אֶל הַיִּבְשָׁה (יּוֹנָה א ג) בְּתַיּוּבְתָא, וְלֹא יְכוּלוּ כִּי הַיָּם, דָּאִיְהוּ גְזֵרַת דִּינָא, הוֹלֵךְ וְסוּעַר עֲלֵיהֶם.

בְּהוּא זְמַנָּא וַיִּמְן יְהוָה דְּג גְּדוּל לְבִלוּעַ אֶת יוֹנָה (שֵׁם ב א), דָּא גְלוּתָא קְדַמָּתָה, דְּאֲתַמַּר בֵּיהּ וַיּוֹנָה יָרַד אֶל יַרְפְּתֵי הַסְּפִינָה, וְדָא הוּא (בְּרַאשִׁית מו ד) אֲנָכִי אֲרַד עִמָּךְ מִצְרֵימָה, כְּמָה דְּאוּקְמוּהוּ בְּכָל אֲתַר דְּגָלוּ יִשְׂרָאֵל שְׁכִינְתָא עִמָּהוּן, קְלָקְלוּ יִשְׂרָאֵל עוֹבְדֵי־הוֹן, בֵּיהּ זְמַנָּא אֲתַמַּר בְּהוֹן (שְׁמוֹת א ח) וַיִּקַּם מֶלֶךְ חֲדָשׁ עַל מִצְרַיִם, וְדָא פְּרַעָה, עֲלִיהּ אֲתַמַּר וַיִּמְן יְהוָה דְּג גְּדוּל לְבִלוּעַ אֶת יוֹנָה, דְּבַעָא לְבַטְלָא יִשְׂרָאֵל מִעֲלָמָא, הֲדָא הוּא דְכֵתִיב (שֵׁם כב) כָּל הַבֶּן הַיְלֹוד הַיְאוּרָה תִשְׁלִיכוּהוּ, לְקַבְלִיהּ וַיִּמְן יְהוָה דְּג גְּדוּל לְבִלוּעַ אֶת יוֹנָה, לְקַטְלִיהּ, לְבִלוּעַ יוֹנָה לָא פְתִיב, אֲלָא לְבִלוּעַ אֶת יוֹנָה, אֶת אֲתָא לְרַבּוֹת רַעִיָא מְהִימְנָא דְעֵתִיד לְאֲתִיְהָבָא אוּרִייתָא עַל יְדֵיהּ, דָּאִיְהִי מֵאֲלִיף וְעַד תִּי'וֹ, כָּל אֲלִין גְּלָגוּלִין עַל יְדֵיהּ הוּן, וְדָא אִיְהוּ דְּג גְּדוּל, דְּאֲתַמַּר בֵּיהּ (יַחֲזַקָאֵל כט ג) הַתַּנִּין הַגְּדוֹל, אִיְהוּ דְּג מִצְרַיִם, וּבֵת זוּגִיָה דְּגָה (יּוֹנָה ב ב) וַיִּתְפַּלֵּל יוֹנָה אֶל יְהוָה אֱלֹהֵי'וֹ מִמְעַי הַדְּגָה, מֵאֵן מְעִי הַדְּגָה אֲלִין מִצְרַאִי.

וְעוּד וַיִּמְן יְהוָה דְּג גְּדוּל, דָּא טַחּוּל לִילִית דָּאִיְהִי עֲרַב רַב מְהוּא רַב הַחוּבֵל (נ"א דָּא סְמַא"ל, דְּגָה דָּא נַח"ש לִילִית" בַּת זוּגִיָה מְהוּא רַב הַחוּבֵל טַחּוּל דָּאִיְהוּ עֲרַב רַב) דְּאֲתַמַּר בֵּיהּ (שְׁמוֹת יב לח) וְגַם עֲרַב רַב וְכו', וְטַחּוּל אִיְהוּ שְׁחוּק הַפְּסִיל, עֲלִיהּ אֲתַמַּר (קְהֵלֶת ז ט) כִּי הַכַּעַס בְּחִיק פְּסִילִים יָנוּחַ, לְבִלוּעַ אֶת יוֹנָה דָּא נַפְשָׁא, מִסְטָרָא דִילִיָה (שְׁמוֹת ו ט) וְלֹא שְׁמַעוּ אֶל מִשְׁחַר מְקַצֵּר רוּחַ, וּמַעְבוּדָה קֶשֶׁה מִסְטָרָא דְכַבֵּד, דְּאֲתַמַּר בֵּיהּ (שֵׁם ז יד) כְּבֹד לֵב פְּרַעָה, תְּכַבֵּד הָעֲבוּדָה, (שֵׁם ה ט) מִסְטָרָא דְמָרָה (שֵׁם א יד) וַיִּמְרְרוּ אֶת חַיֵּיהֶם.

דְּג גְּדוּל אִיְהוּ עֲרַב רַב, דְּאֵינּוּן (נ"א דָּאִיְהוּ) רַב הַחוּבֵל, מֵאֵן חוּבֵל אֲלָא רַב מְכָל מְלֵאכֵי חַבְלָה, אִיְהוּ חוּבֵל, וְאִיְהִי חַבְלָה, עֲרַב רַב בְּנִין דְּלִילִית חֵיבֵא, דְּבַהוֹן חָאבוּ יִשְׂרָאֵל וַחֲבִילוּ יַת בְּשַׁרְיָהוּ בָּאת בְּרִית, אֵינּוּן רַב עֲלִיָהוּ בְּגֵלוּתָא, וְאֵינּוּן דְּגָה לְיִשְׂרָאֵל, וּבְגִין דָּא אֲמַרוּ (בְּמִדְבָר יא ה) זְכַרְנוּ אֶת הַדְּגָה וְכו'.

וּבְזְמַנָּא דְנַפְקוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם קְטִיל מְנִיָּהוּ סְגִיָּאִין, וּבְגֵלוּתָא בְּתַרָּאָה עֵתִיד הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְקַטְלָא לֹזֶן, וְדָא אִיְהוּ (שְׁמוֹת ז יח) וְהַדְּגָה אֲשֶׁר בִּיאוּר מִתָּהּ, וַיִּבְאֵשׁ הַיְאוּר דָּא אוּרִייתָא, דְּאֲתַמַּר בָּהּ (מִשְׁלִי ו כג) וְתוֹרָה אוּר, סְרַחַת לְגַבִּיָּהוּ, וְאֲתַמַּר בִּישְׂרָאֵל (שְׁמוֹת א כב) כָּל הַבֶּן הַיְלֹוד הַיְאוּרָה תִשְׁלִיכוּהוּ, אוּר אִיְהוּ ר'וֹז, הַיְאוּרָה בַּת זוּגִיָה דְּתַהוּא אוּר, דְּאֲתַמַּר בָּהּ (שֵׁם י כג) וְלִכְלַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הִיָּה אוּר

זֹהַר הַיּוֹמִי" - לְיִמּוּד כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר וְתַקּוּנִים בְּמַעְגַל הַשָּׁנָה

בְּמוֹשְׁבוֹתֶם, כְּגוֹנוֹא דָא בְּגִלוּתָא בְּתַרְאָה (הַיְאוּרָה) הַזֹּהַר בֵּיה הוּה רָזִי, דְּאִיהוּ אוּר
דְּפוּרְקָנָא בְּתַרְיִיתָא, לְקַיִים (מִיכָה ז טו) כִּימֵי צִאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאנוּ נִפְלְאוֹת,
וְדָא אִיהוּ כָּל הַבֵּן הַיְלוּד הַיְאוּרָה תְּשֻׁלִּיכוּהוּ, וְכָל הַבֵּת תַּחֲיִין, אֵלִין דְּמִשְׁתַּדְּלִין
בְּאוּרִייתָא דְּבַעַל פָּה.

[תִּיקוּנֵי זֹהַר - דָּף נד ע"א]

דְּבַר אַחַר וַיִּמֶן יְהוָה דְּג גְּדוּל לְבַלּוּעַ אֶת יוֹנָה (יוֹנָה ב א), דָּא עֲנִיּוּתָא, דְּאִיהוּ
עֶצֶב, וְנוֹקְבָא דִּילֵיה עֶצְבוֹן, דְּכוּרָא דְּג נוֹקְבָא דְּגָה, דָּא הוּא (שֵׁם ב) וַיִּתְפַּלֵּל יוֹנָה
אֶל יְהוָה אֱלֹהֵי'וֹ מִמַּעַי הִדְּגָה, מִכַּפְּנָא דְּעֲנִיּוּתָא דְּמַטִּי לְמַעוּי דִּישְׂרָאֵל, בְּהַהוּא
זְמַנָּא וַיֹּאמֶר יְהוָה לְדָג וַיִּקָּא אֶת יוֹנָה וְגוּמַר (שֵׁם י א), בְּדוּחְקָא דְּדַאגָּה דְּלַהוֹן
דְּדוּאֲגִין מִן עֲנִיּוּתָא, מְדוּחְקָא יִפְקוֹן מִן גְּלוּתָא, הִדָּא הוּא דְּכַתִּיב (שְׁמוּאֵל ב, כב כח)
וְאֵת עַם עֲנֵי תוֹשִׁיעַ, דָּא נְבוּאָה דִּיוֹנָה דְּנִתְנַבָּא דִּיִּפְקוֹן יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא בְּדַאגָּה
(ס"א בְּדוּחְקָא) דְּעֲנִיּוּתָא, וּבִימִינָא יִפְקוֹן, (דָּף נד ע"א) בְּגִין דְּצַדִּיק ח"י עֲלָמִין אִיהוּ עֲנֵי
דְּאִתְקַשַׁר בִּימִינָא, דְּאִיהוּ פֶּסֶח, כְּגוֹנוֹא דִּישְׂרָאֵל דְּאִתְמַר בְּהוֹן (יחזקאל טו ז) וְאֵת
עָרוֹם וְעָרִיה, וְהֵאֵי יוֹנָה אִיהֵי יוֹנָה דְּתִיבַת נַח.

דְּבַר אַחַר (יוֹנָה ב יא) וַיֹּאמֶר יְהוָה לְדָג וַיִּקָּא אֶת הַיּוֹנָה אֶל הַיַּבְשָׁה, קָם סָבָא
מִבְּתַר טוּלָא פְּתַח וְאָמַר, וְהַמֶּן כּוֹרַע גָּד הוּא (כַּמְדַּבֵּר יא ז), מְאִי כּוֹרַע גָּד, אֱלָא גָד
אִיהוּ יְמִינָא וּשְׁמַאֲלָא, גְּמוּל' דְּלִי'ם, כּוֹרַע גָּד דָּא יוֹנָה י' וְדָאִי, טְפָה חוּרְתָא,
דְּבִיה אֲשַׁתְּלִים גָּד וְאִתְעַבִּיד גִּיד, וְעַל דָּא הָאֵי זֹרְעָא דְּאִיהֵי יו"ד דְּאִיהֵי טְפָה
קְדִישָׁא, אִתְמַר (יוֹנָה ב יא) וַיִּקָּא אֶת יוֹנָה אֶל הַיַּבְשָׁה דְּאִיהֵי נוֹקְבָא, וּמִמָּה דְּהוּת
יַבְשָׁה ה' אִתְקַרִּיאת אֶרֶץ, לְאַפְקָא זֹרְעִין וְאִיבִין, הִדָּא הוּא דְּכַתִּיב (בְּרַאשִׁית א י')
וַיִּקְרָא אֱלֹהֵי'ם לַיַּבְשָׁה אֶרֶץ, וְלַמְקוֹה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים, דָּא מְקוֹה יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעוּ
בְּעַת צָרָה (יִרְמִיָּה יד ח).

מְקוֹרָא דְּנִבְיָעוּ מִהַהוּא זֹרַע דְּאִתְמַשְׁךְ מִמוּחָא עֲלָאָה, וְהֵאֵי (נ"א וְהֵאֵי) טְפָה אִיהֵי
י' זַעֲיָרָא, כִּד נִפְקַת א מִן מוּחָא דְּאִיהֵי חֲכָמָה, כָּל סְפִירָה נְטִלַת חֲלָקְהָא, עַד
דְּאִתְפְּלִיגַת לְתַשַׁע נְקוּדִין, וְכִד נְטִיל כָּל חַד חוּלְקִיה אֲשַׁתְּאֲרַת עֲשׂוּרָא מִכְּלָהוּ טְפִין,
דְּנְטִילַת הֵאֵי יַבְשָׁה דְּאִיהֵי עֲשִׂירִית הָאִיפָה סֵלַת, וּבְגִינָה מְעֻשְׂרִין.

וְהֵאֵי טְפָה בְּעַמוּדָא דְּאִתְמַשְׁךְ מִמוּחָא אִתְאַרְכַּת, וְאִתְעַבִּידַת זֹרַע ו', דְּכִלִּיל שִׁית
סְטֵרִין, וְכַמָּה דְּכָל סְפִירָן נְטִלִין חוּלְקִיהוֹן מִהַהוּא טְפָה, הֲכִי נְטִלִין מְזֹרַע (נ"א מִהַהוּא
זֹרַע) דְּאִיהוּ ו', כִּד אִיהוּ זַעֲיָר אִתְעַבִּיד שִׁית, כִּד נְטִיל בְּיו"ד סְלִיק לְשִׁתִּין, שִׁית
זְמַנִּין עֲשָׂר, אֲבָל כָּל סְפִירָן כָּל חַד אִיהוּ תַשַׁע, וּמְלָכוּת בָּה אֲשַׁתְּלִים כָּל חַד לְעֵשָׂר,
וְכִלָּא אִתְמַשְׁךְ לְגַבִּיה דְּגִיד דְּאִיהוּ צַדִּיק, וּמִנִּיה לְהַהוּא יַבְשָׁה, וּבְהַהוּא זְמַנָּא דְּאִרִּיק
בָּה כִלָּא אִתְקַרִּיאת תִּיבַת נַח, וְרוּא דְּמִלָּה וְתַנַּח תְּתִיבָה בְּחַדְשׁ הַשְּׁבִיעִי (בְּרַאשִׁית ח

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

יג, מה דהות ה' יבשה, אתעבידת ה"א השביעי, ודא איהו ותנח התיבה בחדש השביעי, ותנח ודאי בחדש השביעי, ודא איהו גיד צדיק ח"י ע'למין, בגין דמניה נפיק זרע להאי יבשה.

[תיקוני זוהר - דף נד ע"ב]

וכל מאן דאפיק האי זרע דאיהו נביעו מלעילא דלא בהאי יבשה, גרים פרודא בהווא נביעו, כפיכול פאלו אתפסק נביעו דשכינתא, ויתרבה נביעו דסטרא אחרא, דאינון מי טופנא, הדא הוא דכתיב (בראשית ז ט) והמים גברו מאד מאד על הארץ, בהווא זמנא דלית נביעו בההיא יבשה דהיא כבדה, אתעבידת קלה, לאסתלקא מעל ישראל, ואתמר בה (שם יז) ותם מעל הארץ, ולא נחתת עד ירחא שביעאה, דאתמליאת בוכוון דילה ואיהי כבדה נחתת, הדא הוא דכתיב (שם ח ד) ותנח התיבה בחדש השביעי, דאיהו תשרי דרועא שמאלא, דאי הוו נפקין ביה יפקון במיתה, ולא ישתארו אלא חד מעיר ושנים ממשפחה, חד מעיר כגון נח, ושנים ממשפחה כגון שם ויפת, ומאחרנין שנים שנים שבעה שבעה, מאינון עמי הארץ דדמיין לבעירן ועופין וחיוון, ואלין אינון דאוקרין ימים טובים וחגין, דאינון שנים שנים תרין יומין חד דראש השנה וחד דשבועות, תרין יומין דפורים, שבעה שבעה אלין שבעה יומין דפסחא, ושבעה יומין דספות, או דמתפללין ח"י ברכאן דצלותא בכל יומא. (דף נד ע"ב) דסלקין לחושבן שנים שנים שבעה שבעה ח"י.

או אלין דהוו נטרין י' דאיהו אות ברית מילה דאיהו לשמנה דכלא ח"י, או אלין דמנחן תפלי בכל יומא דאינון אות י', כמה דאת אמר (שמות יג טז) והיה לאות כו', והוו קשרין ליה בח' בתי דתפלי, דאינון ד' בתי דתפלין דרישא, וארבע פרשיין דתפלין דיד, או אינון דנטרין אות י' שבת בתחומא דיליה דאיהו ח', תרי אלפי אמין לכל סטרא, וכלא ח"י, לאלין אינון מקבלין בתשובה, דאיהי תיבת נח יום הכפורים.

אבל לאחרנין לא יקבל לון בתיובתא, ואם יפקון ביומא דדינא, אלין דלא הוו נטרין, אתמר בהון (בראשית ז כא) ויגוע כל בשר הרמש על הארץ, ואלין אתקריאו רשעים גמורים דנדונין לאלתר למיתה, דבהון בשית יומין הות שכינתא מתתרכא הדא הוא דכתיב (שם ח ט) ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה, ואלין אינון יומין דחול.

צדיקים גמורים אלין אינון דנטרין ח"י ושבתות וימין טבין, עליהו אתמר ותשב אליו היונה לעת ערב ודא ערבי שבתות וימין טבין, דשכינתא קא אתיא לשריא עליהו בגין דאינון קדש, כמה דאת אמר (ירמיה ב ג) קדש ישראל ליהו"ה, ואתם הדבקים ביהו"ה אלהיכם חיים פלכם היום (דברים ד ד).

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ואינון צדיקים גמורים דנכתבין ונחתמין לאלתר לחיים, וכתבין בספרא דחיי, כמה דאת אמר ובספר חיים ברכה וכו', בינוניים דפליגין מחול וקדש תליין עד יום הכפורים דאיהו פגוונא דתיבת נח, אם תייבין בתיובתא יקבל לון ויפתבון לחיי, ואם לאו יפתבון למיתה עם אחרנין, דאתמר בהון (בראשית ז כא) ויגוע כל בשר וכו', ובינוניים בגין דאית בהון פקודין וחובין, אתמר בהון (שם ו ט) ומפל החי מפל בשר וכו', מפל החי מסטרא דזכוון, מפל בשר מסטרא דחובין. (ועוד דבזמנא דייתי משיחא כל אינון דנטרו אות ברית ישויב יתהון ממותנא, דבההוא זמנא יתבטל מותנא, דהו מתנבאין אינון נביאיא דאספקלריא דלא נהרא דלא ישתארו אלא חד מעיר ושנים ממשפחה, כגון ההוא דכתיב (שם ז ט) שנים שנים באו אל נח, ואית מאן דאמר שבעה שבעה מסטרא דבת שבע, ואלין אינון חד מעיר, נח דא שבת, דביה ניחא דירית לה צדיק, שנים שנים תרין יומין חד דראש השנה וחד דיום הדין, דתנינא איהו מספק ויומא חדא דיום הכפורים, ויומא חדא דשבועות, ושבעה שבעה אינון שבעה יומי דסכות ושבעה יומי דפסחא, דמאן דנטיר אינון יומין עתיד לאשתזבא בגלותא).

ובגין דגלי כל דא קודשא בריך הוא למשה, שאיל רחמי עליהו, ומסר גרמיה למיתה, הדא הוא דכתיב (שמות לב לב) ואם אין מחני נא מספרך, ובפיוסא דיליה אדבק במלפא, ואחיד בדרועא דימינא ואמר (שם יג) זכור לאברהם, ולביתר אחיד בשמאלא ואמר זכור ליצחק, ולביתר אחיד בגופא ואמר (שם) ולישראל, ואמר קודשא בריך הוא אלין בינונים לגבייהו תמה זכות אבות, פיון דלא תאבו בתיובתא הא אינון פרשעים גמורים ואם תאבין בתיובתא אתמר לגבייהו חלה זכות אבות, ובגין דלא יתאבדו אלין בינוניים אמר משה וכי ימרון בני עלמא דאנא פנח דלא בעא רחמי על דריה, בההוא זמנא מסר גרמיה עליהו, הדא הוא דכתיב ואם אין מחני נא.

[תיקוני זוהר - דף נה ע"א]

ובגין דא עתיד רעיא מהימנא למהוי בגלותא בתרא, וביה יתקיים (ישעיה נג ה) והוא מחולל מפשעינו, אתעביד חול בגינייהו, מדוכא בעונותינו במכתשין דיסורין דעניותא, בכמה דוחקין דסביל עליהו, ובגיניה (שמות לב ד) וינחם יהוה על הרעה וגומר, והדא הוא דכתיב (ישעיה נג ה) ובחבורתו גרפא לנו, ובגיניה שמאל דוחה לבינוניים דאיהי ראש השנה, וימין מקרב לון בתיובתא דאיהו פסח, (דף נה ע"א) דרועא ימינא לקבל שבים, ויוקים לון מנפילו דלהון ואחיד בידיהון, ויימי לון קומי שבי ירושלם, ובשבועות יפקון בזכותא דמשה דאיהו מתן תורה רחמי, וגלי לון ספר תורה, ויתפנשון לירושלם, ותראה היבשה מלכות הרשעה, ורחמי על בנוי, וביה (דברים לב יא) כנשר יעיר קנו, מאן קנו ירושלם קנו (לשכינתא).

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

בהוא זמנא שופ"ר מהופ"ך קדמ"א זקה קט"ן, אתהפך ממשלה דאומין דעלמא, וישראל דאינון מזרעא דהוא דאתמר ביה (בראשית לב יא) קטנתי מכל החסדים אסתלק ואזדקה, ואתמר ביה זק"ף גדו"ל, בימינא אסתלקו מן גלותא, בגין דמוליק לימין משה דדרגיה עמודא דאמצעיתא דאיהו שבועות.

וביה מארי"ך טרח"א, ביה מאריך קודשא בריך הוא דאיהו ארך אפים על בינוניים, וטרח בגינייהו, לקיימא וברחמים גדולים אקבצך (ישעיה נד ז), וביה יפקון על ידא דהוא דאתייהב אורייתא על ידיה בשבועות, דאזיל לימינא דהינו פסח, בהיא זמנא אז ישיר משה (שמות טו א), ובסכות ויבא יעקב שלם (בראשית לג יח), שלם בגופיה, שלם בממוניה, ואסתחר בשבעה ענבי יקר כגוונא דקדמיתא פד נפקו ישראל ממצרים, לקיים פימי צאתך מארץ מצרים וגומר (מיכה ז טו).

[תיקוני זוהר - דף נה ע"א]

ורשיעיא דאינון ערב רב אתמר בהון סו"ף פסו"ק, דאינון מזרעא דעמלק דאתמר ביה (שמות יז טו) ויאמר פי יד על פס י"ה, ואינון חמש מינים עמלקים גבורים נפילים ענקים רפאים, דכלהו מסתלקין ומתגברין על ישראל בגלותא, הדא הוא דכתיב (בראשית ז יח) ויגברו המים וירבו מאד על הארץ, ארבע זמנין כתיב ויגברו וגברו, לקבל ארבע גלוון, ועלייהו אתמר סו"ף פסו"ק, דפסיק לון קודשא בריך הוא לסוף יומיא מעלמא. (דף נה ע"א)

ובהוא זמנא הקטן יהיה לאלף (ישעיה ס כב) מסטרא דשמאלא, והצעיר לגוי עצום (שם) מסטרא דימינא, אני יהו"ה בעתה אחישנה (שם) מסטרא דעמודא דאמצעיתא, ומיד יתפסקון עמלקים מן עלמא, וקודשא בריך הוא יתיב על פרסייה, ודא איהו שופ"ר הול"ך אתנ"ח יתי"ב, בהוא זמנא דיתמחון עמלקים מעלמא, יהא קודשא בריך הוא נח גיחא לישראל, ויתיב על פרסייה, כמה דאתמר ביה (דניאל ז ט) ועתיק יומין יתיב, לבושה כתלג חור, לקיימא אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו (ישעיה א יח).

ולגבי עשו וישמעאל כתיב (דניאל ז ט) פרסייה שביבין די נור, (ס"א רומי) ומאינון שביבין דכרסייה אוקדון פל טעוון דילהון, גלגלוהי נור דליק, דנחתין מביה עשר גלגלין מסטרא דאת י', ושביבין מסטרא דאת ה', תרין אתוון יתערון בנורא לאוקדא טעוון דלהון, בהוא זמנא (ישעיה א לא) והיה החסן לנעורת וכו'.

בהוא זמנא סליק ו' על דרגא דיליה דאיהו שש מעלות לפסא, ודא איהו דרג"א, תר"י טעמ"י, מאי תר"י טעמ"י, אלא בתר דסליק לדרגיה יימר לישראל ועשה לי מטעמים כאשר אהבתי (בראשית כו ד), מפקודין דעשה דכלילן בה'

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

דאברהם, דכליל רמ"ח פקודין, דבהון אתקריב ה' לגבי ו', וקרפנא דא איהו קריבו דקודשא בריך הוא עם שכינתיה.

[תיקוני זוהר - דף נה ע"ב]

בכל אתר ואתר (נ"א אבר ואבר) קריבו י"ה, ה' חמשת אלפים לבריאת עולם, ו' אלף הששי ברמ"ח, ובשמאלא דתמן לבא ישול נוקמין מאומין דעלמא, ורזא דמלה (ישעיה סג) פי יום נקם בלבי, ודאי אתכלילן בעמודא דאמצעייתא, דפקודין דעשה אתייהבו מימינא, ופקודין דלא תעשה משמאלא, ואלין אינון תר"י טעמ"י, ופקודין דעשה אינון מאכלין דקודשא בריך הוא, ופקודין דלא תעשה פרנסה לסמאל' ל למאן דעבר עליהו. (ואלין הוה קריב) (נ"א אקדים) (נ"א ובאלין מתקרב) עשו ליצחק ואמר ליה יקם אבי ויאכל מציד בנו (בראשית כז לא), וסמאל' בגינייהו הוה אקדים (נ"א קריב) לשמאלא, לאטעמא לקודשא בריך הוא מחובין דבנוי דאינון מאכלין מרירן, דבגינייהו אתמר (מלאכי א ג) ואת עשו שנאתי, עמודא דאמצעייתא מתמן אתייהבת אורייתא, דאיהי כלילא (דף נה ע"ב) דימינא ושמאלא, בההוא זמנא עשן יתער לגבי שמאלא לאעברא מתמן סמאל', ומיד סליק עשן אחרא דאיהו עשן הקטרת, (איהו כללא דאורייתא קשורא דיליה פקודין דעשה) לקשרא ולקרבא ימינא בשמאלא, דעמודא דעשן איהו עמודא דאמצעייתא (ברחימו, ופקודין דלא תעשה בדחילו) עמוד הקטרת.

מאי קטרת דיליה שכינתא תתאה, דאיהי סלקא בכמה ריחין ובוסמין טבין, וכד סלקא לגביה אתמר בה (שיר ג ו) מי זאת עולה מן המדבר וכו' דסלקא בהון, דא ה' תתאה, זאת סלקא במ"י, מקטרת מר ולבנה (שם) תרי ירכי קשוט, מפל אבקת רוכל (שם) דא צדיק, דאיהו כליל כללא, איהו רוכל, ואיהי אבקת דיליה, הדא הוא דכתיב (בראשית ב כד) ודבק באשתו, וביה סליקת לגבי בעלה.

שכינתא תתאה איהי קטרת דקודשא בריך הוא, ואיהי קרבן דיליה, מוזב דיליה, דבה מתקנין ישראל מאכלים דקרפנין דצלותין לקודשא בריך הוא, דאינון לקבל קרבן השחר, וקרפן דבין הערבים, וקרפנא דאמורים ופדרים דמתאכלין כל ליליא, ואיהו קרבן מוסף דאיהו צדיק, ואיהו קרבנא דשבתות וימים טובים דלית קרבנא (קריבו לעמא קדישא לקודשא בריך הוא בשבת ויום טוב) אלא בה, הדא הוא דכתיב (ויקרא טז ג) בזאת יבא אהרן אל הקדש, ואל יתהלל המתהלל פי אם בזאת (ירמיהו ט כג).

איהי משכונא דיליה, דבגינה איהו שארי בגווייהו, הדא הוא דכתיב (שמות כה ח) ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם וגומר, איהי ארון דיליה, ואיהו ספר תורה גניז בגווה, איהי מנרתא דיליה, ומנורת המאור מההוא דאתמר ביה (משלי ו כג) ותורה

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אור, ואיהי גר דדליק קדמיה, כמה דאת אמר (ויקרא כד ב) להעלות גר תמיד, ואיהי בת שבע מנרתא כלילא משבעה בוצינין, איהי גר לגביה מסטרא דשמאלא, ואיהו אור לגבה מסטרא דימינא, ועל תרוייהו אתמר (משלי ו כג) כי גר מצוה ותורה אור.

איהי קדושין דיליה מסטרא דשמאלא, בגין דקדושה מסטרא דלויים, כמה דאת אמר וקדשת את הלויים, ועלה אתמר תהא לי מקודשת בטבעת זאת, ואיהי ברכה דיליה מסטרא דימינא, דאיהי כהונה, הדא הוא דכתיב (במדבר ו כג) פה תברכו את בני ישראל.

ואתקריאת פלה דיליה מסטרא דצדיק דאיהו פל, ודא איהו כללה, פל ה, בגין דאיהו ברית דאחיד בתרוייהו, ומסטרא דצדיק איהו יחוד דילה, דאיהו קוצא דאת ד' מן אחד, דקשיר בין א"ח ובין ד', ואיהי צלותא דיליה מסטרא דחי עלמין, דאיהו ח"י ברכאן דצלותא.

סדר הלימוד ליום ה אלול [יום 330 בשנה]

איהי אות דשבתות וימין טבין, שבת איהי פלל דתלת אבהן, בגין דאיהי בת כלילא בתלת ענפי אבהן דאינון ש, איהי תחום דיליה ואיהי רשות דיליה, רשות היחיד דגבהו עשרה, ודא יו"ד ה"א וא"ו ה"א, ורחבו ארבעה דאינון יהו"ה, איהו עירוב דילה מסטרא דימינא ושמאלא, דאינון ע"ב רי"ו דהיינו חסד וגבורה, ואיהי ערבית דיליה עיבור דיליה.

איהי טלית דקודשא בריך הוא, ובה אתעטף קודשא בריך הוא, כמה דאת אמר (תהלים קד ב) עוטה אור כשלמה, ואיהי ציצית דצדיק דאיהו עני בגלותא, הדא הוא דכתיב (שם קב א) תפלה לעני כי יעטה, עני ודאי, דביה אתעטף, בגין דאיהי כסותה לבדה היא שמלתו לעורו (שמות כב כו), דא משכא דתפלי, דאתמר בהון (בראשית ג כא) ויעש יהו"ה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבישם.

[תיקוני זוהר - דף נו ע"א]

ארבע בתי דרישא אינון אהי"ה, ארבע פרשיין דאינון קדש לי (שמות יג ב), והיה כי יביאך (שם יא), שמע ישראל (דברים ו ד), והיה אם שמע (שם יא ג), דא יהו"ה, ארבעה בתי דיד דא אדנ"י, ארבעה פרשיין דא יהו"ה, ובהון מ"ב אזפרות בתמניא פרשיין, דאתמר בהון (תהלים סה יח) אדנ"י בם, דא איהו פי היא שמלתו לעורו (שמות כב כו), ואיהי תכלת שבציצית, איהי סוד היבום, יבמה דיליה בגלותא, י"ב מ"ה ב"י מ"ה. (דף נו ע"א) תלת גלגולין דילה אינון תלת אבהן, דעלייהו אתמר (איוב לג כט) הן כל אלה יפעל אל' פעמים שלש עם גבר, איהי ישועה דיליה, גאולה דיליה, בגין דקודשא בריך הוא לית ליה רשותא לאפקא מן גלותא, עד

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

דַּאִיְהִי נִפְקֵת עֲמִיָּה, הִיא נְבוּאָה דִּילִיָּה, נְבוּאָה כְּלִילָא שִׁית דְּרָגִין מִסְטָרָא דָּאָת ו' דַּאִיְהִי עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, וְאִיְהִי חֲלוּם אֶחָד מִשְׁתִּין בְּנְבוּאָה, וּמְאִי שְׁתִּין אֶלָּא לִית שִׁיבָ"ה (נ"א שינה) פְּחוּתָה מִשְׁתִּין, וְדָא יִשְׂרָאֵל סְבָא, דְסֻלֵּיק בְּאֵת ו' שִׁית זְמַנִּין עֶשֶׂר דַּאִיְהִי שְׁתִּין.

וְאִיְהִי יְרָאָה מִסְטָרָא דְשְׁמָאֲלָא, אַתְּבָה מִסְטָרָא דִימִינָא, וְאִיְהִי תוֹרָה מִסְטָרָא דְעֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, וְאִיְהִי אֲנָכִי מִסְטָרָא דְאִימָא עֲלָאָה דְאַחֲדָא בִימִינָא, בְּגִין דְאַנְכִ"י אִיהוּ כְּס"א בְּחוּשְׁבֵּן, וְאַתְמַר בֵּיה (ישעיה טז ה) וְהוּכַן בְּחֶסֶד כֶּסֶף, וְעֲלָה אַתְמַר (שמות כ ג) לֹא יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל פְּנֵי, מִסְטָרָא דְסִמְא"ל וְנַחֲשׁ דַּאִינֻן אֱלֹהִים אֲחֵרִים.

וְאִיְהִי פֶסַח מִסְטָרָא דִימִינָא, וְאִיְהִי רֵאשׁ הַשָּׁנָה מִסְטָרָא דְשְׁמָאֲלָא, וְאִיְהִי מִצֵּה פְרוּסָה מִסְטָרָא דְשְׁמָאֲלָא, וְאִיְהִי מִצֵּה שְׁלֵמָה מִסְטָרָא דִימִינָא, בְּגִין דְסִטְרָא דְצִפּוֹן לֹא אִיהוּ שְׁלִים, וּבְגִין דָּא מִצְפּוֹן תְּפַתַּח הָרַעַה (ירמיה א יד), וְהִיא (מצה) מִצֵּוָה בְּאֵת ו' מִסְטָרָא דְעֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא.

וְאִיְהִי שְׁבוּעוֹת מִסְטָרָא דְעֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, שְׁבַעָה שְׁבוּעוֹת וְדָאִי אִית בְּהוֹן שְׁבַע שְׁבִתוֹת, וּבְהוֹן מ"ט יוֹמִין, בְּחוּשְׁבֵּן מ"ט אַתּוּן דְקָרִיאַת שְׁמַע, דַּאִינֻן שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וְכו', בְּרוּךְ שֵׁם וְכו', בְּיוֹמָא דְחַמְשִׁין שְׁרִיא שְׁכִינְתָא עֲלָאָה בֵּה, וְאַתְקָרִיאַת מִתַּן תוֹרָה, וְעֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא אִיהוּ תוֹרָה דְאַתְיִיְהִיבַת בְּחַמְשִׁין יוֹמִין דְשְׁבוּעוֹת, וְעֲלָה אַתְמַר בֵּן חַמְשִׁים לְזֻקְנָה (נ"א לבינה), בְּהִיא דְאַתְמַר בֵּה פִי זְקֵנָה אֲמַך, וְעֲלָה אַתְמַר (משלי ב ג) כִּי אִם לְבִינָה תִקְרָא, בְּגִין דַּאִיְהִי ה' וְסֻלְקָא בְּאֵת י' לְחַמְשִׁין חַמִּשׁ זְמַנִּין עֶשֶׂר, וְעֲלָה אַתְמַר בֵּן חַמְשִׁים לְזֻקְנָה, בְּהִיא דְאַתְמַר (שם כג כב) אֵל תְּבוּז פִּי זְקֵנָה אֲמַך, (ו' בן י"ה).

וּזְמַנִּין אַתְקָרִיאַת ס' סְתִימָא, וְאַתְמַר בֵּה בֵּן אַרְבַּעִים לְבִינָה, (כד לא איהי) בְּשׁוּתְפָא דָּאָת י' אַתְקָרִיאַת אַרְבַּעִים, וְאִיְהִי עֲלֵמָא דָּאָתִי דְלִית בֵּיה אֲכִילָה וּשְׁתִּיָּה, וְכַד סֻלֵּיק מִשָּׁה לְגַבָּה אַתְמַר בֵּיה (שמות כד יח) וַיְהִי מִשָּׁה בֹהַר אַרְבַּעִים יוֹם וְאַרְבַּעִים לַיְלָה וְגוֹמֵר.

מִתַּן תוֹרָה דָּא שְׁכִינְתָא תְּתַאָּה, וְעֲלָה אַתְמַר יִשְׁמַח מִשָּׁה בְּמַתְנַת חֲלָקוֹ, בְּגִין דַּאִיְהִי דוּגְמָא דְעֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, וְעוּד שְׁבוּעוֹת עַל שֵׁם מִלָּא שְׁבַע זֹאת וְנִתְנָה לְךָ גַם אֵת זֹאת (בראשית כט כז), מִלָּא שְׁבוּעָה זֹאת דָּא שְׁכִינְתָא עֲלָאָה, (מלא שבוע ה' מלא י"ה), דְאַתְמַר בֵּיה (שמות יז טז) כִּי יָד עַל כַּ"ס י"ה, וְנִתְנָה לְךָ גַם אֵת זֹאת דָּא שְׁכִינְתָא תְּתַאָּה ה' זְעִירָא, מִלָּא דְכֻלָּא עֲלָאָה וְתַתָּאָה דָּא ו', אִיהוּ מִלָּא י"ה לְעִילָא, דַּאִיְהִי מִלִּיא"ה אֱלֹהִי"ם, וְעֲלָה אַתְמַר (רות א כא) אֲנִי מִלָּאָה הִלְכְּתִי, מִלָּאָה הִלְכְּתִי

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

לְטוֹרָא דְסִינִי, וּבְגִלוּתָא רִיקָם הִשְׁיִבְנִי יְהוּ"ה (שם) וְאִיהוּ מְלֵא ה', וּבֵה (נ"א וּבִיה) (תהלים קד כד) מְלֵאָה הָאָרֶץ קִנְיָנָךְ.

וּשְׁכִינְתָא תַתָּא אִיהִי סוּפָ"ה, כ"ו ה"ס, דְאִיהִי יְהוּ"ה אֲדַנִּי, כְּלִילָא מְתָרִין שְׁמָהּ, סוּפָה תְבוּרָא דְתְרוּיָהּ כְּגוּוּנָא דָא יֵאֵהֱדוּנָה"י, בְּגִין דְאִיהִי כְּלָה דִילֵיהּ, וְאִיהִי בֵת שְׁבַע כְּלָלָא דְשְׁבַע יָמֵי סוּפָה, וְכֹד נְטֵלָא מְאִימָא עֲלָאָה דְאִיהִי שְׁמַחַת תּוֹרָה שְׁמַחַת בֵּית הַשְּׁוֹאֲבָה, וְאִיהִי חוּפָה דִילֵיהּ, אֶתְקַרִיאת שְׁמִינִי חַג עֲצֵרַת.

[תיקוני זוהר - דף נו ע"ב]

בְּהוּא זְמַנָּא דְשְׁמַחַת תּוֹרָה שְׁוִיין (נ"א שריא) עֲטָרָה בְּרִישׁ כָּל צְדִיק לְעִילָא, כְּמָה דְאֵת אָמַר (שיר ג יא) בְּעֲטָרָה שְׁעֲטָרָה לּוֹ אָמוֹ, בְּיוֹם חֲתוּנְתּוֹ וּבְיוֹם שְׁמַחַת לְבוֹ, בְּיוֹם חֲתוּנְתּוֹ דָּא שְׁכִינְתָא תַתָּא, וּבְיוֹם שְׁמַחַת לְבוֹ דָּא שְׁכִינְתָא עֲלָאָה, וְהַכִּי צְרִיכִין יִשְׂרָאֵל לְאֶתְעֲטָרָא בְּכֵלָא (נ"א כלהו) בְּעֲטָרָא עַל רִישֵׁיהּ (דף נו ע"ב) בְּיוֹמָא דְשְׁמַחַת תּוֹרָה. וְלִקְחַתְּם לָכֶם בְּיוֹם הָרֵאשׁוֹן פְּרִי עֵץ הַדֶּר פְּפוֹת תְּמָרִים וְכו' (ויקרא כג מ), אֶתְרוּג אִיהִי שְׁכִינְתָא תַתָּא, וְדַמְיָא לְלֵבָא דְאִיהוּ לְשְׁמַלְלָא דְאִיהוּ גְבוּרָה, וּבְגִין כִּף צְרִיף בַּר נֶשׁ לְנְטֵלָא אֶתְרוּג בִּידָא שְׁמַלְלָא וְצְרִיכָא לְמַהוּי אֶתְרוּג דְדַמְיָא לְלֵבָא שְׁלִימָא בְּתִיּוּמַת דִּילָהּ, בְּגִין הוּא דְאֶתְמַר בֵּיהּ (בראשית כה כז) וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם, לְמַהוּי שְׁלִימָא עֲמִיָה, וְכְמָה דְלִית פְּסוּל בְּיַעֲקֹב דְלְעִילָא, כִּן צְרִיף דְלָא יְהֵא פְּסוּל בְּאֶתְרוּג, לְקִימָא קְרָא (שיר ד ז) כְּלָךְ יִפָּה רְעִיתִי וּמוֹם אֵין בָּךְ, וְאִם הִיא יְרוּקָא הִיא מְשׁוּבַחַת יְתִיר, כְּדִיּוּקְנָא דְהוּת אֶסְתֵּר יְרֻקְרֻקָת, דְאֶתְמַר בֵּהּ (אסתר ה א) וְתִלְבַּשׁ אֶסְתֵּר מְלֻכּוֹת.

וְאֶתְקַרִיאת הַדְּסָה עַל שֵׁם הַדֶּס, וְהַדֶּס אֵית לֵיהּ תַלְת הַדְּסִין, לְאֶשְׁתְּכֻלְלָא בְּתַלְת אֲבָהוֹן, וְאֶתְקַרִיאת עֲרְבָה מְסֻטָּרָא דְתָרִין שְׁפּוּוֹן דְאֵינּוֹן לְמוּדֵי יְהוּ"ה, וְאֶתְקַרִיאת לְוֹלָב מְסֻטָּרָא דְח"י עֲלִמִין, דְאִיהוּ כְּלִיל ח"י בְּרַכָּאן דְצִלוּתָא, וְלִקְבִלֵיהּ עֲבָדִין ח"י נְעוּעִין בְּלוּלָב בְּשִׁית סְטָרִין, תַלְת לְכָל סְטָרָא וְסְטָרָא, שִׁית סְטָרִין דְכְּלִילִין בְּגוּפָא דְאִיהוּ עֲמוּדָא דְאֶמְצַעִיתָא, דְלוּלָב עַל שְׁמִיָה אֶתְקַרִי ל'ו ל'ב.

וְאֵינּוֹן נְעוּעִין ח"י ד' זְמַנִּין, דְסֻלְקִין ע"ב, וְאֵינּוֹן ח"י נְעוּעִין בְּהוּדוֹ לִיהוּ"ה תַחְלָה וְסוּף, ח"י בְּאֵנָא יְהוּ"ה הוֹשִׁיעָה נָא, הָא ע"ב, וְאֵינּוֹן תְּלִיין מִן ד' דְאִיהִי שְׁכִינְתָא, וְצְדִיק בֵּהּ אֶתְקַרִי ד' זְמַנִּין ח"י ח"י ח"י ח"י דְסֻלְקִין ע"ב, מְסֻטָּרָא דְתַלְת אֲבָהוֹן, וּשְׁכִינְתָא דְאֶשְׁתַּתְּפַת עֲמַהוֹן, דְאֵינּוֹן ח"י (פּרָקִין) בְּדְרוּעָא יְמִינָא, וְח"י בְּשְׁמַלְלָא, וְח"י בְּגוּפָא לְגַבֵּי שְׁדָרָה, וְח"י בְּבְרִית מִילָהּ, וְאֵינּוֹן ו' סְטָרִין תְּרִין דְרוּעִין דְמִלְכָא, וְתָרִין שׁוּקִין דְמִלְכָא, דְאֵינּוֹן תְּרֵי נְבִיאֵי קְשׁוּט, וְגוּפָא וּבְרִית הָא שִׁית, ח"י נְעוּעִין לְקַבֵּל ח"י חוּלְיִין דְשְׁדָרָה מְסֻטָּרָא דְגוּפָא, וְכָל דָּא מְסֻטָּרָא דְאֵילְנָא דְחַיִּי, וּמְסֻטָּרָא דְאֵילְנָא דְטוֹב וְרַע.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אתרוג דמי לצדיקיא, והדס לבינוניים, וערבה לרשעים, ושכינתא אתמר בה (תהלים קג יט) ומלכותו בכל משלה, אף על גב דאתמר בה (משלי ג יח) עץ חיים היא למחזיקים בה, איהי שלטא על עץ הדעת טוב ורע, מסטרא דיליה היא קריבא למלכא, (נ”א ומסטרין אלין לזמנין איהי נוקבא קריבא למלכא), הדיא הוא דכתיב (ויקרא טז ג) בזאת יבא אהרן אל הקדש מסטרא דימינא, לזמנין איהי רחיקא מניה מסטרא דשמאלא, ואל יבא בכל עת אל הקדש, מסטרא דימינא איהי לא מקבלא טומאה, טוב הוא ימינא, אבל אתרהא טוב מקבלא טומאה מרע ומות, הוא אתר לית ליה קריבו, (נ”א אל הקדש איהי לא מקבלא טומאה, אבל אתרהא טוב מקבלא טומאה מרע ומהווא אתר דלית ליה קריבו), ותמן צריך קורבנא לקרבא, וקטרת לרחקא ריח הטומאה מהווא אתר, ולקרבא זכותא לשמאלא גבירתא, ולרחקא שפחה מתמן, ובגין דא כל שמחן אית בה.

ואתקרי שדרה אחור מסטרא דסיהרא, ומסטרא דעמודא דאמצעיתא אתקרי קדם, ורזא דמלה אחור וקדם צרתני (תהלים קלט ה), ובגלותא השיב אחור ימינו מפני אויב (איכה ב ג), מאי אויב דא סמאל, דכל אלהים אחרים אינון לאחור, ובגין דלא יסתכלון בשכינתא דאיהי למערב דאיהו אחור, שוי לה בימינא, ובגין דא אסור לצלאה למערב דאיהו אחור, בגין דתמן אלהים אחרים, ותמן סם המות שבתא, ובגין דהות בקדמיתא למערב וחזרת לימינא, שאלין עלה אלהים אחרים שבתא”י א”י שבת, שבתא”י אתון דיליה אי שבת.

[תיקוני זוהר - דף נו ע”א]

וצריכין ישראל לשני לה אתר ושמא ועובדא, ודא איהו שנוי מקום ושנוי השם ושנוי מעשה, בגין דלא אשתמודע ביה אויב דאיהו סמאל, ודא איהו השיב אחור ימינו וכו’, אם זכאן (דף נו ע”א) לנטרא שבת, צריך לשנויי ליה מיומין דחולא בלבושין ומיכלין דאינון ענג שבת, דאם הוה רגיל למיכל תרי סעודות ביומא דחולא, בשבת אכיל תלת, דכתיב (שמות טז כה) ויאמר משה אכלוהו היום, פי שבת היום ליהו”ה היום לא תמצאוהו בשדה, ובכלא צריך למעבד בשבת תוספת, דאם הוה רגיל למיכל ביומא דחולא נהמא וחמרא, יוסיף בשבת בשרא, דא תוספת שבת.

שנוי מעשה, דאם הוה רגיל למעבד עובדא בחול, לא יעביד בשבת, הדיא הוא דכתיב (שם כ ט) ששת ימים תעבוד וכו’, שנוי השם לכל יומא קארי ליה מעשה, כמה דאת אמר (יחזקאל מו א) ששת ימי המעשה, וליום השביעי קארי ליה שבת, דאיהו השבתת מעשה, ביטולא דעובדא, שנוי מקום, אם הוא רגיל לאוקדא נורא בחולא, דישני ולא יוקיד ליה בשבתא, הדיא הוא דכתיב (שם לה ג) לא תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ועוד אית שינוי, דצריך לשנות מעבדא למטרוניתא, דלא יהון שוין, דמטרוניתא איהי מקומו דקודשא בריך הוא, צריך לשנות למלכא, דהוא דכתיב (אסתר ב ט) וישנה ואת נערותיה, ביום השבת, דאשתני יומא דשבתא מיומא דחול דשלטא ביה עבדא דמלכא.

ועוד מושבותיכם מושב דבר נש איהו מקום דיליה, ועוד שנוי מקום, לתקנא ביתא בשבתא תוספת מבחול, ועוד שנוי מעשה אם הוא עציב בחולא, דיהא חדי בשבתא, ואם אית ליה קטטה בחולא עם בר נש או עם אתתיה, דיהא ליה שלמא עמה בשבתא, ובדא לית רשו לקרבא לסם המות חללה, ולבעלה דאיהו אל אחר חלול שבת, (לית לון רשו לקרבא), ובגין דא אמרו קדמאי, אם ישראל הוון מקיימין שבת אחת פהלכתה (נ"א שתי שבתות כהלכתן), מיד הוון נגאלין.

וכך צריך לשנויי בנר דלוק, ובמטה מוצעת, ובפתורא, פגוונא דא אם הוה רגיל ביומי דחול לאדלקא שרגא בפתילה חד יוסיף בשבת תניינא, ובפתורא אם רגיל לברכא המוציא על נהמא חדא, בשבת יוסיף תניינא, דאינון פגוונא דלחם משנה, מטה הא אתמר דאם הוה רגיל לשמש ביומא דחולא בקטטה עם אתתיה ובפרודא, לא יזדווג לאתתיה בשבתא אלא בשלמא, ובגין דא תלמידי חכמים עונתן מליל שבת לליל שבת, וצריך לשנויי שבת מיומא דחולא בכלא, ואם אית לון שלמא בכל שית יומין דחולא, יעבדון תוספת בשבתא בפיוסא דא לדא ברחימו סגי, פגוונא דלעילא, דאתמר לגבי שכינתא (שיר ה ב) פתחי לי אחותי רעיתי יונתי תמתי, בתוספת מלין דפיוסא, פגוונא דא צריך בר נש לפייסא לאתתיה בשבת בתוספת מלין דפיוסא.

ובזמנא דאלהים אחרים חזיין בשבת שנוינא בכלא, לית לון רשו לקרבא, דהוא דכתיב (במדבר א נא) וזהר הקרב יומת, בגין דקדש היא לכם מחלליה מות יומת, ובגין דא אתמר בקרא (ויקרא יט ג) את שבתותי תשמורו וגומר, ובאלין תוספת אתקריאת שכינתא מוסף שבת, וכד מתרחקין מינה כל דרגין דחול, ולא אית רשו נוכראה בשבת, לאעלא בין קודשא בריך הוא ושכינתיה, איהי אתקריאת קדושה דיליה, וכד מברכין לה בברכת מזונא אתקריאת ברכה דיליה, ובתרויהו איהי יחוד דיליה, פלה דיליה, בההוא זמנא איהי שבת שקולה ככל אורייתא.

[תיקוני זוהר - דף נו ע"ב]

ושרגא איהי דיוקנא דמנרתא, וצריך למהוי לימינא, ועלה אתמר הרוצה להחפים ידרים, ופתורא דשבת צריך למהוי לשמאלא, ועלה אתמר הרוצה להעשיר יצפין, מטה בין צפון לדרום, ושבת איהו אות ברית מילה, אות דתפלין, מאן דמחלל דא כאלו מחלל דא, תפלין דרישא לקבל זכור, תפלין דיד לקבל שמור, מה רשות

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

הרבים איהו חלול שבת, אוף הכי אות ברית איהי חלול דיליה זונה, ודא רשו נוכראה, לית פקודא דעשה ולא תעשה דלא (דף נז ע"ב) אשתכח בשבת, ובגין דא שבת היא שקולה ככל אורייתא כלה.

וכן שכּינּתּא תתּאּה אַתּקריאַת שׁוּפּר, מַסְטְרָא דְשְׁכִינְתָּא עֲלָאָה דְאִיהִי שׁוּפּר גְּדוּל, תַּקַּע בְּשׁוּפּר גְּדוּל לְחִירוּתְנּוּ, תַּקַּע שׁוּפּר אִיהוּ לְשׁוֹן תַּקִּיעָה דְוִדְאֵי שְׁכִינְתָּא תַתּאּה אִיהִי תַקִּיעָה דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא מַסְטְרָא דִימִינָא, וְאַתּקריאַת שְׁבָרִים דִּילִיה מַסְטְרָא דְשְׁמַאֲלָא, וְאַתּקריאַת תְּרוּעָה דִּילִיה מַסְטְרָא דְעִמּוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, דְאִיהוּ דַעַת, וּבְגִין דָּא אַתְמַר (תהלים פט טז) אֲשֶׁר־יֵעָם יוֹדְעֵי תְרוּעָה, יוֹדְעֵי בְדַעַת, דְאַתְמַר בֵּיה (משלי ג כ) בְּדַעַתוֹ תְּהוֹמוֹת נִבְקְעוּ, וּבְדַעַת חֲדָרִים יִמְלָאוּ (שם כד ד), אִיהִי שׁוּפּר, וְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא קוּל הַשׁוּפּר, וּבְזִמְנָא דְהִיא סְלֵקָא לְגַבִּיהַּ בְּתַלְתָּ קַטְרִין אֲלִין, אַתְמַר בֵּיה (שמות יט ט) וַיְהִי קוּל הַשׁוּפּר הוֹלֵךְ וְחֹזֵק מְאֹד, הוֹלֵךְ בְּתַקִּיעָה, וְחֹזֵק בְּשְׁבָרִים, מְאֹד בְּתְרוּעָה.

ואיהי יום הפפורים, וכד אתקשטת קדמיה בלבושין שפירין דאינון לבושי כפרה, אתקריאת ציץ דיליה, מצנפת דיליה, אבנט דיליה, איהי כלילא מארבע בגדי לבן מסטרא דימינא, ומארבע בגדי זהב מסטרא דשמאלא, בההוא זמנא דאתקשטת באלין לבושין דכפרה אתמר בה (אסתר ה א) ותלבש אסתר מלכות, ובהון עאלת לפני ולפנים, הדא הוא דכתיב (שם) ותעמוד בחצר בית המלך הפנימית, ובהון נשאה חן בעיניו, ורזא דמלה וראייתה לזכור ברית עולם (בראשית ט טז), ומיד אדניי שמעה אדניי סלחה אדניי הקשיבה ועשה אל תאחר (דניאל ט ט).

פורים אתקריאת על שם יום הפפורים, דעתידין לאתענגא ביה, ולשנויי ליה מענוי לענג, ומה דאיהי שכּינּתּא אסור ביה נעילת הסנדל, בההוא זמנא אתמר בה (שיר ז ב) מה יפו פעמיך בנעלים בת נדיב, וענוגא וחדוה וכמה טבין מזומנין לגבה, ודא יהא בזמנא דפורקנא בעגלא.

ומאן גרם ענוי לשכּינּתּא בגלותא, אלא רזא דמלה ובכּן אבא אל המלך אשר לא כדת (אסתר ד טז), בגין דעאלת בלא בעלה, דאתמר ביה (דברים לג) מימינו אש דת למו, דבטילו בה אורייתא, ודא גרם אבודא דבית ראשון ושני, הדא הוא דכתיב (אסתר ד טז) וכאשר אבדתי אבדתי, ועם כל דא אף על גב דעאלת בלא בעלה דאיהו דברי תורה, עם כל דא עאלת באבהון, דאינון שלשת ימים לילה ויום דאתענת בהון, ואינון סהדין דעולימתא עאלת ביה למלכא, הדא הוא דכתיב (שם ב יג) ובזה הנערה באה אל המלך, נערה ודאי באה אל המלך דאיש לא ידעה אלא בעלה, וכמה דבערב היא באה נערה בתולה ודאי, הכי נמי בבקר היא שבה נערה בתולה ודאי, ובה ערב ובקר פעמים קורין לישראל בעלה, וסהדין עלה דלא חליפת

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

לִיהִּיא וּבִנְהָא בְּאַחְרָא, וּבְגִין דָּא יִשְׂרָאֵל אֲמַרִּין בְּכָל יוֹמָא שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד, שְׁמַע אַחַד, שְׁמַע אַחַד, שְׁמַע אַחַד עַד, אַחַח נְטִיר לָהּ, בְּגִין דָּאח לְצַרְהּ יוֹלֵד (משלי יז יז), וְעֲלִיָּה אֲתַמַּר (תהלים לב ז) אֲתַה סְתִיר לִי, בְּרוּךְ אַתָּה בְּבוֹאֶךָ (דברים כח ו), יְהוּדָה אַתָּה יוֹדוּךָ אַחִיךָ (בראשית מט כח), בְּגִין דְּבִיהַּ יְהוָה וּבִיהַּ ד', בִּיהַּ אִיהִי נְטִירָא.

[תיקוני זוהר - דף נח ע"א]

וְעֲלִיָּה אֲתַמַּר (אסתר ב ז) וַיְהִי אֲמֵן אֶת הַדָּסָה, הוּא אוּמָן דִּילָהּ וְאִיהִי אֲמוּנָה דִּילָהּ, וְדָא אִיהוּ דְאֲתַמַּר (שם כ) כַּאֲשֶׁר הִיְתָה בְּאֲמִנָּה אֲתוּ, וְלֹא נִגַע בָּהּ נּוֹכְרָאָה דְאִיהוּ אַחְשׁוּרוּ"ש, בְּגִין דָּאח עֲמָה וְדָאִי, וְאִיהוּ סְתִיר לָהּ מִנִּיהַּ, בְּמֵאִי סְתִיר לָהּ מִנִּיהַּ בְּנִקְוֹדָה דְאִיהִי קוּצָא דָּאֵת ד' מִן אַחַד, אַחַח נְטִיר ד', דְּלֹא יִתְקַרֵּיב לְגַבְהַּ אַחַר, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (ישעיה מב ח) אֲנִי יְהוָה הוּא שְׁמִי וְכְבוֹדִי לְאַחַר לֹא אֲתֵן, וְהֵאִי נִקְוֹדָה אִיהִי אוֹת בְּרִית, דְּבָהּ אֲשֶׁתְּלִים אַחַח לְעֵשֶׂר, וּבָהּ אֲתַעֲבִיד י', וּמֵאֵן דְּמִשְׁקַר בְּבְרִית מִיְלָה גְרִים לְאֲסַתְּלָקָא מִנִּיהַּ (דף נח ע"א) שְׁכִינְתָא, דְאִיהִי יְחוּדָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְשְׁלִיט עֲלִיהַּ שׂ"ד דְאִיהוּ אַחַר.

וְדָאִי י' דְשַׁדִּי, אִיהִי קוּצָא מִן ד' דְאַחַד, וְאֵם מִשְׁקַר אַעֲבַר קוּצָא מִן ד' מִן אַחַד וְאֲשֶׁתְּאֵר אַחַר, וּבְגִין דָּא אֲמַר קְרָא (שמות לד יד) לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל אַחַר וּגּוֹמַר, וּבָהּ הוּא זְמַנָּא דְשְׁלֵטָא עַל בַּר נֶשׁ שֶׁד דְאִיהוּ אֵל אַחַר, אִיהוּ מִשְׁתַּעֲבַד בִּיהַּ בְּכָל מִינֵי עֲנוּיִין, וְחוּבָא דָּא גְרַם לְיִשְׂרָאֵל לְאֲשֶׁתְּעַבְדָּא בְּהוֹן אוּמִין דְעַלְמָא.

וּמֵאֵן דְנְטִיר אוֹת בְּרִית בְּכָל אֲתַר דְאִיהִי, בִּין בְּבְרִית מִיְלָה, בִּין בְּשַׁבַּת וַיְמִין טְבִין, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא נְטִיר לִיהַּ בְּגִינָה בְּכָל אֲתַר, וּמְכַסֵּי עֲלוּי מִשְׁנָאוּי, כְּגוּוֹנָא דְמִשָּׁה דְאֲתַמַּר בִּיהַּ (תהלים צא א) בְּצֵל שַׁד"י יִתְלוֹנֵן, וּכְגוּוֹנָא דְאֲסַתַּר דְסְתִיר לָהּ מֵאַחְשׁוּרוּשׁ דְאִיהוּ עֲרְלוּטָא מָא, וְ שׁוּיב אֲתַרְיָה שְׁנִית (נ"אשדית) בְּדִיוֹקְנָא אֲדִילָהּ, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (אסתר ב יג) כָּל אֲשֶׁר תֹּאמַר וּגּוֹמַר, בְּעֵרֵב הִיא בָּאָה וּבִבְקָר הִיא שְׁבָה אֵל בֵּית הַנְּשִׁים שְׁנִי, וְאִיהוּ נְטִיר לָהּ מִהֲמֵן הַרְשָׁע, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (תהלים לב ז) מִצַּר תִּצְרַנִּי, דְאִיהוּ צַר וְאוּיב.

וּבְגִין הָאִי קְנָאָה דְכִסֵּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בָּאוֹת דִּילָהּ עַל אֲסַתַּר, דְאִיהִי קְדוּשָׁה דִּילָהּ, דְלֹא אִיהִי קְדוּשָׁה פְּחוּת מְעַשְׂרָה, אֲתַלְבְּשׁוּ עֲשָׂרָה כְּתָרִין תְּתַאֲרִין בְּעֲשָׂרָה בְּנִין דְהִמָּן, דְתִמָּן אֵל אַחַר, דְהִמָּן אֲמַר וְעֲשֶׂרֶת אֲלָפִים כְּפַר כֶּסֶף אֲשֶׁקוּל וּגּוֹמַר (אסתר ג ט), וְכֹלָא לְנִטְלָא נּוֹקְמָא מֵאֲסַתַּר וְאוּמָתָהּ, דְאֲתַמַּר בָּהּ (שם ה א) וְתִלְבַּשׁ אֲסַתַּר מְלָכוּת, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְסַר לוֹן בִּידָהּ וּבִידָא דְאוּמָתָהּ, וְתִלוּ אוֹתוּ וְאֵת בְּנֵי עַל הָעֵץ (שם ט כה), וְאִיהוּ עֲבַד עֵץ גְּבוּהָ חֲמִשִּׁים אַמָּה, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא נְטִיל נּוֹקְמָא מִנִּיהַּ וּמִבְּנוּי בְּשְׁכִינְתָא עֲלָהּ, דְמַחַת לְמִצְרָאִי חֲמִשִּׁים מְכוּת.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ועוד שכינתא אתקריאת צדקה, וקודשא בריך הוא בעל צדקה, ובגלותא איהי עניה, ובנהא עניים, וקודשא בריך הוא כביכול איהו עני כד איהו בר מאתריה, ובגינה אתמר (ישעיה לג ז) הן אראלם צעקו חוצה וכו', ובאן אתר איהו עני ואיהי עניה בצדיק דאיהו ברית, ובגין דחאבו ביה ישראל לתתא איהו נהר יחרב ויבש (איוב יד יא) בבית ראשון ושני, ושכינתא איהי ביה חרבה ויבשה, בגין דאינון גרמי דיתכנשו מניה מיין עלאין, ושכינתא אשתארת יבשה, הדא הוא דכתיב (בראשית א ט) יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה.

וכל מאן דעביד צדקה במספנא גרים תהוא נהר דיתמשך מעדן דאיהי אימא עלאה, להשקות את הגן דאיהי ד' דלה מספנא, ועני איהו יום שבת, ומאן דמקיים בה ענג שבת גרים לאשקאה תהיא ד', ותהוא עני אתמלי ואתקרי נהר, ומאן דאית ליה רשו למעבד ענג שבת ולא עביד, אתהפך ליה ענג לנגע צרעת, וחריב ביתיה וממוניה, וכן עניה איהי אורייתא דעל פה ודאי, ואיהי קבלה כד מקבלא מפעל צדקה, דאיהו אורייתא דבכתב, כד אזלת לגביה לקבלה אתקריאת הלכה, כד מקבלא מניה אתקריאת קבלה, ובההוא זמנא איהי פליגת מה דיהבין לה לעבדין דילה ולבגין ולעולמין דילה, כמה דאת אמר (משלי לא טו) ותתן טרף לביתה וחק לבעותיה, ומקבלין דין מן דין, מההוא דמקבלין מינה.

[תיקוני זוהר - דף נח ע"ב]

בעל קבלה איהו עמודא דאמצעיתא, ואיהי קבילת מיניה, ובאן אתר קבילת מניה בימינא, בגין דעליה אתמר פי ימינה פשוטה לקבל שבים, הלכה איהי מסטרא דשמאלא, קבלה (דף נח ע"ב) היא מסטרא דימינא, הלכה בשמאלא לגבי בעלה, וקבילת מניה בימינא ונחתא מליא לגבי צדיק, ובגין דא (תהלים לו כה) לא ראיתי צדיק נעזב וכו', (ובמאי) וכד נחתא מליא לגבי בעלה דאיהו ו', נהר דאתמשך מעדן, ו' עאל בד' ואתעבידת ה', ומה דהוה צדק אתעבידת צדקה לגבי עני דאיהו צדיק.

וההוא נהר עליה אתמר שמש בשבת צדקה לעניים, ועליה אתמר (משלי יד לד) צדקה תרומם גוי, ומה דהות צדק דינא, אתעבידת רחמי, וכל ספירן על שמה אתקריאו, מאזני צדק אבני צדק איפת צדק והין צדק (ויקרא יט לו), כד אתרחק מינה בעלה דאיהו רחמי, מאזני צדק תרין דרועין, אבני צדק תרין סמכי קשוט, הין צדק צדיק, וכד עמודא דאמצעיתא מרחק מינה איהו משפט, וביה פתיב (תהלים עה ח) פי אלהים שופט זה ישפיל וזה ירים, זה ישפיל מאן דגרים לאשפלא לשכינתא מאתרהא, וזה ירים מאן דגרים לסלקא לה מאתרהא, דחובין דישראל אינון אשפילן לה לתתא, וזכוון דלהון סלקין לה לאתרהא, הא זכאה איהו מאן דעביד זכוון לסלקא לה לאתרהא.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ועוד שכּינתא איהי שלוח הקון, מאן קון דילה דא ירושלם, ולעילא קון דילה
ההוא דאתמר ביה (שמות לד ז) וּנְקָה לֹא יִנְקָה, וְדָא מִטְטְרוּן, עֲלִיָּה אֲתַמַּר אֶל
תְּסַתְּכַל בְּקִנְקִין אֶלָּא בְּמָה דְאִית בִּיָּה, וְדָא אִיהוּ כִּי יִקְרָא קוֹן צְפוּר לְפָנֶיךָ בְּדֶרֶךְ בְּכָל
עֵץ אוּ עַל הָאָרֶץ (דברים כב ו), בְּכָל עֵץ דָּא גּוֹף וּבְרִית, צְדִיק אִיהוּ בְרִית וְאִיהוּ
כָּל, עֵץ דָּא עֲמוּדָא דְאֲמֻצְעִיתָא, אוּ עַל הָאָרֶץ דָּא אִימָא תְּתָאָה, אֲפֻרְחִים תְּרִין
דְרוּעִין, אוּ בִיצִים תְּרִין שׁוֹקִין, וְהָאֵם רְבֻצַת דָּא אִימָא עֲלָאָה, שְׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם
דָּא אִימָא תְּתָאָה אֶת וְדָאִי.

שְׁלַח תְּשַׁלַּח, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב (בראשית ח ח) וַיִּשְׁלַח אֶת הַיּוֹנָה מֵאֲתוֹ, וְאֲתַמַּר
בִּיעֻקֵּב (שם כז ל) וַיְהִי אַךְ יָצָא יָצָא, לְקַבֵּל שְׁלַח תְּשַׁלַּח, וְאִינוּן תְּרִין דְרוּעִין שְׁנֵי
גְרִישִׁין וְאִינוּן תְּרִין תְּרוּכִין, וְדָא אִיהוּ שְׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם, וְאֵת הַבָּנִים תִּקַּח לָךְ,
אֵלֶיךָ שֵׁת פָּרְקִין דְאִינוּן בְּתָרֵי דְרוּעִין, אֲשַׁתְּאָרֶת ה' ד' בְּלֹא ו', מֵאֵן גְּרִים לָהּ תְּרִי
תְּרוּכִין, אֶלָּא בְּגִין דְעֵבְרִין בְּנֵהָא עַל פְּקוּדֵי אֲוִרִיתָא עֵשָׂה וְלֹא תַעֲשֶׂה, הֵדָא הוּא
דְכְּתִיב (ישעיה נ יח) וּבְפִשְׁעֵיכֶם שְׁלַחָה אִמְכֶם.

וַיּוֹסֶף שְׁלַח אֶת הַיּוֹנָה מֵאֲתוֹ (בראשית ח י) דָּא עֲמוּדָא דְאֲמֻצְעִיתָא, מֵאֵן גְּרִים דָּא
דְאֲתַתְּרַכַת מִיָּנִיָּה, בְּגִין דִּישְׂרָאֵל עֲבְרוּ עַל אֲוִרִיתָא, וַיַּחַל עוֹד שְׁבַעַת יָמִים אַחֲרֵיהֶם
(שם) (נ"א וישלח את היונה ולא יספה שוב), דָּא ז', יוֹמָא שְׁבִיעָאָה דְכֻלְּלִיל שְׁבַע שְׁבַתוֹת,
וּמֵאֵן גְּרָם דְאֲתַתְּרַכַת מִיָּנִיָּה, בְּגִין דְעֵבְרוּ יִשְׂרָאֵל עַל אוֹת שְׁבַת וַיּוֹמִין טָבִין וְאוֹת
בְּרִית.

מִסְטָרָא דִּיצְחָק דְאִיהוּ רֵאשׁ הַשָּׁנָה, אֲתַמַּר בִּיָּה (שם) וְתָבֵא אֵלֶיךָ הַיּוֹנָה לְעֵת עֶרֶב,
וְדָא עֶרֶב דִּיצְחָק, וּמִסְטָרָא דְצְדִיק אֲתַמַּר בֵּה (שם) וְהִנֵּה עֹלָה זֵית טָרֶף בְּפִיָּה, וַיֵּדַע
נֹחַ כִּי קָלוּ הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ, וּבְכָל אֲתַר דְלֹא אֲשַׁכַּחַת לְתַתָּא דִּיוֹקְנָא דְבַעֲלָה
בְּאֲוִרִיתָא, לֹא הוּת שְׂרִיא עֲלָה, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב (שם ט) וְלֹא מִצָּאָה הַיּוֹנָה מְנוּחַ
לְכַף רַגְלָהּ בְּגִלּוֹתָא, מִיַּד דְאֲשַׁכַּחַת בַּעֲלָה לְרַעִיא מֵהִימְנָא, שְׂרִיא עֲלִיָּה וְלֹא חִזְרַת
לְתִיבָה, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב (שם יב) וְלֹא יִסְפָּה שׁוּב אֵלֶיךָ עוֹד, וְעַל דָּא אֲתַמַּר (שם ב
כד) עַל כֵּן יַעֲזֹב אִישׁ אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ וְגוֹמֵר, אִיהִי אֲתַדְבָּקַת בִּיָּה וְאִיהוּ בָּהּ.

בְּהוּא זְמַנָּא וַיִּפְתַּח נֹחַ אֶת חַלּוֹן הַתִּיבָה אֲשֶׁר עָשָׂה (שם ח ו), וּנְפָקוּ כָלֵהוּ וְאֶזְלוּ
לְגַבֵּי יוֹנָה וּבַעֲלָה, וְאֲתַמַּר לְגַבֵּי נֹחַ וַיִּפְתַּח נֹחַ, מֵאִי וַיִּפְתַּח נֹחַ, אֶלָּא רְמִיז וַתִּפְתַּח
וְתִרְאֶהוּ אֶת הַיֶּלֶד (שמות ב כד), אַדְנִי שְׁפָתַי תִּפְתַּח, וְדָא יִשְׂרָאֵל דְּפִתְחִין בְּתִיבָתָא
בְּבִכְיָה, וּמִיַּד וַתַּחֲמוּל עֲלֵיו.

ועוד שכּינתא אתקריאת חג, בְּכָל זְמַנִּין וַיּוֹמִין טָבִין, חַג דְּתַלְתַת רַגְלִין, דְאֲתַמַּר
בְּהוּן (שמות כג יד) שְׁלֹשׁ (דף נט ע"א) רַגְלִים תַּחּוּג לִי בַשָּׁנָה, וּבְגִינָה יִרְאֶה כָּל זְכוּרָךְ,
לְקִימָא זְכוּר וְשְׁמוֹר זְכוּר לְזָכָר וְשְׁמוֹר לְנִקְבָּה, כָּלֵהוּ אֵלֶיךָ דְאֶזְלִין לְאִסְתַּכְּלָא (נ"א

זֶהָר הַיּוֹמִי" - לְיִמּוּד כָּל סֵפֶר הַזֶּהָר וְתַקּוּנָיִם בְּמַעְגַל הַשָּׁנָה

לְאַתְכַּלְלָא (בְּשִׁכְיִנְתָּא, צְרִיכִין לְמִיָּהֵב לָהּ דוֹרוּנָא, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (דְּבָרִים טו טז) וְלֹא יֵרָאֶה אֶת פְּנֵי יְהוָה רִיקָם, וְצָרִיךְ לְמַחְדֵּי בָּהּ, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (שֵׁם) וְשִׂמַּחְתָּ בַּחֲגֹף, דְּאִיְהִי חֲדוּא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶתְקַרִּיאַת, וּמֵאֵן דְּאִזִּיל לְמַחְמִי לָהּ צְרִיךְ לְנִטְרָא גְרַמִּיהָ מֵעֲצִיבּוּ, דְּאִיְהִי לִילִיַּת חֲשׂוּכָא עֲצָבוֹן שְׂאוּל טְחוּל, דְּאִיְהִי מוּם, וְעַלִּיהָ אֲתַמֵּר (וִיקְרָא כֹּא יח) כָּל אֲשֶׁר בּוֹ מוּם לֹא יִקְרָב.

אִישׁ כְּמִתְנַת יָדוֹ דָּא שְׂכִינְתָּא עֲלָאָה, דְּעֵלָה אֲתַמֵּר (מִשְׁלֵי כֹּא יד) מִתָּן בְּסִתְרָא יְכֻפָּה אָף, בְּגִין דְּאִיְהִי סְתִימָא, עוֹלָם הָבָא קָרִינָן לָהּ מִתְנָה, וְעֵלָה אֲתַמֵּר יִשְׂמַח מֹשֶׁה בְּמִתְנַת חֲלָקוֹ, בְּגִין דְּמִתַּת אֱלֹהִים הִיא, כְּבָרְכַת יְהוָה אֱלֹהֵיךָ אֲשֶׁר נָתַן לְךָ דָּא שְׂכִינְתָּא תַתָּאָה, חַד מִסְטָרָא דִּימִינָא בְּרַכְתָּהּ, וְחַד מִסְטָרָא דְשְׂמַאלָא מִתְנָה.

וְעוּד שְׂכִינְתָּא אִיְהִי חֲשִׁבוֹן תְּקוּפוֹת וּמְזוֹלוֹת וּמוֹלְדוֹת וְעֵבוּרִין, אַרְבַּע תְּקוּפוֹן דְּאֶתְקַרִּיאֻ אַרְבַּע תְּקוּפוֹת, וְלִכְל תְּקוּפָה תְּלַת יְרַחִין, וּבְהוֹן תְּרִין עֶשֶׂר מְזוֹלוֹת, וְאִינּוֹן לְקַבֵּל תְּרִין עֶשֶׂר שַׁבְּטִין דִּישְׂרָאֵל, וְכֻלָּא אֶתְקַשְׁר בְּהַאי שְׂמַא אַדְנִי, אִיְהִי שְׂכִינְתָּא תַתָּאָה, תְּקִיפָא בְּאַרְבַּע תְּקוּפִין, דְּאִינּוֹן מִסְטָרָא דְשְׂמַאלָא חֲזֹק תְּקִיפָה, וְאִינּוֹן אֶלֶף דְּלִיַּת נוּן יו"ד, וְכֻלְהוֹ תְּרִין עֶשֶׂר מְזוֹלוֹת קָשִׁין מִסְטָרָא דְדִין, וּבְגִין דְּמִזוֹנָא קָא אֲתִיָּא מִבְּיַהוּ, אֲמַרוּ מְאִרֵי מִתְנִיתִין קָשִׁין מִזוֹנוֹתֵינוּ שֶׁל אָדָם כְּקָרִיעַת יָם סוּף, דְּאֶתְקַרַּע בְּהוֹן לְתְרִין עֶשֶׂר קָרְעִין.

וְאִינּוֹן אַרְבַּע תְּקוּפוֹת תְּרִין דְּרוּעִין וְתְרִין שׁוֹקִין, תְּרִין עֶשֶׂר מְזוֹלוֹת תְּרִין עֶשֶׂר פְּרָקִין דְּאִית בְּהוֹן, וְלְקַבְּלֵיהוּ תְּרִין עֶשֶׂר יְרַחֵי שְׁתָּא, וְאִינּוֹן ו' ו' רִזָּא דְעֵבוּרָא וְדָא יְרַחֵא תְּלַת עֶשֶׂר, דָּא א, וְדָא וְא"ו, שְׁתָּא מִתְלַת עֶשֶׂר יְרַחִין, וּבִיָּה צְרִיךְ לְהַשׁוּוֹת שְׁנַת הַחֲמִישָׁה עִם שְׁנַת הַלְּבָנָה, וְלִיַּחְדָּא לֹון בְּמַחְלָף הָאֲמֻצְעִי דְּאִיְהוּ עֵמוּדָא דְּאֲמֻצְעִיתָא, וְאִם בַּר נֶשׁ יָדַע לְמַמְנִי וְלְהַשׁוּוֹת שְׁנַת הַחֲמִישָׁה עִם שְׁנַת הַלְּבָנָה וְלִיַּיְחַד לֹון, אִיְהוּ יָדַע מְתִי יְהֵא פֶסַח בְּחֻדְשׁ הָאֲבִיב, וּבְדָא יִשׁוּן אֲבָא וְאֲמָא בְּרָא וּבְרַתָּא, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (דְּבָרִים ד ו) וְשִׁמְרַתֶּם וְעֲשִׂיתֶם כִּי הִיא חֻמַּתְכֶּם וּבִינְתְּכֶם, וְשִׁמְרַתֶּם וְעֲשִׂיתֶם דָּא ו'ה, כִּי הִיא חֻמַּתְכֶּם וּבִינְתְּכֶם דָּא י"ה וּבִמָּה יְהוֹן שׁוּין אֲבָא וְאֲמָא בְּרָא וּבְרַתָּא, בָּא' דְּהוּא פְתָרָא עֲלָאָה, דְּאֲמַרְהָ סִיְהֵרָא עֲלָהּ, אִי אֲפִשְׁר לְשַׁנֵּי מְלָכִים שִׁישְׁתַּמְשׁוּ בְּכֶתֶר אֶחָד, וּבְגִינֵיהָ אֲמַרִין בְּשַׁבַּת וַיּוֹמִין טְבִין וּבְרִישֵׁי יְרַחִין, כְּתָר יִתְנוּ לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְלָאכִים הַמוֹנִי מֵעֵלָה, מְלָךְ וּמְלָכוֹת.

וְעוּד אִיְהִי מְצוֹת שְׁחִיטָה פְּשָׁרָה בְּזָרִים (נ"א בְּנִשִּׁים), דְּאִינּוֹן בְּנֵי נֶשָׂא דְדַמְיִין לְבַעִירָן, דְּאֵלִין דְּלֹא מִשְׁתַּדְּלִי בְּאוּרִיַּתָּא צְרִיךְ לְמַעְבַּד בְּהוֹן קָרְבָּנִין דְּצִלוֹתִין, דִּיתְקַרִּיבוּ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְאִם מִתְקַרְבִּין בְּצִלוֹתִין לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְסִבְלִין כְּמָה מְכַתְּשִׁין, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (תְּהִלִּים מֵד כג) כִּי עָלִיךְ הוֹרְגָנוּ כָּל הַיּוֹם נַחֲשָׁבְנוּ כְּצֹאן טְבַחָה, אֲתַחַזִּי כְּאֵלוֹ וּזְבַחַת עָלָיו אֶת עוֹלוֹתֶיךָ וְאֶת שְׁלַמֶיךָ וְגוֹמֵר (שְׁמוֹת כ כד),

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

דָּא שׁוֹיב לֹון מִמִּיתָה דְּמִלְאָךְ הַמּוֹת, הָדָא הוּא דְּכִתִּיב (תהלים לו ז) אָדָם וּבְהֵמָה תוֹשִׁיעַ יְהוָה.

[תיקוני זוהר - דף נט ע”ב]

וְאַלִּין דְּעוֹבְדֵייהוּ כְּבַעֲרִין דְּחֻקְלָא דְּאֶכְלִין בְּלֹא צְלוֹתִין, מִיתְתַּהוֹן יְהֵא כְּבַעֲרִין דְּחֻקְלָא, וְשָׁחִיט לֹון מִלְאָךְ הַמּוֹת מְדָה כְּנֶגֶד מְדָה, וְלֹא עוֹד אֶלָּא בְּסַפִּין פְּגוּם קָא שָׁחִיט לֹון, וְאַתְקְרִיאוּ נְבִלָה, וְעַלִּייהוּ אֲתַמַּר (ישעיה כו יט) נְבִלְתִי יְקוּמוּן, מֵאִי סַפִּין פְּגוּם דָּא סְמַא”ל אֵל אַחַר, סַפִּין פְּגוּם וְדַאי אֲתַקְרִי, וְאִיְהִי פְּגִימָה סַם הַמּוֹת, טְרִיפָה וְנְבִלָה. (דף נט ע”ב) וְכִיּוֹן דְּאַתְיִיְהִיבוּ בִּידֵיהוֹן כְּבַר קְבִילוּ עֲנִשְׂיָהוּ, וּבְגִין דָּא נְבִלְתִי יְקוּמוּן, וְכָל סִירְכָאן דְּסַם הַמּוֹת אֵינּוֹן רְגִלִין דִּילָהּ, וְעַלִּייהוּ אֲתַמַּר (משלי ה ה) רְגִלִיָּהּ יוֹרְדוֹת מוֹת וְגוּמַר, וְאֵינּוֹן ח”י סְרוּכוֹת, עַלִּייהוּ כְּתִיב (בראשית ח כא) וְלֹא אוֹסִיף עוֹד לְהַפּוֹת אֶת כָּל ח”י כְּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי, לְאֵינּוֹן דְּמַצְלִין ח”י בְּרַכָּאן דְּצְלוֹתִין, (ומאן גרים דמי טופנא מתגברין, מאן דאריק מיא דזרע ברית מילה בנדה שפחה גויה זונה) וְלְעוֹלָם וּוְרָדָא בְּכָל אֲתַר דְּתַתְּסַרְף טְרַפָּה וְאֵינָה חֵיָה, דְּבְכָל אֲתַר דְּתַתְּסַרְף בְּבַר נֶשׁ בְּחוּבִין דִּילָהּ קְטִילָת.

וְעוֹד שְׁכִינְתָא אִיְהִי מְצוֹת אֲסִיפַת נוּנִי יִמָּא דְּאוּרִייתָא, דְּאַתְמַר בְּהוֹן דְּגִים וְחַגְבִּים אֵינּוֹן טְעוּבִין שְׁחִיטָה, וְאֵינּוֹן תְּלַמִּידֵי דְּבִי רַב דְּמַתְּרַבִּין בִּימָא דְּאוּרִייתָא, דְּעַלִּייהוּ אֲתַמַּר אֲסִיפְתָן הִיא הַמַּתְרַת אוֹתָן, הָדָא הוּא דְּכִתִּיב (במדבר יא כב) יֵאָסֶף לָהֶם וּמִצָּא לָהֶם, הִיא הַמַּתְרַת אוֹתָם מִשְׁחִיטָה וְדַאי.

סדר הלימוד ליום ו אלול [יום 331 בשנה]

וְגִדְפוּי דְּשְׁכִינְתָא אֵינּוֹן פְּסוּי דָם חֵיָה אוּ עוֹף, דְּאֵינּוֹן כְּנַפֵּי יוֹנָה, וְאַלִּין אֵינּוֹן כְּנַפֵּי מְצוּהָ, דְּמַכְסִין עַל דְּמִיְהוֹן, דְּלֹא שְׁלִטִין עַלִּיהוּ כְּלַבִּין דְּאֵנּוֹן חֲצִיפִין, דְּאֵינּוֹן מְלֹאכֵי חַבְלָה (וכלהו), וְדִלָּא אֲשֶׁתְּמוּדְעוֹן בְּהוֹן מְאִרֵי חוּבִין, (הרי”י) הֵכִי הַדָּם הוּא הַנֶּפֶשׁ, וְעַפְרָא דְּמַכְסִיָּא עַלִּיו רְמִיזו (דברים לב מג) וְכַפֵּר אֲדַמְתוּ עִמּוֹ.

וְעוֹד שְׁכִינְתָא אִיְהִי בְּדִיקַת סִימְנֵי חֵיָה אוּ עוֹף, מְבַנֵּי נֶשְׂא דְּדַמְיִין לְחִיוֹן וּבַעֲרִין וְעוֹפִין, דְּעַלִּייהוּ אֲתַמַּר (שמואל א יד לד) וְשָׁחַטְתֶּם בְּזֹה, בְּדוּק כְּמוֹ זֶה, דְּאֵינּוֹן סְבִלִין מְכַתְּשִׁין, כְּמָה דְּאוּקְמוּהוּ כִּי עַלִּיךְ הוֹרְגֵנוּ כָּל הַיּוֹם (תהלים מד כג), וּבְכָל יוֹמָא לָא מְנִיחִין צְלוֹתִין, וּבְדִיק לֹון קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּכַמְהָ מְכַתְּשִׁין, וְאֲמַרִין זֶה לְזֶה בְּצְלוֹתִין, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא פְּרִיק לָן מְדִינָא דְּבַעֲרִין וְחִיוֹן דְּאַרְעָא, וְאַעִיל לָן לְמַהוּי לָן חוּלְקָא בְּמִלְאָכֵיָא, דְּאֵינּוֹן חֵיָת הַקֹּדֶשׁ, דְּקָרְאן זֶה לְזֶה וְאֲמַרִין קְדוּשׁ קְדוּשׁ קְדוּשׁ, דָּא אִיְהוּ (קדוש) דְּאַתְקַדְּשׁ שְׁמִיָה דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עַל יְדֵיהּ, וִיְהֵא לִיָּה חוּלְקָא בֵּיהּ.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ועוד ושחטתם בזה דא אל”ף דל”ת נו”ן יו”ד, דביה דן קודשא בריך הוא כל נזיקין, ועל כל אלין דקטלין חד לחבריה, ועל כל אלין דגזלין יהו”ה איהו דן, דאתלבש בתהו ובהו וחשך ותהום, ודן בהון ארבע מיתות בית דין, והא אוקמוהו כלהו באתוון, י גחלת, ו שלהובא, ה”ה גוונין ונהורין דנורא דא איהו שרפה, (דברים ד כד) פי יהו”ה אלהי”ך אש אוכלה הוא, סקילה בתלת אבנין י י י, ואינון יהו”ה כ”ו, וד אתוון י י י, הרג בחרבא, י רישא דחרבא, ו גופא דחרבא, ה”ה תרין פפיות דילה, חנק ו (ס”א ג) אתעביד חוט כגוונא דא זרקא [ציור] ועלה י דעזקא בחוטא למהוי בריך לה על צואר, ורזא דמלה (במדבר כז ג) אבינו מת במדבר, מק”ף והול”ך אינון ה”ה, חד מקף ליה וחד הולך, עד דחנקין ליה, ובגין דא אמר קודשא בריך הוא, ראו עתה פי אני אני הוא, אני אמית ואחיה, מחצתי ואני ארפא ואין מידי מציל (דברים לב לט).

ו עץ, גבוה חמשים אמה דא ה’ דסליקת בי לחמשין, זרקא קו דחניקת בתלת אתוון, דשכינתא תתאה איהי דן ארבע מיתות בית דין, איהי חניקת לחייביא, והרג לון, בשרפה וסקילה, ובגין דא ראו עתה פי אני אני הוא, הדא הוא דכתיב (ויקרא כו כח) ויסרתי אתכם אף אני וגומר, וכמה דבשמייה קטיל למאן דאעבר על כריתות ומיתות בית דין דאורייתא, הכי מסי ומחיה בשמייה למאן דמקיים לון.

[תיקוני זוהר - דף ס ע”א]

ועוד מצות גזלת העני בבתיכם דא שכינתא, דמאן דגזיל צלותא דאיהי צדקה לצדיק ח”י עלמין, כליל ח”י ברכאן, כאלו גזיל ליה חיים דיליה דאיהו שכינתא, דאתמר בה (קהלת ט ט) ראה חיים עם אשה אשר אהבת, וכן מאן דגרע מענג שבת, כאלו גזיל ליה שכינתיה דאיהי שבת בת יחידה, ודא גרם דאתגזילת מיניה בגלותא, הדא הוא דכתיב (ישעיה נ א) ובפשעיהם שלחה אמהם, ותיובתא מאי גיהו והשיב (דף ס ע”א) את הגזלה אשר גזל (ויקרא ה כג), דיחזיר שכינתא לאתרה, או את העשק אשר עשק (שם) דא קודשא בריך הוא דאתפרש מינה, דשכינתא אתקריאת מצות עשה מסטרא דימינא, ומצות לא תעשה מסטרא דשמאלא, ותורה אתקריאת מסטרא דעמודא דאמצעיתא, וכל מאן דגזיל או עשק באורייתא, ובמצות עשה ולא תעשה, כאלו גזל שכינתא מדרועוי דקודשא בריך הוא.

וכן מסטרא דיסוד ח”י עלמין, אתקריאת מצות ברית מילה, מאן דגזל בברית ואפיק זרעא מיניה לרשו נוכראה, כאלו אפיק מרשות היחיד לרשות הרבים, וגרם למהוי שכינתא נפקא מאתרה דאיהי ארץ ישראל רשות היחיד, וגלה אותה בין אומין דעלמא דאינון רשות הרבים, הדא הוא דכתיב (ישעיה נ יא) ובפשעיהם שלחה אמהם, ובגין דא לא תשא את שם יהו”ה אלהי”ך לשוא (שמות כ ז), מאן שם יהו”ה דא שכינתא, לשוא דא עבודה זרה דגלת תמן.

זוהר היומי" - לימוד כל ספר זוהר ותקונים במעגל השנה

ועוד איהי תשובה יום הכפורים, כלילא מעשרת ימי תשובה דאינון י"ה, יום הכפורים דא ה' כלילא מחמש צלותין, עשרת ימי תשובה דא י', לקבל שבים דא ו"ה, כל מאן דחזר בתשובתא פאלו חזר ו"ה עם י"ה, ועקרא לסלקא כלא במחשבה דאיהי יו"ד ה"א וא"ו ה"א.

וגבורה תמן סמא"ל דאיהו יצר הרע, וכל מאן דיתגבר על יצריה פאלו הוה מתגבר גבורה על סמא"ל בדינא לגבי בנוי, ובגין דא אמרו מארי מתניתין, איזהו גבור הכובש את יצרו, מאי הכובש, כמה דאת אמר (בראשית א כח) וכבשוה, דיהא כבושה תחות ידיה, ככלבא דאיהו כבוש וקשור תחות ידי דבר נש.

וצריך בר נש לקבלא עליה חמש ענויין, בגין ענוי דגרים לה' ועירא דגלת בגלותא, ואתקריאת עניה סוערה לא נוחמה, ואבא ואמא אינון נחתי בימינא ושמאלא, לקבלא בהון ו"ה, דאינון תורה ומצוה, ורזא דמלה ושב ורפא לו (ישעיה ו ט), ודא איהו שובה ישראל עד יהו"ה אלהיך (הושע יד ב).

ועוד מצות פריה ורביה דא שכונתא, לא תהו בראה לשבת יצרה (ישעיה מה יח), כל תלמיד חכם דמנע מינה עונת קריאת שמע פאלו מנע מינה ברכאן מלעילא.

שית סטרין אינון דכלילן באת ו', דאיהו (בראשית א יא) עץ פרי עושה פרי, מאן פרי דיליה י', דאת ו' איהו ענפא דאילנא, דאתפרש לשית ענפין, ומשית לענפין דלית לון חושבון, י' איהי איבא על כל ענפא וענפא דאיהו ו'.

קם סבא ואמר רבי רבי חזר בך, אילנא הוא ו', איבא דיליה י' הכי הוא ודאי, אבל ענפוי לעילא איהו ה' עלאה ושרשוי ה' תתאה, ומאן דאפריש ענפא מיניה דא איהו מקצץ בנטיעות, והכי אתקצץ איהו מעלמא דין ומעלמא דאתי.

ועוד מצוה לאתעסקא באורייתא יומם ולילה, הדא הוא דכתיב (יהושע א ח) והגית בו יומם ולילה, וכי יכיל בר נש לאתעסקא באורייתא בכל יומי ולילי כל יומי, והא קודשא בריך הוא לית בא בטרוניא עם בריותיו, אלא כל מאן דקרא קריאת שמע בכל יום ערב ובקר, פאלו מקיים בו והגית בו יומם ולילה, כל פקודין אית מנייהו דתליין בפרי אילנא, מנייהו בענפין, מנהון בשרשין, מנהון באילנא, ובגין דא אתקריאת אורייתא עץ חיים, וכל מאן דאכל מניה ואכל וחי לעולם.

ואית אילנא לתתא, דענפוי ושרשוי וגופא ואיבא דיליה, פלהו סם המות ודא סמא"ל, מאן דאעבר על אורייתא, אתשקייא מההוא אילנא ואתפרנס מיניה, ועליה אתמר (בראשית ב יז) כי ביום אכלך ממנו מות תמות, ומסטרן דיליה חיי צער.

[תיקוני זוהר - דף ס ע"ב]

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ועוד שכינתא איהי מצות העמדת מלפא, הדא הוא דכתיב (דברים יז טו) שום תשים עליך מלך, וכביכול כל זמנא דלית שכינתא באתרהא לית מלפא, ובגין דשכינתא איהי מלכות על בר נש, אתמר ביה שום תשים עליך מלך, למחוי ישראל בה פלהו בני מלכים. (דף ס ע"ב) דלית מלך בלא מלכות, דבגלותא שפחה תירש גבירתה, ובזמנא דייתי משיחא אתמר (אסתר א יט) ומלכותה יתן המלך לרעותה הטובה ממנה, איהי מלכותיה, איהי כרסייה, איהי עטרת דיליה, למלפא דאית ליה מאנא דיקר ואיהי מתבבא לגביה, לזמנין שוי ליה עטרה על רישיה דא תפלין דרישא, לזמנין קשיר ליה באצבעא ודא תפלין דיד, לזמנין שוי ליה תחותיה ואתקרי כרסיא דיליה, לזמנין עביד מינה לבושא.

וכען דאיהי מרחקא מן מלפא, אתמר במלפא (ישעיה נ ג) אלביש שמים קדרות, ושכינתא אמרת אל תראוני שאני שחרחרת (שיר א ו), ובני נשא דאינון שטיין מסתפלין בלושא, ואחרנין הכי מסתפלין בגופא, ובגלותא כלהון שטיין, אבל פקחא חכימא אסתפל מלגאו, וכד יתי פורקנא אתפשט מלבושין דקדרותא, וזריק לון על אומין דעלמא, הדא הוא דכתיב (שמות י כב) ויהי חשך אפלה וגומר, ולכל בני ישראל היה אור במושבותם.

דבההוא זמנא דאתלבש באלין לבושין, אתמר ביה (דברים לב כ) ויאמר אסתירה פני מהם, לבתר דאתפשט מנייהו וייראו העם את יהו"ה (שמות יד לא), וכל ינוקין אחזין ליה באצבע, הדא הוא דכתיב (שם טו ב) זה אלי ואנוהו, ובגלותא ישת חשך סתרו (תהלים יח יב), ובגין דא אמר דניאל (דניאל ב כב), ידע מה בחשוכא ונהורא עמיה שריה, ובההוא זמנא דאיהו בחשוכא מתלבש בתהו ובהו ובחשך ותהום, כביכול אתון אינון בפרודא ולא מתיחדין תמן, ולבתר דנפיק מנייהו, והיה יהו"ה למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יהו"ה אחד ושמו אחד (זכריה יד ט).

בההוא זמנא כל חיון יתערון בנגונא, וכנפיהם פרודות מלמעלה לקבלא ליה בחדוה, וכלהון יהון רצין ושבין בנגונא, ושלחותא לגביה, הדא הוא דכתיב (יחזקאל א יד) והחיות רצוא ושוב כמראה הבזק, לבשרא לישראל, ובההוא זמנא הללו את יהו"ה מן הארץ תנינים וכל תהומות וגומר (תהלים קמח ז), פלהו לעילא ולתתא מה דאתברי עד יתוש ועירא, פלהו משבחין ליה, כי מלאה הארץ דעה את יהו"ה כמים לים מכסים (ישעיה יא ט), בההוא זמנא יתקיים קרא, (צפניה ג ט) כי אז אהפוך אל עמים שפה ברורה לקרא כלם בשם יהו"ה וגומר.

בההוא זמנא אתבני ביתא דשכינתא דאיהי בית הבחירה על ידא דקודשא בריך הוא, דאתמר בה (זכריה ב ט) ואני אהיה לה נאם יהו"ה חומת אש סביב, ואני אבנה אינון אבנין טבין דאתבני מינה, הדא הוא דכתיב (בראשית ל ג) ואבנה גם אנכי

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ממנה, נטיעין קדישין, הדא הוא דכתיב (ישעיה ס כא) נצר מטעי מעשה ידי להתפאר, ובניינא דבי מקדשא תהא בנויה מפספא ודהבא ואבנין יקירין, ותהא מרקמא מכל ציורא דעובדא דבראשית, ועלה נהרא ירושלם דלעילא, לעילא מרקמא מכל מיני גוונין דנהורא, ורזא דמלה ירושלם הבנויה פעיר שחברה לה יחדיו (תהלים קכב ג), דאנהרא על גבוי.

בההוא זמנא אתקיים בישראל (ישעיה ס כ) לא יבא עוד שמשך, וירחך לא יאסף וגומר, ואתער שיר השירים בעלמא, ואדליק נהורא על זיתא ושרגא, דישראל אינון פתילה, אורייתא משחא, שכונתא שרגא, הדא הוא דכתיב (איוב כט ג) בהלו גרו עלי ראשי, בההוא זמנא אתמר בשכונתא, וחלצה נעלו (דברים כח ט), נעלו דקודשא בריך הוא, לקיים ביה של נעלך (שמות ג ה), ואתיחד בשכונתיה, דאתקריאת חליצה, ואיהו חלוץ הנעל, ולא צריכין לאתחברא בארץ יבום לעולם, דאתמר בה (רות ד ז) וזאת לפני בישראל וגומר, שלף איש נעלו ונתן לרעהו, מאי נעלו דא פנוי, ההוא דאתמר ביה (שיר ד יב) גן נעול, אתפתח ההוא נעול מפתחא, בגין דלפתח חטאת רובץ (בראשית ד ז), אתעבר ההוא חטאת ואתפתח תרעא, הדא הוא דכתיב (תהלים קיח כ) זה השער ליהוה, ויחזון תמן שכונתא, דאתמר בה וזאת לפני בישראל.

[תיקוני זוהר - דף סא ע"א]

דבר אחר וזאת לפני בישראל על הגאולה ועל התמורה, על הגאולה דא שכונתא עלאה ה' עלאה, ועל התמורה דא שכונתא (דף סא ע"א) תתאה, דאיהי תמורה בההוא דאתמר ביה אל תמירני בוי, ואינון ה"ה, וזאת דא בן ובת, ישראל דא אב, ובגין דא לתתא איהו תמורות אתוון יהו"ה באדנ", אבל לעלמא דאתי לית תמורה, כמה דאוקמוהו מארי מתניתין לא פשאני נכתב אני נקרא, בעולם הנה נכתב ביהו"ה ונקרא באדנ", ובעולם הבא נכתב ביהו"ה ונקרא ביהו"ה.

ועוד שלף איש נעלו, דא גופא דאיהי אתתא כלי דיליה, ודא מטטרוין, ונתן לרעהו, דלזמנין אשתכח ביה עמודא דאמצעיתא, ולזמנין צדיק, ולזמנין שכונתא עלאה איהי תעודה ביה, ולזמנין שכונתא תתאה היא תמורה ביה, ודא איהו גן נעול, וביה מעין חתום, דאיהי שכונתא, י' כלילא מעשר ספירן, י' מן מיטטרוין.

כל ספירן פועלים ביה בהאי עלמא שפלה, וביה יבום וחליצה וגט פטורין, וכל אתוון ביה אינון תמורת, כגון מצפ"ץ, ואיהו נעילת חגין וזמנין יומין טבין, נעילת דלת בפני לוין, ביום הכפורים דאיהי עלמא דאתי, לא אתקרי יהו"ה באדנ"י דאיהי דין, ואיהו נעל, נעילת דלת, ואינו נועל הדלת, אלא איהי פתיחא לקבל שבים, ובגין דא יום הכפורים אסור בנעילת הסנדל, דלית יחודא ביה לקודשא

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינָתָא, דְּלִזְמַנֵּי אִיהִי שְׁכִינָתָא, וְאִסְתַּלַּק קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְלִזְמַנֵּי
קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְאִסְתַּלַּק שְׁכִינָתָא.

וּבְגִין דָּא עֹנֵת תְּלַמְיְדֵי חֲכָמִים בְּשַׁבַּת, דְּבִיּוּמֵי דְחֹל דְשְׁלִיט מִטְטְרוּן אֲתַמַּר
(יחזקאל מד ב) יְהִי סְגוּר שֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה, בֵּיה אִיהִי סְגִירָא תְרַעָא, וּבִיּוֹם הַשַּׁבַּת
יִפְתַּח, יִפְתַּח תְּרַעָא, וְתִפְיֵק מִינָהּ שְׁכִינָתָא לְאֲתִיחְדָּא עִם בְּעֵלָהּ, וּבְהַהוּא זְמַנָּא
אֲתַקְרִיאת כּוּס מְלָא, הֵדָּא הוּא דְכְּתִיב (דברים לג כג) וּמְלָא בְּרַכַּת יְהוָה יָם וְדָרוֹם
יִרְשָׁה, דְּבִיּוּמֵי דְחֹל אֲתַקְרִיאת יִבְשָׁה בְּמִטְטְרוּן, הֵדָּא הוּא דְכְּתִיב (בראשית א ט)
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקְוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מְקוֹם אֶחָד וְתִרְאֶה הַיִּבְשָׁה.

וּבְזְמַנָּא דְאֲתַמְלִיאת אֲתַמַּר עֲלָהּ (תהלים קטז יג) כּוּס יִשׁוּעוֹת אֲשָׁא וּבִשְׁם יְהוָה
אֲקַרָּא, כּוּס אִיהִי אֱלֹהִים בְּחֻשְׁבֹן, דְּסְלִיק לְחֻשְׁבֹן כְּנוּי, בְּמַאי אֲתַמְלִיאת בְּאֵת י',
וְאֲתַעֲבִידַת כּוּסֵי רוּיָהּ, וּבְגִין דָּא כּוּס צְרִיךְ עֲשָׂרָה דְּבָרִים וְכוּ'.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, אִם תַּחֲנֶה עָלֵי מַחֲנֶה לֹא יִירָא לְבִי, אִם תִּקְוִים עָלֵי מַלְחָמָה
בְּזֹאת אֲנִי בּוֹטָח (תהלים כו ג), בְּזֹאת בּוֹדָאי אֲנָא בְּעֵינָא לְאֲתַתְקַפָּא, בְּהַאי קְרָא
דְדוּד, קוּם דּוּד הָא זֹאת דִּילְךָ לְגַבְנָא, אַהֲרֹן כְּהֵנָּא קוּם מִשְׁנַתְךָ הָא זֹאת דִּילְךָ לְגַבְנָא,
דְאֲתַמַּר בְּהָ (ויקרא טו ג) בְּזֹאת יָבֵא אַהֲרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ, קוּם רַעֲיָא מִהִימְנָא לְאַגְנָא עַל
זֹאת דִּילְךָ, דְאֲתַמַּר בְּהָ (דברים ד מד) וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׁם מֹשֶׁה, דְהָא כְּמָה מְאָרִי
מְגִיחֵי קְרָבָא קָא אֲתִיין לְאַגְחָא עֲלָהּ, קוּמוּ נְבִיאֵי קְשׁוּט דְהָא זֹאת דִּילְכוֹן לְגַבְנָא,
דְקָא הוּיִתוֹן מִתְנַבְּאִין, עֲלָהּ אֲתַמַּר (ירמיה ט כב) אֵל יִתְהַלֵּל חֲכָם בְּחֲכָמָתוֹ וְאֵל יִתְהַלֵּל
הַגְּבוּר בְּגִבּוּרָתוֹ וְגוֹמֵר כִּי אִם בְּזֹאת, זֹאת אֲשִׁיב אֶל לְבִי עַל כֵּן אוֹחִיל לוֹ (איכה ג
כא).

קוּמוּ אַבְהֵן מְאָרִי דְבְרִית, דְהָא זֹאת הַבְּרִית דְלְכוֹן בִּינְנָא, דְאֲתַמַּר בְּהָ (ויקרא כו
מד) וְאָף גַּם זֹאת בְּהִיּוֹתֵם בְּאֶרֶץ אוֹיְבֵיהֶם וְגוֹמֵר, וּבְגִינָה אָמַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (שם
יב) וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב, קוּם שְׁלֹמָה מְלָכָא דְאַנְתָּ שְׁלֹם דִּילָהּ, קוּמוּ לְמַהוּי עֶזֶר
לְגַבְהָ בְּהַאי קְרָבָא, נַעַר נַעַר דְאַנְתָּ מְאָרִי מִפְתַּחַן דְאוּצְרִין דְמְלָכָא, דְכָל מְאָנִי
קְרָבָא דְמְלָכָא בְּהוֹן, קוּם אֲפַתַּח הִיכְלָא, אֲדַנִּי שְׁפַתִּי תִפְתַּח, וּפִי יִגִּיד שְׁבַחֵי
דְמְלָכָא עֲלָהּ, דְהָא הִיכְלָא (עלאה) דִּילִיָּהּ אִיהוּ, טוֹל רְשׁוֹ וְאֲפַתַּח הִיכְלָא בְּגִין יִקְרָא
דְשְׁכִינָתָא.

[תיקוני זוהר - דף סא ע"ב]

פְּתַח וְאָמַר זֶרְקָא מְקַ"ף שׁוּפָ"ר הוּלְךָ סְגוּלַתְ"א, אֲדַהְכִי הָא עוֹלִימָא קָא נְחִית
(רעיא מהימנא פתח רבי שמעון) וְאָמַר, רַעֲיָא מִהִימְנָא אַנְתָּ אִיהוּ מְאָרִי דְקִירְטָא, דְרַעֲיָא
דְאִזִּיל בְּעָאנָא, בְּגִין דּוּבִין זְאֲבִין וְחִיוּן בִּישׁוּן דְקָא אֲתִיין לְמִיכָל עָאנָא. (דף סא ע"ב)
אֲרַחָא דִּילִיָּהּ לְמַהוּי קִירְטָא בְּהַדִּיָּה לְזֶרְקָא אַבְנֵין לְגַבִּיָּהּ, לְמַהוּי עָאנָא נְטִיר מַחֲיוֹן

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

בישן קום נטיל קירטא בידך, פתח ואמר זרק"א, שכנתא קדישא, אנת הוא קירטא קדישא דקודשא בריך הוא דברך, אנדריקו תלת אבנין דאינון סגולת"א, תלת אבנין יקירין דאינון תלת אבהו, ואנת אבן יקרא על כלהו, תגא ברישא דכלהו, עלך אתמר (תהלים קיח כב) אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה, והאבן הזאת אשר שמתי מצבה יהיה בית אלהי"ם (בראשית כח כב), אנת הוא דאתמר עלך (דניאל ב לה) אבנא די מחת לצלמא והות לטור רב ומלאת כל ארעא.

ואיהי תגא פגוונא דא ס ברישא דחוטא דזרק"א, אבנא כלילא ומתעטרא (נ"א מוכללת ומעוטרת) כאבנא בריש עזקא, וכד אית בישראל משפילים בחכמה דאיהי י' מחשבה עלאה, ידעין לזרקא לה להאי אבנא דאיהי בת יחידה, לההוא אתר דאתגזרת, בגין דברתא באבא אתעבידת, הדא הוא דכתיב (משלי ג יט) יהו"ה בחכמה יסד ארץ, בחכמה דאיהו אבא יסד ברתא דאיהי ארץ הדום רגליו.

וההוא חוט דילה איהו ו', דאבנא דאיהי תגא עטרה על רישיה, עטרה דספר תורה, ובגינה אתמר ודאשתמש בתגא חלף, איהו פתר תורה ודאי, דתלת פתרין אינון, פתר תורה וכתר פהונה וכתר מלכות, וכתר תורה (נ"א וכתר שם טוב) על גבייהו, והאי אבנא איהי י' בריש א, ואיהי י' בסופה, עלה אתמר (ישעיה מו י) מגיד מראשית אחרית, ואיהי (נ"א ואיהו) יו"ד ה"א וא"ו ה"א (נ"א יו"ד ה"י וא"ו ה"י), כליל עשר ספירן, דאינון (ס"א דאיהו) נעוץ סופן בתחלתן ותחלתן בסופן.

קמו פלהו מארי מתיבתא ואמרו, רעיא מהימנא כמה אנת תקיף לזרקא אבנא, דהא מטא לאתר דלית מאן דידע אתרהא, ומלאכין קדישין שאלין בגינהא איה מקום כבודו להעריצו, דלית מאן דידע מקומו, פד סלקא לעילא באתר דזריקת לה, עד דאמרין פלהו (יחזקאל ג יב) ברוך כבוד יהו"ה ממקומו, ואף על גב דאיהי זעירא לתתא, לעילא לית לה סוף.

מאן יכיל לאגחא קרבא באתר דאנת תמן, באבנא זעירא דזריקת אנדעזעו רקיעין עד אין סוף, ומלאכין עד אין תכלית, וכל מארי מתיבתא פלהו אנדעזעו ונפלו בגפילת אפים, מקיומיהו קדמהא, ואמרו וכי באבנא זעירא האי, כל שפן מאן יגיח עמך בסייפא, דאתמר בה (תהלים קמט ו) רוממות א"ל בגרונם וחרב פיפיות בידם, דאיהי קריאת שמע, חרבא דילך דאנת תקינת לך (נ"א לה), דבה קטילת למצרי, הדא הוא דכתיב (שמות ב יב) ויפן פה וכה וגומר ויך את המצרי, כ"ה וכ"ה סלקין לחמשין אתוון, דמיחדין בהון לקודשא בריך הוא פעמים, שמע ישראל יהו"ה אלהינו יהו"ה אחד, דאית בהון כ"ה אתוון תרין זמנין, וסלקין לחמשין תרעין דבינה, דאיהי ח' תמינאה מעשר ספירן מתתאה ולעילא. י' רישא דחרבא, ו' גופא דחרבא, תרין פפיות דילה ה"ה, גרתקא דחרבא אהי"ה, והכי

זוהר היומי" - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

לְתַתָּא גְרַתְקָא דְהַאי חֲרַבָּא אֲדִנִי, וְאִיהוּ יֵאֱהֻדוּנָה" לְתַתָּא, יֵאֱהוּיָהּ לְעֵילָא, (ב"א יה"ו הה"ו יה"ה), וְרִזָּא דְמַלְהָ (שמות טו א) אִזּוּ יִשִּׁיר מִשָּׁה תְּמַנְיָא אֲתוּוֹן בְּחִיבּוּרָא לְעֵילָא, (ישעיה נח ט) אִזּוּ תִקְרָא וִיהוּ"ה יַעֲנֶה לְתַתָּא, וּמֵאֵן יִכִּיל בְּרוּמְחָא דִּילָךְ דְּאִיהוּ רַמ"ח תִּיבִין דְּקַרְיָאת שְׁמַע, אֲגַח קְרַבָּא לְרַבִּי שְׁמַעוֹן וְחֲבֵרוֹי, נְחֻזֵי מֵאֵי גִיחוּ חִילָא וְתִקְיֵפוּ דִּילֵיהּ, דְּהָא אִיהוּ אֲתַעַר עֲלָאִין וְתַתָּאִין, וְיִזְדַּעְזְעוּ כָּל עֲלָמִין עֲלָאִין וְתַתָּאִין וּבְאֹמְמָא לְכָל חֵיילִין לְעֵילָא וְתַתָּא לְמַהוּי בְּעִזְרֵיהּ, אֲגַח לֵיהּ. קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן זְרִיז גְרַמְךָ בְּמֵאנֵי קְרַבָּא דִּילָךְ, נְחֻזֵי מֵאֵי תִקְיֵפוּ וּגְבוּרָה דִּילָךְ.

[תיקוני זוהר - דף סב ע"א]

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן פִּתַּח וְאָמַר, זְרַקְנָא מְקַ"ף שׁוֹפִ"ר הוּלִ"ךְ סְגוּלַתְנָא, קָם וְנָטִיל תְּלַת אַבְנֵין דְּאִינּוֹן י י י, וְאַבְנָא עֲלָאָה דְּאִיהִי בְּקִירְטָא, תְּגָא בְּחֻטָּא הָא אַרְבַּע, דְּאִנּוֹן אַרְבַּעִין, וְחוּט דְּסִיְהָרָא (ב"א דסחרא) עֲלָהּ הֵינּוּ ב', וְרִזָּא דְמַלְהָ בְּרֵאשִׁית ב' רֵאשִׁית, הָאֵי נְקוּדָה (דף סב ע"א) עֲלָהּ אֲתַמַּר בְּעִשְׂרָה מֵאֲמָרוֹת גְּבֵרָא הָעוֹלָם מֵאֵי ב' הָהוּא חוּט דְּאֲסַחֵר עֲלָהּ, וְהָאֵי נְקוּדָה אֵית לָהּ רִישָׁא וְאַמְצְעִיתָא וְסוּפָא, וְאֲתַעְבִּידַת תְּלַת יוּדִי"ן י י י, דְּסִלְקִין לְתַתָּתִין, וְהָהוּא חוּט ב' תְּלַתִין וְתַרִין, תְּגָא דְעַל חוּט י, וְהָא אַרְבַּעִין וְתַרִין, לְקַבֵּל ל"ב אֱלֹהִים, וְעֵשֶׂר אֲמִירָן דְּאֲתַבְּרִי בְּהוֹן שְׁמֵיָא וְאַרְעָא וְכָל חֵילֵיהוֹן, (וִירָא אֱלֹהִים אֵת כָּל אֲשֶׁר עֲשָׂה, דְּאִיהוּ רִזָּא וִירָא מֵלַאךְ יְהוּ"ה אֵלֵיוּ בִלְבַת אֲשֶׁר בִּלְבַת דְּאוֹרֵייתָא וְדָא אִיהוּ כִּי יוֹם נָקַם בִּלְבִי, וּבְהוֹן פּוֹעֲלִים אַרְבַּעִין וְתַרִין אֲתוּוֹן דִּיהוּ"ה, וְרִזָּא דְמַלְהָ פִתְחוּ לִי שַׁעֲרֵי צַדִּיק אֲבִ"א ב"ם אוּדָה י"ה, וְכִלְהוֹן אֲתַכְלִילִן בְּבֵאֵר שֶׁבַע, דָּא אֲבִ"ג ית"ץ וְחֲבֵרוֹי).

אָמְרוּ לֵיהּ מֵאֲרֵי מִתְנִיתִין, רַבִּי רַבִּי כְּמָה תִקְיֵפִין אַבְנֵין דְּזִרְיָקַת, דְּאִזְדַּעְזְעוּ בְּהוֹן שְׁמֵיָא וְאַרְעָא, וְחִיוּוֹן וּבְעִירָן וְעוֹפִין כְּלָהוּ בְּרַחוּ, וּמִנְהוֹן נָפְלוּ לְאַרְעָא, וְכִרְסֵיָא יִקְרָא וּמֵלֶאכֶין וְאוֹפְנִים כְּלָהוּ אִזְדַּעְזְעוּ מֵאַבְנֵין דִּילָךְ, וְאַלִין אִינּוֹן אַרְבַּעַת טוּרֵי אַבֹן, דְּכִלְהוּ חָד.

זַכָּאָה אִיהוּ מֵאֵן דְּאֲפִיק אַבְנֵין אֵלִין שְׁלָמִין בְּצִלוֹתֵיהּ, בְּאַרְבַּע צִלוֹתִין עִם צִלוֹתָא דְּמוֹסָף, דְּעֲלִיָּהּ אֲתַמַּר (דברים כו ו) אַבְנִים שְׁלָמוֹת תִּבְנֶה, וְאֵית אַבֹן דְּאוֹרֵייתָא, דְּאֲתַמַּר בָּהּ (בראשית כח כב) וְהָאֲבֹן הַזֶּה הוּא אֲשֶׁר שָׁמַתִּי מִצְבֵּה יְהוָה בֵּית אֱלֹהִים, דְּאִיהִי מִסְטָרָא דְּעַמּוּדָא דְּאַמְצְעִיתָא, דְּאֲתַמַּר בֵּיהּ (דברים ד מד) וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׁם מִשָּׁה, דְּאִיהוּ דִּיּוֹקְנָא דִּילֵיהּ.

וְאַלִין אַבְנֵין כְּלָהוּ חָד, מִלְכוּת קַדִּישָׁא אִיהִי מִסְטָרָא דְּשְׁמֵאֲלָא, אֲתַמַּר בָּהּ (שם כח א) אַבֹן שְׁלָמָה וְצַדִּיק יְהוָה לָךְ, וְהָאֵי אִיהִי (דניאל ב לה) אַבְנָא דִּי מַחַת לְצִלְמָא דְּהוּת לְטוּר רַב וּמִלְאֵת כָּל אַרְעָא, מֵאֵי וּמִלְאֵת כָּל אַרְעָא, אֲלָא בְּגִינָה אֲתַמַּר (ישעיה ו ג) מֵלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְעֲלָהּ אֲתַמַּר (זכריה ג ט) עַל אַבֹן אַחַת שֶׁבַע עֵינַיִם, דְּאִינּוֹן

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

שבעה רועין קדישין, ואינון שבע דכורין ושבע נוקבין, פלהו פלילן בה ורזא דמלה שבעה ושבעה מוצקות.

והאי אבן איהי חמשה אבנין דשוי דוד בקירטא ואתעבידו פלהו חד, הדא הוא דכתיב (שמואל א ו יז) ויקח דוד חמשה חלוקי אבנים מן הנחל, ואינון גדולה גבורה תפארת נצח הוד, דבהון שבח דוד לקודשא בריה הוא ואמר (דה”א כט) לה יהו”ה הגדולה והגבורה וגומר, ואלין חמשה חלוקי אבנים נטיל לון מן הנחל דאיהו יסוד ח”י עלמין, וכד שוי לון בקירטא דאיהי מלכות קדישא, אתעבידו בה חד, וטבע במצחא דפלשתאה וקטיל ליה.

ואינון חמש אבנין דאינון שמע ישראל יהו”ה אלהינו יהו”ה, וכד שוי לון בקירטא דאיהי שפה דפימא צריף למעבד לון בה פלהו אחד, דבזמנא דינצח בה קודשא בריה הוא כל אומין דעלמא יתקיים בהון פי אז אהפוך אל עמים שפה ברורה לקרא כלם בשם יהו”ה לעבדו שכם אחד (צפניה ג ט), והא שפ”ה ודאי דא שכינ”ה, דהכי סליקת בחושבן שפ”ה, בגין הכי כל אומין דעלמא עתידין לאשתעבדא תחות ידהא, ולאמלכא לה עלייהו ביומין דמלכא משיחא, לקיים מה דאתמר בה (תהלים קג יט) ומלכותו בכל משלה.

וזכאה איהו מאן דנטיר האי אמונה בלביה ובפומיה דודאי איהי אמונה דישראל, ואיהי יחודא דקודשא בריה הוא, ובה מיחדין ישראל לקודשא בריה הוא תרין זמנין בכל יומא, וזכאה איהו מאן דאיהי באמונה אתו בגלותא, דלא דחיל מעלאין ותתאין, דבגינה אתמר לאדם (בראשית ב טו) ויניחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה, לעבדה בפקודין דעשה, ולשמרה בפקודין דלא תעשה, בגין דאיהי ג”ן סדרים דאורייתא, ואיהי עדונא דאורייתא, מאי אורייתא עמודא דאמצעיתא, איהי גן דיליה, ועדן דיליה.

[תיקוני זוהר - דף סב ע”ב]

רבי רבי קום אסחר להאי קירטא, ואקף ואסחר לה בשפה דילה, בהאי אבנא דאיהי פלילא (נ”א מוכלל ומעוטר) מכל אבנין דבניינא דאורייתא, (וצלותא) איהי אבן יקרה (דף סב ע”ב) מוכללת ומעוטרת באות ברית, ובאות דשבת, ובאות דימין טבין, ובאות תפלין, וחוט דילה פרוכה באצבעא, ודא פריכו דרצועה דתפלה דיד, דבה הוו קדמאין כורכין את שמע עם ואהבת ברחימו דאהבה, דהיינו ואהבת את יהו”ה אלהיך, בגין דתהא רחימא לגבי בעלה, ולא מפסיקין, ולבתר דאתא יעקב דאיהו פליל תלת אבתן, התיר ההוא פריכו דילה, ואמר ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

בגין דאיהי בעי למהוי איהי סגולת מלכים, בההוא זמנא אתמר שופ"ר הול'ך סגולת"א, ואזל"א לשריא כתרא על ישראל דאיהו עמודא דאמצעיטא, דאיהו ספר תורה כליל חמשה חומשי תורה, ואתעבידת תגא על רישיה, בכל את ואת דיליה, מאלין אתוון ידיעאן דספר תורה, כגוונא דא ש ע ט נ ז ג ין, פלהו זיינין אינון חד ועשרין, לקבל חד ועשרין אזכרות דתפלין דרישא, ולקבלייהו חד ועשרין אזכרות דתפלין דיד, דסלקין פלהו ארבעין ותרין, לקבל שמא דמ"ב, תגא איהי י' על רישא דז', גופא דיליה ו', וספר תורה עמודא דאמצעיטא כליל שית ספירן מחסד עד יסוד, מלכות י' זעירא, בה אתעבידת שביעי יום שבת, ואיהי אות תפלין, אות שבת, אות ברית, ואיהו פתר כהונה וכתר מלכות, מסטרא דימינא דאתייהיבת אורייתא אתקריאת פתר תורה וימינא איהו כהנא, מסטריה איהו פתר כהונה, ועמודא דאמצעיטא איהו מלך, ומסטרא דגבורה בית דין הגדול, נפיק מתמן אשא ואוקיד ליה, וכד כהנא נפיק בשלם מהיכלא, בההוא זמנא יתערוך לויים כגוונא (כאן חסר והוא בתקוני זהר חדש).

ועוד אית תקונא חמשה בצלותא, צלותא איהי כקרבנא, כמה דאוקמוהו קדמאין תפלות כנגד תמידין תקנום, תא חזי קרבנין אינון מארבע מינין, דאינון לקבל אריה שור נשר אדם, דאינון מצויירים בכרסייא, אית קרבנא דהו מקרבין ישראל, וכהנא הוה קריב קרבנא דלהון.

קרבנא קדמאה, קרבנא דהוה קריב לימינא, דא צלותא דשחרית, ואם הו זכין הוה נחית דיוקנא דארי"ה והוה מקבל קרבנא, ודא מיכאל דדרגיה חס"ד, איהו הוה מקבל צלותא דשחרית, ואם לא זכו מה פתיב בקרבנא (שמות כב ל) לפלב תשליכון אותו, דחשיב ליה פטריפה, ובגין דא הוה נחית דיוקנא דכלב לקבל ההוא דורונא, וקרבנא, ודא איהו פלב דאמר דוד עליו השלום (תהלים כב כב), הצילה מחרב נפשי מיד פלב יחידתי, וכל מלאכי חבלה דאינון פלבים צועקים במשמרה תניינא דליליא, אינון צווחין ונבחין ואמרין הב הב, בגין דאינון מסטרא דגיהנם סם המות, דאתמר ביה (משלי ל טו) לעלוקה שתי בנות הב הב.

קרבנא תניינא לקבל שופ"ר, דאתמר ביה (ויקרא כב כז) שור או כשב או עז וגומר, ולקבליה צלותא דמנחה, דאמר דוד עלה (תהלים קד יד) מצמיח חציר לבהמה ועשב לעבודת האדם, מאי עשב, ע"ב ש', ואנון ע"ב שמחן, דאינון לבושיין לע"ב שמחן עלאין, כגוונא דעשב דאיהו לבושא דחטה, ובגין דא להוציא לחם מן הארץ, והיינו לחם אבירים אכל איש (שם עח כ), ודא נהמא דאורייתא.

[תיקוני זוהר - דף סג ע"א]

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

וְלַעֲוֹלָם כָּל קָרְבָּנֵי שְׁחִיטָתוֹ בְּצִפּוֹן, בְּגִין דְּמִצְפּוֹן תִּפְתַּח הַרְעָה (ירמיה א יד), (ס”א) וְדָא יֵצֵר הָרַע, וּבְגִין דְּלֹא יְהֵא צְרִיךְ מִנְשַׁמְתָּא דִּילָךְ (ס”א) דְּלֹא יִסְרִיךְ נִשְׁמַתָּא דִּילָךְ הַאֲכִילְהוּ קִרְבָּנָא, לְקִיּוּמָא בֵּיה (משלי כה כא) אִם רַעֵב שׁוֹנֵאךְ הַאֲכִילְהוּ לַחֵם, וְאִם צָמָא הִשְׁקָהוּ מִיַּם, וּלְבַתֵּר דְּאִיהוּ נְטִיל דְּמָא דְּקִרְבָּנָא, לֹא יִטּוּל מִדִּילָךְ) דְּמִתְמָן הֵוֵא דְּאוּשִׁיד דְּמָא, מְלַחֵף הֵוֵא דְּמָא דְּבַעֲרִין וּבְגִין דָּא לֹא צְרִיךְ לְכַסְסָּא לָּהּ מִנִּיה, לְקִיּוּמָא בֵּיה אִם רַעֵב שׁוֹנֵאךְ הַאֲכִילְהוּ לַחֵם וְאִם צָמָא הִשְׁקָהוּ מִיַּם וּלְבַתֵּר דְּאִיהוּ (דף סג ע”א) נְטִיל דְּמָא, קָרְבִּין קָרְבָּנָא לְעִילָא, דְּאִתְמַר בֵּהּ (במדבר כח ב) אֶת קָרְבָּנֵי לַחֲמֵי לְאִשִּׁי, וּלְקַבְלִיהָ דְּשׁוּר אִיהוּ חֲמוֹר נֹעֵר, אִם זָכוּ הָא שׁוֹר מְקַבֵּל קָרְבָּנָא, וְאִם לֹא הָא חֲמוֹר נֹעֵר, וּבְגִין דָּא אִתְמַר (דברים כב י) לֹא תַחְרוֹשׁ בְּשׁוּר וּבַחֲמוֹר יַחְדוּ, יַחְדוּ כְּלוּמַר לָא תַגְרוּם דִּיאַכֵּל חֲמוֹר קָרְבָּנָא דְּשׁוּר.

קָרְבָּנָא תְּלִיתָאָה דְּעֵרְבִית, קָרְבָּנָא דְּעוֹפִין, דְּאִתְמַר בְּהוֹן (ויקרא ה ז) שְׁתֵּי תוֹרִים אוּ שְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה וְגוֹמַר, דְּאִי זָכוּ נְשׂוֹר”א דִּיעֲקֵב נְחִית לְקַבְלָא לֹון, וְאִם לֹא נְשׂוֹרָא דְּסִטְרָא דְּמִסְאָבוּ גִין לְגַבֵּי יוֹנָה, וּכְפּוּם קָרְבָּנָא הַכִּי יִתְרַבֵּי אוּ יִתְנַעַר.

קָרְבָּנָא רְבִיעָאָה אָדָם, הָאִי אִיהוּ דְּמְקַבֵּל קָרְבָּנָא דְּאָדָם, דְּאִיהוּ מַחְשָׁבָה דְּקָרִיב וּמִיַּחַד כְּלָא, וְעִלְיָה אִתְמַר (שם א ב) אָדָם כִּי יִקְרִיב מִכֶּם וְגוֹמַר, הָאִי אִיהוּ דְּמְקָרֵב קָרְבָּן לִיהוֹ”ה, וְדָא אוּרִייתָא, וּבְגִין דָּא תְּקִינּוּ בְּצִלוֹתָא לְמִשְׁמַע בֵּהּ סִפְרָ תוֹרָה, לְמַהוּי בֵּיה קָרְבָּנָא שְׁלִים בְּאָדָם, דְּאִתְמַר בֵּיה (שם יט יד) זֹאת הַתּוֹרָה אָדָם, וּבְגִין דָּא מִסִּיר אֲזִנּוּ מִשְׁמוּעַ תּוֹרָה גַּם תִּפְלְתוּ תוֹעֵבָה (משלי כח ט).

וְכָל קָרְבָּנֵי אֱלִין רְמִיזִין בְּגוּפָא דְּבַר נֶשׁ, מוֹחָ”א וְלִיבָ”א וְרִיאָ”ה, אֵינּוֹן אֲרִי”ה שׁוֹר נְשׂוֹר, קְטְרוּגָא דְּלֵהוֹן כְּלָב חֲמוֹר גִּין, טַחוּ”ל מְרָ”ה וְכַבֵּ”ד, דְּאֵינּוֹן מִשְׁחִי”ת א”ף וְחַמָּ”ה, מַחְשָׁבָה דָּא אָדָם, אִית מַחְשָׁבָה טְבָא דְּחִיוּן טְבִין, וְאִית מַחְשָׁבָה בִּישָׂא דְּחִיוּן בִּישִׁין, וּמַחְשָׁבָה טְבָא אִיהוּ אָדָם טוֹב, וּמַחְשָׁבָה בִּישָׂא דָּא אָדָם רַע בְּלִיעֵל, אָדָם לְהַבֵּל דְּמָה.

סדר הלימוד ליום ז אלול [יום 332 בשנה]

לְקַבֵּל מוֹחָ”א אִיהוּ אֲרִי”ה דְּנְחִית לְמִיכַל קָרְבָּנֵי, וְעִלְיָה אִתְמַר (יחזקאל א ו) וּפְנֵי אֲרִיָּה אֵל הַיָּמִין לְאַרְבַּעַתֶּם, לְבָ”א לְשִׁמְאָלָא וְעִלְיָה אִתְמַר וּפְנֵי שׁוֹר מִהַשְׁמָאֵל לְאַרְבַּעַתֶּם, רִיאָ”ה דָּא נְשׂוֹר דְּאִית לָּהּ גְּדַפִּין דְּפָרַח בְּהוֹן, וְעִלְיָה אִתְמַר וּפְנֵי נְשׂוֹר לְאַרְבַּעַתֶּם, מַחְשָׁבָה דְּאִיהוּ אָדָם רְכִיב עַל כְּלֵהוֹן, וְאֵינּוֹן מְרַכְּבָה דִּילְיָה, כְּסוּסוֹן לְבְנֵי נֶשׂא.

חִיילִין דְּמוֹחָא גְּרַמִּין בְּקָרְבָּנָא, וְתַקְרְבוּ עֲצָמוֹת עֲצָם אֵל עֲצָמוֹ (יחזקאל לו ז), חִיילִין דְּרִיאָה וְדִלְבָא עֲרִקִין, קְשִׁירוֹ וְחַבּוּרָא, וְתַנּוּעָה דְּלֵהוֹן רוּחָא דְּכַנְפֵי רִיאָה,

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ואִיהוּ רוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֵף עַל פְּנֵי הַמַּיִם (בראשית א ב) (נ"א דאִיהוּ מוּחָא), בְּגִין דְּרִיָּאָה (נ"א דרִישָׁא) כְּלִילָא מִתְרוּיָהוּ, כְּגוּוּנָא דְעוּפָא מִמַּיָא וְאַרְעָא, וְאַיְנוּן כְּלִילָן מִתְרוּיָהוּ. עַל מוּחָא שְׂרִיָּא בְּרַכָּה, עַל לְבָא שְׂרִיָּא קְדוּשָׁה, עַל רִיָּאָה שְׂרִיָּא יְחוּד, מִחֲשֻׁבָה כְּלִילָא מִכְּלָהוּ, וְאַיְנוּן יְבָרְכָךְ יְהוּ"ה יָאֵר יְהוּ"ה יִשָּׂא יְהוּ"ה (במדבר כד ו), יְבָרְכָךְ בְּמוּחָא, יָאֵר בְּלְבָא דְתַמָּן נְהוּרָא דְעֵינִין, כְּמָה דְאוּקְמוּהָ הַלֵּב רוּחָה, יִשָּׂא בְּרִיָּאָה דְאִיהוּ שְׁלוֹם, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב וַיִּשֶׁם לָךְ שְׁלוֹם.

וְאַיְנוּן שְׂמִיעָ"ה רְאִי"ה רִיחָ"א, שְׂמִיעָ"ה בְּמוּחָ, וְאַיְהוּ בְּהַפּוּכָא חוּ"ם, דְּשְׂרִיָּא בְּלַחֲוֹתָא וְקִרְיוֹתָא דְמוּחָא לְחַמְמָא לִיָּה, מִסְטָרָא דְגְבוּרָה, וְאַיְהוּ אַרְיָה מִסְטָרָא דְגוּפָא, שׁוּר מִסְטָרָא דְנַפְשָׁא, דְאַיְנוּן אֵשׁ וַיְמִים, אֵשׁ שְׁכֻלִית מִיָּם יְסוּדִית, רְאִי"ה בְּלִבָּ"א, דְאִיהוּ אֵשׁ, רְאִי"ה אַרְיָ"ה, מִיָּם שְׁכֻלִית לְקַרְרָא אֵשׁ יְסוּדִי דְלְבָא, דְלֹא יוֹקִיד כָּל גּוּפָא.

רִיחָא בְּרִיָּאָה דְנַפְיָק לְחוּטְמָא, עֲלִיָּה אֲתַמַּר (בראשית ב ז) וַיִּפַּח בְּאַפִּיו נְשִׁמַת חַיִּים, וְרִיָּאָה אִיָּהּ מִסְטָרָא דְמוּחָא קְרִירָא, וּמִסְטָרָא דְלְבָא יְבִישָׁה, וְאַיְהוּ חֲצִיּוֹ מִיָּם יְסוּדִית, וְחֲצִיּוֹ יְבִישָׁה יְסוּדִית, בְּגִין דָּא שְׂרִיָּא עֲלֵה רוּחָא שְׁכֻלִית, דְאִיהוּ חָם וְלַח, חָם לְחַמְמָא קְרִירָתָא, לַח לְרַטְבָּא יְבִישׁוֹתָא, דָּא שְׁכֻלִי וְדָא יְסוּדִי.

דְבוּר דָּא אָדָם, דְכְּלִיל מִכְּלָהוּ, וּמָאן אֲפִיָּק לִיָּה מִחֲשֻׁבָה, וּבְגִין אֲלִין שְׁכֻלִיִּים הוּוּ נְחַתִּין בְּקִרְבָּנָא לְקִרְבָּא קִרְבָּנָא וְלִיְחֻדָּא כְּלָא, וְאַלִין אֲיְנוּן בְּתַחֲיִית הַמַּתִּים, דְבַהוּן יְיָהּ קוּדְשָׁא בְּרִיָּךְ הוּא מְקַרְבַּ עֲצָם אֶל עֲצָמוֹ, וְגִידִין וְעִרְקִין כְּלָהוּן לְחַבְרָא דָּא בְּדָא, וַיִּקְבְּלוּן אֲלִין בְּאַלִין, וּמְשַׁלְבִין אֲלִין בְּאַלִין, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (שמות לו ה) מְקַבְּלוֹת הַלּוּלָאוֹת וְגוֹמֵר, בְּהַהוּא זְמַנָּא יְיָהּ חֲדוּהָ וְנִגְוָנָא, בְּקִרְיָבוּ דְלָהוּן.

תְּקוּנָא עֲשָׂרִין וְתֵרִין

[תיקוני זוהר - דף סג ע"ב]

(דף סג ע"ב) בְּרִישִׁית בְּרָא אֱלֹהִים, בְּרִישִׁית חֵד אִיְהוּ דְלֹא אֲתַגְלִיָּא, וּבְרָא תְרִין, תְרִין אֲיְנוּן, וְאַיְנוּן ב', וְאַיְנוּן תְרִין עֲלָמִין סְתִימִין, וּבְמָה בְרָא לֹון בְּנִקְוֹדָא חֲדָא סְתִימָא, רִישִׁית אֲתַקְרִי, וְעֲלָה אֲתַמַּר (תהלים קד כד) כָּלִם בְּחַכְמָה עֲשִׂית, וְתֵרִין עֲלָמִין סְתִימִין לֹא הוּוּ אֲתַגְלִיָּין, עַד דְעֵבִיד לֹון תְרִין לְבוּשִׁין, וּמֵאִי נִינְהוּ אֵת הַשְּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ, אֵת הַשְּׁמַיִם לְבוּשָׁא לְעֲלָמָא עֲלָה דְאַתְבְּרִי בְּנִקְוֹדָה עֲלָה, וְאֵת הָאָרֶץ לְבוּשָׁא לְעֲלָמָא תַתָּא דְאַתְבְּרִי בְּאַלְהִים דְאִיְהִי אִימָא עֲלָה. י' רִישִׁית אֲתַקְרִי וְאַיְהוּ אָבָא דְכְּלָא, ה' אֱלֹהִים וְאַיְהִי אִמָּא דְכְּלָא אִם כָּל חִי, וְחַכְמָה דְאִיְהוּ אָבָא לֹא אֲשַׁתְּמוּדַע אֲלָא בְּבִינָה דְאִיְהִי אֱלֹהִים, וְתַמָּן י"ה אָבָא וְאַימָא כְּחֲדָא, תְרִין

זוהר ה'יומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

עֲלֵמִין סְתִימִין, וְיָהּ אֵינֹן תְּרִין בְּנִין, וְאֵינֹן עֲלָמָא דִּין וְעֲלָמָא דְאַתִּי, וְ עֲלָמָא דְאַתִּי דְאִיהוּ עֲלָמָא אֲרִיכָא, ה' עֲלָמָא דִּין דְלֹאוּ אִיהוּ אֲרִיךְ.

ב' תְּרִין הִיכְלִין לְתִרִין אֲתוּן דְאֵינֹן י"ה, וְעֲלִיָּה אֲתַמֵּר (איוב כח יג) אֱלֹהִים הִבִּין דְרָפָה וְהוּא יָדַע אֶת מְקוֹמָהּ, וּמֵאִי גִיְהוּ ב' הִיכְלִין אֵלִין, אֶלָּא חַד אִיהוּ אֱהִי"ה, וְתַנְיִנָא אֲדַנְי, וְתַרְוִיָּהוּ אֵינֹן כְּבוּיִין לְתִרִין אֲתוּן י"ה אָבָא וְאִמָּא, וְהָכִי סְלִיק חוּשְׁבֵּן אֱהִי"ה אֲדַנְי (ס"א וְחוּשְׁבֵּן אֱלֹהִים) לְחוּשְׁבֵּן כְּבוּי, וּבָה גְנִיזִין אָבָא וְאִמָּא, וְדָא אִיהוּ הַנְּסֻתְרוֹת לִיהוּ"ה אֱלֹהִינָו (דְּבָרִים כט כח) י"ה, וְדָא אֵינֹן סְתִירִין וְגְנִיזִין, וְאֵינֹן סְתִירִי דְאֲוִרִיָּתָא מִמֶּשׁ, וּבְגִין דְאֵינֹן סְתִירִין, צְרִיךְ דְלֹא לְגַלְאָה לֹון, וְדָא אִיהוּ רְזָא דְעֲרִיָּין, דְאֲתַמֵּר בְּהוּן (ויקרא יח ז) עֲרוֹת אָבִיךָ וְעֲרוֹת אִמְךָ לֹא תִגְלֶה, לֹא תִגְלֶה וְדָאי מִן כְּפוּיָא דְלֹהוּן.

קָם סָבָא פִּתַח וְאָמַר, רַבִּי רַבִּי נְחִית הָכָא, דְאַתְּ בּוֹצִינָא קְדִישָׁא, דְהָא שְׂכִינְתָא קְדִישָׁא קָא נְטִירַת לָךְ וְלַחֲבֵרָךְ, בְּאוּמָאָה עֲלִיָּכוּ לֹא תִתְעַפְּבוּן הָתָם לְנַחְתָּא הָכָא אֲתוּן, וְהָכִי אוּמִינָא לְכָל אֵינֹן מְאָרִי מְתִיבְתָא עֲלָאָה וְתַתְּאָה, דִּיהוּן כְּלֹהוּן נַחְתִּין עֲמֻכוּן, וְכֵן אָנָּא אוּמִינָא לְאֵינֹן מְלֹאכִין וְחִיָּילִין קְדִישִׁין דִּי מִמֶּנּוּ לְנִטְרָא לְכוּ, וְלֹאוּ לִיקְרָא דִּידִי עֲבִידְנָא וְלֹאוּ לִיקְרָא דְאָבָא וְאִמָּא, אֶלָּא לִיקְרָא דְשְׂכִינְתָּא.

מִיד קָלָא אֲתַעֵר בְּעַנְפֵי אֵלִין דְגִנְתָּא דְעֵדוּן, עֲלָאִין נַחְתוּ, (מלאכין) (נ"א תתאין) אֲתַכְּנָשׁוּ לְנַחְתָּא, בְּאֵלִין מְאָרִי מְתִיבְתָּא עֲלָאָה וְתַתְּאָה, דְהָא רְשׁוּתָא אֲתִיָּהִיב לְכוּ מְלַעֲיָלָא, מִיד כְּלֹהוּ אֲתַפְּשְׁטוּ מְדִיּוּקְנִיהוּן, וְאֲתַלְבְּשׁוּ בְּאוּרִין דְהָאִי עֲלָמָא דְאִיהוּ כְּבוּי וְסְתִירָה לְאַתוּן קְדִישִׁין.

אֲדַהֲכִי הָא אֲלִיָּהוּ קָא אֲקָדִים לְתַקְנָא לֹון מוֹתְבִיָּהוּ, פִּתַח וְאָמַר רַבִּי רַבִּי בּוֹצִינָא קְדִישָׁא, דְפוּמָא דִּילָךְ אִיהוּ מְמַלֵּל רַבְרָבִן בְּאוּרִיָּתָא, מִנִּיהּ מוֹדְעוּעִין עֲלָאִין וְתַתְּאִין, וְפוּמָא דִּילָךְ אֲתַמֵּר בָּהּ (שמות יט יח) וְהָרַם סִינִי עֵשֶׂן כְּלוּ וְכוּ, בְּגִין דְאַתְּ י' שְׂרִיָּא בְּמוֹחָא דִּילָךְ, ה' בְּלִבְךָ דְאִיָּהִי בִינָה, וּבָה לֵב מִבִּין, ו' בְּפוּמָא דִּילָךְ, וּמִנִּיהּ וְכָל הָעָם רוֹאִים אֶת הַקּוֹלוֹת (שם כ יח), דְאִיהוּ בְּאֵינֹן הַבְּלִים דְנַפְקִין מְפוּמָךְ, דְעֲלִיָּהוּ אֲתַמֵּר (תהלים כט ז) קוֹל יְהוָה חוֹצֵב לְהַבּוֹת אֵשׁ.

שִׁית עוֹקָאן אֵינֹן בְּקִנְהָ, דְבַהוּן סְלִיק ו', וְאֵינֹן ו' דְרָגִין לְכֶרְסֵיָּא, ה' בְּלָבָא אִיָּהִי הַב"ל ה' ל"ב, דְוַדָּאי אִיָּהִי ה' בְּלָבָא, ו' (קול) בְּקוֹל דְנַפְּיק מִנִּיהּ, וְהָאִי אִיהוּ קוֹל דְנַפְּיק מִהַבְּל.

[תיקוני זוהר - דף סד ע"א]

וְתִרִין בְּתִין אִית בְּלָבָא, חַד אֲפִיק הַבְּל, וְחַד אֲפִיק הַבְּל וְאֵינֹן ה' עֲלָאָה ה' תַּתְּאָה, בְּתִירִי בְּתִי לָבָא, דְאֵנֹן לְקַבֵּל בֵּית רֵאשׁוֹן וְשֹׁנִי, ו' קוֹל דְנַפְּיק מִתְרוּוִיָּהוּ, י'

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

דבור דשריא בפומא, ועליה אתמר (תהלים לג ו) בדבר יהו"ה שמים נעשו, ואיהו דבור חד דכליל עשר אמין, ורזא דמלה אחת דבר אלהים שמים זו שמעתי (שם סב יב), לאחזאה בה דעשר דברן בדבור חד אתאמר, שמים זו אלין אנכי ולא יהיה לך, ואיהו אחד חד בינייהו, ודא איהו דאמרן דבתרוייהו (דף סד ע"א) תליין פקודין דעשה ולא תעשה, וקודשא בריך הוא מתרוייהו מליל למיחב יקרא לאורייתא, דהא איהו בדבורא חד אמר כלא, ולמה אמר שמים זו שמעתי, ו"ו אח"ד, הוי בחושבן, דתרי תורות הוו, וקודשא בריך הוא חד בינייהו ושמים חד, ומתרין דבורין נפק קלא ואתפלג לשבעין קלין, לקבל שבעין אנפין, וקטל בהון שבעין אומין על דלא קבילו אורייתא, ובתרין דבורין קטיל לתרין אומין, דאינון עשו וישמעאל דלא בעו לקבלא אורייתא.

דהא קודשא בריך הוא חד איהו, ואיהו לא הוה ממלל באלין קלין ודבורין דאנכי, אלא לאחזאה דשמים ויקריה הוה באורייתא, ובגין דא קודשא בריך הוא מליל מינה (נ"א בדינא), בגין דיתועזעון כל אומין דעלמא מאלין דמשתדלין בה, ובגין דא אמר קודשא בריך הוא למשה (שמות ג טו) זה שמי לעלם וזה זכרי לדור דור, שמי עם י"ה שס"ה פקודין דלא תעשה, זכרי עם ו"ה רמ"ח פקודין דעשה, לאחזאה דאורייתא בשמא דקודשא בריך הוא אתבריאת, ועל שמים אתקריאת, הדא הוא דכתיב (ישעיהו מג ז) כל הנקרא בשמי וכו', ובה שרייא קודשא בריך הוא ומינה מליל בסיני.

ואית אורייתא עלאה דלא אתקרי בה בריאה אלא אצילותא דיליה, והיא והוא כלא חד, וכל בר נש דאשתדל באורייתא שמים דקודשא בריך הוא תמן, כל שכן וכל שכן בבוצינא קדישא, ובוצינא קדישא ודאי פימך איהי סיני, שבע הבלים דנפקין מפומך שכינתא שריא עלייהו, דאיהי בת שבע, דאינון שבע שמיהן דשמא מפרש, דאיהו שמא דארבעין ותרין אתון.

ומינה סליק קול דאיהו עמודא דאמצעיתא, ואסתלק לשבעין קלין, דאיהי ודאי ביה סלקא לשבע, דאיהי ה' עלאה, אוירא דכיא, אוירא דארץ ישראל דאיהי מחפים, מסטרא דחכמה דאיהי י', ובה סליק ו' לעשר ו' זמנין, וב' ההי"ן אינון ה' הבל מלגאו ה' הבל מלבר, ותרוייהו אינון בלבא ובפומא, אינון עשר דברן דקודשא בריך הוא, ובהון אינון לבא ופומא שוין, ומאן דאתעסק באורייתא כדין צריך דיהא פומא ולבא שוין, ולא למגנא אוקמוהו מארי מתניתין, כל מי שאין תוכו כפרו אל יפנס לבית המדרש.

תרין ההי"ן ודאי אינון תרין דבורין, דאתמר בהון (תהלים סב יב) שמים זו שמעתי, ו' קלא דנפיק מנייהו, ועליה אתמר (דברים ד יב) קול דברים אתם שמעים,

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

והאי קול נפיק מתרין דבורין דאיהו ה”ה, דכלילין עשר דברין, ה’ בלוחא חדא, והוּו מסדרין לגבייהו (דברים כט ט) ראשיכם שבטיכם זקניכם ושוטריכם כל איש ישראל, הא חמש בלוחא קדמאה, בלוחא תניינא הוּו מסדרין לגבייהו חמש תקונין אחרנין, דאינון טפכם נשיכם וגרף מחטב עציף עד שאב מימיה, דא אינון ה’, הא תרין דבורין דכלילין בהון עשר, וקלא דהוּו נפיק מנייהו הוּו כליל לון ודא ו’, כליל ו’ זמנין דכתיב טוב בששת ימי בראשית, (כאן חסר) ואיהי הוּו סלקא מנייהו באת י’, ו’ זמנין י’ אינון שתין, אשתפח דאיהי י’ אמירן, (דלא הוּו סליק לע”ב שמהן).

ה’ ה’ תרין דבורין ובהון עשר הא תריסר, ו’ הוא סליק באת י’, ו’ זמנין י’ דאינון שתין הא ע”ב, ואי תימא דבאורייתא מליל ולא יתיר, לא אשתפח אתר לעילא ותתא דלא מליל מניה, אפילו במלאכין, דלא אשתפח דאל”ה אחרא אית בעלמא, ומליל בפרסייא, הדא הוא דכתיב אנכי, והכי סליק אנכ”י לחשבון פס”א, ולבתר מליל במלאכין, הדא הוא דכתיב (שמות כ יח) וכל העם ראים את הקולות, דעלייהו אתמר (קהלת י כ) כי עוף השמים יוליך את הקול כו’.

[תיקוני זוהר - דף סד ע”ב]

בגין דכד קודשא בריך הוא בעא למללא במלאכיא נחת שמיא עלייהו, כגוונא דא יהו”ה, י’ בחתיה חדא דאיהי ארי”ה, וביה אתמר (עמוס ג ח) אריה שאג מי לא יירא, ובאן אתר י’ ברישא ה’ על גדפוי ו’ בפומיה ה’ בזנביה, ובגינה אתמר הוי זנב לאריות (דף סד ע”ב) וכו’, ודא הוא ופני אריה אל הימין לארבעתם (יחזקאל א ט), ולבתר הוּו נחית בחתיה דשמה שור, כגוונא דא הוה”י, ה’ ברישיה ו’ בפומי ה’ בגדפוי י’ בזנביה, ודא איהו ופני שור מהשמאל, ולבתר הוּו נחית על חתיה דשמה נשר, כגוונא דא והי”ה, ו’ ברישיה ה’ בפומיה י’ בגדפוי ה’ על זנביה, ודא איהו ופני נשר לארבעתם, ואינון תרי עשר אנפין, לכל חד שית, סלקין לע”ב, ודא איהו וכל העם רואים את הקולות (שמות כ יח).

ואדם רכיב על גבייהו דא מטטרו”ן, דאיהו כליל שמא דארבעין ותרין אתוון, ואינון (שית אתוון, ולכל את סלקין שית), ו’ תיבין ובכל תיבה שית אתוון וסלקין למ”ב, ודא איהו שרפים עומדים ממעל לו, שש כנפים שש כנפים לאחד, בשתים יכסה פניו ובשתים יכסה רגליו ובשתים יעופף (ישעיהו ו ב).

דכמה דאיהו שמא דקודשא בריך הוא דמ”ב וע”ב לעילא, כף איהו שמא דמ”ב וע”ב לתתא, הדא הוא דכתיב (תהלים מח יא) כשמה אלהים בן תהלתך על קצוי ארץ, ודא איהו וכל העם רואים את הקולות, ואינון הוּו מלאכין, דכל חד הוּו אתעביד קול ופרח באוירא, וכל חד מישראל דהוּו אמר נעשה ונשמע הוּו שריא בפומיה, והוּו אוליה ליה אורייתא פלה.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ולבֹּתֵר מִלֵּיל עֲמֵהוֹן מִן שָׁמַיָא וְאַרְעָא, הֵדָא הוּא דְכִתְיֵב (דברים ד לו) מִן הַשָּׁמַיִם
הַשְּׁמִיעֶךָ אֶת קוּלוֹ לְיִסְרְךָ, וְעַל הָאָרֶץ הִרְאֶךָ אֶת אֲשׁוֹ הַגְּדוּלָּה וְכוּ', בַּהֲהוּא זְמַנָּא
דְּאִמְרוּ יִשְׂרָאֵל נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע מִיָּד י' שְׁמַחוּ הַ שָׁמַיִם וְ תִגַּל הָ אָרֶץ (ד"ה א טו), לְבֹתֵר
הוּא מִמִּלְל עֲמֵהוֹן מְאַרְבַּע סְטָרִין, וְהוּוּ מִסְתַּכְלִין לְגַבֵּי מְזוּרְחָ וְהוּוּ שְׁמַעִין יֵת קָלָא,
וְלִגְבֵי מְעָרְבָ וְדָרוּם וְצָפוֹן הוּוּ שְׁמַעִין יֵת קָלָא, לְאַחְזָא דְמִכָּל אֲתֵר מִלֵּיל עֲמֵהוֹן,
וְלֹא הוּוּ אֲתֵר לְעֵילָא וְתַתָּא דְלֹא מִלֵּיל עֲמֵהוֹן, לְאַחְזָא דְמִלָּא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ,
דְּאִיהוּ סְבִיל עֲלָאִין וְתַתָּאִין, וְאִיהוּ סְמִיךְ עֵילָא וְתַתָּא וְכִרְסִיא יְקָרָא, וּמְלֻאכִין
וְנִשְׁמַתִּין, אִיהוּ סְבִיל כָּלָא, וְקָשִׁיר כָּלָא, וּמִיַּחַד כָּלָא, וְלִית מָאן דְּסְמִיךְ לֵיהּ.

וְאִיהוּ אֲתַקְרִי בְּכָל שְׁמֵהוֹן, לְאַשְׁתַּמּוּדְעָא תּוֹקֶפִיָּה בְּכָל שְׁמָא וְשְׁמָא, מַהֲהוּא דְרָגָא
וּמִמְנָא דְשָׂרִיא עֲלֵיהּ, וְלִיהּ לִית שְׁמָא יְדִיעָא, וְאִיהוּ אֲתַקְרִי חַד בְּחוּשְׁבָן כַּד שָׂרִיא
בְּדִרְגָא דְאִינּוֹן (אחרינין) (נ"א אחדין) מִשְׁאָר דְרָגִין, וְאִיהוּ לִית לֵיהּ חוּשְׁבָן, כַּד שָׂרִיא
עַל כָּל עֲלָמִין (ס"א עלאין) וְעַל כָּל מִמְנָא דְלֵהוֹן, אֲתַקְרִי עַל שְׁמִיָּה, לְאַחְזָא לְכָל חַד
מִיִּשְׂרָאֵל מֵאַתֵּר דְּקָרְאֵן לֵיהּ לְפּוּם צְרַכְיָהוּ, כְּמַה דְּאוּקְמוּהוּ הַרוּצָה לְהַעֲשִׁיר יְצַפִּין
לְהַחֲכִים יְדָרִים.

קָם בּוֹצִינָא קְדִישָׁא וְכָל מְאָרִי מְתִיבְתָאן, וְאַשְׁתַּטְחוּ קָמֵי סְבָא, וּבְרִיכוּ לֵיהּ, אָמֵר
בּוֹצִינָא קְדִישָׁא וְדָאִי הָאִי סְבָא מֵאַתֵּר דְּעַתִּיק יוֹמִין קָא אֲתִי, וְתָמָן אֲתַרְבִּי, זַכָּא
חוּלְקָנָא דְזַכִּינָא לְמִשְׁמַע מְלִין עַתִּיקוֹן, מֵאַתֵּר דְּעַתִּיק יוֹמִין, זַכָּא חוּלְקָנָא דְזַכִּינָא
לְהָאִי.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן פְּתַח וְאָמֵר, בְּרַאשֵׁי תַּבְרִי"ת א"ש, דְּאִיהוּ אוֹת וְרִשְׁמוֹ דְּעֲלָאִין
וְתַתָּאִין בֵּיהּ קִימִין, אִיהוּ אוֹת דְּצַבָּא דְלְעֵילָא, דְּבַהוֹן אֲתַקְרִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
יְהו"ה צְבָאוֹת, וְאִיהוּ אוֹת דְּצַבָּא דְלְתַתָּא, אִיהוּ אוֹת וּבְרִית דְּבֵיהּ קִימִין שְׁמִיָּא
וְאַרְעָא, כְּמַה דְּאֵת אָמֵר (ירמיה לג כה) אִם לֹא בְרִיתִי יוֹמָם וְלַיְלָה חוּקוֹת שָׁמַיִם וְאַרְץ
לֹא שָׁמַתִּי, אִיהוּ אוֹת וְדָאִי, דְּאִיהוּ רִשְׁמוֹ דְּחוּתְמָא דְמִלְכָא.

[תיקוני זוהר - דף סה ע"א]

אֲדַהְכִי הָא סְבָא קָא נְחִית לְגַבֵּיהּ כְּמִלְקָדְמִין פְּתַח וְאָמֵר רַבִּי רַבִּי (י') בְּרִית אִיהוּ
וְדָאִי צְדִיק ח"י עֲלָמִין, דְּאִיהוּ י' זְעִירָא מִסְטָרָא דְחֻכְמָה דְלְעֵילָא, דְּכַד נְחַתָּא י'
לְגַבֵּיהּ, אָף עַל גַּב דְּבַאֲתֵרִיהּ י' עֲלָאָה אֲתַקְרִי, כַּד נְחִית לְגַבֵּי צְדִיק י' זְעִירָא
אֲתַקְרִי, וְאֵת ו' אָף עַל גַּב דְּאִיהוּ ו' עֲלָאָה בַּאֲתֵרִיהּ בְּעַמּוּדָא דְאַמְצַעִיתָא, כַּד נְחִית
לְגַבֵּי צְדִיק לְאַתְחַבְרָא בַּה', ו' זְעִירָא אֲתַקְרִי, אֲלֶפָא בֵּיתָא דְאַתּוּן זְעִירָן (דף סה ע"א)
בֵּיהּ אִינּוֹן, וְה' עֲלָאָה כַּד נְחַתָּא לְגַבֵּי צְדִיק, זְעִירָא אֲתַקְרִיאָת, וְאָף עַל גַּב דְּאַתּוּן
דְּשְׁמָא קְדִישָׁא בֵּיהּ כְּלִילָן, סְתִימִין אִינּוֹן בֵּיהּ, וּבְגִינֵיהּ אֲתַמַּר (תהלים כה יד) סוּד
יְהו"ה לִירִיאָיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם, וְאִי סְתִימִין אִינּוֹן בֵּיהּ, בְּמֵאֵי אֲשְׁתַּמּוּדְעָאן,

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

בשכינתא, דאיהי אספקלריאה דנהרא פד נחית יהו"ה לגבי צדיק לנהרא בה ודאי, ומנה אשתמודען, הדא הוא דכתיב (ירמיה ט כב) פה אמר יהו"ה אל יתהלל חכם בחכמתו, אי איהו תמן אתקריאת אספקלריאה דנהרא, ובההוא זמנא כי אם בזאת יתהלל ה מתהלל ה שכל ו ידוע (שם כג), ואם יסתלק מצדיק ואשתאר איהו חרב ויבש, מיד אתקריאת אספקלריאה דלא נהרא, בההוא זמנא אל יתהלל חכם בחכמתו.

ומאן גרים לאנהרא לה, ולאשתמודעא בה לקודשא בריך הוא, מאן דנטיר ברית, ורזא דמלה זה השער ליהו"ה צדיקים יבאו בו (תהלים קיח כ), דא איהי תרעא דצדיקייא, ואית לון רשו לאעלא תמן, ודא איהו מאן דאיהו צדיק, וביה יהו"ה, איהו זכי בשכינתא וירית לה, וסליק בה למלכא דאיהו עמודא דאמצעייתא, דאיהו מלך, ואיהי מלכות דיליה, ורזא דמלה ועמך פלם צדיקים לעולם ירשו ארץ (ישעיה ס כא), ודא איהו שכינתא דאתמר בה (שם סו א) והארץ הדום רגלי.

ושכינתא איהי ציורא דעלאין ותתאין, כל דיוקנין דספירן וכל שמהן דלהון בה אינון מצויירים, ובה אינון גליפין נשמתין ומלאכין וחיוון קדישין, ובה גליפין מה דאתמר בהון (יחזקאל א י) ודמות פניהם פני אדם וכו'.

קם רבי שמעון ואמר, סבא סבא, והא שכינתא איהי יחודא דקודשא בריך הוא, איך גליפין בה דיוקנין דלתתא דלאו אינון מציאותה, אמר ליה רבי, למלכא דאיהו יתיב בהיכליה, וכמה בני נשא עאלין למחזייה, מנהון מסתפלין בלבושוי, ומנהון בגופוי, ומנהון מסתפלין בעובדוי, ובדאי בעובדוי אשתמודע מאי ניהו מלכא, דלבושין איהו משתני בהון לכמה שנויין, ולבושין דאיהו לבוש בצפרא לא לביש ברמשא, ולבושין דלביש יומא חדא לא לביש יומא תנינא, והכי בכל יומא וירחא ושתא ושבתא וימין טבין אשתני בלבושין.

כגוונא דא שכינתא כמה לבושין אית לה, דמנהון ברא קודשא בריך הוא פרסיין (נ"א כרסיא), ומלאכין וחיוון ושרפים, ושמיא וארעא, וכל מה דברא בהון, וכל בריין דברא מאלין לבושין דילה, רשים לון פלהו וגליף לון בלבושהא, בגין לאסתפל לא מינה בכל בריין לרחמא עליהו, ורזא דמלה וראיתיה לזכור ברית עולם (בראשית ט טז), וראיתיה באלין לבושין דאינון נהירין בכל (בריי) זמנין דישראל נהירין לון בעובדין טבין, ובגינייהו קודשא בריך הוא רחים עלייהו.

ואי עבדין עובדין בישין, איהי אתלבשת לבושין אחרנין אוכמין, דבהון רשימין כל אינון מארי דדינין דאתקריאו לילות, למידן בהו לעלמא, ובההוא זמנא איהי אמרת (שיר א ו) אל תראוני שאני שחרחרת, ובגין דא אלין מסטרא דלבושין אינון גליפין בה, עלאין דאינון מלכין ושלטין על תתאין, ומלאכין (נ"א ומלכין) אתקריאו

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

מסִטְרָא דְמַלְכוּת, וּמִסִּטְרָא דְגּוּפָא אֲתַקְרִי חֶסֶד דְרוּעָא יְמִינָא, גְבוּרָה דְרוּעָא שְׂמָאלָא, גּוּפָא עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, נְצַח וְהוּד תְּרִין שׁוּקִין, צְדִיק אוֹת בְּרִית, וְהָא אוּקְמוּהָ.

[תיקוני זוהר - דף סה ע"ב]

וְאִיהִי צִיּוּרָא דְכֻלְהוּ, וּמִלְגָּאוּ מִינָהּ דְאִיהוּ תְקוּנָא דְגּוּפָא נְחִיר קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא דְאִיהוּ יְהו"ה, כְּנִשְׁמַתָּא בְּגּוּפָא, לְגוּ מִכְּלָא הֵהוּא דְאֲחִיד כְּלָא וְקָשִׁיר כְּלָא, דְלָא אֲתַרְמִיז בְּשׁוּם רְמִיזוּ, וְכֻלָּא אֲתַרְמִיז בְּשְׂכִינְתָּא, דְאֲתַלְבִּישֵׁת בְּלְבוּשֵׁין דְבַהוֹן מְצוּיָרִין כָּל בְּרִיין, אִיהִי אֲתַקְרִיאת בְּכָל שְׁמֵהּ, וְאִיהִי דְמוּת אַרְבַּע חִיּוּן בְּלְבוּשָׁהּ, דְבְּכָל חַד וְחַד רְשִׁים אַרְבַּע אֲתוּון, וְדְמוּת אָדָם לְהֵנָּה, דָּא רְשִׁימוּ (דף סה ע"ב) דְעֵשֶׂר אֲתוּון, דְאֵינּוּן יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, דְסָלִיק לְחֻשְׁבֵּן אָדָם, דְמוּת אָדָם וְדָאֵי דָא שְׂכִינְתָּא דְאִיהִי דִיּוּקְנִיָּה (נ"א דִיּוּקְנָא דְאָדָם) וְעֵלָּה אֲתַמַּר (במדבר יב ח) וְתַמּוּנַת יְהו"ה יִבִּיט, וְהָאֵי מִסִּטְרָא דְלְבוּשָׁא, אֲבָל מִסִּטְרָא דְגּוּפָא אִיהִי יְחוּדָא דְעֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, אִיהוּ (נ"א אִיהִי) חוֹתְמָא מִסִּטְרָא דְגּוּפָא, וּבְגִין דְאִיהוּ חוֹתְמָא, אֲמַרְת שְׂכִינְתָּא לְגַבֵּי יְהו"ה דְאִיהוּ מִלְגָּאוּ, (שיר ח ו) שִׁימְנֵי כַחוֹתֶם עַל לִבְךָ, דְאָף עַל גַּב דְאַנְתָּ תִסְתַּלֵּק מִנִּי בְּגִלוּתָא, חוֹתְמָא דִילָךְ אֲשַׁתָּאֵר עִמִּי, וְלֹא אֲתַעֲדִי מִנִּי לְעֵלָם.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, סָבָא סָבָא, אֵימָא לָךְ קָרָא דְאוּלִּיפְנָא כְּגוּוּנָא דָּא שִׁימְנֵי כַחוֹתֶם עַל לִבְךָ, שִׁימְנֵי חוֹתֶם לֹא כְּתִיב אֲלֵא כַחוֹתֶם, אֲמַרְת שְׂכִינְתָּא רַבּוֹן עֲלִמִין, שִׁימְנֵי כַחוֹתֶם, כִּתְהִיֵּא רְשִׁימוּ דְחוֹתְמָא דִילָךְ, דְאָף עַל גַּב דְחוֹתְמָא אֲשַׁתָּאֵר בִּידְךָ, רְשִׁימוּ דִילִיָּה בְּפִתְקָא אִיהוּ, וּמִתְהוּא רְשִׁימוּ מְזַדְעוּעִין עֲלֵאִין וְתַתֵּאִין, כְּגוּוּנָא דְמַלְכָּא דְאִיהוּ בְּשָׂרָא וְדָמָא, מֵאֵי דְרְשִׁים בְּפִתְקָא, רְשִׁימוּ דִילִיָּה דְחוֹתְמָא בִּידֵיהּ הוּא, וְאָף עַל גַּב דְחוֹתְמָא בִּידֵיהּ אֲשַׁתָּאֵר, הֲכִי דְחִילִין מִרְשִׁימוּ דְחוֹתְמָא, כְּאֵלוּ הוּוּ מִלְכָּא, עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה אִי הוּוּ חוֹתְמָא.

שִׁימְנֵי כַחוֹתֶם עַל לִבְךָ, וְכִי מָאן חֲמָא (נ"א שו"י) חוֹתְמָא עַל לְבָא, אֲלֵא אֲלִין תְּפִלִּין, דְאֵינּוּן רְצוּעִין דְלֵהוֹן תְּלִין עַל לְבָא, וְאֲלִין תְּפִלִּין דְרִישָׁא, וְתַפְלָה דִידְךָ דְאִיהוּ בְּשְׂמָאלָא לְקַבֵּל לְבָא, וְדָא אִיהוּ כַחוֹתֶם עַל לִבְךָ, וְכַחוֹתֶם עַל זְרוּעֶךָ, תְּפִלָּה דִידְךָ, דְאֵינּוּן רְשִׁימוּ דְשְׂמָא קְדִישָׁא, דְאִיהוּ י' קְדִישׁ לִי כָּל בְּכוֹר, ה' וְהָיָה כִּי יִבְיֵאֲךָ, ו' שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, ה' וְהָיָה אִם שָׁמוּעַ, וּמִתְהוּא רְשִׁימוּ מְזַדְעוּעִין אוּמִין דְעֲלָמָא, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (דברים כח י) וְרָאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שָׁם יְהו"ה נִקְרָא עֲלֵיךָ וַיִּרְאוּ מִמֶּךָ, וְהֲכִי אוּקְמוּהוּ שֵׁם יְהו"ה אֲלִין תְּפִלִּין דְרִישָׁא.

שִׁימְנֵי כַחוֹתֶם דָּא אוֹת בְּרִית מִילָּה, וְאוֹת דִּימִין טְבִין, דְאִיהוּ רְשִׁימוּ דְשְׂמָא קְדִישָׁא, כְּגוּוּנָא דָּא (שם ל יב), מִ י י עֵלָּה לְנוּ הַ שְׂמִימָה, רִישֵׁי אֲתוּון (נ"א תִיבִין) מִילָּה, וְסוּפֵי אֲתוּון יְהו"ה, מָאן דְנִטִיר הָאֵי רְשִׁימוּ, כְּאֵלוּ נִטִיר שְׂמָא קְדִישָׁא, וּמָאן

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

דְּמִשְׁקָר בְּהַאי רְשִׁימוּ, כְּאֵלּוּ מִשְׁקָר בְּשֵׁמָא קְדִישָׁא, דְּהַאי אֲתִקְרִי חוּתְמָא דְּגוּשְׁפִּנְקָא דְּמִלְכָּא.

דְּכָל בַּר נִשְׁ דְּנִטִיר הַאי רְשִׁימוּ לְתַתָּא, דְּאִיהוּ אוֹת בְּרִית, אוֹת שַׁבַּת, אוֹת תְּפִלִּין, אוֹת דִּימִין טְבִין, אִיהוּ רְשִׁים וְחֻקִּיק לְעֵילָא, וְנִהִיר לְעֵילָא, וּמְנִיָּה מוֹדְעוּעִין עֲלָאִין וְתַתָּאִין, כְּמָה דְּאֵת אִמֵּר (שם כח י) וְרָאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שֵׁם יְהוָה נִקְרָא עֲלֵיהּ שֵׁם יְהוָה וְדָא, דָּא הֵהוּא רְשִׁימוּ דְּאוֹת בְּרִית מִלָּה, וְאוֹת דְּתְפִלִּין, וְאוֹת דְּשַׁבַּת וְיִמִּין טְבִין, וּמָאן דְּמִשְׁקָר לְתַתָּא בֵּיהּ, אֲתַעֲבַר גְּלִיפוּ דִּילֵיהּ מִלְּעֵילָא, בְּהֵהוּא זְמַנָּא שְׁלִטִין עֲלֵיהּ כָּל מְקַטְרָגִין עֲלָאִין וְתַתָּאִין.

שִׁימְנֵי כְּחוּתֵם דָּא נִשְׁמַתָּא, דְּאִיהוּ רְשִׁימוּ דִּילָהּ גְּלִיפָא לְעֵילָא, כְּמָה דְּאוּקְמוּהוּ בִּיעֻקְב, דִּיּוֹקְנוּ שֶׁל יַעֲקֹב חֻקִּיקָה בְּכֹסֶפֶת הַכְּבוֹד, דְּכָל נִשְׁמַתִּין דְּאִינוּן גְּזִירִין מִתְּמָן, גְּלִיפוּ דְּלֵהוֹן אִיהוּ חֻקִּיק לְעֵילָא, וְרְשִׁימוּ דְּלֵהוֹן לְתַתָּא, וְהֵהוּא גְּלִיפוּ דְּלְעֵילָא אִיהוּ חוּתֵם, וְרְשִׁימוּ דְּלְתַתָּא רְשִׁימוּ דְּחוּתֵם, וּמִיָּד דְּרְשִׁימוּ דְּגְלִיפוּ דְּנִשְׁמַתָּא אִיהוּ לְעֵילָא, וְרְשִׁימוּ דִּילָהּ לְתַתָּא, אֲתַמַּר בָּהּ (בראשית כח יב) וְהִנֵּה מִלְּאֲכֵי אֱלֹהִים עוֹלִים וְיֹרְדִים בּוֹ, סְלִקִין לְעֵילָא וּמִסְתַּפְּלִין בְּדִיּוֹקְנָא דְּנִשְׁמַתָּא דְּנִהֲרָא בְּהֵהוּא גְּלִיפוּ וּמוֹדְעוּעִין מְנִיָּה, נְחַתִּין לְתַתָּא וּמִסְתַּפְּלִין בְּרְשִׁימוּ דְּהֵהוּא דִּיּוֹקְנָא דְּלְתַתָּא, וְחוּזָן דְּלָא אֲשַׁתְּבִי מְדִיּוֹקְנָא דְּלְעֵילָא וְדַחֲלִין מְנִיָּה.

[תיקוני זוהר - דף סו ע"א]

שִׁימְנֵי כְּחוּתֵם דָּא צְלוּתָא, דְּבָהּ אִיהוּ חֻקִּיק וְרְשִׁים ח"י עֲלָמִין, בְּתַמְנֵי סְרִי בְּרַכָּאן דְּצְלוּתָא, וְדָא אִיהוּ רְשִׁימוּ דְּחוּתְמָא בְּפִתְקָא, דְּאִיהִי אוֹרִייתָא, גְּלִיפוּ דְּאֲתוּוֹן דְּחוּתְמָא דָּא צְדִיק ח"י עֲלָמִין, חוּתְמָא דָּא עֲמוּדָא דְּאִמְצָעִיתָא, דְּאִיהִי קְרִיאַת שְׁמַע, וְהִנֵּה מִלְּאֲכֵי אֱלֹהִים עוֹלִים, בְּזַמְנָא דְּאִיהוּ זוֹקֵף בְּשֵׁם סְלִקִין עֲמִיָּה. (דף סו ע"א) בְּזַמְנָא דְּאִיהוּ מְאִיף וְכוּרַע בְּבְרוּךְ נְחַתִּין עֲמִיָּה, וְדָאִי אִיהוּ וְהִנֵּה מִלְּאֲכֵי אֱלֹהִים עוֹלִים וְיֹרְדִים בּוֹ, מִלְּאֲכֵי אֱלֹהִים עוֹלִים, בְּזַמְנָא דְּאִיהוּ קָאִים בְּדִינָא קְיִימִין כְּלֵהוּ וּמוֹלִיפִין עֲלֵיהּ זְכוּת, וְיֹרְדִים בְּזַמְנָא דְּנִצְחִין לֵיהּ בְּדִינָא וְנַחֲתִית לְתַתָּא, כְּלֵהוּ נְחַתִּין עֲמִיָּה, כְּמָה דְּאוּקְמוּהוּ בִּיעֻקְב (בראשית כו ד) אֲנֹכִי אֲרַד עִמָּךְ מִצְרִימָה וְאֲנֹכִי אֶעֱלֶךְ גַּם עִלָּה.

שִׁימְנֵי כְּחוּתֵם דָּא נִשְׁמַתָּא דְּאִיהִי חֻקִּיקָה בְּכוּרְסִיָּא, בְּזַמְנָא דְּאִיהִי אֲתַעֲרָא לְתַתָּא בְּצְלוּתָא, כְּרִסִּיָּא אֲתַעֲרָ לְעֵילָא, כְּחוּתֵם דָּא רוּחַ, דְּאִיהוּ צִיּוּרָא (דיש) (נ"א דש) חֻקִּיקָא בְּמִלְּאֲכֵיָּא, בְּזַמְנָא דְּאִיהִי אֲתַעֲרָא לְתַתָּא בְּצְלוּתָא, מִלְּאֲכֵיָּא אֲתַעֲרוּן עֲמִיָּה לְעֵילָא, עַל זְרוּעָךְ דָּא נִפְשָׁא, דְּאִיהִי חֻקִּיקָא בְּאַרְבַּע סְטְרִין דְּעֲלָמָא, בְּזַמְנָא דְּאֲתַעֲרָא אִיהִי בְּצְלוּתָא לְתַתָּא, אַרְבַּע סְטְרִין דְּעֲלָמָא מִתַּעֲרִין עֲמָה.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

נְשָׂמָה אִיִּהי חוֹתְמָא, רוּחָא צִיּוּרָא דְאַתּוּן דְאַנּוּן חֲקוּקִין בְּחוֹתְמָא, נְפִשָׁא רְשִׁימוּ דְאַתּוּן בְּחוֹתְמָא, דְאַיְנוּן רְשִׁימִין בְּצִיּוּרִין דְּבַר נִשְׁ, כְּרְשִׁימוּ דְחוֹתְמָא בְּפִתְקָא, וּבְהִהוּא רְשׁוּמָא דְנְפִשָׁא אֲשֶׁתְּמוּדַע פְּרָצוּפָא בְּגוּפָא דְבַר נִשְׁ, מֵאֵן אֲתֵר אִיהוּ, וּבְגִין דָּא אוּקְמוּהוּ, בְּהֵאִי חוֹתְמָא כְּמָה רְשִׁימִין אִית בֵּיה, אַרְבַּע, רְשִׁימוּ דְאַרְיָה תְּמָן, רְשִׁימוּ דְשׁוּר תְּמָן, רְשִׁימוּ דְנִשְׁר תְּמָן, רְשִׁימוּ דְדְמוּת אָדָם תְּמָן, וּמֵאֵן אִיהוּ דְרְשִׁים לֹון בְּחוֹתְמָא, יְהוּ”ה אֱמֵת, דְּבֵהֵאִי אַרְבַּע רְשִׁימִין אִינּוּן כָּל בְּרִיין דְּעֵלְמָא.

אָבַל אוּמִין דְּעֵלְמָא דְשָׁקְרוּ בֵּיה, לֹאוּ אִינּוּן רְשִׁימִין בֵּיה, אֶלְא בְּחוֹתְמָא דְשָׁקְרָא, וְאִיהוּ נְחֵשׁ דְּמִלִּיל שָׁקְרָא עַל קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּבְגִינֵיה אֲתֵמַר בְּאַרְח מִתְּלָא, שָׁקְרָא לִית לָהּ רְגֵלִין, וְכַךְ חוּיָא לִית לֵיה רְגֵלִין, עַל גְּחֻנְךָ תֵּלְךָ, וְעֵתִיד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמַחָאָה שָׁקְרָא מְעֵלְמָא, כְּמָה דָּאֵת אֲמַר (ישעיה כה ח) וּמַחָה יְהוּ”ה אֱלֹהִים דְּמַעָה מְעַל כָּל פְּנִים וְכוּ’, דְּוִדָּאִי הָאִי חוּיָא אִיהוּ מְלֵאךְ הַמּוֹת דְּקָטִיל לְבַנֵּי נִשְׁא, וְגָרִים דְּמַעָה, דְּאִיהוּ אֵל אַחֵר, וּבְמֵאִי קָטִיל בְּסָם הַמּוֹת דִּילֵיה, דְּאִיִּהי גִיְהֻנָם, וְדָא אִיהוּ סְמָא”ל.

וּבְאַלִּין פְּרָצוּפִין דְּחוּוִיין, אֲתַגְּלִיָּא אִיהוּ לְבַנֵּי נִשְׁא בְּאַרְח שָׁקְרָא לְפִתְאָה לֹון, וְרִזָּא דְּמִלָּה (תהלים קכו א) אִם יְהוּ”ה לֹא יִבְנֶה בַּיִת שׁוֹא עָמְלוּ בּוֹנֵיוּ בּוֹ, וְלִית לֹון קִיּוּמָא, אָבַל צִיּוּרִין דְּחִיּוּן אִינּוּן רְשִׁימִין בְּשִׁמָּא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּהֵאִי רְשִׁימוּ דְּמִזְוִנָה, דְּאִיהוּ שְׁד”י מְלָבָר יְהוּ”ה מְלָבָר יְהוּ”ה מְלָבָר, וְהָאִי אִיהוּ רְשִׁימוּ דְּבְרִית מִלָּה, שְׁד”י מְלָבָר יְהוּ”ה מְלָבָר, שְׁד”י הָאִי אוּקְמוּהָא שׁ תֵּלַת אַבְהוֹן, דְּאִינּוּן תְּרִין דְּרוּעִין וְגוּפָא, אֵלִין אִינּוּן תֵּלַת עַנְפִּין דְּשׁ, דְּשְׁכִינְתָּא, י צְדִיק אוֹת בְּרִית מִלָּה, וְעַל הָאִי שְׁד”י אֲתֵמַר (שמות ו ג) וְאָרָא אֶל אַבְרָהָם אֶל יִצְחָק וְאֶל יַעֲקֹב בְּא”ל שְׁד”י, בְּהֵאִי שְׁד”י, דְּאִיהוּ מְלָבָר בְּמִזְוִנָה, אָבַל וּשְׁמֵי יְהוּ”ה דְּאִיהוּ מְלָבָר בְּמִזְוִנָה, דְּאִיִּהי תְּרַעָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּאֲתֵמַר בֵּה (תהלים קיח כ) זֶה הַשֶּׁעַר לִיהוּ”ה, (שמות ו ג) לֹא נוֹדַעְתִּי לָהֶם, (דברים ו ח).

וּכְתַבְתָּם עַל מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ, אֵלִין תְּרִין סְמִכֵי קְשׁוּט, זֹו מוֹת מִן בֵּיתָא דְּאִיִּהי שְׁכִינְתָּא, וְלֹא אֲתַקְרִיב לְגַבְיָה, הִדָּא הוּא דְּכְתִיב (במדבר א יח) וְהִזְרַקְרֵב יוֹמֵת, וְאַתּוּן דְּמִזְוִו”ת אִינּוּן מְשִׁשׁ ז”ז מו”ת, וּבְגִין דָּא מֵאֵן דְּנִטִיר בְּרִית מִלָּה דְּאִיהוּ חוֹתְמָא דִּילֵיה, זֹו מוֹת מְנִיָּה, דְּאִיִּהוּ שְׁטוֹן, יִצְרַר הָרַע, רַע, טְמָא, צְפוּנֵי, מְלֵאךְ הַמּוֹת, וְלֹא יִתְקַרֵּב לְגַבְיָה, וְלֹא יְמוֹת עַל יְדֵיה.

[תיקוני זוהר - דף סו ע”ב]

וּמֵאֵן דְּמִשְׁקַר בְּבְרִית מִלָּה, הוּא מִשְׁקַר בְּחוֹתְמָא דְּמִלְכָּא, דְּאִיהוּ רְשִׁים בֵּיה שְׁד”י מְלָבָר יְהוּ”ה מְלָבָר, מְנָא לֵן מְהֵאִי קְרָא מְשִׁמַּע (דברים ל יב) מ”י יַעֲלֵה לְבָנוּ הַשְּׁמִימָה, רִישֵׁי תִיבּוֹת מִלָּה, סוּפֵי תִיבּוֹת יְהוּ”ה, וּבּוּדָאִי מֵאֵן דְּמִשְׁקַר בְּבְרִית

זֶהָר הַיּוֹמִי" - לְיִמּוּד כָּל סֵפֶר הַזֶּהָר וְתַקּוּנָיִם בְּמַעְגַל הַשָּׁנָה

מִלָּה, אֶסְתַּלַּק מִנִּיהַ יְהו"ה וּשְׂד"י, וְשָׂרְיָא עֲלֵיהּ שְׁטָן דְּאִיהוּ אֵל אַחַר, חוּיָא שְׂרִיָא בְּאַתְר דִּיהו"ה מְלַגְאוּ, וְסַם מוֹת שְׂרִיָא בְּאַתְר דְּשְׂד"י מְלַבְר, וְדָא אִיהוּ דְּאָמַר קָרָא (במדבר יט כ) אֶת מְקַדְשׁ יְהו"ה טָמֵא וְכו', אִם לָא תֵב בְּתִיבְתָא, וְסָבִיל כְּמָה יִסְוֵרִין (דף סו ע"ב) לְאַעְבְּרָא הַהוּא חוּיָא מִתְמָן, וְלִסַם הַמּוֹת דִּילֵיהּ, דְּאִיהִי צְרַעַת מִמְאָרְתָּ, בְּכִמָּה מְרַעִין וּמְכַתְּשִׁין, עַד דְּלָא אֶשְׁתָּאֵר בֵּיהּ בְּשָׂרָא דְּאִיהִי עֶפְרָא, וְרִזָּא דְּמִלָּה (ויקרא יד מב) וְעֶפְרָא אַחַר יִקַּח וְטַח אֶת הַבַּיִת, בְּגִין דְּנַחֲשׁ עֶפְרָא לְחִמוּ, עַד דִּיתְפְּרִינְס מִהַהוּא בְּשָׂרָא לָא יִזוּזוּ מִנִּיהּ, וְעֵנִי חָשׁוּב כְּמַת, מַה מִּיתָה אֲנָפוּי מִשְׁתַּנְּיִין, כְּגוּוֹנָא דָּא עֵנִי אֲנָפוּי מִשְׁתַּנְּיִין, וְהָא אוּקְמוּהוּ (תהלים יב ט) כְּרוּם זְלוֹת לְבַנֵּי אָדָם, מְאִי כְרוּם זְלוֹת, אֶלָּא מָאן דְּאֶצְטְרִיד לְבְרִייתָא אֲנָפוּי מִשְׁתַּנְּיִין כְּכְרוּם, וְכִמָּה נְשׁוּכִין דִּיִּסְוֵרִין נְשִׁיף לֵיהּ הַהוּא חוּיָא.

וְלָא עוּד אֶלָּא דְּעֵנִי חָשִׁיב כְּמַצּוֹרַע, מַה מְצוֹרַע (ויקרא יג מה) וְרָאִשוּ יְהִיה פְּרוּעַ וְכו', כִּךְ עֵנִי, מַה מְצוֹרַע מְחוּץ לְמַחְנֵה מוֹשְׁבוֹ, כִּךְ עֵנִי עָרוֹם וְיַחַד, וְעֵנִי יַחַד אִיהִי לְיִשְׂרָאֵל בְּאַתְר דְּצְרַעַתָּא, וְאַרְבַּע דִּיִּקְנִין אֵינּוֹן (ס"א גוּוֹיִין), כְּאַרְבַּע גּוּוֹיִין דְּצְרַעַתָּ, וְאֵינּוֹן נִגְע לְבָן אֲדַמְדָּם יִרְקַרְק בְּהַרְת שְׁחוּרָה, הָא אַרְבַּע, וְכִלְהוּ אֵית לוֹן אַתְרִין יְדִיעָאן בְּגוּפָא, וּמְנַהוֹן אַתְרִין לְבַנֵּי נְשָׂא כְּמָה מְרַעִין, לְבָן וְאַדְמְדָּם חֵלֵב טָמֵא וְכַבֵּד, יִרְקַרְק מְרָה, בְּהַרְת שְׁחוּרָה טְחוּל, וּמְנַהוֹן נְבַעִין אַרְבַּע מִינֵי מְרַעִין, וְאֵינּוֹן מְרָה חוּרָא, מְרָה סוּמְקָא, מְרָה יְרוּקָא, מְרָה אוּפְמָא.

וְאִם תֵּב בְּתִיבְתָא, נְחִית עֲלֵיהּ סַם חַיִּים דְּאִיהִי שְׂכִינְתָּא, וְאַתְמַר בֵּהּ (ישעיה ו י) וְשֵׁב וּרְפָא לוֹ מְאֵלִין מִינֵי מְרַעִין, וּמְחַיֵּה לֵיהּ מִמִּיתָה דְּעֵנִי יַחַד, כְּמָה דְּאַתְּ אָמַר (יחזקאל יא לב) וְהָשִׁיבוּ וְחִיו, דִּיִּשְׂרָאֵל בְּזַמְנָא דְּאֵינּוֹן עֵנִים קְרוּיִים מִתִּים, וּבְגִינֵיהּ אַתְמַר שׁוּבוּ וְחִיו, וְלִית עֵנִי יַחַד כְּעֵנִי יַחַד דְּאִיהִי אֵית בֵּיהּ אוּרִייתָא אַתְקְרִי מַת, אֶסּוּוֹתָא דִּילֵיהּ מְאִי הוּא לְהַהוּא עֶלְמָא, אוּרִייתָא, דְּאַתְמַר בֵּיהּ (משלי ג יח) עֵץ חַיִּים הִיא וְגוּמַר, וְאִיהִי אֶסּוּוֹתָא לְכָל מְרַעִין, כְּמָה דְּאַתְּ אָמַר (שם ח) רְפָאוֹת תְּהִי לְשִׁרְךָ וְכו'.

שְׂמִינֵי כְחוֹתֵם (שיר ח ו), מְאִי חוֹתֵם בְּהַאי אַתְר, דָּא אוֹת שְׁבַת וְיוֹם טוֹב, דְּאִיהוּ שְׂקִיל לְבְרִית מִלָּה, כְּגוּוֹנָא דָּא שְׁבַת, ש' לְקַבֵּל שִׁי'ן דְּשֵׁם שְׂד"י, כְּלִילָא מִתְלַת חִיוּן עֶלְאִין, מִתְלַת אֲבָהוֹן, ב' דָּא ד', דְּאִיהִי רְבִיעָא לְאַבְהוֹן, וְרְבִיעָא לְתַלַת חִיוּן, וְאִיהִי דְמוֹת אָדָם, וְלָאוּ אָדָם, הִדָּא הוּא דְכְתִיב (יחזקאל א י) וְדְמוֹת פְּנֵיהֶם פְּנֵי אָדָם, אֶלָּא מְאִי אָדָם יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, שְׁבַת בֵּיהּ שְׂד"י, יְהו"ה הוּא רְשׁוּת הַיְחִיד רְחִיבּוֹ אַרְבַּעַה וּגְבַהּ עֶשְׂרֵה יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, י' דְּשְׂד"י לְקַבֵּל אוֹת דְּשְׁבַת וְיוֹמִין טְבִין, י' בֵּיהּ אַתְרִיזוּ עֶשְׂרֵה סְפִירִין.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

האי רשימו איהו לברא דמלפא, אבל לעבדא דמלפא רשימו דיליה שד”י, מסטרא דההוא דאתמר ביה (ישעיה מג ז) כל הנקרא בשמי וכו’, ומאי ניהו מטטרו”ן, דסליק לחשבן שד”י, ואיהו אדם זעירא בדיוקנא דלעילא, ודא איהו אם פבנים אם פעבדים וכו’.

סדר הלימוד ליום ח אלול [יום 333 בשנה]

מאן דאיהו רשימו דאריה בחותמא דיליה איהו חוור באנפוי, מאן דאיהו בחותמא דשור איהו סומקא באנפוי, מאן דאיהו בחותמא דנשר איהו ירוקא באנפוי, מאן דאיהו בחותמא דדמות אדם איהו אוכס באנפוי, כגוונא דאורייתא דאתמר (שיר א ה) שחורה אני ונאווה.

[תיקוני זוהר - דף סז ע”א]

שימני כחותם, דא אורייתא, דאתמר בה (מלאכי ב ו) תורת אמת היתה בפיהו, ואיהי כלילא מעשר אמירן דאנון י, ומעשר דברן דאינון ה”ה, ומאי תורה ו’ כליל שית ימי בראשית, על לבך דא ל”ב אלהים בחושבן ל”ב, דתליין מן ו’, דאיהו ו’ זמנין טוב, ובה אשתלים (נ”א ו) שמא דארבעין ותרין אתוון, דבהון אתבריאו שמיא וארעא וכל מה דאית בהון, ודא איהו רזא פי יום נקם בלבי (ישעיה סג ד), לבי סליק מ”ב, ויכל”ו ע”ב שמהן דשמא מפרש, ועליה אתמר ללבי גליתי, ולאברי דאנון רמ”ח פקודין דאורייתא לא גליתי, ובהאי ויכלו (ה’ בששי דאיהו בו, ודא איהו ויהי (דף סז ע”א) ערב ויהי בקר יום הששי, דהאי) ה’ דהששי איהו מלכות שביעאה, ואיהי אתקריאת ע”ב, ובה רכיב ו’ למפרק לישראל, הדא הוא דכתיב (ישעיה יט א) הנה יהו”ה רוכב על ע”ב קל, בגין דאיהי כללא דתלת אבהן, דתליין מנהון ע”ב שמהן, ואתכלילן בה, ולקבל תלת אבהן אתמר בויכלו תלת זמנין שביעי, ודא איהו רזא דשב”ת, ב”ת ש, דאינון ויסע ויבא ויט דאתכלילן בב”ת, בההיא זמנא חלה זכות אבהן, דמיומא דאתחריב פי מקדשא עלמא אתקרי תהו ובהו, מתמן ואילך אתקיים קרא (תהלים פט ג) אמרתי עולם חסד יבנה, חס”ד סליק לחושבן ע”ב שמהן.

ודא רזא דאתקשר שביעי ביומא קדמאה, ומאן שביעי דא צדיק אות דשבת ויומין טבין, ורזא דמלה חי יהו”ה שכבי עד הבקר (רות ג ג), ודא בקר דאברהם, ההוא דאתמר ביה (בראשית יט כז) וישפם אברהם בבקר, ואיהו חסד דיליה, בגין דבהאי חסד אתתקן פרסייא דאיהי נפילה, הדא הוא דכתיב (ישעיה טז ה) והוכן בחסד פסא, וביה תקום, ורזא דמלה ובחסד עולם רחמתיך (שם גז ח), וכל ספירן מתקשרין בימינא, בגין דעליה אתמר (דברים לג ב) מימינו אש דת למו, מימינא

זֹהַר הַיּוֹמִי" - לְיִמּוּד כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר וְתַקּוּנָיִם בְּמַעְגַל הַשָּׁנָה

אֲתִיּוּיָהּ אֲוֹרֵייתָא, בְּגִין דָּא מוֹלִיף לְיִמִּין מִשֶּׁה זְרוּעַ תְּפֹאֲרֵתוֹ, וּבּוֹקֵעַ מִיָּם (ישעיהו סג יב) דְּאֲוֹרֵייתָא מִתְמָן, מַה דְּאֲבֵרְהֶם, לְמַהוּי לִיהָ בְּהָ שֵׁם עוֹלָם, וּבְהָ אֲשֶׁתְּלִים ה' דְּמִשֶּׁה, דְּאִיהִי בְּמִשְׁכּוֹנָא לְגַבְיָהּ דְּאֲבֵרְהֶם בְּמִשֶּׁה, דְּאִייתִי אֲוֹרֵייתָא, עַד דְּיִפְרוֹק לְבָנוּי, וְרִזָּא דְּמִלָּה פִּימִי צִאתָךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאָנוּ נִפְלְאוֹת (מִיכָה ז טו).

וְרִזָּא דְּפוּרְקָנָא בְּהַאי חוֹתְמָא אִיהוּ, דְּעֵלְיָה אֲתָמַר (ישעיהו נה יב) פִּי בְּשִׂמְחָה תִּצְאוּ וּבְשָׁלוֹם תּוּבְלוּן, בְּשִׂמְחָה סְלִיק לְחוּשְׁבָן אֲדָן דְּאִיהוּ אֲדָנִי, אֲרוֹן הַפְּרִיִת אֲדוֹן כָּל הָאֶרֶץ אֲתִקְרִי, בַּר מֵאֵת ש' דְּאִיהוּ תִּלְתַּת מֵאָה, וְאִינוּן תִּלְתַּת אֲבָהֶן דְּאֲתַחֲבְרוּ בָּהּ, וְאֲתוּוֹן בְּשִׂמְחָה אִיהִי מִחֻשְׁבָּהּ, ש' תִּלְתַּת אֲבָהֶן בְּחֻמָּה ה"ן, וְאִיהִי שְׂכִינְתָא דְּלִית לָהּ יְחוּדָא אֲלָא בְּמִינָהּ, כְּמַה דְּאֲתוּוֹתָא דְּה"ן, וְאֲתַעֲבִידוּ עֲשָׂרָה וְאֲתַעֲבִידוּ מֵאָה, כְּמַה דְּשְׂכִינְתָא כְּלִילָא כְּלָחוּ עֲשָׂרָה וְכָלְהוּ מֵאָה, וְהִינְנוּ דְּכַתִּיב (דְּבָרִים י יד) הֵן לִיהו"ה אֱלֹהֵיךְ הַשָּׁמַיִם וְשָׁמַי הַשָּׁמַיִם, וְרִזָּא דְּמִלָּה הֵן אֲדָנִי.

וּבְשָׁלוֹם תּוּבְלוּן (ישעיהו נה יב), ש' תִּלְתַּת אֲבָהֶן, ו'ו' תְּרִין מְשִׁיחִין, מ' ל"ב דְּוּבְשָׁלוֹם סְלִיק ע"ב, וְדָא אִיהוּ דְּאֲתָמַר (בְּרֵאשִׁית כח כא) וְשָׁבְתִי בְּשָׁלוֹם אֶל בֵּית אָבִי, שְׂמֻחָה אִיהוּ דְּאֲתָמַר בֵּיהּ (קֹהֶלֶת ט ז) לֵךְ אֲכֹל בְּשִׂמְחָה לְחֻמְךָ וּשְׂתֵה בִלְבָב טוֹב יִינֶה, דָּא יִין הַמְּשׁוּמָר בְּעֵנְבִיו, וְעֵלְיָה אֲתָמַר (תְּהִלִּים כה יד) סוּד יְהו"ה לִירֵאָיו, יִין טוֹב דָּא צְדִיק, דְּאֲתָמַר בֵּיהּ (ישעיהו נז א) הַצְדִּיק אֲבָד, וּמֵאִי אֲבָד אֲבָד הֵהוּא נְבִיעוּ, וְאֲשֶׁתָּאֵר נַחֲרַב וְיָבֵשׁ בְּבֵית רֵאשׁוֹן וְשָׁנִי.

קָם סְבָא וְאָמַר אֲדָנִי בְּמִחְשָׁבָה סְלִקָא, וְלֵאוּ בְּחֻשְׁבָן, וְעֵלְיָה אֲתָמַר (זכריה ב יז) ה"ס כָּל בְּשָׂר מִפְּנֵי יְהו"ה כִּי נִעֹר מִמְּעוֹן קִדְשׁוֹ, יִתְעַר בֵּיהּ כְּמַה דְּאֲתַעַר מִשְׁנַתִּיהָ וְחֹזֵר לְשְׁנַתִּיהָ, עַד דְּיִתְעַר יְהו"ה דְּאִיהוּ רַחֲמֵי, לְקִיּוּמָא בֵּיהּ וּבְרַחֲמִים גְּדוּלִים אֲקַבְצָךְ (ישעיהו נד ז), גְּדוּלִים אֲתִקְרִיאַת מִסְטָרָא דְּהָא"ל הַגְּדוֹל דְּאִיהוּ חֶסֶד, וְשְׂכִינְתָא בֵּיהּ סְלִקָא לְאֲתִקְרִי גְּדוּלָה, וּבֵיהּ וְדָאִי רִזָּא דְּפוּרְקָנָא, כְּגוּוֹנָא דָּא יו"ד ה"א וְא"ו ה"א יְהו"ה, וְא"ו בֵּיהּ רִזָּא דְּפוּרְקָנָא, דְּאִיהוּ רְשִׁים בְּשֵׁמָא דְּע"ב, דְּאִינוּן וְה"ו אֲנִי וְה"ו רִישֵׁי תִיבִין וְא"ו, תִּלְתַּת עֲשָׂר מְכִילָן דְּרַחֲמֵי דְּאֲוֹרֵייתָא, דְּאֲתִיּוּיָהּ מִימִינָא.

אֲשֶׁתָּאֵר יו"ד ה"א ה"א דְּסְלִיק לְחֻשְׁבָן ל"ב, וְאִיהוּ ב' מִן בְּרֵאשִׁית ל' לְעֵינֵי כָּל יִשְׂרָאֵל, וְעוֹד אִיהוּ ל"ב אֱלֹהִים דְּעוֹבְדָא דְּבְרֵאשִׁית, דְּעֵלְיָה אֲתָמַר (ישעיהו סג ד) כִּי יוֹם נָקָם בְּלִבִּי וּשְׁנַת גְּאוּלֵי בָּאָה, וּשְׂמָא דְּע"ב אִיהוּ וְיִכְל'וּ, בֵּיהּ אֲשֶׁתְּלִים רִזָּא דְּפוּרְקָנָא, וְעֵלְיָה אֲתָמַר לְלִבִּי גְּלִיתִי דְּאִיהוּ חוּשְׁבָן וְיִכְל'וּ, וּבֵיהּ אֲתִקְרִי קְרָא (תְּהִלִּים פט ג) אֲמַרְתִּי עוֹלָם חֶסֶד יִבְנֶה, וּכְמַה דְּנִפְקוּ מִמִּצְרַיִם בְּרִזָּא דְּע"ב שְׂמָהֶן, כְּךָ יִפְקוּן בְּהוֹן כַּד יִפְרְקוּן בְּבִתְרֵייתָא, בְּהַהוּא זְמַנָּא חֶסֶד יְהו"ה מְלָאָה הָאֶרֶץ (שִׁם ל ג ה), וְעֵלְיָה אֲתָמַר (ישעיהו נד ח) וְחֹסְדִי מֵאֲתָךְ לֹא יִמוּשׁ, וּבְחֶסֶד עוֹלָם רַחֲמֵתִיךָ, וּבְגִין דָּא

זֹהַר הַיּוֹמִי" - לְיִמּוּד כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר וְתַקּוּנֵי בְּמַעְגַל הַשָּׁנָה

שֶׁבַח דָּוִד לְקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא בְּגִלוֹתָא דְאִיהִי שְׁאוּל בְּהַאי חֹסֶד, כְּמָה דְאֵת דְאֵת אָמַר (תהלים פו יג) כִּי חֹסְדֶךָ גָּדוֹל עָלַי וְהִצַּלְתָּ נַפְשִׁי מִשְׁאוּל תַּחַתְיָהּ.

[תיקוני זוהר - דף סז ע"ב]

וְאִי אוּמִין (דף סז ע"ב) דְּעֵלְמָא דְחֻקִּין לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל יוֹתֵר מְדַאי, קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא חָס עַל ד' מִן חֹסֶד דְאִיהִי דְלִ"ת בְּגִלוֹתָא, וְאֵתְקִיִּים קָרָא בֵּיהּ (ישעיה סו ז) בְּטָרָם תַּחֲלִיל יְלֵדָה, וְשִׁבְעִין תִּיבִין דְּמִזְמוֹר יַעֲנֶה יְהוָה בְּיוֹם צָרָה (תהלים כ ב) אֵינּוֹן לְקַבֵּל שִׁבְעִים שָׂרִים, דְּאֵינּוֹן צִירִים וְחַבְלִים דְּשִׁכְנִיתָא עֲלָאָה וְתַתָּאָה, דְּאֵתוּוֹן ב' בֵּיהּ אֵתְקִרְיָאן פְּלִטְרִין גְּדוּלִּים, הֵדָא הוּא דְכַתִּיב (תהלים קיא ב) גְּדוּלִּים מַעֲשֵׂי יְהוָה, וְקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא בֵּיהּ אֵתְקִרְיָא גְּדוּל, כְּמָה דְאֵת דְאֵת אָמַר (שם קמז ה) גְּדוּל אֲדוּנִינוּ וְרַב כַּח, וּבֵיהּ סִלְקִין יִשְׂרָאֵל לְגְּדוּלָהּ.

וְשִׁכְנִיתָא בֵּיהּ אֵתְמַר (שמות לג כא) הִנֵּה מְקוֹם אֵתִי, בְּהֵוּא זְמַנָּא אֵתְקִיִּים בֵּיהּ קָרָא (תהלים לד ד) גְּדָלוֹ לְיְהוָה אֵתִי, וּבֵיהּ (נ"א וביה) אֵתְמַר בְּקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא בְּהֵוּא זְמַנָּא כִּי גְּדוּל אֵתָהּ וְגוֹמַר (שם פו י), וּבֵיהּ עוֹשֶׂה גְּדוּלוֹת עַד אֵין חֻקֶּךָ (איוב ט י), וְדָא אִיהוּ חֹסֶד, בֵּיהּ וְיִכְלוּ, ה' בְּשִׁשִּׁי (נ"א וביה ויכלו בהשש), בְּגִין דְּבֵיהּ ה' דְּאֲבָרְתָם אֲזִיל ו' לְגַבְתָּ, מִיַּד יִתְעַר י"ה לְקַרְבָּא, הֵדָא הוּא דְכַתִּיב (שמות יז טז) כִּי יָד עַל פֶּס י"ה, וְשִׁשִּׁי אִיהוּ אֶלְפָּה שְׁתִּיתָאָה, שְׁבִיעִי יְסוּד, בֵּיהּ אֵתְכַלִּילוּ וְאֵתְיִיחַדוּ שִׁית סְפִירָן, הֵדָא הוּא דְכַתִּיב (בראשית ב א) וְיִכְלוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ, דָּא קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנִיתָא, דְּאֵינּוֹן ו"ה, יוֹם הַשְּׁשִׁי בְּגִין דְּעֵלְיָה אֵתְמַר (ד"ה א כט יא) כִּי כָל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ, וְתִרְגוּמוֹ דְּאֵחִיד בְּשָׁמַיָא וּבָאָרְעָא, וְדָא אִיהוּ כ"ל, וְעֵלְיָה אֵתְמַר (בראשית ב א) וְכָל צְבָאָם, מְאִי צְבָאָם תִּרִי סְמִכֵי קְשׁוּט.

וּבֵיהּ אֵתְקִרְיָאוּ תֵּלֵת אַבְהֵן שְׁבִיעִיּוֹת, כְּמָה דְאֵת דְאֵת אָמַר (שם) וְיִכָּל אֱלֹהִים בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי, וְיִשְׁבוֹת בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי, וְיִבְרַךְ אֱלֹהִים אֵת יוֹם הַשְּׁבִיעִי, וְיִבְרַךְ אוֹתוֹ מִסְטָרָא דְּבִרְכָה, וְיִקְדֵּשׁ אוֹתוֹ מִסְטָרָא דְּקְדוּשָׁה, וְיִשְׁבוֹת בּוּ מִסְטָרָא דְּיַחּוּד, וְדָא אִיהוּ וְיִכְלוּ, דְּאֵתְכַלִּילוּ בֵּיהּ תֵּלֵת אַבְהֵן, דְּאֵינּוֹן בְּרִזָּא דְשָׁמָא דְע"ב, כְּגוֹוִנָּא דְע"ב תִּיבִין, גְּבוּרָה פְּלָלָא דְרִי"ז אֵתוּוֹן דְּאֵת בְּשָׁמָא דְע"ב, עֲמוּדָא דְאֵתְעִיתָא דְאִיהוּ ו' כְּלִיל פְּלָא, וְדָא אִיהוּ רִזָּא (שמות לד ו) וְיַעֲבֹר יְהוָה עַל פָּנָיו, ע"ב רִי"ז יְהוָה, עַל פָּנָיו מְאִי פָּנָיו, אֲנַפּוּי דָּא וְא"ו י"ג מְכִילָן דְּרַחֲמֵי, דְּאֵתְמַר בְּהוֹן (ישעיהו נד ז) וּבִרְחֻמִּים גְּדוּלִּים אֶקְבָּצְךָ, גְּדוּלִּים וְדָאִי מִסְטָרָא דְחֹסֶד, דְּאִיהוּ הָא"ל הַגְּדוּל.

וְכֹלָא אֵתְכַלִּיל בְּשִׁבְעִיַת דְאִיהִי מְלָכוּת, ה' שְׁבִיעִי ה' וְדָאִי בְּכָל שְׁבִיעִיּוֹת פְּלִילָא, וְאִיהִי ה' דְּיוֹם הַשְּׁשִׁי, יוֹם דָּא צְדִיק, עֲלִיָּה אֵתְמַר (זכריה יד ט) וְהָיָה יְהוָה לְמִלְחָה עַל כָּל הָאָרֶץ וְגוֹמַר, אִיהוּ יוֹם הַשְּׁשִׁי, וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי יוֹם דְּכַלְהוּ יוֹמִין, וְעֵלְיָה אֵתְמַר (רות ג יג) שֹׁכְבֵי עַד הַבֶּקֶר, וְדָא הוּא בְּקֶר דְּאֲבָרְתָם, דְּכַתִּיב (בראשית יט כז) וַיִּשְׁכַּם

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אברהם בבקר, וישפם לפורקנא, וביה הבקר אור, דאתמר ביה (משלי ו כג) ותורה אור, והאי איהו אור דאתמר ביה (שמות י כג) ולכל בני ישראל היה אור, ואיהו פסח דרועא ימינא, וביה עתידין ליגאל.

דבר אחר שימני כחותם על לבך (שיר ח ו), האי קרא על שכונתא אתמר דאיהי בגלותא, חותם לא כתיב, אלא כחותם, פההוא חותם דגושפנקא דאיהי חותם אמת, ובה (נ"א ודא) חתמנו לחיים, ומאי ניהו האי חותם דבה חיים, אלא דא עץ החיים, דביה בני חיי ומזוני נפקין, עץ ודאי ההוא דאתמר ביה עץ החיים מהלך חמש מאות שנה, והאי עץ איהו ו', מהלך חמש מאות שנין דא ה', החיים אינון אבא ואימא דאינון י"ה, י' איהו חכמה, ומנלן דאתקרי חיים, כמה דאת אמר (קהלת ז יב) והחכמה תחיה בעליה, ה' ביה אימא עלאה, מנא לן דאתקרי חיים, כמה דאת אמר (משלי ג יא) עץ חיים היא ודאי, ותרוייהו (שם ד כב) פי חיים הם למוצאיהם.

[תיקוני זוהר - דף סח ע"א]

ושכונתא תתאה איהו רישומא בהאי חותמא דאיהו חותם אמת, וכל ציורין דהאי חותמא אינון רשימין בה, לאשתמודעא דאיהי ציורא דעמודא דאמצעייתא, דאיהו אמת, אדם (ס"א דא איהו) חותם דיליה יו"ד ה"א וא"ו ה"א, איהו חתים ביה לחיים, ומניה ירתין בני ישראל בני חיי ומזוני, חיי מסטרא דאבא ואימא דאינון י"ה, בני מסטרא (דף סח ע"א) דעמודא דאמצעייתא, דעל (נ"א ועל) שמיה אתקריאו ישראל לתתא בני בכרי ישראל, ואיהו ו', מזוני, מסטרא דה' דאיהי המוציא לחם מן הארץ, ובזמנא דירתין מניה אלין תלת (נ"א תרין) דרגין דכלילן בשמיה, אתקריאו ישראל לתתא בנוי דקודשא בריך הוא, כמה דאת אמר (דברים יד א) בנים אתם ליהו"ה אלהיכם, ובזמנא דירתין ישראל משמוי דקודשא בריך הוא אלין תלת בני חיי ומזוני, אתמר בהון (שיר ח ו) פי ענה כמות אהבה, תקיפא איהי ממיתה אפרשותא דקודשא בריך הוא מבנוי, ומנלן דאפרשותא אית בין קודשא בריך הוא ובנוי, הכא אוכח, (ישעיה נט ב) פי אם עונותיכם היו מבדילים וכו', וקשה איהי ממיתה, ועלה אתמר (רות א יז) פי המות יפריד ביני ובינך.

ובזמנא דישראל מקיימין פקודיא דאורייתא ברחימו, קשה כשאול קנאה (שיר ח ו), דמקנא קודשא בריך הוא על סמא"ל ועל נוקביה, דאינון גרמין לבר נש מיתה בחובביהו, וגרמין לון למחטי, ובגין דא עתיד קודשא בריך הוא לנטלא נוקמא מנייהו, ולאעברא לון מן עלמא, דסמא"ל ונוקבא דיליה איהי מיתה, דאיהי לילי"ת מלאך המות יצר הרע, דנוקבא איהי עם דכורא, ודכורא עם נוקבא, והאי מנלן, קרא אוכח דכתיב (בראשית ג יז) בעצבון תאכלנה, אדם חאב בנוקבא אתייהב ליה יצר הרע נוקבא, חוה חבת בדכורא אתייהב לה יצר הרע מדכורא,

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ועלה אתמר (שם טז) בעצב תלדי בנים, ודא איהו פי עזה כמות אהבה וכו' (שיר ח
(1).

ועוד פי עזה כמות אהבה, אם ישראל יתערוך לה להאי אהבה קדם זמנא, צריכין
לאתערא לה כדקא יאות, ואי לאו לא יתערוך לה, הדא הוא דכתיב (שיר השירים ג
ה) השבעתי אתכם בנות ירושלים בצבאו"ת או באילות השדה וגומר, דאומאה איהי
דלא שריא על כרסייא עד דנטיל נוקמא מעמלק, דחלל תרין אתוון דאינון י"ה,
דנפיק מן מיל'ה מ"ל י"ה, ובגין דא (שמות יז טז) פי יד על כס י"ה ודא א.

וכד מטא זמנא לנקמא מניה, ושלחובין דאשא נפקין מהאי י"ה, כמה דאת אמר
(שיר ח ו) רשפיה רשפי אש שלהבת י"ה, ואינון שלחובין דאיש ואשה, דתמן א"ש
א"ש, ותמן י"ה, איש כמה דאת אמר (שמות טו ג) יהו"ה איש מלחמה, דנטיל
נוקמין מפרעה ומעמיה, אשה דא שכנתא דאתמר בה (משלי יח כב) מצא אשה
מצא טוב וגומר.

דבר אחר שימני כחותם, כ"ח ת"ם, כ"ח דא שכנתא עלאה, כ"ח מ"ה מן
חכמה, ועלה אתמר (במדבר יד יז) ועתה יגדל נא פח אדנ"י, ת"ם דא ישראל
דלעילא, דעל שמיא אתקרי יעקב תם, כמה דאת אמר (בראשית כה כז) ויעקב איש
תם, ובגין דאיהו דיוקנא דחותם אמת דלעילא, אתמר ביה (מיכה ז כ) תתן אמת
ליעקב, ומאן דאשתדל באורייתא דאתקרי תורת אמת, דיוקניה חקיקא לעילא
בההוא חותם אמת, ומאן דמשקר בה כאלו אפיל אורייתא לתתא, הדא הוא דכתיב
(דניאל ח יב) ותשלף אמת ארצה, ובההוא זמנא נפיל דיוקניה וחותמיה לתתא, ונפיל
מזליה, ואסתלק ההוא פח מניה, בההוא זמנא סמא"ל וחיליה דאינון חיוון ובעירן
ועופין מסאבין רדפין אבתריה, הדא הוא דכתיב (איכה א ו) ויילכו בלא כח לפני
רודף.

אם תב בתיבתא תב ההוא פח לגביה דאיהי שכנתא עלאה, בההוא זמנא
אתקיים ביה (ישעיה מג ד) ואתן אדם תחתיה ולאמים תחת נפשה, מאי אדם הא
אוקמוהו אל תקרי אדם אלא אדום, ולאומים ולאם מלאום יאמין (בראשית כה כג),
בההוא זמנא אומה דישראל יתקפון (נ"א יתגברון) על אומה דעשו, בחילא דהאי פח
דאתלבש בשבע תיבין דעובדא דבראשית, כ"ח אתוון שכנתא עלאה, שבע תיבין
כלילן בשכנתא תתאה.

והאי כ"ח איהו רזא דכ"ח פרקין דעשר אצבעות, דבהון והיה כאשר ירים משה
ידו וגבר ישראל (שמות יז יא), ובגין דא אוקמוהו זכרונם לברכה למי נושאים כפיים
לרום השמים, דצריך האי פח לסלקא ליה לגבי חכמה, ודא איהו רום שמים, ואיהו
יוד"ה ו"א ו"ה"א דשארין בעשר אצבען, על האי פח, ואיהו חכמה כ"ח מ"ה,

זֶהָר הַיּוֹמִי" - לְיִמּוּד כָּל סֵפֶר הַזֶּהָר וְתַקּוּנֵי בְּמַעְגַל הַשָּׁנָה

וְהָאֵי כַח עֲלִיָּה אֲתָמֵר (דְּנִיָּאל א ד) וְאֲשֶׁר כַּח בְּהֵם לְעִמּוּד בְּהִיכַל הַמֶּלֶךְ, לְעִמּוּד בְּצִלּוֹתָא דְעִמִּידָה, בְּהִיכַל הַמֶּלֶךְ סָתָם דָּא אֲדִנִּי דְסֻלְיָק לְחֻשְׁבָּן הֵיכָל, וְהָאֵי כַח אֵיְהוּ רְזָא (דְּבֵרִים ו ד) דִּיהוּ"ה אֱלֹהֵינּוּ (דָּף סח ע"ב) יְהוּ"ה, כּוּז'וּ בְּמוֹכְס'וּ כּוּז'וּ, וְעֲלִיָּה אֲתָמֵר כָּל הָעוֹנָה אֲמֵן יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרַךְ בְּכָל כַּחוּ, דְּאֵיְהוּ כַח דְּאֲתַלְבֵּשׁ בְּתַרְיִן דְּרוּעִין דְּאֵינּוֹן חֶסֶד וּגְבוּרָה, וְצָרִיף לְסֻלְקָא לִיָּה לְגַבִּי י' דְּאֵיְהוּ רוּם שְׁמַיִם, וּלְנַחְתָּא לִיָּה לְגַבִּי ו' דְּאֵיְהוּ שְׁמַיִם, דְּעֲלִיָּה אֲתָמֵר (מַלְכִים א א לב) וְאֲתָה תִשְׁמַע הַשְּׁמַיִם, כִּד נַחְתָּא לִיָּה לְגַבִּי עִמּוּדָא דְאַמְצַעִיתָא, לְמַפְרָק בְּהַ לְיִשְׂרָאֵל בְּנוֹי, וְכִד סֻלְיָק לָהּ לְגַבִּי רוּם הַשְּׁמַיִם דְּאֵיְהוּ י', לְמִיטַל נּוֹקְמָא מְעַמְלָק.

וְדָא אֵיְהוּ וְהִיָּה כַּאֲשֶׁר יָרִים מִשָּׁה יְד'וּ (שְׁמוֹת יז יא), וְאֵיְהוּ יְד' ו', וְאֵיְהוּ יו'ד, וְאֵיְהוּ י"ה, וּלְבַתֵּר נַחִית הָאֵי כַח לְגַבִּי וְא'ו', דְּאֵיְהוּ י"ג מְכִילֵן דְּרַחֲמֵי, לְמַפְרָק לְבְנוֹי דְיִשְׂרָאֵל, כְּמָה דָּאֲתָ אֲמַר (יִשְׁעִיָּה נד ז) וּבְרַחֲמֵי גְדוּלִים אֲקַבְצֵךְ, וְכ"ח בְּהָאֵי וְא'וּ אֲשַׁתְּלִים וְאֲתַעְבִּיד א"ם, בְּהֵוָּא זְמַנָּא (בְּרַאשִׁית ג כ) כִּי הִיא הִיְתָה א"ם כָּל ח"י, וְדָא ח"י עֲלִמִין, דְּבָהּ אֲתַמְלִי וְאֲשַׁתְּלִים בְּח"י בְּרַכָּאן דְּצִלּוֹתָא.

ה"א ה"א תְּלִיין מִן תְּרִין ה"ה, דְּאֵינּוֹן ה"א ה"א בְּחֻשְׁבָּנָא י"ב, וּמְנַיְיְהוּ תְּלִיין אֲתוּוֹן כְּפּוֹלִים, וְאֵינּוֹן תְּלִיין מִן תְּרִין ה"ה פְּשׁוּטוֹת, וּבְהוֹן סֻלְקִין לְחֻשְׁבָּן י"ד, וְדָא אֵיְהוּ כִּי י"ד עַל כֶּס י"ה (שְׁמוֹת יז טז), וְכֵן וְא'וּ י"ג מְכִילֵן דְּתְלִיין מִן ו'וּ פְּשׁוּטָה, וּבָהּ אֲשַׁתְּלִים י"ד, וְדָא אֵיְהוּ יְד' לִיד לָא יִנְקָה רַע (מִשְׁלֵי יא כא), דָּא עֲמַלְק, לְעִילָא וְתַתָּא נְטִיל נּוֹקְמָא מִינֵיהּ, נְטִיל נּוֹקְמָא לְעִילָא בִּי"ד, וּלְתַתָּא בִּי"ד, וְדָא אֵיְהוּ הֵנָּה י"ד יְהוּ"ה הוּיָה (שְׁמוֹת ט ג), ו' ו' ה"א (ב"א ו' וְה"א עִם ו') וְה"ה אֵינּוֹן כ"ה, יו"ד כ' וְתְלִיין מִן י' פְּשׁוּטָה הָרִי כ"א, כְּחֻשְׁבָּן אֵהִי"ה, וְסֻלְיָק כִּלָּא מ"ט אֲנַפִּין דְּאוּרִייתָא, כְּגוּוֹנָא דָּא כ"ח דְּאֵיְהוּ תְּמַנְיָא וְעֶשְׂרִין, אֵהִי"ה דְּאֵיְהוּ כ"א, הָרִי מ"ט, וְכִלָּא יו"ד ה"א וְא'וּ ה"א, יְהוּ"ה, יו"ד ה"א וְא'וּ ה"א מ"ה, יְהוּ"ה ד', סֻלְיָק מ"ט.

לְבוּשָׁא דְיו"ד חֶסֶד, לְבוּשָׁא דְה"א גְבוּרָה, לְבוּשָׁא דְו'וּ תְּפָאֲרַת, לְבוּשָׁא דְה"א מְלָכוֹת, נְצַח קְשׁוּרָא דִילֵיהּ חֶסֶד, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (תְּהִלִּים טז יא) נְעִימוֹת בִּימִינֵךְ נְצַח, הוּד קְשׁוּרָא דִילֵיהּ גְבוּרָה, צְדִיק קְשׁוּרָא דִילֵיהּ עִמּוּדָא דְאַמְצַעִיתָא, דְּגוּף וּבְרִית חֲשִׁבִינָן חֵד, מְלָכוֹת שְׁלִימוּ דְלָהוֹן, אֵיְהִי שְׁלִימוּ דְעֲלָאִין וְתַתָּאִין.

כְּתָר עֲלִיוֹן דָּא אֵיְהוּ שְׁלִימוּ דְחֻמְשִׁין שְׁעָרֵי בֵּינָה, וְדָא אֵיְהוּ דָּלָא אֲתִיְיָהִיב לְמִשָּׁה, דְּעֲלִיָּה אֲתָמֵר (אִיּוֹב כא ז) נְתִיב לָא יְדַעוּ עֵיט, וְעֲלִיָּה אֲמַרוּ זְכוּרִים לְבָרְכָה בְּמוֹפְלָא מְמַךְ אֵל תְּדַרוּשׁ וְכו', בְּגִין דְּאֵיְהוּ מְקוּר דְּלִית לֵיהּ סוּף, וּבְמִקּוּרָא דְּלִית לֵיהּ סוּף מֵאֵן יְכִיל לְאַשְׁגָּא וּלְאַשְׁכַּח לֵיהּ (סִיפָא).

קָם סְבָא וְשָׂאִיל וְאַמְאֵי אֲתַקְשֶׁר נְצַח עִם חֶסֶד כְּמָה דְּאוּקִימְנָא נְעִימוֹת בִּימִינֵךְ נְצַח (תְּהִלִּים טז יא), וְכֵן הוּד עִם גְבוּרָה, אֲלָא בְּגִין דְּדְרוּעָא יְמִינָא לָא אֵיְתָ בֵּיהּ אֲלָא

תלת פרקין, וכן בשמאלא, ובגין דא אתקשר שוקא ימינא דאית בה תלת פרקין עם דרועא ימינא לשריא ביה ה"א, וכן דרועא שמאלא עם שוקא שמאלא לשריא ביה ה"א, וכן גוף וברית אינון ו' ו', ושריא בהון א דאיהי אימא, ואתעבידו י"ג וא"ו, יו"ד שריין בעשר אצבעאן דידין ובעשר אצבעאן דרגלין, משום דאתחלתא דשמא קדישא מחכמה שריא דאיהי באצבען.

כתר עלאה שריא ברישא דבר נש, דתמן מחשבה סתימאה, וכמה דמחשבה איהי סתימא, כף איהו סתים, אין סוף אתקרי מלגאו, כתר עלאה מלבר, כתר דרישא עלאה, ארבע יסודין דגופא בהון שריא יהו"ה, ודא איהו כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו (ישעיה מג ז), בראתיו דא נשמתא קדישא דאיהי עולם המחשבה, יצרתיו דא רוח ממללא דמיניה חיוון (נ"א חייך) ממללין, עשיתיו דא נפש דתמן עשייה, דשריא ברמ"ח פקודין.

תקונא עשרין ותלת

[תיקוני זוהר - דף סט ע"א]

(דף סט ע"א) בראשית ברי"ת א"ש, ברית דא צדיק, כל אתקרי, קשורא דכל אברין דגופא, ח' דאיהו תמניא יומין, אינון שעורא דשבת, דאיהו תרין אלפין אמין לכל סטר, לנטרא בהון אות שבת, פגוונא דא אינון תמניא יומין תחום לקבלא בהון אות ברית, ולנטרא ליה בהון, דלא אתעביד באות ברית חלול.

אמר רבי אלעזר אבא יומא חד הוינא אזלי אנא ורבי יוסי, ואתא בריה דרב המנונא סבא מההוא עלמא, בדיוקנא דהאי עלמא ואודמן לן בארחא פגוונא דמחמר בתרין חמרין, ושאיילנא (נ"א ושאייל לן) מאי את שבתותי תשמורו ומקדשי תיראו (ויקרא יט ג), ואמר איהו מילין שפירין, אבל עם כל דא בעינא למשמע מפומך, אמר ליה ברי בודאי ברית איהו שקיל לשבת, ובגין דא (בראשית ירא שבת וכו').

תקונא עשרין וארבע

בראשית יר"א שב"ת, (ובה) שבתותי תהא דחיל, יר"א תור"ה, יר"א ברי"ת, כמה דצריך נטירו דברית, דלא יעול ליה ברשו נוכראה, פגוונא דא צריך בר נש נטירו דשבת, דלא לאפקא מרשות היחיד ויעול ברשות הרבים, רשות היחיד איהי שכנתא, רחבו ד' ואינון יהו"ה, וגבהו עשרה יו"ד ה"א וא"ו ה"א, רשות הרבים נחש אשת זנונים, סם דאל אחר דאיהו סמא"ל, ואיהו פללא דשבעין אומין, ואיהי

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

חללה זונה, ובעלה חלול שבת איהו, ובגין דא מאן דאפיק מרשות היחיד לרשות הרבים חייב סקילה.

ערוב איהו עמודא דאמצעייתא, וביה מטלטלין מבית לבית, דאנון שכינה עלאה ותתאה, ועלייהו אתמר את שבתותי תשמורו ומקדשי תיראו, דא מקדש יו"ד, אות שבת (דא ברית) דצריך לנטרא ליה בבת זוגיה, דאיהי קדושה דיליה, ברכה דיליה, דעלה אתמר (בראשית ב ג) ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אותו, ויברך דא ברכה, ויקדש דא קדושה, ולגבי תרוייהו הוו נפקי קדמאי לקדמות כלה, והוו אמרי תרי זמני באי כלה באי כלה, בההוא זמנא קול חתן וקול כלה.

ועוד מקדשי באת יו"ד, בגין דלית קדושה פחות מעשרה, וצריך לברכא לון ולקדש לון בקדוש על היין, בשבעין תיבין דקדוש ויכל'ו פחושבן בי"ן, וצריך למימר סברי מרנו, ואינון דאמרין וענו לחיי, בגין דאתקשרו באילנא דחיי, ולא באילנא דמותא, דאיהו גפן דחב ביה אדם קדמאה, דחד אמר חטה היתה, וחד אמר גפן, וכלא קשוט.

[תיקוני זוהר - דף סט ע"ב]

שבע מינין אינון חטה ושעורה גפן ותאנה ורמון זית שמן ודבש, חטה ושעורה והא אתמר, וצריך לאחזרא עלייהו, חטה הא אתמר, שעורה דאפיק ה' משעור דילה, גפן סחטה ענבים ברשו אחרא, ועבד יין נסה, ואתעביד אילנא דטוב ורע, תאנה לקיט תאיני קדם זמנייהו קדם דאתבשלו, כף לקיט הוא מעלמא קודם זמניה, ודא איהו רזא מאן דגרים די ימותון בנוי קדם זמנייהו, הדא הוא דכתיב (קהלת ה ה) למה יקצוף האלהים על קולך וחבל את מעשה ידיך, ורזא דמלה (ירמיהו ב ל) לשוא הפיתי את בניכם וגומר, ובגין דא (שמות כ ז) לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא. רמון, בן זומא ביה חב, אבל רבי מאיר תוכו אכל קליפתו זרק, דקליפין אינון אומות העולם, ישראל מוחא בינייהו, בן פגיונא דא שכינתא איהי פרדס (דף סט ע"ב) בגלותא, ואיהי מוחא מלגו, אגוז קרינן ליה, כמה דאמר שלמה מלכא, אל גנת אגוז ירדתי (שיר ו יא), ואיהי שכינתא איבא מלגאו, הדא הוא דכתיב (תהלים מה יד) כל כבודך בת מלך פנימה ממשבצות זהב לבושה, וקליפין הן כמה רשויות נוכראין, ובשבת מכלא אתפשטת, ואתלבשת בלבושין שפיראן, וכן צריכין ישראל לתתא, לאתחדשא בשבת בלבושין שפיראן, וכן לאטעמא בשבת מכל מאכלין טבין, בגין לקשרא ולארקא ברכאן לגבה מכל ספירן, ולמהוי אשתקיא מכלהו.

וצריך לקיימא בה ענג, דאיהו צדיק דנפיק מעדן, דאיהי בינה עלמא דאתי, להשקות את הגן דא שכינתא תתאה, ונהרא איהו ו' דנפיק מן י"ה, ואזיל חמש

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

מֵאָה שָׁנִין, דַּאיִנוּן חֲמִשׁ סְפִירָאן, וּמַטֵּי לְצַדִּיק, לְאַשְׁקָאָה מַנְיָה גִּנְתָּא דַּאִיהִי ה', וְעַל פֶּן יַעֲזֹב אִישׁ אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ וְדָבַק בְּאַשְׁתּוֹ וְגוֹמֵר (בראשית ב כב).

וְכֵן בְּרִית מִלָּה אִיהִי כַּגְּוֹנָא דַּאֲגוּז, צְרִיךְ לְתַבְרָא קְלִיפִין דְּעַרְלָה וּפְרִיעָה, וְלֹא־עֵבְרָא לֹון מִתְמָן, וְלֹא־תַגְלִיִּיא מוּחָא מְלָגוּ, וְדַא אוֹת בְּרִית, וְדַא עֵץ חַיִּים, אֲבָל בְּרִית דַּאִיהוּ בְּעַרְלָתִיהָ וְלֹא אִית בֵּיה פְּרִיעָה, עֲלִיהָ אֲתַמֵּר (שם יז) וּמַעַץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ, כִּי בְיוֹם אֲכַלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת, מוֹת בְּעוֹלָם הַזֶּה, תָּמוּת בְּעוֹלָם הַבָּא.

וְעוֹד לְבַא הוּא אֲגוּז, וּמֵאֵן דְּתַבְרָ קְלִיפָה דִּילִיָּה דַּאִיהוּ יִצְרַר הָרַע, עֲלִיהָ אֲתַמֵּר (תהלים נא יט) לֵב נִשְׁפָּר וְנִדְכָּה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה וְגִסּוֹת לְבָא דְהוּא שְׁלִים בְּקְלִיפִין דִּילִיָּה וְלֹא אֲתַבְרָ, עֲלִיהָ אֲתַמֵּר (משלי טז ה) תוֹעֵבֶת יְהוָה כָּל גְּבַה לֵב, וְשִׁכְנִיתָא לֹא שְׂרִיא עֲלִיהָ, וּמַסְטְרָא דְקְלִיפִין אֲתַקְרִיאוּ בְנֵי נֶשֶׁא עַרְלֵי לֵב.

וּבְשֵׁבֶת גִּיהֶנָם לֹא שְׁלֵטָא בְּעֵלְמָא, וְלֹא מִמֶּנּוּ דִּילִיָּה, בְּגִין דַּא מַנִּי לְיִשְׂרָאֵל לֹא תִבְעֵרוּ אִשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת (שמות לה ג), וְאִי בַר נֶשׁ אוֹקִיד בְּשַׁבָּת, אֲמַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֲנָא הוִיתִי מְכַבֵּה לְנוֹרָא דְלֹא אוֹקִיד, וְאֲתוֹן מוֹקִדִין לִיָּה, אֲתוֹן תִּתּוֹקְדוֹן בְּגִיהֶנָם, בְּגִין דַּא לֹא תִבְעֵרוּ אִשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם, וְאֲפִילוּ בְּגוּפָא, וּמֵאִי נִיהוּ גִיהֶנָם בְּגוּפָא, כְּבִד דְּבִיָּה מְרָה דַּאִיהוּ גִיהֶנָם, סַם הַמּוֹת סַם דְּאֵל אַחַר, חֲרָבָא דְּמִלְאָךְ הַמּוֹת, וְעֲלִיהָ אֲתַמֵּר (משלי ה ד) וְאַחֲרִיתָהּ מְרָה כְּלַעֲנָה, חֲדָה כְּחָרֵב פִּיזָת.

וְצְרִיךְ דְּלֹא יִתְעַר (נ"א לאתערא) עֲצִיבוּ וּקְטִטָה מַסְטְרָא דְטְחוּל, אֲלֵא דְתֵהָא לֵב נְטִיר מְכַלְהוּ, דַּאִיהוּ שַׁבָּת שְׁמוֹר, וּמוּחָא זְכוּר, וְצְרִיךְ לְקַבְּלָא אוֹשְׁפִיזִין דַּאיִנוּן מְלֹאכִין, עוֹלִימָן דְּנִשְׁמָה יִתִּירָה דַּאִיהִי שְׁכִינְתָא עֲלָאָה, וּנְפֶשׁ יִתִּירָה דַּאִיהִי שְׁכִינְתָא תַתְּאָה, וְאוֹשְׁפִיזִין דְּנַחְתִּין עִמָּה.

וְצְרִיךְ אֲתַתָּא לְתַקְנָא שְׂרָגָא בְּלִיל שַׁבָּת לִימִינָא, וְאֲתַחְשִׁיב לָהּ כְּאֵלוּ תַקְנָה מְנַרְתָּא בְּדָרוּם, וּפְתוּרָא בְּצָפוֹן, וְעֲלִיָּיהוּ אֲתַמֵּר הַרוּצָה לְהַחֲכִים יְדָרִים, הַרוּצָה לְהַעֲשִׂיר יְצִפִין, וְאִיִּנוּן שְׁכִינְתָא עֲלָאָה וְתַתְּאָה, שְׁכִינְתָא עֲלָאָה מְנַרְתָּא לְדָרוּם, צְרִיכָא לְאַתְקָנָא לָהּ, בְּגִין דְּתַמָּן חֲכָמָה, וּבְגִין דַּא הַרוּצָה לְהַחֲכִים יְדָרִים,

וּבֵהָהוּא בֵיתָא דַּאֲשַׁכְּחִין דִּירָה דַּא מְתַקְנָא בֵּהָאִי סְדוּרָא, מְנַרְתָּא בְּדָרוּם וְשַׁלְחָן בְּצָפוֹן וּמִטָּה בֵּין צָפוֹן לְדָרוּם, אֲמַרִין אֵלֵין מְלֹאכִין דְּקָא נַחְתִּין עִם שְׁכִינְתָא דַּאִיהִי נִשְׁמָה יִתִּירָה, לִית דִּין אַתָּר הַדְּיוּט דְּעַם הָאָרֶץ, אֲלֵהִין אַתָּר דְּרַעוּא בֵּיה מִן קַדָּם יְהוָה.

[תיקוני זוהר - דף ע ע"א]

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

פְּתוּרָא צְרִיכָא לְתַקְנָא לָהּ לְגַבֵּי צְפוֹן, וּפְתוּרָא אִיהִי שְׁכִינְתָא תְּתָאָה, דְּאִתְמַר בֵּהּ (תהלים מה ד) כָּל כְּבוֹדָהּ בַּת מֶלֶךְ פְּנִימָה מִמְּשַׁבְּצוֹת זֶהָב לְבוּשָׁהּ, מֵאֵי זֶהָב דָּא גְבוּרָה, דְּאִתְמַר בֵּהּ (איוב לו כב) מִצְּפוֹן זֶהָב יֵאָתֶהּ, מִמְּשַׁבְּצוֹת זֶהָב תְּרֵי סַמְכֵי קְשׁוּט, מָטָה לְמַעְרָב בֵּין צְפוֹן לְדָרוֹם, לְתַקְנָא לִיָּהּ לְגַבֵּי עַמּוּדָא דְּאִמְצָעִיתָא, דְּאִתְמַר בֵּיהּ (שמות ד כב) בְּנֵי בְּכוֹרֵי יִשְׂרָאֵל, וּבְבִיתָא דְּלָאוּ אֵינּוֹן מִתְתַּקְּנִין אֵלֵין תְּקוּנֵין בְּלֵיל שַׁבָּת, אוֹשְׁפִיזִין אֲמַרִין לָאוּ אִיהִי דָא דִּירָה דִּישְׂרָאֵל, דְּאִתְמַר בֵּהּ (שם לא טז) וּשְׁמַרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת (דף ע ע"א) הַשַּׁבָּת, לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת, לְדוֹרוֹתֵם, לְדוֹרוֹתֵם כְּתִיב חֹסֵר, מְלָשׁוֹן דִּירָה, וְכָל אֵלֵין תְּקוּנֵין צְרִיכִין לְתַקְנָא בְּלֵיל שַׁבָּת דְּאִיהִי מִמַּשׁ אוֹת בְּרִית מִיָּלָה.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, וְכִי בְרִית מִיָּלָה לְכָל בְּנֵי נֶשֶׁא אִיהוּ שׁוּהָ, אָמַר לִיָּהּ, לָא, דְּבְרִית מִיָּלָה לְחַיִּיבָא, עֲפָרָא דְּתַקִּין בְּמִנָּא אִיהוּ מְזוּנָא לְחַוְיָא, דְּאִפְרִישׁ מְנִיָּה, הֲדָא הוּא דְּכְתִיב (ישעיהו סה כה) וְנָחַשׁ עָפָר לְחַמוֹ, וְדָם בְּרִית אִיהוּ מְזוּנָא לְסַמְא"ל דְּאִיהוּ רוּצָח, דְּאִפְרִישׁ מְנִיָּה, וְרוּצָא דְּמִלָּה אִם רָעַב שׁוֹנֵאֲךָ הֲאֵכִילָהוּ לֶחֶם וְאִם צָמָא הֲשָׁקָהוּ מַיִם (משלי כה כא).

לְבִינּוּנֵי אִתְחַשְׁבִּיב בְּרִית מִיָּלָה אַעֲבֵרוּ דְּדָמָא וּבִשְׂרָא פְּקַרְבְּנָא, הֲדָא הוּא דְּכְתִיב (שמות כ כד) וּזְבַחַת עָלָיו אֶת עוֹלוֹתֶיךָ וְאֶת שְׁלַמֶיךָ, לְצַדִּיקָא וְדָאֵי בְּאַתֵּר דְּמִיָּלָה וּפְרִיעָה שְׂרִיא יְהוּ"ה, וְדָא אִיהוּ וּמִבְּשָׂרֵי אַחְזָה אֱלוֹ"ה (איוב יט כב), וְעֲלִיָּהּ אִתְמַר (יחזקאל טז ו) וְאָמַר לָךְ בְּדַמֶיךָ חַיִּי לְצַדִּיקָא, (וכתיב (זכריה ט יא), גַּם אֶת בְּדָם בְּרִיתֶךָ שִׁלַּחְתִּי אֲסִירֶיךָ מִבּוֹר, דְּאִיהוּ גִיְהֵם).

תְּקוּנָא עֲשָׂרִין וְחַמְשָׁא

בְּרֵאשִׁית דָּא אוֹרִייתָא, הֲדָא הוּא דְּכְתִיב (משלי ח כב) יְהוּ"ה קִנְנֵי רֵאשִׁית דְּרַכּוֹ קֶדֶם מִפְּעֻלָּיו מֵאֵז, מֵהָהוּא אִתֵּר דְּאִתְמַר בֵּיהּ (תהלים צג ב) נִכּוֹן כִּסְאֲךָ מֵאֵז, וְאוֹרִייתָא תְּרִין פְּקוּדִין אִית בֵּהּ, חַד וְהִגִּית בּוֹ יוֹמָם וְלַיְלָה (יהושע א ח), תְּנַיִנָּא לְמַהוּי לְמַלְכָּא סְפָר תוֹרָה, דְּאִזִּיל עִמָּה בְּכָל אִתֵּר, הֲדָא הוּא דְּכְתִיב (דברים יז יט) וְהִיָּתָה עִמּוֹ וְקָרָא בּוֹ כָּל יְמֵי חַיָּיו, סְפָר תוֹרָה אֲמָאֵי לְמֶלֶךְ, בְּגִין דְּאִיהוּ לָאוּ אִיהוּ מְלָכָא אֲלָא מְסֻטְרָא דְּמַלְכוּת, וְצָרִיךְ לְמַהוּי לִיָּהּ עִמָּה בְּכָל אִתֵּר סְפָר תוֹרָה דְּאִיהוּ עַמּוּדָא דְּאִמְצָעִיתָא, לְאִתְקַשְׂרָא בֵּיהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עִם שְׁכִינְתֵיהּ, וְסְפָר תוֹרָה הִיא דְּרָגָא דִּיעֻקְב, דְּאִתְמַר בֵּיהּ (בראשית כה כז) וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם, וְסְפָר תוֹרָה כְּךָ צָרִיךְ לְמַהוּי תָּם בְּלָא פְּסוּלָת, וְאִם סְפָר תוֹרָה אִיהוּ חֹסֵר בְּאַתֵּר דְּמִלָּא, אוּ מִלָּא בְּאַתֵּר דְּחֹסֵר, אוּ אוֹת חַד חֹסֵר, אוּ יְתִיר, אוּ חֲלִיף, סְפָר תוֹרָה פְּסוּל, לָאוּ אִיהוּ כְּדִיקְנָא דְּסְפָר תוֹרָה דְּלַעִילָא.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

כְּגֹוֹנָא דָּא אֵינֹן חֲמֵשׁ כְּנַפֵּי רִיאַה, כְּגֹוֹנָא דְחֲמֵשָׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה, וּוְרָדָא כְּגֹוֹנָא דְזוּה סֵפֶר דְּאִיהוּ סֵפֶר יִשְׂרָאֵל, אִי אֹנִי חֲסִיר אֹו יִתִּיר אֹו חֲלִיף, אִיהוּ אֲמַרָא פְּסוּל, וּמָאן דְּעֵבֵר עֲלֵיהּ כְּאֵלוּ עֵבֵר עַל אֹוּרִיטָא וְחֲמֵשָׁה חוּמְשֵׁי דִילָהּ, דְּחֲמֵשָׁה כְּנַפֵּי רִיאַה וּוְרָדָא אֵינֹן שִׁית, דָּא ו', כָּל מָאן דְּעֵבֵר (על דא, כאלו עבר) עַל דָּא.

וְחֲמֵשָׁה דְּבָרִים הַמְּפַסְדִּין אֶת הַשְּׁחִיטָה, (כל מאן דאעבר עליהו) כְּאֵלוּ אֲעֵבֵר בְּה' מִן יְהו"ה, כְּנַפֵּי רִיאַה צְרִיךְ דְּלֹא יְהֵא בְּהוֹן סְרָכּוֹת, תְּמַנִּי סְרִי סְרָכּוֹת אֵינֹן, מָאן דְּאֲעֵבֵר עֲלֵיהּ כְּאֵלוּ אֲעֵבֵר בְּרִית דְּאִיהוּ ח"י עֲלִמִין, וְסִירְכָא אִיהוּ סָם הַמּוֹת, סָם דְּאֵל אַחַר, דְּאִיהוּ סַמָּא"ל, עֲלָה אֲתַמַּר (משלי ה ה) רַגְלִיהָ יוֹרְדוֹת מוֹת, בְּכָל אֲתַר דְּאֲסַתְרִיךְ קְטִילַת, וְכְנַפֵּי רִיאַה אֵינֹן כְּנַפֵּי חַיוּן, וְצְרִיכִין לְמַהוּי פְּרוּדוֹת מְלַמְעֵלָה, הֵדָּא הוּא דְּכְתִיב (יחזקאל א יא) וּפְנֵיהֶם וְכְנַפֵּיהֶם פְּרוּדוֹת מְלַמְעֵלָה, אִם אֵינֹן בְּחַבּוּר טְרִיפָה, וְתִרֵי אֹומוֹת אֵינֹן בְּרִיאַה, וּבְהוֹן שִׁית גְּדַפִּין, חֲמֵשׁ אֹונוֹת וּוְרָדָא, וְעֲלֵיהּ נְאֻמַר (ישעיהו ו ב) שְׂרָפִים עוֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ שֵׁשׁ כְּנַפִּים שֵׁשׁ כְּנַפִּים לְאַחַד, שִׁיתָא אֵינֹן מְסַטְרָא דָּאת ו', דְּאִיהוּ סֵפֶר תוֹרָה.

סדר הלימוד ליום ט אלול [יום 334 בשנה]

[תיקוני זוהר - דף ע ע"ב]

אַרְוָנָא דְּסֵפֶר תוֹרָה דָּא כִּיסָא דְּלֵבָא, וְאִיהוּ נוֹר דְּלִיק, וְאִי לָא כְּנַפֵּי רִיאַה דְּאֵינֹן נִשְׁבִּין עֲלֵיהּ, הוּוּ לְבָא אֹוקִיד כָּל גּוּפָא, וְהוּוּ נוֹרָא דְּאִיהוּ דְּדָם דְּעֶרְקִין דְּלֵבָא, רוּחָא נִשְׁיב אֲבַתְרִיהּ בְּעֶרְקִין דְּדָמָא, וְכִלְהוּ מִתְנַהֲגִין אֲבַתְרִיהּ, וְדָא הוּוּ דְּכְתִיב (יחזקאל א יב) אֵל אֲשֶׁר יִהְיֶה שָׁמָּה הַרוּחַ (דף ע ע"ב) לְלַכְתָּ יִלְכוּ וְגוֹמַר, וְלֵבָא כַּד סְלִיק מִזִּינָה רוּחָא (ואתפרש מן נפשא דאיהו ו') עַל דְּמָא נוֹר דְּלִיק, אֲתַמַּר בְּנַפְשָׁא (שיר ה ב), אֲנִי יִשְׁבִּנָה, וְכַד יִיְתִי רוּחָא לְגַבִּיהָ אֲתַמַּר וְלִבִּי עַר, וְדָא אִיהוּ (ישעיהו כו ט) נַפְשִׁי אֹוִיתִיךָ בְּלִילָהּ, אִף רוּחִי בְּקַרְבִּי אֲשַׁחֲרֶךָ, וְכַד יִיְתִי רוּחָא לְגַבִּי לְבָא דְּתַמְזִן נַפְשָׁא, אֲתַמַּר בִּיהּ (שיר ה ב) קוֹל דוֹדִי דוֹפֵק, דְּפִיק לְתַרְעָא דְּלֵבָא שִׁית דְּפִיקִין, לְאֲשַׁתְמוּדַע דְּאִיהוּ ו' דְּיִיְתִי לְגַבִּי ה' (נ"א ד'), דְּאִיהוּ נַפֶּשׁ, וּבְהָ אֵינֹן עֲשָׂרָה, וְכִלְהוּ בְּפִיּוּסָא, הֵדָּא הוּוּ דְּכְתִיב (שם ה ב) פִּתְחִי לִי אַחוּתִי רַעֲיָתִי יוֹנָתִי תַמְתִּי שְׂרָאשִׁי נְמֻלָא טל.

וּבְתַקוּנָא תְּמַנִּי סְרִי, (נ"א ובתקונא דא שית אתוון), דְּאִיהוּ בְּר"א שִׁי"ת, אֵינֹן רְמִיזִין כְּגֹוֹנָא דָּא, פִּתְחִי לִי בָּאת ב' דְּאִיהוּ תַרְעָא, אַחוּתִי בָּאת א', רַעֲיָתִי בָּאת ר', יוֹנָתִי בָּאת י', תַמְתִּי בָּאת ת', שְׂרָאשִׁי נְמֻלָא טל דָּא יו"ד נְקוּדָה דָּאת ב', קְנוּצוֹתִיו אֵלִין שִׁית סְטְרִין, דְּאֲתַמַּר בְּהוֹן (שם טו) שׁוֹקִיו עֲמוּדֵי שֵׁשׁ, וְאֵינֹן דְּפִיקִין בְּמוֹלִיךְ וּמְבִיא לְמָאן דְּאַרְבַּע סְטְרִין דִּילָיהּ, וּמַעֲלָה וּמוֹרִיד לְמָאן דְּשִׁמְיָא וְאַרְעָא דִּילָיהּ, וְשִׁית

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

סָטְרִין אֵינּוֹן שֵׁית סְפִירָן, וּדְפִיקוּ סְלִיק וְנַחֲתֵת בְּהוּ, בְּאַרְיֵכוּ דְחֶסֶד כְּגוּוֹנָא דָא
תְּקִיעוֹת, בְּתַבִּירוּ דְגְבוּרָה דְאֵינּוֹן שְׁבָרִים, בְּמַהִירוּ דְעֻמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא דְאִיהוּ
תְּרוּעָה, בְּחֶסֶד גְּבוּרָה תְּפַאֲרַת סְלִקִין, בְּנֻצָּח וְהוּד יְסוּד נַחֲתִין.

וְכִלְהוּ דְפִקִין לְגַבֵּי שְׁכִינְתָא דְאִיהִי סְלֵם, דְּבִיהַ שֵׁית דְּרָגִין, וְדָא לְבָא, וְבִיהַ
מְלָאכֵי אֱלֹהִי'ם סְלִקִין וְנַחֲתִין, דְאֵינּוֹן דְפִיקִין דְרוּחָא, וְאֵינּוֹן שֵׁית סְלִקִין לְעֶשֶׂר,
וְדָא י', וְאֵינּוֹן קְשִׁר'ק קְשִׁר'ק קְר'ק, עַד דְאִתְּפִלְלוּ בְעֶשְׂרָה זְכוּנוֹת וּבְעֶשֶׂר
מְלָכִיּוֹת וּבְעֶשֶׂר שׁוּפְרוֹת, תְּלַתִין סְלִקִין מִתְּתָא לְעִילָא, וְתַלְתִין נַחֲתִין מְעִילָא לְתַתָּא,
וְסְלִקִין כְּלָהוּ לְשִׁתִין, שֵׁית זְמַנִין עֶשֶׂר, כַּד סְלִיק דְפִיקוּ בְתַקִּיפוּ דְגְבוּרָה בְּגְבִירוּ
אִיהוּ דִינָא תְּקִיפָא, כַּד סְלִיק דְפִיקוּ וְאִתְּאַרְךָ, מְרַעָא אִתְּאַרְךָ דְהָא מְטָה כְּלָפֵי חֶסֶד.

קָם סְבָא מְאֵינּוֹן מְאֵרִי מְתִיבְתָא, וְאָמַר בּוֹצִינָא קְדִישָׁא, הָא סְמַנִין אֵלִין אֵינּוֹן
דְמַרְעָא בְּגְלוּתָא, כַּד דְפִיקוּ אִתְּקַצֵּר וּגְלוּתָא אִתְּקַצֵּר, הָא מְטָה כְּלָפֵי גְבוּרָה בִּי דִינָא
רְבִרְבָא, וּמוֹתָנָא קָא אַחְזִי לְמִשִׁיחַ וּשְׁבֻטִין, וּבְגִין דָּא אֹמְיָאֵת הָהִיא חוּלָה בְּגְלוּתָא
לְיִשְׂרָאֵל (שם ב ז), אִם תְּעִירוּ וְאִם תְּעוֹרְרוּ, דְלָא יְהִי בְמַהִירוּ, אֲלָא עַד שְׁתַּחֲפִץ.

וְאִם דְפִיקוּ אִתְּאַרְךָ, הָא מְטָה כְּלָפֵי חֶסֶד, וְעַם כָּל דָּא מְרַעָא בְּגְלוּתָא אִתְּאַרְךָ,
וְאִי דְפִיקוּ אִיהוּ לָא אַרְיֵךְ וְלָא קְצֵר, הָא אִתְּעַר רַחֲמֵי לְגַבֵּי חוּלָה בְּגְלוּתָא דְאִיהִי
לְבָא, וְלְגַבֵּי עֶרְקִין דִּילָהּ דְאֵינּוֹן בְּנֵהָא יִשְׂרָאֵל, וְדָא אִיהוּ עֻמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, עָלֶיהָ
אִתְּמַר (ישעיהו נד ז) וּבְרַחֲמִים גְּדוּלִים אֲקַבְּצֶךָ.

וְעוּד כַּד דְפִיקוּ אִיהוּ בְתְּרוּעָה בְמַהִירוּ, דּוּחְקָא בְתַר דּוּחְקָא, יִיְתִי פּוֹרְקָנָא, וְעוּד
הָהִיא חוּלָה דְאִיהוּ לְבָא, כַּד רוּחָא לָא נָשִׁיב לְגַבְהָ, דְאִתְּמַר בֵּיהַ (בראשית א ב) וְרוּחַ
אֱלֹהִי'ם מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם, אִיהִי לָא דְפִיקַת בְּעֶרְקִין דִּילָהּ, וְכִלְהוּ חֲשִׁיבִין
בְּגְלוּתָא כְּמַתִּים, וְאִתְּמַר בְּהוּ (איכה ג ו) בְּמַחֲשָׁפִים הוֹשִׁיבֵנִי כְּמַתִּי עוֹלָם, וּבְגִין דָּא
בְּגְלוּתָא אֲנִי יִשְׁנָה, וְאִיהִי חוּלָה בְּגְלוּתָא, וְכַמְהָ אֲסִינַן תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים קָא מְשַׁתְּדְּלִין
לְגַבְהָ, בְּכַמְהָ בּוֹסְמִין וְרִיחִין דְשׁוֹשְׁנִים תְּפּוּחִים וְאַגְזִזִים וְרַמּוֹנִים, וְלָא אִתְּחַזְרַת רוּחָא
לְגַבְהָ בְהוּן בְּגְלוּתָא בְּמַרְעָא דִּילָהּ, וְלָא דְפִיקוּ אִתְּחַזְרַת לְגַבְהָ, עַד דְיִיְתִי רַעֲיָא
מְהִימָנָא רַחֲמֵי דִּילָהּ, דְאִתְּמַר בֵּיהַ (שיר ב טז) הֲרוּעָה בְּשׁוֹשְׁנִים, וְאִיְתִי לָהּ תְּפּוּחַ,
וְשׁוּי לְחוּטְמָא, וְאַרְחָא בֵּיהַ, וְאַשְׁתְּמוּדְעַת לְגַבְהָ, הֲדָא הוּא דְכָתִיב (איכה א טז) מִנְחָם
מְשִׁיב נְפֶשִׁי, מִיַּד חֲזַרְתָּ רוּחָא וּדְפִיקוּ לְגַבְהָ.

[תיקוני זוהר - דף ע"א ע"א]

בְּהוּא זְמַנָּא שְׁבַחַת לִיהַ (שיר ב ג) כְּתַפּוּחַ בְּעֶצִי הֵיעַר כֵּן דוּדֵי בֵּין הַבְּנִים וְכוּ',
וּלְבַתֵּר יַעוּל לְגַנְתָּא וְאַפִּיק מִתְּמָן רַמּוֹנִים, וְיַהִיב לָהּ מְעַסִּים רַמּוֹנִים, וְלִקִּיט אַגְזוּ
וְתַבֵּר (דף ע"א ע"א) קְלִיפִין, וְיַהִיב לָהּ מוּחָא מְלָגָא, וְאִיהִי אֲכַלָּה, וְשִׁתִּית מְעַסִּים
הַרְמוֹנִים, וְאַתְּסִיאַת, וְדָא הוּא דְאָמַר קְרָא (שיר ו יא) אֵל גַּנַּת אַגְזוּ יִרְדְּתִי, אֲדַהְכִּי

הא נשרא קא אתיא, הנשר הגדול בעל הכנפים, ויהיבת תלת קלין, וסליקת לטורין, אמר רבי שמעון לחברוי בודאי רעוא אשתכח לעילא, ורחמים אשתכחו לגבי שכינתא וישראל בגלותא, דודאי תלת חיוון אינון במרכבתא, אריה שור נשר, ובכלהו לית רחמים כנשרא, ובגין דא אמר לישראל ואשא אתכם על כנפי נשרים ואביא אתכם אלי (שמות יט ד), אדהכי הא נשרא קא אתיא לגבייהו זמנא אחרא, ובטשת בגדפהא עלייהו, ורמת קלין וסליק לטורא, אמר רבי שמעון בודאי איהי דקא בטשת בגדפהא עלנא וסליק התם, אמרו ליה סליק והא אנן אבתרך, סליקו פלהו אבתריה לטורא, ואיהי סליקת לעילא, עד דלא אתחזיא.

לפום שעתא הא נשרא קא אתיא, ותרין שושנים בפומהא, וזריק לון על (ידהא) רישיהו (נ"א על ידוי) מיד חדא רבי שמעון חדוה סגיא, אמר לון חבריא בודאי חדוה אזדמנת לגבי שכינתא דאיהי חולה, דהא אם שושנה חדא יהיב פיננא לא הוה אסוותא, בגין דשושנים אינון רמיזין לקבל בית ראשון ושני, דאומי קודשא בריך הוא דלא יעול דא בלא דא, ובגין דזריקת תרין, רמיזת דא תרי שושנים, כען איהי אסוותא שלימתא, וכדין צריך למפתח עלייהו כמה דהוינון.

פתח רבי שמעון ואמר אני לדודי ודודי לי הרועה בשושנים (שיר ו ג), מאי שושנים אלא שושנה עלאה שכינתא עלאה, ואיהי קריאת שמע דשחרית, ושושנה תניינא קריאת שמע דערבית שכינתא תתאה, דא לימינא, ודא לשמאלא, הרועה בשושנים דא עמודא דאמצעיתא, ושושנה עלאה דקריאת שמע דשחרית, דאיהו בקר ימינא דאברהם, אית ליה חמש טרפין, ואינון שמע ישראל יהו"ה אלהינו יהו"ה (דברים ו ד), ותלת עשר עלין מלגו אח"ד, שית סומקין, ושית חורין, ושושנה דאתפלילת בהון הא תלת עשר פחושבן אח"ד, וכן שושנה בה כ"ה גרעינין פתוח דילה, פחושבן כ"ה אתוון דיחודא, וכן בשושנה תניינא כ"ה גרעינין, וסלקין פלהו לחמשים, שושנה בין החוחים דא בראשית ברא, ודא (בראשית ב' שושנה י').

תקונא עשרין ושית

בראשית ב' שושנה, חמש עלין דילה ראשי"ת, בראשית לחשבון זעיר דחנוך תלת עשר, חוחים דילה תלת עשר תיבין מן אלהי"ם ועד אלהי"ם, ואלין אינון. את השמים ואת הארץ והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהי"ם (בראשית א א), חמש חוחים אחרנין, מרחפת על פני המים ויאמר.

[תיקוני זוהר - דף עא ע"ב]

מאי איהי בין החוחים, אלא מדחרב בי מקדשא והארץ היתה תהו ובהו, ונפלת שושנה בין החוחים, כד ייתי פורקנא תהיה כשושנה דשחרית, דאתמר בה (בראשית

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

מד ג) הבקר אור (והאנשים שלחו), ואינן חמש אור חמש עלין דשושנה עלאה, חד
ויאמר אלהי”ם יהי אור, תננינא ויהי אור, תלת וירא אלהי”ם את האור, ארבע
ויבדל אלהי”ם בין האור, חמש ויקרא אלהי”ם לאור יום, תלת עשר עלין מלגו,
ויהי ערב ויהי בקר יום אחד, אחד אחד בתרין שושנים, דא יהו”ה, עליה אתמר
(זכריה יד ט) ביום ההוא יהיה יהו”ה אחד ושמו אחד, ואיהו עמודא (דף עא ע”ב)
דאמצעיתא הרועה בשושנים, וחושפניה אח”ד, שושנה תתאה בה דחילו ואיהו
יראה, שושנה עלאה רחימו דאהבה, ובה אתמר (שיר ג ה) אם תעירו ואם תעוררו
את האהבה עד שתחפץ.

במה יתון לאתערא לה בימינא, ואיהי לא רעית בהו, עד דיייתי רעיא מהימנא,
דאתמר ביה (בראשית א ב) ורוח אלהי”ם מרחפת, דאיהו רוח דמשית, דאתמר ביה
(ישעיה יא ב) ונחה עליו רוח יהו”ה, ברוחא דא ארחת ההיא חולה ואתסיאת, ובגין
דא השבעתי אתכם בנות ירושלם בצבאות או באילות השדה אם תעירו ואם
תעוררו את האהבה עד שתחפץ (שיר ג ה), ואיהו ארח ריח בתרין תפוחין (נ”א ואיהו
ריח דתרין תפוחין), דאתמר (ביה) בהו (שם ז ט) וריח אפך כתפוחים, ומאי גינהו תרי
סמכי קשוט ואינן תרי רמונים, אגוז דא צדיק גנת אגוז דא שכונתא, ודא איהו
דאמר שלמה (שם ו יא) אל גנת אגוז ירדתי.

גנת ג’ גימטריאות (אדנ”י ביהו”ה), דאינן פרפראות לחכמה, נ’ נוטריקון, ת’
תמורה, גימטריאות דא אדנ”י יהו”ה, סליק בחשבון אמ”ן, אהי”ה אדנ”י סליק
בחושבן פ”ו אלהי”ם, דאיהו פנו”י, מ”ה מ”ם ה”א, מ”ם ה”א בגימטריא אלהי”ם,
יו”ד ה”א וא”ו ה”א בגימטריא מ”ה, ודא איהו עשר ספירות בלימ”ה, ואיהו מעיד
על יחודא קדישא, ובגין דא מ”ה אעידך (איכה ב יג).

דבר אחר א”ב ג”ד ה”ו ז”ח ט”י בגימטריא שכונתא, פגוונא דא, א’ זמנא חדא,
ב’ תרי זמנין, ג’ תלת זמנין, ד’ ארבעה זמנין, ה’ חמש זמנין, ו’ שית זמנין, ז’
שבעה זמנין, ח’ תמניא זמנין, ט’ תשעה זמנין, י’ עשר זמנין, פלהו סלקין לחושבן
שכונתא. ודא דחושבנא, לקיימא דלית שכונתא נחתא פחות מעשרה, ולא סלקא
למעלה מעשר.

ועוד קודשא בריך הוא הוא אתריה דעלמא, ומלאכין לא ידעין ושאלין איה
מקום פבודו להעריצו ואשכחין ליה בגימטריא מקום נוטריקון פגוונא דא, י’
עשר זמנין מאה, ה’ חמש זמנין עשרין וחמש, ו’ שית זמנין תלתין ושית ה’ חמש
זמנין עשרין וחמש, בגימטריא מקום, ועליה אמרו מלאכיא ברוך פבוד יהו”ה
ממקומו (יחזקאל ג יב), אית אחרנין בגימטריאות דלית לון חושבן, בגין דאינן
פרפראות לחכמה דלית לה סוף, תמורות אלן אלפא ביתות פגון כוז’ו במוכס”ז

זוהר ה'יומי' - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

כוז"ו, דאינון תמורות (דברים ו ד) יהו"ה אלהינו יהו"ה, ואית תמורות אחרנין מכמה מינין.

אמר רבי אלעזר והא כתיב (מלאכי ג ו) אני יהו"ה לא שנית, אמר ליה ברי, ווי לבני עלמא דאינון אטימין לבא, דחשבין דידיעין ולא ידעין, ודאי אני איהי שכינתא, הדא הוא דכתיב (ויקרא כו כא) ויסרתי אתכם אף אני, איהי לא אשתני ולא איהי תמורה מיניה באחרא, ואיהו לא אשתני ולא אסתתר מינה, אבל לגבי חייביא אשתני קודשא בריך הוא ואסתתר מנייהו, הדא הוא דכתיב (דברים לב כ) אסתירה פני מהם אראה מה אחריתם, ואמאי בגין פי דור תהפוכות המה בנים לא אמון במ.

[תיקוני זוהר - דף עב ע"א]

מיד קמו פלהו חבריא דשמעו מלין אלין, ונשקו ליה על רישיה, ואמרו אלו לא אתינא לעלמא אלא למשמע דא דינו, דודאי קודשא בריך הוא ושכינתיה לא אשתני דא מן דא, אבל לגבי אחרנין אשתני ואסתתר, בכמה לבושין, ובכמה פשוין, ובכמה קליפין, ובגין דא אמר שלמה עליו השלום (שיר ו יא) אל גנת אגוז ירדתי, דאיהו הוה ידע בקליפין פלהו, ובגין דא לא שביק אפילו מיני דכשוף דלא ידע, בגין דידיע (נ"א למנדע) בקליפין. ורעיא מהימנא איהו תבר כל קליפין, ונפיק מתמן מוחא דאיהו יהו"ה לארבע סטרי דאגוזא, (דאינון תהו ובהו וחשך ותהום), ומפרנס מניה לההיא חולה דאיהי אדנ", דבאלין קליפין די באגוז דאינון תהו ובהו וחשך ותהום אמר (דברים לב כ) אסתירה פני מהם, ואית שנוין אוחרנין לטב לכל חד כפום עובדיה. (דף עב ע"א) זמנין אתגליא לון בדמות אריה, הדא הוא דכתיב (עמוס ג ח) אריה שאג מי לא יירא, זמנין בדיוקנא דשור, הדא הוא דכתיב (דברים לג יז) בכור שורו הדר לו וקרני ראם קרניו, וזמנין בדיוקנא דנשר, הדא הוא דכתיב (שם לב יא) פנשר יעיר קנו, וזמנין בדיוקנא דאדם סבא, כמה דאתדמיא לאלין דאמרי זה אלי ואנוהו (שמות טו ב), דאיהו הוה אתדמיין לון בדמות סבא, ואתמר בהו (נ"א ביה) (דברים לב יג) ויניקהו דבש מסלע ושמן מחלמיש צור, אבל לאלין דתליין מניה ומשכינתיה לא אשתני לעולם.

ואינון תמורות אינון רזא דיבום, דאתמר בה ביבמה (רות ד ז) על הגאולה ועל התמורה, לקיים כל דבר שלף איש נעלו ונתן לרעהו, בההוא נעל דנתן לרעהו אית תמורה, ושנוי רצון, ותמן צריך שנוי מקום ושנוי השם ושנוי מעשה לקיים כל דבר, נעל איהו גופא.

ואמאי בחליצת נעל דנתן לרעהו אית תמורה ושנוי, אמר סבא חדא, רבי רבי, לא תימא הכי, אלא אמאי חליצה בנעל, אלא איהו קליפה לאתטמרא בה

"זוהר היומי" - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

לְאַשְׁתּוּבָא מְנִיָּה, וְלֹא אֶשְׁתְּמוּדַע לְגַבֵּי מְקַטְרָגִין דִּילֵיהּ, וּבְחֻלְיָצָה דְנַעַל חֲלָץ לִיהּ י"ה, וּבְגִין דָּא שְׁלַף אִישׁ נַעֲלוּ וְנָתַן לְרַעְהוּ, נַעַל ו', גּוּן נַעֲלוּ, דְּאִיהוּ בֶן י"ה, לְאַעֲלָא בֵּין ו"ה, וְדָא אִיהוּ חֲלָץ י"ה.

וּמִשָּׁה אֲתַמַּר בֵּיהּ (שמות ג ה) שֶׁל נַעֲלִיךָ מֵעַל רַגְלֵיךָ, דָּא בְּהַפּוּכָא דְאַחֲרָנִין, דְּלֹא צְרִיךְ לְאַתְחֻזֵּיא קָדָם שְׁכִינְתָא בְּקַלְיָפָה, וְרוּזָא דְמַלְהָ פִּי אִין לְבָא אֶל שַׁעַר הַמַּלְאָךְ בְּלְבוּשׁ שָׁק (אסתר ד ב), וְלְגַבֵּי אַבְהֶן לֹא אֲתַחֲזִיא אֶלָּא בְּנַעֲלִים, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב (שיר ז ב) מַה יָּפוּ פַעֲמֵיךָ בְּנַעֲלִים בַּת נְדִיב, אֲבָל לְגַבֵּי מִשָּׁה בְּלֹא פְסוּיָא כָּלֵל, וְרוּזָא דְמַלְהָ וְאַרְא אֶל אַבְרָהָם אֶל יֶצְחָק וְאֶל יַעֲקֹב בְּא"ל שְׂד"י, וְשְׁמֵי יְהו"ה לֹא נִודַעְתִּי לָהֶם (שמות ו ג), וּמִשָּׁה אֲתַמַּר בֵּיהּ (שם ג ג) וְאָמְרוּ ל"י מ"ה שְׁמִי' מ"ה אֹמֵר אֲלֵיהֶם.

וְעוּד אֲמַאי צְרִיךְ חֻלְיָצָה בְּנַעַל בְּאַשָּׁה, בְּגִין דְּמָאן דִּימוּת בְּלֹא בַר אִיהוּ קָשִׁיר בְּרַגְלֵיהּ דִּיבָּם, וְרוּזָא דְמַלְהָ הוּא יְשׁוּפָךְ רֹאשׁ וְאַתָּה תְּשׁוּפְנוּ עֵקֶב (בראשית ג יד), וּבְגִין דְּלֹא יְמִית לִיהּ חוּיָא דְּאִיהוּ פְרוּךְ עַל עֵקֶבוּ, צְרִיךְ לְחֻלּוּץ לְגַבֵּי נַעַל דְּאַתְתָּא, וְאַתְפַּטֵּר הַהוּא חוּיָא מְנִיָּה.

וְכֹלָא עַל הַהִיא טְפָה דְּאִיהִי י' דְּפָרַח מִן יַעֲקֹב לְאַתְרֵיהּ, וְיַעֲקֹב בְּגִין דָּא קָנָה מְנִיָּה בְּכַרוּתָא, לְאַחֲזוּרָא י' לְאַתְרֵיהּ, דְּאִיהִי טְפָה בּוּכְרָא, דְּבָהּ חָאב אָדָם, וּפְרַח מְנִיָּה וְאַשְׁתָּאֵר יְחִיד בְּלֹא עוֹזֵר, וּבְגִין דָּא אָמַר (תהלים מט ו) לְמָה אִירָא בִימֵי רָע עוֹן עֵקֶבִי יְסוּבְנִי, וּבְגִין דָּא אִיתִי לִיהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא תְּלַת זְמַנִּין לְאָדָם קַדְמָאָה בְּגִלְגוּלָא, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב (איוב לג כט) הֵן כָּל אֱלֹהִים יַפְעֵל א"ל פְּעַמִּים שְׁלֹשׁ עִם גָּבַר, וְדָא אִיהוּ שְׁנוּי מְקוֹם וְשְׁנוּי הַשֵּׁם וְשְׁנוּי מַעֲשָׂה.

וְעַל הַהִיא טְפָה אֲתַמַּר בָּהּ (שיר ז ב) מַה יָּפוּ פַעֲמֵיךָ בְּנַעֲלִים בַּת נְדִיב, וְאַתְדַּבְּקַת בְּיַעֲקֹב, וְאַפִּיקַת מְנִיָּה י"ב שְׁבַטִין, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב (תהלים קכב ד) שְׁבַטֵי י"ה עֲדוּת לְיִשְׂרָאֵל, דְּאַתְמַר בֵּיהּ אָדָם יִשְׂרָאֵל, וּבְהַהוּא זְמַנָּא רוּחַ יַעֲקֹב מַה דְּאָבִיד דְּאִיהוּ י' מִיַּעֲקֹב, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב (בראשית לב כט) לֹא יַעֲקֹב יֵאמֵר עוֹד שְׁמֵךְ פִּי אִם יִשְׂרָאֵל.

בְּאַבְרָהָם שׁוֹיב מִסָּם הַמּוֹת, חוּבָא דְּאָדָם, גִּיהֶנָּם, נְחֹשׁ, אֶשֶׁת זְנוּנִים דְּאַתְמַר בֵּיהּ (שמות כ יד) לֹא תִנְאֶף. בְּיֶצְחָק שׁוֹיב מֵאֵל אַחַר דְּאַתְמַר בֵּיהּ (שם יג) לֹא תִרְצַח. בְּיַעֲקֹב אֶשְׁכַּח אֲתֵר לִינְקָא (נ"א לְנִקְאָה) בְּנוֹי, וְדָא שְׁנוּי מְקוֹם, וְלִית חַד מְנִיָּהוּ דְּלֹא אֲתַכְּלִיל בְּתַלְתָּא, לְקִיּוּמָא הֵן כָּל אֱלֹהִים יַפְעֵל א"ל פְּעַמִּים שְׁלוֹשׁ עִם גָּבַר (איוב לג כט).

[תיקוני זוהר - דף עב ע"ב]

קם סבא ואמר רבי רבי במאי אוקימתא סוד יבום וחליצה, דהא ברירא דמלה שמענא, אמר ליה מה דשמעת אימא, אמר ודאי ברזא דיבום אשכח אתרא ההיא נשמתא ערטילאה, הדא הוא דכתיב (תהלים פד ד) גם צפור מצאה בית, ודא נפש דאתיא בגלגול זמנא קדמאה, ודרור קן לה (שם), דא רוחא דאתיא בגלגולא זמנא תניינא, אשר שתה אפרוחיה (שם), דא נשמתא דאתיא בגלגולא זמנא תליתאה, ומינה נפקין אפרוחין דאינון בנין, וברזא דיבום פלהו תלת נחתין בבת אחת, הדא הוא דכתיב (איוב לד יד) אם ישים אליו לבו רוחו ונשמתו (דף עב ע"ב) אליו יאסוף, לבו דתמן נפש, רוח בכנפי ריאה, נשמתא במוחא, וכלהו חד בקשורא חדא, אבל חליצה איהי שזבת ההיא נשמתא ורוחא ונפשא דאינון קטירין בתלת קשורין דחויא, ורזא דמלה נפשנו כצפור נמלטה מפח יוקשים הפח נשבר ואנחנו נמלטנו (תהלים קכד ז), קם רבי שמעון כדי לנשקא ליה, פרח מיד ולא אתחזי. (תקון כ"ז נדפס בהקדמה כי שם ביתו)

תקונא עשרין ותמניא

בראשית ביה תלת פקודין, חד יראת יהו"ה כגוונא דא בראשית יר"א בש"ת והא אוקמוהו, תניינא ברית כגוונא דא בראשית ברי"ת א"ש, תליתאה שבת כגוונא דא שב"ת יר"א.

פקודא קדמאה יראת יהו"ה, עליה אתמר (ישעיה לג ו) יראת יהו"ה היא אוצרו, ועוד אתמר בה (משלי א ז) יראת יהו"ה ראשית דעת, ראשית חכמה יראת יהו"ה (תהלים קיא י), ובנדאי מאן דלית ביה דחילו דאיהו אוצר, לית תמן חכמה, אוצרא דהאי חכמה איהי ב', ובתקונא אחרא בראשית ב' ראשית, נקודה בהכליה, עליה אתמר (שיר ד יב) גן נעול אחותי כלה גל נעול מעין חתום, גן איהו אורייתא דבכתב, דאיהו ג'ן סדרים דאורייתא, גל איהו אורייתא דבעל פה, ותרויהו ב' מבראשית, מעין חתום דא ראשית נקודה בהיכליה.

ובמאי איהו חתום, באות ו', ואתעבידת ב' עם חתימו דו' ס, מה דהוה ב' אתעבידת ס, יין סתום וחתום, יינא דאורייתא סתים וחתים דלא יעול נוכראה תמן, ודא יין המשומר בענביו מששת ימי בראשית, ולא למגנא תקינו מארי מתניתין, חתימת יין דלא יתנסף ויתערב בסטרא אחרא, ועל האי יין אתמר (תהלים קמו יב) לא עשה כן לכל גוי ומשפטים בל ידעום, כ"ן ודאי יי"ן שבעין אנפין דאורייתא, ועלייהו אתמר (שם כה יד) סוד יהו"ה ליריאי.

קנקן דהאי יי"ן דא לבא דבר נש, אם הוא קנקנא חדתא ואתנסף ביין נסף דאיהו יצרא בישא, צריך תלתא זמנין הדחה, והן כל אלה יפעל א"ל פעמים שלש

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

עם גבר (איוב לג כט), ולא למגנא תקינו בכוס דברכה אוף הכי הדחה ושטיפה, הדחה מבפנים שטיפה מבחוץ, למהוי תוכו פברו, ורזא דמלה וטהרו וקדשו (ויקרא טז יט), וכד איהו קנקן דאיהו לבא דכיא מלגאו ומלבר, שריא תמן חכמה, דאתמר בה (משלי ח כב) יהוה קנני ראשית דרכו קנני איהו קנקן ודאי, ואם האי קנקן איהו דכיא, אתמר ביה ונקת, ואם לאו לא ינקה כל הנוגע בה (שם ו כט).

וקנקן דבר נש דא אתתא, ואיהו כוס, להכי צריכה שטיפה והדחה, אם היא כוס דברכה, ועלה אתמר (יחזקאל מד ל) להניח ברכה אל ביתך, ואם לאו אתקריאת כוס התרעלה, ויין דילה עליה אתמר (משלי לא ו) תנו שכר לאובד ויין למרי נפש וכו', שדים דילה אינון אשכולות מרורות, אבל יין דכוס דברכה עליה אתמר (תהלים קד טו) ויין ישמח לבב אנוש דתמן פקודי יהוה ישרים משמחי לב (שם יט טו), דאינון אשכולות דילה.

תקונא עשרין ותשע

[תיקוני זוהר - דף עג ע"א]

בראשית ברא אלהים, ב' נקודה בהיכליה, עליה אתמר (שיר ד יב) גן נעול אחותי כלה גל נעול מעין חתום, מאן מעין חתום דא נקודה, מאן ניהו נעול (דף עג ע"א) דילה, דא ו' דסתים להיכלא ובה אתעביד ם סתימא, איה ם רבתא מלם רבה המשרה (ישעיה ט ו), והאי נקודה עלה אתמר (איוב כח כא) ונעלמה מעיני כל חי ומעוף השמים נסתרה, והאי נקודה מסטרא דימינא אתקריאת אהבה, ומסטרא דשמאלא אתקריאת יראה, ומסטרא דעמודא דאמצעייתא אתקריאת תורה, ואיהי מצוה, דעמודא דאמצעייתא כליל תרוייהו, בגין דאיהו ו' כליל י"ה דאינון לימינא ושמאלא, ואיהו ו' באמצעייתא כליל תרוייהו, ושכינתא תתאה מצוה כלילא מארבע אתוון, איהי אתקריאת י' מסטרא דחכמה, ה' מסטרא דאימא עלאה, ואתקריאת תורה מסטרא דעמודא דאמצעייתא, הדא הוא דכתיב (משלי ח כב) יהוה קנני ראשית דרכו, דרכו דרך ו', קנני דאיהו קן דילה, ובגין דאיהי כלילא מפלהו ארבע אתקריאת מצוה, מ"ץ באותיות א"ת ב"ש איהו י"ה, י"ם ה"ץ, ובה כלילן פקודין דעשה ולא תעשה, פקודין דלא תעשה מסטרא דדין דאיהו אלהים דתמן י"ה, ועלה אתמר (שמות ג טו) זה שמ"י והא אוקמוהו, פקודין דעשה מסטרא דימינא דאיהו רחמי דכלילן באברהם, ועלייהו אתמר (חבקוק ג ב) ברוגז רחם תזכור

קם סבא חד מבתר טולא (כותלא), ואמר רבי רבי בוצינא קדישא, קום אדליק שרגא דאיהי מצוה, שכינתא קדישא, דעלה אתמר (ויקרא ו ו) אש תמיד תוקד על

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

המזבח לא תכבה, ועלה אתמר (שמות כז כ) להעלות נר תמיד, נר יהוה אתקריאת ודאי, אור דנהיר ביה נשמת אדם, קום אדליק בה.

קם רבי שמעון על רגלוי ויתיב רגעא חדא ואמר, רבון עלמין דאנת איהו מארי מלכין וגלי רזין, יהא רעוא דילך לסדרא מלין בפיימאי, לקיימא בי האי קרא (שם ד יב) ואנכי אהיה עם פיה, דלא אעול בכסופא קדמך, פתח ואמר.

תקונא תלתיין

בראשית מאן ראשית דא חכמה, דא נקודה דלגא, דאתמר בה (תהלים מה יד) כל כבודה בת מלך פנימה, ודא יראה דאיהי פקודא קדמאה, ועלה אתמר (משלי א ז) יראת יהוה ראשית דעת, ואיהי רמיזא במלת בראשית, ואית יראה רעה רצועה לאלקאה לחייביא, והאי נקודה איהי אות שבת ויומין טבין ואות דתפלין ואות דברית מילה, תהיא רצועה איהי יראה רעה איהי ערלה, זכאה איהו מאן דאעבר לה מניה, דלית לה רשו לרצועה לאלקאה ליה, והאי נקודה עלה אתמר (שמת לא יד) מחלליה מות יומת, מאי מחלליה אלא מאן דאעיל רשו נוכראה בחלל דילה דאיהי רשות היחיד, דעלה אתמר (במדבר יט כ) ונכרתה הנפש תהיא מתוך הקהל פי את מקדש יהוה טמא.

וכלא אתרמיז בהאי תיבה יראת שבת, כגוונא דא יראת בראשית, בריית בראשית, שבת בראשית, והאי נקודה איהי ראשית, יהוה קנני ראשית דרפו (משלי א כב), כגוונא דא בראשית, פלא איהי נקודה חדא, איהי ראשית, ואיהי אות ברית, ואיהי אות שבת, ואיהי יראת יהוה.

מאן חלל דילה ב, ו' איהו בעלה, ביה איהי נטירא וסתימא בגלותא, הדא הוא דכתוב (יחזקאל מז א) יהיה

[תיקוני זוהר - דף עג ע"ב]

סגור ששת ימי המעשה, כגוונא דא סתימא, והא אתמר, ונקודה איהי שביעאה תגא על רישיה, תגא דספר תורה, עטרה על ברית, ז' דאיהי יום שביעי יום השבת, שביעי ודאי, ועליה אתמר וביום השבת יפתח, אבל ביומין דחול גן נעול אחותי כלה (שיר ד יב). (דף עג ע"ב) אתקריאת סתימא באות ו'.

והאי ערלה ופריעה אינון כמוץ ותבן דחטה, ביומין דחול אתקריאת ה"א, דאיהו הב"ל לה"ב המזבח, לאדלקא מוץ ותבן, ואשתארת איהי סלת נקיה, אבל ביומין דשבת ויומין טבין אתקריאת י' עטרה על פלא, וביתא, (נ"א וכסא) דילה, ל"ב

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אלהי'ם דעובדא דבראשית, ואיהי ב' פלילא מעשר אמירן בכל סטרא, האי י' אתקריאת יראה, בין בשבת בין בברית מילה בין בדינא והכי בכל פקודא.

אלהי'ם דא נתיב קדמאה, עליה אתמר (איוב כח ז) נתיב לא ידעו עיט ולא שזפתו עין איה, מאי עין איה, אלא מאינון מלאכין דאמירן איה מקום פבודו להעריצו, כד איהי בהאי נתיב לית לון ידיעה בה, דאיהי סתירא מחיון דמרפבתא.

והארץ היתה תהו ובהו (בראשית א ב), מאי והארץ היתה תהו ובהו, אלא מאן דאפיק מרשות היחיד לרשות הרבים גרים לשכינתא, למהוי תהו ובהו חשך ותהום, דאתלבשת באינון קליפין, דאינון ארבע גליות, ולא עוד אלא דגרים לה למהוי יבשה תהו, דאסתלקת נקודה מחלל דילה דאיהי ב', ואשתארת יבישה.

נתיב תניינא, ורוח אלהי'ם מרחפת על פני המים (שם), מאי ורוח, אלא בודאי בזמנא דשכינתא נחתת בגלותא, האי רוח נשיב על אינון דמתעסקי באורייתא, בגין שכינתא דאשתפחת ביניהו, והאי רוח אתעביד קלא, ויימא הכי אינון דמיכין דשינתא בחוריהון, סתימין עיינין אטימין דלבא, קומו ואתערו לגבי שכינתא, דאית לכון לבא בלא סכלתנו למנדע בה, ואיהו ביניכו.

ורוא דמלה קול אומר קרא (ישעיה מ ו), כגון קרא נא היש עונך ואל מי מקדושים תפנה (איוב ח א), והיא אמרת מה אקרא, כל הבשר חציר, כלא אינון כבעירן דאכלין חציר, וכל חסדו כציץ השדה (שם), כל חסד דעבדין לגרמייהו עבדין, ואפילו כל אינון דמשתדלין באורייתא, כל חסד דעבדין לגרמייהו עבדין, בהווא זמנא ויזכור כי בשר המה רוח הולך ולא ישוב (תהלים עח ט) לעלמא, ודא איהו רוחא דמשיח, וי לון מאן דגרמין דיזיל ליה מן עלמא ולא יתוב לעלמא, דאלין אינון דעבדין לאורייתא יבשה, ולא בעאן לאשתדלא בחכמה דקבלה, דגרמין דאסתלק נביעו דחכמה דאיהי י' מינה, ואשתארת ב' יבישה, וי לון דגרמין עניותא וחרבא וביזה והרג ואבדן בעלמא, והאי רוח דאסתלק איהו רוח דמשיח כמה דאתמר, ואיהו רוח הקדש, ואיהו רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת יהו' (ישעיה יא ב).

פקודא תניינא ויאמר אלהי'ם יהי אור ויהי אור (בראשית א ג), ודא אהבה דאיהו אהבת חסד, הדא הוא דכתיב (ירמיה לא ב) ואהבת עולם אהבתיה על פן משכתיך חסד, ועלה אתמר (שיר ב ז) אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ, יראה אתקריאת מסטרא דשמאלא, ואהבה אתקריאת מסטרא דימינא.

אית יראה ואית יראה, אית אהבה ואית אהבה, יראה דדחיל בר נש לקודשא בריך הוא בגין דלא נחית מנכסוי, או בגין דלא ימותון בנוי בחייו, אשתפח דאם הוה נחית מנכסוי או אם ימותון בנוי בחייו דלא הוה דחיל ליה, ובגין דא הוה רחים

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

לִיה, הַאִי יֵרָאָה וְאַהֲבָה לָא שׁוּי לְיִרְאָת יְהוָה וְלֹאֲהֲבָה דִּילְיָה לְעִקְרָא, אֲבָל רַחֲמֵי וּדְחִילוּ עִיקְרָא דִּילְיָה בֵּין טַב וּבֵין בִּישׁ, וּבִגִּין דָּא אֲתִקְרִיאַת הַאִי יֵרָאָה וְאַהֲבָה עַל מְנַת לְקַבֵּל פְּרָס.

[תיקוני זוהר - דף עד ע"א]

וּבִגִּין דָּא אָמַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (שם), הַשְּׁבַעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם בְּצַבֹּאוֹת אוֹ בְּאֵילוֹת הַשָּׂדֶה, אִם תְּעִירוּ וְאִם תְּעוֹרְרוּ אֶת הָאֲהֲבָה עַד שְׁתַּחֲפֹץ, דָּאִיהוּ רַחֲמֵי (נ"א דאיהו רחמי) בְּלֹאוּ פְּרָס, (עד דאיהו יחפץ), וְלֹא עַל מְנַת לְקַבֵּל פְּרָס, דִּירְאָה וְאַהֲבָה עַל מְנַת לְקַבֵּל פְּרָס (דף עד ע"א) אִיהִי שֶׁל שְׁפָחָה, וְתַחַת שְׁלֹשׁ רְגָזָה אַרְץ וְגוּמַר (משלי ל לא) תַּחַת עֶבֶד כִּי יִמְלֹךְ, וְשִׁפְחָה כִּי תִירֶשׁ גְּבִירָתָהּ.

אֱלֹהִיִּים דָּא מִן וַיֹּאמֶר אֱלֹהִיִּים יְהִי אֹר, אִיהוּ נְתִיב תְּלִיתָא, יְהִי אֹר י"ה אֲוִי"ר, אֲוִי"ר י', וְכַד הַאִי נְקוּדָה אֲתַעֲטַפַת (נ"א אתפשט) בְּהַאִי אֹר וְאֲתַעֲבִידַת אֲוִיר, מֵהֲכָא אֲתַמְשְׁכוּ כָל הַהוּיֹת.

קָם סְבָא חַד פְּתַח וְאָמַר, יְהִי אֹר וְיְהִי אֹר, יְהִי אֹר דָּא יְמִינָא, וְיְהִי אֹר דָּא שְׁמַאלָא, דְּבַכְל אַתְר וְיְהִי אִיהוּ לְשׁוֹן צַעַר, וּבִגִּין דָּא וְיְהִי הַיּוֹם דְּדָא אִיהוּ רֵאשׁ הַשָּׁנָה דָּאִיהוּ שְׁמַאלָא, דָּאִיהוּ דֵּן דִּינָא דְּכָל עֲלָמָא, וּבִגִּינָה אֲתַמַר (בראשית א ג) וְיְהִי אֹר, וְיִרְא אֱלֹהִיִּים אֶת הָאֹר כִּי טוֹב, דָּא עֲמוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא דָּאִיהוּ טוֹב, וְיִבְדֵּל אֱלֹהִיִּים בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֲשֵׁךְ (שם), בֵּין הָאֹר דָּא אַהֲרֹן כְּהֵנָּא, וּבֵין הַחֲשֵׁךְ דָּא קִנְחָא, אָמַר מֹשֶׁה לִי אֲתַחֲזִי לְאַפְרָשָׁא מִחֻלְקַת, דְּאֲנָא אִיהוּ דִּיוֹקְנָא דְּטוֹב דְּלַעֲיֵלָא, חֲזָא דְּאֲתַדְּבַק קִנְחָא בְּחֲשׂוֹכָא דְּסִטְרָא אַחֲרָא, וְאֲכַחֲשׁ עוֹבְדָא דְּבְרָאשִׁית, דְּלֹא בְּעָא לְאֲתַדְּבַקָא בְּשְׁמַאלָא דָּאִיהוּ לְוִי, אָמַר הַבְּדִלוּ מִתּוֹךְ הָעֵדָה הַזֹּאת (במדבר טז כא).

סדר הלימוד ליום י אלול [יום 335 בשנה]

וְרִזָּא דְּמִלָּה וְיִבְדֵּל אֱלֹהִיִּים בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֲשֵׁךְ (בראשית א ד), וְיִקְרָא אֱלֹהִיִּים לְאֹר יוֹם וְלַחֲשֵׁךְ קָרָא לְיֵלָה (שם ה), שׁוֹקָא דִּימִינָא דְּהוּא אֹר, דְּאֲתַמַר וְיִבְדֵּל אֱלֹהִיִּים בֵּין הָאֹר אִיהוּ שׁוֹקָא יְמִינָא כְּהֵנָּא, דְּאֲתַמַר בֵּיה (תהלים טז יא) נְעִימוֹת בְּיַמִּינֶךָ נְצַח, וּכְמָה דְּנִצַּח אֲתַקְשֵׁר בְּיַמִּינָא, הַכִּי הוּד אֲתַקְשֵׁר בְּשְׁמַאלָא, וְיְהִי עָרַב וְיְהִי בִקְרָא יוֹם אַחַד, עָרַב דָּא עָרַב דִּי צַחֲקָא, בִּקְרָא דָּא בִּקְרָא דְּאַבְרָהָם, יוֹם אַחַד עֲמוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא וְצַדִּיק דְּחֲשַׁבֵּינָן חַד, וְלִית יוֹם בְּלֹא לְיֵלָה דָּאִיהִי שְׁכִינְתָּא.

אֲדַהֲכִי הָא קָלָא סְלִיק וּמִתְפּוּצֵץ בְּרוּמֵי רְקִיעֵין, וְהוּה אָמַר, מִשְׁרִיין קְדִישָׁאן דְּמִתִּיבְתָא דְּרַקִיעָא דְּלַעֲיֵלָא וְתַתָּא, אֲזַדְרִזוּ וְאֲתַקְנוּ לְקַדְמוֹת מְטְרוֹנִיתָא, דְּקָא אֲתִיָּא לְמִיעָאֵל קָדָם מַלְכָּא, בְּכַמָּה קְשׁוּטִין דְּפַקוּדִין דְּעֵשָׂה, קוּמוּ מִשְׁרִיין לְקַדְמוֹתָהּ,

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אדהכי הא קלא תנינא הוה מתערא לגבי מארי מפתחן, הא שכינתא קא אתיא למיעאל להיכלא דילה, אדנ”י שפתי תפתח.

בההוא זמנא מטרוניתא עלאה קא נחתת לגבה, לקבלא לה בפקודא קדמאה, בכמה קלין ושופרות, וסלקין תרוייהו לגבי מלכא, וכלהו הוו שאלין (שיר ה ה) מי זאת עולה מן המדבר, מ”י דאיהי אימא עלאה, בזאת עולה, וכד סליקת לעילא אתעבידת כסא למלכא עלאה, ובה פתח אנכ”י, דהכי סליק לחשבן כס”א, וכד אתחברו תרוייהו אתמר בהו (שמות כ ב) אנכי יהו”ה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים.

אשר איהו רמיז במלת בראשית, אשר דא אימא, דאיהי אשר אהי”ה, אשר קדשנו במצותיו, אשר קדש ידיד מבטן, דאיהי בטן דאתמר ביה (איוב לט כט) מבטן מי יצא הקרח, הקרח הנורא (יחזקאל א כב), מאי נורא דא עמודא דאמצעיתא, מאי קדש ידיד מבטן, בטן דאתמר ביה דא צדיק, אשר דאיהי אימא עלאה, קדשנו בעמודא דאמצעיתא, וצונו בצדיק, על כל פקודא ופקודא, בגין דחד איהו מצוה וחד עושה, חד מצוה על המצוה דאיהי שכינתא, מצות יהו”ה ברה מאירת עינים (תהלים יט ט), וחד עושה עשייתה דאיהו מעשה דפקודא, דהכי אוקמוהו מארי מתניתין גדול המצוה ועושה ממי שאינו מצוה ועושה

[תיקוני זוהר - דף עד ע”ב]

ועוד מצוה דא עמודא דאמצעיתא, דאיהו מצוה מסטרא דאבא דאיהו רא”ש, ומסטרא דאימא דאיהי אש”ר, והכי צדיק מצוה ועושה מתרוייהו, ובגין דא אתמר על תרוייהו אשר קדשנו, אמא קדשנו ואבא צונו, על מאן על שכינתא תתאה, דאיהי פטר כל רחם, פתיחו דרחם, דאיהו רמ”ח פקודין, איהי מצות יהו”ה בכל אבר ואבר דמלכא, איהי מצוה, ועוד אשר קדשנו מסטרא דאבא (דף עד ע”ב) ואימא, הדא הוא דכתיב (בראשית א ג) ויאמר אלהי”ם יהי אור ויהי אור, ויאמר מסטרא דאבא דאיהו י’, יהי מסטרא דאימא דאיהי ה’, חד אמירה וחד הויה, עשייתה דתרוייהו יהי אור.

ועוד אשר על שם באשרי פי אשרוני בנות (בראשית ל יג), אשר הוצאתיך מארץ מצרים (שמות כ ב), וכי עבד דאיהו בבי אסירי דמלכא, ואבטח ליה מלכא לאפקא ליה מבי אסירי, אית ליה למלכא לשבחא גרמיה, אשר הוצאתיך מארץ מצרים פמה זמנין, אלא חמשין זמנין אדכיר באורייתא יציאת מצרים, לקבל חמשין תרעין דבינה, לאשתמודעא לון מאן אתר אפיק לון מן גלותא.

וכד נחתת לגבייהו נחתת למפרק לון בכמה קלין וברקין, הדא הוא דכתיב (שמות יט טז) ויהי ביום השלישי בהיות הבקר ויהי קולות וברקים וגומר, ועלייהו אתמר

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

(שם כ יח) וְכָל הָעַם רֹאִים אֶת הַקּוֹלֶת, אֵת דָּא שְׂכִינְתָּא תְּתָאָה, דְּהוּת סְלָקָא בְּכָל קָלָא וְקָלָא מְאִינוּן שְׁבַע קָלִין, וְאִיהִי הוּת בַּת קוֹל דְּכָל חַד וְחַד, קוֹל דְּבָרִים אַתָּם שְׁמַעִים (דברים ד יב), דָּא קָלָא עֲלָאָה כְּלִילָא מִתְּלַת קָלִין עֲלָאִין, דְּאִינוּן תְּלַת סְפִירָן עֲלָאִין, וְעַל אִימָא עֲלָאָה אַתְמַר (שם) וְתַמוּנָה אִינְכֶם רוֹאִים זוּלְתֵי קוֹל, אָבֵל בַּת קוֹל עֲלָה אַתְמַר וְכָל הָעַם רוֹאִים אֵת הַקּוֹלֶת, וְאֵת, וְאֵת וְדָאִי, דְּאַתְמַר בָּהּ (במדבר יב ח) וְתַמוּנַת יְהוָה יֵבִיט, קוֹלוֹת אִינוּן מְסֻטְרָא דְעַמּוּדָא דְאַמְצַעִיתָא, אִיהוּ קוֹל הַשּׁוֹפָר שְׁבִיעָאָה בְּאִימָא עֲלָאָה, וְלִתְתָּא שִׁית קָלִין.

בְּרָקִים מְסֻטְרָא דְצִדִּיק, דְּאַתְמַר בֵּיהּ (זכריה ט יד) וַיֵּצֵא כְּבָרְק חֲצוֹ, עֲנֵן דָּא שְׂכִינְתָּא כְּלִילָא מְשֻׁבְעָה עֲנֵנִי כְּבוֹד, דְּבָהּ מִתְּפִסִּין קָלִין וּבְרָקִין, וּמְסֻטְרָא דִּמְיִנָּא אַתְקְרִיאת עֲנָנָא, וּמְסֻטְרָא דְשְׁמָאֲלָא עֲרַפֵּל, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (שמות כ כא) וּמִשָּׁה נִגַּשׁ אֶל הָעֲרַפֵּל אֲשֶׁר שָׁם הָאֱלֹהִים. וְעוּד אָנְכִי דָּא שְׂכִינְתָּא תְּתָאָה, וְרוּא דְמִלָּה אָנְכִי אָנְכִי הוּא מְנַחֲמְכֶם (ישעיה נא יב), אִימָא עֲלָאָה אָנְכִי לְעִילָא, אָנְכִי אִימָא תְּתָאָה לְתַתָּא וְעַל תְּרוּיָהּ אַתְמַר (דברים לב לט) רְאוּ עֵתָה כִּי אָנִי אָנִי הוּא, כְּשִׁמְךָ אֱלֹהִים כֵּן תְּהִלָּתְךָ עַל קְצוֹי אֶרֶץ (תהלים מח כא).

הָא הָכָא פְּקוּדָא קְדָמָאָה, וְלִית פְּקוּדָא דְלָא אַתִּיְהִיב בְּדַחִילוֹ וּרְחִימוּ דָּאִיהוּ ב', וְדָא ב' מִן בְּרָאשִׁית דְּחִילוֹ דִּירָאָה וּרְחִימוּ, דְּאִינוּן ב' עֲלָאָה ב' תְּתָאָה, ב' עֲלָאָה הָא אַתְמַר דָּאִיהוּ דְּחִילוֹ וּרְחִימוּ, ב' בְּתֵרָאָה (נ"א תתאה) תוֹרָה וּמִצְוָה, וְאִיהִי ב' מִבְּרָא, בְּהַפּוּךְ אַתּוּן אַבְרָה, אִיהִי מִצְוָה בְּכָל (נ"א דכל) אָבֵר וְאָבֵר, פְּקוּדָא קְדָמָאָה אִיהוּ אָנְכִי יְהוָה אֱלֹהֵיךָ (שמות כ ב), וְאִיהוּ ב', דְּחִילוֹ וּרְחִימוּ, אִישׁ אִמּוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ (ויקרא יט ג) מְסֻטְרָא דְּדַחִילוֹ, כְּבֵד אֵת אָבִיךָ וְאֵת אִמְךָ (שמות כ יב) מְסֻטְרָא דְּרְחִימוּ, וְתִרְוִיָּהּ אִינוּן זְכוֹר וְשִׁמּוֹר.

תְּפִלִּין דְּרָאשׁ וְתְּפִלִּין דִּיד, אַבָּא תְּפִלִּין דְּרִישָׁא (נ"א על רישא) דָּאִיהוּ רָאשׁ דְּבִרְךָ אַמַּת (תהלים קיט קס) עַמּוּדָא דְאַמְצַעִיתָא, אִימָא תְּפִלִּין דִּיד דָּאִיהִי שְׂכִינְתָּא תְּתָאָה, אַבָּא וְאִימָא תְּפִלִּין דְּמָרִי עֲלָמָא, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתִּיהּ דְּאִינוּן בְּרָא וּבְרַתָּא אִינוּן תְּפִלִּין דִּילָן.

[תיקוני זוהר - דף עה ע"א]

וְעוּד גְּתִי"ב תְּלִיתָאָה, בֵּיהּ פְּקוּדָא תְּלִיתָאָה דָּאִיהוּ גְּבוּאָה, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (בראשית א ג) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי אוֹר, חֲמֵשׁ אוֹר אִינוּן, וְעֲלִיָּהּ אַתְמַר (יחזקאל א א) נִפְתְּחוּ הַשָּׁמַיִם וְאִרְאָה מְרָאוֹת אֱלֹהִים, אִימָא עֲלָאָה מְרָאָה סְתִימָא דְלִית בָּהּ דְּמִיּוֹן, אִימָא תְּתָאָה מְרָאָה בְּאִתְגַּלְיָא דְאִית בָּהּ דְּמִיּוֹן, וְעֲלָה אַתְמַר (הושע יב יא) וּבֵיד הַנְּבִיאִים אֲדַמָּה, אֲדַמָּה אִיהִי דְּמִיּוֹן לְכָל נְבִיאָא, וְלְכָל חַד כְּפּוּם חִילִיָּהּ, וּבְגִין דָּאִיהִי שְׁלֵטָא עַל כָּל מְרַפְּבוֹת דְּלִתְתָּא, וְעַל כָּל כְּכַבְיָא וּמְזֻלִי, וְאַלְגִּין וְדְשָׁאִין,

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ועל כל עופי שמיא וחיון וארעא, ונוני ימא, בגין דא אתקריאת בשמא דכלהו, מסטרא דחיון אתקריאת חיה, ומסטרא דעופין נשר יונה צפור, ומסטרא דנונין הדג, סטרא (נ"א שפחה) בישא בהפוכא דגה, ומסטרא דעשבין אתקריאת שכינתא שושנת. (דף עה ע"א)

נתיב רביעאה ויבדל אלהי"ם בין האור ובין החשך (בראשית א ד), דכר ונוקבא אינון, חשך לילה, הדא הוא דכתיב (שם ה) ולחשך קרא לילה, ואית חשך מסטרא דדכיו וליילה מסטרא דדכיו, הדא הוא דכתיב (תהלים קלט יב) גם חשך לא יחשיך ממך וליילה כיום יאיר כחשכה כאורה, וחשך איהי נוקבא דמקבל מנהורא דאיהו אור דכר, כגוונא דסיהרא דמקבלת מן שמשא, ותרוייהו אינון אספקלריאה דנהרא ואספקלריאה דלא נהרא, ואית חשך דסטרא אחרא דאית בה הבדלה ולא חבורא, וההוא אור איהו כמוחא באגוזא.

אדהכי הא קלא אשתמע ברומי רקיעין, מארי דאוצרין מארי דהיכלין, אפתחו היכלין הא מטרוניתא קא בעיא לאעלא בהיכליה, בההוא זמנא אדנ"י שפתי תפתח, היכלא פלילא משבעה היכלין, בההוא זמנא פמה נביאים סלקין עמה ומתפנסים עמה, דאית נביאים ואית נביאים, אית נביאים דאינון מארי דבייתא דמטרוניתא, ואית נביאים דאינון מארי דבייתא דמלפא, אלין מאספקלריא דנהרא ואלין מאספקלריא דלא נהרא, נביאים דאספקלריא דנהרא אינון מסטרא דיהו"ה, ונביאים דאספקלריא דלא נהרא אינון מסטרא דאדנ"י, ואינון שקילין לאורייתא דבכתב ואורייתא דבעל פה, נביאים מסטרא דאדנ"י מסטרא דיראה, ונביאים דאינון מסטרא דיהו"ה אינון מסטרא דאהבה.

בההוא זמנא פמה מארי תרעין מזדעזעין ומזדמנין להיכלא, וכמה מארי חותמות, וכמה מארי שאלתין, וכמה מארי תשובות, דבהון נביא שואל ומשיב, וכמה מארי עתידות, מה דהוה ומה דעתיד למהוי, וכמה מארי דעיינין דאינון מראות וחזוין דנביאים, וכמה מארי דאודנין דאינון מארי דגדפין, דאתמר בהון (יחזקאל א כד) ואשמע את קול כנפיהם, וכמה מארי דחוטמא דתמן רית, דאתמר בהון (ויקרא א יג) אשה ריח גיחת, וכמה מארי דאנפין דאתמר בהון (יחזקאל א ו) וארבעה פנים לאחת, וכמה מארי דקלין ומארי דדבורין, ומארי דהבלים דאינון להבות אש, הדא הוא דכתיב (תהלים כט ז) קול יהו"ה חצב להבות אש, וכמה מארי דידין, דאתמר בהון (יחזקאל א ח) וידי אדם מתחת כנפיהם, וכמה מארי דקומה ואינון שעור קומה דכרס"א, וכמה מארי דאות ברית דאתמר בהון (שמות ג יב) וזה לך האות, וכמה מארי דרגלין דאתמר בהון (יחזקאל א יד) והחיות רצוא ושוב.

כל תקונין דנביאיא מלבר (נ"א מלגאו) בגופא, באברים דגופא, מארי דחכמה אינון מלגאו במוחא, ובגין דא חכם עדיף מנביא, וממוחא תליין ל"ב נתיבות, ודא ל"ב דאתמר לב מבין, ויבדל אלהי"ם בין האור ובין החשך (בראשית א ד), הכא רזא דנתיב רביעאה, מאי הבדלה הכא בנבואה, אלא כמה נביאי שקרא אינון מסטרא דחשך, דאזלין באורא לאטעאה בני נשא, בההוא זמנא דיהא קודשא בריה הוא בשכינתיה, ויבדל אלהי"ם בין האור ובין החשך.

נתיב חמשה, ויקרא אלהי"ם לאור יום (שם ה), אלין מארי מקרא, דמארי מקרא אינון פתילה, ומארי משנה זית, ומארי תלמוד דאיהו קבלה למשה מסיני גר.

פקודא רביעאה לאתעסקא באורייתא דבעל פה, ולאפרשא בה בשית דרגין, באסור והתר טומאה וטהרה פשר ופסול, הדא הוא דכתיב (שם ו) ויאמר אלהי"ם יהי רקיע בתוך המים, ויהי מבדיל בין מים למים, בין מים דדכיו דטהרה התר פשר, ובין מים דמסאבו דאינון אסור טמא פסול, דאינון מי בורות נשברים מים סרוחים מים מטונפין, ועלייהו אתמה (שמות כ ג) לא יהיה לך אלהים אחרים על פני, והאי רקיע דאפריש ביניהו דא רקיע דעל רישי חיוון, ודא מטרוון, דעליה אתמר (יחזקאל א כב) ודמות על ראשי (דף עה ע"ב) החיה רקיע, ועליה אתמר (בראשית א ז) ויעש אלהי"ם וגומר, ודא נתיב שתיתאה, ואית רקיע לעילא מרקיע, ודא צדיק דאפריש בין מיין נוקבין למיין דכורין, לאשתמודעא ביה, ועליה אתמר (שם) ויעש אלהי"ם את הרקיע, ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע, ודא נתיב שביעאה צדיק.

נתיב תמינאה ויקרא אלהי"ם לרקיע שמים (שם), ויקרא אלהי"ם דא אימא עלאה, לרקיע דא עמודא דאמצעיתא דאיהו בין ימינא ושמאלא וכליל תרוייהו, הדא הוא דכתיב (שם) ויהי ערב ויהי בקר יום אחד, ואינון ערב דיצחק ובקר דאברהם.

תקונא תלתיין וחד

בראשית בר"א שת"י, ועלייהו אתמר (רות א יט) ותלכנה שתייהם וגומר, ואינון תרי תורות אורייתא דבכתב ואורייתא דבעל פה, ועוד תרי לוחות אזלו לטורא דסיני, מיד ותהם כל העיר עליהן (שם) אזדעזע כל עלמא, הדא הוא דכתיב (שמות כ יח) וכל העם ראים את הקלת וכו' וירא העם וינזעו, ואמרו הזאת נעמי, דא איהו נעימו דאורייתא, מיד אתמר (שם לב יט) וישבר אותם תחת ההר, פרחת אורייתא מתמן, ואמרת (רות א כא) אני מלאה הלכתי לטורא דסיני, וכען וריקם השיבני

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

יהו"ה, מליא"ה מל"א י"ה, וכען פרח מני מל"א י"ה דאיהו יה"ו, ואשתארת ה' יחידה אל"ם, נאלמתי דומי"ה (תהלים לט ג), דו"ם י"ה, החשתי מטוב דאיהו ו'.

דבר אחר ותלכנה שתיהן גוף ונפש, לאן אתר אזלי, לבי קברא, גוף אתדן ואתרקב, נפש אתמר בה (רות ג ז) ותגל מרגלותיו ותשכב.

קם סבא חד ואמר, בוצינא קדישא חזור בך, ערפה איהי גוף, רות איהי נפש, שותפו דילה נעמי נשמת חיים, מחלון רוחא, גופא דאיהי ערפה חזרה עורף לגבי נשמה (נ"א שכינתא), נפש אתדבק בה בנשמתא, הדא הוא דכתיב (רות א טז) באשר תלכי אלך בפקודין דעשה, ובאשר תליני אלין בפקודין דלא תעשה.

דבר אחר באשר תלכי אלך בגלותא, דאתמר בה (ישעיה נ א) ובפשעיהם שלחה אמכם, ובאשר תליני אלין דמשכבא דילך בגלותא, הדא הוא דכתיב (שיר ג א) על משכבי בלילות, עמך עמי אלין ישראל, ואלהיך אלהי דא קודשא בריך הוא, אלימלך דא י', נעמי דא ה', מחלון ו', רות בה אתדבקת ה' ואתעבדת תורה, ועלה אתמר (שיר ב יב) וקול התור נשמע בארצנו.

ערפה אימא דערב רב, דאתמר בהון (שמות לד ט) פי עם קשה עורף הוא, דחזרת לסרחנה, וחזרת ערף לגבי חמותה, כליון בעלה דערפה, יצר הרע דאתיא כלייה מניה לעלמא, ואיהו כליון, ואתתיה לילית כלייה.

נשמה ונפש כד בר נש איהו מחוייב בחובין ומתגברין על אברים, נשמת חיים אסתלקת מן גופא, ונפש אשתארת תמן, ואתמר בה (רות ג ז) ותגל מרגלותיו, לגבי מאן לגבי צדיק ודא ברית מילה, דאיהו בועז ב"ו ע"ז תקיף על יצריה, וימד שש שעורים וישת עליה (שם טז), שוקיו עמודי שש (שיר ה טז), שואית לון עלהא לאגנא עלה, ואוקמוה ותלכנה שתיהם בשכינתא עלאה ותתאה, ועלייהו אתמר (רות ד יז) ותקראנה לו השכנות שם, לאמר ילד בן לנעמי, דא עמודא דאמצעיתא דאתמר ביה (שמות ד כב) בני בכרי ישראל, כד חאבו ישראל וגרמו לאסתלקא שכינתא, עלה אתמר בשכינתא תתאה ותגל מרגלותיו (רות ג ז).

[תיקוני זוהר - דף עו ע"א]

דבר אחר ותלכנה שתיהם, איהו ממלל בגופא ונפשא, ומרחימו דגופא כד איהו בעל תשובה, יימא נפשא לגבה באשר תמותי אמות ושם אקבר (שם א יז), ולא תנוז נפשא בקברא מניה, ועלה אתמר (משלי ו כב) בהתהלכה דף עו ע"א) תנחה אותך בעלמא דין, בשכבך תשמור עליך בקברא, והקיצות לתחיית המתים (נ"א לעולם הבא) היא תשיחך, דא נפשא לגבי גופא, ובוצינא קדישא אם גופא לא חזר

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

בתיובתא, וחזר עורף לגבי תיובתא, נפש אתפרש מניה ואתקרי ערפ"ה, וגופא דא אתאביד מתרין עלמין.

אמר ליה סבא סבא, והא כמה קברין למגנא, והא אם גופא אתאביד על מה תקום נפשא לתחיית המתים, דהא ודאי גופא אתאביד, ואתמר דאתאביד מתרין עלמין, והא נחית לנשייה דתמן אתנשי לדרי דרין, אם כן כמה קברין למגנא.

אלא ודאי קודשא בריך הוא לא ישני עובדי ידוי, דודאי עלמא דין ועלמא דאתי דאינון שמיא וארעא דקודשא בריך הוא אינון, ועלייהו אמר דוד (תהלים קטו טז) השמים שמים ליהו"ה, ארעא אתהלהך לפני יהו"ה בארצות החיים (שם קטז ט), עלייהו אתמר עלמא דין ועלמא דאתי בשמא דיהו"ה, הדא הוא דכתיב (שם צו יא) י שמחו ה שמים ו תגל ה ארץ, אימתי בזמנא דאתמר לגבי שמים והארץ דסמאל ונחש, כי שמים פעשו נמלחו והארץ כפגד תבלה (ישעיה נא ו), ולבתר דימחי לון וישצי לאלין ממנו דעלייהו, מיד יחדש לון קודשא בריך הוא לשמיא וארעא, דיתמחון בגין אלין ממנו בישין, הדא הוא דכתיב (שם סו כב) כי כאשר השמים החדשים והארץ החדשה אשר אני עשה וגומר, וכלא בגין דלא ישתצון עובדי ידוי, דאינון נשמתינו וגופין דאתאבידו מתרין עלמין, ואלין עתירין דבגלותא, בגין דהאי עלמא איהו דלהון.

אבל מסכני דאינון צדיקיא, טובא דלהון לאינון עלמין טבין, די בהון אתבריאו תרי תורות אורייתא דבכתב ואורייתא דבעל פה, דאגרא דלהון תמן ובגין דלתתא דארץ החיים, תמן גופין לנשמתינו קדישין דאתבריאו בשמא דיהו"ה, וגופא דמשה דאתמר ביה (דברים לד ז) לא כהתה עינו ולא נס לחה מתמן הוה, ובגיניה הוה איהו בעא רחמי דלא ימות ויפוק מניה, ולא על גופא דהאי עלמא דאתקרי סנדל לגביה, דעליה אתמר ליה (שמות ג ה) של נעליך מעל רגליך.

ואדם וחיון ובעירן ועופין דתמן אינון עובדא דבראשית, ואינון בדיוקנא עלאה דאלין דאתמר בהון במרפבתא (יחזקאל א י) ודמות פניהם פני אדם וגומר, דאינון בעירין עלאין עלייהו אתמר (ישעיה סד ג) יעשה למחפה לו, ותמן עץ חיים דמאן דאכיל מניה אתמר ביה (בראשית ג יב) ואכל וחי לעולם.

ותמן פרסיין די דהבא וכספא ואבנין יקירין, וערשין דכספא ודהבא, ורמ"ח פקודין דמני לון משה לישראל בהאי עלמא, לדכאה רמ"ח אברים דהוא גופא, וגופא דהאי עלמא שפלא איהו סנדל לנשמתא, דאתטנף (נ"א ואתטנפת) בזוהמא דהאי עלמא. הא הכא תלתין וחד זמנין דאתפרש בראשית, ועשר אמירן ותלתין ותרין שבילין הא שבעין ותרין, וצריך לפרשא לון. פתח ואמר בראשית

תקונא תלתינ ותרינ

בראשית מאמר קדמאה לכלא, ואיהו פליל תרינ דבורין אנכי ולא יהיה לך (שמות כ ב) דאתמרו בדבורא חדא, ותרויהו אינון רמיזין במלת בראשית, בגין דא בראשית א”ב רשי”ת, א”ב א’ אנכי ב’ לא יהיה לך, וכלא באת אחד ב’, ואיהי ב’ מבראשית.

[תיקוני זוהר - דף עו ע”ב]

אמר רבי אלעזר, וכי מאן דאית ליה עבדא ואפיק ליה לחירו משעבודיה, אית ליה לרבוניה לשבחא גרמיה במפקנותא לחירו לעבדיה, וכי קודשא בריך הוא דאמר לאברהם (בראשית טו יג) פי גר יהיה זרעך וכו’ אית לשבחא גרמיה כמה (דף עו ע”ב) זמנין אשר הוצאתיך מארץ מצרים (שמות כ ג), אמר ליה רבי שמעון הכי הוא ודאי, אבל הכא לא משבח קודשא בריך הוא גרמיה דאפיק לון מן גלותא, אלא חמשין זמנין אדכיר באורייתא יציאת מצרים, לאשתמודעא בדרגא דאפיק לון דאיהו יובלא, דאתמר ביה (ויקרא כה יא) יובל היא שנת החמשים שנה, ואינון חמשין תרעין דבינה דאתמסרו למשה בסני בר חד דלא אתמסר ליה, ובגין דא אדכיר חמשין זמנין באורייתא יציאת מצרים. אמר הא ודאי אתישב דעתאי.

מאן אלהים אחרים, אלין ממנן דשבעין אומין, וסמאל ונח”ש הא ע”ב, בגין דא יהיב קודשא בריך הוא אורייתא מימינא דאיהו חסד ומשמאלא דאיהו גבורה, דאית בה שבעין אנפין לשזבא משבעין אומין, ואורייתא אתיהיבת ממיא ואשא דאינון תרינ, לשזבא לישראל מסמאל ונחש דאינון ממיא ואשא, ובגיניהו אתמר (שמות כ ג) לא יהיה לך אלהים אחרים על פני, ולקבל שבעין אומין שבעין נפש, ומאן דעבר על שבעין אנפין דאורייתא דאתמר לא יהיה לך אלהים אחרים על פני, שלטין שבעין ממנן ואומין דיצר הרע על שבעין נפש.

וכמה גלגולין יתון לבר נש על חובין אלין, ואם לא חזר בר נש בתיובתא באלין גלגולין, ההוא גופא נחית באבדון, גלגולא קדמאה אצטבע בגוון חוור, ורכיב נפשא בסוסיא חוורא דאיהו גופא, אם חזר בתיובתא אתמר ביה (ישעיה א יח) אם יהיו חטאיכם כשלג ילבינו, ואם לאו יתי בגלגולא תניינא, ורכיב בסוסיא סומקא, ואם חזר בתיובתא אתמר בחובא דיליה (שם) אם יאדימו כתולע כצמר יהיו, ואם לא, אתחזר אתגלגל בגלגולא תליתאה, ורכיב בסוסיא ירוקא ודא גופא.

ואינון מזל אריה מזל שור מזל נשר, דעלייהו אתמר (איוב לג כט) הן כל אלה יפעל א”ל פעמים שלש עם גבר, ואם שלש אלה לא יעשה לה (שמות כא יא) לנפשא בתלת גלגולין, דעביד לה שאר פסות ועונה, ויצאה חנם אין פסף (שם),

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ועל שלשה פשעי ישראל ועל ארבעה לא אשיבנו (עמוס ב א), ועל ארבעה דאיהו מזל אדם לא אשיבנו, דלא יקלקלו ליה.

אבל לצדיקיא ועשה חסד לאלפים (שמות כ ה), אלפים ודאי, תלת גלגולין בהון איהו רווח תלת אלפין דאינון עלמין דכסופין, ולמאן לאהביו ולשמרי מצותיו (שם ו), לחייביא דאינהו לא יחזרון בתיובתא בתלת גלגולין אלין, אתמר בהון (ויקרא כג לא) והאבדתי את הנפש ההיא מקרב עמה, אמר רבי אם פן אנה נחית, אלא שבע ארעין אינון, וסלקין לשבעין לקבל שבעים נפש, ושבע ארעין אינון ארץ אדמה ארקא גיא ציה נשיה תבל, ואינון שבע מדורין דגיהנם, ההיא נפשא דלא חזרה בתיובתא באלין תלת, נחית לה קודשא בריך הוא במדורין דגיהנם אלין, ותמן אתנשי לדרי דרין.

ואם הוא צדיק אתמר ביה (משלי כד טז) פי שבע יפול צדיק וקם, אמר ליה רבי אלעזר, ואם הוא צדיק אמאי נחית תמן, אלא בגין לאפקא מתמן כל נפשא ונפשא מאלין דהרתרו בתיובתא ומתו בקצרות שנין, ואיהו טרח בגיניה, דא איהו מאמר קדמאה דאיהו בראשית.

תקונא תלתיין ותלת

[תיקוני זוהר - דף עז ע"א]

בראשית דא פקודא קדמאה, דאתרמיז בל"ב שבילין, דאינון ל"ב אלהי"ם דעובדא דבראשית, כ"ב אתוון ועשר אמירן דאתפלילין בהו, תקונא קדמאה יראה, ועלה אתמר (תהלים קיא י) ראשית חכמה יראת יהו"ה, דאית דחילו ואית דחילו, (דף עז ע"א) יראת יהו"ה דא שכינתא מלכות קדישא, יראה רעה דא רצועה לאלקאה לחייביא, ומאי גיהו סם המות דסמאל, נוקבא דיליה, יראת יהו"ה איהי אגרא למאן דנטיר פקודין דלא תעשה, יראה רעה איהי רצועה לאלקאה למאן דאעבר עליהו.

קם רבי שמעון ואמר אלעזר ברי, אית מאן דדחיל לקודשא בריך הוא בגין דייחון בנוי ויסגי עותריה בהאי עלמא, ואי חסר מהאי לא דחיל ליה, האי לא שוי ליה יראת יהו"ה לעקרא, אבל מאן דדחיל לקודשא בריך הוא בין בטיבו בין בעאקו, הא דא שוי יראת יהו"ה ביה לעקרא, דתלת דרגין אינון דיראה, אית יראה בין בטיבו בין בעאקו, ואית יראה דדחיל לקודשא בריך הוא בטיבו ולא בעאקו, ואית יראה דלא שוי לה עליה לעקרא בין לטיבו בין לעאקו, צדיק גמור שוי לה עליה לעקרא בין לטיבו בין לדינא, בינוני שוי ליה עליה לטיבו ולא לדינא, רשע גמור לא שוי ליה עקרא לא בטיבו ולא בדינא.

זוהר היומי" - לימוד כל ספר זוהר ותקונים במעגל השנה

ושכינתא אמאי אתקריאת יראה, דהא היא מסטרא דעמודא דאמצעייתא אתנטיילת, אלא כמה דעמודא דאמצעייתא נטיל מרחמי ודינא דאינון ימינא ושמאלא, הכי איזי נטלא מתרוייהו, מסטרא דשמאלא דא אתקריאת יראה פחד יצחק, דמסטרא דימינא אהב"ה אתקרי, ודא פקודא תנינא דאתמר בה (ירמיה לא ב) ואהבת עולם אהבתיך על פן משכתיך חסד.

ומתרין סטרין אלין אתקרי עמודא דאמצעייתא אור ונר, ושכינתא אורה אבוקה, אורה, ליהודים היתה אורה (אסתר ה טז), אבוקה הכי אוקמוהו מארי מתנייתין דצדיקים קיימין קמי שכינתא פנר לפני האבוקה. מסטרא דימינא יהו"ה, ומסטרא דשמאלא אדנ"י דתמן דין, ובגין דא ביומא קדמאה ויאמר אלהי"ם יחי אור (בראשית א ג), בגין דחמש אור אינון ביומא קדמאה, ואינון ה' עלאה ומתמן נהרין, י' בשמאלא ודא נר, ודא ה"י מן אלהי"ם ה' לימינא י' לשמאלא, (ו' מל"א מתרוייהו עמודא דאמצעייתא, בן י"ה, ודא איזו רזא אלהי"ם מל"א ה"י, דא כתיבת קדמאה. ורזא דמלה ה"א, אלהי"ם דא מליא"ה בהפוך אתוון, ודא ה' זעירא, דאיזי מליא מתלת אתוון, ואתעבידת היו"ה, לעילא איזו הוי"ה, ובה מתחילין אתוון דאורייתא ה"ו ולבתר ט"י, ואנה אשתכח ה' בתראה, אלא ד' הות למהוי ה', אלא מאן גרם דפרח מינה ו' דאיזו ירך דילה, אלא נתנני שוממה כל היום דוה (איכה א יג), דא הוד דאיזו ירך דילה דאתחזרת איזו דוה באלף חמשאה, בגין דפרח מניה ירך, דעליה אתמר (בראשית לב כג) ותקע כף ירך יעקב, אשתמודע דמימינא קא מתחלת לממני את ד' עד נצח, והוד איזו ירך שלימו דילה, ודא איזו דאתיהיב למשה, הדא הוא דאתמר ונתן הוד למשה).

תקונא תלתין וארבע

[תיקוני זוהר - דף עז ע"ב]

בראשית, ב' נוקבא פתיחא לקבלא מימינא, לההוא (נ"א מההוא) דגמיל חסד עמה, ואמאי דאת י' על רישיה פגוונא דא ג', ובגין דא הרוצה להחכים ידרים, אם פן אמאי ג' אחור לב', אלא רזא דמלה ואיש אשר יקח את אחותו בת אביו או בת אמו וראה את ערותה והיא תראה את ערותו חסד הוא (ויקרא כ יז), ב' חזרת אנפוי מא', ג' אחזרת אנפוי מב', ד' חזרת אנפוי מג', ה' חזרת אנפוי מד', כל אתוון חזרין אנפין (דף עז ע"ב) דא מן דא, ולא אינון אנפין באנפין, ואמאי אלא רזא דמלה וראית את אחרי וכו' (שמות לג כג), ואמאי חזרין אנפין דא מן דא, בגין עריין דאינון לקבליהו, א' לקבליה ארוך דאיזו ערות, ועליה אתמר (דברים כו כב) ארוך שכב עם אחתו, דאלין עריין כל חד שכיב עם אמיה ועם אחתיה ועם ברתייה, וחזרין אנפין לגבייהו דלית לון בשת פנים, אבל אתוון קדישין חזרין אנפיהו

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

בבִּשְׁתּוֹ בְּעֵנֶה, עָרְיָה תְּעוֹר, וּבְגִינָה אֲתָמֵר (ויקרא יט יד) וְלִפְנֵי עוֹר לֹא תִתֵּן מִכְשׁוֹל,
עוֹר דָּאִיְהוּ עוֹר, וְרוֹא דְמַלְהָ עָרוֹם רָאָה רָעָה וְנִסְתָּר (משלי כב ג).

וּלְבַתֵּר דְּמַתְּפִשְׁטִין מְנַיְיְהוּ מְתִיחְדִין כְּלָהוּ וְלֹא יִתְבַּשְׁשׁוּ, וּמְתִיחְדִין אַבָּא עִם אִימָא,
אֶח עִם אַחְתִּיָּה, כְּעֵן דְּעָרוּהָ בִּינַיְיְהוּ אִית פְּרוּדָא בְּאַתְוּוֹן דְּאִינוֹן יְהוּ”ה, הִדָּא הוּא
דְּכְתִיב (רות א יז) כִּי הַמּוֹת יִפְרִיד (בין אחים) בִּינֵי וּבִינָה, לְבַתֵּר דְּאַתְעַבְר עָרִיּוֹת
מְנַיְיְהוּ, יְהָא יְהוּ”ה אַחַד וְשְׁמוֹ אַחַד, וְרוֹא דְאַחַד אַח ד’, עָרוּהָ דְתְרוּיְיְהוּ אַחַר,
בְּזַמְנָא דְאַסְתַּלַּק קוּצָא מִן ד’ מִן אַחַד אֲשֶׁתָּאֵר אַחַר, וְעֲלִיָּה אֲתָמֵר (משלי כה ט) וְסוּד
אַחַר אֵל תְּגַל.

תקונא תלתין וחמשא

בְּרֵאשִׁית, בְּתִשְׁרִי אֲתַבְּרִי עֲלֵמָא, חֶסֶר א’ לְמַהוּי בְּרֵאשִׁית, דָּא אָדָם דְּאַתְבְּרִי
בְּתִשְׁרִי, וּבְגִין דְּעֵתִידָה אַרְעָא לְאַתְלִטִיא בְּגִינָיָה, דָּא הוּא אַרְוֵרָה הָאֲדָמָה בְּעַבְרָה
(בראשית ג יז), אֲסִתְלַק מִן תִּשְׁרִי, וּפְתַח בְּב’ דְּאִיְהִי בְּרָכָה לְאַתְבְּרָכָא אַרְעָא, וְלֹאֲפָקָא
לָהּ מִן לוּטִיא, וְלֹא עוֹד אֵלָא בְּגִין דְּתִשְׁרִי אִיְהוּ דִין, לָא אֲדַכְר תַּמָּן בְּתִשְׁרִי, דְּלֹא
יִתְכֵן בִּיָּה זְמַנָּא אַחְרָא, הִדָּא הוּא דְכְתִיב (משלי כ כז) גֵּר יְהוּ”ה נִשְׁמַת אָדָם. (כך
מצאתי)

סדר הלימוד ליום יא אלול [יום 336 בשנה]

תקונא תלתין ושתא

בְּרֵאשִׁית, דְּאִיְהוּ שַׁבַּת בְּרֵאשִׁית, דְּהָא שְׁבַע שַׁבְּתוֹת אִינוֹן, וְלְכָל חַד אִית לִיָּה
שִׁית יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה, וְכָל יוֹמָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֵלָה שְׁנַיִם, הִדָּא הוּא דְכְתִיב
(תהלים צ ד) כִּי אֵלָה שְׁנַיִם בְּעֵינֵיךָ וְכוּ’, וְשַׁבַּת בְּרֵאשִׁית שִׁית יוֹמִין דִּילִיָּה אִינוֹן שְׁנַיִ
אֲלָפִים תְּהוּ, שְׁנַיִם אֲלָפִים תוֹרָה, שְׁנַיִם אֲלָפִים יְמוֹת הַמְּשִׁיחַ.

שְׁנַיִם אֲלָפִים תְּהוּ וְהָאֲרִץ הִיְתָה תְּהוּ, שְׁנַיִם אֲלָפִים תוֹרָה וְרוּחַ אֱלֹהִי”ם מְרַחֶפֶת עַל
פְּנֵי הַמַּיִם (בראשית א ב), וְלִית מִיָּם אֵלָא אוֹרִיָּיתָא, פְּנֵי הַמַּיִם תְּרִין אֲנַפִּין דִּילָהּ,
דְּאִינוֹן מְצוֹת עֲשָׂה וּמְצוֹת לֹא תַעֲשֶׂה, חוֹר וְסוּמָק, יְמִינָא וְשְׂמָאלָא, וְאֵלִין אִינוֹן
שְׁנַיִם אֲלָפִים תוֹרָה, שְׁנַיִם אֲלָפִים יְמוֹת הַמְּשִׁיחַ, וְיֵאמֵר אֱלֹהִי”ם יְהִי אוֹר וְיְהִי אוֹר (שם
ג), עֲלִיָּיְהוּ אֲתָמֵר (ישעיה כד טו) עַל כֵּן בְּאוֹרִים כְּבָדוֹ יְהוּ”ה, עַל כֵּן וְדָאִי דְאַתְמֵר
בִּיָּה וְיְהִי כִּי, וְאִינוֹן שְׁבַעִין, וְעַל תְּרִין מְאוֹרוֹת אֵלִין אֲתָמֵר דּוּ פְּרָצוּפִין דְּכַר

בְּהַאי סְפֵר הַזֵּהר, יִפְקוֹן בִּיָּה מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי - [דף 3674]

”זהר היומי” – לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ונוקבא, יהי אור דא פסת, אור לארבעה עשר, ויהי אור ראש השנה, דאתמר ביה ויהי היום, הכא ויהי והתם ויהי, ובכל אתר ויהי לישנא דצערא

[תיקוני זוהר – דף עח ע”א]

שבת בראשית נקודה בחלל דילה, (דאיהי שבת ברית), י' שבת חלל, חלל למאן, לההיא נקודה, מחלליה מות יומת (שמות לא יד), למאן דעאל נוכראה בחלל דילה, דאיהי רשות הרבים יין נסך זונה, ובגין דא הכא צריך דחילו, ודא איהו בראשית יר"א שב"ת, הדא הוא דכתיב (ויקרא יט ג) איש אמו ואביו תיראו ואת שבתותי תשמורו, ומאן דעאל רשו נוכראה בחלל (דף עח ע”א) דילה, דאיהי רשות הרבים יין נסך זונה, עליה אתמר (במדבר יט יג) את מקדש יהוה טמא ונכרתה וכו', והאי נקודה איהי אות דשבת אות דימין טבין אות דתפלין אות דברית מילה, עטרת דברית, תגא דספר תורה קרינן ליה, פתרא בריש כל צדיק, נקודה דעלה אתמר אדם וחוה דהוו דו פרצופים, ועלה אמרה סיהרא אי אפשר לשני מלכים שישתמשו בכתר אחד.

רזא דא לחכימי לבא אתמסר, (דא) (נ"א ד' ו') איהו ה' בתראה, דתרוייהו י', ובה אתעבידו חד, והאי נקודה איהי סתימא וחתומה בשית יומין דחול, הדא הוא דכתיב (יחזקאל מו א) יהיה סגור ששת ימי המעשה במאי באת ו', (ב) סתים באת ו' בו' יומי דחול, וביומא שביעאה אתפתחת לקבלא לבעלה, ובגין דא זוגא דתלמידי חכמים משבת לשבת, וירתין נשמתין קדישין חדתין לבנייהו.

ובגין דא איהי נקודה אתקריאת בתולה ואיש לא ידעה (בראשית כד טז), פד איהי גל (נ"א גן) נעול מעין חתום (שיר ד יב), עד דאתפתחת לבעלה, וכד איהי סתימא אתקריאת יראה, בכל ו' יומי דחול דאיהי סגירא ונטירא, בעשר אמירן ול"ב אלהי"ם דאינון מ"ב אתון דגבורה, דתמן בינה, בשבת ויכלו השמים, ויכלו חס"ד דימינא כליל ע"ב שמהן, דתמן חכמה, פמה דאמרן הרוצה להחפים ידרים, דחילו בשית יומין דחול איש אמו ואביו תיראו (ויקרא יט ג), רחימו בשבת פבד את אביך ואת אמוך (שמות כ יב), פד אתפתחת לגבי בעלה אתקריאת אהבה, ומדחילו ורחימו אתייהבו פקודין דעשה ולא תעשה.

תקונא שבע ותלתין

בראשית איהו ברי"ת, ודאי פד איהו בלבושין דאלין קליפין דאינון ערלה ופריעה, צריך תמן דחילו, ועלייהו אתמר (שמות כ ג) לא יהיה לך אלהים אחרים על פני, והאי אות לא ירתין ליה אלא ישראל, דלית אות ברית עד דעברין מנייהו אלין קליפין, דאינון ערלה ופריעה באטיפו דדמא.

זוהר היומי" - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

תלת קליפין אינון בערלה לקבל תלת קליפין דאגוזא, ועלייהו אתמר (בראשית א
ב) והארץ היתה תהו ובהו וחשך, תהו קו ירוק קליפה קדמאה, בהו קליפה תניינא,
חשך קליפה תליתאה, ותלת אלין דא על גב דא, לקבל תלת גוונין דעינא,
דאתמר בהון (במדבר טו לט) ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם וכו', לקבליהו
תלת גוונין דקשת, דבהון נקרא בת עין דאיהי נקודה אות ברית, עלה אתמר
(בראשית ט טז) וראיתיה לזכור ברית עולם, ועלייהו אתמר תלת זמנין פל גוים וכו'
פי אמילם (תהלים קיח יט), ואימתי יעבור קודשא בריך הוא הגי קליפין מעלמא
ויזכור ברית עולם, בזמנא דפורקנא, הדא הוא דכתיב (ישעיה ל כ) ולא יפנה עוד
מוריה, אימתי לבתר דמתעברין תלת קליפין בישין מינה, ובזמנא דאיהי מתלבשא
באלין קליפין איהי אמרת אל תראוני שאני שחרחרת (שיר א ו), דבאלין קליפין
איהי מתחללת, ובגין דא מחלליה מות יומת (שמות לא יד).

תהו"ם איהו המו"ת, לגביה צריך פריעה באטיפו דדמא, ועד דאתפרע האי
פריעה איהי לא אתגלייא בעלמא, ולא יהא אות בעלמא, ורזא דמלה פד אתעבר
מינה ערלה ופריעה רומי וקושטאנדינא, מיד אתגלייא אות בעלמא, לההוא
דאתמר ביה (שם ג יב) וזה לך האות פי אנכי שלחתיך, לקיימא ביה קרא (מיכה ז טו)
כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות.

ובגין דא אלעזר ברי לא תצפי לרגלא דמשיחא עד דתחזי קשת בגונוי נהירין,
או עד דאתגלייא אות בעלמא, מאי אות. אלא דרך ככב מיעקב (במדבר כד יז), דא
את י' אות ברית, ומיד וקם שבט מישראל לגבה, ההוא דאתמר ביה (דברים לג ה)
ויהי בישרון מלך (חסר),

[תיקוני זוהר - דף עח ע"ב]

תא חזי יומא חדא שאילנא (דף עח ע"ב) לאליהו, ערלה אמאי שוינון במאנא
בעפרא, אמר לי שמענא במתיבתא, דערלה איהו נחש, וכין דאעברין ליה
מאתריה צריך למיהב ליה מזוניה, הדא הוא דכתיב (ישעיה סה לה) ונחש עפר לחמו,
ובודאי ברי בדא אשתזיב בר נש מדינא דחבוט הקבר, ודמא דאטיפין מפריעה
למיהב מזוניה לההוא פלבא דאיהו רוצח, ובדא אשתזיב בר נש מחרבא דמלאך
המות.

ועל דא אמר אדם קדמאה קמי קודשא בריך הוא, מי מציל בני מחרב
המתהפכת, אמר ליה חרבא דמילה, כמה דאת אמר (יהושע ח ב) עשה לך חרות
צורים, וחרבא דקודשא בריך הוא י"ו פיפיות, לקבל מילה ופריעה ומציצה וי"ג
בריתות שנכתרו עליה, וכן אורייתא שזיב לבר נש מי"ו פיות דחרבא, כמה דאמר
שלמה (משלי ג יב) עץ חיים הי"א דסליק ליו.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

וְלִקְבֹּל אֶלַיִן תְּרִין אֲמַרְתָּ אוֹרֵיִתָּא לֹא תִרְצַח וְלֹא תִנְאַף (שמות כ יג יד), לֹא תִנְאַף לִקְבֹּל נַחַשׁ אֶשֶׁת זְנוּנִים, לֹא תִרְצַח לִקְבֹּל סַמְאִל, וְאָמַר דְּוֹד עֲלֵיהּ (תהלים כב כא) הַצִּילָה מִחֶרֶב נַפְשִׁי מִיַּד כָּלֵב יַחֲדַתִּי, תִּלְתִּי קְלִיפִין דְּעַרְלָה אֵינּוֹן מִשְׁחִיִּית אִף וְחִימָה, לִקְבֹּל עַרְלָה אִיהוּ עוֹן, וְהֵינּוּ דְתִקְיָנוּ בְּצִלּוֹתָא לְגַבְיֵיהוּ, (שם עח לח) וְהוּא רַחוּם יִכְפֹּר עוֹן דָּא עוֹן, וְלֹא יִשְׁחִית דָּא מִשְׁחִית, וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפּוּ דָּא אָף, וְלֹא יַעִיר כָּל חַמְתּוֹ דָּא חַמָּה, וּמֵאֵן דְּאֵעִיל אוֹת בְּרִית בְּרִשׁוֹ נּוֹכְרָאָה אֶלַיִן אַרְבַּעַה שְׁלֹטִין עֲלֵיהּ, הֵדָּא הוּא דְכְתִיב (בראשית ז יט) וְהַמִּים גָּבְרוּ מְאֹד מְאֹד עַל הָאָרֶץ, עַל הָאָרֶץ דָּא גּוֹפָא דִילָיהּ, וְאַרְבַּע זְמַנִּין אֲתַמַּר בְּפִרְשֵׁת גַּח (שם יח) וַיִּגְבְּרוּ הַמַּיִם, גָּבְרוּ, לִקְבֹּלֵיהוּ, וְהָא אוֹקְמוּהוּ.

עַרְלָה וּפְרִיעָה שְׁמַעְנָא דְאֵינּוֹן רוּמֵי רַבְתָּא וְרוּמֵי זְעִירָתָא, בְּזַמְנָא דְמַתְעַבְרִין מְעַלְמָא אֲתַגְלִיא אוֹת הַבְּרִית, דְּאִיהוּ בַת עֵין צִיּוֹן דְּאִיהִי נְקוּדַת עֲלָמָא, דְּבּוֹזְמָנָא דְאֶלַיִן קְלִיפִין שְׁלֹטִין בְּעַלְמָא אֲתַחְזֹר עֲלָמָא לְתַהוּ וּבַהּ, הֵדָּא הוּא דְכְתִיב (בראשית א ב) וְהָאָרֶץ הָיְתָה תְהוֹ וּבַהּ, בְּזַמְנָא דִּיתִי פּוֹרְקָנָא מִיַּד וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי אוֹר (שם ג) הָיָה אוֹר לֹא כְתִיב אֵלָּא יְהִי (ויהי אור) אוֹר, וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם אֶחָד (שם ה), בַּיּוֹם הַהוּא יְהִי יְהוָה אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד (זכריה יד ט).

תְּקוּנָא תְּמַנִּיא וְתִלְתִּין

בְּרִאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים, פֶּתַח וְאָמַר כְּשׁוֹשְׁנָה בֵּין הַחוּחִים וְכו' (שיר ב ב), שׁוֹשְׁנָה אֵית בָּהּ חֲמִשׁ עֲלִין מְלָגוּ וְחֲמִשׁ עֲלִין מְלָבָר, וְאֵינּוֹן ה'ה, שְׂרָבִיט דִילָה ו', תְּפּוּחַ דִילָה י', וְכֹלָא אֱלֹהִים, חֲמִשׁ אֲתוּוֹן דִילָיהּ ה' חֲמִשׁ עֲלִין מְלָבָר, ה' חֲמִשׁ עֲלִין מְלָגָאוּ, י' תְּפּוּחַ, ו' מְלָא שְׂרָבִיט.

בְּזַמְנָא דְהָאֵי שׁוֹשְׁנָה אִיהִי בְּגִלּוֹתָא אִיהִי אֲטוּמָא, בְּזַמְנָא דִּיהָא פּוֹרְקָנָא בְּעַלְמָא אֲתַפְתַּחַת בְּחֲמִשׁ אוֹר, הֵדָּא הוּא דְכְתִיב (בראשית א ג) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר, וּבַהּ הוּא זְמַנָּא דְאֲתַפְתַּחַת אֲתַלְבֶּשֶׁת בְּכַמָּה לְבוּשִׁין דְנַהוּרִין דְאוֹרֵיִתָּא, וְאֲתַקְשַׁט בְּכַמָּה קְשׁוּטִין דְפְקוּדִין דְעֵשָׂה, וּבְזַמְנָא דְאֲתַפְתַּחַת וְאֲתַקְשַׁט בְּקְשׁוּטָהָא, בְּאַרְבַּעַה בְּגַדֵי לְבָן דְאֵינּוֹן יְהוָה, וּבְאַרְבַּעַה בְּגַדֵי זָהָב דְאֵינּוֹן אַדְנִי, בְּאַרְבַּע בְּתֵי דְתַפְלִין דִּידָא, וּבְאַרְבַּע בְּתֵי דְתַפְלִין דְרִישָׁא, דְאֵינּוֹן לִקְבֹּלֵיהוּ, אַרְבַּע לְבוּשִׁין דְכַהֵן הַדְיוֹט אֵינּוֹן לִקְבֹּל אַרְבַּע כְּנָפוֹת כְּסוּתָהָ אֲשֶׁר תִּכְסֶּה בָּהּ (דברים כב יב).

[תיקוני זוהר - דף עט ע"א]

וְכַד אֲתַתְקַנַּת בְּאֶלַיִן לְבוּשִׁין, מִיַּד אֲתַפְתַּחַת הִיכְלָא לְגַבְתָּהּ, הֵדָּא הוּא דְכְתִיב (תהלים נא יז) אַדְנִי שְׁפָתַי תַּפְתַּח, וְלִקְוֹל נְעִימוֹ דְרַמּוֹנִים וְזוּגִין דְלְבוּשָׁא דִילָהּ, אֲתַמַּר בְּחִיוּן (יחזקאל א כד) וְאֲשַׁמַּע אֶת קוֹל כְּנַפְיָהֶם, וְכַד אֲמַרִּין יִשְׂרָאֵל קְרִיאַת שְׁמַע, מַה

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

כתיב בה (במדבר ז פט) וישמע את הקול מדבר אליו, קלא אשתמע לגבה מבין תרין פרוביאי דאינון דו פרצופין, וכד מתיחדא דבור בקלא אתעבידו קול דממה דקה, ודא צלותא בחשאי, ובההוא זמנא מאן דבעי למשאל שאלתוי ישאל, דבההיא זמנא יהא עת רצון, דהא תרין שמהן פחדא יאהדונה^י, או תקרא ויהו^ה יענה (ישעיה נח ט), מייד א”ז יאהדונה^י, תרין שמהן ותמניא אתוון דבהון הא עשר, (ודא רזא ארור אשר לא יקים את דברי התורה הזאת וכו’ (דברים כז כו), דא חבורא דחתן (דף עט ע”א) וכלה כי אז אהפוך אל עמים שפה ברורה וכו’ (צפניה ג ט), ודא רזא ואמר כל העם אמ”ן) (דברים כז כו).

ועד דיפקון ישראל מן גלותא לא יהון בזווגא חדא, ובזמנא דיפקון ישראל מן גלותא יתחברון פחדא, בההוא זמנא א”ז ישיר משה (שמות טו א), ומייד ויאמר אלהי”ם יהי אור דאיהו מפקנו דגלותא, בההוא זמנא דמטרוניתא בעאת לאעלא בהיכלא דילה, קלא סליק ברומי רקיעין ויימא הכי, משריין סגיאין דמתיבתא עלאה ותתאה דנשמתיין קדישין, אתתקנו לקדמות מטרוניתא דקא אתיא לאתתקנא, למפרק בנהא מן גלותא, בההוא זמנא פמה מארי שופרות ומארי דקלין ומארי דברקים, דאתמר בהון (שמות יט טז) ויהי קולות וברקים וענן כבד על ההר וקול שופר חזק מאד וכו’, משה ידבר והאלהי”ם יעננו בקול, בההוא זמנא משה ימלל בשכינתא, הדא הוא דכתיב (במדבר יב ח) פה אל פה אדבר בו, והאלהי”ם דאיהו אימא עלאה, יעננו בקול דאיהו עמודא דאמצעיתא, והא אוקמוהו מארי מתניתין בקולו של משה.

ובההוא זמנא שכינתא עלאה ותתאה סלקין דא על גב דא, פגוונא דאתמר בטורא דסיני, דאתמר תמן (שיר ג ו) מי זאת עולה מן המדבר, מי בזאת עולה, מ”י אימא עלאה דבה פתח קודשא בריך הוא בטורא דסיני אנכ”י.

קם סבא חדא מבתר טולא דרבי שמעון ואמר רבי רבי, הא חזינא דאתמר (דברים ד לו) מן השמים השמיעך את קולו ליסרך וכו’, ובאתר אחרא שמענא דמליל עם ישראל מסטרא דמלאכיא, דהכי אוקמוהו דכל דבור ודבור דנפיק מפומוי אתעביד מלאך, ודא איהו וכל העם ראים את הקולת ואת הלפידים (שמות כ יח), ובאתר אחרא אמר קרא (תהלים סב יב) אחת דבר אלהי”ם שתים זו שמעתי, מאי האי.

אמר רבי שמעון סבא סבא, שמענא דבר נש יהיב ביה קודשא בריך הוא תלת קטירין, נשמתא ורוחא ונפשא, נשמתא מכורסיא יקרא, תמן נחיתת שכינתא עלאה כלילא מתלת ספירן עלאין, ועלייהו אתמר אחת דבר אלהי”ם שתים זו שמעתי, אחת ושתים הא תלת ספירן עלאין, דאתמר בהון אחת, אחת ואחת, תלת אחדין, ודא איהו אחת דבר אלהי”ם שתים זו שמעתי, ז”ו ביה עביד לון אח”ד.

ולבֹּתֵר מִלֵּיל עֲמִיָּה מְרוּחָא דְאִיהוּ מִטְטְרוּוֹן, כְּלִיל כָּל צְבָא הַשְּׁמַיִם דְּלִתְתָּא, בְּגִין דְּאִתְּלַבֵּשׁ בֵּיהּ וְרָכִיב בֵּיהּ עֲמוּדָא דְאִמְצָעִיתָא כְּלִיל שִׁית סְפִירָן, וּבְגִין דָּא בְּכָל דְּבוּר וּדְבוּר דְנִפְק מִנִּיהּ הוּוּ נְפִיק מִנִּיהּ מְלֵאךְ, וְדָא אִיהוּ וְכָל הָעָם רוּאִים אֶת הַקּוֹלֵת. לְבֹתֵר נְחִית שְׁכִינְתָּא תְּתָאָה עֲשִׂירִית בְּאוּפֹן, דְּאִיהוּ נִפְשׁ דְּבַר נִשׁ מִתְּמָן, וְאִתְּמַר בֵּיהּ (דברים ד לו) וְעַל הָאָרֶץ הִרְאָךְ אֶת אֲשׁוּ הַגְּדוּלָּה בְּגִין דְּעֲלִיָּה אִתְּמַר (יחזקאל א טו) וְהִנֵּה אוּפֹן אֶחָד בְּאָרֶץ, בְּגִין דִּישְׁתַּמַּע קְלִיָּה וּדְבוּרִיָּה מִן פְּרָסִיא וּמְלֵאכֵיא וּשְׁמִיא וְאַרְעָא, דִּישְׁתַּמוּדְעוּן לִיהּ בְּכֹלָא עֵילָא וְתִתָּא, כְּנִשְׁמַתָּא דְשִׁלְטְנוּתָהּ בְּכָל גּוֹפָא אִפִּילוּ בְּאֶבֶר זַעֲרָא וְלִית אֶבֶר פְּנוּי מִינָהּ.

תקונא תשע ותלתין

[תיקוני זוהר - דף עט ע"ב]

בְּרֵאשִׁית תְּמָן אֲשׁוּר דְּאִתְּמַר בֵּיהּ (שמות כ ב) אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ וְכוּ', אֶהְיָ אֲשֶׁר אֶהְיָ, אֲשֶׁר בְּאֲשֵׁרֵי כִי אֲשֶׁרוּנִי בְּנוֹת (בראשית ל יג), וְדָא אִימָא עֲלָאָה, אֲשֶׁר קְדָשְׁנוּ בְּמִצּוֹתֵינוּ וְצוּנּוּ, עַל כָּל פְּקוּדָא וּפְקוּדָא, דְּאִינוּן פְּטוּר כָּל רַחֵם דְּאִינוּן רַמ"ח, דְּכִלְהוּ קְטִירִין בְּצַדִּיק דְּאִיהוּ כָּל דְּאִיהוּ אוֹת בְּרִית, דְּאִפְתַּח (פטר כל) רַחֵם דְּאִינוּן רַמ"ח פְּקוּדִין דְּעֵשָׂה, וְעֲלִיָּה אִתְּמַר אֲשֶׁר קְדֵשׁ יְדִיד מִבְּטָן, וְדָא אִימָא דְּאִתְּמַר בֵּהּ (איוב לח כט) מִבְּטָן מִי יֵצֵא הַקֶּרֶחַ, (ודא אִיהוּ הַקֶּרֶחַ הַנּוֹרָא) (יחזקאל א כב), אֲשֶׁר דְּאִיהִי אִימָא עֲלָאָה, (דף עט ע"ב) קְדָשְׁנוּ בְּמִצּוֹתֵינוּ בְּצַדִּיק, דְּאִיהוּ קְדֵשׁ יְדִיד מִבְּטָן. וְצוּנּוּ עֲלִיָּהּ, בְּגִין דְּאִיהוּ מִצְוּוּהּ וְעוֹשָׂהּ, וְעוּד אֲשֶׁר קְדָשְׁנוּ דָּא עֲמוּדָא דְּאִמְצָעִיתָא, דְּאִתְּמַר בֵּיהּ (ירמיה ב ג) קְדֵשׁ יִשְׂרָאֵל לִיהוֹ"ה, וְצוּנּוּ דְּאִיהוּ הַכִּי מִצְוּוּהּ וְעוֹשָׂהּ, וְעוּד קְדָשְׁנוּ מִסְטָרָא דְּשִׁמְאֵלָא, דְּאִתְּמַר בֵּיהּ וְקִדְשֵׁת אֶת הַלְוִיִּם, וְלִית קְדוּשָׁה פְּחוּת מִעֲשָׂרָה, וְאֵלִין עֲשָׂרָה מְאֻמְרוּת, (דאִיהִי קְדֵשׁ לִי כָּל בְּכוֹר (שמות יג ב) דאִיהוּ כְּתַר עֲלָאָה וְחִכְמָה דאִיהִי יִשְׂרָאֵל עֲלָה בְּמַחֲשָׁבָה) דְּאִתְּמַר בְּהוּן (בראשית א ג) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר.

וְצוּנּוּ עַל, מִסְטָרָא דִּימִינָא דְּאִתְּמַר בֵּיהּ (שמואל ב כג א) הוֹקֵם עַל, דְּתִמְן כָּל בְּרַכָּאן לִימִינָא, דְּאִינוּן מֵאָה בְּרַכָּאן פְּחוּשְׁבֹן ע"ל, דְּאֵת י' בְּק' אִסְתְּלִיק לְמֵאָה, דְּאִיהִי קְרַבְנָא דְּכֹלָא, מִסְטָרָא דְּאֶבָּא רֵאשׁ, מִסְטָרָא דְּאִימָא אֲשֶׁר, מִסְטָרָא דְּאֶבָּא מִצְוּוּהּ, וּמִסְטָרָא דְּאִימָא עוֹשָׂהּ, וּמִצְוּוּהּ דָּא עֵץ פְּרִי, וְעוֹשָׂה דָּא עוֹשָׂה פְּרִי, וּשְׁמַעִינָן דְּאִינוּן גּוּף וּבְרִית דְּחֻשְׁבִּינָן חַד, עֲלִיָּהּ אִתְּמַר (שמות כח ז) שְׁתֵּי כֹתֶפֶת חִבְרֹת, כְּמָה דְּאִינוּן חוּבְרוּת, הַכִּי שְׁכִינְתָּא עֲלָאָה וְתִתָּאָה חוּבְרוּת אִשָּׁה אֶל אַחֻוּתָהּ.

עוּד אֲשֶׁר קְדָשְׁנוּ בְּמִצּוֹתֵינוּ וְצוּנּוּ, וְלֹא אִמַּר קְדָשְׁתְּנוּ וְצוּיְתְּנוּ, אֲשֶׁר אִיהוּ אֲשֶׁר אֶהְיָ וְדָא, וְדָא כְּתַר עֲלָאָה, מִסְטָרָא דְּנוֹקְבָא אִתְּקְרִי אֲשֶׁר, וּמִסְטָרָא דְּדְכוּרָא אִתְּקְרִי רֵאשׁ, רֵישָׁא דְּכָל רֵישִׁין, קְדָשְׁנוּ דָּא אֶבָּא (סבא), דְּאִתְּמַר בֵּיהּ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

יהי אור, וצונו דא אימא, דאתמר בה ויהי אור, ולית הוויה אלא על ידי עשיה, ותרוייהו לימינא ושמאלא,

ומאן מצוה ועושה על המצוה דאיהי שכנתא, דא עמודא דאמצעיתא, והכי צדיק בצלמיה וכדמותיה, ועל שמיה אתקריאו ישראל בני בכורי ישראל, ועל שם צדיק אתקרון צדיקים, הדא הוא דכתיב (ישעיה ס כא) ועמך כלם צדיקים לעולם ירשו ארץ.

ועוד אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים (שמות כ ב), אמר רבי אלעזר אבא וכי מאן דאיהו תחות שעבודא דרבוניה, ורבוניה אבטח ליה לאפקא ליה לחירו ואפיק ליה, אית ליה לשבחה גרמיה דאפיק ליה מגו שעבודא, והא קודשא בריך הוא אמר לאברהם (בראשית טו יג) כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם, והא איהו אבטח לאפקא לבנוי מגלותא, הדא הוא דכתיב (שם יד) ואחרי כן יצאו ברכוש גדול, ואיהו משבח גרמיה כמה זמנין אשר הוצאתיך מארץ מצרים.

אמר ליה ברי שפיר קאמרת אבל לאו איהו דא לשבחה גרמיה, אלא כל ספירה וספירה אתקריאת ראש לחברתה, ובגין לאשתמודעא לון מאן אתר אפיק לון מגו שעבודא, פתח באנכי, ואדכיר ביה אשר הוצאתיך מארץ מצרים וגומר, חמשין זמנין לקבל חמשין תרעין דבינה.

ועוד אשר קדשנו, אמר רבי אלעזר אבא, הא אם עמודא דאמצעיתא איהו מצוה ועושה, הוה ליה למימר בגיניה אשר קדשני וצוני, מאי אשר קדשנו וצונו, אמר ליה ודאי שפיר קאמרת, בודאי על עמודא דאמצעיתא וצדיק אתמר על תרוייהו אשר קדשנו במצותיו וצונו, אשר ודאי דאיהי אשר אהייה אימא עלאה, מני לון על שכנתא דאיהי מצוה, לכל חד מנייהו, ואינון לעילא תרין פענפין דאילנא דאתפרשו לימינא ולשמאלא, ולתתא אתעבידו בה אגודה חדא, ובגין דא אינון לעילא תרין, ולתתא חד, דיחודא לא אית בכל ענפין דאילנא אלא בה, דאיהי אגד דכלהו, איהי אגודה דכל אבר ואבר, ובה אתעבידו פלהו חד.

[תיקוני זוהר - דף פ ע"א]

ועוד ויאמר אלהי"ם יהי אור דא נבואה במראה, דאתמר בה (במדבר יב ו) במראה אליו אתודע, ואיהי חזון הנביאיא, איהי חזון וקודשא בריך הוא חוזה, דאיהו יהוה אדנ"י, דהכי סליק חזון חסר ו' חמש ושתין כחשבן אדנ"י, בנבוא"ה ס"ו, ס"ה כחשבן אדנ"י, ותיבה הא ס"ו, (דף פ ע"א) ובמאי היא חזון באת ו', ביה אתעבידת אספקלריאה דנהרא אדון דילה.

תקונא ארבעין

בראשית, שמעי בת וראי והטי אונך וגומר (תהלים מה יא), בראשית תמן שמעי, תמן ב'ת, תמן רא"י, שמעי"י ש' מן בראשית, ב'ת תמן אשתמודע ברישא וסופא דתיבה, רא"י תמן אשתמודע באמצעיתא, פגוונא דא בר"אשית, וכד תהא בחבורא עמיה פגוונא דא יאהדונה", איהו אמר לגבה ושכחי עמך ובית אביך (שם), דעל פן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד (בראשית ב כד), כי הוא אדוניך והשתחוי לו (תהלים מה יב), אדון כל הארץ ודאי.

ובגין דא מסטרא דיהו"ה אתקריאת אספקלריאה דנהרא, וכד איהי אדנ"י בלא בעלה אתקריאת אספקלריאה דלא נהרא, ונביאיא מסטרא דיהו"ה אינון מאספקלריאה דנהרא, ונביאיא מסטרא דאדנ"י אינון מאספקלריאה דלא נהרא, דאלין מתנבאין רחמי, ואלין מתנבאין דינא, דנבואה איהי שקילא לאורייתא דבכתב ולאורייתא דבעל פה.

ובהוא זמנא דמתפתחין היכלין דנבואה, כמה מארי דעתידות יתערון בעלמא, הדא הוא דכתיב (יואל ג א) ונבאו בניכם ובנותיכם וכו', וכמה מארי דאותות, ומארי דעתידות, כמה דהו ועתידין למחוי, כמה דהו מסטרא דמחשבה דאתמר בה ישראל עלה במחשבה, ומה דעתיד למחוי מסטרא דאימא עלאה, ורזא דמלה (קהלת ג טו) מה שהיה כבר הוא, ואשר להיות כבר היה.

וכמה מארי דעינין דאינון חוזים ונביאיא יתערון בעלמא דאינון עיני יהו"ה, וכמה מארי דאודנין דתמן שמיעה דאתמר בהון (יחזקאל א כד) ואשמע את קול פנפיהם, ומארי דאנפין דאתמר בהון (שם ו) וארבעה פנים וגומר, ומארי דקלין, ומארי דדבורין, ומארי דרוחא דקודשא, ומארי דידין דאתמר בהון (שם ח) וידי אדם וגומר, ומארי דקומה, ומארי דאות, ומארי דרגלין דאתמר בהון (שם יד) והחיות רצוא ושוב, בההוא זמנא ויבדל אלהי"ם בין האור ובין החשך (בראשית א ד), אלין אינון נביאי דשקרא, דאתמר בהון (שמות ז יא) ויעשו גם הם חרטומי מצרים וגומר, דאפריש לון קודשא בריך הוא מנביאי קשוט.

ויאמר אלהי"ם יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים (בראשית א ז), הכא רזא לאתעסקא באורייתא דבעל פה, ולאפרשא בין אסור והתר, דאינון מיין מתיקון, ומיין מירין מסטרא דשמאלא, ולא יכלו לשתות מים ממרה פי מרים הם (שמות טו כג), ומסטרא דימינא וימתקו המים (שם כה), ואינון פגוונא דדם טהור ודם נדה דצריך לאפרשא בינייהו, בגין דההוא זמנא דהטיל נחש בחוה גרים לערבא מיין דדכיו עם מיין דמסאבו, ובגין דא תקינו תקנה דא לחובה לאפרשא בינייהו,

זוהר היומי" - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

והוא דאפריש בינייהו דא רקיע דעל ראשי חיוון, דאתמר ביה (יחזקאל א כב) ודמות על ראשי החיה רקיע דא מטטרו"ן.

ויעש אלהי"ם את הרקיע ויבדל וכו' (בראשית א ז), הכא לית מיא מסטרא דמסאבו, אלא מיין מסטרא דשמאלא הוו בעאן לאתגברא, ומיין מסטרא דימינא הוו בעאן לאסתלקא עלייהו, עד דאלין אמרין אנן בעינן למהוי קדם מלכא, ואלין אמרין אנן בעינן למהוי קדם מלכא, עד דאתא עמודא דאמצעיתא ואעיל שלם בינייהו, וקשיר לון ואתעביד שקל (נ"א שלום) בינייהו, ודא מחלוקת לשם שמים, כגון לאה ורחל, דדא בעא לאתחברא בבעלה, ודא בעא לאתחברא בבעלה, ונטיל לון יעקב וקשיר לון ביה (דף פ ע"ב) לתרוייהו, בגין דהוה קא מחשבת לאה בלבה אם יעקב נטיל לאחתי נטיל לי עשו חייבא, והכי קא חשיבת רחל כגוונא דא, בגין דא קודשא בריך הוא יהיב לון ליעקב תרוייהו, ושויב לון מההוא חייבא, ואתחברו בצדיקא.

אמר רבי אלעזר אבא, יומא חדא הוינן בבי מדרשא, ושאלו חבריא מאי ניהו דאמר רבי יעקבא לתלמידוי כשתגיעו לאבני שיש טהור אל תאמרו מים מים שמא תספנו עצמכם, שנאמר (תהלים קא ז) דובר שקרים לא יכון לנגד עיני, (נ"א קם סבא דסבין עתיקא דעתיקין, ואמר רבי רבי מאי ניהו דאמר רבי יעקבא לתלמידוי כשתגיעו לאבני שיש טהור אל תאמרו מים מים שמא תסכנו בעצמכם, הדא הוא דכתיב דובר שקרים לא יכון לנגד עיני, הא כתיב (בראשית א ו) יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים, ועוד מים עליונים ומים תחתונים אית תמן, למה אמר אל תאמרו מים מים, אמר ליה בוצינא קדישא, סבא דסבין לך יאות לגלאה רזא דא, דלית חבריא יכלין לקיימא ביה על בורייה, אמר ליה סבא דסבין, רבי רבי בוצינא קדישא, בודאי אבני שיש טהור אינון י' י', דאינון חד יו"ד עלאה מן א, ותנינא יו"ד תתאה מינה, והכא לית טומאה אלא אבני שיש טהור, ולית הפרשה בין מים למים, דכלא יחודא חדא, דאלין אינון מסטרא דאילנא דחיי דאיהו ו באמצעיתא דא, דאתמר ביה ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעולם, אבל אילנא דעץ הדעת לתתא). אדהכי הא סבא דסבין עתיקא דעתיקין קא נחית ואמר לון, רבנן במאי עסקיתו, אמרו ליה ודאי בהאי דאמר רבי יעקבא לתלמידוי כשתגיעו לאבני שיש טהור אל תאמרו מים מים, ואמר לון ודאי רזא עלאה אית הכא, והא אוקמוה במתיבתא עלאה, ובגין דלא תטעון נחיתנא לכון, בגין דיתגלי רזא דא ביניכו דאיהו רזא עלאה טמירא מבני נשא (נ"א דרא).

בודאי אבני שיש טהור אינון י' י', דמנהון מיין דכין נפקין, ואינון רמיזין באת א רישא וסופא י' י', ו' דאיהו נטוי בינייהו איהו עץ חיים, מאן דאכל מניה וחי לעולם.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ואלין תרין יודיין אינון רמיזין בוייצר, ואינון תרין יצירות יצירה דעלאין ויצירה דתתאין, ואינון חכמה בראש וחכמה בסוף, תעלומות חכמה, ודאי אינון תעלומות מחכמה עלאה (דאיהו) דתחות פתר עלאה.

ואינון לקבל תרין עיינין, דבהון תרין דמעין נחתין בימא רבא ואמאי נחתו, בגין דאורייתא מתרין לוחין אלין הוה משה נחית לון לישראל, ולא זכו ואתברו ונפלו, ודא גרים אבודא דבית ראשון ובית שני, ואמאי נפלו, בגין דפרח ו' מינייהו דאיהו ו' מן וייצר.

[תיקוני זוהר - דף פא ע"א]

ויהיב לון אחרנין מסטרא דעץ הדעת טוב ורע, דמתמן אתייהיבת אורייתא באסור והתר, מימינא חיי ומשמאלא מיתה, ובגין דא אמר רבי עקיבא לתלמידיה בשתגיעו לאבני שיש טהור אל תאמרו מים מים, ולא תהוון שקילין אבני שיש טהור לאבנים אחרנין, דאינון חיי ומיתה, דתמן לב חכם לימינו (קהלת י ב) דבר נש, ולב פסיל לשמאלו (שם), ולא עוד אלא אתם תספנו עצמכם, בגין דאלין אבנין דעץ הדעת טוב ורע אינון בפרודא, ואלין אבני שיש טהור אינון בפרודא בלא פרודא כלל, ואם תאמרו דהא אסתלק עץ החיים מנייהו ונפלו ואית פרודא בינייהו, דובר שקרים לא יפון לנגד עיני (תהלים קא ז), דהא לית תמן פרודא לעילא, ואלין דאתברו מאינון (מאנין) הוה, אתו לנשקא ליה פרח ואסתלק מנייהו. אמר (דף פא ע"א) רבי יצחק כל אינון מתים דארעא דישראל, יחיו ויקומו בקדמיתא לעידן דיחי קודשא בריך הוא מיתיא, בגין דקודשא בריך הוא יתער עלייהו, הדא הוא דכתיב (ישעיה כו יט) יחיו מתיה נבלתי יקומו, יחיו מתיה אלין אינון דארעא דישראל, נבלתי יקומו אלין אינון דבארעא נוכראת, דלא כתיב בהו תחיה אלא קימה, דהא רוחא דחיי לא תשרי עליהו אלא בארעא דישראל, ובגין כך כתיב בהו יחיו, נבלתי יקומו אלין דלבר, יתברי גופא דלהון ויקומו גופא בלא רוחא, ולבתר יתגלגלון מתחות עפרא עד דמטו לארעא דישראל, ותמן יקבלון נשמתא ולא ברשו אחרא, בגין דיתקיימו בעלמא בדקא חזי.

אמר רבי אלעזר, תא חזי, בשעתא דזמין קודשא בריך הוא לאחייא מיתיא, כל אינון נשמתין דיתערו, פלהון יקומו בההוא דיוקנא ממש דהו בהאי עלמא, ונחית לון קודשא בריך הוא וקרא לון בשמהו, הדא הוא דכתיב (ישעיה מ כו) לכלם בשם יקרא, וכל נשמתא תיעול לדוכתהא, ויקומו בקיומא בעלמא בדקא חזי, וכדין יהא עלמא שלים, ועל ההוא זמנא פתיב (שם כה ח) וחרפת עמו יסיר, דא יצר הרע דאחשיף אפי דבר נש ושליט ביה.

סדר הלימוד ליום יב אלול [יום 337 בשנה]

אמר רבי חזקיה, אי תימא דכל גופין דעלמא יקומון ויתערוון מעפרא, אינון גופין דאתנטעו בנשמטא חדא מה תהא מנייהו, אמר רבי יוסי אינון גופין דלא זכו ולא אצלחו הרי אינון כלא הוו, כמה דהוו עין יבש בהאי עלמא, הכי נמי בההוא זמנא, וגופא בתראה יקום, ההוא דאתנטע ואצלח ונטע שרשוי פדקא יאות, ועל ההוא גופא בתראה פתיב (תהלים א ג) והיה כעץ שתול על פלגי מים, דעבד אבין ונטע שרשין ואצלח פדקא יאות, ועל ההוא גופא קדמאה פתיב (ירמיה יז ו) והיה כערער בערבה ולא יראה כי יבא טוב, כי יבא טוב דא תחיית המתים.

ואתנהיר ההוא נהורא דזמין לאנהרא לצדיקיא, דהוה קמיה גניז מיומא דאתברי עלמא, הדא הוא דכתיב (בראשית א ד) וירא אלהים את האור כי טוב, ביה זמין קודשא בריך הוא לאחיא מיתיא, הדא הוא דכתיב (מלאכי ג כ) וזרחה לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא, וכדין יתגבר טוב בעלמא, וההוא דאתקרי רע יתעבר מעלמא, וכדין אינון גופין קדמאין ליהוו כלא הוו.

אמר רבי יצחק זמין קודשא בריך הוא לארקא על אינון גופין רוחין, אי זכו בהו יקומון לעלמא פדקא יאות, ואם לאו יהון קטמא תחות רגליהון דצדיקיא, הדא הוא דכתיב (דניאל יב ב) ורבים מישיני אדמת עפר יקיצו וגומר.

אמר רבי אלעזר והאי מאן דאסתלק מעלמא עד לא מטון יומוי לעשרין שנין, מאן אתר אתענש, בגין (דהוי מתליסר שנין ולעילא) דהא מתליסר ולתתא לאו בר ענשא הוא אלא בחטאה דאבוי, אבל מתליסר ולעילא מהו, אמר ליה, קודשא בריך הוא חס עליה דלימות זכאה, ויהיב ליה אגר טב בההוא עלמא, ולא ימות חייב דיתענש בההוא עלמא, והא אוקמוה.

אמר ליה אי חייבא הוא ולא מטון יומוי לעשרין שנין מהו, פיון דאסתלק מעלמא במאי הוא עונשיה, אמר ליה בדא אתקיים ויש נספה בלא משפט (משלי יג כג), דכד ענשא נחית לעלמא איהו דאערע בההוא מחבלא אתענש, דלא אשגחו עליה מלעילא, ועליה פתיב (משלי ה כב) עונותיו ילפדונו את הרשע, את לאסגאה מאן דלא מטון יומוי לאתענשא, עונותיו ילפדונו ולא בי דינא דלעילא, ובחבלי חטאתו יתמד (שם) ולא בי דינא דלתתא.

תקונא חד וארבעין

[תיקוני זוהר - דף פא ע"ב]

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

בראשית תמן תשרי, ודא דרועא תניינא יום תניינא, ישׁת חשׁף סתרו (תהלים יח יב). (דף פא ע”ב) אשתאר ר’ איהי רא”ש השנה ותמן הבדלה בין טוב לרע, ובראש השנה מלכא איהו דין, וכל ספירן אתקריאו דינין ומשפטין מסטריה, וכל צבא השמים קיימין עליה מימיניה ומשמאליה, אלין מימינין לכף זכות, ואלין משמאלין לכף חובה, וכד ישראל יתערוון בשופרות, וסלקין תמן לשכינתא דאיהי תרועת מלך בעשרה שופרות, בגין דאיהי לא סלקא פחות מעשרה, בההוא זמנא ויהי מבדיל בין מים למים (בראשית א ו), אפריש קודשא בריך הוא בין אלין דמימינים לכף זכות, ובין אלין דמשמאליים לכף חובה, ואתמר (במדבר יז כב) הבדלו מתוך העדה הזאת ואכלה אותם פרגע.

ועל האי תשרי אתמר בתשרי נברא העולם, ותמן שבת תניינא מאלין שבע שבתות, (נ”א ותמן בת שית בת מאלין שית), וחמישה רקיעין, ושתי תאה שמים, אינון לקבל שית יומי בראשית, ובכלהו אמר טוב, בר מיומא תניינא, בגין דלית בתשרי א’ לאשלמא בראשית, בגין דאסתלק בחובה דאדם, ובגין דא צפון איהו פגים, ובגין דא מצפון תפתח הרעה (ירמיה א יד), עד דאשתלים, וכמה דאברהם דאיהו ימינא יומא קדמאה ביה פלילן ותליין מאתן וארבעין ותמניא פקודין דעשה, הכי נמי מיצחק דאיהו כגוונא דיומא תניינא תליין ביה שס”ה מצות לא תעשה, יומא תליתאה ביה פליל פלא, מניה תליין פקודין דעשה ולא תעשה, כענבין באתפלא.

תקונא ארבעין ותריין

בראשית תמן איש, דאתמר ביה (בראשית כה כז) ויעקב איש תם, ודא יומא תליתאה, דהא תלת אומנין הוו עד הכא, יומא קדמאה ויומא תניינא ויומא תליתאה, פל חד אפיק אומנותיה, יומא קדמאה אמר ליה ההוא אמון מופלא ומכוסה דאיהו אי”ן, פליל תלת ספירן א’ כתר י’ חכמה ו’ בינה, וה’ אתוון מנצפ”ך מעלמא דאתי אינון לקבל ה’ עלאה,

אמר לכל אחד מתלת יומין דיפיק אומנותיה, אמר ליומא קדמאה יהי אור מיד אפיק אומנותיה ועביד ליה, הדא הוא דכתיב (שם א ג) ויהי אור, והא אוקמוהו דלית הויה אלא על ידי עשיה, א’ מן אי”ן דהוה פרח באויר אפיק אור, י’ אפיק רקיע, ו’ מן אין אפיק יבשה, הדא הוא דכתיב (שם) ויאמר אלהי”ם יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה, ויאמר אלהי”ם יקוו המים, הכא כמה פקודין, פקודא דיחודא ופקודא דפריה ורביה, פקודא דיחודא דאיהו יקוו המים, מתכנשין יחודא דכל ספירא וספירא לאתר חד דאיהו כנישו דכלא, אל מקום אחד, דאיהו מקוה ישראל יהו”ה.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

[תיקוני זוהר - דף פב ע"א]

יִמָּא תְּלִיתָאָה שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד (דברים ו ד), וְאִיהוּ יְהוָה מְקוּם אֲתִקְרִי, וְהָא אֹקְמוּהָ מְאָרִי מִתְּנִיתִין, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתִקְרִי מְקוּמוֹ שֶׁל עוֹלָם וְאִין הָעוֹלָם מְקוּמוֹ, כְּגוּוֹנָא דָא י' עֶשֶׂר זְמַנִּין אִיהוּ ק' מִן מְקוּם, ה"ה חֲמִשׁ זְמַנִּין כָּל חַד וְחַד סִלְקוֹן כ"ה כ"ה, כְּחוּשְׁבַן אֲתוּוֹן דִּיחֻדָּא תְּרִין זְמַנִּין דְּמִיחֻדִּין שְׁמַע יִשְׂרָאֵל דְּאִינוּן שִׁית תִּיבִין, דְּבַהוֹן כ"ה כ"ה אֲתוּוֹן, אִם כֵּן מְאִי ק', מְאָה בְּרַכָּאן דְּחִיב בְּר נֶשׁ לְבָרְכָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּכָל יוֹמָא, אֲשֶׁתָּאֵר ו', שִׁית זְמַנִּין שִׁית סִלְקִין תְּלִיתִין וְשִׁית, כְּחוּשְׁבַן גְּדַפִּין דְּשָׂרְפִים דְּאֲתַמַּר בְּהוֹן (ישעיהו ו ב) שְׂרָפִים עוֹמְדִים מִמַּעַל ל"ו, וְאֵלִין גְּדַפִּין תְּלִין מִן ו' דְּאִיהוּ שִׁית תִּיבִין דִּיחֻדָּא, וְבַה סִלְקִין אַרְבַּעִין וְתְּרִין אֲתוּוֹן, דְּבַהוֹן אֲתַבְּרִיאֵי שְׁמִיא וְאַרְעָא, תְּשַׁכַּח (דף פב ע"א) מְקוּם דְּסִלְקֵי יְהוָה בְּחֻשְׁבָּנָא כְּגוּוֹנָא דָא, י' ק', ה"ה כ"ה כ"ה, ו' ל"ו, סִלְקֵי כֹּלָא קַפ"ו כְּחוּשְׁבַן מְקוּם, וְבִיהַ (ישעיה כח ז) פְּק"ו פְּלִילִיָּה, וְבִיהַ קַפ"ו תְּהוּמֵי בְּלָבָא דִּימָא.

בְּהַאי שְׁמָא דְּאִיהוּ יְהוָה צְרִיךְ לְאֲתַפְּנֵשָׁא דְּרַגִּין דִּיחֻדָּא, וְלֹאֲכַלְלָא בֵּיהַ עֶשֶׂר סְפִירָן כְּגוּוֹנָא דָא, יו"ד ה"א וא"ו ה"א, דְּאִינוּן עֶשֶׂר סְפִירוֹת בְּלִימָה, יְהוָה מְקוּם לְיו"ד ה"א וא"ו ה"א דְּאִיהוּ סְתִים וְנֶעְלָם, וְבַגִּין דָּא אֲתִקְרִי עוֹלָם עָלָם, דְּצְרִיךְ לְאֲעֻלְמָא לִיָּה מְכוּלֵי עֻלְמָא, דְּאִיהוּ עָלָם, וְשְׁכִינְתָּא נֶעְלָמָה, הָדָא הוּא דְּכֹתִיב (איוב כח כא) וְנֶעְלָמָה מְעִינֵי כָל חַי.

לְאוֹ סְפִירָה דְּלִית תְּמֵן יְהוָה יו"ד ה"א וא"ו ה"א, וְהַכִּי צְרִיךְ לְאֲתַפְּנֵשָׁא כֹּלָא בֵּיהַ בְּכָל אֲתַר, דְּכָל שְׁמֵהֶן אִינוּן כְּגוּוֹנִין לִיָּה, וְשְׁכִינְתָּיה אִיהִי יְהוָה אִיהִי פְּלִילָא מְאַרְבַּע אֲתוּוֹן, וְלֹא אֲתִקְרִי אִיהוּ מְקוּם אֶלָּא בְּהַ, מְקוּם אֶחָד וְדָא, אִיהוּ לֹא אֲתִקְרִי אָדָם (נ"א אֶחָד) אֶלָּא בְּהַ, כְּגוּוֹנָא דְּאָדָם דְּלִתְתָּא דְּבָרָא בְּדִיקְנֵיהַ, דְּאֲתַמַּר בֵּיהַ (בראשית ה ב) זָכַר וְנִקְבָּה בְּרָאָם וַיְבָרֶךְ אֹתָם וַיִּקְרָא אֶת שְׁמֵם אָדָם.

וְעוֹד כִּי אֶחָד קְרָאתִיו (ישעיה נא ב), כְּגוּוֹנָא דְּעֶשֶׂר סְפִירוֹת, דְּאִינוּן א' פְּתֵר עֻלְמָה, ח' תְּמַנְיָא סְפִירָן מְחַכְמָה עַד צְדִיק, ד' מְלֻכוּתָא קְדִישָׁא, עֻלְמָה אֲתַמַּר (דברים יז כ) לְמַעַן יֵאָרִיךְ יָמִים עַל מְמַלְכְּתוֹ, וְאִם חָס וְשָׁלוֹם פְּחִית בְּר נֶשׁ מִעֶשֶׂר לִיחֻדָּא בְּהַ, אֲסִתְּלַק קוּצָא מִן ד' מִן אֶחָד וְאֲשֶׁתָּאֲרַת יְבֻשָׁתָהּ, וְרָזָא דְּמִלְּהַ (בראשית א ט) יָקוּוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם, דְּאִיהִי תַּחַת הַשָּׁמַיִם דְּאִיהוּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּאֲתַמַּר בֵּיהַ (מלכים א ב לב) וְאֲתַה תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם, דְּנוֹקְבָא אִיהִי תַּחַת בְּעֻלְמָה.

וְהַכִּי כָּל מָאן דְּפָגִים אוֹת בְּרִית, בְּהַהִיא טְפָה דְּאִיהִי יְחֻדָּא, וְזָרִיק לָהּ בְּאֲתַר אַחְרָא, גְּרִים לָהּ לְמַהוּי יְבֻשָׁה מִסְטְרִיָּה, דְּאֲסִתְּלַק נְבִיעוֹ וְיְחֻדָּא מִינָהּ, וְאֲשֶׁתָּאֲרַת אִיהִי יְבֻשָׁתָהּ, וְדָא גְּרִים חֲרִבִין עֻלְמָא, וּמִיד אֲתַמַּר (ישעיה יט ה) וְנָהַר יִחְרַב וַיִּבְשׁ,

דַּאִיהוּ נְהַר דְּנַפְיָא מְעַדָּן, דַּאֲשֵׁקִי לִיה לְגַן דַּאִיהִי אֹרִייתָא שְׁבַעֲל פֶּה, דַּאִיהִי מִתְשַׁקִּיא מֵאֹרִייתָא דְּבִכְתָּב, דְּכִלְיָא גִין סְדָרִים דַּאֹרִייתָא.

תקונא ארבעין ותלת

בְּרֵאשִׁית תַּמָּן אֲתִר יב"ש, וְדַא אִיהוּ וְנַהַר יַחְרַב וְיִבֵּשׁ (שם ה), בְּהַהוּא זְמַנָּא דַּאִיהוּ יִבֵּשׁ וְאִיהִי יִבְשָׁה, צְוֹחִין בְּנִין לְתַתָּא בִּיחֻדָּא וְאִמְרִין שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, וְאִין קוּל וְאִין עוֹנָה, הַדָּא הוּא דְּכִתְיָב (משלי א כח) אִזּוּ יִקְרְאוּנְגִי וְלֹא אַעֲנֶה.

וְהִכִּי מָאן דְּגָרִים דַּאֲסַתְלַק קַבְלָה וְחִכְמַתָּא מֵאֹרִייתָא דְּבַעַל פֶּה וּמֵאֹרִייתָא דְּבִכְתָּב, וְגָרִים דְּלֹא יִשְׁתַּדְּלוּן בְּהוֹן, וְאִמְרִין דְּלֹא אִית אֵלָא פֶּשֶׁט בְּאֹרִייתָא וּבִתְלֻמוּדָא, בּוּדְאִי כְּאֵלוּ הוּא יִסְלַק גְּבִיעוּ מִהַהוּא נְהַר וּמִהַהוּא גִן, וְוִי לִיה טַב לִיה דְּלֹא אַתְּבְרִי בְּעֵלְמָא וְלֹא יוֹלִיף הֵהִיא אֹרִייתָא דְּבִכְתָּב וְאֹרִייתָא דְּבַעַל פֶּה, דַּאֲתַחֲשַׁב לִיה כְּאֵלוּ אַחֲזוֹר עֵלְמָא לְתַהוּ וּבַהוּ, וְגָרִים עֲנִיּוּתָא בְּעֵלְמָא וְאוּרְךָ גְּלוּתָא.

[תיקוני זוהר - דף פב ע"ב]

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תְּדַשָּׂא הָאָרֶץ דְּשָׂא וְכו' (בראשית א יא), אִמְר רַבִּי אֶלְעָזָר אַבָּא וְהָא קְרָא לִיה יִבְשָׁה, מָאן תְּדַשָּׂא הָאָרֶץ, אִמְר לִיה בְּרִי חִכִּי אֹלִיף תִּיּוּבְתָא לְכֹל בְּנֵי עֵלְמָא, דְּאִם בַּר נִשׁ יַחֲזוֹר בְּתִיּוּבְתָא, נַחֲתִית לֵה גְּבִיעוּ דַּאֲסַתְלַק, וּמַה דְּהוּה יִבְשָׁה קְרָא לֵה אָרֶץ, וְנַהַר דְּהוּה חָרַב וְיִבֵּשׁ קְרָא לִיה מְקוּה הַמִּים וַיְמִים, הַדָּא הוּא דְּכִתְיָב (שם י) וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיִבְשָׁה אָרֶץ וּלְמְקוּה הַמִּים קְרָא יַמִּים, בְּהַהוּא זְמַנָּא דַּאֲתִקְרִי אָרֶץ מַה כְּתִיב בֵּיה (שם יא) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תְּדַשָּׂא הָאָרֶץ, לְאַפְקָא זֹרְעִין וְאִיבִין דַּאִינּוּן גְּשַׁמְתִּין (דף פב ע"ב) כֹּל חַד לְזַנְיָהוּ, אֵלִין גְּשַׁמְתִּין דַּאֲתַגְזֹרוּ מִפּוּרְסִי יִקְרִיָה, וְאֵלִין רוּחִין דַּאֲתַגְזֹרוּ מִמְּלֶאכִים, וְאֵלִין גְּפִשִׁין דַּאֲתַגְזֹרוּ מֵאוּפְנִים, כֹּל חַד אִפִּיק לְזַנְיָהוּ לְכֹל חַד כְּדָקָא יְאוּת, עֵץ פְּרִי דָא תְּלַמִּיד חָכְם, עוֹשֶׂה פְּרִי דָא בֵּת זַוְיָהּ, לְכֹל חַד כְּדָקָא יְאוּת, (כל חד אפיק לזנוי).

וְעוּד עֵץ פְּרִי דָא עֲמוּדָא דַּאֲמַצְעִיתָא, עוֹשֶׂה פְּרִי דָא צְדִיק, אֲשֶׁר זֹרְעוּ בּוּ עַל הָאָרֶץ דָּא שְׁכִינְתָּא, דְּכֹל זֹרְעִין אַתְּפַלְלִין בֵּיה, וְהִכָּא פְּקוּדָא דְּפְרִיָה וְרַבִּיָה לְמַעַבְד אִבִּין וְזֹרְעִין, הַדָּא הוּא דְּכִתְיָב (ישעיה מה יח) לֹא תִהוּ בְּרָאָה לְשַׁבַּת יְצָרָה, וּמָאן דַּאֲתַבְטַל מִפְּרִיָה וְרַבִּיָה, כְּאֵלוּ אַחֲזוֹר לְהֵהִיא אָרֶץ יִבְשָׁה, וּמִנַּע בְּרַכָּאן מִינָהּ, כֹּל חַד לְפּוּם דְּרַגְיָהּ, מָאן דְּפָגִים לְתַתָּא פָּגִים לְעֵילָא, לְאַתֵּר דַּאֲתַגְזֹר גְּשַׁמְתִּיָה.

תקונא ארבעין וארבע

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

בראשית, תמן תר”י תמן א”ש, ועלייהו אתמר (בראשית א יד) ויאמר אלהי”ם יהי מארת ברקיע השמים, מארת כתיב חסר ו’ דא אורייתא דבכתב, מאי מארת דא אורייתא דבעל פה, ואף על גב דאוקמוה מארת חסר דא לילית, שבעין אנפין לאורייתא, ובגין דא מארת בהאי אתר, התיא דאתמר בה (משלי ו כג) כי נר מצוה, ותורה אור עמודא דאמצעייתא, ועלייהו אתמר (בראשית א טז) את המאור הגדול לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה.

הכא פקודא למעבד צדקה, את המאור הגדול רזא דעתירין, ואת המאור הקטן רזא דמספנין, וכמה דסיהרא לווה מן שמשא, ולא אית לה נהורא אלא ממה דיהיב לה שמשא, הכי שכנינתא אמרת לוו עלי ואני פורע, דהכי צריך בר נש למתוי מלוה למספנא, וכגוונא דא לווין ככביא ומזלי דא מן דא, ומלאכיא דא מן דא, ורזא דמלה ומקבלין דין מן דין, הכי לווה שכנינתא דאיהי סיהרא קדישא מקודשא בריך הוא, ומקבלת מגיה, דאתמר ביה (תהלים פד יב) כי שמש ומגן יהו”ה אלהי”ם, והכי הוה מקבל יהושע מן משה, כמה דאוקמוהו פני משה בפני חמה ופני יהושע בפני לבנה, והכי הוה כל נביאי קדם משה כגון סיהרא וככביא קדם שמשא, דלא אית לון נהורא אלא משמשא.

תקונא ארבעין וחמשא

בראשית ברא אלהי”ם, א”ל הי”ם, ימא דאורייתא, ועליה אתמר (בראשית א כ) ויאמר אלהי”ם ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ, הכא פקודא למלעי באורייתא, דאתמר בה (ישעיה נה א) הוי כל צמא לכו למים, ואלין דעסקין באורייתא ירתין נפש חיה משכנינתא, הדא הוא דכתיב ישרצו המים שרץ נפש חיה, ועוף יעופף דא רוח דאתמר ביה (קהלת י כ) כי עוף השמים יוליך את הקול ובעל כנפים יגיד דבר, והאי איהו יהו”ה עמודא דאמצעייתא.

[תיקוני זוהר - דף פג ע”א]

לקבליה מטטרוין דשמיה פשם רביה, י רישא דעופא, ו’ גופא דיליה, ה”ה תרי גדפוי דבהון פרח לעילא ונחית לתתא, ואלין תרין גדפין אינון תרין הבלים ה”ה, דבהון אתמר (יחזקאל א יד) והחיות רצוא ושוב, דאינון י”ו, הבל סליק בי הבל נחית בו, כהבל דנפיק מפימא דכבשן, והכי ימא סליק ונחית, וגלגלוי רצים ושבים. (דף פג ע”א) ובעאן לאחזרא עלמא לתהו ובהו, ובזמנא דמסתפלין בשכנינתא דאיהי תחום ימא חזרין לאתרייהו, תא חזי י’ איהי אמירה ודבור וקריאה, ו’ קול, ה”ה הבל נחית בדבור, הבל סליק בקול, קול סליק, דבור נחית, וכד איהו סליק ונחית מלאכי אלהי”ם סלקין ונחתין ביה, דאינון משריין וחילין דיליה, ודא איהו רזא מי

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

עלה שמים וירד (משלי ל ד), זכאה איהו מאן דסליק צלותין ביה, דהא צלותא איהי סלם, דבה מלאכי אלהי"ם סלקין ונחתין לה.

אית למאן דסלקין לה לעילא, ואית למאן דנחתין לה לתתא, פד סלקין לה לעילא סלקין לה בזכוון, וכד נחתת נחתת בזכוון, האי לצדיק גמור סליקת מניה בזכוון ונחיתת ביה בזכוון, לבינוני דזכוון דיליה שקילין לחובין, איהי תליא באוריא, אם חובין מתרבין על זכוון (כחוט השערה), איהי סלקא ליה בחובין ונחתא ליה בזכוון, ונטיל בה אגריה בהאי עלמא, לרשע גמור דלית ליה זכו בעלמא לא לעילא ולא לתתא, סלקא מניה בחובין ונחית עליה בחובין.

הא הכא פי עוף השמים יוליה את הקול (קהלת י כ), דאתמר ביה ועוף יעופף, כגון מועף ביעף (דניאל ט כא), על פני רקיע השמים דא נשמה, דאלין דזכאן באורייתא אתמר בהון ישרצו המים שרץ נפש חיה וגומר, דירתין נשמתין מאורייתא, לאחרנין כל חד לזנוי כפום עובדוי, הדא הוא דכתיב ביומא שתיתא (בראשית א כד) ויאמר אלהי"ם תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וגומר, בהמה אלו עמי הארץ דעובדהון כבעירן, עליהו אתמר תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש.

תקונא שית וארבעין

בראשית ברא שית, ואינון שית גדפין דחיה, דאתמר בה (שם כ) ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים, אינון שית ספירן דכליל האי עוף דאיהו עמודא דאמצעיתא, אית מאן דירית רוחא דקודשא בארץ אצילות מהאי עוף, ואית מאן דירית רוחא מההוא עוף דאיהו נער, שמייה פלשם רביה, ואית מאן דירית רוחא מלתתא דארעא, כמה דאמר קהלת (קהלת ג כא) מי יודע רוח בני האדם העלה היא למעלה, ורוח הבהמה הירדת היא למטה לארץ.

תקונא שבע וארבעין

[תיקוני זוהר - דף פג ע"ב]

בראשית ברא שית, ודא יומא שתיתא, דאתמר ביה (בראשית א לא) ויהי ערב ויהי בקר יום הששי, הכא תלת אומנין תננינן, אומן חד אפיק גהורין ביומא רביעאה, דהו תליין ביומא קדמאה דאתמר ביה אור, אומנא תננינא אפיק ריחשא ממיא, הדא הוא דכתיב (שם כ) ישרצו המים, ודא הוה תליא ביומא תננינא, דאתמר ביה מים, הדא הוא דכתיב (שם ו) יהי רקיע בתוך המים, הכא מיא והכא

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

מֵיָא, אֹמְנָא תְּלִיתָאָה (אפיק עשבין וזרעין) לְקַבֵּל יוֹמָא תְּלִיתָאָה, דְּאִתְּמַר בֵּיהּ (שם יא) תְּדִשָּׂא הָאָרְץ דְּשָׂא עֵשֶׂב מְזֻרִיעַ זֶרַע לְמִינְהוּ, וְאִתְּמַר בְּיוֹמָא שְׁתִּיתָאָה (שם כח) פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלָאוּ אֶת הָאָרְץ, מֵאֵי וּמְלָאוּ אֶת הָאָרְץ אֲלָא הֵיכָּא דְהוּת יִבְשָׁה בְּיוֹמָא תְּלִיתָאָה, אִתְּמַר הֲכָא וּמְלָאוּ אֶת הָאָרְץ, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (ישעיהו ו ג) מְלֵא כָּל הָאָרְץ (דף פג ע"ב) כְּבוֹדוֹ, וְדָא בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד, קְדוּשׁ קְדוּשׁ קְדוּשׁ יְהוּ"ה צְבָאוֹת (ישעיהו ו ג), לְקַבֵּל יְקוּוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מְקוֹם אֶחָד (בראשית א ט) וְתִרְאֶה הִיבְשָׁה, לְקַבֵּל מְלֵא כָּל הָאָרְץ כְּבוֹדוֹ. בְּיוֹמָא שְׁתִּיתָאָה אִתְּקִנּוּ שְׁתֵּי דְרָגִין דְּכֶרְסֵיִיא, וּבֵיהּ אִתְּבְּרִי אָדָם בְּצַלְמוֹ, דְּאִיהוּ מוּכָן לְשִׁבְתָּהּ עַל הַכֶּסֶף, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (שם כז) וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ, וְהָכָא תְּרִין פְּקוּדִין, חַד נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדְמוּתֵנוּ (שם כז), וְתִנְיִנָּא וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ.

נַעֲשֶׂה אָדָם, דָּא פְּקוּדָא לְמַגְזֵר יֵת גִּיּוֹרָא, לְמַהוּי בְּצַלְמֵנוּ בְּגִזְרֵי דְעֶרְלָה, כְּדְמוּתֵנוּ בְּפְרִיעָה, וְאִם נָטִיר אוֹת בְּרִית בְּתִירוּיָהּ אִיהוּ בְּצַלְמֵנוּ כְּדְמוּתֵנוּ וְאִם לֹא לֹא, וְאִי מְקִיִּים זְכוּר וְשִׁמּוֹר בְּשִׁבְתָּהּ אִיהוּ בְּצַלְמֵנוּ כְּדְמוּתֵנוּ וְאִם לֹא לֹא, וְלֹא אִית לִיה חוּלְקָא בְּזֶרְעָא דִּישְׂרָאֵל, וְאִם מִיַּחַד לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא תְּרִין זְמַנִּין בְּכָל יוֹמָא בְּקִרְיָאָת שְׁמַע בִּימָמָא וּבְלֵילֵיאָא אִיהוּ בְּצַלְמֵנוּ כְּדְמוּתֵנוּ וְאִם לֹא לֹא, וְאִם הוּא מְנַח תְּפִלִּין דִּיד וְתְּפִלִּין דְּרִישָׁא בְּכָל יוֹמָא דְּאִינוּן לְקַבֵּל זְכוּר וְשִׁמּוֹר אִיהוּ בְּצַלְמֵנוּ כְּדְמוּתֵנוּ וְאִם לֹא לֹא, וְאִי אִיהוּ מְקִיִּים יְבוּם וְחִלְיָהּ אִיהוּ בְּצַלְמֵנוּ כְּדְמוּתֵנוּ וְאִי לֹא לֹא, וְכִלְא בְּרַחֲמֵי וּדְחִילוּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

וְעוּד נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדְמוּתֵנוּ, לְמָאן אָמַר דָּא (לעילא), לְאִינוּן מְלֵאכֵיא דְמְבָרְכִין וּמְקַדְשִׁין לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵילָא בְּכָל יוֹמָא בְּבְרוּךְ וְקְדוּשׁ וְקְדוּשׁ וְקְדוּשׁ, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (ישעיהו ו ג) וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר קְדוּשׁ קְדוּשׁ קְדוּשׁ, וּמְנַלְן דְּמְבָרְכִין לִיה, אֲלָא כִּד שְׁאֲלִין אִיהּ מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ, אָמְרִין בְּרוּךְ יְהוּ"ה מִמְּקוֹמוֹ (יחזקאל ג יב), וְאִנּוּן לְקַבְּלֵיהוּן מְקַדְשִׁין לִיה בְּקְדוּשׁ קְדוּשׁ קְדוּשׁ, וּמְבָרְכִין לִיה בְּרוּךְ יְהוּ"ה מִמְּקוֹמוֹ.

וְאִינוּן אָמְרִין עַל יִשְׂרָאֵל נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדְמוּתֵנוּ (בראשית א כז) בְּצַלְמֵנוּ דְּמְקַדְשִׁין לְקַבְּלָהּ כְּמָה דְּאוּקִימָנָא, וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר קְדוּשׁ קְדוּשׁ קְדוּשׁ, כְּדְמוּתֵנוּ לְעוֹמְתָם מְשֻׁבְּחִים וְאוּמְרִים בְּרוּךְ יְהוּ"ה מִמְּקוֹמוֹ, וְעוּד לְעֵילָא נַעֲשֶׂה אָדָם, הֲכָא אִתְּכַלִּילוּ כָּל סְפִירָן, דְּאִינוּן יו"ד ה"א ו"ו ה"א דְּאִינוּן עֶשֶׂר, וְסִלְקִין לְחוּשְׁבַן אָדָם, וְאָמְרוּ בְּגִין יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדְמוּתֵנוּ, וְיִרְדּוּ בְּדַגַּת הַיָּם (שם) אֲלִין תְּלַמִּידי חֲכָמִים דְּמִתְרַבִּין בִּימָא דְּאוּרִיָּתָא, דִּירְתִין מִתְּמַן נֶפֶשׁ חַיָּה, וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם אֲלִין מְאִרֵי דְזִכּוּוֹן, דְּבוּכּוּתְהוֹן (דזכותהון) פְּרַחֲזִין לְעֵילָא וְיִרְתִין מִתְּמַן רוּחָא, דְּאִיהוּ עוֹף יְעוּפָה בְּגַדְפִין דְּפְקוּדִין דְּעֵשָׂה, וּבְבַהֲמָה אֲלִין עַמֵי הָאָרְץ דְּאִתְּמַר בְּהוֹן (במדבר יד ט) אֵל תִּירָאוּ אֶת עַם הָאָרְץ כִּי לַחֲמֵנוּ הֵם.

זֶהָר הַיּוֹמִי" - לְיִמּוּד כָּל סֵפֶר הַזֶּהָר וְתַקּוּנָיִם בְּמַעְגַל הַשָּׁנָה

וְעוֹד נַעֲשֶׂה אָדָם, שְׁכִינְתָא תַתְּאָה נְטִילַת עֲצָה מִקּוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּאִתְמַר בֵּיהּ (ישעיה מד יג) כְּתַפְּאֶרֶת אָדָם לְשֶׁבֶת בֵּית, דְּעַמּוּדָא דְּאִמְצָעִיתָא וְשְׁכִינְתָא עֲלֵיהּוּ אִתְמַר (בראשית ה ב) זָכַר וּנְקֵבָה בְּרֵאִם, וְאִתְקְרִיאוּ אָדָם, וּכְגוּוֹנָא דִּילֵיהּ אָמַר לְתַתָּא בְּאָדָם וְחֹוָה, זָכַר וּנְקֵבָה בְּרֵאִם וַיִּקְרָא אֶת שְׁמֵם אָדָם, וּכְמָה דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתֵיהּ אִתְקְרִי אֶחָד, הֲכִי קָרָא לֹוֹן אֶחָד לְאָדָם וּלְאִתְתֵיהּ, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (ישעיה נא ב) כִּי אֶחָד קָרָאתִיו, דְּתַפְּאֶרֶת אִיהוּ א"ח כְּלִיל תְּשַׁע סְפִירָן, מְלָכוֹת ד' עֲשִׂירִית לֵיהּ, כְּלִילָא מִעֲשָׂר דְּאִינוּן יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, וְאִיהִי ד' כְּלִילָא מְאַרְבַּע אֲתוּוֹן דְּאִינוּן יְהו"ה, קוּצָא דְּאֵת ד' מוֹרָה עַל עֶשֶׂר, וְד' עַל אַרְבַּעָה, דְּהֲכִי רְשׁוּת הַיְחִיד רְחִבּוֹ אַרְבַּעָה וּגְבֻהּ עֶשְׂרֵה וְהָא אִוְקְמוּהָ.

[תיקוני זוהר - דף פד ע"א]

וַיִּבְרָא אֱלֹהִי"ם אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצַלְמֵם אֱלֹהִי"ם בְּרָא אוֹתוֹ (בראשית ה ב), הֲכָא פְקוּדָא דְּתַפְּלִין, תָּא חֲזִי כָּל מָאן דְּאֵנַח תַּפְּלִין עַל רִישֵׁיהּ וְעַל דְּרוּעֵיהּ, קָלָא סְלִיק בְּכָל יוֹמָא לְכָל חֲיוּוֹן מְרַכְבּוֹת, וְאוּפְנִים וְשִׁרְפִים וּמְלָאכִים דְּמִמְנָן עַל צְלוֹתֵין, הִבּוּ יָקָר לְדִיוֹקְנָא דְּמִלְכָא דְּאִיהוּ מָאן דְּאֵנַח תַּפְּלִין, דְּעֲלֵיהּ אִתְמַר (שם) וַיִּבְרָא אֱלֹהִי"ם אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצַלְמֵם אֱלֹהִי"ם בְּרָא אוֹתוֹ. (דף פד ע"א) בְּצַלְמוֹ בְּתַפְּלִין דְּרִישָׁא, כְּגוּוֹנָא דְּתַפְּלִין דְּמְאָרִי עֲלֵמָא, דְּאִינוּן שְׁכִינְתָא עֲלָאָה תַּפְּלִין עַל רִישָׁא (דאיהו) דְּעַמּוּדָא דְּאִמְצָעִיתָא, דְּאִיהִי כְּלִילָא דְּתַלַּת סְפִירָן קְדֻמָּאִין, וְעַמּוּדָא דְּאִמְצָעִיתָא כְּלִיל שֵׁית סְפִירָן, וְאִימָא עֲלָאָה תַּפְּלִין עַל רִישֵׁיהּ, אִיהוּ תַּפְּלִין דְּאֵנַח קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּכָל יוֹמָא, בְּצַלְמֵם אֱלֹהִי"ם תַּפְּלִין דִּיד, דָּא שְׁכִינְתָא תַתְּאָה דְּאִיהִי קְשִׁירָא לֵיהּ, וְעֲלָהּ אִתְמַר (בראשית מד ל) וּנְפִשׁוּ קְשׁוּרָה בְּנַפְשׁוֹ, תְּרוּיְהוּ בִּיחּוּדָא חֲדָא בְּקְשׁוּרָא חֲדָא, רְצוּעָה פְּרִיכָא בְּאַצְבָּעָא שְׁמַאלָא דָּא קְדוּשִׁין דִּילָהּ, דְּאִיהִי טַבַּעַת פְּרִיכָא בְּאַצְבָּעָא דִּילָהּ, וּבָהּ אִיהִי קְשִׁירָא עֲמִיָה וְאִיהוּ עֲמָה, הָא קְדוּשָׁה.

בְּרַכָּה כְּלִילָא דְּשֶׁבַע סְפִירָן, וְאִינוּן שֶׁבַע בְּרַכָּאן דְּחַתָּן, דְּאִינוּן ז' יוֹם הַשְּׁבִיעִי צְדִיק, עֲלֵיהּ אִתְמַר (משלי י ו) וּבְרַכּוֹת לְרֵאשׁ צְדִיק, דְּיִרִית מְאִימָא עֲלָאָה, וְאֵת י' עַל רִישֵׁיהּ אִיהוּ חֲכָמָה י', בָּהּ אִתְעֵבִיד ז', שֶׁבַע בְּרַכָּאן דְּיִרִית חַתָּן וְכֻלָּהּ, וּכְלִילָן בְּצְדִיק יוֹם הַשְּׁבִיעִי, דְּבִיָּה מִתְיַחֲדִין חַתָּן וְכֻלָּהּ, דְּאִיהוּ יֵאֵהֲדוּנָה"י, וְהָא אִוְקְמוּהוּ כִּי כָּל בְּשָׂמִים וּבְאַרְצֵן (ד"ה א כט יא) וְתַרְגּוּם דְּאִחִיד בְּשָׂמִיא וּבְאַרְעָא, וְאִיהוּ אוֹת בְּרִית, דְּלִית יַחּוּדָא לְחַתָּן וְכֻלָּהּ בְּרַ מְנִיָּה.

וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם (בראשית ב א), וַיְכַלּוּ בְּצְדִיק אִתְכְּלִילָן כָּל אַבְרִין וְכָל סְפִירָן, כָּל אַבְרִין דְּאִינוּן פְּקוּדִין דְּעֶשֶׂה, דְּבִיָּה אֲשֶׁר קְדָשְׁנוּ בְּמִצְוֹתֵינוּ וְצוּנּוּ לְמַעַבְד כָּל פְּקוּדִין, דְּאִיהוּ כָּל כְּלִילָא כְּלָא וְאִיהוּ כְּלָא וּמְנִיָּה תְּלוּי כְּלָא, עַמּוּדָא דְּאִיהוּ סְבִיל שְׂמִיא וְאַרְעָא עֲלֵיהּ, וּבִיָּה אִתְעֵבִידוּ כְּלָל וּפְרַט וְכֻלָּל, וּבְגִין דָּא וַיְכַלּוּ כְּלִיל שְׂמִיא וְאַרְעָא, שְׂמִיָּם אֲשֶׁר וּמִיָּם וְדָא שְׂמַאלָא וַיְמִינָא, שְׂמִיָּם עַמּוּדָא

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

דאמצעיתא כליל תרוייהו, הארץ שכינתא תתאה, וכל צבאם נצח והוד דאינון צבא השמים, בגין דאיהו כליל שבע ספירן דשבח דוד בהון לקודשא בריך הוא הדיא הוא, דכתיב (ד"ה א כט יא) לך יהו"ה הגדולה והגבורה וגומר, בגין דא אתקרי יום השביעי כלל שבע, וסלקין לשבעין דחשבן תיבין דקדוש וויכלו.

ויכל אלהי"ם ביום השביעי (בראשית ב ב), דא אימא עלאה דאיהי אלהי"ם בתר דכליל ביה שבע ספירן, אתקריאו על שמייה כלהו שבתות שבע שבתות, לבתר כליל ביה תלת ספירן עלאין דכליל באימא עלאה, וקרא לון שביעי שביעי שביעי על שמייה, הדיא הוא דכתיב (שם) ויכל אלהי"ם ביום השביעי הא חד דכליל ביה, וישבות ביום השביעי דא תניינא, ויברך אלהי"ם את יום השביעי הא תלת לאתפללא בעשר ספירן, דלית ספירה דלא אתפלילת בעשר, כל חדא בממשלה דילה, אבל ממשלה דצדיק יום השביעי ביה אתקריאו כל ספירן שביעיות, שבעין תיבין אינון בקדוש וויכלו, וזכור ושמור הא שבעין ותרין פחשבן ויכלו.

ושבת צריך לתקנא ביה פתורא בארבע רגלין, כגוונא דפתורא דלעילא דאתמר ביה (יחזקאל מא כב) זה השלחן אשר לפני יהו"ה, ועלה אתמר (תהלים כג ה) תערוך לפני שלחן, פתורא דקודשא בריך הוא דא שכינתא, איהי מסטרא דצפון דאיהו גבורה, ובגין דא תקינו מארי מתניתין שלחן בצפון, ונר דליק לימינא כגוונא דלעילא, דאתמר ביה מנורה בדרום, מטה באמצעיתא מסטרא דעמודא דאמצעיתא.

[תיקוני זוהר - דף פד ע"ב]

תא חזי שכינתא אתקריאת פתורא מסטרא דשמאלא, ומנרתא מסטרא דימינא, ומטה ממוצעת מסטרא דעמודא דאמצעיתא, ובגין דא זווגא דילה באמצעיתא בין צפון לדרום, והא אוקמוה רבנן כל הנותן מטתו בין צפון לדרום הויין ליה בנים זכרים וכו', פתורא איהי סמיכא על ארבעה סמכין, דאיהי כגוונא דגופא דסמכין ליה דרועין ושוקין דאינון ארבע, וצריך שית נהמין מהאי סטרא ושית נהמין מהאי סטרא. (דף פד ע"ב)

ורזא דמלה זה השלחן אשר לפני יהו"ה (יחזקאל מא כב), ו"ה בחשבון ו' ו', דאינון שית פרקין דתרין דרועין ושית פרקין דתרין שוקין, דהא שכינתא אתעבידת גופא למלכא בכל תקוונא דילה, ובאלין תרין עשר פרקין דנוקבא, ותרין עשר פרקין דדכורא, מלאכיא אמרי וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש וגומר, ו"ה עם קודשא בריך הוא אח"ד, ו"ה עם שכינתא אח"ד, וכלא יהו"ה אחד, מיחד תרוייהו, ולקבל זה אל זה אמר דוד עשרים וארבע רננות, ואינון לקבל עשרין וארבע ספרי אורייתא.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

זה איהו לקבל ארבע אנפין לכל חיה לתלת חיוון, זה תניינא לקבל ארבע גדפין לכל חיוא לתלת חיוון, ודא איהו רזא דמלה וארבעה פנים לאחת וארבעה כנפים לאחת להם (יחזקאל א ו), דכלהו פרחין בפתורא קדם יהו"ה בכמה רננות, וצריך לחברא להאי פתורא אורייתא דאיהו קודשא בריך הוא, ובגין דא אוקמוהו מארי מתניתין, שנים שאוכלין על שלחן אחד וכו', ואם הוא חד אורח וחד בעל הבית, בעל הבית בוצע ואורח מברך, בעל הבית בוצע דא עמודא דאמצעיתא לעילא, ואורח מברך דא צדיק דאתמר ביה (משלי ד יח) וארח צדיקים פאור נגה וגומר, וצדיק איהו בשבת פאורח דאתי ואזיל בכל שבת ושבת.

שבת שכינתא, בעל הבית דילה עמודא דאמצעיתא, ואיהו בוצע ופרים פרוסא דנהמא דאיהי טפה, ויהיב לאורח דאיהו צדיק ועני, ואורח מברך לבעל הבית בכל מפל כל דאינון תלת אבהו, בברכן דאתברכו אינון, דברכאן על ידי דצדיק נחתין לעמודא דאמצעיתא, הדא הוא דכתיב (משלי י ו) וברכות לראש צדיק, מאן ראש צדיק דא עמודא דאמצעיתא, תשע ברכאן אינון מעילא לתתא מפתר עד צדיק, ותשע אינון מתתא לעילא מצדיק עד פתר עלאה, וכלהו סלקין ח"י, וכלה כלילא מבייהו.

תפלה למשה תפלה לדוד, בית הכנסת איהו פנוסיא דכלהו ברכאן, תפלה איהו בגין דאיהו סוס לקודשא בריך הוא, ואיהי אתעבידת תפלה לרוכב, הכי אוקמוהו מארי מתניתין אין הרוכב טפל לסוס אלא הסוס טפלה לרוכב, אית טפל בט' ואית תפל בת', כגון היאכל תפל מבלי מלח (איוב ו ו), והאי תפלה הכי איהי בת'.

ואיהי כוס דיין, דאיהו יי"ן חושבן סו"ד מן יסוד, וצריך ביה עשרה דברים כמה דאוקמוהו מארי מתניתין, ואינון כחשבון י' מן יסוד, ואינון עטור ועטוף הדחה ושטיפה ח"י ומלא, מקבלו בתרי ידוי ונותנו בימין, ויהיב עינוי ביה, ומסלקו מן הקרקע טפה, ומשגריה במתנה לאנשי ביתיה, עטור מסטרא דעטרה דברית מילה, עטוף עוטה אור כשלמה (תהלים קד ב), ואם הוא עני דלית ביה אלא רביעית לוג דאיהי שעורא דאת ד', אתמר (שם קב א) תפלה לעני כי יעטוף, הדחה ושטיפה, הדחה מלגאו ושטיפה מלבר, ורזא דמלה וטהרו וקדשו (ויקרא טז ט).

[תיקוני זוהר - דף פה ע"א]

קם סבא חדא מבתר טולא דרבי שמעון בן יוחאי, ואמר רבי רבי שפיר קאמרת, אבל האי כוס צריך לסלקא ליה בדרגוי, עטור מסטרא דעטרה דאיהי כתר עליון על רישא דצדיק, עטוף כגון עוטה אור כשלמה, מאי עוטה דא י' דאתעטף באור ואתעביד אויר, והאי דאתעטף איהו חכמה, הדחה ושטיפה דאיהו וטהרו וקדשו, ואתעביד מסטרא דכהנא, דאתמר בכהנא טבל ועלה אתדפי למיכל בתרומה, וקדשו

מִסְטָרָא דְשִׁמְאֵלָא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב וְקִדְשֵׁת אֶת הַלְוִיִּם, ח"י מִסְטָרָא דְצַדִּיק ח"י
עֲלִמִין כְּלִיל ח"י בְּרַכָּאן דְצִלּוֹתָא, וּמְלֵא מִסְטָרָא דְעֲמוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא, וּמְקַבְלוּ
בְשִׁתֵּי יָדָיו וְנוֹתְנוּ בְיָמִין, דָּא הָהוּא דְאֲתַמַּר בֵּיה (דְּבָרִים לֵג ב) מִיִּמְיָנוּ אֵשׁ דִּת לָמוּ,
כִּי יִמְיָנָךְ פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שְׁבִים, וְאִיהוּ יִמְיָנָךְ יְהו"ה (דָּף פה ע"א) נְאֻדְרִי בְּפַח (שְׁמוֹת טו
ו), תְּרִין יָדִין אִינוּן ה"ה, חַד שְׁמֵאלָא וְחַד יִמְיָנָא, וּבְגִין דָּא צְרִיף לְאֲתִיְהָבָא בְּחַמְשָׁ
אַצְבָּעָאן, מְשׁוּם כּוּס יְשׁוּעוֹת אֲשָׁא (תְּהִלִּים קִיז יג), וְנוֹתֵן עֵינָיו בּוֹ, עֲלִיְהוּ אֲתַמַּר (שם
קמ"ה טו) עֵינֵי כָל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, וְאִינוּן תְּרֵי סְמְכֵי קְשׁוּט דְאִינוּן י' י', דְאִינוּן בֵּת עֵינָא
יִמְיָנָא וּבֵת עֵינָא שְׁמֵאלָא, וּבִינְיָהוּ ו' זְעִירָא זְעִיר אֲנָפִין, דְאִיהוּ שׁוֹקִיו עֲמוּדֵי שֵׁשׁ
(שִׁיר ה' טו).

וּמְסֻלְקוּ מִן הַקְּרַקַּע טַפַּח מִסְטָרָא דִּי זְעִירָא חֲכַמַת שְׁלֵמָה, וּמְשַׁגְרוּ בְּמִתְנָה לְאֲנָשֵׁי
בֵּיתוֹ דָּא אִימָא עֲלָאָה, דְאֲתַמַּר בֵּה יִשְׁמַח מִשֶּׁה בְּמִתְנַת חֲלָקוֹ, וּבְגִלּוֹתָא לִית לָן אֱלָא
אַרְבַּעָה, ח"י מ' לָא שׁוֹטִיפָה ה"דְּחָה, וְסִימְנִיךְ חַמְשָׁה, וְאִינוּן מִסְטָרָא דָּאֵת ה' דְאִיהוּ
רְבִיעִית לְחַשְׁבָּנָא, וְאִיהוּ דְל"ת עֲנִיָּה, בְּגִין דְאֲסַתְלַק מִינָה ו' דְאִיהוּ שִׁית דְּרַגְיָן,
הַכּוּס אִיהוּ בְּרִזָּא דִיאֶהְדוּנָה"י דְאִיהוּ כ"ו ה"ס, כּוּס בְּחַשְׁבָּנָא אֱלֹהִים.

סדר הלימוד ליום יג אלול [יום 338 בשנה]

תְּקוּנָא תְּמַנְיָא וְאַרְבַּעִין

בְּרֵאשִׁית תִּמְנֵן תְּרִי תִמְנֵן שְׁבִי"ת, כְּגוּוֹנָא דָּא ב' רֵאשִׁי"ת בְּרֵאשִׁי"ת, וְאִינוּן תְּרֵי
שְׁבִתוֹת, עֲלִיְהוּ אֲתַמַּר (שְׁמוֹת לא טז) וְשִׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשְּׁבִת לְעֲשׂוֹת אֶת
הַשְּׁבִת וְגוֹמֵר, תְּרִין זְמַנִּין אֲדַפִּיר הַכָּא שְׁבִת, לְקַבֵּל שְׁכִינְתָא עֲלָאָה וְתַתָּאָה, לְדִרְתָם
מֵאֵי לְדִרְתָם, אֱלָא זִכְרָאָה אִיהוּ מֵאֵן דְעֵבִיד לֹון דִּירָה בְּשְׁבִת בְּתַרִּי בְּתֵי לְבָא, וְאַתְפְּנִי
מִתִּמְנֵן יִצַּר הָרַע דְאִיהוּ חֲלוּל שְׁבִת, בְּרִית עוֹלָם דָּא צַדִּיק, דְשִׁרְיָן תְּרוּיְהוּ עֲלֵיהּ, חַד
לְאֲמֵלָאָה לִיהּ וְחַד לְאֲתַמְלֵיא מִינָהּ.

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִינוּן תְּרִין כְּלִיִּין נְצַח וְהוּד, בְּנוֵי דִישְׂרָאֵל סְבָא עֲמוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא,
תְּלַת שְׁבִיעֵי שְׁבִיעֵי אֱלִין תְּלַת אֲבָהָן, עֲנַג שְׁבִת וְנ' הָר יוֹצֵא מֵעַד"ן לְהַשְׁקוֹת
אֶת הַגִּזְן (בְּרֵאשִׁית ב' ט), וְנִהָר, אִית נִהָר וְאִית נִהָר, אִית נִהָר דְאֲתַקְרִי נִהָר פְּלָגִיו,
וְאִית נִהָר דְאֲתַקְרִי נַחַל קְדוּמִים, עֲדָן עֲלָאָה עֲלֵיהּ אֲתַמַּר (יִשְׁעִיָּה סד ג) עֵין לָא רֵאֲתָהּ
אֱלֹהִים זִוְלָתָךְ, הָאֵי נִהָר אִיהוּ ו', דְנִפְסִיק מֵעַדָן עֲלָאָה דְאִיהוּ א', וְאַעֲבַר בֵּין אֲבָא
וְאִימָא, וְאִזִּיל חַמְשָׁ מֵאוֹת שָׁנָה, וּמִטֵּי עַד צַדִּיק שְׁבִיעֵי, וּמִתִּמְנֵן אֲשָׁקִי לְגַנְתָּא דְאִיהוּ
שְׁכִינְתָּא תַתָּאָה.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

זכאה איהו מאן דנטיר דירה לשבת דאיהו לבא, דלא אתקריב תמן עציבו
טחול, וכעס דמרה דאיהו נורא דגיהנם, דעלה אתמר (שמות לה ג) לא תבערו אש
בכל מושבותיכם ביום השבת, והכי הוא ודאי דכל מאן דכעיס כאלו אוקיד נורא
דגיהנם, ארבעים מלאכות חסר חד אינון לקבל ארבעים מלקיות חסר חד בשבת,
ואינון עשרה דלקה אדם ועשרה לחיה ועשרה לנחש ותשעה לארעא, ובגין דא
אמרו מארי מתניתין אין לוקין בשבת, דאלין מלאכות אינון חשיבין לישראל לקבל
מלקיות.

[תיקוני זוהר - דף פה ע"ב]

ציאות השבת שתים. אינון עקירה והנחה, דעביד לון בבת אחת, מאן דאעקר
חפץ מאתריה ואנח ליה לבר מאתריה ומרשותיה, כאלו אעקר אילנא דחיי דאיהו
אות ברית, ואנח ליה ברשו נוכראה, מאן דעביד דא גרים דאעקר נשמתיה מרשות
דילה, ואנח לה ברשו אחרא דאיהי מרה וטחול, ודא גרם לישראל דאתעקרו
מארעא דישראל, ואתגליאו בארעא נוכראה דאיהי רשות הרבים, והכי איהו מאן
דאעיל אות ברית קדש דילה ברשו נוכראה, שבתא"י איהו טחול חמ"ה, אתתא
בישא מרה, שבתא"י עליה אתמר (בראשית לו כד) והבור רק אין בו מים, מים אין
בו אבל נחשים ועקרבים יש בו, ואיהו רעב וצמאון וקינה והספד (דף פה ע"ב)
וחשוכא וקבלא, ואיהי גלותא לישראל. וצריכין ישראל למעבד לה שנוי בכלא והא
אוקמוה, ואיהו דבור דחול דאיהו אסור בשבת, וכד לא אשכח אתר לשריא תמן,
איהי ברכת, כגוונא דשפחה דאברהם דאתמר בה (בראשית טז ח) מפני שרי גברתי
אנכי ברכת.

טחול עלה אתמר (שמות ג ה) של נעליך מעל רגליך, נעל מטונף דטפה סרוחה,
כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא, דא שבת, ועליה אמרת שכינתא
פשטתי את כתנתי איככה אלבשנה, רחצתי את רגלי איככה אטנפם (שיר ה ג),
ובגין דא צריך בר נש בשבת לשנויי בלבושין בשרגא במאכלין, וצריך למהוי
מוסיף מחול על הקדש, וכל המוסיף מוסיפין ליה נפש יתירה בשבת, וכל הגורע
גורעין ליה ההיא נפש יתירה חס ושלום.

תקונא תשע וארבעין

בראשית ברא אלהי"ם. שאו מרום עיניכם וראו מי ברא אלה (ישעיה מ לו), מי
אלה, הוא אלהי"ם, מי ברא לאלה, ש או מ רום ע יניכם דא קריאת שמ"ע, ראשי
תיבין שמע דמיחדין ישראל לקודשא בריך הוא פעמים, ותשכחו תמן מ"י דאיהו
כללא דחמשין אתוון, ובמאי צריך ליחדא ליה בשחרין, בההוא דאתמר ביה (תבוק

זוהר היומי" - לימוד כל ספר זוהר ותקונים במעגל השנה

ג י) רום ידיהו נשא, דאיהו מרום, בגין דאיהו מרומים ישפון. ורא"ו דתמן או"ר, ודא אור הככבים, דבהון שכינתא נפקת הדא הוא דכתיב (ישעיה מ כו) המוציא במספר צבאם, ובגין דא קריאת שמע בליליא, כמה דאוקמוה מארי מתניתין ביציאת הככבים, ערב ובקר צריכין ליחדא לה עם מלכא, בגין דבערב היא באה עמיה, ובבקר היא שבה לגביה (אסתר ב יד), ודא ערב דיצחק ובקר דאברהם, דתמן בעלה בינייהו ישראל.

ועוד המוציא, דא המוציא לחם מן הארץ, בגינה אתמר (ישעיה לג טז) לחמו נתן וכו', ועוד המוציא במספר צבאם, אלין רמ"ח תיבין דקריאת שמע, לכלם בשם יקרא, הדא הוא דכתיב (בראשית ב כ) ויקרא האדם שמות וגומר, דא ההוא דאתמר ביה (ישעיה מד ג) כתפארת אדם לשבת בית, דקרא שמהן לכל חיות הקודש ולכל שרפים ואופנים וצבא דלעילא, לכל חד קרא ליה בשם ידיע ובדרגא ידיעא, לאשתמודע לכל חד מאתר דאתנטיל, כגווי דנחלי ימא דאתחזרו לאתר דאתנטילו בשליחותא, הדא הוא דכתיב (קהלת א ז) כל הנחלים הולכים אל הים וגומר, אל מקום שהנחלים הולכים שם הם שבים ללכת, מאתר דאזלין תמן חזרין בשליחותא.

מרום אונים (ישעיה מ כו) דא כתר עלאה, ואמיץ כח דא חכמה, מאי כח דיליה אימא עלאה, איש לא נעדר איהו כללא דתלת ספירן, מאי איש יהו"ה איש מלחמה יהו"ה שמו (שמות טו ג), איש א' כתר עלאה י' חכמה ש' שרשא דאילנא דאיהי אימא עלאה תשובה ודאי, ועוד מרום אונים דא עמודא דאמצעיתא, אונים דיליה נצח והוד, ואמיץ כח דא צדיק, איש לא נעדר יהו"ה איש מלחמה, והא אתמר.

[תיקוני זוהר - דף פו ע"א]

קם סבא בתר טולא דרבי שמעון, ואמר רבי רבי, האי קרא הכי שמענא ליה, שאו מרום עיניכם, שאו כמו שאו ידיכם קדש (תהלים קלד ב), ודא קדש ישראל ליהו"ה ראשית (ירמיה ב ג), מרום דיליה כתר עלאה, מי אימא עלאה דברא עלמא באלה, מאן אלה, אלה ראשי בית אבותם (שמות ו יד), ואינון תלת אבהון, המוציא במספר צבאם (ישעיה מ כו) אלין צבא השמים דאינון נצח והוד, מאי מספר דלהון, אלא מספר וחשבון דכלא דא שכינתא עלאה, לכלם בשם יקרא (שם) דא שכינתא תתאה, דאתמר למשה בגינה (שמות לג יז) ואדעך (דף פו ע"א) בשם, מרום אונים (ישעיה מ כו), ההוא דאתמר ביה (בראשית מח טז) וידגו לרוב בקרב הארץ ודא צדיק, ואיהו אמיץ כח איש צדיק, כח דיליה איהי כח דעובדא דבראשית, דאתמר בה (במדבר יד יז) ועתה יגדל נא כח אדני, לא נעדר משכינתא לעלם, והאי והאי כללא קשוט, שבעין אנפין לאורייתא.

אמר ליה סבא סבא, מרוב אונים ואמיץ כח תמן אדם קדמאה, תמן אברהם יצחק ויעקב, תמן משה ואהרן, תמן דוד ושלמה, ותרין עשר שבטין, וכל נשמתין דשתין רבוא דישראל, ודכל דרין עלאין ותתאין, דאתמר בהון (דברים כט יד) כי את אשר ישנו פה עמנו עומד היום וגומר, פלהו תמן, איש לא נעדר לא חסר מנייהו חד מחשבנא, פגוונא דצבא השמים.

ועוד מרוב אונים דא כהנא, דאתמר ביה כהן און, ואמיץ כח דא אלהי'ם דאיהי אימא עלאה, דאתלבשת בגבורה וברא עלמא במדת הדין, ובגין דא איהו גבור אמיץ כח, איש לא נעדר דא יעקב, דאתמר ביה (בראשית כה כז) ויעקב איש תם, מה דאתמר בתלת אלין, אתמר בתלת עלאין, ואתמר בתלת תתאין, מספר דכלהו שכינתא איהי מספר הימים.

תקונא חמשין

בראשית ברא אלהי'ם, פתח רבי שמעון ואמר, שאו מרום עיניכם וראו מי ברא אלה (בראשית כה כז), ראשי תיבין ש או מ רום ע יניכם ש חרית מ נחה ע רבית, תלת צלותין, עליהו אתמר (איוב לג כט) הן כל אלה יפעל א"ל פעמים שלש עם גבר, בגין דאינון מרובה דתלת אבהו, ועליהו אתמר (בראשית ב ד) אלה תולדות השמים והארץ בהבראם, אלה פסל את הראשונים, אלה ודאי פסיל לקדמאין דאמרו (שמות לב ד) אלה אלהי'ך ישראל, דאנון תולדין דתהו, דאתרמיזו בראשי תיבין ת ולדות ה שמים ו הארץ תה"ו, ואינון חמש מינין דאתמר בהון בה' בראם, ואינון עמלקים גבורים נפילים ענקים רפאים, ובגין דא טרחת ה' בגינייהו בגין דבה' בראם ה' דאברהם, ועלה אתמר (ישעיה מה יח) לא תהו בראה למיתב בינייהו, לשבת יצרה למעבד ישובא מנייהו.

ובגין האי ה', אלה דאינון תלת אבהו תקינו תלת צלותין, לנחתא בהון לקודשא בריך הוא, לסלקא לשכינתא בהון דאיהי ה' זעירא, דעמודא דאמצעייתא איהו גופא, ותרין דרועין דיליה ימינא ושמאלא, דבהון אחיד בה, ועל גופא אסתלקת, ומאן סליק לה על גופא מ"י אימא עלאה, מי ברא אלה, וכד סלקת סלקין עמה כל צבא דלעילא, הדא הוא דכתיב (שם מ כו) המוציא במספר צבאם, וכל ישראל דאינון שתין רבוא מתיחסין בצבא דלעילא, לכלם בשם יקרא, פלהו אתקריאו על שם צבא דלעילא, איש לא נעדר מחושבנא.

ושכינתא בגלותא בזמנא דאיהו מרחקא בעלה מינה, לזמנין אתפרנסת על ידי שליח, לזמנין על ידי אבהו, לזמנין על ידי אימא, לזמנין על ידי אבא, לזמנין על ידי בניו, לזמנין על ידי דצדיק, וכלא יהיב בעלה דאיהו ו', איהו בין אבא ואימא

בן י"ה, וכד איהו בין אבא ואימא, נחית לה פרנסהא על ידי אבא ואימא, וכד נחית בין תרין דרועין דאית בהון שית פרקין, נחית לה פרנסה בתרין דרועין, וכד נחית בגופא דאיהו יעקב, נחית לה מזונא על ידיה, וכד נחית בתרין שוקין דאינון (שיר ה טו) שוקיו עמודי שש דאית בהון ו' פרקין, נחית לה מזונא על ידיה, וכד נחית בצדיק נחית לה מזונא על ידיה, וכד נחית בה (דף פו ע"ב) דאתחבר ו' בה', לא צריך לנחתא מזונא לה על ידי שליחא בעלמא, אלא על ידיה, וכד נפיק בה, אסתלק עד אין סוף דאיהו א', מזונא דילה לאו בזכותא תליא מלתא, ולא בחיים דאינון אבא ואימא, ולא בבני דאינון נצח והוד, אלא במזלא תליא מלתא, וכד נחיתת מאתרהא ונחית קודשא בריך הוא לדיירא עמה, אתמר ביה ובבנהא אין מזל לישראל, אלא קודשא בריך הוא רכיב על כרו"ב דאיהו מטטרו"ן ואיהו ברו"ך, ומתפרנסת על ידיה, דאיהו עבד עולם עבד דילה, ובההוא זמנא איהי אתפרנסת על ידי שליח, וכל דא פפום עובדיהון דישראל הכי אתפרנסת.

זכאה איהו מאן דסליק לה לאתרה, ולקודשא בריך הוא לאתריה, דאתמר ביה (ישעיה יט א) (הנה יהו"ה רוכב על עב קל), הנה יהו"ה יוצא ממקומו (שם כו כא), אמר ליה רבי אלעזר אבא, וכי יכול בר נש לאחזרא לקודשא בריך הוא לאתריה, אמר ליה אין, כמה דאשכחנא ברוך דאמר (תהלים קלב ד) אם אתן שנת לעיני לעפעפי תנומה עד אמצא מקום ליהו"ה כו', בההוא זמנא דבר נש אחזר ליה לאתריה, מה פתיב ביה ממקומו יפן ברחמיו לעמו, ובמאי חזרין ליה לאתריה, אלא בשלימו דתקוונא דתקיננו בצלותא, ואוכח דבתר דאמר ממקומו יפן ברחמיו לעמו, אמר המיחדים את שמו ערב ובקר תמיד בכל יום אומרים פעמים, ואינון ה"ה, דצריך לאחזרא י' לגבי ה' דאיהו מקום דלעילא, ולאחזרא ו' לגבי ה' דאיהו מקום דלתתא, בגין דקודשא בריך הוא אומי דלא יחזיר לה' דלעילא, עד דיחזיר לה' דלתתא, ורזא דמלה לא אבא בעיר וגומר (הושע יא ט) והא אוקמוה.

תקונא חד וחמשיין

בראשית ברא אלהי"ם את השמים ואת הארץ, מאי את, אלא הכי אוקמוה קדמאין, כל אתין לרבויהא, ודא א"ת אורייתא כלילא מא' ועד ת', דבה אתבריאו שמיא וארעא, ועוד את השמים, שמים דא קודשא בריך הוא, הדא הוא דכתיב (מלכים א ח) ואתה תשמע השמים, ואת בת זוגיה עמיה, ואת דא צדיק ובת זוגיה, הארץ מאנא דכלהו לאפקא בה זרעין ואבין, ורזא דמלה וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וגומר (בראשית ב ה).

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אמר רבי שמעון ברי, רזא עלאה הכא, אף על גב דכלא אתברי ואתקן בשמא דיהוה, דאינון את השמים, ורזא דמלה י”ה בשמים, ו”ה בארץ, הדא הוא דכתיב (תהלים צו יא) ?שמחו השמים ותגל הארץ, עם כל דא דכלא אתקן בד’ אתוון, לא נחית נביעו מלעילא על זרעין ואיבין דאינון שיח השדה דאיהו צדיק, ועשב השדה דאיהו עמודא דאמצעיתא, ולמה בגין דאדם אין, דאיהו יו”ד ה”א וא”ו ה”א לעבוד את האדמה.

אמר ליה רבי אלעזר אבא, שיח מנא לן דאיהו צדיק, אמר ליה ברי ביה תשכח ח”י ש’, איהו כליל תלת עדרי צאן, דאינון שרשא דאילנא, ודא חי עלמין, דאיהו אות בצבא דיליה, צבאו”ת איהו עמהון, כליל תלת דרגין לקבל תלת ענפין דש’.

[תיקוני זוהר - דף פז ע”א]

והא ש’ דתלת אבהן אינון, אלא ש’ עלאה ענפי אילנא, ש’ תתאה שרשי אילנא, ובגין דא וכל שיח דא צדיק, וכל עשב ע”ב ש’ דא יעקב כליל תלת אבהן, דאינון ענפי אילנא, וסלקין לשבעין ותרין שמהן דויסע ויבא ויט, דבהאי שמא אתבריאו עשבין ואילנין דאינון נשמתין דצדיקיא, והאי עשב עליה אתמר (תהלים קד יד) ועשב לעבודת האדם להוציא לחם מן הארץ, לחם אבירים אכל איש (שם עח כו), ואיהו נהמא דאורייתא. (דף פז ע”א) דאתמר ביה (קהלת ט ז) לך אכול בשמחה לחמך, ואיהו לעבודת האדם, ה’ דאדם דאתמר בה המוציא לחם מן הארץ, מאי לעבודת האדם, לית עבודה הכא אלא צלותא, דאיהי פולחנא דשכינתא, עבודת יהוה ודאי, ועלה אתמר (תהלים קד כג) יצא אדם לפעלו ולעבודתו עדי ערב, יצא אדם לפעלו דא צלותא דשחרית, ולעבודתו עדי ערב דא צלותא דמנחה, דאתמר בה (בראשית כד סג) ויצא יצחק לשוּח בשדה לפנות ערב.

תקונא תרין וחמשיין

בראשית ברא אלהי”ם אלהי”ם. חמש אתוון פחושפן ה’, א”ד מן אדנ”י הכי סליק לחמש, ורזא דמלה ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה (בראשית ב ו), תא חזי אתערותא צריכא מתתא לעילא, ולבתר והשקה את כל פני האדמה, והשקה ו’ איהו שקיו מעילא לתתא, דאיהו נחל קדומים דאתמשך מן מוחא, והכי צריך לאתערא אתערותא בקדמיתא מאתתא, ורזא דמלה אשה פי תזריע (ויקרא יב ב) ומיד וילדה זכר, נוקבא אדנ”י, דכר יהוה, כד אקדימת ברתא שליט דכורא ואתעביד יאהדונה”י, ורזא דמלה יהוה אדנ”י חילי (חבוק ג יט), ועל במותי ידריכני (שם) אלין אבהן, למנצח בנגינותי (שם) אמה ותרין שוקין, מאי חילי תוקפא דכלא מלעילא, חילי חיל י’ ודא אבא, תוקפא דיליה נביעו דלית ליה סוף.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אמר רבי אלעזר אבא והא אוקמוהו מארי מתניתין, דעד ארבעין יומין יכיל לאחזרא נוקבא דכורא, ואתהפך מדינא לרחמי, ואוקמוהו בגין דעד כען לית תמן דיוקנא, דאתמר ביה (בראשית ב ז) ויצר יהו"ה אלהי"ם, אם כן אמאי נטיל שעורא במ', בגין דאיהי שעורא דנקודה דאיהי י' טפה, (שעורא) דבה אתעביד י"ם מ"י, ודאי נחל קדומים דא ו' דאתמשך מן י' (ס"א ים), והשקה את כל פני האדמה, מאי פני האדמה, אלא אלין אנפין דאינון סומק וחור וירוק ואופם, באלין גוונין נהירא ההיא מבוועא, דגוונין אינון מהאי יבשה, נביעו נהורא דילה (ס"א דחילא), דהכי איהו נביעו לארעא פנשמטא לגופא, כמה דאילנא לא מתרבי אלא במיא, הכי ישראל דאינון ענפין דאילנא לא מתרביין אלא בנביעו דאורייתא.

ורזא דמלה מעין גנים באר מים חיים ונוזלים מן לבנון (שיר ד טו), מעין דא חכמה פתר איהו אמון מופלא, דבעא לנטעא אילנין בגנתא, אסתפל בכל גנתא ולא אשכח תמן מבוועא דמיא, מה עבד, אמר אפיק מעין, ולבתר אטע גן, ואתרביי אילנא, ובגין דא מעין גנים, בקדמיתא אדפיר מעין ולבתר גנים, ודא ג'ן סדרים דאורייתא, וכמה דאית גן לתתא הכי אית ג'ן לעילא, והאי מעין איהו במוחא, אילנא גופא, ענפין דיליה דרועין ורגלין, ונוזלים מן לבנון דא לבא (נ"א לבנ"ה) דאיהי דל"ת דלה בגלותא, ועלה אתמר (במדבר כד ז) יזל מים מדליו.

וי לון לבני נשא דלא משתדלין באורייתא, דאתקריאו עצים יבשים דאינון עתידין לאתוקדא בנורא דגיהנם, ולא למגנא אמרו מארי מתניתין דאינון עמלין וירתיין גיהנם, ואף על גב דמתרביי אילנא דאיהו גופא דאורייתא, ולית ליה איבא דאינון פקודין דעשה, מה פתיב ביה (דברים פ כ) רק עץ אשר תדע כי לא עץ מאכל הוא אותו תשחית וכתת, ובגין דא אמרו מארי מתניתין דלית מדרשא עקר אלא המעשה איהו עקר.

תקונא חמשיין ותלת

[תיקוני זוהר - דף פז ע"ב]

(דף פז ע"ב) בראשית ברא אלהי"ם תמן ב"ת, תמן א"ם דהוא א"ם מאלהי"ם, ואינון גן עלאה גן תתאה. פתח רבי שמעון ואמר (בראשית ב ל), ויטע יהו"ה אלהי"ם גן בעדן מקדם וישם שם את האדם אשר יצר, ויטע יהו"ה אלהי"ם גן דא שכנתא, בעדן דא אימא עלאה, מקדם אבא עלאה, וישם שם את האדם אשר יצר דא עמודא דאמצעיתא, ועליה אתמר (שם ב ז) ויצר יהו"ה אלהי"ם את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים וגומר, ויצר צייר ליה בתרין עלמין בעלמא דין

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

וּבְעֵלְמָא דְאַתִּי, וַיִּפַּח בְּאַפִּי נְשָׁמַת חַיִּים דָּא נְשָׁמַת כּל חַי, וַיְהִי הָאָדָם דָּא רוּחָא דְחַי, לְנַפְשׁ חַיָּה דָּא שְׂכִינְתָּא תְתָא.

וְעוּד וַיִּטַּע יְהוָה אֱלֹהִים גֵּן דָּא אֹרִייתָא דְבִכְתָּב, עֲדָן דָּא עֲדוּנָא דְאֹרִייתָא, וְשׁוּי תַמָּן אֵת הָאָדָם דְּבְרִיאָה, וּמָה כְּתִיב בֵּיה (ישעיה יו יא) בְּיוֹם נִטְעַף תִּשְׁגָּשְׁגִי. וַיִּצְמַח יְהוָה אֱלֹהִים וְכו' (בראשית ב ט), יְהוָה אֱלֹהִים אָבָא וְאִמָּא, כּל עֵץ נִחְמַד לְמֵרְאָה (שם) דָּא עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, דְּכָל גְּוֹנִין שְׁפִירִין בֵּיה אֶתְחַזְיִין, וּבְגִין דָּא נִחְמַד לְמֵרְאָה, תְּפָאֶרֶת שְׁפִירוֹ דְּכָל גְּוֹנִין, וְטוֹב לְמַאֲכָל דָּא צְדִיק.

אָמַר לִיה רַבִּי יְהוּדָה, וְהָא כּל עֵץ כְּתִיב, אִי הוּא אָמַר עֵץ שְׁפִיר, אָבֵל כּל עֵץ כְּתִיב, אָמַר לִיה וְדָאִי הָכִי הוּא, דְּבִכְל אֶתְר. כֹּ"ל צְדִיק אִיהוּ, אָבֵל כֹּלָא חַד, כּל דָּא צְדִיק, עֵץ דָּא עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, דְּגוּף וּבְרִית חֲשִׁבִין חַד, אָבֵל בְּהַאי קָרָא כּל עֵץ נִחְמַד לְמֵרְאָה וְטוֹב לְמַאֲכָל דָּא צְדִיק, לְמֵרְאָה דָּא שְׂכִינְתָּא דְאַתְמַר בֵּיה (במדבר יב ו) בְּמֵרְאָה אֱלִיו אֶתְוֹדַע, וְעֵץ הַחַיִּים דָּא עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, דְּאִיהוּ עֵץ הַחַיִּים דְּלַעֲלֵא דְאַתְמַר בֵּיה (קהלת ז יב) הַחֲכָמָה תַּחֲיָה בְּעֵלְיָה.

אָמַר לִיה הָא שְׂכִינְתָּא תְתָא אִיהִי גֵן, דְּמִתַּמָּן עֵץ הַחַיִּים נְטוּע, כְּמָה דְאַתְמַר (בראשית ב ט) וְעֵץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ הַגֵּן, מֵאִי מִן הָאֲדָמָה, אֵלָא דָּא שְׂכִינְתָּא עֲלָא, דְּמִינָה אֶתְנַטַּע כּל עֵץ דְּאִיהוּ צְדִיק, כֹּ"ל אִיהוּ מְסֻטְרָא דְמ"י, דְּהָכִי סְלִיק לְחֲשַׁבְּן כֹּ"ל מ"י, וּבְגִינָה אֶתְמַר (איוב לח כט) מִבְּטָן מִי יֵצֵא הַקָּרַח וְגוֹמֵר, דְּאִיהוּ הַקָּרַח הַנּוֹרָא.

וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע אִיהוּ לְתָתָא, עֵץ הַדַּעַת טוֹב דָּא מִטְרוּ"ן, וְרַע דָּא סְמַא"ל וּבְגִין דָּא וְעֵץ הַדַּעַת ו' אֶתָּא לְרַבּוּיָא, דְּאִיהוּ אֶתִי מֵאֶתְר אַחְרָא, עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע, וְעוּד וַיִּצְמַח יְהוָה אֱלֹהִים מִן הָאֲדָמָה כּל עֵץ, דָּא אִיהוּ צִמַח צְדִיק (ירמיה כג ה) וּמִתְחַתִּיו יִצְמַח (זכריה ו יב), תָּא חֲזִי כּל מָאן דְּנָטִיר בְּרִית, הֵהוּא בַר דְּיָהִיב לִיה קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, עֲלִיה אֶתְמַר (בראשית ב ט) וַיִּצְמַח יְהוָה אֱלֹהִים כּל עֵץ נִחְמַד לְמֵרְאָה בְּרִזִין דְּאֹרִייתָא, וְטוֹב לְמַאֲכָל בְּפִקוּדִין דְּאֹרִייתָא, אָבֵל בְּרָא אַחְרָא דְלָא אֶתְעִיבִיד בְּדַחֲלִיו וְרַחֲמֵי דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, מָה כְּתִיב בֵּיה (שם) וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע, וְדָא עֲרַבּוּבִיא דְטוֹב וְרַע, מְעוּרַב מִמְצָה וּשְׂאוּר.

וּבְגִין דָּא מְנִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל לְנִטְרָא גְרַמִּיה בְּפְרִיָה וְרַבִּיה, הֵדָּא הוּא דְכְּתִיב (שם יז) וַיִּמְעַץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ, טוֹב מְסֻטְרָא דְדָם טְהוֹר, וְרַע מְסֻטְרָא דְדָם נְדוּת, דְּהַאי בַר גְּרַיִם אֲבוּדָא דְתֵרִין עֲלָמִין, הֵדָּא הוּא דְכְּתִיב (שם) פִּי בְּיוֹם אָכַלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת, מוֹת בְּעֵלְמָא דִּין, תָּמוּת בְּעֵלְמָא דְאַתִּי.

תקונא חמשין וארבע

בראשית ברא אלהי"ם, את השמים עץ החיים, ואת הארץ כל עץ נחמד למראה, והארץ היתה תהו ובהו דא עץ הדעת טוב ורע, ודא רזא תהו עמק רע, בהו עמק טוב, ודא עץ הדעת טוב ורע, פי שם בלל יהו"ה שפת כל הארץ (שם יא ט), ומהכא נפק כל ערבוביא דטוב ורע, דאיהו רזא דצדיק ורע לו רשע וטוב לו.

תקונא חמשין וחמש

[תיקוני זוהר - דף פח ע"א]

(דף פח ע"א) בראשית ברא בי"ת רא"ש, ואינון אבא ואימא, ברא תרגום ברא. איהי עמודא דאמצעיתא, ועליה אתמר (בראשית ב י) ונהר יוצא מעדן, אית עדן ואית עדן, הדא הוא דכתיב (תהלים לו ט) ונחל עדניך תשקם, עדניך ודאי, דא עדן עלאה פתר עלאה, עדן דלתתא דא י', ואית עדן דלתתא ודא אימא עלאה דאיהי ד', איהי עדן לגבי נהר דלתתא מינה, הדא הוא דכתיב ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן.

תא חזי כמה נהרות אינון משניין דא מן דא, אית נהר ואית נהר, אית נהר מנהורא דלעילא דאתקרי נהרא דמיא דאורייתא, דאתמר בה (משלי יג יד) תורת חכם מקור חיים, ואית נהר דאתקרי נהר פלגיו, דכמה פלגין עמיקין תליין מניה, דאתמר בהון (שם כא א) פלגי מים לב מלך וגומר, ואית נהר דאתקרי נחל קדומים, דאתמשך מעלאין, ומניה תליין שבעה נהרות, דאתמר בהון (תהלים צח ח) נהרות ימחאו כף יחד הרים ירננו, ואית נהר דאתקרי נהר דינור מסטרא דשמאלא, דאתמר ביה (דניאל ז י) נהר דינור נגיד ונפיק מן וגומר, ונהר בכל אתר איהו ו', מסטרא דאבא ואימא אתקרי נחל קדומים, ומסטרא דעדן עלאה אתמר ביה (תהלים לו ט) ונחל עדניך תשקם.

ומסטרא דימינא אתקרי נהר פלגיו, ומסטרא דשמאלא אתקרי נהר דינור, ומניה תליין שתין ענפין דנורא דאתקריאו ששים גבורים, ואינון שתין פולסין דנורא דמחיוה למטטרו'ן, ומסטרא דימינא ושמאלא אתמר בכל נחלין דתליין מניהו, נהרי נחלי דבש וחמאה, ונחל עדניך דא נהר דנפיק מעדן, דאתמר ביה (בראשית ב י) ונהר יוצא מעדן, והאי איהו עדן דעין לא ראתה אלהי"ם וכו' (ישעיה סד ג), סתים וגניז, דאיהו כתר עלאה, ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים (א דאיהו ד' אתוון דשם בן ד'), אלין יהו"ה דאינון אבא ואימא ברא וברתא. תא חזי קרקפתא דא

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אל”ף, כגוונא דא ארבע סטרין דיליה בהון הוה יהו”ה הוא ושמייה חד, (דברים ד לה) אין עוד מלבדו בלא פרוי ובלא שתוף כלל.

ועוד ונהר דא ו, יוצא מעדן דא י, ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים דא ד, (אלין ארבע אתוון). ועוד ונהר יוצא מעדן דא אימא עלאה דאיהי א’ תניינא, כמה דאוקמוהו מארי מתנייתין מאי אל”ף אלף בינה, ולאן אתמשך בגופא, ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים אלין תרין דרועין ותריין שוקין, מאן גן דאתשקניא מניה לתתא דא שכנינתא, דתריין גנין אינון חד לעילא וחד לתתא, הדא הוא דכתיב (שיר ח יג) הישבת בגנים והא אוקמוה.

ואית נהר לתתא דאיהו מטרוון, דאתפרש לארבע סטרין דאינון מיכא”ל גבריא”ל נוריא”ל רפא”ל, שם האחד פישון הוא הסבב את כל ארץ החוילה אשר שם הזהב (בראשית ב יא), וזהב איהו לצפון, הדא הוא דכתיב (איוב לו כב) מצפון זהב יאתה, ורזא דמלה הולך אל צפון דא גבריא”ל, ולבתר הולך אל דרום (קהלת א ו) ודא גיחון דתמן מיכא”ל, הפוכא מלעילא, דאמר קרא עליה הולך אל דרום בקדמיתא, ולבתר סובב אל צפון, סובב סובב לתריין סטרין דאינון מזרח ומערב, דאינון חדקל ופרת, דתמן אוריא”ל רפא”ל.

[תיקוני זוהר - דף פח ע”ב]

פישון לקבל אורייתא דבעל פה, ומתמן פישון, פי שונה הלכות, גיחון גיחון גיחון גיחון חסד, ותמן חיוון דאתקריאו חיות הקדש מסטרא דאריה מסטרא דימינא, מסטרא דשמאלא נחש, דאתמר ביה (ויקרא יא מב) כל הולך על גחון, לאענשא ביה למאן דאעבר על אורייתא דאתיהיבת מימינא, פישון (דף פח ע”ב) תמן שפיפון, לאענשא למאן דאעבר על אורייתא דבעל פה, חדקל ח”ד ק”ל, דא חריפא בלישניה וחד מסטרא דימינא, ק”ל מסטרא דשמאלא, לאולפא תרוייהו, ח”ד בשנים, וק”ל בשפון, ובגין דא פישון פי שונה הלכות, גיחון גיחון גיחון גיחון דאתמר ביה (דברים לד ו) ויקבור ע ומשמאלא, דתמן פקודין דעשה ולא תעשה, פקודין דעשה מימינא לקבל ו”ה זכר”י ודא זכרונות, פקודין דלא תעשה משמאלא לקבל י”ה שמי”י, עמודא דאמצעיתא כליל תרוייהו יהו”ה שמייה, ואיהו קול השופר מסטרא דאימא עלאה דאיהי שופר, תקיעה איהי מסטרא דימינא, ושברים מסטרא דשמאלא, שלשל”ת דאיהי תרועה מסטרא דתרוייהו.

בראשית (בר”א שי”ת) ברא אלהי”ם, האי אלהי”ם איהי אימא עלאה, דרכיבת וסליקת בתרועה (דאיהי ראש השנה הדא הוא דכתיב (תהלים מז ו) עלה אלהי”ם בתרועה), דאתמר ביה (במדבר כג כא) לא הביט און בייעקב ולא ראה עמל בישראל יהו”ה אלהי”ו עמו ותרועת מלך בו, הרי לך דתרועה איהי בייעקב, ואתמר ביה עלה

”זוהר היומי” - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

אלהי”ם בתרועה, יהו”ה בקול שופר סליק. תקעו בחדש שופר (תהלים פא ד) דא תקיעה, ודא ירחא דסיהרא אתכסייא, מלכות מסטרא דמלכות דאיהו זה שמי (שמות ג טו), דתמן קודשא בריך הוא אשתמודע למלך על כל הארץ, ובה איהו המלך הקדוש המושפט מסטרא דשמאלא, מלך על כל הארץ אלהי”ם, ודא לבא לשמאלא מלכות, זכרונות זכור לזכר ודא מוחא לימינא ותמן זכרונות, שופרות דא קנה דאיהו שופר, ומתמן נפיק קול השופר דאיהו עמודא דאמצעיתא, ואיהו יהו”ה, במוחא בלבא בגופא.

ואיקמוהו מארי מתניתין, דלית פוחתין ביה מעשרה מלכות ומעשרה זכרונות ומעשרה שופרות, דא יו”ד ה”א וא”ו ה”א (נ”א יו”ד ה”י וא”ו ה”י), מלכות ותמלוך אתה הוא יהו”ה אלהינו, זכרונות אתה זוכר זכרנו לחיים, שופרות תקע בשופר גדול.

סדר הלימוד ליום יד אלול [יום 339 בשנה]

[תיקוני זוהר - דף פט ע”א]

ועוד תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו, מאי בכסה דא שכנתא תתאה, ובה כתבנו לחיים, דאיהי כתיבה מסטרא דימינא ומסטרא דשמאלא, ובגין דאתאחד ביה אדפיר תרין זמנין כתיבה (נ”א דאיהו יד עלאה יד תתאה), (נ”א אמא תתאה מסטרא דשמאלא איהי) בכסה בהווא דאתמר ביה במכוסה ממך אל תחקור, כתבנו לחיים איהו בקרא דא (שמות לב) והלחות מעשה אלהי”ם המה והמכתב מכתב אלהי”ם הוא חרות על הלחת (שמות לב טו), מאי חרות דא ה’, דאתמר בה (ויקרא כה י) ויקראתם דרור בארץ, דרור איהי חרות, ו”הלחות אינון ו”ה ברא וברתא, ואינון מעשה אלהי”ם דאיהי אימא עלאה, מעשה איהו בתרין ידין דתמן עשיה, ומכתב אלהי”ם בתרין ידין (דף פט ע”א) דתמן כתיבה, ואיהי חרות על הלחת, יד כותבת ויד חותמת, ואיהי חד יד הגדולה דאתמר בה (שמות יד לא) וירא ישראל את היד הגדולה, ותניינא יד החזקה הדיא הוא דכתיב (דברים ד לד) ובניד חזקה וכו’, ורזא דמלה יהו”ה אלהינו יהו”ה יד הגדולה. כוז”ו במוכס”ז כוז”ו י”ד החזקה, ואינון, יד עלאה מסטרא דימינא, יד תתאה מסטרא דשמאלא, וכלא כ”ח פרקין, דאתמר בהון (במדבר יד יז) ועתה יגדל נא פח אדנ”י, ודא פח מעשיו הגיד לעמו (תהלים קיא ו), פח מעשה בראשית.

ועוד אית י”ד דאתקרי יד רמה, ודא יהו”ה יו”ד ה”א וא”ו ה”א, ואית יד תניינא לקבלה ודא אהי”ה אל”ף ה”א יו”ד ה”א, ודא כ”ח, בזמנא דחאבו ישראל אסתלק האי פח מנייהו ואתמר בהון (איכה א ו) ויילכו בלא כח לפני רודף.

זוהר היומי" - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

ובמלאכים כתב"אל ממנא על הפתיבה, חתמי"אל על החתימה, כתבי"אל פת"ב אל"י, אל"י איהו א"ם בחושבן, זה אלי ואנוהו (שמות טו ב), פתב כ' פתר ת' תורה ב' ברכה, וכלא אימא עלאה, איהי פתר בראש כל צדיק, ואיהי תורת יהו"ה תמימה (תהלים יט ח), ואיהי ברפת יהו"ה היא תעשיר (משלי י כב), חתמי"אל מסטרא דחכמה, ותרווייהו חיים, חכמה דכתיב (קהלת ז יב) החכמה תחיה בעליה, אימא עלאה עץ חיים היא למחזיקים בה (משלי ג יח), ותרווייהו לימינא ושמאלא.

תלת אצבעין מתייחדין בקולמוס לפתיבה, ועלייהו אמר בן זומא, אין בין מים העליונים למים התחתונים, אלא כשלש אצבעות, ותרין אצבעאן אינון דסמכין לון, ואינון פתרי גלימי דסחיפי אהדדי, רזי"אל איהו אוריאל, ועליה אתמר (שמות ג טו) וזה זכר"י עם ו"ה רמ"ה, ודא רזיא"ל, שמי עם י"ה שס"ה ש מועא"ל מ טטרו"ן י הוא"ל ראשי תיבין שמי, חסדיא"ל מסטרא דחסד, גבריאל"ל מסטרא דגבורה, אוריאל"ל מסטרא דעמודא דאמצעיתא, בכל סטרא אלי איהו מסטרא דאם, ואינון אל"י א' פתר י' חכמה ה' אימא עלאה, דאיהי מגדל עוז שם יהו"ה (משלי יח י).

ועוד אמר ההוא סבא רבי רבי, והמכתב מכתב אלהי"ם הוא (שמות לב טז), תרין ידין כותבות מימינא ומשמאלא, אבל חרות על הלוחות עמודא דאמצעיתא, (נ"א בן י"ה איהו ודא), כמה מלאכיא ספריא אית לעילא דכתבין זכוון דישראל, וכמה מלאכיא דחותמא דמלכא בידיהון דחתמין זכוון דישראל, וכמה מלאכיא אינון שקלין קלין וחמורין דאורייתא, הדא הוא דכתיב (ישעיה לג יח) איה סופר איה שוקל, וכד איהו חתים בטבעת המלך דאיהו ו' (נ"א י') אין להשיב, חותם איהו ו' חותם אמת, יד כותב ויד חותם ה' תתאה כותב ה' עלאה חותם, דאינון ה' אצבעאן דיד ימינא וה' אצבעאן דיד שמאלא, ה' תתאה כותב באת ו' דאיהו קולמוס, קנה דדרועא ה' עלאה חותם באת י' דאיהו כף היד.

ש"ם הדור"ש איהו צדיק, עליה אתמר (ישעיה נ ד) יהו"ה אלהי"ם נתן לי לשון למודים, ודא (ז) יו"ד זעירא, לדעת לעות את יעף דבר (שם), אינון ה"ה, דבהון ועוף יעופף על הארץ (בראשית א כ), ונקודה דשם הפותב, והמכתב מכתב אלהי"ם הוא דא יהוה, ש"ם הדור"ש, יהו"ה אלהי"ם נתן לי לשון למודים, לדעת לעות את יעף דבר ודא יהוה, ידיעת קודשא בריך הוא בשכינתיה, בהאי נקודה יתהלל המתהלל השכל וידוע (ירמיה ט כג), ודא יהוה.

[תיקוני זוהר - דף פט ע"ב]

כל אלין נקודין צריך לנקדא לון מקראין דאורייתא, כמה דאינון פתיבין בארץ קשוט, וכל הוי"ה אית לה משמשא דרכיב עליה, ואיהי מרפבה ליה, וההיא הוי"ה

אית לה מנהיגא דשליט עליה, כגון דכורא על נוקבא, ולית רשו לנוקבא ולא לשלוחא דילה למעבד מדעם בלא רשות בעלה, דכל מאן דמקבל (דף פט ע"ב) איהי נוקבא, מאתר דאיהו מקבל, ורזא דמלה (קהלת ה ז) כי גבוה מעל גבוה שומר, וכגוונא דא שליחא לעילא מטטרו"ן, וכמה ממנן דתחות ידיה דאינון שליחן דשכינתא, ושכינתא איהי נוקבא, לית לה רשו לאזלא לשום אתר בלא רשו בעלה, ורזא דמלה ויקחו לי תרומה (שמות כה ב), אם אתון בעיתון דשריא שכנתי ביניכון, ויקחו לי, נסיבו מני רשו בקדמיתא לאתגליא.

תקונא חמשין ושתא

בראשית ברא אלהים, אלהים הא אוקמוה תמן דחילו מסטרא דאת ה' (נ"א ה"), דאיהי לשמאלא, דאף על גב דאת י' איהו רחמי, באתר דשלטא ה' עלה נוקבא אתקריאת, כגוונא דא ה", ורזא דא אתגליא (בי"ה ה"א וא"ו ה"א) יו"ד ה"י וא"ו ה"י (ס"א ביו"ד ה"א וא"ו ה"א) דלית בריה בלא דכר ונוקבא, דתרין שותפין אינון בברא וברתא, אבא ואימא, חד יהיב טפה דכורא וחד נוקבא, וכד שליט דכורא על נוקבא איהו דכר, וכד שליט נוקבא על דכורא איהו נוקבא, והא אוקמוהו ברזא דאשה פי תזריע ויילדה זכר (ויקרא יב ב).

ורזא עלאה הכא, לזמנין אודריקו תרין טפין, לזמנין תלת, לזמנין ארבע, לזמנין ה', לזמנין ו', לזמנין ז', ודא רזא דסליקו למטה תרין ונחתו שבעה, תרין טפין אינון לזמנין צר"י ולזמנין שב"א, תלת לזמנין אינון סגול' ולזמנין שור"ק, לזמנין שבע כגוונא דא ז' מן זרע, ותלת טפין צריכין נטירו מן כב"ד טחול' מר"ה, דאתמר בהון (בראשית ב טז) ויצו יהו"ה אלהים על האדם, ואוקמוהו לית צו אלא עבודה זרה, ודא כבד, דאתמר בה כל הפועס פאלו עובד עבודה זרה, ובגין דא לא צריך לארקא טפין אלא ברחימו, ולא בכעסא ובקטטה, וכד זריק בר נש אלין תלת טפין ברחימו אתקריאו סגולת"א, ורזא דמלה זרק"א מק"ף שופר הולך סגולת"א. על האדם דא שפיכות דמים, הדא הוא דכתיב (שם ט ו) באדם דמו ישפך, דא אתערותא דטפה דנוקבא דאיהי מליחה סומקא, ואי איהי סגול' ל נקודה לתתא איהי נוקבא, נקודה דלעילא דכר, וכד זריק לה במר"ה דאיהי גיהנם קטילת (לה).

לאמר (בראשית ב טז) דא גלוי עריות, ודא טחול', מאן דזריק טפה באתתיה בעציבו ובקטטה, אתגליאת ביה עריותא, ובגין דא ערות אביה וערות אמה לא תגלה (ויקרא יח ז), איהי טחול לילית, מרה אוכמא ערוה דכלא (נ"א דכלה).

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אמר רבי אלעזר, אבא, שעורא דעריות אינון באתר ידיע או לא, אמר ליה ברי, יהוה איהו י' אב ה' אם ו' בן ה' בת, ה"ה אינון אשה ובתה פלה וחמותה, כפום ענפין דאילנא הכי אתקריאו, ענפין דאילנא מתפרשין לעילא באילנא, כמה דאוקמוהו ופניהם וכנפיהם פרודות מלמעלה, ועליהן אתמר (דברים כג א) ולא יגלה כנף אביו, ואינון מתיחדין לתתא.

כגון לולב דאיהו אגודה חדא לתתא בכל אלין מינין דהדס וערבה, דאינון תלת הדסין, ותרין ערבות, ואיהו בפרודא לעילא, דענפין מתפרדין לימינא ושמאלא, ובגין דא נפרצו עליו פסול, נפרדו עליו כשר, והאי פריץ איהו פרוץ בערוה דאיהו בין ענפא וענפא, ובגין דא אתמר תמן (ויקרא יח ז) לא תקרבו לגלות ערוה, לאו צריך לקרבא אתוון דאינון יהוה באתר (דף צ ע"א) דערוה, ורזא דערוה אתרמיז בתרין (בהדי) אתוון ע"ר ו"ה ע"ר ר"ע בעיני יהוה (בראשית לח ז), ואלין ענפין (לא) אתפרשו דיהא ערוה בינייהו, לאו איהו אלא בר מאתריה דקודשא בריה הוא דאיהו אדנ"י, הך הוא דכתיב (תהלים ה ה) לא יגורף רע, דבספירן תשכח אב ואם ובן כחדא, בבני"ה ב"ן י"ה, ולית תמן ערוה, ותשכח לון לתתא אח ואחות תרוייהו ביחודא, אח איהו עמודא דאמצעייתא ד' אחות דיליה, ותרוייהו אינון חד בלא פרודא, אף על גב דצדיק איהו יחודא דכלהו.

אדהכי הא אליהו קא אודמן ליה לרבי שמעון, ואמר ליה רבי רבי, שעורא דעריין הכי איהו ודאי, בכל ספירן לית יחודא חד בחברתה כגוונא דדכר ונוקבא אלא בצדיק, דייחודא דתרוייהו לאו איהו בכל אברין דלהון אלא בברית מילה, בשאר אברין קורבא דאחיה אית תמן ולא דייחודא, ודא איהו רזא דאילנא דענפוי מתפרשין לעילא בכל סטרא, ורזא דמלה ותשב באיתן קשתו ויפוזו זרועי ידיו (בראשית מט כד), אבל לתתא פלהו אגודה אחת יחודא חדא, ובגין דא לתתא בצדיק צריך לקרבא אתוון דיהו"ה עם שכינתיה, דאיהי קורבא דילה קרבן ליהו"ה.

והכי שכינתא עלאה עם חכמה צריך לקרבא לון בצדיק, וכל ענפין תמן מתיחדין ומתקשרין ומשלבין, ומקבלין דא מן דא, וכלא על ידא דצדיק, ובלא צדיק לית קורבא דייחודא, אלא אחיה, ובגין דא חסד תמן אתקרי ו' אח וה' אחות. מסטרא דימינא, ובהאי אתר אתמר (ויקרא כ יז) ואיש אשר יקח את אחותו בת אביו או בת אמו וגומר חסד הוא, ועם כל דא דחסד הוא ונכרתו לעיני בני עמם, מאן דמחבר אתוון באתר דפרודא כאלו אפריש בינייהו, ובגין דא ונכרתו מדה לקבל מדה.

והכי י"ה בימינא אינון באחות, ולית יחודא אלא על ידי דצדיק, ובגין דא בהאי אתר לא תקרבו לגלות ערוה (שם יח ו), והכי בשוקא ימינא ושמאלא תמן אליהם

זוהר ה'יומי' - לימוד כל ספר זוהר ותקונים במעגל השנה

אחרים, ולא צריך לקרוא תמן אתוון, בזמנא דאלהים אחרים תמן דאינון מסטרא דעבודה זרה, ורזא דמלה ויקריבו לפני יהו"ה אש זרה (שם י א).

וכל אינון עריין אינון סמאל ונחש, דתבעין למעבד דינין ומגלין לון קדם יהו"ה, ובגין דא אתקריאו עריות, ודא איהו רזא וסוד אחר אל תגל (משלי כה ט), דדא גרים גלות ואתגלי בין עממיא, מאן דגלי עריתיה תמן הכי איהו אתגלי בין עריין דאינון אלהים אחרים, ומאן דמכסי עליהו הכי איהו אתכסי בינייהו, ובגין דא ולא יגלה פנף אביו, דא שכנתא דגלת בין עממיא בגין חובא דא, כמה דאת אמר (ישעיה נ א) ובפשעיקם שלחה אמכם.

וארבע זמנין גלת שכנתא בגלותא, בגין דאעילו ערוה בין ארבע אתוון, ואף על גב דאתמר כל אלין עריין בספירן ובשמא דיהו"ה, לאו באתריה דלעילא, אלא פד שכנתא גלת, כל ספירן נחתו עמה, ולית פרודא בה ובין עשר ספירן, וכד נחתו אתלבשו בשית יומין דחול שית ענפין, חסד ביומא קדמאה, גבורה ביומא תניינא, עמודא דאמצעיתא ביומא תליתאה, תלת ספירן תניינין בתלת יומין אחרנין, דאינון רביעאה חמשה ושתיאה.

ועשר אמירן דא י' אבא, חמש אור דא ה' אימא, שית זמנין טוב ו' דאית בשית יומי דחול, ה' דהששי ה' דיהו"ה, רא"ש דבראשית דא כתר רישא דכל רישין.

[תיקוני זוהר - דף צ ע"ב]

ואמאי אית פרודא, בגין דלית צדיק אות ברית תמן, ורזא דמלה אין אדם צדיק בארץ דאיהו אות ברית תמן, ובשבת דאיהו יומא שביעאה תמן קריבו ויחודא דשמא דיהו"ה וכל ספירן, ובגין דא תלמידי חכמים זווגייהו מלילי שבת ללילי שבת, האי עריין אינון ודאי לתתא, אבל לעילא (דף צ ע"ב) אתמר (תהלים ה ה) לא יגורך רע, וצדיק דקריב לאתתיה ביומין דחולא, ההוא בן דעביד עליה אתמר צדיק ורע לו, דגרים דאתעביד קדש חול דאיהו יום השביעי, ובההוא זמנא איהו רזא דצדיק ורע לו רשע וטוב לו, אבל לעילא לית ערוה וקצוץ ופרוד ופרוץ, ובגין דא לעילא (לית לך לידמה ליוצרך, דתימא הכי דלעילא) אית יחודא באח ואחות ובבן ובבת באם עם בן, אם בן לית לך לידמה ליוצרך, דאנת הוית גרים דלא תהא בדיוקנא דיליה לעילא, כמה דאת אמר (ישעיה נט ב) פי אם עונותיכם היו מבדילים ביניכם לבין אלהיכם.

ותא חזי בשעתא דבעא קודשא בריך הוא למברי אדם, הכי הוה בעי למעבד ליה כגוונא דדיוקנא דיליה, בלא ערוה ובלא פרוץ ופירוד, כמה דאת אמר (בראשית א כו) נעשה אדם בצלמנו כדמותנו, למהוי כל ספירן כלילן ביה, בלא פרוץ וקצוץ, ולא תיחדא בן עם בת דאינון אחים, דעליהו אתמר אחים תאומים, הדא הוא

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

דְּכַתִּיב (שמות כו כד) וְיִהְיוּ תוֹאֲמִים מְלֻמְטָה וַיְחַדְדוּ יִהְיוּ תַמִּים עַל רֵאשׁוֹ, בְּאֵן אֶתֶר, אֶל הַטְּבַעַת (שם), דָּא טְבַעַת דְּאוֹת בְּרִית מִלְּהָ, דְּאִיהוּ שִׁיעוּר לְכָל עֲרִיין לְתַתָּא, וְשִׁיעוּר דִּיחֻדָּא לְעִילָא, וְלְעִילָא אֶתְמַר בֵּיה (בראשית ג כב) וְלָקַח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל וְחֵי לְעוֹלָם, אֲבָל לְתַתָּא אֶתְמַר בֵּיה וּמֵעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ, לֹא תַעֲרַב בִּיחֻדָּא טוֹב עִם רַע, וְאִם לֹאוּ (שם ב יז) מוֹת תָּמוּת, אֶתְמַר הֲכֹא מוֹת תָּמוּת וְאֶתְמַר בְּשִׁבְתָּ (שמות לא יד) מִחֻלְלִיהָ מוֹת יוֹמַת.

וְאָדָם וְדָאֵי אֶתְעַבִּיד בְּדִיּוֹקְנָא דְלְעִילָא, וְעַבֵּד תַּמָּן פְּרוּדָא, וְאֶתְפְּרִישׁ מִתַּמָּן, אֶמַר לִיה רַבִּי אֶלְעֶזֶר אַבָּא אִיךְ אֶתְעַבִּיד בְּדִיּוֹקְנָא דְלְעִילָא, דְּהָא שְׁמַעְנָא כְּמָה דְעוֹת תַּמָּן, אֶמַר לִיה בְּרִי, כִּד אֶתְעַבִּיד. כְּלָהוּ סְפִירָן אֶתְכַלִּילוּ בְּדִיּוֹקְנָא דְנִשְׁמַתִּיהָ, וְנִשְׁמַתִּיהָ הָוָה מְרַכְבָּה לֹון כְּגוּוֹנָא דְנִשְׁמַתִּיהָ, דְעֵלָה אֶתְמַר (בראשית א כז) וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ, כְּגוּוֹנָא דְעֵשֶׂר סְפִירוֹת בְּלִימָה, וְכָלְהוּ גּוּוֹנִין דְנִשְׁמַתִּין הָווּ נְהַרִין בְּנִשְׁמַתִּיהָ, וְהָווּ נְהַרִין עַל אַנְפוּי, וּמִנִּיהָ הָווּ מְזֻדְעָזְעִין עֲלָאִין וְתַתָּאִין, וְהָווּ סְגָדִין לִיה בְּגִין אֲלִין נְהוּרִין דְהָווּ נְהַרִין בֵּיה, כְּגוּוֹנָא דְאָדָם דְלְעִילָא דְהָווּ סְגָדִין לִיה, הֲכִי הָווּ סְגָדִין לְאָדָם דְלְתַתָּא, עַד דְהָוָה אֶמַר אִיהוּ בּוֹאוּ נִשְׁתַּחֲוּהוּ וְנִכְרַעַה נְבַרְכָּה לְפָנֵי יְהוָה עוֹשֵׁנוּ (תהלים צה ו), וּבְהַהוּא זְמַנָּא הָוָה אִיהוּ שְׁלִיט עַל כָּל הַמוֹנִי עִילָא וְתַתָּא.

גּוּוֹן אוֹפִם דְעִינָא וְשִׁעְרוֹי אוֹכְמִין וְכָל גּוּוֹנִין אוֹכְמִין שְׁפִירִין, אֶתִּיּהִיבֵן בֵּיה מְסַטְרָא דְאִימָא, חוּורוּ דְעִינָא וְחוּורוּ דְאַנְפִין וְחוּורוּ דְמוֹחָא וְחוּורוּ דְגַרְמִין, אֶתִּיּהִיבֵת בֵּיה מְסַטְרָא דְאַבָּא, דְהֲכִי אוֹקְמוּהוּ מְאִרִי מִתְנִיתִין, דְלוֹבֵן שְׁבַעִין וּמוֹחָא וְעֲצָמוֹת אֶתִּיּהִיבוּ מְאַבָּא, וְאוֹכְמוּ דְעִינָא וְשִׁעְרָא אֶתִּיּהִיבוּ מְאִימָא, וְחוּורוּ וְאוֹכְמוּ תְרוּיָהוּ אֶשְׁתַּכְחוּ מִכְתָּרָא עֲלָאָה, אוֹכְמוּ מְלַבֵּר וְחוּורוּ מְלָגוּ, וְעֲלִיהָ אֶתְמַר (איוב לו כא) וְעַתָּה לֹא רָאוּ אֹר בְּהִיר הוּא בְּשַׁחֲקִים, וְכַתוּב אַחַר אוֹמַר (תהלים יח יב) יִשֵּׁת חֶשֶׁךְ סָתְרוּ.

[תיקוני זוהר - דף צא ע"א]

וְהָא אוֹקְמוּהוּ חֲבֵרָא, אוֹכְמוּ נּוֹקְבָא לְחוּורוּ, וְאוֹרִיִּתָא מִתַּמָּן אִיהִי חוּורוּ מְלָגָאוּ אוֹכְמוּ מְלַבֵּר, וְלְעִילָא אַבָּא וְאִימָא אֶמַרוּ עַל עֲמוּדָא דְאַמְצַעִיתָא וְשְׁכִינְתִּיהָ נַעֲשָׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדְמוּתֵנוּ (בראשית א כו), עֲמוּדָא דְאַמְצַעִיתָא בְּחוּורוּ, וְשְׁכִינְתָא בְּאוֹכְמוּ, הֲדָא הוּא דְכַתִּיב (שיר א ה) שְׁחֹרָה אָנִי וְנְאוּהָ, וְתָא חֲזִי אִימָא עֲלָאָה הוּת אוֹכְמָא קָדָם הֵוָה נְהוּרָא דְלָגָאוּ מִינָהּ, אֲבָל כִּד נְחַתָּא לְתַתָּא אֶתְחַזִּית גּוּוֹנְהָא בְּחַמְשׁ סְפִירָן, דְאִינֹן ה' עֲנַפִּין דְאִילְנָא, דְרוּעָא יְמִינָא וְשְׁמַאלָא וְגוּף וְתִרִין שׁוֹקִין, צְדִיק נְטִיל כָּל גּוּוֹנִין, הֲדָא הוּא דְכַתִּיב (בראשית ט טז) וּרְאִיתִיהָ לְזִכּוֹר בְּרִית עוֹלָם, וּרְאִיתִיהָ בְּגוּוֹנִין נְהַרִין, וְהֲכִי שְׁכִינְתָא תַתָּאָה אֶתְחַזִּית בְּחַמְשׁ גּוּוֹנִין מִתַּתָּא לְעִילָא, וְאֲלִין גּוּוֹנִין דְשִׁית סְפִירָן, וְעֲלִיהוּ אֶתְמַר (שמות כה ד) וְתִכְלַת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

(דף צא ע"א) וְשֵׁשׁ וְעֵזִים, וְכִמָּה דְאִתְּפַלְלֵן כָּל גְּוֹנִין מְעִילָא לְתַתָּא בְּצַדִּיק, הַכִּי אִתְּפַלְלֵן כָּל גְּוֹנִין מִתַּתָּא לְעִילָא בְּעֵמּוּדָא דְאִמְצָעִיתָא.

תָּא חֲזִי אַרְבַּע עֲנַפִּין רַבְרַבִּין הֵווּ בְּאֵילָנָא, וְאֵינֹן הֵווּ תְרִין דְרוּעִין וְתְרִין שׁוֹקִין, וְכִלְהוּ בְשַׁעוּרָא דָּאת ו' עֲלָתָה, וּבְכָל אַמָּה ה' עֲנַפִּין זְעִירִין דְאֵינֹן זֹרֵת, דְאִתְּמַר בֵּיה (ישעיה מ ב) וְשָׁמַיִם בְּזֵרֵת תִּכּוֹן, וְאֵינֹן שַׁעוּרָא דְהָ, וְעַל ה' עֲנַפִּין הֵווּ י' דְאֵיהוּ כַּף הַיָּד, וְדָא אֵיבָא דְאֵילָנָא, וְכִמָּה שְׁרֵטוּטִין מְרַקְמֵן בְּכַף הַיָּד, דְאֵינֹן גְּוֹנִין שְׁפִירִין דְאֵיבָא, דְבַהוֹן אִתְּפַתַּחַת שׁוֹשְׁנָה דְאִתְּעֵבִידַת מִינָה אֵיבָא, וְאֵינֹן כְּפַתּוֹר וּפְרַח, לְשֵׁשֶׁת הַקְּנִים הַיּוֹצֵאִים מִן הַמְּנוּרָה (שמות כה לג), וְאֵלִין תְּלַת גְּרָמִין בְּדְרוּעָא יְמִינָא, וְתְלַת בְּדְרוּעָא שְׁמָאלָא, מְנַרְתָּא גּוּפָא דְאִמְצָעִיתָא.

בְּרִי בְּכָל אֵלִין תְּקוּנִין בְּרָא לְאָדָם וּבַת זִוְגִיָּה, (וא"י) וְאֵיהוּ עֶבֶד פְּרוּדָא לְעִילָא בֵּין קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתֵיהּ, דְגָרִים לְסַלְקָא שְׁכִינְתָא מְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, הַכִּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא סְלִיק מִינָה בַת זִוְגִיָּה, וְאִסְתַּלַּק קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מִינָה, דְבַאֲתַר דְלֹא שְׂרִיא שְׁכִינְתָא תְּמֹן, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לֹא שְׂרִיא תְּמֹן, וּמְנַלֵּן דְאִסְתַּלִּיק בַּת זִוְגִיָּה מִינָה, כְּמָה דְאִתְּ אָמַר (בראשית ב יח) וַיֹּאמֶר יְהוָה לֹא טוֹב הִיּוֹת הָאָדָם לְבִדּוֹ, וְדָא גָרִים לְיַעֲקֹב דְאִתְּמַר בֵּיה (שם לב כה) וַיִּוָּתֵר יַעֲקֹב לְבִדּוֹ, וּבַתְּהוּא זְמָנָא נָצַח לֵיה סְמָא"ל, וַיִּגַע בְּכַף יְרִיכּוֹ (שם כו), בְּאֵן אֲתַר פְּרַח בְּגִיד הַנְּשָׂה, דְפָרַח י' מַגִּיד הַנְּשָׂה דְאֵיהִי י' דְיַעֲקֹב, וְאִשְׁתָּאֵר אֵיהוּ עֲקֵב, דְאֵיהוּ דֵשׁ בְּעֲקֵב, וְדָא רְזָא וַיְדוֹ אוֹחוֹת בְּעֲקֵב עֲשׂוֹ (שם כה כו) (דאיהו דש בעקב בגלותא ובעולא דמלכותא דשבעין אומין דהוא לזנב ולא לראש).

כְּמָה דְגָרִים אָדָם דְשְׁכִינְתָא אִתְּפַרְשַׁת מְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כְּמָה דְאִתְּ אָמַר (ישעיה נ א) וּבְפִשְׁעֵיכֶם שְׁלַחַה אִמְכֶם, וְאִשְׁתָּאֵר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יַחֲדָאֵי בְלֹא מְטְרוּנִיתָא, הַדָּא הוּא דְכְתִיב (ישעיה נז א) הַצַּדִּיק אֲבָד, מֵאֵי אֲבָד, אֲבָד לְמְטְרוּנִיתָא, וּבְגִין דָּא לֹא טוֹב הִיּוֹת אָדָם לְבִדּוֹ (בראשית ב יח) אַעֲשֶׂה לוֹ עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ (שם), דָּא אַחְרָא, דְלִית אֵיהִי בַת זִוְגִיָּה, מְסַטְרָא דְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע, בְּאִסּוּר וְהִיתֵר טוּמְאָה וְטַהֲרָה כְּשֵׁר וּפְסוּל דֵם טְהוֹר וְדֵם גְּדָה, וּבְגִין דָּא אוּקְמוּהוּ זָכָה נַעֲשֶׂה לוֹ עֵזֶר, לֹא זָכָה כְּנֶגְדּוֹ, דְאִסְתַּלַּק מִינָה אִתְּתָא דְאֵיהִי עֵץ הַחַיִּים, דְאִתְּמַר בָּהּ (משלי ג יח) עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ, רְאֵה חַיִּים עִם אִשָּׁה אֲשֶׁר אֶהְבֶּת (קהלת ט ט), דְעֵלָה אִתְּמַר (בראשית ג כב) וְלָקַח גַּם מִעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל וַחֵי לְעוֹלָם, דְאֵיהוּ הָווּ חֲרוּת עַל הַלּוּחוֹת, חִירוּ מִמְלֶאךָ הַמּוֹת, חִירוּ מִשְׁעִבּוּד מְלַכּוּת, חִירוּ מִכָּל מְרַעִין בִּישׁוּן, מְעַנּוּתָא וְטַפְשׁוּתָא וְצַעֲרָא וְדוּחְקָא וְכַפְנָא, וְעֵלָה אִתְּמַר (דברים ח ט) אֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא בְּמַסְכְּנוֹת תֹּאכַל בָּהּ לֶחֶם וכו'.

זוהר היומי" - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

אסתלק מיניה, ואתייהב ליה אחרא מסטרא דסיהרא, דאתמר בה (קהלת ג ב) עת ללדת ועת למות וכו', דאיהי פלגו דילה חיים עותרא, ופלגו דילה מות עניתא, פגוונא דלבא דאתמר ביה (שם י ב) לב חכם לימינו ולב פסיל לשמאלו, תרין בשותפו, ובגין דא אם זכה עזר במלויא דסיהרא, ואם לא זכה פנגדו בחסרונה דסיהרא.

עריות מסטרא די"ה, ע"ר י"ה תעור קשתך (חבקוק ג ט), עריות מסטרא דו"ה לא תקרבו לגלות ע"ר ו"ה (ויקרא יח ו), ודא לילי"ת דאיהי ערות אשה ובתה (שם יז), דאינון ה"ה, ערות פלתך (שם טו) דא י' זעירא דאדנ"י, דאיהי פלה האמורה בשיר השירים. תא חזי שכנתא תתאה אתקריאת בתה מסטרא דאימא עלאה, פלה מסטרא דכ"ל כ"ל ה', אחות מסטרא דעמודא דאמצעיתא, שאר בשרו (שם ו) מסטרא דהוא דאתמר ביה (בראשית ו ג) בשגם הוא בשר, מסטרא דדרגיה.

תקוונא שבע וחמשיין

[תיקוני זוהר - דף צא ע"ב]

(דף צא ע"ב) בראשית תרי שב"א, ואינון תרין נקודין תרי יצירות, דאתמר בהון (בראשית ב יט) ויצר יהו"ה אלהים מן האדמה כל חית השדה ואת כל עוף השמים, ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו וכו'. תא חזי כמה נשמתין וכמה ציורין צייר קודשא בריך הוא בדיקנא דמרפבות דלעילא, דאינון חיות הקדש, דירתין בני נשא נשמתין מנייהו, ואייתי קודשא בריך הוא לאדם בגלגולא על פלהו, לראות מה יקרא לו, ולא אשפח עזר בהון, הדא הוא דכתיב (שם יח) ולאדם לא מצא עזר פנגדו, ואיהו קרא לון לכל חד שמען כפום חילא דלעילא, דאתמר בהון (ישעיה מ כו) המוציא במספר צבאם לכלם בשם יקרא, לכל חיה ומלאך ואופן קרא לון בשם ידוע, לכל חד על מתכונתו בעבודתו ובמשמרתו.

תא חזי אדם הוה ידע כל מלאך ואופן וחיה ושרף, כל חד דהוה ממנא על שליחותיה, והוה ידע כל שמא דכל חד דהוה כפום שליחותיה, והכי הוה קרי ליה, דהכי אשכחנא בספר רזיא"ל דאתייהב לאדם קדמאה, דמטרו"ן קרא ליה קודשא בריך הוא שמען סגיאין, לזמנין אתקרי מיטרו"ר (מי"מטור) בזמנא דממנא על מטרא ולזמנין אתקרי פתחו"ן סגרו"ן (אטימו"ן) (נ"א אטמו"ן), אטמו"ן בזמנא דאיהו אוטם חובין דישראל, סגרו"ן בזמנא דסגר תרעין דצלותא, פתחו"ן בזמנא דפתח תרעא דצלותא, (פסקו"ן) (נ"א פיסקו"ן) בזמנא דפוסק הלכות דמתניתין במתיבתא תתאה, והכי כל שמען כפום שליחותיה, והכי כל מלאך אשתני שמיה כפום

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

שליחותיה, הַדָּא הוּא דְכְתִיב (שופטים יג יח) לָמָּה זֶה תִּשְׁאַל לְשָׁמַי וְהוּא פְּלֵאֵי, וּכְפּוּם
נִיסָא דְעֵבְדִין חָכִי אִיהוּ שְׁמִייהוּ.

וּלְכָל שְׁלִיחוּתָא וְשְׁלִיחוּתָא דְלֵהוּן אֵית רַגְעָא וְשַׁעְתָּא יְדִיעָא, וּמְזַל יְדִיעָא, וְיוֹם
יְדִיעָא, וְכַכְבֵּי יְדִיעָא, וְתַמְנָן אֲשַׁתְּנִי, הָאֵי מְלֵאךְ אַתְקְרִי בְּשֵׁשִׁים רַבּוּא שְׁמַהּן דְּמְלָאכְיָא,
הוּא אַתְקְרִי חֲסִידֵי אֲל בּוֹמְנָא דְעֵבִיד חֲסִד עִם עֲלָמָא, גְּבֻרֵי אֲל בּוֹמְנָא דְעֵבִיד גְּבוּרָה
בְּעֲלָמָא, סְתוּרֵי אֲל בּוֹמְנָא דְסְתִיר בְּנֵי עֲלָמָא בְּגַדְפוּי מְאֵלִין מְלָאכֵי חֲבֵלָה, הַדָּא
הוּא דְכְתִיב (תהלים צא ד) וְתַחַת כְּנָפְיוּ תַחֲסֶה צִנְהָ, וְאַתְקְרִי חֲתֻמֵי אֲל בּוֹמְנָא דְחֲתִים
זְכוּן וְחוּבִין עַל בְּנֵי עֲלָמָא, כְּתֻבֵי אֲל בּוֹמְנָא דְכְתֵב חוּבִין וְזְכוּן.

וְכָל מְלָאכָא כְּפּוּם שְׁמִיָּה אֵית לֵיה קְרָא בְּאוּרֵיטָא, כְּתֻבֵי אֲל עַל שֵׁם (שמות לב
טז) וְהַמְכַתֵּב מִכְתֵּב אֱלֹהִים הוּא וְגוֹמֵר, זְכֻרֵי אֲל עַל שֵׁם זְכוּר בְּרִית אֲבוֹת, וְאֵית
לֵיה קְרָא זְכֻרָנוּ לְחַיִּים, וְאַתְפְּיָא בְּזְכוּר, שְׁמֵרֵי אֲל בְּשִׁמּוּר, חֲסִידֵי אֲל בְּחֲסִד,
גְּבֻרֵי אֲל בְּגְבוּרָה, צְדֻקֵי אֲל בְּצְדָקָא, רְפָאֵל (ברפואה, יתוא"ל) בְּתַפְאַרְתָּ, מְלַכֵי אֲל
בְּמַלְכוּתָא, לֵית מְלָאךְ דְּלִית לֵיה עֲקָרָא וְיִסוּדָא בְּסַפִּירָן, וְכָל סַפִּירָה אֵית לָהּ שֵׁם יְדִיעָא
וְהוּיָהּ יְדִיעָה, וְכָל שְׁמַהּן תַּמְנָן אֵית לֹון עֲקָרָא וְיִסוּדָא.

וְהָאֵי כְּלָלָא נְקוּט בִּינְדָךְ דְּכָל מְמַנָּן דְּלַעִיל שְׁמַהּן דְּלֵהוּן תְּלִיין בְּסַפִּירָן וְשְׁמַהּתֵּהוּן
כָּל חַד אֵית לֵיה קְרָא עַל שֵׁם שְׁמָא דִּילֵיהּ.

[תיקוני זוהר - דף צב ע"א]

וְכָל מְלָאכְיָא דְסוּסִיָּהוּן סוּסֵי אֲשָׁא, וּמְרַכְבוּתֵיהֶן אֲשָׁא וְקִשְׁתוֹתֵיהוֹן אֲשָׁא
וְרוּמְחֵיהוֹן אֲשָׁא, וְכָל מְאֵנֵי קְרָבָא דְלֵהוּן אֲשָׁא, יִסוּדֵיהוֹן בְּגְבוּרָה, וּמְלָאכֵי חֲבֵלָה
דְּאֵינוּן אֲשָׁא, יִסוּדָא דְלֵהוּן בְּגִיְהֵנָם, וְאֵית מְלָאכְיָא דְאַתְמַר בְּהוֹן (תהלים קד ד) עוֹשֶׂה
מְלָאכֵי רִחוּת, יִסוּדָא דְלֵהוּן בְּעִמּוּדָא דְאַמְצִיעִתָא, וְאֵית מְלָאכְיָא דְאֵינוּן מְמִיא
דְרַקִיעָא, דְאַתְמַר בְּהוֹן (שם קמח ד) וְהַמִּים אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמַיִם, מְסַטְרָא דִימִינָא,
כְּלֵהוּן עֲקָרֵיהוֹן לְעִילָא, וְלִית מְלָאכָא דְלָא אֲשַׁתְּכַח בֵּיה שֵׁם יְהוָה, דְאַשְׁתַּכַּח בְּכָל
אַתְרָא, כְּגוּוּנָא דְנִשְׁמַתָּא דְאַשְׁתַּכַּח בְּכָל אַבְרָא וְאַבְרָא, וּבְגִין דָּא אֵית לְבַר נִשְׁ
לְאַמְלָכָא יְהוָה בְּכָל סַפִּירָן, וּבְכָל פְּרִסְיָן, וּבְכָל מְלָאכֵי, וּבְכָל אַבְרָא וְאַבְרָא דְבַר נִשְׁ,
דְּלִית אַתְרָא פְּנוּי מְנִיָּה לָא בְּעִלְאִין וְלָא בְּתַתְּאִין, יְהוָה לָא אַתְקְרִי בִּיחּוּדָא דְאַרְבַּע
אַתְוון אֲלָא בְּעֵלְת הַעֲלוֹת דְּמִיחַד לֹון, וּבְגִין דְּאִיהוּ מִיחַד (דף צב ע"א) אַרְבַּע אַתְוון,
בֵּיה אַתְקְרִיאוּ יְהוָה בִּיחּוּדָא חֲדָא יְהוָה אַחַד וְשִׁמוּ אַחַד, וּבְגִין דָּא שׁוּי אַמוּנָה
דִּישְׂרָאֵל בְּאַרְבַּע אַתְוון אֲלִין, וְכָל שְׁמַהּן שׁוּי כְּפּוּיָן לְשְׁמָא דָּא, לִית שְׁמָא עַד אִין
סוּף וְעַד אִין תְּכֻלִית רַבְרָבָא וְשְׁלֹטְנָא מִן דָּא, לְעִילָא עַד אִין סוּף, וְלַתְתָּא עַד אִין
תְּכֻלִית, וְכָל חֲיִילִין וּמִשְׁרִיין מְנִיָּה דְּחֻלִין וּמוֹדְעוּזֵין.

תקונא תמניא וחמשינ

בראשית ברא אלהים (איהי) את, בת יחידה איהי בת מלך פנימה, (איהי) את
אמתא דילה, ועלה אתמר (בראשית ב כא) ויפל יהוה אלהים תרדמה על האדם
ויישן וכו', מאי ויסגור, פתח רבי שמעון ואמר, ויריחו סוגרת ומסוגרת (יהושע ו טו),
מאי ויריחו, דא איהי ירח דאיהי גופא דילה, אמתא מברתא דמלפא, דאיהי נקודה
דילה, סוגרת ומסוגרת מלגאו, כגוונא דא כ.

ובגנינה אתמר (שמות כה כז) לעמת המסגרת תהיינה הטבעות וגומר, מאי
הטבעות אלן תרין אודנין דלבא דאינון עגולין כטבעות, ולבא איהו לשמאלא,
הכי פתורא צריך לשמאלא, שלחן בצפון, לבתים לבדים (שם), מאי לבתים אינון
תרי בתי לבא, מאי לבדים אינון תרין פליין, תרוייהו לבר, עלייהו אתמר (שם כו
כד) והיו תואמים מלמטה, תרי כנפי ריאה, ויחדיו יהיו תמים על ראשו, ובגין
דשמיצה תליא בלבא, אוקמוהו מארי מתניתין הלב שומע.

תא חזי, אתמר בהאי צלע (בראשית ב כב) ויקח, ולבתר ויבן יהוה אלהים את
הצלע, מאי ויבן, אלא (מלכים א ח יג) בנה בניתי בית זבול לך וגומר, והבית
בהבנותו אבן שלמה מסע נבנה, תרי בתי לבא אינון תרי בנינין דהאי קרא, הדא
הוא דכתיב (שם ו ז) והבית בהבנותו דא בית ראשון, אבן שלמה מסע נבנה דא בית
שני, ולקבלייהו אמר בנה בניתי תרין בנינין, חד אתקריאת בניינא דאימא עלאה,
ותניינא בניינא דאימא תתאה.

ועוד ויבן, לישנא ואבנה גם אנכי ממנה (בראשית ל ג), בניינא דיבום, וכמה
דהאי נקודה איהי סוגרת ומסוגרת, הכי צריכה ברתא דאיהי בתולה, למיהוי סגורה
ומסוגרת בבית אביה, (שם כד) בתולה ואיש לא ידעה (שם כד טז), ותרד העינה דא
בת עינא, סוגרת ומסוגרת בעינא, ותלת גוונין סחרין לה, ועלייהו אתמר (איוב לג
כד) הן כל אלה יפעל אל פעמים שלש עם גבר. וכד נחית לון משה אורייתא
לישראל מינה, אמר היו נכונים לשלשת ימים אל תגשו אל אשה (שמות יט טו),
שלשת ימים לקבל תלת גוונין דעינא, ואיהי טמירא וסתירא בהון, ואיש לא ידעה
בהון, עד דאתפשטת מנייהו.

סדר הלימוד ליום טו אלול [יום 340 בשנה]

ובהוא זמנא דאתפשטת מאלין לבושיין, אתיחדת עם בעלה בקרוב בשרא, הדא
הוא דכתיב (בראשית ב כג) עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה פי מאיש
לוקחה זאת, על פן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד,

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

דְּכַף דְּרַכָּא לְאַתְיַחְדָּא דְּכַר וְנוֹקְבָא בְּקְרוּב בְּשֵׁר, וְדָא דְּבוּקָא (נ"א קורבא) דִּיחַוּדָא דְּלַעִילָא, דְּלֹא יֵהֵא דְּבַר חוּצִין, וּבְגִין דָּא אוּקְמוּהוּ מְאָרִי מְתַנִּיתִין, דְּכַד בַּר נֶשׁ מְצִלִי וּמִיַּיְחַד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּשִׁכְנִיתִיהָ דְּלֹא יֵהֵא דְּבַר חוּצִין בִּינּוּ לְבִין הַקִּיר, שְׁכִינְתִּיהָ (קרקוריה דקיר קירות הלב), דְּלֹא יַעֲבִיד פְּרוּד וְקִצּוּץ בֵּין קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתִּיהָ, וְרָזָא דְּמִלְהָ וַיְהִי שְׁנֵיהֶם עְרוּמִים הָאָדָם וְאִשְׁתּוּ (שם כה), עְרוּמִים בְּקְרוּב בְּשֵׁרָא בְּלֹא לְבוּשָׁא כְּלָל, וּבַהֲהוּא זְמַנָּא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתִּיהָ פְּחֻדָּא בְּלֹא לְבוּשָׁא כְּלָל, אֲתַמַּר בֵּיהּ (ישעיה ל כ) וְלֹא יִפְנֶף עוֹד מוֹרִיךְ, וְהִי עֵינֵיךְ רוֹאוֹת אֶת מוֹרִיךְ.

[תיקוני זוהר - דף צב ע"ב]

אָמַר לֵיהּ רַבִּי אֶלְעָזָר, אָבָא, מֵאִי סִימָא דְּקָרָא (בראשית ב כה) וְלֹא (דף צב ע"ב) יִתְבוּשְׁשׁוּ, אָמַר לֵיהּ בְּרִי בְּאַתְרַּךְ דְּאִית עֲרוּהָ אִית בְּשֵׁת, וְדָא אִיהוּ יָרָא בְּשֵׁת, וּמֵאֵן דְּלִית לֵיהּ בְּשֵׁת בּוּדָאִי לָא עֲמְדוּ רַגְלֵי אַבְהַתוּי עַל טוּרָא דְּסִינֵי, וּבְשֵׁת אִיהוּ בְּתַלְתַּת גְּוּוּנִין חוּר וְסוּמַק וְיִרוּק בְּאַנְפִּין, דְּאֲתַמַּר בְּהוּן (ישעיה כט כב) לֹא עֲתָה יְבוּשׁ יַעֲקֹב בְּגוּוֹן סוּמַק וְיִרוּק, וְלֹא עֲתָה פְּנֵי יַחֲוּרוּ (שם) בְּגוּוֹן חוּר, וְאַלִּין תְּלַת גְּוּוּנִין דְּאִית בְּהוּן בְּשֵׁת אֵלִין אֵינּוּן תְּלַת גְּוּוּנִין דְּתַלְתַּת קְלִיפִין דְּאַגּוּזָא, דְּאֵינּוּן עֲרִיין דְּבַהוּן אֲתַלְבְּשֵׁת קֶשֶׁת וְאַתְחַזִּיא בְּהוּן.

וּבְגִין דְּאֵינּוּן עֲרִיּוֹת תְּלַת קְלִיפִין, אֲתַמַּר בְּהוּן אֵין דּוֹרְשִׁין בְּעֲרִיּוֹת בְּשֵׁלְשָׁה, וְאַסִּיר לְאַסְתַּכְּלָא בְּהוּן, וּבְגִין דָּא אָסִיר לְעַמָּא קְדִישָׁא לְאַסְתַּכְּלָא בְּגוּוּנִין דְּקֶשֶׁת, וְדָא רָזָא דְּעֲרָלָה דְּאִית לָהּ תְּלַת קְלִיפִין, דְּצִרִיךְ לְאַעֲבְרָא לֹון מְאוֹת בְּרִית קְדֵשׁ, וּמִיד וּרְאִיתִיהָ לְזִכּוֹר בְּרִית עוֹלָם (בראשית ט טז), וְעַל אֵלִין תְּלַת קְלִיפִין אֲתַמַּר (שמות ג ה) שֶׁל נְעֻלֶיךָ מֵעַל רַגְלֶיךָ, וּמִיד וּרְאִיתִיהָ, וּבְזְמַנָּא דְּמִשָּׁה הָיָה מִתְלַבֵּשׁ בְּהוּן, מַה כְּתִיב בֵּיהּ (שם) אֵל תִּקְרַב הַלּוֹם, מִיד דְּאַתְפֹּשֵׁט מִנִּיּהוּ אֲתַקְרִיב תִּמְוֵן.

וְדָא רָזָא דְּקַרְבָּנָא, דְּהָיָה נְחִית אִשָּׁא לְאַדְלָקָא אֵלִין תְּלַת קְלִיפִין, הִדָּא הוּא דְּכְתִיב (ויקרא ו ב) זֹאת תֹּרַת הָעוֹלָה הִיא הָעוֹלָה עַל מוֹקְדָהּ וְגוֹמֵר, הָא תְּלַת גְּוּוּנִין דְּאִשָּׁא, דְּהוּוּ נְחִתִין בְּתַלְתַּת צְלוֹתִין לְאַדְלָקָא וְלְאוּקְדָא אֵלִין קְלִיפִין, וּבַהֲהוּא זְמַנָּא הָיָה קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מִתְקַרֵּב בְּשִׁכְנִיתִיהָ, וְהוּוּ מִתְקַרֵּבִין אֲתוּוֹן דִּילֵיהּ י' בַּה' ו' בַּה', וּבְזְמַנָּא דְּהוּוּ מִתְלַבֵּשִׁין בְּאֵלִין קְלִיפִין, אֲתַמַּר בְּהוּן (שם יג ו) לֹא תִקְרְבוּ לְגִלוֹת עֲרוּהָ, וְלֹא צִרִיךְ לְקַרְבָּא אֲתוּוֹן י' בַּה' ו' בַּה'.

וּבְגִין דָּא תְּקִינּוּ תְּלַת צְלוֹתִין בְּכָל יוֹמָא, לְאַעֲבְרָא תְּלַת קְלִיפִין אֵלִין דְּעֲרָלָה מְאוֹת בְּרִית דְּאִיהִי שְׁכִינְתָא, וּבְדָא שְׂרִיא בְּתַלְתַּת גְּוּוּנִין נְהִירִין, דְּאֵינּוּן כְּהֻנִים לְוִיִּים וְיִשְׂרָאֵל, דְּעֲלִיּהוּ אֲתַמַּר (שיר ז ב) מַה יָפוּ פְּעַמֶיךָ בְּנְעָלִים בַּת נְדִיב, וְאֵינּוּן נְעִילַת חֲגִין וְזַמְנִין וּמוֹעֲדִין, דְּעֲלִיּהוּ אֲתַמַּר (שמות כג יד) שֶׁלֶשׁ רַגְלִים תַּחַג לִי בַשָּׁנָה, תְּלַת

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

קְלִיפִין עֲלֵיהוּ אֲתָמֵר (בראשית ג כא) וַיַּעַשׂ יְהוָה אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כְּתָנוּת עוֹר וּלְבִישָׁם, בְּקִדְמֵיתָא כְּתָנוּת אֹר, וּלְבַתֵּר דְּחָאבוּ כְּתָנוּת עוֹר, מֵעוֹר דְּאִיהוּ מִשְׁכָּא דְּחוּיָא, וּלְשַׁבְעִין שְׁנִין אֲתַפְּשֵׁט הַהוּא (חויא) (נ"א משכא) מַנְיָה.

דְּתַלְת גְּוֹנִין דְּלְבוּשִׁין דְּשְׁכִינְתָא אֵינֹן תַּלְת וְוִי'ן דְּוִיסַע וַיָּבֵא וַיֵּט, בְּזַמְנָא דְּמַתְעַבְרִין כְּתָנוּת עוֹר דְּחוּיָא, גְּהֵרִין תַּלְת גְּוֹנִין דְּנַהוּרָא דְּשְׁכִינְתָא, וּמִיד וּרְאִיתִיהָ לְזִפּוֹר בְּרִית עוֹלָם, וְאֵינֹן תַּלְת וְוִי'ן אֵינֹן תַּלְת גְּגִין דְּאֵת ב, חַד לְשִׁמְיָא וְחַד לְאַרְעָא וְחַד לְיָמָא, וּמַהֲאֵי ב' תַּלְיִין שְׁבַעִין גְּוֹנִין, וְאֵינֹן שְׁבַעִין וְתַרְיִן, דְּעֲלֵייהוּ אֲתָמֵר (ישעיה יט א) הִנֵּה יְהוָה רֹכֵב עַל עֵב קָל וּבָא מִצָּרִים, עַל עַ"ב בְּשַׁבְעִין וְתַרְיִן גְּוֹנִין גְּהֵרִין, וּמִיד (שם) וַנְעוּ אֱלִילֵי מִצָּרִים מִפְּנֵיו.

וְאֵינֹן תַּלְת גְּוֹנִין רְמִיזִין בְּה', ה' תַּלְת גְּגִין דִּילָהּ אֵינֹן לְבוּשִׁין גְּהֵרִין דְּפִרְתָא דְּמַלְכָא, דְּאִיהִי י' בַת עֵין, וְאִיהִי חֲמֵשׁ אֲלָפִין שְׁנִין דְּפִרְיָתָא עֲלָמָא, וְאִיהִי ה' וְעִירָא דְּאַבְרָהָם דְּדִרְגָּה חֲסָד, דְּסֻלִּיק לְשַׁבְעִין וְתַרְיִן, ה' מִן אֱלֹהִים. ה"י מִן יו"ד ה"א וְא"ו ה"א. (נ"א יו"ד ה"י וְא"ו ה"י). ה' לְבוּשָׁא דְּכֹסִי עַל י'.

תקונא תשעה וחמשיין

בְּרֵאשִׁית כִּי בָאֵשׁ יְהוָה נִשְׁפָּט (שם כו טז), דְּאֵינֹן כְּתָנוּת עוֹר דְּצִרְיָךְ בְּהוֹן הַבְּדֵלָה, כִּד אֲמַרִין יִשְׂרָאֵל בּוֹרָא מְאוּרֵי הָאֵשׁ, וְאֲמַרִין הַמְבַדִּיל בֵּין אֹר לְחֹשֶׁךְ. (דף צג ע"א). חֹשֶׁךְ אוֹכֵם, כְּתָנוּת עוֹר דִּילִיָּה אוֹכְמִין, דְּאֲתָמֵר בְּהוֹן (שיר ה יא) שְׁחֹרוֹת כְּעוֹרָב, (בראשית ג א) וְהִנְחֹשׁ הָיָה עָרוֹם מִנִּיָּהוּ, דְּלְכָל חָיָה בְּרָא לְבוּשִׁין, וּלְכָל בְּרִיָּין דְּאֲתַבְרִיאֵוּ בְּשִׁית יוֹמֵי בְּרֵאשִׁית, וְאֲשַׁתְּאֲרוּ גּוֹפִין דְּמִזִּיקִין לְמַעַבְד וְלֹא עֵבִיד לוֹן, בְּגִין דְּהוּוּ עָרַב שַׁבַּת, וְדָא אִיהוּ (בראשית ב ג) אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת, וּבְגִין דָּא וְהִנְחֹשׁ הָיָה עָרוֹם מִכָּל חַיַּת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהִים (בראשית ג א), דְּלְכָלְהוּ עֵבִיד לְבוּשִׁין, וְלִיָּה לָא עֵבִיד, בְּגִין דְּהוּוּ מִזִּיקִין דְּעֲלָמָא.

וְאֵמַאי לָא עֵבִיד לוֹן, בְּגִין דְּהוּוּ לִיָּה לְמַבְרֵי לְאָדָם עָרַב שַׁבַּת, וּבְגִינִיָּה לָא בְּרָא לוֹן, וּבְגִין דָּא עָאל קְנָאָה בְּלַבִּיָּה דְּחוּיָא עִם אָדָם, בְּגִין דְּאֲשַׁתְּאֲר עָרוֹם בְּגִינִיָּה בְּלֹא לְבוּשִׁין, וְאִיהוּ גְרָם לְבַתֵּר דְּאֲתַפְּשֵׁט אָדָם מְלַבּוּשׁוּי, וְיָרִית לוֹן גְּמֵרוּד וְעָשׂוּ, דְּהוּוּ עָשׂוּ דִּיזִקְנִיָּה דְּחוּיָא, וּבְגִין דָּא וְהִנְחֹשׁ הָיָה עָרוֹם, עָרוֹם לְבִישׁ, דְּגְרָם בְּעֶרְמָה דִּילִיָּה נּוֹקְבָא בִישָׁא סַם הַמּוֹת מִיָּתָה לְאָדָם וְלֹאֲתַתִּיָּה, וְעֶרְמָה דִּילִיָּה הוּוּ דְּפַתִּי לְחַוָּה, בְּגִין דְּדַעְתָּן שֶׁל נְשִׁים קָלָה, וּמַה אָמַר לָהּ (שם) וַיֹּאמֶר הִנְחֹשׁ אֶל הָאִשָּׁה אַף כִּי אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִכָּל עֵץ הָגֶן, וְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לָא אָמַר, אֲלֵא מִכָּל עֵץ הָגֶן אָכַל תֹּאכַל, דְּאִיהוּ לָא מַנִּי לִיָּה דְּלֹא לְמִיכָל אֲלֵא מַעַץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע, דְּאִיהוּ

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ערבוביא דטוב ורע, אילנא דשקרא, חד בלב וחד בפה, לפיה מלי שקרא, ופתי בפומיה במלין דקשוט.

וחויא בישא אעבר הכא על לא תענה ברעך עד שקר (שמות כ יג), ועל לא תרצת, ועל לא תנאף, ועל לא תגנוב, ולא תשא את שם יהו"ה אלהיך לשוא, על לא תענה ברעך דסהיד שקרא דאמר (אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן ועל לא תגנוב דגנב דעת חוה כגוונא דא דאמר אף כי אמר אלהים וגומר) פי יודע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם פאלהים יודעי טוב ורע (בראשית ג ה), בגין דלא תהוון בדיוקניה, ועבר על לא תנאף, דהטיל זוהמא בחוה, ועבר על לא תרצת, דקטל לאדם ולחוה, דהכי ארחא דיצרא בישא מפתי לבני נשא, ולבתר סליק ואלשין ליה, ונטיל רשו ונחית ונטיל נשמת.

תקונא שתיין

בראשית דא ברי"ת, דאתמר ביה עץ החיים, והא אוקמוה, ובהפוכא תבי"ר, דגרם תבירו לאדם הראשון, ודא עץ הדעת טוב ורע, טוב איהו אילנא, ההוא דכתיב (בראשית ג ו) ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא לעינים, ואיבא דיליה רע, כפום חיזו דילה הכי הוה (נ"א איהו) אתחזיא לה מלבר, כגוונא דפומא מלין שפירין מלבר, ולבא מלייא טנופין מלגאו, ודא לא הות ידעא דסם המות הוה מלגאו דאיבא, הדא הוא דכתיב ו"תקח מ"פריו ו"תאכל, ותתן גם לאישה וגומר (שם), הרי איבא דאילנא דתמן מו"ת (מלגאו גרם לה דאכלה).

[תיקוני זוהר - דף צג ע"ב]

ואית קליפין דאיבא דאינון תהו ובהו וחשך ותהום, דקליפין אלין אינון רע, מוחא מלגאו טוב, אילנא דחיי קליפין דיליה שפירין ומוחא דיליה שפיר, ודא איהו עפייה שפיר ואנביה שגיא (דניאל ד ט), ואית אילנא דכוליה ביש, מוחא וקליפה כלהו מרירן, ומיין דלהון מרירן, הדא הוא דכתיב (שמות טו כג) ויבאו מרתה ולא יכלו לשתות מים ממרה כי מרים הם וגומר, ויזרהו יהו"ה עץ וגומר, וביה וימתקו המים, עץ מתוק דמניה נפקין ענפין ושרשין, דאתמר בהון (תהלים יט יא) ומתוקים מדבש ונפת (דף צג ע"ב) צופים, ובגין דא אית עץ דענפין דיליה מתיקן, ועץ דענפין דיליה מרירן, ואית מיין מתיקן ומיין מרירן, דדא לקבל דא עבד קודשא בריך הוא, ואית דאיהו פלגו דיליה מתיקא ופלגו דיליה מרירא, ודא עץ הדעת טוב ורע, כגוונא דכספא מעורב בעופרת, ואית אילנא דקליפין דיליה בישין מלבר ומוחא מתיקא מלגאו, הכי תשכח בר נש ביש במלי פומוי (נ"א ובפומוי מפיק ביש

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

מלבר) וטב בלביה מלגאו, ואית מפימוי טב ולביה ביש, האי איהו עץ הדעת טוב ורע, הכא מקנז נחש רמאי.

הכי איהו בר נש דתשפח ליה גופיה שפיר, וסימנין דיליה פלהו שפירן, ונשמתייה נפש חייבא מלגאו, ותשפח בר נש גופיה ביש בכל סימנין דיליה, ונשמתייה מלגאו שפירא, דא איהו צדיק ורע לו, אבל מאן דאיהו טב מלבר ורע מלגאו, איהו רשע וטוב לו, בגין דלא יהא ליה חולקא בעלמא דאתי, טוב מלבר ומלגאו צדיק וטוב לו, ביש מלגאו ומלבר רשע ורע לו, והא אוקמוה.

טב מלגאו ולבושא דיליה ביש, דא איהו עני ורוכב על חמור (זכריה ט ט), רע מלגאו ולבושא דיליה שפיר מלבר, על האי אתמר (קהלת י ז) ראיתי עבדים על סוסים, וכלא אשתמודע בעובדוי דבר נש, מאן דאיהו מלגאו, ולא למגנא אוקמו קדמאין לא המדרש הוא העקר אלא המעשה הוא העקר, דשטיין מסתכלין בגופא דאיהו לבושא, הדא הוא דכתיב (איוב י יא) עור ובשר תלבישני, וצדיקיא בעובדין טבין.

ועוד (שמות טו כה) ויורהו יהוה עץ, דא מטה דמשה, דהוה מתהפך ממטה לנחש ומנחש למטה, כגון להט החרב המתהפכת (בראשית ג כד), ודא מטטרוין, דביה הוה משתמש משה רבינו, כגוונא דעמונדא דאמצעיתא דהוא משתמש ביה, והוה מנהיג תתאין ביה, אוף הכי משה דהוה כגוונא דיליה, הוה משתמש במטה, ואמאי אתקרי מטטרוין מטה, דלזמנין מטה כלפי זכו לצדיקיא, ולזמנין מטה כלפי חובא לרשיעיא, ובגין דא אתהפך ממטה לנחש לרשיעיא לאלקאה לון ביה, ומנחש למטה לצדיקיא למיהב לון ביה אגרא.

דהכי איהו על האי מלאכא קודשא בריך הוא, כגוונא דנשמתא דרכיב על גופא, וצדיק בהאי אתר אתמר ביה (שמואל ב כג) צדיק מושל יראת אלהים, בגין דאיהו מהפך דינא לרחמי, ובהאי אתר צריך שנוי מעשה, בגין דיתהפך מדינא לרחמי, ושנוי השם ושנוי מקום, וקודשא בריך הוא דאיהו מלגאו, אתמר ביה (מלאכי ג ו) אני יהוה לא שניתי, דאיהו רחום וחנון, לית ביה דינא כלל ולא שנויין.

וכד בר נש שליט על יצריה, נהפך נחש למטה, ואם יצריה שליט עליה, נהפך ממטה לנחש, ומיד וינס משה מפניו (שמות ד ג), מאי וינס, אלא הכא רמיז שנוי מקום, דברח מאתריה ומקמיה, ודא איהו רזא ותפקחנה עיני שניהם (בראשית ג י), ובמאי אתפקחו, למנדע טוב ורע, דאיהו מטה כליל מתרוייהו, כד אתהפך מנחש למטה אתמר ביה צדיק וטוב לו, וכד אתהפך ממטה לנחש אתמר ביה רשע וטוב לו.

תקונא חד ושתין

[תיקוני זוהר - דף צד ע"א]

בראשית דא מחשבה, אלהי"ם דא אימא עלאה עובדא, דתרוייהו דחילו ורחימו, את השמים דא קלא, ואת הארץ דא דבורא, ובכלא חאבו אדם וחוה, אפרישו בין אבא ואימא דאינון מחשבה ועובדא, ובין קול ודבור דאינון ברא וברתא, ובגין דא וישמעו את קול יהו"ה אלהי"ם מתהלך בגן לרוח היום (שם), א"ת קו"ל דא (דף צד ע"א) עמודא דאמצעיתא, ושכינתא עמיה, יהו"ה אלהי"ם אבא ואימא, ואינון ארבע אתון יהו"ה, י' אבא ה' אימא ו' ברא ה' ברתא, דאינון מחשבה ומעשה קלא ודבורא, (ורזא דמלה מחשבה מצטרפא למעשה ודא רזא יו"ד דהיא י' וקלא ודבור דאיהו שמים וארץ וכל צבאם), קול דהוה אזיל בגן דא עמודא דאמצעיתא, שמע קליה דהוה אזיל בגנתא בענפי אילנא, מההוא אילנא דחאב ביה אדם קדמאה, דהוה אמר אילנא לסמאל חייבא נחש הקדמוני, רשע אל תגע בי, ובאן אתר הוה אזיל קלא בגנתא דאיהי אדני" דינ"א, לסטרא דשמאלא, דאתמר ביה (איוב א ו) ויהי היום ויבאו בני האלהי"ם להתיצב על יהו"ה, ודא איהו לרוח היום, ומה הוה אמרין בני האלהי"ם, אלא אתו להתיצב על מימרא דיהו"ה, דכד אמר קודשא בריך הוא (בראשית א כו) נעשה אדם בצלמנו כדמותנו, אמרו אינון מה אדם ותדעהו (תהלים קמד ג), (ס"א אמרו אינון מה אנוש כי תזכרנו וגומר) (שם ח ה).

ועוד וישמעו את קול יהו"ה אלהי"ם, ההוא קלא הוה בגנתא דאיהי שכינתא, דתמן עץ החיים נטוע, חוה גרמת דאתעקר אילנא מגנתא, ואדם גרים במחשבתא דיליה דאסתליק נביעו דאילנא, דהוה נחית לגנתא, ואשתארת יבשה, יהו"ה דא אילנא, ה"ה ענפוי ושרשוי, ו' גופא דאילנא, י' איבא דיליה, נביעו דיליה, נקודה דיליה פגוונא דא יהו"ה, דאיהו אחד ושמו אחד, ומנלן דאתקרי נביעו אחד, כמה דאתמר (בראשית א ט) יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד, ותראה היבשה אדני".

ובגין דא ויתחבא האדם ואשתו מפני יהו"ה אלהי"ם (שם ג ח), וכי יכיל בר נש לאתפסיא מניה, והא פתיב (ירמיה כג כד) אם יסתר איש במסתרים ואני לא אראנו נאם יהו"ה, אלא פסו פניו חרלים (משלי כד לא), אתפסיאו אנפוי מבשת, דאתפקחו עינייהו וחוזו מה דעבדו לעילא, דגרימו לאעקרא אילנא מאתריה, ונביעו לסלקא מתמן, ודא איהו ויתחבא האדם וגומר, תמן אתפסיאו אנפוהי, מן בשת, דתמן חאבו, במה דהוה בתוך עץ הגן, תמן אתפסיאו אנפוהי, אית מאן דאמר בתוך עץ דא צדיק, ובאתר דא ויסתר משה פניו (שמות ג ו), דאדכר מה דאירע ליה בקדמיתא, אדכיר חוביה ואתפסי מבשת, ובגין דא זכה ותמונת יהו"ה יביט (במדבר

יב ה), וְדָא י' דְאִיהוּ חֲכָמָה תְּתָאָה, וְאִיהוּ אִיבָא דְאִלְנָא, דְהוּהוּ בְרִישׁ צְדִיק, ו' גּוּפָא דְבְרִית, ה"ה דָּא אַתְר דְעֶרְלָה וּפְרִיעָה, אַרְבַּע אַתּוּן הוּוּ עַל צְדִיק דְאִיהוּ עֵץ פְּרִי, אִיהוּ גְרִים דְאִסְתְּלִקוּ מִנִּיה, וְאִתְעַקֵּר אִיהוּ מִגְּנָתָא, הָכִי אַעְקֵר קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְאָדָם מִגּוּפִיה, וְתִרְיָךְ לִיה מִגְּנָתִיה, כְּמָה דָּאֵת אִמֵּר (בראשית ג כד) וַיִּגְרֶשׁ אֶת הָאָדָם.

תקונא שתין ותריין

[תיקוני זוהר - דף צד ע"ב]

בְּרֵאשִׁית תִּמְן ב"ת, תִּמְן א"ש (נ"א תמן אשרי), בְּהוּא זְמַנָּא אִסְתְּלֵק קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא מִשְׁכִּינְתִּיה, וְאִשְׁתְּאַרְת בַּת יְחִידָה, הִדָּא הוּא דְכְתִיב (איכה א א) אִיכָה יִשְׁבָּה בְּדָד, וְרוּא דְמַלְאָה וַיִּקְרָא יְהו"ה אֱלֹהִים אֶל הָאָדָם וַיֹּאמֶר לוֹ אִיכָה (בראשית ג ט), אִיהָ כ"ה, אִמֵּר לִיה, אַף עַל גַּב דְגֵרְמַת פּוּלֵי הָאֵי, וְעַבְדַּת פְּרוּדָא בְּאַתּוּן דְאִסְתְּלֵק י' מִן ה' ו' מִן ה', וְאִשְׁתְּאַרְת שְׁכִינְתָא לְעִילָא יְחִידָתָה, וְשְׁכִינְתָא לְתַתָּא יְחִידָתָה, בְּגִין דָּא וַיֹּאמֶר לוֹ אִיכָה, אִי"ה כ"ה, וַיֹּאמֶר אֶת קוּלְךָ שְׁמַעְתִּי בְּגִין דָּא וַאֲיֵרָא כִּי עִירוּם אֲנֹכִי וְאַחְבָּא, וְעוּד וְאַחְבָּא, רוּא דְמַלְאָה, עָרוּם רָאָה רְעָה וְנִסְתֵּר (משלי כג ב), מֵאִי סְתִירָה דְבַר נֶשׁ, אֶלָּא תָּא חֲזִי בְּזִמְנָא דְאִית רִשׁוּ לְמַחְבְּלָא לְחַבְל, (דף צד ע"ב) אֲתַמֵּר בֵּיה (שמות כב ה) כִּי תֵצֵא אִשׁ וּמִצָּאָה קוֹצִים וְכוּ', וּבְהוּא זְמַנָּא וְהִיא כְּצְדִיק פְּרָשָׁע (בראשית יח כה), וּבְגִין דָּא אִית לִיה לְבַר נֶשׁ בְּהוּא זְמַנָּא לְאַתְטַמְרָא וְלְאַתְפְּסִיָּא, דְלָא יִשְׁתַּכַּח בִּינֵיהוּ, דְבַהוּא זְמַנָּא יֵשׁ נִסְפָּה בְּלֵא מִשְׁפָּט, וּבְגִין דָּא (שם) וַאֲיֵרָא כִּי עִירוּם אֲנֹכִי וְאַחְבָּא, וּבְמֵאִי נִסְתֵּר בַּר נֶשׁ מֵאֲלִין דִּינִים וְקִטְרוּגִין דְלָא שְׁלִטִין עֲלֵיה, בְּתִיבְתָא, הִדָּא הוּא דְכְתִיב (תהלים צא א) יוֹשֵׁב בְּסִתְר עֲלִיוֹן, דָּא אִימָא דְאִיהִי סִתְר, עֲלִיוֹן מִנָּה דָּא חֲכָמָה, דְלָא אִשְׁתְּמוּדַע אֶלָּא בַּה, בְּצֵל שְׁד"י יְתְלוּנָן (שם) דָּא אִימָא תְּתָאָה, (נ"א עלאה) צֵל דְשְׁד"י דְאִיהוּ אוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ, דְאַתְמֵר בֵּיה (שם לט ז) אַךְ בְּצֵלָם יִתְהַלֵּךְ אִישׁ, וְדָא שְׁכִינְתָא תְּתָאָה, דְאִיהִי צֵלְמוֹ דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, וְעֲלִיה אֲתַמֵּר (בראשית א כז) וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצֵלְמוֹ, בְּצֵלְמוֹ מִמֶּשׁ דָּא שְׁכִינְתָא, צֵלְמוֹ דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, בְּמִדָּה דִילִיה בְּשַׁעוֹר דִּילִיה דְלָא אוֹסִיף וְלֹא גֵרַע, מֵאִי הָאָדָם דָּא שְׁכִינְתָא, (נ"א דָּא עֲמוּדָא דְאַמְצַעִיתָא).

אִמֵּר רַבִּי אֶלְעָזָר וְהָא בְשְׁכִינְתָא לָא כְּתִיב בַּה בְּרִיָּאָה אֶלָּא אֲצִילוּת, וְעוּד דְהוּהוּ לִיה לְמִימֵר וַיִּבְרָא יְהו"ה אֶת הָאָדָם, מֵאִי אֱלֹהִים אֶלָּא שְׁכִינְתָא אֲתַקְרִי אֱלֹהִים, וְעַל הַהִיא נִשְׁמַתָּא דְאַתְיְהִיבַת בְּבַר נֶשׁ אֲתַמֵּר וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצֵלְמוֹ, בְּדִיוֹקְנָא דְשְׁכִינְתָא, וְעַל הַהִיא נִשְׁמַתָּא אֲתַמֵּר אַךְ בְּצֵלָם יִתְהַלֵּךְ אִישׁ, דְהָא בְּזִמְנָא דְאִסְתְּלִיק מִבַּר נֶשׁ נִשְׁמַתָּא לָא יְכִיל לְאַתְנַעֲנַעָא. אִמֵּר לִיה, בְּרִיךְ בְּרִי לְעֵתִיק יוֹמִין, וּבְרִי כָּל מָאן דְפָגִים הָאֵי דִיוֹקְנָא, כְּאֵלוּ מִמַּעַט אֶת הַדְּמוּת, וְשְׁכִינְתָא לָא שְׂרִיא

תמן, ובהוא זמנא שלטין עליה כל מקטרגין מסטרא דההוא פגימו, ורנא דמלה (דברים לא יז) על פי אין אלהי בקרבי מצאוני הרעות האלה, הרעות מצאוני בגין דאסתלק שכינתא מני דאיהי אלהי.

תקונא שתין ותלת

בראשית ברא אלהים, מאי אלהים מי אלה, ועל האי מי אתמר (בראשית ג יא) מי הגיד לך פי עירום אתה וגומר, אשר צויתך (שם), והיא דאתמר בה אשר קדשנו במצותינו, והיא דאתמר בה (תהלים א א) אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים, דהיא רשות הרבים אשת זנונים, מאי רשעים דא סמאל ונחש, והיא דאמר עלה פרעה (שמות ה ב) מי יהוה אשר אשמע בקולו, אשר דאתמר ביה (שם ב ב) אשר הוצאתיך מארץ מצרים, מי ודאי, דאיהי תיובתא, אסוותא לכל מרעין ומכתשין, הדא הוא דכתיב (איכה ב י) מי ירפא לך, ועלה אתמר (ישעיה ו י) ושב ורפא לו, רפאות תהי לשרך (משלי ג ח), זכאה איהו מאן דתב לגבי בעלה דידה איהו רנא דתיובתא, דיחזיר ויתוב ההוא דרגא דרחיק ליה מאתריה, דיחזיר לה לאתרה ויקרב לה תמן, בההוא זמנא דשכינתא מרחקא מבעלה, אתמר בבר נש (דברים כח כ) והיו חייך תלואים לך מנגד, חייך אתקריאת, הדא הוא דכתיב (בראשית ב ז) ויפח באפיו נשמת חיים, זכאה איהו מאן דקריב לה לגבי בעלה, מאי (נ"א ומיד) קרוב יהוה לכל קוראיו וכו' (תהלים קמה יח), דמאן דקרא ליה בשקרא רחוק הוא מגיה.

[תיקוני זוהר - דף צה ע"א]

אמת א' ברישא דאלפא ביתא, מ' באמצעיתא, ת' בסופיה, (נ"א ד' אתוון) עשורא דיליה יו"ד ה"א וא"ו ה"א אמת, דאיהו עישור דארבע מאה וארבעין וחד, הא רנא דחמשא וארבעין מ"ה, בזמנא דישראל משקרין בתורת אמת, באומאה דשקרא, אתמר ביה (דניאל ח יב) ותשלך אמת ארצה, מאי ארצה דא שכינתא, ובזמנא דישראל מקיימין תורת אמת באומאה דקשוט, אתמר ביה (תהלים פה יב) אמת מארץ תצמח, ובגלותא אתמר (ישעיה נט טו) (דף צה ע"א). ותהי האמת נעדרת, ושקרא שלטא בעלמא, (ובזמנא דאתתקן אמת ואסתלק לאתריה אתמחי שקרא מעלמא, הדא הוא דכתיב (משלי יב יט) שפת אמת תכון לעד, כוננת לא כתיב אלא תכון לעד (אמת), ועד ארגיעה לשון שקר (שם), מאי אמת עמודא דאמצעיתא, שכינתא דיליה תורת אמת, היתה בפיהו (מלאכי ב ו), ומאן שקר דא סמאל, בזמנא דאמת שלטא אתעבר שקרא מעלמא.

אמת איהו בסוף תיבין, ואינון ברא אלהי ם לעשו ת, ברא אלהי ם א ת, ביה ברא עלמא, ועליה אתקרי וקיימא כל עלמא, וכל מאן דאומי בשקרא פאלו ותשלך אמת ארצה, ושקרא שלטא פביכול באתר (נ"א אתרך מאתר) דיליה דאיהו ירושלם, ודא גרים דאתחרב ביתא, ואתחזר עלמא לתהו ובהו, דהכי אוקמוהו חרב בית ראשון והארץ היתה תהו, חרב בית שני וחשך על פני תהום, דאמת הוא סביל עלאין ותתאין, ובזמנא דאתעביד שקרא יתהרס הבנין, בההוא זמנא אתמר בשכינתא (עמוס ה ב) נפלה לא תוסיף קום, הדא הוא דכתיב (ישעיה יד יב) איך נפלת משמים הילל בן שחר, נפלה עטרת ראשנו (איכה ה טז), דאינון ה' עלאה ה' תתאה, ו' עמודא דאמצעייתא סביל תרוייהו, יסודא דכלא י', דא ברית, כל מאן דמשקר ועבר ביה, פאלו אעקר פלא ואפיל ליה, והאי י' היא אבן השתייה דמינה הושתת עלמא, ועליה אתמר (תהלים קיח כב) אבן מאסו הבונים וכו', ואיהי יסודא דכלא, ועלה אתבני, ווי ליה למאן דחאב באות שבת ובאות תפלין ובאות יומין טבין ובאות ברית מילה, פאלו אעקר ליה מאתריה, ואהדר עלמא לתהו ובהו.

אמר רבי אלעזר אבא והא י' לעילא איהי, אמאי איהי לתתא הכא, אמר ליה ברי, דא רזא עלאה, מארבע אתוון תליין ארבע שמיהן, מן י' יהו"ה, מן ה' הוי"ה (נ"א הוי"ה), מן ו' והי"ה, מן ה' הוה"י (נ"א והי"ה הוה"י), עלייהו אתמר ודאי וראית את אחורי, (ופני לא יראו) (שמות לג כג), ומסטרטא דאחורים איהי י' לתתא, ומסטרטא דפנים לעילא, ודא איהו רזא דאתהפך שמא מדינא לרחמי ומרחמי לדינא, כד אתהפך לדינא איהו הוה"י י' לתתא, דאתמר ביה אבן מאסו הבונים, מאסו יסורין דילה, ואלין דחביבין יסורין אתהפך לון מדינא לרחמי יהו"ה, ובההוא זמנא אבן מאסו וכו', מה דהות י' לתתא אתחזרת לעילא, ומסטרטא דוהי"ה איהי י' באמצע, בההוא זמנא אשתטח לגביה, ואמר זכאה חולקי דזכינא להאי, דדא עיקרא ויסודא דכלא.

תקונא שתיין וארבע

בראשית ברא אלהי'ם, תמן איש תמן אשה עם ה' דאלהי'ם, ועלייהו אתמר (שיר ב ה) סמכוני באששות, באיש ואשה, ומאן גרים דא, בגין דאתפשטו מכתנות אור אדם וחוה, ובגין דא סמכוני באששות, בכתנות עור דאינון לקבל ועורות אילים מאדמים וכו' (שמות כה ה).

וכי אדם גרים, והא כתיב (בראשית ג ב) ויאמר האדם האשה אשר נתת עמדי וגומר, ובגין דא אמר קודשא בריך הוא לאתתא מה עבדת, כמה דאת אמר (שם ג) ויאמר יהו"ה אלהי'ם אל האשה מה זאת עשית, כל חובה דעבדת לשכינתא דאיהי

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

זאת עבדת, ובגין דא מה זאת עשית, דאיהי מה שמו, מה זאת ודאי, מה יהו"ה אלהיך שואל מעמך פי אם ליראה (דברים י יב), ואל תקרי אם אלא אם (הדא הוא דכתיב (ויקרא יט ג) איש אמו ואביו תיראו דאיהו י"ה אבא ואימא עלאה), ואנת לא דחילת מאימא עלאה, לזאת עבדת כל דא ודאי, דאתמר בה (בראשית ט יב) זאת אות הברית.

[תיקוני זוהר - דף צה ע"ב]

דאדם (דף צה ע"ב) ואתתיה אתבריא בדיוקנא דקודשא בריך הוא ושכינתיה, ובגין דא חובא דאדם הוה תליא בעמודא דאמצעיתא, וחובה דחיה בשכינתא, ובגין דא מה זאת עשית, לזאת עשית ודאי, וחובא דא גרם דנחתת שכינתא בגלותא, דהווי ישראל עבדין מעשה אבותיהם, ובגין דא אמר (ויקרא כו מד) ואף גם זאת בהיותם בארץ איביהם לא מאסתים ולא געלתים וכו', ובה אמר דוד (תהלים כו ג) אם תחנה עלי מחנה לא יירא לבי וגומר, בזאת אני בוטח וגומר, דא אתמר במלחמת גוג ומגוג, ומאן גרים למהוי איהו נטיר בה, בגין דעליה אתמר (שם קלב ד) אם אתן שנת לעיני לעפעפי תנומה עד אמצא מקום ליהו"ה וגומר.

והאי איהי חכמת שלמה, ועלה אתמר (קהלת ט טז) וחכמת המסכן בזויה, ועלה אתמר (שמואל א ב ל) פי מכבדי אכבד ובזוי יקלו, כד נחית שלמה ממלכותיה הוה חכמה דיליה בזויה בעיני שטיין, וכד אסתלק במלכותיה אתמר ביה (מלכים א ה י) ותרב חכמת שלמה, דאתרביאת עד דמטאת להאי אתר דאתנטילת מתמן, לאתר דחכמה עלאה, דאיהי חכמה ברישא, ואיהי חכמה בסוף, ואיהי תורה באמצעיתא, בעמודא דאמצעיתא תורת אמת, לעילא תורת חכם, לתתא חכמת שלמה, ובגין דא מסטרא דשלמה אתמר וחכמת המסכן בזויה, דנחיתת ביה, וסליקת ביה, כמה דאתמר ביה ותרב חכמת שלמה מחכמת כל בני קדם. אמל בחייביא מה פתיב בהו, (איכה א יד) נתנני יהו"ה בידי לא אוכל קום, (עמוס ה) נפלה ולא תוסיף קום (עמוס ה ב), ואף על פי דלית לה רשו למיקם מגרמה, קודשא בריך הוא יוקים לה, כמה דאת אמר (שם ט יא) ביום ההוא אקים את סכת דוד הנפלת, ומאן גרים דנחתת לה מאתרה דא נחש, כמה דאת אמר (בראשית ג יד) ויאמר יהו"ה אלהים אל הנחש פי עשית זאת, דאיהי שכינתא, דגרמת דאשתכחת יבשה ונפלת מאתרה, ארוור אתה מפל הבהמה וגומר (שם), לייט ליה דלא יהא ליה מלכין ושליטין על מה דסמיה, דאינון רגלוי וידוי דקציין לון, כמה דאיהו גרים קצוץ ופרוד לעילא, ובגין דא על גחונך תלך ועפר תאכל כל ימי חייך (שם), ודא איהו דאמר יצחק לעשו (שם כו לט) משמני הארץ יהיה מושבך.

עשר לוטיא לייט לחויא, בגין דגרים דאתפרש שכינתא דאיהי עשיראה מבעלה, ועשר לאדם, ועשר לחוה, ותשעה לארעא, דחבאת לצדיק דאיהו תשיעאה, פלהו

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

חֲאָבוּ לַעֲשִׂירָאָה, וְאַרְעָא לְצַדִּיק, וּמַמְאִי (נ"א ואמאי) חֲאָבַת לְצַדִּיק, דְּהָא בְּעִבּוּרָךְ אָמַר לְאָדָם, וְעוֹד בְּגִין אָדָם לֵיִט לְאַרְעָא דְאַתְנַטִּיל מִינָהּ, הִדָּא הוּא דְכָתִיב (שם ב ז) וַיִּצַר יְהוָה אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם עֶפְר מִן הָאֲדָמָה, אִם כֵּן מַה חֲבַאת לְצַדִּיק דְּאִיהוּ תְּשִׁיעָאָה.

אֲלָא בְּגִין דְּאַתְמַר בְּה (שם ט) וַיִּצְמַח יְהוָה אֱלֹהִים מִן הָאֲדָמָה כָּל עֵץ נֶחְמַד לְמַרְאָה וְטוֹב לְמַאֲכָל וְעֵץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ הֶגֶן וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע, וְהוּא לִיה רְשׁוּ לְמַמְחָא בִּידָא דְאָדָם דְּלֹא יְכוּל מְאִילָנָא דְמוֹתָא, וְלֹא מַחְאָת, בְּגִין דָּא אָמַר בְּעִבּוּרָךְ. אָמַר לִיה רַבִּי אֶלְעָזָר, וְכִי אֵית דַּעַת בְּאַרְעָא לְכוּלֵי הָאִי, אָמַר לִיה אֵין, הִדָּא הוּא דְכָתִיב (משלי ג יט) יְהוָה בְּחֻכְמָה יָסַד אָרֶץ, אָמַר לִיה וְהָא בְּחֻכְמָה עֲלָאָה וּבְאַרְעָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתַמַּר הָאִי קְרָא, אָמַר לִיה בְּרִי דָא לְקַבֵּל דָּא עֶבֶד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֵית חֻכְמָה וְאֵית חֻכְמָה, אֵית אַרְעָא וְאֵית אַרְעָא.

[תיקוני זוהר - דף צו ע"א]

אָמַר לִיה אִם כֵּן מַה חֲבַאת אַרְעָא לְצַדִּיק דְּלִקְתָּה תְּשַׁעָה, אָמַר לִיה בְּגִין דַּעַץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע אִיהוּ כְּגוּוֹנָא דְבְּרִית, אוֹת בְּרִית מְלָגָאוּ טוֹב עֲרָלָה רַע, דָּא מְלָגָאוּ וְדָא מְלָבַר, וּבְגִין דְּחוּבָא דַּעַץ הַדַּעַת גְּרִים פְּרוּדָא בִּין צַדִּיק וְשִׁכְיִנְתָּא, בְּגִין דָּא לְקַאת אַרְעָא תְּשַׁעָה, וְאֵינּוֹן דְּחֲאָבוּ בְּשִׁכְיִנְתָּא דְּאִיהִי עֲשִׂירִית לְקוּ עֶשֶׂר עֶשֶׂר. וְתָא חֲזִי שְׁבַעָה אַרְעִין אֵינּוֹן אַרְץ אֲדָמָה אַרְקָא גִיָּא נְשִׂיָּה צִיָּה תַבֵּל, וְאָדָם חֲאָב (דף צו ע"א) בְּבַת שְׁבַע, וְאַתְמַר בֵּיה (משלי כד טז) כִּי שְׁבַע יְפוּל צַדִּיק, הִרְהַר תִּיּוֹבְתָא וְאַתְמַר בֵּיה (שם) וְקָם, וְהוּוּ סְלִיק, וְכַד נְחִית תַּמָּן הוּוּ עֶבֶד עוֹבְדִין וְתוּלְדִין בְּכָל אַרְעָא וְאַרְעָא, מְנַהוֹן הוּוּ צְמַחִין וּמְנַהוֹן לָא הוּוּ צְמַחִין, וְאֵית תַּמָּן בְּרִיין מְנַהוֹן בְּתַרִין רִישֵׁין וְאֵית מְנַהוֹן בְּתַלְתַּת עַד שְׁבַע, וְאֵית תַּמָּן אֲתַר דְּנַהֲרָא שְׁמָשָׁא וְסִיְהָרָא וְכַכְבֵּיא וּמְזֻלֵי, וְאֵית אֲתַר דְּלִית בֵּיה נַהוּרָא כָּלֵל אֲלָא חֲשׁוּכָא וְקַבְלָא.

הַכִּי אֵינּוֹן אֲלִין דְּנַחְתִּין לְשְׁבַעָה מִינֵי עֲנִיּוֹתָא, אֵית מְנַהוֹן דְּלִית לוֹן נַהוּרָא כָּלֵל, דְּכָל יוֹמִיָּהוֹן אֵינּוֹן בְּעֲנִיּוֹתָא, וְאֵית מְנַהוֹן דְּאֵית לְהוֹן נַהוּרָא כָּל יוֹמִיָּהוֹן וְאֵינּוֹן בְּעוֹתָרָא, וְאֵית מְנַהוֹן דְּלִזְמִנִּין אֵית לוֹן נַהוּרָא וְלִזְמִנִּין חֲשׁוּכָא, אֲלִין אֵינּוֹן דְּאַתִּיִּלִּידוּ בְּאַמְצַעִיתָא דְּסִיְהָרָא בִּינוֹנִיִּים, לִזְמִנִּין אֵית לוֹן עוֹתָרָא וְסִלְקִין, וְלִזְמִנִּין עֲנִיּוֹתָא וְנַחְתִּין, וְאֵית אַחֲרֵינִין דְּעֶבְדִּין תוּלְדִין וּמְצַלִּיחִין, וְאֵית מְנַהוֹן דְּלֹא מְצַלִּיחִין, וְאֵית מְנַהוֹן דְּמְצַלִּיחִין (נ"א צמחין) עַד פְּלָגוּ יוֹמִיָּהוֹן וּמִיִּיתִין בְּקִצְרוֹת יוֹמִין, אֲלִין דְּאַתִּיִּלִּידוּ בְּמַלּוּיָּא דְּסִיְהָרָא אֵינּוֹן צְמַחִין וְחִיִּין וּמְשַׁלִּימִין כָּל יוֹמִיָּהוֹן, וְאֵינּוֹן דְּאַתִּיִּלִּידוּ בְּחִסְרוֹנָא דְּסִיְהָרָא לָא צְמַחִין וּמִיִּיתִין מִיָּד, וְאֵינּוֹן דְּאַתִּיִּלִּידוּ בְּאַמְצַעִיתָא דְּסִיְהָרָא מְתַקְצְרִין בְּפִלְגוֹת יוֹמִיָּהוֹן.

ואית ארעין דאתמר בהון (בראשית לו כד) והבור רק אין בו מים, מים אין בו אבל נחשים ועקרבים אית ביה, אוף הכי אית ברין דאינון עמי הארץ, דבתיהון מליין מלאכי חבלה, דאינון נחשים ועקרבים ונשכין לון בכמה נשוכין דיסורין, דאינון גרמו קדם דייתון לעלמא, (בגין דייתו) בגלגולא באלין גופים ובאלין בתים, וכד נשכין לון אינון נחשים ועקרבים בכמה יסורין אינון צווחין ווי ווי, ואית לון קטטה לכלהו בביתא, וצווחין באלין מארי דגיהנם דנדונין בו, ואית אחרנין דכל יומיהון בחדוה ובשלוה בלא עציבו כלל, מכל מה דאתרבי בשבעה ארעין, ואתדנו בשבעה מדורי גיהנם, ואית בבני נשא פגוונא דא, וחכימי דרזין אלין לון אתמסר למנדע.

סדר הלימוד ליום טז אלול [יום 341 בשנה]

תקונא שתין וחמש

בראשית בר'א אלהים (רישי תיבין וסופי תיבין א"ב וא"ם תמן דאינון י"ה), תמן אם, ורזא דמלה (שם ג ב) ויקרא האדם שם אשתו חוה כי היא היתה אם כל חי, פגוונא דהיא דאתמר בה (משלי ב ג) כי אם לבניה תקרא, האי אם כל חי לאו איהי כאתתא קדמאה, דאתמר בה (בראשית ג יב) האשה אשר נתת עמדי, דגרמת מיתה לכל עלמא, דהא אם כל חי פתיב בה, דאתמר בה (קהלת ט ט) ראה חיים עם אשה אשר אהבת.

אמר ליה רבי אלעזר, וכי תרין נשין הוו ליה, אמר ליה אין, חד יצר הטוב וחד יצר הרע, חדא מסטרא דעצם תקיפא דינא קשיא, וחדא מסטרא דבשרא, מתמן אינון רפיכי לבא, ואינון דגרמא אינון קשי קדל, ועל אתתא דאתנטילת מגרמא אמר בן סירא, גרמא דנפיל בחולקן טב או ביש גרריה, ועל אתתא דגרמא אמר אדם האשה אשר נתת עמדי, לא קרא לה אתתיה, פגוונא דחוה דאתמר בה ויקרא האדם שם אשתו חוה, דאחרא שפחה הות דמסטרא דעץ הדעת טוב ורע, חדא רע וחדא טוב, ומסטרא דעץ החיים תרוייהו חיים.

[תיקוני זוהר - דף צו ע"ב]

ובסתרי תורה חוה ח' ו"ה ח' חכמה פ"ח מ"ה, כלל דשמא קדישא, ח' איהי פגוונא דאימא עלאה דאיהי תמינאה לעשר ספירן מתתא לעילא, וחכמה בה אשתמודע, ועלה אתמר (משלי ג ג) עץ חיים היא למחזיקים בה, ומסטרא דילה ויפח באפיו נשמת חיים (בראשית ב ז), ועלה אתמר (שם כג) לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת, ולא אחרא דאתנטילת מגרמא, דגרמת ליה מיתה, דהא שפחה גרמת

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

וידעו כי עירמם הם (שם ג ז), ובגין דא (שם כא) ויעש יהו"ה אלהי"ם לאדם ולאשתו
כתנות עור וילבישם. (דף צו ע"ב)

אמר ליה רבי אלעזר אמאי אמר, בגינה פי מאיש לקחה זאת (בראשית ב כג), פי
מאדם הוה ליה למימר, אמאי מאיש, אלא מאיש תמן א"ם ותמן י"ש, תמן י"ש
הדא הוא דכתיב (משלי ח כא) להנחיל אהבי יש, תמן אם פי אם לבינה תקרא (שם ב
ג), ואינון אבא ואימא חכמה ובינה, דמתמן אתנטילת, ובגין דא פי מאיש לקחה
זאת.

ואית ליה אחרא דאתקריאת בת זוגיה, הדא הוא דכתיב (בראשית ה ב) זכר ונקבה
בראם ויברך אתם ויקרא את שמם אדם. תא חזי אדם הראשון בדיוקנא דיהו"ה
אתברי, ובדיוקנא דעשר ספיראן דאינון יו"ד ה"א וא"ו ה"א, מסטרא דיהו"ה,
מסטרא ד' אתקרי איש, ומסטרא דה' עלאה אתתיה אתקריאת אשה אם כל חי,
ומסטרא דו"ה תוה אתתיה, ומסטרא דיו"ד ה"א וא"ו ה"א תוה אתקרי אדם, ובכל
מה דתוה בדיוקניה לקה.

תקונא שתין ושתא

בראשית ברא שית, דא אדם דכליל שית, ואינון תרין שפחות מסטרא דאילנא
טוב ורע עצם ובשר, איש ואשה דאתמר בה (בראשית ב כג) פי מאיש לקחה זאת,
הא ארבע, אדם זכר ונקבה, הדא הוא דכתיב זכר ונקבה בראם וגומר, הא שית,
ובגין דא (שם ג כב) ויאמר יהו"ה אלהי"ם הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע
וגומר, ואוקמוהו קדמאין כאחד ממלאכי השרת.

אדהכי הא אליהו אנדמן לגביה ואמר רבי כאחד מהם הוה ליה למימר אם על
מלאכי השרת הוה אמר, מאי כאחד ממנו, ועוד הן אדם הוה ליה למימר, מאי
האדם בתוספת ה', אלא ה' דהאדם היה כאחד ממנו, יהא (נ"א הוא) לא כתיב אלא
היה, חד מארבע אתוון דאינון יהו"ה כחד מן ארבע אתוון דאיהו ו'.

ועתה פן ישלח ידו (שם) דא י', אם זכה ולקח גם מעץ החיים (שם) דא ו' (נ"א ה'),
ואכל וחי לעולם (שם) דא ו', חי ודאי, כד ה' הות יחידא מניה עאלת בין טוב לרע,
הדא הוא דכתיב (שם ב ז) וייצר יהו"ה אלהי"ם את האדם תרין יצירות טוב ורע,
למנדע (ואתמר בהון (שם) ויפח באפיו נשמת חיים ודא ה' לדעת טוב ורע למנדע) מה דתו
גרמין למעבד, ובגין דא עאלת בינייהו.

בתר דחאב אדם דיצירה, אתפרשת ה' עלאה ואסתלקת מניה, ובגין דלא
אתחזרת לגביה, אמר אם זכה ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעולם, והאי עץ

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

החיים הוה נטוע בעץ הגן, ובגין דלא זכה למיכל מניה, מה פתיב ביה וישלחוהו יהו"ה אלהי"ם מגן עדן (שם ג כג) לעבוד את האדמה אשר לקח משם, ההוא דאתמר ביה (שם ב ז) ויצר יהו"ה אלהי"ם את האדם עפר מן האדמה דלא הוה כדאי למהוי בגנתא דאורייתא, פיון דלא נטיר בה עץ הדעת טוב ורע באסור והתר, ועבר על מימרא דמאריה, דאם הוה נטיר דלא עבר על מימרא דמאריה, ולקח גם מעץ החיים דאתמר בה (משלי יג יד) תורת חכם מקור חיים לסור ממוקשי מות, עץ חיים היא למחזיקים בה (שם ג יח), ודא איהו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעולם, גם לרבות נוקבא, איבא דאילנא פרי צדיק.

ועוד הן האדם היה כאחד ממנו, אמרו מלאכין קדישין בגין למהוי איהו כאחד מיננא פמא דאמר חו"א (בראשית ג ה) והייתם כאלהי"ם יודעי טוב ורע, ודא איהו לדעת טוב ורע, דא גרים ליה מותא, דאם זכה למיכל מאילנא דחיי דאיהו עץ חיים היא למחזיקים בה, מה פתיב בה ולקח גם מעץ החיים וגומר.

[תיקוני זוהר - דף צו ע"א]

אמר רבי שמעון ווי לון לאינון דמניחין לאשתדלא באורייתא דאתמר בה ולקח גם מעץ החיים, ובפקודין דילה דאינון איבא דאילנא דאתמר ביה ואכל וחי לעולם, ואזלין בתר אלין דמפתי לון מסטרא דנחש הקדמוני, דאמרי לון השתדלון במלאכיא דממנן על ככביא ושמשא וסיהרא, ועל אלין דממנן על רוחין ושדין, למהוי כאלהי"ם יודעי טוב ורע, ועלייהו (דף צו ע"א) אתמר, (עי, מ"ב כג, וירמיה מד), כה אמר יהו"ה למזבחים ולמקטרים לככבים ולמזלות ולשמש ולירח ולכל צבא השמים אשר לא צויתי, ודא איהו דמני קודשא בריך הוא לאדם ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו וגומר, ובלעם חייבא בהאי הוה משתדל, ודור אנוש ודור המבול ודור הפלגה, וקודשא בריך הוא אעקר לון מעלמא דין ומעלמא דאתי, ודא איהו (בראשית ב יז) כי ביום אכלך ממנו מות תמות, מות בעלמא דין ותמות בעלמא דאתי, וחובא דא גרים חרבן בי מקדשא וגלות ישראל בין אומין דעלמא ואתקטילו מנייהו.

דכל חד הוה מזבח ומקטר, והוה נחתין חיילין דלעילא, וכד הוה נביא מיסר לון, מה פתיב בהון (עי, ירמיה מד ה) ולא שמעו לקול נביא וחונה, ובמה הוה מיסר לון נביא, הוה אומר להון דיהון חזרין בתיובתא, ואי לאו ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה (דברים יא יז), ואינון הוה מזולזלין ביה, והוה אמרין אנן אומינן לאלין דממנן על מטרא, וכפינן להון לנחתא מטרא, וקודשא בריך הוא אחליף להון לממנן בשליחותיהו בגינייהו, וקטיל לון וחריב בי מקדשא בגינייהו, וגלו ישראל בין אומין דעלמא, ודא איהו חובא דאדם דגרם ליה חו"א מיתה ליה ולאיתיה, דפתי לון בהווא אילנא, הדא הוא דכתיב (בראשית ג ה) כי יודע אלהי"ם

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

וכו, ובגין דא מני קודשא בריך הוא לבר נש במה שהורשת התבונן אין לך עסק בנסתרות.

אמר רבי אלעזר במה הוּו נחתין אלין חייילין, אמר ליה ברי מה את חשיב דהוּו נחתין, ודאי הא רנא דאילנא דעץ הדעת טוב ורע, דלא עתיד קודשא בריך הוא לגלייא ליה מפורסם לעלמא אלא ביני חבריא, עד דייתי דרא דמלכא משיחא, אמר ליה פיון דאיהו אתגליא ביני חבריא מאי גיהו, אמר ליה בני, ממראה מתניו ולמעלה הוה טוב, ממראה מתניו ולמטה הוה רע, נבוכדנצר הוה ידע ביה, והכי עביד צלמא דיליה, וביה אשתמודע אילנא דטוב ורע, הדא הוא דכתיב (דניאל ב לב) רישיה די דהב טב, חדוהי ודרעוהי די כסף, עד הכא הוה מסטרא דטוב, ובגין דא אמר די דהב טב, ממראה מתניו ולמטה רע, הדא הוא דכתיב (שם) מעוהי וירכתיה די נחש מסטרא דנחש הקדמוני.

ומהאי אילנא נחתין נשמתין דערב רב דאינון דערבוביא דטוב ורע, וכמה נימין תליין מהאי אילנא דאינון צבא השמים, די ממנן על ככביא ומזלי, וכלהו מעורבין טוב ורע, והוּו ענפין תליין מהאי סטרא ומהאי סטרא, אלין ממיתין ואלין מחיין, אלין שדים מסטרא דשמאלא, ואלין מלאכים מסטרא דימינא, והוּו ידעין כל גוונין דענפין דאילנא דאינון מזלות וככבים, והוּו לקטין עשפין פגוונא דאלין גוונין, והוּו עבדין דיוקנין פפום ההוא מזל דהוּו בעאן לנחתא ליה, כגון טלה או שור או בתולה או תאומים דאיהו צורת אדם די פרצופין, דאיהי דיוקנא דנוקבא, או סרטן או אריה או מאזנים או עקרב או קשת או גדי או דלי או דגים, והוּו מקטרין לון באלין עשפין בכל גוון, לכל חד פפום גוון דיליה לעילא, והכי הוּו עבדין דיוקנין דצורת חמה ולבנה ושבעה ככבי לכת, והוּו מקטרין לכל צורה דהוּו בעאן לנחתא לעלמא, ובגין דא אתמר עלייהו כה אמר יהוה למקטרים ולמזבחים לככבים ולמזלות ולשמש או לירח או לכל צבא השמים אשר לא צויתי.

[תיקוני זוהר - דף צו ע"ב]

אמר ליה מאי למזבחים, אמר ליה לכל דיוקנא הוּו עבדין, דנטלין בעירן או עופין פפום ההוא מזל, והוּו דבחין עלייהו, ודא איהו למזבחים, והוּו נחתין לון וממללין עמהון והוּו עבדי רעותהון, והוּו סגדין לון והמנין בהון, אמר ליה במאי הוּו נחתין לון, אמר ליה ברי הוּו ידעין כל שמהן דשמא מפרש, והוּו משביעין לון, ולבתר עאלין שמא מפרש (דף צו ע"ב) בפומיהון דאלין דיוקנין והוּו ממללו, ודא איהו רנא דקרא (ירמיה נא מד) והוצאתי את בלעז מפיו, נפל שמא מפרש ומיד נפלת צלמא על אנפוהי, אמר ליה רבי אלעזר וכי איך הוה שמא דקודשא בריך הוא מליל בהון, אמר ליה ברי על האי אתמר (שמות כ ז) לא תשא את שם יהוה

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אלהי'ך לשוא פי לא ינקה וכו', אמר ליה וכי יכיל בר נש לאליף שמא דקודשא בריך הוא למגנא, אמר ליה אין.

וכגוונא דא מאן דנפיק מרשות היחיד ואעיל ברשות הרבים, או דאפיק זרע מניה מאות ברית קדש ואעיל ברשות נוכראה, כאלו האי נטע אילנא דטוב ורע, ובגין האי בר דנטע בזונה או שפחה או גויה או גדה, אתמר (שם ד) לא תעשה לך פסל, ועל ברתא דאתעבדת בגוונא דא אתקריאת מסכה, ועלייהו אתמר (דברים כז טו) ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה וגומר, ושם בסתר, מאי בסתר בסתרו דעלמא, ובגין דא אמר קודשא בריך הוא (שמות כ כג) לא תעשון (אתי) אלהי כסף ואלהי זהב, והכי אוקמוהו חבריא לא תעשון אתי כדמות שמשי שמשמשין אותי (נ"א לפני) במרום, לציירא בסתר דיילי שום ציור או דמיון, דכל מאן דצייר לעיל לקודשא בריך הוא, בסתר (דאיהי שכינתיה, כלילא מעשר ספיראן), שום ציור וצלם ודמות כגוונא דמציירין בשמשין דייליה, נשמתייה אתלבשת בההוא צלמא, כד נפקת מהאי עלמא, קלא נפקת לגבה לצלמא תוקדון בנורא, ובגין דא אמר קודשא בריך הוא (ישעיה מ כה) ואל מי תדמיוני ואשוה יאמר קדוש, ואל מי תדמיון א"ל ומה דמות תערכו לו (שם יח).

וברי ודאי כל מאן דנפיק מרשות הרבים ואעיל ברשות היחיד או מרשות היחיד ואעיל ברשות הרבים, כאלו ערב שמא דקודשא בריך הוא בעבודה זרה, ועביד אילנא דטוב ורע, ודא הוא רזא דהוה נפיק בלעו מפיו, דביה הוה אמר צלמא דנבוכדנצר אנכי יהוה אלהי'ך, ובגין דא לא תשא את שם יהוה אלהי'ך לשוא, ועתיד הקדוש ברוך הוא לאעקרא האי אילנא מעלמא ולאוקדא ליה בגיהנם, הדא הוא דכתיב (שם א לא) והיה החסן לנערת וגומר.

אמר ליה רבי אלעזר, אם פן אסיר לעמא לאשתמשא בשום מלאך ולא בשמא בעלמא בתר דאית ערבוביא, אמר ליה ברי לאו הכי, דהא אמר קודשא בריך הוא לאדם (בראשית ב טז) מפל עץ הגן אכול תאכל, מעץ הדעת טוב ורע לא תאכל, אמר רבי אלעזר האי הוה קדם דחאב, בתר דחב ונחית מאתריה ואתערב באילנא דטוב ורע, אמר ליה ודאי הכי הוא, ובזמנא דישראל אינון בגלותא, כאלו הוו מעורבין באילנא דטוב ורע, ובגין דא אוקמוהו קדמאין, ישראל בגלותא עובדין עבודה זרה בטרההם.

אבל אלין דידיעין אילנא דקודשא בריך הוא דאיהו עץ החיים, נטוע בגן דייליה דאיהי שכינתא דייליה, דאתמר בה (תהלים ה ה) לא יגורף רע, יכלין לנחתא חילא מתמן לגבי שכינתיה בלא ערבוביא כלל, בכל פקודא ופקודא, איהו עץ פרי עושה פרי למינו (בראשית יא א), נטוע בגן בלא ערבוביא כלל, ובגין דא אמר למינו, אבל

עץ הדעת טוב ורע לא אתמר ביה למינו, אבל מעורב מין דלא במיניה, ובגיניה אתמר (ויקרא יט יט) שדך לא תזרע כלאים וכו', שעטנו לא יעלה עליך.

זכאה איהו מאן דסליק אמונה דקודשא בריך הוא דאיהי שכנינתיה פלילא מעשר אמירן, במחשבתא חדא ברעותא חדא בלא ערבוביא כלל, דכל ספירה וספירה בטועה ביה, ואיהי גן דכלהו ספירן בה אינון חד, וכל חד עביד בה פרי למינו, איהי מין דכל חד וחד לא נפיק מניה זרעין לבר, הכי צריך בר נש דלא אפיק זרעא לבר מבת זוגיה, דאיהי מין דיליה יחודא דיליה, ובההוא זמנא דצריך בר נש ליחודא לקודשא בריך הוא בשכנינתיה, צריך להפשיט מניה כל מחשבין דאינון קליפין, דאתמר בהון (משלי יט כא) רבות מחשבות בלב איש, ולסלקא שכנינתיה לגביה במחשבתא חדא, הדא הוא דכתיב (שם) ועצת יהוה היא תקום, פגוונא דבר נש דמתיוחד בבת זוגיה, ואתפשט מלבושוי למהוי עמה חד, הדא הוא דכתיב (בראשית ב כא) והיו לבשר אחד, הכי צריך לאפשטא מניה כל מחשבין אחרנין, בזמנא דמיחד לקודשא בריך הוא בכל יומא תרין זמנין, שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד.

תקונא שתין ושבע

[תיקוני זוהר - דף צח ע"א]

(דף צח ע"א) בראשית ברא אלהים דא מטטרוין, דברא ליה קודשא בריך הוא קדמון וראשית לכל צבא השמים דלתתא, ודא איהו אדם הקטן, דקודשא בריך הוא עבד ליה בדיוקנא וציורא דלעילא בלא ערבוביא, ועליה אתמר (בראשית א כד) תוצא הארץ נפש חיה למינה, ואיהו עץ פרי עושה פרי למינו (שם יא ז), פגוונא דלעילא וי מאן דעביד ערבוביא לעילא ולתתא, דהאי אילנא דערבוביא, ערבוביא מאילנא דמותא, בגין דא אתקרי מטה, דאתהפך לנחש לאלקאה ביה לחיביא, ומאן איהו דאפיק ליה קודשא בריך הוא דשליט עליה והא אוקמוה.

אמר ליה רבי אלעזר אבא, כיון דקודשא בריך הוא הוה ידע דאילנא דא הוה עתיד לגרמא מיתה לאדם (ולכל בריין דעתידין למהוי אבתריה) אמאי ברא ליה לאדם דעתיד למחטי קמיה, אמר ליה ברי דיוקנא דלעילא לא הוה שלים עד דברא לאדם, דהכי הוה אדם דלעילא (כ"י לגבי אדם דלתתא), פגוונא דנשמתא לגבי גופא, וכמה דלא אית עובדא לנשמתא בלא גופא, הכי הוה צריך למעבד דיוקנא לתתא לאפקא ביה עובדא, וכלא פגוונא (כעובדא) דלעילא, אד"ם איהו לחשפן זעיר דחנוף תשע נקודין, פעולה דיליה שכנינתא פלילא בכל (מכל) אתוון דאורייתא, וכלא פגוונא דלעילא.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אדם דלעילא לא הוה שלים בלא נוקבא, הדא הוא דכתיב (שם ה ב) זכר ונקבה בראם ויקרא את שמם אדם, אדם דכר, ואדם נוקבא, וכד אתברי אדם דלתתא דאיהו נוקבא, הדא הוא דכתיב (שם א כז) ויקרא אלהים את האדם בצלמו, אשתלים דיוקנא דלעילא, ודא איהו רזא פי לא המטיר יהוה אלהים וכו' (שם ב ה), ואמאי בגין דאדם אין, ובגין דא מוכרח הוה אדם למברי ליה, לאשתלים ביה דיוקנא דלעילא, ונוקבא בהאי אדם בה הוה חד, הדא הוא דכתיב (ישעיה נא ב) פי אחד קראתיו וגומר, ודא רזא דנשמתא.

לבתר אמר (בראשית ב יח) לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו, דא גופא דאיהו עבד שפחה כליל מטוב ורע, בגין למחוי ליה אגרא ועונשא, ובגינה אמר (דברים ל ו) ראה נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב ואת הרע, ואמר ליה ובחרת בחיים, דאם לא יתבה בידיה, לא הוה ליה אגרא ועונשא, והוה כבעירא, ועם כל דא אחזי קודשא בריך הוא ליה, כל מה דאירע ליה, אם הוה מטה כלפי חסד דהוא כלפי זכו, או אם הוה מטה בה כלפי חובא, דאי קודשא בריך הוא בעא במיתתיה לא הוה אחזי ליה תרין אורחין דיליה, דאינון מות וחיים ביד לשון.

ואחזי ליה דלא הוה מערב טוב ברע, דאפריש לון קודשא בריך הוא, כמה דאת אמר (בראשית א ד) ויבדל אלהים בין האור ובין החשך, ורזא דמלה והבדילה הפרכת לכם (שמות כו לג), והכי עבד קודשא בריך הוא בגופא דבר נש טרפשא, דאפריש בין דרגין דאילנא דטוב, ובין דרגין דאילנא דרע, ומני לון דלא לערבא טוב עם רע, כמה דאת אמר (בראשית ב יז) ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו, קודשא בריך הוא מני ליה לאסתמרא מניה, ולבתר אמר איהו (שם ג יב) האשה אשר נתת עמדי וגומר.

[תיקוני זוהר - דף צח ע"ב]

אדהכי הא סבא חד אזדמן ליה, ואמר רבי רבי, הא חזינא קרא דאמר באורייתא (במדבר יט יד) אדם פי ימות באהל, והא אורייתא קדם דאתברי עלמא הות, וחזינא דעלמא אקדים לאדם, דכל עלמא וצרכוי אתבריאו קדם דאתברי אדם, אי הכי מאי תקנתא אית הכא, אמר ליה סבא והא פתיב דנשמתין דצדיקייא אתבריאו קדם דאתברי עלמא, כמה דאת אמר (בראשית א א) בראשית ברא אלהים ולית ראשית אלא נשמה, דאתמר ביה (משלי כ כז) גר יהוה נשמת אדם, איהי נשמתא דאדם דלעילא, אלא אית אדם ואית אדם, אית אדם דאיהו אדם דנשמתא, ואית אדם דגופא, דאתמר ביה (תהלים קמד ד) אדם להבל דמה, ועליה אתמר (במדבר יט א) אדם פי ימות באהל, ועליה אתמר (ירמיה יז ה) ארוור הגבר אשר יבטח (דף צח ע"ב) באדם ושם בשר זרועו, ודא סמאל אדם בליעל איש און, ואית ליה תרין

נוקבין בישין, ועליהו אתמר (ויקרא כא יא) על כל נפשות מת לא יבא, לאביו ולאמו לא יטמא, ולית אביו אלא קודשא בריך הוא, ולית אמו אלא שכנתא, וכי לא אתמר בקודשא בריך הוא ובשכינתיה (ירמיה כג כט) הלא כה דברי פאש נאם יהו"ה, מה אש אינו מקבל טמאה הכי איהו לא מקבל טמאה, אמר ליה והא פתיב (במדבר יט כ) את מקדש יהו"ה טמא ודא שכנתיה, אמר ליה ודאי דקודשא בריך הוא ושכינתיה לא מקבל טמאה, אבל כל מאן דסאיב אתר דאיהי שריא ביה, אתחשיב ליה פאלו עביד ליה, ובגין דא לאביו ולאמו לא יטמא, ולית אביו אלא קודשא בריך הוא, ולית אמו אלא שכנתא, ודא איהו רזא מאן דאעיל מרשות הרבים לרשות היחיד, ובגין דא אמר (ויקרא כב לב) ולא תחללו את שם קדשי, ודא אדנ"י, דאיהו רשות היחיד דאיהו יהו"ה יחידו דעלמא, ודא איהו אדם. (ובגין דא לאביו ולאמו לא יטמא, ודא איהו רזא מאן דאעיל מרשות הרבים לרשות היחיד, ובגין דא אמר) (במדבר יט יד) אדם פי ימות באהל, דא אדם בליעל, ומסטרטא דא בר נש רשע קרוי מת מעיקרא מקמי דאתברי עלמא, אבל לא אתמר על אדם דאיהו מסטרטא דקודשא, וכמה טפשין אינון בעלמא דאמרין הא קודשא בריך הוא גזר על בר נש דימות, הדא הוא דכתיב אדם פי ימות, ואיך אמרין דלא יהא מיתה מיניה, וי לון דטב לון דלא אתבריאו בעלמא, דאלין אינון דשוין לון, שוין לאדם דאתקרי ישראל ולאדם בליעל, ואמרין כאדם טוב פחוטא פולהון שוין, יהיו כמוין לפני רוח אלין חייביא דאמרי הכי, ומלאך יהו"ה דוחה מנייהו.

דאית אדם דאיהו ישראל, ואית אדם דאיהו מלאך ודא מטטרוון, ואית אדם בדיוקנא דקודשא בריך הוא דאיהו אצילותיה, ודא יו"ד ה"א וא"ו ה"א, ולית ליה בריאה ויצירה ועשיה אלא אצילותא, ובאתר דא לית חטא ולא מות, הדא הוא דכתיב (תהלים ה ה) לא יגורף רע, ועל האי אדם בליעל מני קודשא בריך הוא דלא למיכל מניה, ודלא לערבא ליה עם טוב, דהאי איהו כמאן דעריב כספא עם עופרת, ודא גרים בלבולא בפמליא דלעילא, וערב חשוכא בנהורא מה דאפריש קודשא בריך הוא, כמה דאת אמר (בראשית א ד) ויבדל אלהים בין האור ובין החשך.

ולא עוד אלא מאן דאעיל זרעיה בנדה או שפחה או גויה או זונה, פאלו מערב מה דאפריש קודשא בריך הוא, דכתיב (שם ו) ויהי מבדיל בין מים למים, דאינון מי נדה למי דכיא, דדא אסור ודא מותר, ודא פשר ודא פסול, דא טומאה ודא טהרה, אלין אינון שית סדרין דאתיהיבת (בהון משנה) (ס"א למשה), לאפרשא בין טוב לרע, דערב לון אדם ודרין דאתו אבתריה.

תקונא תמניא ושתין

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים, מֵאֵי אֱלֹהִים, לְהֵט הַחֲרֵב הַמִּתְהַפֵּכֶת לְשִׁמּוֹר אֶת דְּרֹךְ עֵץ הַחַיִּים (בראשית ג כד), מִטָּה הָאֱלֹהִים וְדָא, וְדָא מִטְּרוּן, וְהָא אוּקִימָנָא לִיה דְּאַתְהַפֵּךְ מִדִּינָא לְרַחֲמֵי, וּבִיה אֲשַׁתְּנִי (נ"א אשתכחו) כָּל דִּיֻּקְנִין דְּלֹא דָמוּ דָא לְדָא, כִּד אֲתַהַפֵּךְ מִימִינָא לְשִׁמְאֵלָא אַחְזֵי פְּרָצוּפָא דְשׁוֹר, וְכִד אֲתַהַפֵּךְ מִשְׁמְאֵלָא לְיִמִּינָא אַחְזֵי פְּרָצוּפָא דְאַרְיָה, וְכִד אֲתַהַפֵּךְ מִתְּרוּיָהוּ לְמַעְרַב אַחְזֵי אֲנְפּוּי וְאַתְהַפֵּךְ לְנִשְׁר (נ"א לאד; ס), וְכִד אֲתַהַפֵּךְ מִתְּרוּיָהוּ לְמִזְרַח דְּאִיהוּ בְּאַמְצַעִיתָא אֲתַהַפֵּךְ לְאַדָם (נ"א לנשר), מְלֻמְטָה לְנִשְׁר, לִית דִּיֻּקְנָא בְּעֻלְמָא דְּלֹא אֲשַׁתְּמוּדַע בִּיה.

תְּרִין עֶשֶׂר מְזֻלוֹת אֲתַחְזִיין בִּיה, וְכָל דִּיֻּקְנִין דְּמִלְאַכְיָא וְדִיֻּקְנִין דְּנִשְׁמַתִּין וְדִיֻּקְנִין דְּכָל מַה דְּאַתְבְּרִי בְּשִׁמְיָא וּבְאַרְעָא, (לאו איהו דיוקנא דאדם שלים בכל תקונין, אלא אם הוא) (נ"א כלא הוה) כְּלִיל בְּשִׁמְיָא וְאַרְעָא וְשִׁמְשָׁא וְסִיְהָרָא וְכַכְבֵּיָא וּמְזֻלָּיָא וְכַרְסֵיָא וּמְלַאכְיָא וְגַן עֵדֵן וְגִיְהֵנָם, מִסְטָרָא דְּתְרוּיָהוּ אֲתִיְהִיב יִצְר הַטּוֹב וְיִצְר הַרַע, גַּן עֵדֵן מְצָא אִשָּׁה מְצָא טוֹב (משלי יח כב), גִּיְהֵנָם וּמוֹצָא אֲנִי מִר מְמוֹת אֶת הָאִשָּׁה (קהלת ז כו), וְתְרוּיָהוּ בְּלִבָּא, לֵב חָכָם לְיִמִּינוּ, וְלֵב כְּסִיל לְשִׁמְאֵלוּ (שם י ב).

תקונא שתין ותשעה

[תיקוני זוהר - דף צט ע"א]

(דף צט ע"א) בְּרֵאשִׁית ב' תְּרִין חֲכָמָה וְתַבּוּנָה (ובינה), תְּלִיתָאָה יְרֵאת יְהו"ה רֵאשִׁית דְּעַת (משלי א ז). וּבְהֵאֵי דְּעַת אֲתַמַּר (בראשית ד א) וְהָאָדָם יָדַע אֶת חוּהָ אִשְׁתּוּ, דְּלִית זְווג אָלָא בְּדַעַת דְּאִיהוּ עֲמוּדָא דְּאַמְצַעִיתָא. יְחוּדָא דְּאַבָּא וְאַיְמָא. הֵכִי אִיהוּ לְתַתָּא צְדִיק יְחוּדָא דְּעֲמוּדָא דְּאַמְצַעִיתָא וְשִׁכְנִיתָא דְּלַתְתָּא, וְגוּף וּבְרִית עֲלִיָּהוּ אֲתַמַּר (שמואל א ב ג) כִּי א"ל דַּעוֹת יְהו"ה וְגוֹמַר, וְתְרוּיָהוּ עֲדוֹת, דְּלִית עֲדוֹת פְּחוֹת מִתְּרִין.

וְהֵאֵי בֵּן אִיהוּ יְחוּד דְּאַבָּא וְאַיְמָא, אִיהוּ עֲמוּד סְבִיל כְּלָא, כְּגוּוּנָא דְּשִׁמְיָא וְאַרְעָא דְּאַתְמַר בְּהוּן דְּעֻלְמָא עַל חַד סְמְכָא קִימָא, כְּמָה דְּאַתְ אֲמַר (משלי י כה) וְצְדִיק יְסוּד עוֹלָם, הֵכִי אַבָּא וְאַיְמָא סְמְכִין עַל עֲמוּדָא דְּאַמְצַעִיתָא, וְאִיהוּ יְחוּד בֵּין אִם וּבֵת כְּגוּוּנָא דָא הו"ה, וּבִיה אֲתַעֲבִידוּ ה"ה אַחַד אַחַד וְי"ג הֵכָא וְי"ג הֵכָא, וְאִיהוּ ו' יְחוּד דְּתְרֵי אַחְיוֹת, כְּגוּוּנָא דָא וְיִצְר יְהו"ה, דָּא רְזָא דָא י' לְעִילָא י' לְתַתָּא ו' בְּאַמְצַעִיתָא.

יְחוּדָא דְּתְרוּיָהוּ פְּלָה וְחֲמוּתָה, (ה' מן אלהים ו') (נ"א ה" מן אלהים ו' מלא), כְּלָלָא דְּתְרוּיָהוּ ה"ה אֲמָא וּבְרַתָּא, ו' בֵּין תְּרוּיָהוּ, לְעִילָא לִית עֲרוּהָ, וּבְאַתְר דָּא אֲמַר לֹא תִדְמָה לְיוֹצְרֵיךָ, לְתַתָּא בַר מֵאַתְרֵיהָ אֲמַר (ויקרא יח ו) לֹא תִקְרְבוּ לְגִלּוֹת, וְהָא אוּקִימָנָא לְעִיל. וְעוּד אֲשַׁכְחָנָא רְזָא עֲלָתָה, עֲרוּיָה ע'ר ו'ה, כִּד ו' בֵּין עַר דְּאִיהוּ רַע אֲתַעֲבִיד עוֹר, הָדָא הוּא דְּכְתִיב (בראשית ג כא) וַיַּעַשׂ יְהו"ה אֱלֹהִים לְאַדָם

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ולאשתו כתנות עור וילבישם, ועליהו אתמר (ויקרא יט יד) ולפני עור לא תתן מכשול, דהא רע מן עור, איהו ערוה דאפריש בין ו”ה דאינון אח ואחות, כד אתלבש אילנא דחיי באילנא דטוב ורע, הדא הוא דכתיב (בראשית ב ט) ועץ החיים בתוך הגן, ועץ הדעת טוב ורע, בזמנא דאיהי (ס”א דהאי) ער בין ברא וברתא לא תקרבו לגלות ערוה, לא תקרבו ו’ לה’ דלא אתגליא רע ביניהו דאיהו אחר, דעליה אתמר (משלי כה ט) וסוד אחר אל תגל, ערי”ה תעור קשתך (חבוקק ג ט), ער יה, רע בזמנא דאיהו בין י”ה, ההוא רע לא תקרב י’ בה’.

והאי איהו קליפה דערלה, ע”ר מן ערלה ר”ע, אדם בהאי חאב, כמה דאוקמוה מארי מתניתין אדם הראשון מושך בערלתו הוה, ודא גרים עריין בעלמא, ובגין דא עריה תעור קשתך, תעור איהו ערות בהפוך אתוון, באן אתר קשתך דאיהו קשת הפרית, דעליה אתמר (בראשית לה טז) ותלד רחל ותקש בלדתה, תק”ש איהו קש”ת, (ורוא דמלה בעצב תלדי בנים), (שם ג טז) ומתמן אמרה חנה (שמואל א א טו) אשה קש”ת רוח אנכי.

ודא רזא את קשתי נתתי בענן, ואוקמוהו חבריא מלה דאקיש לי, מוקש כתיב ביה, דביה הוה מוקש לאדם קדמאה, כמה דאוקמוהו אדם הראשון מושך בערלתו הוה, ומה דנטיר ליה איהו בהקש בשותפו עמי, בדיוקנא דילי, עלה אתמר (שם א כז) ויברא אלהים את האדם בצלמו, בגין דמאן דנטיר ברית זכה למלכות, הרי איהו בהקש לי בשותפו עמי, ואם לא נטיר ליה אתחור ק”ש, קשה ליה קשה לאת ה’, ועל האי קש אתמר (עובדיה א יח) ובית עשו לקש, ואיהו לק”ש בהפוך אתוון שק”ל, ואיהו שקל לצדיקים דנטרין ברית שקל הקדש, ווי למאן דלא נטיר ליה, וזכאה איהו מאן דנטיר ליה, ומאן דנטיר ברית האי איהו עד עליה ע’ מן שמע ד’ מן אחד, ואי לא נטיר ברית פרח מניה קוצא מן ד’ מן אחד, ואשתאר אחר (עד ער).

(כאן חסר)

[תיקוני זוהר - דף צט ע”ב]

והאדם ידע וכו’ (בראשית ד ד), קם סבא פתח ואמר רבי רבי ועד הכא לא הוה ידע אדם לאנתתיה, אלא בזמנא דחאב אסתלק שכינתא מאתריה, והכי אוקמוהו מארי מתניתין, דבזמנא דלית שכינתא באתרה אסור בתשמיש המטה, בגין דעלה אתמר (שם מז לא) וישתחו ישראל על (דף צט ע”ב) ראש המטה, ומאן אתר אסתלקת מימינא ומשמאלא דתמן הוה, ודא הוא רזא דעיבור (ס”א ויעבור) ע”ב רי”ו, חסד גבורה, ולא למגנא אוקמוהו מארי מתניתין, הנותן מטתו בין צפון לדרום הויין ליה בנים זכרים, ואיהו גרים דאסתלק התיא מטה מתמן, הכי אסתליק איהו מתשמיש המטה, ובתר דקביל עונשיה אתחור מטה לאתרהא, בההוא זמנא והאדם ידע את חוה אשתו.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ועוד והאדם ידע את חוה אשתו, אית ידיעה לטב ואית ידיעה לביש, כגון (שם ג ז) וידעו כי ערומים הם, וכגון ואת ערום ועריה (יחזקאל טו ז), ערום מאורייתא דבכתב, ועריה מאורייתא דבעל פה.

ועוד והאדם ידע, כגון (אסתר ד א) ומרדכי ידע את כל אשר נעשה, הכי אדם ידע דגרים אפרשותא בין קודשא בריך הוא ובין שכינתיה, דאדם חאב במחשבה, וחוה חאבת במעשה, בההוא אתר דאתמר ביה ישראל עלה במחשבה, בההוא אתר דאתנטל נשמתיה בארץ אצילות תמן חאב, וחוה במעשה דיליה, דאיהי כח דיליה כ"ח אתון דמעשה בראשית, וכלא חכמ"ה פ"ח מ"ה.

סדר הלימוד ליום יז אלול [יום 342 בשנה]

ועוד והאדם ידע, ידע חובא דיליה במאי בקין, כמה דאת אמר (בראשית ד א) ותהר ותלד את קין, בגין דעליה אתמר (ישעיה יד כט) כי משרש נחש יצא צפע, דאיהו זוהמא דאטיל נחש בחוה, והוה ידע זוהמא דיליה דאתפשט עד קני חותן משה, וכד חמא גלגולא ותיובתא דיליה תמן, אמר (בראשית ד א) קנתי איש את יהו"ה, פען ידענא ליה דקנתי ליה בקני חותן משה, ורוחנא ליה תמן, ובגין דא אתמר קנתי איש את יהו"ה, ודא איהו רזא (קהלת ח י) ובכין ראיתי רשעים קבורים ובאו וכו'.

אמר ליה רבי שמעון, סבא סבא, ואמאי טרח קודשא בריך הוא בהון, לאייתא לון בגלגולא, אמר ליה בגין יקרא דצדיקיא לאעברא חובא מפנייהו, דעד דקין תב בתיובתא פגימו דאדם לא אשתלים, ובגין דא ליקרא דיליה טרח קודשא בריך הוא בקין, והכי בכל רשיעיא דאינון בני צדיקיא.

אמר ליה מאי איהו זוהמא דאטיל נחש בחוה, אמר ליה דא לילית טפה סרוחה איהו זוהמא, ואיהי שאור שבעיסה דאתמר עלה מי מעכב שאור שבעיסה, ואיהו איבא דסמא"ל, דאתמר ביה (בראשית ג ו) ותקח מפריו ותאכל, דא מו"ת דאתמר עלה (משלי ה ה) רגליה יורדות מות, ואיהי טפה בישא זוהמא דאל אחר, סם מות זוהמא וערלה דאילנא דמותא, ובגינה אוקמוה מארי מתניתין אדם מושך בערלתו הוה.

ותוסף ללדת את אחיו את הבל, פתח ואמר (תהלים קד כט) תוסף רוחם יגעון ואל עפרם ישובון, הכא רמיז גלגולא דצדיקיא, ואחזי ליה קודשא בריך הוא גלגולא דיליה בכל דרא ודרא, איך הוה אזיל מצדיק לצדיק, עד שתין רבוא, עד דמטי לההוא דאתמר ביה (בראשית ו ג) בשגם הוא בשר, בשגם זה הבל, ואוקמוה קדמאי

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

בשגם דא משה, ומיד דחמא דעתידה אורייתא לאתייבא על ידיה, אוסיפת בגיניה
פמה קרבנין לקודשא בריך הוא, וכמה צלותין ובעותין, ודא איהו ותוסף ללדת.

ובגין דא אתמר ביה (קהלת א ד) דור הולך ודור בא, ולית דור פחות מששים
רבוא, ולעילא דור הולך דא ו', דסליק לשתין רבוא בשית ספירן. (שם) והארץ
לעולם עומדת דא שכינתא, דאיהי עומדת ליה, ואיהי שעטא דקיימא ליה, ובגינה
אתמר לית מזל יומא גרים אלא מזל שעטא גרים, ולית לכל בר נש קיימא שעטא,
דהא אית בר נש צדיק דלא קיימא ליה שעטא, דלא קיימא שעטא אלא לבעלה,
והאי שעטא מינה בני חיי ומזוני לבר נש, ובגין דא אוקמוה מארי מתניתין בני חיי
ומזוני לאו בזכותא תליא מלתא אלא במזלא תליא מלתא, מאי מזלא דילה בעלה,
ולבעלה לית מזל, פמה דאוקימנא אין מזל לישראל, ואף על גב דכלא תליא
במזלא אפילו ספר תורה שבהיכל, היכל שכינתא תתאה, ספר תורה צדיק.

[תיקוני זוהר - דף ק ע"א]

ותריסר מזלות אינון ואינון ו' (דאשתכח ו') (נ"ל דאשתכחו מאת א' ודא רזא דוא"ו,
וא' תמן ו' עלאה דאיהו מזלא עלאה דסליק במחשבה) (דף ק ע"א) דאיהו א תמן, ו'
דאמצעיתא דאת א, איהו מזלא דכלא, דסליק באת י' עלאה דאיהי ברישא דאת
א, וכד סליק במחשבה אתמר ישראל עלה במחשבה, דאיהי י' דעל רישא דא,
ובגין דא לית מזל לישראל (דהא במחשבה סליק, וכל מזלא איהו ממנא על שעטא מתרין
עשר מזלות), דאיהו מזלא דכלא, וכל מזלות מגייה תליין דאינון ו' ו', די ממנן על
תריסר שעתי, דאינון ה"א ה"א, ופאה איהו מאן דקיימא ליה שעטא.

דאיהו גלגול דכלהו דא י' דאיהו גלגל, ועם ו' אתעביד גלגול, דאיהו ברוא
דס"ו מן יסוד. דאתמר ביה (בראשית מו כו) כל הנפש הבאה ליעקב מצרימה ששים
ושש, לאתערותא דעמודא דאמצעיתא ששים, לאתערותא דצדיק ושש, וכלא
אתרמיו בצדיק דביה גלגול, ועוד יסוד תמן יו"ד, דאתגלגל ביה ונח ביה מכל
גלגולין דאתגלגל, ובגין דא (שם ב ב) ויכל אלהי'ם ביום השביעי מלאכתו אשר
עשה, ואות ו' דגלגול ביה סליק צדיק לשתין רבוא, בצדיק אינון שית, ובעמודא
דאמצעיתא סליק לשתין, ובכתר עלאה דאיהו א סליק לשתין רבוא, ודא איהו דור
הולך ודור בא.

אמר ליה רבי שמעון והא סבא אמר דאיהו גלגול ביסוד איהו, ותמן י' דמתגלגל
ביה ושריא עליה ונח ביה מההוא טרחא דגלגולא דטרח בשית יומי, דסלקין לשית
באת ו', ולשתין ב' שית זמנין עשר, ולשית אלפין באלף, ולשתין רבוא בכתר
עלאה, ודא איהו דור הולך ודור בא והארץ לעולם עומדת.

ובכל זמנא דאתי ואזיל שעתא קיימא ליה, הדא הוא דכתיב והארץ לעולם עומדת, דלהאי בת זוגיה קיימא ליה בכל אתר ובכל גלגולא ובכל שעתא, אף על גב דאזיל ואתי בכמה גלגולין, האי איהו צדיק וטוב לו, ולמאן דשעתא דיליה לא קיימא ליה אלא שעתא אחרא דלאו בת זוגיה קיימא ליה, והאי איהו צדיק ורע לו, כמה דאוקמוה מארי מתניתין כל מי שדוחק את השעה השעה דוחקתו.

אמר ליה רבי אלעזר, והא ר' פדת צדיק גמור הוה, ואמאי לא נפל בשעתא דיליה דאיהי בת זוגיה בן גילו, אמר ליה ברי אית גלגולא דמחייב ליה דנפיל במזליה דאיהו בן גילו, דאתמר ביה (דברים ח ט) ארץ אשר לא במסכנות תאכל בה לחם, דאיהי שעתא דמזוני ושעתא דחיי ובני, ואית גלגולא דמחייב ליה דלא נפיל בשעתא דמזוני דאיהי בת גילו, אף על גב דעביד כמה זכוון בעלמא, ובגין דא אוקמוה מארי מתניתין בני חיי ומזוני לאו בזכותא תליא מלתא אלא במזלא תליא מלתא, דגלגולא גרים ליה כאלו במזלא תליא מלתא.

ומה דאמר אי בעית דאחריב לעלמא והדר אבריה ואפשר דנפלת בשעתא דמזוני, הכי שמענא בודאי דכל צדיק וצדיק יש לו עולם בפני עצמו, דא גופא דבר נש דאתקרי עולם קטן, ובגין כן אתמר אי בעית דאחריב לעלמא, ואייתי ליה בגלגולא אחרא, ואולי דנפלת בשעתא דמזוני.

אדהכי הא סבא דסבין עתיקא דעתיקין קא נחית לגביה, ואמר עולם דכל צדיק דא שכנינתא, כד אסתלק מינה עמודא דאמצעייתא ואשתארת חריבה, ובגינה אתמר תבעי דאחריב עלמא, דכל ספירה וספירה אתקריאת גלגל, ועם ו' איהו גלגול, ושית ספירן באתוון סלקין לשתי רבוא, ודא איהו דור הולך ודור בא, ולית דור פחות משתי רבוא, והארץ לעולם עומדת דא שכנינתא.

[תיקוני זוהר - דף ק ע"ב]

דאיהי אתקריאת אולי, ועלה אתמר פולי האי ואולי דזכי לשעתא דמזוני, ועלה אתמר (דניאל ח ב) על אוכל אולי, דכבר אתחייב קדם דייתי לעלמא דאיהי שכנינתא תתאה, והא אתחייב בספירה דאיהי לעילא מינה, עד דאתתקן לההוא אתר דאתנטיל בר נש נשמתייה, לית ליה תקנה בשכנינתא תתאה, דאיהי שעתא דכלהו, ובגין דא שעתא לא קיימא ליה, ואם תליא במזלא עלאה אפילו דיעביד כמה זכוון לאו בזכותא תליא מלתא, דהא מחוייב איהו מלעילא, אמר רבי שמעון מהכא משמע גלגולא דתליא (דף ק ע"ב) בשכנינתא דאיהו במיניה, אבל אם אחרת יקח לו (שמות כא ו), אם ההוא רוחא ייתי בגופא אחרא, דהא לאו איהו מיניה, מה כתיב ביה קיימא ליה שעתא תמן ואיהי בת זוגיה, אמר, ודאי קיימא ליה שעתא דאיהי בת זוגיה דאתגלגל עמיה, אם לא קיימא ביה שארה פסוטה ועונתה לא

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

יגרע, שארה דא גלגולא קדמאה, שאר בשרו, כסותה פי היא כסותה לבדה היא שמלתו לעורו (שם כב כו) דא גלגולא תניינא, ועונתה אדם יחודא דיליה דאיהו גלגולא תליתאה.

אמר רבי שמעון סבא סבא פתח מלין יתיר דהא סתימין מלין דילך, אמר ליה ההוא סבא, שארה דא מזונא מסטרא דימינא דמתמן כל מזונא קא אתיא, הדא הוא דכתיב (תהלים קמה טז) פותח את ידיך ומשביע לכל חי רצון.

כסותה מסטרא דשמאלא דאיהו כסות עינים, דמתמן עריין לשמאלא, בגין דסטרא שמאלא תמן פגימו, הדא הוא דכתיב (ירמיה א יד) מצפון תפתח הרעה, ובגין דא אתמר ביצחק (בראשית כו א) ויהי פי זקן יצחק ותכהין עיניו מראות, ותמן צריך פסוייא, ומשה בההוא אתמר ביה (שמות ג ו) ויסתר משה פניו פי ירא מהביט אל האלהים, ובגין דא ציצית ותפילין אינון פסויא דילה, הדא הוא דכתיב פי היא כסותה לבדה היא שמלתו לעורו, (ובעור דתפילין, כסותה לבדה היא שמלתו לעורו), בעור דתפילין, כסתה על ארבע כנפות כסותך אשר תכסה בה (דברים כב יב).

ועונתה מסטרא דעמודא דאמצעיתא דאיהו ישראל שמע ישראל, לתמן יחודא דילה, הדא הוא דכתיב (שמות כא יא) ואם שלש אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף, דהן כל אלה יפעל אל פועמים שלש עם גבר (איוב לג כט).

אבא דאיהו חכמה באלין תלת נחית בגלגול, והא כתיב באדם ותוה דסלקין במטה שנים וירדו שבע, אמר, ודאי הכי איהו דאינון אדם ותוה, קין ותאומתו, הבל ותרין תאומותיו, וקין בגין דהוה להבל תרין תאומות וליה לא הוה אלא חד, קני להבל, ודא גרים ליה פי שבע יפול צדיק וקם (משלי כד טז), דחב בשכינתא דאיהו בת שבע, ובגין דא נפל בשבע, דאתתא גרים לה מיתה, ודא ירידה דיליה דנחיתת שכינתא תתאה מאתרהא.

ולבתר דאשתרש בה (נ"א דאשתמש בהא) אילנא, ונחית תמן נביעו למעבד איבא דאיהו פריה ורביה, דא גרים אדם דאתפרי בדיוקניה, דאסתלק נביעו משכינתא תתאה ומשבע דרגין דילה, לבתר דנחיתו תמן, כלא סליק לאתריה, ורזא איהו וקם.

[תיקוני זוהר - דף קא ע"א]

ומאי הוה נביעו דאסתלק מניה, ו' דאסתלק עד אין סוף דאיהו מזלא עלאה, דנחית ליה ו' דאיהו אבא לאתריה, ולבתר סליק אבא כל בריה לאתריה. (נ"א דנחית לון דאיהו אבא לבריה, ולבתר סליק אבא מבריה לאתריה) (כל זה מיותר) (דאיהו שעתא דקיימא ליה זכאה איהו מאן דקיימא ליה ולא דחיקא ליה שעתא כמה דאוקמוה כל הדוחק את השעה שעה דוחקתו והא רבי פדת דדחיקא ליה שעתא אמר ליה קודשא בריך הוא אי בעית

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

דאחריב עלמא ואפשר דנפלת בשעתא דמזוני אמר ליה בוצינא קדישא כולי האי אמאי אמר ליה דא רזא רברבא שמענא דבר נש דאתי בגלגולא ואתחייב למאריה קדם דייתי לעלמא אף על גב דיעביד כמה זכוון לאו בזכותיה תליא מלתא דהא מזליה גרים ליה ומה דאמר אי בעית דאחריב לעלמא ואפשר דנפלת בשעתא דמזוני בודאי הכי שמענא דכל צדיקא וצדיקא אית ליה עולם בפני עצמו ודא גופא דבר נש דאתקרי עולם קטן ובגין דא אמר אי בעית דאחריביה לעלמא ואייתי ליה בגופא אחרא ואפשר דנפלת בשעתא דמזוני אמר ליה והא כתיב (שמות כא י) אם אחרת יקח לו שארה כסותה ועונתה לא יגרע והן כל אלה יפעל א"ל וכו' ואם שלש אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף (שם). אמר ליה ודאי אתגלי הכא רזא עלאה כמה דאוקמוהו מארי מתניתין אשתו כגופו דמיא ואשתכח דאיהי חיים דיליה הדא הוא דכתיב (קהלת ט ט) ראה חיים עם אשה אשר אהבת עץ חיים היא למחזיקים בה (משלי ג יח), (דף קא ע"א) ואיהי פרנסה דיליה הדא הוא דכתיב (דברים ח ט) ארץ אשר לא במסכנות תאכל בה לחם וכו' ומינה בני חיי ומזוני ע"כ).

וְלִקְבֵּל אֱלִין גְּלִגּוּלִין שְׁנוּי מְקוּם וְשְׁנוּי הַשֵּׁם וְשְׁנוּי מַעֲשֵׂה, שְׁנוּי מְקוּם פְּגוּוֹנָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּאִתְמַר בֵּיהּ (ישעיה כו כא) הִנֵּה יְהוָה יוֹצֵא מִמְּקוֹמוֹ, וְכַד נִפְיֵק אֲשֶׁתַּנִּי מִדִּינָא לְרַחֲמֵי וּמְרַחֲמֵי לְדִינָא, כְּמָה דְּאִוּקְמוּהוּ מְאָרֵי מִתְּנִיתִין לֹא כְּשֶׁאֲנִי נִכְתָּב אֲנִי נִקְרָא, בְּעוֹלָם הָבֵא דְאִיהוּ אֲתֵרִיהּ נִכְתָּב בִּיהוּ"ה וְנִקְרָא בִּיהוּ"ה, בְּעוֹלָם הִנֵּה נִכְתָּב בִּיהוּ"ה וְנִקְרָא בְּאֲדִנִּי, דָּא שְׁנוּי מְקוּם לְבַר מְאִתְרִיהּ, דְּאִיהוּ עֲלֵמָא דְאֲתִי, עֲלֵמָא דְאֲתִי לִית בֵּיהּ שְׁנוּיָא, הִדָּא הוּא דְכָתִיב (מלאכי ג ו) אֲנִי יְהוָה לֹא שְׁנִיתִי, נִכְתָּב בְּשֵׁם יְהוּ"ה וְנִקְרָא בְּשֵׁם יְהוּ"ה, אֲתֵקְרִי יְהוּ"ה רַחֲמֵי, לְבַר מְאִתְרִיהּ אֲשֶׁתַּנִּי וְאֲתֵקְרִי אֲדִנִּי וְאֲתֵקְרִי דִין, וְדָא רְזָא עוֹמֵד מִכְּפָא רַחֲמִים וְיוֹשֵׁב עַל כְּפָא דִין.

שְׁנוּי הַשֵּׁם דָּא מִצַּפִּי, דְּאִיהוּ בְּאִתְ בִּ"שׁ יְהוּ"ה, שְׁנוּי מַעֲשֵׂה דָא שְׁבַת, דְּצָרִיךְ כָּל כְּלָאֲחֵר יָד, כָּל דְּאִיהוּ צְדִיק, אַחַר יָד דְּאִיהִי שְׂכִינְתָּא, דָּא שְׁנוּי מַעֲשֵׂה, וּבְזִמְנָא דְאִיהוּ כְּלָאֲחֵר יָד לִית תַּמָּן סְגִידוֹ, דְּאִתְמַר בֵּיהּ כָּל הַכּוֹרֵעַ כּוֹרֵעַ בְּבִרוּךְ, תַּעֲלָא בְּעֵידָנִיהּ סְגִיד לִיהּ, דְּבְזִמְנָא דְאִיהוּ כְּלָאֲחֵר יָד אֲתַעְבִּיד זָנְבִי, וְעַם כָּל דָּא דְאָמַר תַּעֲלָא בְּעֵידָנִיהּ סְגִיד לִיהּ בְּאֲתֵרִיהּ, אֲבָל חוּץ מְאִתְרִיהּ הוּי זָנְבִי לְאֲרִיּוֹת וְאֵל תְּהִי רֹאשׁ לְשׁוּעָלִים

דְּהָא צְדִיק גְּמוּר אָף עַל גַּב דְּנַחֲתִית מִדְּרָגִיהּ וְאֲתַעְבִּיד זָנְבִי לְאֲרִיּוֹת, עֲלִיהּ אֲתֵמַר (תהלים לו כה) לֹא רָאִיתִי צְדִיק נֶעְזֵב, מֵאִי זָנְבִי דִּילִיָּהּ הֵהִיא קוּצָא דְאֵת ד' מִן אֲחָ"ד דְּאִיהִי י' זַעֲרָא שְׂכִינְתָּא תַתָּא, עֲלִיהּ אֲתֵמַר (משלי כד טז) כִּי שְׁבַע יְפוּל צְדִיק וְקָם.

תָּא חֲזִי גְלִגּוּל דְאֵת ו' אִיהוּ דְנִפְיֵק בְּשַׁעֲתִיהּ, דְּעֲלִיהּ אֲתֵמַר מְזַל שְׁעָה גוֹרָם, כְּמָה דְּאִוּקְמוּהּ אִין מְזַל יוֹם גוֹרָם אֲלָא מְזַל שְׁעָה גוֹרָם, בְּאֲבָרְהָם מַה כְּתִיב בֵּיהּ כִּד אֲתֵיָא בְּגִלְגּוּלָא, (בראשית יט כז) וַיִּשְׁכֶּם אֲבָרְהָם בַּבֶּקֶר אֶל הַמָּקוֹם, וּבְגִין לְאֲקַדְמָא לָהּ

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

יִצְחָק מִה פְּתִיב בֵּיה בְּגִלְגּוּלָא, (שם כד סג) וַיֵּצֵא יִצְחָק לְשׁוּחַ בְּשׂוּדָה לְפָנוֹת עָרֵב, נִפְקַל לְגַבְהָ לְחֻקְלָא, בְּגִין דְּאִתְמַר בֵּיה (ירמיה ט ט) מִי יִתְנַנֵּי בַמְדַבֵּר מְלוֹן אֲוֹרְחִים, חַד אֲקֻדִים לְפִשְׁפִּשָּׂא בַּה בְּצַפְרָא, וְתַנְיָנָא לְפִשְׁפִּשָּׂא בַּה בְּרַמְשָׂא, יַעֲקֹב מִה פְּתִיב בֵּיה (בראשית כה יא) וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם, פָּגַע בַּה, זָכָאָה אִיהוּ מָאן דְּפָגַע כְּגוֹן יַעֲקֹב, דְּעִלְיָה אִתְמַר (שם) וַיֵּלֶן שָׁם, וְהָהוּא לִינָה הוּא לְוִיָּה, מִיַּד דְּאֵרַע בַּה (שם לב ב) וַיִּפְגַּעוּ בּוּ מְלֹאכֵי אֱלֹהִים, וְעַם כָּל דָּא דְּפָגַע בַּה הוּא נְטִיר לָהּ, וְלֹא אִתְאַחַד עִמָּה עַד דְּאִתְאַ בְּעֵלָה, וְדָא אִיהוּ (שם כח יא) וַיֵּלֶן שָׁם כִּי בֹא הַשֶּׁמֶשׁ, דְּבִגְיָנִיה (שם לב לב) וַיִּזְרַח לוֹ הַשֶּׁמֶשׁ, דְּאִיהוּ מִשָּׁה דְּאִתְאַ בֵּיה בְּגִלְגּוּלָא רִוְחִיהָ דְּמִשָּׁה, וּבְגִין דָּא יַעֲקֹב וּמִשָּׁה הוּוּ קִיָּמִי בְּדַרְגָּא חֲדָא בְּעֵמוּדָא דְּאִמְצָעִיתָא, אֲבָל דָּא בְּגוּפָא וְדָא בְּנִשְׁמָתָא, וּבְגִין דָּא לִית שְׁעָתָא קִיָּמָא לְכָל בַּר נִשׁ דְּאִיהִי שְׂכִינְתָא בְּלֹא בְּעֵלָה.

וּבְגִין דָּא כַּד דְּחִיקַת לִיה שְׁעָתָא לְרַבֵּי פְּדַת, וְאִמַר אִי בְּעִית דְּאִחְרַבִּיה לְעֵלְמָא וְאִפְשָׁר דְּנִפְלַת בְּשְׁעָתָא דְּמִזּוּנִי, וְאוּלִי דְּנִפְלַת מֵאִי וְאוּלִי, אֲלֹא וְאוּלִי אִי בְּעִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּנִפְלַת בְּשְׁעָתָא דְּמִזּוּנִי, דְּהָא אִתְתִּיהָ עֲבִיד, וְאוּלִי אִי בְּעִי בְּעֵלָה דְּהוּי קִיָּמָא מִה דְּאִיהִי עֲבִידַת בְּלֹא רְשׁוּתָא דְּבְעֵלָה.

וּכְגֻוּנָא דָּא לִית שְׁעָתָא קִיָּמָא דְּאִיהִי שְׂכִינְתָא לְהָהוּא בַּר נִשׁ, אֲלֹא אִם יִיְתִי בְּגִלְגּוּלָא בְּהָהוּא בַּר נִשׁ דְּהִתְיָא שְׁעָתָא, וְרִזָּא דְּמִלָּה (ויקרא טז ג) בְּזֹאת יָבֵא אֲהֲרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ, וּבְלֹא בְּעֵלָה אִתְמַר (שם ב) וְאֵל יָבֵא בְּכָל עֵת אֶל הַקֹּדֶשׁ (במדבר א נא), וְהִזְרֵה הַקָּרֵב יוֹמָת, וְלִית מִיתָה אֲלֹא עֲנִיּוּתָא, וְהָאִי זֶר לְאוּ בְּזֶר אֲחֵרָא דְּמוּם זֶר, אֲלֹא זֶר מִבְּעֵלָה.

[תיקוני זוהר - דף קא ע"ב]

זָכָאָה מָאן דְּאֵיֶרַע בְּשְׁעָתָא דְּאִתְבְּרִי מְשִׁית יָמֵי בְּרֵאשִׁית, דְּכָל נִשְׁמָתָא אִית לָהּ עֵת וְזִמְן בְּגִלְגּוּלָא, כְּמָה דְּאִמַר קַהֲלַת (קהלת ג א) לְכָל זִמְן וְעֵת לְכָל חִפְזֵי תַחַת הַשָּׁמַיִם, וְדָא שְׂכִינְתָא תַתָּא דְּאִיהִי זִמְן וְעֵדֵן לְכָל סְפִירָה וְסְפִירָה, וְלְכָל גְּלִילְגּוּלָא וְגִלְגּוּלָא, וְאִיהִי עֵדֵן וְעֵדֵנִי וּפְלַג עֵדֵן, עֵדֵן דְּכָל עֵדֵנִי שְׁפִיר, מֵאִי וּפְלַג עֵדֵן, אֲלֹא כְּגוֹן פְּלַג הַמִּנְחָה, בְּשִׁמְאָלָא אִתְפְּלַגַת לְדִינָא, וּבִימִינָא לְרַחֲמֵי, בְּעֵמוּדָא דְּאִמְצָעִיתָא אִשְׁתְּלִימַת, וְכַד אִתְפְּלַיְגַת בִּימִינָא וּשְׁמָאֲלָא אִתְמַר בַּה לְאַסְתֵּר (אסתר ה ג) מַה בְּקִשְׁתְּךָ עַד חֲצִי הַמַּלְכוּת וְתַעֲשֵׂ, וְאִיהוּ כ"ח יְהו"ה, פְּלַגוּ דִּילָהּ יַד יָמִין, וּפְלַגוּ דִּילָהּ יַד שְׂמָאל, וְלְקַבֵּל תְּרוּיָהּ אֲדַכְּרַת קַהֲלַת בַּה כ"ח זְמַנִּין עֵת. (דף קא ע"ב) הַדָּא הוּא דְּכִתְיָב (קהלת ג ב) עֵת לְלָדַת וְעֵת לָמוֹת עֵת לְטַעַת וְכו', וְאִינּוֹן י"ד י"ד, יַד יָמִינָא רַחֲמֵי, לְלָדַת לְטַעַת לְרַפּוּא לְבָנוֹת לְשַׁחֲוִק לְרַקוּד כְּנוּס אֲבָנִים לְחֻבּוּק לְבִקְשׁ לְשִׁמּוֹר לְתַפּוּר לְדַבֵּר לְאַהוּב שְׁלוֹם. יַד שְׂמָאֲלָא דִּינָא לְמַדּוּן, לְמוֹת לְעִקּוּר לְהַרוּג לְפְרוּץ לְבָפוֹת סְפוּד לְהַשְׁלִיךְ אֲבָנִים לְרַחֲוִק לְאַבְדַּ לְהַשְׁלִיךְ לְקְרוּעַ לְחֻשׁוֹת לְשִׁנוּא מְלַחֲמָה, יַד יָמִינָא אִיהִי פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שְׁבִים, דְּכִתְיָב (שמות יד ח) וּבְנֵי

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ישראל יוצאים ביד רמה, (שם טו ו) ימינך יהו"ה נאדרי בפת, יד ימינא רחמי. יד שמאלא דינא, דכתיב (שם ט ג) הנה יד יהו"ה הוי"ה, (דברים ב טו) יד יהו"ה היתה בם להם.

ובגין דא אית עת רצון ואתמר בה (ויקרא טו ג) בזאת יבא אהרן אל הקדש, ואית עת דדינא דאתמר בה (שם ב) ואל יבא בכל עת אל הקדש, ובגין דא אינון כ"ח יומי דסיהרא, י"ד יומין איהי שלימתא, וי"ד חסרה, ומאן דאתייליד ביומי שלימותא איהו שלים בפנין בחיי ובעותרא במזוני בחדוה בשלוה בבנינא, בכל י"ד עתות טב. ומאן דאתייליד בזמנא דאיהי חסרה, בכל י"ד יומין אלין איהו חסר בכלהו, איהו עניא מסכנא בלא מזוני ובלא חיי. ומאן דאתייליד באמצעייתא יתא בינוני.

וכל דא מאן גרים דאתייליד ברישא או בסופא או באמצעייתא, דא גלגול דיליה דמחייב ליה, (ומאן גרם דא דאתייליד תמן בגין דמזליה גרים דאתחייב מלעילא) קדם דאתייליד לעלמא, ובגין דא אמר לרבי פדת דאי בעי דאחריב לעלמא וכו', (ומאן דאתייליד בחסרונא דסיהרא בכל י"ד יומין איהו חסר דמזליה גרים ולהאי בר נש קשין לו מזונותיו כקריעת ים סוף), (נ"א אפשר דנפלת בשעתא דמזונא, דלהאי בר נש דאתייליד בי"ד שמאלא קשין מזונותיו כקריעת ים סוף, דמזונא דנשמתא אורייתא, מזונא דגופא נהמא, בין בהאי ובין בהאי קשין מזונותיו), בגין דאינון מסטרא דדינא דאתפרי בדינא דאיהו אדנ"י, ומאן דאתפרי ברחמי דאיהו יהו"ה, לאו אינון קשין מזונותיו, ומזונא דנשמתא אורייתא, מזונא דגופא נהמא מחמשת המינין.

ומאן דאיהו מסטרא דאדם דאיהו יו"ד ה"א וא"ו ה"א, אתמר ביה (בראשית א כו) וירדו בדגת הים וכו', בכלא שליט כמה דאתפרי בשמיא ובארעא ובימא, ועליה אתמר (קהלת ג טו) מה שהיה כבר הוא, מה שהיה קדם דיייתי להאי עלמא, כמה דאת אמר (שם א ט) אין כל חדש תחת השמש, כבר הוא מחוייב למיהוי בהאי עלמא, כמה דאת אמר (ירמיה א ה) בטרים אצרך בבטן ידעתיה, ואשר להיות כבר היה (קהלת ג טו), ואשר איהו למיהוי בהאי עלמא, כבר הוא מחוייב למיהוי קדם דיייתי לעלמא הכא בגלגולא.

והאלהי"ם יבקש את גרדף (שם), זה הבל דאיהו גרדף מקין, וקם קין וקטל ליה, הדא הוא דכתיב (בראשית ד ח) ויקם קין אל הבל אחיו ויהרגהו, ויקם ודאי, דהוה הבל עליה, וקם קין ויהרגהו, קין אתקרי על שם דקני על אחוה, בגין דחזא יקרניה ותוקפיה לעילא, דקרפניה אסתלק לאתר דעתיק יומין, דאתמר ביה (דניאל ז ט) ועתיק יומין יתיב וכו', וקרפניה הוה מפכורות צאנו, ואתקבל ליה ברעוא.

[תיקוני זוהר - דף קב ע"א]

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אמר ליה, אם פן דקרבנא דיליה אתקבל, אמאי אתייהיב חילא לקין למקטליה, (בגין דא יש הבל אשר נעשה על הארץ וגומר (קהלת ח יד) אמאי), אמר ליה הכא ודאי רזא עלאה, דאיהו הוה דרגא דעץ הדעת טוב ורע דחאב ביה, ובמה דחאב ביה קביל ענשיה בהאי עלמא, ובההוא קרבנא דאתקביל מניה אשתזיב מענשא דההוא עלמא, דתרי ענשי הוה מחוייב חד לעילא וחד לתתא, הדא הוא דכתיב (בראשית ב יז) כי ביום אכלך ממנו מות תמות. (דף קב ע"א) אמר ליה, והא אדם הוה דחאב בהאי אילנא, אמר ליה עובדא דאבוה הוה ליה ומת, אמר ליה כי ביום אכלך ממנו פתיב, אמר ליה בההוא יום הציץ ומת.

אמר רבי שמעון בגין דא פתיב (קהלת ח יד) יש הבל אשר נעשה על הארץ אשר יש צדיקים שמגיע אליהם כמעשה הרשעים וגומר, והכא אתרמיז צדיק ורע לו רשע וטוב לו, צדיק ורע לו הכא אתרמיז, יש צדיקים שמגיע אליהם כמעשה הרשעים, ודא רזא דצדיק דאערע ליה כמעשה הרשעים, לאו דאיהו רשע ולא פן רשע אלא כמעשה הרשעים דחב בעובדא דחייביא, דאינון סמאל ונחש, אירע ליה עובדא דלהון, והאי איהו רזא פוקד עון אבות על בנים (שמות כ ה), בגין דמעשה אבותיהם בידיהם, דא גרים להבל מיתה, ומת בלא בן, ובגין דא אזיל בגלגולא, שיין דמשה איהו ש"ת מתמן רווח שיין (ס"א ש"ת), הדא הוא דכתיב (בראשית ד כה) כי שת לי אלהים זרע אחר תחת הבל פי הרגו קין, תחת הבל ודאי, דהבל רכיב עליה, ואתעביד שת הרפכה ליה, ואיהי סיומא דאלפא ביתא, ובגין דא תחת הבל.

הבל הלב, ועליה אתמר הלב רואה, ואיהו ה' ממששה, והלב איהו לשמאלא דאיהו אלהים, הלב מבין, ואיהו סתיר בניינא ונפלת בגיניה, ובגין דא ויסתר משה פניו פי ירא מהביט אל האלהים (שמות ג ו), בגין דתמן הוה דחב באלהים, דאיהו אלהים דעובדא דבראשית, ודא איהו דחב כמעשה, לפת אש ברתא דמלפא דחב ביה, ואתבייש פסי ליה בדיליה (ס"א בחיליה) בשת, ומה דהוה שת אתחבר עמיה ב' ואתעביד בשת, ודא איהו יר"א בש"ת, ועוד שת בא"ת ב"ש אינון אב, ש"ת לבתר דזכה באת יו"ד, ברא שית, ואיהי יו"ד דאתמר ביה (משלי ח כה) יהו"ה קנני ראשית דרפז, דאיהי עשרה דורות, ותב לה לאתרה, אתקרי בראשית, ומתמן זכה לאורייתא דאתייהבת על ידיה.

והאי י' איהי מייעקב וי' מישראל, י' מאדנ"י י' מיהו"ה, שיין ממששה איהי משת תמן רווח לה, וכד אזל לשם רווח תמן תרין אתוון ש"ם, וכד אזל עשרה דורות עד אברהם תמן רווח ה' דיליה, ואתקרי מש"ה, ורזא דמלה מוליך לימין משה זרוע תפארתו בוקע מים מפניהם לעשות לו שם עולם (ישעיה סג יב), ובה אפיק לבנוי מגלותא, ובה מחא למצראי, הדא הוא דכתיב (שמות ט ג) הנה יד יהו"ה הויה, ה'

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

חַמֵּשׁ אֶצְבְּעִין, וְבַהּ בִקְעַ יַמָּא, וְדָא אִיהוּ בּוֹקְעַ מִים מִפְּנִיָהּ, וְבַהּ עֵתִיד לְמַהוּי בּוֹקְעַ יַמָּא דְאֹרִייתָא מִיַּמִּינָא, תְּהוּא זְמַנָּא מַה דְּהוּה לְשִׁמְאַלָּא בְּלָבָא הוּה הֶבֶל דְּאִיהוּ הֶלֶב, הֶבֶל אֶסְתִּלַּק לְיַמִּינָא, וּמִתְּמַן סָלִיק לְמוֹחָא דְאִיהוּ חֲכָמָה, דְּהָא לָבָא אִיהוּ אִימָא עֲלָאָה, עֲלָה אֲתַמַּר הֶלֶב מִבִּין, וּלְבַתֵּר נַחִית עַל אַרְעָא לְנַחְתָּא אֹרִייתָא עַל אַרְעָא.

[תיקוני זוהר - דף קב ע"ב]

וּבִגִּין דָּא יֵשׁ הֶבֶל אֲשֶׁר נַעֲשָׂה עַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יֵשׁ צְדִיקִים אֲשֶׁר מִגִּיעַ אֲלֵיהֶם בְּמַעֲשֵׂה הַרְשָׁעִים, דָּא אָדָם וְהֶבֶל, דְּדָא חָב בְּמַחֲשָׁבָה וּבַעֲוֹבְדָא, וְדָא חָאָב בְּמַחֲשָׁבָה וּבַעֲוֹבְדָא, בְּמַחֲשָׁבָה אִיהִי י', עֲלִיָּה אֲתַמַּר (במדבר יד כב) וַיִּנְסוּ אוֹתִי זֶה עֲשׂוּר פְּעָמִים, וּבִגִּין דָּא כַּד אֲתָא אָדָם בְּגִלְגּוּל בְּאַבְרָהָם, אֲתַנְסִי בֵּיהּ בְּעֵשֶׂר נְסִיוֹנִין, וּבִגִּין דְּחָאָב בְּמַעֲשֵׂה כַּד אֲתַגְלַגַּל בִּיצְחָק נִתְנַסָּה בְּמַעֲשֵׂה, בְּאַבְרָהָם נִתְנַסָּה בְּמַחֲשָׁבָה, וּבִיצְחָק בְּמַעֲשֵׂה, יַעֲקֹב כְּלִיל תְּרוּיָהּ, מִסְטָרָא דִּיצְחָק קָרָא לִיהּ יַעֲקֹב, מִסְטָרָא דְאַבְרָהָם דְתַמָּן מַחֲשָׁבָה קָרָא לִיהּ יִשְׂרָאֵל, דְּאָבָא אֲתַגְלַגַּל בְּאַבְרָהָם דְאִיהוּ לְיַמִּינָא, וְאִמָּא בִּיצְחָק דְאִיהוּ לְשִׁמְאַלָּא, יַעֲקֹב בְּגִין דְאִיהוּ כְּלִיל תְּרוּיָהּ אָבָא וְאִמָּא, אֲתַמַּר בֵּיהּ יִשְׂרָאֵל עֲלָה בְּמַחֲשָׁבָה בְּכַתֵּר עֲלִיּוֹן דְאִיהוּ מַחֲשָׁבָה סְתִימָא, וְכַד אֲתָא אָדָם אֶצְטָרַף בְּאַבְרָהָם, וְאֲתַפְּשׂוּ שְׂרָשׁוּי בְּאַרְעָא, וְרוּזָא דְמַלְּהָ (משלי יז) מִצְרָף לְכַסְף וְכוּר לְזָהָב (משלי יז ג), מִצְרָף לְכַסְף דָּא אֲבָרָהָם, וְכוּר לְזָהָב (דף קב ע"ב) דָּא יַצְחָק, וּבוֹחוֹן לְבוֹת יְהוּ"ה (שם) דָּא יַעֲקֹב, לִית סְפִירָה דְלָא אֲתַגְלַגַּל אָדָם עֲלָאָה, דְאִיהוּ יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, כ"ח מ"ה חֲכָמָה וְדָאִי, בְּגִין לְצַרְפָּא וּלְלַבְנָא לְאָדָם דְּבִרָא בְּדִיקוּנְיָה לְתַתָּא, וְאַצִּיל בֵּיהּ אֲצִילוּתִיָּהּ, וְכַל טְרַחָא דְלַעֲיָלָא לָא הוּהּ בְּאָדָם אֲלָא בְּגִין אֲצִילוּת דְאָדָם דְלַעֲיָלָא, דְּדָא בְּדָא תְּלִיָּא.

אֲמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אִם כֵּן מָאִי וַיֵּשׁוּב לְיַמִּי עֲלוּמִי (איוב לג כה) (ובגין דא ישראל עלה במחשבה, אמר ליה מנלן דאברהם תמן במחשבה, אמר ליה לאו למגנא תקינו מארי מתניתין הרוצה להחכים ידרים דאיהי חכמה ואיהי מחשבה, באברהם אתלבן אדם, וביצחק אצטרף, ורזא דמלה מצרף לכסף וכור לזהב, מצרף לכסף דא אברהם, וכור לזהב דא יצחק, ובוֹחוֹן לְבוֹת יְהוּ"ה דא יַעֲקֹב, והן כל אלה יפעל א"ל פעמים שלש עם גבר (שם כט), אמר ליה אם כן מאי וישוב לימי עלומי).

אֲמַר לִיָּה לְאִילָנָא דְהוּה קָשִׁישׁ יוּמִין וְאֲתִיִּבְשׁוּ עַנְפִּין דִּילִיָּה, קָצִיצוּ לִיָּה וְאַצְמַח בְּשָׂרָשׁוּי, דְקָמוּ מִנִּיהּ עַנְפִּין חֲדָתִין כְּקַדְמִיתָא, כְּגוּוֹנָא דְהוּה בְּעוּלְמוּי, וְדָא אִיהוּ וַיֵּשׁוּב לְיַמִּי עֲלוּמִי, וְדָא הוּה חֲלָמָא דְחֻזָּא נְבוּכַדְנֶצַּר בְּחֲלָמִיָּהּ, אִילָנָא רַבָּא וְתַקִּיָּה (דניאל ד ט), וּבִסּוּף חֲלָמִיָּהּ הוּה אֲמַר (שם יא) גִּדּוּ אִילָנָא וְקָצִיצוּ עַנְפוּתֵיהּ, וּלְבַתֵּר אֲמַר (שם יב) בְּרַם עֲקַר שְׂרָשׁוּתֵיהּ בְּאַרְעָא שְׁבוּקוּ, וְלִית אִילָן הֲכָא אֲלָא אָדָם עֲלָאָה, דְאֲתַמַּר בֵּיהּ (דברים כ ט) כִּי הָאָדָם עֵץ הַשָּׂדֶה, וְהָאִי אִילָנָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲנִטְע

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ליה בכמה דרין ולא אצלח. עד דנטע ליה בארעא דישראל, וארכיב ליה בתלת אבהן ואצלח תמן, ובגין דא הן כל אלה יפעל א"ל פעמים שלש עם גבר, מייד דאצלח תמן ואחיד תמן, אתפשטו שרשוי על ארעא דאיהי שכנתא, ואסתלקו ענפוי בכל רקיעין, ובכל מרכבין דנשמתין ומלאכיא וחיוון ושרפים ואופנים, עד דאתחזר פקדמיתא (ס"א עד אין סוף), והא אוקמוה עין החיים מהלך ת"ק שנה, (דניאל ד ט) רבא אילנא ותקיף ורומיה ימטי לשמיא, וחזותיה לסוף כל ארעא, תחזותיה תטלל כל חיות ברא, ובענפוי ידורון צפרי שמיא, דאינון נשמתין קדישין, ומניה יתזן כל בשרא.

וארכיב ליה עד אלף דור, כגוונא דשכינתא דאיהי סליקת לאלף דור בעשר ספירן, דבהון סליקא עשר זמנין מאה, עד דסליקת בהון לאלף דור, ומייד דאצלח אילנא בארעא נחית אילנא מלעילא, שרשוי בארעא דאיהי שכנתא, ואתרביאו תמן ענפוי עד אין סוף, ואתפשטו בה שרשוי עד אין תכלית, בההוא זמנא אתרבי אילנא כמלקדמין, הדא הוא דכתיב רבא אילנא ותקיף ורומיה מטי לשמיא, וחזותיה לסוף כל ארעא, ומניה יתזן כל בשרא, כל בני אדם דלתתא, בההוא זמנא אתרבי אילנא כמלקדמין, הדא הוא דכתיב רבא אילנא ותקיף וכו', חיות ברא אלין חיות הקדש, צפרי שמיא אלין נשמתין, ומניה יתזן כל בשרא לתתא. דבזמנא דחב אדם והוה מקצין בנטיעות, כביכול פאלו אעקר חיון ומלאכים ושרפים ואופנים מאתריהון, ולא הוה מאן דמקבל צלותין, דאתמר בהון (קהלת י כ) כי עוף השמים יוליך את הקול, ובעל הכנפים יגיד דבר, מאי יגיד דבר, בצלותין וזכוון דישראל.

סדר הלימוד ליום יח אלול [יום 343 בשנה]

[תיקוני זוהר - דף קג ע"א]

אמר ליה רבי אלעזר, בודאי עלאין ותתאין הוו תליין באדם קדמאה, ולא למגנא אוקמוה מארי מתניתין, לעולם יראה האדם על עצמו פאלו כל העולם תלוי עלי, אבל בר נש דטרח עליה קודשא בריך הוא בגלגולא ולא אצלח באתריה, אעקר ליה מאתריה ושוי ליה באתר אחרא, ושני ליה אתר, ורזא דמלה (דף קג ע"א) ועפר אחר יקח וטח את הבית (ויקרא יד מה), ודא שנוי מקום, (כאן חסר והוא בתיקוני ז"ח) אם אצלח מוטב, ואם לא אצלח אעקר ליה מתמן וארכיב ליה באתר אחרא, ושני שמייה ודא שנוי השם, אם אצלח מוטב ואי לא אצלח אעקר ליה מתמן, ודא ונתן את הבית את אבניו ואת עציו (שם מח ז), ונטע ליה באתר אחרא, ושני עובדוי מפל מה דהוה בקדמיתא, ומפל ציורין דיליה, משנה פניו ותשלחהו (איוב יד כ).

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

הן כל אלה יפעל אל פעמים שלש עם גבר (שם לג כט), קרקע דנטע ליה תמן
ואצלה ומתפשט ענפוי ושרשוי עד אלה דור דא שכנתא, ודא שנוי מעשה, ועד
כמה זמנין עד אלה, כמה דאת אמר (תהלים קה ח) דבר צוה לאלה דור, ועליה
אתמר (שיר ח יב) האלה לך שלמה, ואינון אלה עלמין, דנטע ליה עד דאצלה
וארכיב ליה תמן, ורזא דמלה ועשה חסד לאלפים (שמות כ ו), למאן לאתביו,
ולשמרי מצותיו לאלה דור (דברים ו ט).

אמר ליה, ולרשיעיא מאי, דהא פתיב (קהלת א י) ובכנ ראיתי רשעים קבורים
ובאו וכו', מה תימא בהון, אמר ליה שמענא בהון רזא יפול מצדך אלה וגומר
(תהלים צא ז), הכי אמרו לי ברמיזא, אמר ליה אי הכי מאי אשר קומטו בלא עת
וגומר (איוב כב טז), אמר ליה אלין תשע מאה ושבעים וארבעה דרין דאתקמטו
ואסתלקו קדם זמנייהו, ודא איהו אשר קומטו בלא עת, דאסתלקו קדם זמנייהו,
וזריק לון קודשא בריה הוא על כל דרא ודרא, דא איהו נהר יוצק יסודם (שם), ודא
הוא רזא, דאין בן דוד בא עד שיכלו כל הנשמות שבגוף, וכדין חדתין עתידין
למיתני, אדהכי אסתלק סבא, אמר רבי שמעון לחבריא, חבריא, ודאי האי סבא
דסבין אדם עלאה, זכאה דרא דהאי רזא אתגלייא ביה.

(נוסח אחר וזה לשונו והוא מכתב יד)

עובדא הוה, דחד בר נש חגר בלא רגלין, אשכח לתרין חפימין דלא הוי בכל
דרא חפימין כנותייהו, אערע בהו ההוא חגר, אמר לון שלמא עליכו רבנן, (שמענא
עליכו דאתון חכימי דרא), אנה אתון אזלין, אמרו ליה לדוד פלו, וערב שבת הוה,
אמר לון אף על גב דאתון רכיבין בבועירין דרהטי סגי ואנא חגר בלא רגלין, אי
אתון בעיתו אנא אקדם לכו לתקנא לכו שבתא, תוהו אמרו ליה והלא את חגר
ואיך את יכיל לאקדמא לבועירין דרהטי טובא, אמר לון שמא דמ"ב אתון ודליג
לון ת"ק פרסי ברגעא חדא.

אשכחו גרמייהו לפום מערתא חדא, ופתורא לשמאלא, בכל מעדני עלמא
עלהא, ומנרתא לדרום בשבעה גרין עלאה, ומטה דכספא ודהבא ואבנין יקירין
למערב בין צפון לדרום, וכרסייא למזרח, ותלת מאה תלמידין על ההוא פתורא,
בתר דאכלו כלהו ואינון חכימי עמהון, קם ההוא חגר ופשט גרמיה מההוא גופא
בלא רגלין, ואתלבש בגופא דאנפוי זהירין כזוהרא דאתמר ביה (דניאל יב ג)
והמשפילים יזהירו וכו', ואנפי תלמידוי זהירין כככבים לעולם ועד, והו פתחין
ספרא דקהלת, וקרין ביה (קהלת א ב) הבל תבלים אמר קהלת כו', והו חזרין כמה
זמנין, אמרו ליה אינון חפימי דרא וכי שלמה לא עבד קרא אחרא בקהלת, על להו
ההוא דאתחזי חגר בארחא, לשבעה היכלין מכספא ודהבא ואבנין יקירין, ובהיכלא

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

שבעה פרסיין דארבע חיוון, ויונה תמן דכספא ועטרה דדהבא על רישה, וכתוב בה כל מאן דלא ידע באלין הבלים עליה פתיב (במדבר א נא) וזהר הקרב יומת, אינון חכימי דרא מיד דחזו הכי דהוה כתיב ביהיא עטרה חזרו לאחורא. אמר לון ההוא דאתחזי עליהו פחגר, וכי עלייכו אתמר דאתון חכימי דרא, לית אתון אלא טפשי דרא, ולא חזיתון בכל למודייכו פי בי חשק (תהלים צא יד) עד אורח ימים אשביעהו לעלמא דכלא אריה, אלין הבלים דקהלת אינון ברזא דשבע שמהן, דבהו מ"ב אתון, לקבל שבעה יומי בראשית דאית בהו עשר אמירן ול"ב אלהי"ם ואינון מ"ב, ועלייהו לב דאתמר בהו אלהי"ם האלהי"ם, והיינו (קהלת ה ז) וגבוהים עליהם, אלין שבע תיבין אבגית"ן, עלייהו אתמר (ישעיה ו ב) שרפים וגומר. והאי שמא איהו סגולתא דיליה לכספא דנשמתא כד סליקת לעילא בכל ליליא, לאסהדא על עובדין טבין דבר נש, ממלאכי חבלה ומפל מזיקין ורוחין ולילין ושדין, ובהון פרחת לעילא, בתרין אתון מפל שם תכסה אנפאה מנהון, ובתרין אתון תכסה רגלהא, ובתרין אתון פרחת לעילא, ואוף הכי לרוחא, ואוף הכי לנפשא, ואית שם בן מ"ב בצורת חותמא דשעוה נכתב, ואית שם מ"ב בציר דיקנא דמלפא, חקיק על חותמא, ואית שם מ"ב דאיהו דיקניה ממש, שם מ"ב דאיהו דיקניה איהו יהו"ה, יו"ד ה"א וא"ו ה"א, יו"ד וא"ו דל"ת, ה"א אל"ף, וא"ו אל"ף וא"ו, ה"א אל"ף, שם מ"ב דאיהו חותמא, איהו אהי"ה אשר אהי"ה, ציר מ"ב בשעוה דא אבגית"ן.

ורשיעיא נשמתהון דשדין וממזיקין ולא פועלין בהון אלא כישוף ועובדי שדין פותייהו, בגין דרשיעיא כל שמהן וכל הוי"ן דקודשא בריה הוא וכל מלאכים שנאין לון, ובגין כך לא מועיל לא קמיע ולא שמהן קדישין ולא מלאכיא, דלא תפיס אלא מין במינו, ובגין דא (דברים כב ט) לא תזרע פרמך פלאים, דאתמר בהון (ישעיה ה ז) פי כרם יהו"ה צבאו"ת וגומר, צבאו"ת נקודה דיליה יהו"ה, עליה אתמר (דברים י טו) רק באבותיך חש"ק, חול"ם שב"א קמ"ן, ואינון זרע אברהם יצחק ויעקב, דרגא דלהון חסד פהנא רבא, גבורה לוי, ישראל עמודא דאמצעיתא, בגין דחול"ם פתר על תפארת, קמץ חכמה על חסד, וביה הרוצה להחכים ידרים, ובחכמה אשרי המחפה לתחיית המתים, חכמה מחכ"ה קמו כלהו ואשתטחו קמיה וכו'.

[תיקוני זוהר - דף קג ע"ב]

פתח כמלקדמין ואמר, (קהלת ח יד) יש הבל אשר נעשה על הארץ וכו', תא חזי שמענא דעובדא הוה בחד בר נש מאינון בעלי קבין, דהוה אזיל בארחה, אערע בתרין חכימין מארי דדרא מארי דחכמתא דאורייתא, אמר לון שלמא עלייכו רבנן, שמענא עלייכו דאתון חכימי דרא, לאן אתר אזילתון, אמרו ליה לדון פלן וערב

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

שַׁבַּת הוּא, אָמַר לֹוֹן אֲנִי אֲזִילָנָא תַּמָּן (איזיל) וְאַתְקִין לְכוּ אֶתְרַ בֵּי מוֹתְבִיכוּ, אִי אֲתוֹן בְּעִיתוֹן, אָמְרוּ לִיהּ וְהָא אֲנִן בְּסוּסוֹוֹן וְאַנְתָּ בְּלֵא רְגְלִין, אִידִּי יִתְכֵן לְמַהוּי הָאִי, אָמַר לֹוֹן אָף עַל גַּב דְּאֲתוֹן רְכִיבִין בְּבַעֲרִי דְרַהֲיִטִי סְגִי, וְאַנָּא חֲגַר בְּלֵא רְגְלִין, אִי אֲתוֹן בְּעִיתוֹ אֲנִי אֲקַדָּם לְתַקְנָא לְכוּ שַׁבְתָּא, תוּוּהוּ, אֲדַהֲכִי אֲחֻזְרוּ רִישֵׁיהוּ לְגַבִּיהּ וְחַמוּ לִיהּ (דף קג ע"ב) דְּהוּוּ רַהֲיִט פְּשָׁרְבִיטָא דְכַכְבָּא, עֲבַד לֹוֹן קְפִיצָה וְאַשְׁפָּחוּ גְרַמְיִיהוּ לְפּוּם מְעַרְתָּא כְּהַרְף עֵין (ס"א, א) אָמַר לֹוֹן שְׂמַא דְמ"ב אֲתוּוֹן, דְּלִיג לֹוֹן חֲמֵשׁ מֵאָה פְּרִסִי בְּרַגְעָא חֲדָא, אֲשַׁכְחוּ כו').

אָמַר לֹוֹן רַבְּנָן עוּלוּ, עָאלוּ אֲבַתְרִיהּ מְעַרְתָּא גּוּ מְעַרְתָּא, עַד דְּעָאלוּ לְחַד פְּרִדְסָא

וְהוּוּ תַּמָּן הָהוּא בְּעַל קַבִּין מִתְפַּשֵּׁט מִהָהוּא גּוּפָא, וְהוּוּ מִתְלַבֵּשׁ בְּגוּפָא אַחְרָא דְאַנְפוּי הוּוּ נְהַרִין פְּשִׁמְשָׁא, וְהוּוּ יִתִּיב עַל פְּרִסְיָא דְמַלְכוּתָא, וְתַלְתַּת מֵאָה תְּלַמִּידוּי תַּחֲוֹת פְּרִסְיָא לְרְגְלוּי, וְהוּוּ קְרָאן (קהלת א ב) הֵבֵל הַבְּלִים אָמַר קַהֲלַת, וְהוּוּ קְרָאן הָאִי קְרָא זְמַנִּין בְּלֵא חוּשְׁבָנָא, אָמְרוּ לֹוֹן אֵינּוֹן חֲפִימִין מְאִרִי דְדָרָא, מְאִי הָאִי, וְכִי לִית קְרָא אַחְרָא בְּסַפֵּר קַהֲלַת, מִיָּד קָם הָהוּא מְאִרִי קַבִּין דְּהוּוּ יִתִּיב עַל פְּרִסְיָא, וְאַחִיד בִּידִיהוֹן, וְאַעִיל לֹוֹן לְשַׁבְעָה הִיכְלִין, וּבְכָל הִיכְלָא וְהִיכְלָא הוּוּ פְּתִיב הֵבֵל הַבְּלִים, וּבְהִיכְלָא שְׁבִיעָאָה הוּוּ נְשָׂרָא וְעַטְרָה בְּפּוּמָהָא, וְדַמּוּת יוֹנָה בְּהָיָא עַטְרָה, וְהוּוּ פְּתִיב בְּעַטְרָה כָּל מָאן דְּלֵא יַדַּע בְּאַלִּין הַבְּלִים וּבְרֹזָא דְלַהוֹן, עָלִיהּ אֲתַמַּר (במדבר א נא) וְהָרַק הַקָּרֵב יוֹמַת, מִיָּד אֲתַחֲזְרוּ אֵינּוֹן לְאַחֻרָא, אָמַר לֹוֹן הָהוּא בְּעַל קַבִּין אֲתוֹן חֲפִימִין מְאִרִי דְדָרָא, דְאַזְלִית אֲבַתְרִיכוּ עַד פְּעוֹן לְמַנְדַּע יִתְ חֲכַמְתִּיכוּ, וּבּוּדָאִי לָאוּ אֲתוֹן חֲפִימִין, דְּוּדָאִי בְּהָאִי קְרָא עֲבִידְנָא כָּל בְּנִינָא דָא, וּבִיָּהּ הוּינָא טָס עֲלִמָּא בְּטִיסָה חֲדָא, וּבּוּזְמָנָא בְּתַרִין, וּבּוּזְמָנָא בְּתַלְתַּת, וּבּוּזְמָנָא בְּאַרְבַּע, וּבּוּזְמָנָא בְּחַמְשָׁא, וּבּוּזְמָנָא בְּשִׁית, וּבּוּזְמָנָא בְּשַׁבַּע, וְאַנְן בְּהָאִי אַרְעָא כְּלַהוּ אֲזִלִּין בְּעַלִּי קַבִּין, וְהָאִי קְרָא יְרִיתְנָא מְאַבָּא, וְאַבָּא מְאַבּוּי, עַד דְּרָא כְּלַהוּ, יְהַב לֹוֹן מְמוּנָא סְגִיא וְשׁוּי לֹוֹן בְּאַתְרִיָּהוּ כְּהַרְף עֵין.

[תיקוני זוהר - דף קד ע"א]

וּבְגִין דָּא יֵשׁ הֵבֵל אֲשֶׁר נַעֲשָׂה עַל הָאָרֶץ, אָמְרוּ לִיהּ חֲבַרְיָא רַבִּי אֵימָא לָן שׁוּם רְמִיזָא בְּהָאִי קְרָא, דְּלֵא אֲתַפְסִיָּא חֲכַמְתָּא דָּא מִן חֲבַרְיָא, אָמַר לֹוֹן רַבְּנָן בּוּדָאִי רְזָא עֲלָאָה אִיתַּ תַּמָּן, אֲבַל אֵימָא לְכוּ בְּרַמִּיזָא, שְׁבַע הַבְּלִים אֵינּוֹן, וּזְפָאָה מָאן דְּלֵא נְטִיל לְאַגְרִיָּהוּ בְּהָאִי עֲלִמָּא, וְאַינּוֹן דְּכְלִילֵן בְּבַת שְׁבַע, וְאַינּוֹן בְּהָאִי קְרָא, הֵבֵל (דף קד ע"א) חֲדָא, הַבְּלִים תַּרִין הָא תַּלְתַּת, הֵבֵל הַבְּלִים תַּלְתַּת הָרִי שִׁית, הַפֵּל הֵבֵל הָא שְׁבַע, וְלְקַבְלִיָּהוּ שְׁבַע שְׁמַתָּן אֲבַגִּית"ץ וְכוּ', אֵלוּ שְׁבַע הַבְּלִים אֵינּוֹן כְּפּוּלִים, לְקַבֵּל שְׁבַע שְׂרָגִין דְּמִנְרֵתָא, כְּפּוּלִים, דְּאַתְמַר בְּהוֹן (זכריה ד ב) שְׁבַעַה וְשְׁבַעַה מוּצָקוֹת, (ואינּוֹן) שְׁבַע הוּיֹוֹת, דְּאַתְמַר בְּהוֹן בְּאַמִּירָה יְהִי אוּר, וְהוּי מִיָּד, וְלְבוּשִׁין דְּאַינּוֹן שְׁבַע הוּיֹוֹת אֵינּוֹן שְׁבַע שְׁמַתָּן אֲבַגִּית"ץ וְחַבְרוּי, הֵבֵל אִיהוּ לְהַב, הַבְּלִים לְהַבִּים, וְעֲלִיָּהוּ אֲתַמַּר

זֹהַר הַיּוֹמִי" - לַיְמוּד כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר וְתַקּוּנִים בְּמַעְגַל הַשָּׁנָה

(תהלים כט ז) קוֹל יְהוָה חוֹצֵב לְהַבּוֹת אֵשׁ, וּמֵאֵן דִּידַע בְּאַלְיֵן הַבְּלִים, כִּד אֶפִּיק לֹון מִפּוּמוֹי וּמִלְבִּיָּה יָדַע לְכוּנָא בְּשִׁכְנֵתָא עֲלָאָה, דְּכָל הַבְּלִים מִינָה תְּלִיין, וּמִתְּלַבְּשֵׁן בְּשִׁכְנֵתָא תְּתָאָה, דְּכָלִּיל שֶׁבַע שְׁמֵהֶן אֲבַגִּית"ץ וְחֲבֵרוֹי, דְּאִינוּן אַתּוּן דְּבַהּוֹן אַתְּבְּרִיאוּ שְׁמִיָּא וְאַרְעָא, דְּאַלְיֵן תְּלִיין בְּאַמִּירָה וְאַלְיֵן בְּעֵשִׂיָּה, בְּרִזָּא דְּאוּמַר וְעוֹשֵׂה מִיָּד, וְאַלְיֵן שֶׁבַע הַבְּלִים אִינוּן כְּפּוֹלִים, לְקַבֵּל שֶׁבַע שְׁרָגִין דְּמִנְרֵתָא, כְּפּוֹלִים, דְּאַתְמַר בְּהוּ (זכריה ד ב) שֶׁבַעַה וְשֶׁבַעַה מוֹצְקוֹת לְנֵרוֹת וְגו', (אלין באמירה ואלין בעשיה, ואינון י"ה יו"ד ה"א, ו"ה וא"ו ה"א אלין אינון שבעה ושבעה מוצקות).

זְכָאָה עֲמָא דִּידַעִין לְסַלְקָא צְלוֹתִין בְּאַמִּירָה וְעוֹבְדָא, וְעֲלִיָּה אַתְמַר (ישעיה נא טז) וְאַשִׁים דְּבְרֵי בְּפִיָּה וְכו', וְהָא אוֹקְמוּהָ אֶל תְּקֵרֵי עַמִּי, אֶלָּא עַמִּי בְּשׁוֹתְפוּ, כְּמָה דְּאַתְמַר בֵּיה (תהלים לג ו) בְּדַבַּר יְהוָה שְׁמַיִם נַעֲשׂוּ כו', הֲכִי אַנְתְּ בְּשׁוֹתְפוּ עַמִּי, דְּבַמְלוֹלָךְ אַתְעֲבִידוּ שְׁמִיָּא וְאַרְעָא.

וְעוֹד הֵבֵל ה' לֵב, ה' אַתְפִּלַּג לְד'וֹ פְּרָצוּפִין, ד'וֹ, ד' אַרְבַּע רְגְלִין דְּכֶרְסִיָּא, ו', (מלכים א י יט) שֶׁשׁ מַעְלוֹת לְכֶסֶף, זְכָאָה אִיהוּ מֵאֵן דִּירִית נִשְׁמַתָּא מְכֻרְסִיָּא יְקִירָא, כְּלִילָא מַעֲשֵׁר תְּקוּנִין אֲלִין, וְעֲבִיד לָהּ כְּרִסִּיָּא לִיהוָה, דְּשִׁמָּא דִּיהוָה דְּאִיהוּ בְּאַרְח אַצִּילוֹת, לְתַקְנָא לִיָּה כּוֹרְסִיָּא בְּר נִש לְנִשְׁמַתִּיהָ, דְּהֲכִי אוֹקְמוּהוּ קְדַמָּאִין, כָּל הַנִּשְׁמוֹת גְּזוֹרוֹת מִכֶּסֶף הַכְּבוֹד, וְתַמְן שְׂרִיָּא שְׁכִינְתָּא עֲלָאָה, וְלִית ה' בְּלָא י', וּבַג"ד (שמות יז טז) כִּי יָד עַל כַּס י"ה.

ו' שְׂרִיָּא בְּמַטְרוֹן, וְדָא אִיהוּ רוּחַ הַשְּׁכֵלִי דְּאִיהוּ אַצִּילוֹת, ה' שְׂרִיָּא בְּאוּפּוֹן, וְדָא נַפְשׁ הַשְּׁכֵלִית בְּאַרְח אַצִּילוֹתָא, דְּאִית נִשְׁמָה וְרוּחַ וְנַפְשׁ שְׁכֵלִית וְלָא בְּאַרְח אַצִּילוֹת, אֶלָּא אַתְמַר בְּהוֹן גְּזוֹרוֹת, וְאִינוּן כֶּסֶף וּמְלֶאךְ וְאוּפּוֹן, זְכָאִין אִינוּן יִשְׂרָאֵל דְּסַלְקִין הַבְּלִים דְּצְלוֹתִין בְּהוֹן, לְגַבִּי אַתּוּן דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנֵתָא עֲלָאָה וְתַתָּאָה, וּבַג"ד (קהלת ה יד) יֵשׁ הֵבֵל אֲשֶׁר נַעֲשֵׂה עַל הָאָרֶץ, וְיֵשׁ הֵבֵל דְּרִשִׁיעִיָּא, דְּאִינוּן הַבְּלִים דְּשִׁקְרָא, וְנִטְלִין לֹון מְלֶאכִי חֲבֵלָה, וְנִטְעִין בְּהוֹן רְקִיעִין וְאַרְעִין דְּשִׁקְרָא, וְעֲלִיָּהוּ אַתְמַר (ירמיה י טו) הֵבֵל הַמָּה מַעֲשֵׂה תַעֲתוּעִים, (כאן חסר), קָמוּ כָּלְהוּ וְאַשְׁתַּטְחוּ קַמִּיהָ, וְאַמְרוּ אֵלוּ לָא אַתִּינָא לְעֲלֵמָא, אֶלָּא לְמַשְׁמַע דָּא דִּי.

[תיקוני זוהר - דף קד ע"ב]

(זכריה ד) לְנֵרוֹת אֲשֶׁר עַל רֵאשֵׁה, וְאִינוּן י"ה יו"ד ה"א, ו"ה וא"ו ה"א, וְאִינוּן שֶׁבַע כְּפּוֹלוֹת בַּג"ד כְּפֻרְתֵּי (דף קד ע"ב) לְבוּשֵׁין לֹון, וְכָלְהוּ סַלְקִין מְלֶבָא לְפּוּמָא, שֶׁבַע הַבְּלִים סַלְקִין, שֶׁבַע נְחֹתִין לְאַשְׁקָאָה לֹון, וּבְגִין דָּא (זכריה ד) שֶׁבַעַה וְשֶׁבַעַה מוֹצְקוֹת, תְּלַת אִינוּן גְּנִיזִין לְעִילָא, דְּלְבוּשֵׁין דְּלֵהוֹן אֲמ"ש, דְּאִינוּן אֵשׁ מִים רוּחַ, הָא אִינוּן עֲשֵׁר דְּסַלְקִין מְל"ב נְתִיבוֹת, וְאִינוּן לְקַבְּלִיָּהוּ עֲשֵׁר אֲמִירָן, וְל"ב אֱלֹהִים דְּבְּרָאשִׁית, הָא מ"ב, מְלֶבָא נְפִיק אֲשָׁא, מִכְּנַפֵּי רִיָּאָה רוּחָא, מִמוּחָא מִיָּא, וְרוּחָא

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אָחִיד בְּמִיָּא וְאִשָּׁא וְאִתְעַבִּיד קוּל, כַּד אָחִיד בְּמִיָּא אֲתִמַּר בֵּיה (תהלים כט ג) קוּל יְהוָה עַל הַמַּיִם, כַּד אָחִיד בְּאִשָּׁא אֲתִמַּר בֵּיה (שם) קוּל יְהוָה חָצַב לְהַבּוֹת אֵשׁ, כַּד אָחִיד בְּרוּחָא אִיהוּ (מ”א יט יא) רוּחַ חֲזַק מִפָּרֶק הָרִים וּמִשֹּׁבַר סְלָעִים, וְעַלֵּיהּ אֲתִמַּר קוּל יְהוָה שׁוֹבֵר אַרְזִים.

וּתְלַת נְקוּדֵין אֵינּוֹן לְקַבֵּל אֲמִ”שׁ, וְאֵינּוֹן חֲשִׁ”ק, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (דברים י טו) רַק בְּאַבְתִּיךָ חֲשַׁק יְהוָה, וְאֵינּוֹן חֲלִ”ם שְׁבִ”א קִמִ”ץ, קִמִ”ץ לִימִינָא קוּל יְהוָה עַל הַמַּיִם, וְכַד רוּחָא אָחִיד בֵּיה דְאִיהוּ חֲלִ”ם, אֲתִמַּר בֵּיה (בראשית א ב) וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם, שְׁבִ”א אִיהוּ בְּאֵשׁ, וְכַד אָחִיד בֵּיה רוּחַ, אִיהוּ רוּחַ חֲזַק מִפָּרֶק הָרִים וּמִשֹּׁבַר סְלָעִים, מִסְטָרָא דְגְבוּרָה דְאִיהוּ תְקִיף, כַּד אָחִיד בֵּיה רוּחָא דְאִיהוּ חֲלִ”ם בֵּין קִמִ”ץ שְׁבִ”א דְאֵינּוֹן מִיָּא וְאִשָּׁא, דְאֵינּוֹן תְּרִין דְרוּעִין, דְאִית בְּהוֹן יַד יְמִין יַד שְׂמָאל דְאֵינּוֹן כ”ח פְּרָקִין, אֲתִמַּר בְּהוּ קוּל יְהוָה בִּפְתָּה, כַּד הָאִי רוּחָא אָחִיד בְּעִמּוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא, אֲתִמַּר בֵּיה קוּל יְהוָה בְּהִדָּר, כַּד אָחִיד בְּתִרִין שׁוֹקִין דְאֵינּוֹן צַר”י, אֲתִמַּר בְּהוֹן קוּל יְהוָה יְחוּלֵל אֵילוֹת, דְאֵינּוֹן תְּרֵי עוּזֵי דְאֵיִלְתָּא, תְּרִין אַחִים אִישׁ בְּאַחִיהוּ יְדוּבְקוּ.

וְהָכָא רְזָא דִיבּוּם, דְאִם יְפּוּל אַחִיו הָא תְּנַיִנָּא דִיּוֹקִים לֵיהּ, וְרְזָא דְמִלָּה (איכה א יג) נְתַנְנִי שׁוֹמְמָה כָּל הַיּוֹם דְרו”ה, וְדָא הו”ד, דְאֲתִמַּר בֵּיה (בראשית לב לג) כִּי נָגַע בְּכַף יָרֵךְ יַעֲקֹב, בְּכַף דִּילֵיהּ, שְׁכִינְתָּא דְוָה אִיהִי בְּגִלּוּתָא, בְּגִין דְפָּרַח מִנִּיהּ יָרֵךְ דְאִיהוּ ו’ מִן ה’, וְאֲשֶׁתְּאֲרַת אִיהִי ד’ דִּילָהּ (דלה), קוּל יְהוָה יַחֲלֵל מִדְבָּר דָּא חִיר”ק וְדָא צַדִּיק, כַּד רוּחַ אָחִיד בֵּיה אִיהוּ יַחֲלֵל מִדְבָּר, שְׁבַע קָלִין לְקַבֵּל שְׁבַע שְׂמֵהוֹן אַבְגִּית”ץ כו’.

רוּחַ סְלִיק בְּאוּיר דְאִיהוּ כְּתֵר עֲלָאָה אוּיר קְדָמוֹן, אֵשׁ סְלִיק לְגַבֵּי ה’ דְאִיהוּ אֵימָא וְאִתְעַבִּיד אִשָּׁה, מִים סְלִיק לְגַבֵּי י’ וְאִתְעַבִּיד יַמִּים, וְדָא חֲכָמָה, וְהָכִי נַחְתִּין לְגַבֵּי נֶצַח וְהוּד יְסוּד, מְלָכוֹת מְאָנָא דְכִלְהוּ, וְאִיהִי עֶפֶר כְּלִילָא מְכֻלְהוּ, וְאִיהִי כְּלָלָא דְכָל אַתּוּן דְאֵינּוֹן מְאָנָא לְנְקוּדֵין, וְעַל אֵלִין שְׁבַע קָלִין אֲתִמַּר (שמות כ יח) וְכָל הָעָם רֹאִים אֶת הַקּוֹלֶת, וְעַל תְּלַת גְּנִיזִין אָמַר (דברים ד יב) קוּל דְבָרִים אַתֶּם שׁוֹמְעִים, בַּת קוּל דְכִלְהוּ שְׁכִינְתָּא תְתָאָה.

תָּא חֲזִי תְלַת נְקוּדֵין אֵינּוֹן, חִירָק חֲלָם שָׂרָק, חֲלָם, קוּצָא דִי לְעִילָא אִיהוּ חֲלָם, קוּצָא דָאֵת י’ לְתַתָּא אִיהִי חִירָק, גּוּ אֲמַצְעִיתָא אִיהוּ שׁוֹרָק, כַּד אֵינּוֹן תְּלַת כְּחָדָא, אֵינּוֹן סְגוּלְתָא וְאֵינּוֹן שְׁלִשְׁלַת וְאֵינּוֹן שַׁר”ק וְאֵינּוֹן סְגוּ”ל,

[תיקוני זוהר - דף קה ע”א]

כְּתֵר עַל חֲכָמָה וּבִינָה אִיהוּ סְגוּלְתָּא חֲלִ”ם עַל צַר”י, סְגוּ”ל אִיהוּ נְקוּדָה תְּחוּת צַר”י, חֲסֵד גְבוּרָה, תְּפָאֲרַת לְתַתָּא, נֶצַח הוּד, יְסוּד בְּאֲמַצְעִיתָא אִיהוּ שָׂרָק, וְהָכִי כַּד

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

תפארת באמצעיתא איהו שלשלת, שב"א איהו תרין נקודין, כד אתגבר מיא על אשא או אשא על מיא, או כד אינון יסוד על מלכות, כל ספירה דא על גבי דא בכל אתר איהו שב"א, ורזא דמלה, את המאור הגדול ואת המאור הקטן, כד אינון שוין הוו צר"י, את שני המאורות הגדולים, וכל נקודין אינון דבור ואתוון הבל הבלים, דתליין מן ה"ה, ואינון אתוון רברבן, ואתוון זעירן, (נקודין מי' בת קול ודאי, קלין אינון מן ו', ואינון אתוון ונקודין), וטעמי כלילן בהו, (נ"א נקודין מתלבשין במיא בימינא, דאתמר הרוצה להחכים ידרים), אתוון מן ה' ה', נקודין מן י', טעמי מן ו', נקודין (דף קה ע"א) מתלבשין במיא בימינא, דאתמר ביה הרוצה להחכים ידרים, אתוון מתלבשין באשא בשמאלא, ועלייהו אתמר קול יהו"ה חצב להבות אש דאינון הבלים, טעמי מתלבשין באיירא באמצעיתא, וטעמי אינון מסטרא דכתר, ונקודין מסטרא דחכמה, ואתוון מסטרא דבינה, (דבגינה) ומתלבשין במיא אשא ורוחא, דאינון חסד גבורה תפארת, והכי מתלבשין בנצח הוד יסוד, מלכות מאנא דכלהו, כלילא מפלהו.

איהי פה דמינה הבלים נפקין וקלין ודבורין, פלהו אתכלילן בה, ואיהי לב דכלהו בה אתכלילן, ומינה נפקין דפיקו דרוחא לכל ערקין דדרועא, כד רוחא דפיק במיא דאיהו לימינא, אתמר ביה (שיר ה ב) קול דודי דופק פתחי לי אחותי, להיא דאתמר בה (משלי ז ד) אמור לחכמה אחותי את, וכד דפיק לשמאלא דאיהו אשא, אתמר בה רעיתי, דביה אתוקד בכמה רשפי"ם דאינון שרפי"ם, דאתמר בהון (שיר ח ו) רשפיה רשפי אש שלהבת י'ה.

מסטרא דעמודא דאמצעיתא יונתי תמתי, בגין דאיהי דרגא דיעקב דאתמר ביה (בראשית כה כז) ויעקב איש תם, ודפיקו דיליה תמן במשקל, לא סליק ולא נחית, די במיא נחית לגבי צדיק נביעו לגביה באריכו, וסליק ביה באריכו דתקיעה, באשא איהו דפיקו בשברים בתבירו, ובעמודא דאמצעיתא נחית (נ"א אחיד) בתרוייהו שלשלת, בינוני ודא תרועה, קול דממה דקה לגבי שכינתא תתאה, תמתי, תם ההוא דפיקו בגין דהביאו לה בחשאי.

וכד שכינתא איהי בגלותא אתמר בה (שיר ה ב) אני ישנה ולפי ער, כד איהי ישנה לית בה דפיקו, בגין דקודשא בריך הוא דאיהו קול דפיקו דילה אתרחק מינה, הדא הוא דכתיב (תהלים לט ג) נאלמתי דומיה החשתי משוב, למה נאלמתי, מי"ה דאיהו דומיה דאתרמיז באלהי"ם, דאיהו ל"ב אלהי"ם דמעשה בראשית, דדפיק רוחא דקודשא דאתמר ביה (בראשית א ב) ורוח אלהי"ם, בגין דהחשתי משוב דאיהו קול, בההוא זמנא אשתארת בת יחידה בלא קול, ובגין דא לית בת קול בגלותא, ובגין דלית בת קול בגלותא הביאו לה בחשאי, ובגין דא צלותא איהי בחשאי, אף על גב דרזין סגיאינ אית הכא, שבעין אנפין אית לאורייתא.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ובהוא זמנא לית לה דפיקו דאיהו כגוונא דנקודי דמנקדין בדפיקו דאצבעאן דאינון עשר, דבהון מנקדין בדפיקו דרוחא, ואינון מנקדין בנימין דכנור דדוד, דפיקו איהו כגוונא דקלא דסליק בנגונא, לקבל עשרה דפיקין דאסתכל אסיא בדפיקו, עבד דוד עשרה מיני נגונים בתלים, ארבעה אינון (שיר ה ב) אחותי רעיתי יונתי תמתי לקבל יהו"ה, עשרה דפיקין לקבל יוד הא ואו הא, דפיקו נפיק מאדנא שמאלא דלבא, ודא הוא רוח צפוני דהוה מנשב בכנור דדוד דהוה מנגן מאליו, וכל ערקין וורדי גופא דאינון דפקין, מלבא אינון (נ"א הוה) דפקין, ורזא דמלה (יחזקאל א יב) אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו.

[תיקוני זוהר - דף קה ע"ב]

כבד הוא סמאל'ל הוא עשו, דלית ביה רוחא דקודשא, לא דפקין ערקין דיליה, ובגין דא לא שריא שכונתא באומין דעלמא, ובגלותא דאסתלק רוח דקודשא, דאתמר ביה (ישעיה יא ב) ונחה עליו רוח יהו"ה וגו', לית דפיקו בלבא דאיהי שכונתא, ובגין דא אתמר בה (שיר ה ב) אני ישנה ולבי ער, ולית בת קול בפומא (דהוה סלקא), (נ"א דבה סליק) קלא ברוחא בתקיעה באריכו, ובשברים בתבירו, ובתרועה שלשלת קלא בינונית לא באריכו ולא בקצירו, בת קול איהי קול דממה דקה זעירא, קלא נמוכה בחשאי, דהא קול באשה ערוה. וכד ייתי משיחא נחית רוחא דקודשא עליה, ומיד איהי אמרת קול דודי דופק, דפיקו סליק ונחית, סליק ה' עלאה (דף קה ע"ב) לגבי י', ונחית ה' תתאה לגבי ו', דאיהו קרבן ליהו"ה, קרבן עולה ויורד.

ורזא דמלה (משלי ג יט) יהו"ה בחכמה יסד ארץ פונון שמים בתבונה, באבא דאיהו י' יסד בריתא דאיהי ה' זעירא, דעלה אתמר (בראשית לו יא) ואביו שמר את הדבר, באימא דאיהי ה' עלאה פונון שמים דאיהו ו', ואיהו בן י"ה, וכד יהון מתקרבין אתוון אב עם אם בן עם בת כל חד בבת זוגיה, ה' עלאה (סליק) לגבי י', ה' (תתאה) נחית לגבי ו', האי איהו קרבן עולה ויורד, בהווא זמנא (יחזקאל לו ז) ותקרבו עצמות עצם אל עצמו, ורזא דמלה (בראשית ב כג) עצם מעצמי ובשר מבשרי, עצם מעצמי דא י' עם ה', ובשר מבשרי דא ו' עם ה', (שם כד) ועל בן יעזב איש את אביו ואת אמו וגומר.

ובגין דא פד סליק ה' לגבי י' אתמר בה (ויקרא ו ב) זאת תורת העולה היא העולה, דהיא (דהוה) סליקת לגבי אבא, וכד נחיתת לגבי ברא אתמר בה (שם ה) ואש המזבח תוקד בו, אתוקד ביה בשלהובין דרחימו, והכי כד נחית ו' לגבי ה' דיליה, וי' סליק לגבי ה' דיליה, בהווא זמנא (בראשית כח יב) והנה מלאכי אלהים עולים ויורדים בו, כל אלין דפיקין דשאר ערקין, והכי אוקמוהו סלקין תרין ונחתין תרין, סלקין תרי י"ה דא לגבי דא, ונחתין תרי ו"ה דא לגבי דא.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ועוד סלקין תרי רוחא ואשא, דאינון קלין וסלקין בדפיקו, ונחתין תרי מיא ועפרא, דאינון כבדין בדפיקו, ואינון מיכאל גבריאל נוריא רפאל, מיכאל מיא, גבריאל אשא, נוריא רוחא, רפאל עפרא, י ברישא, ה'ה בידין, ו' בגופא, ה'ה הבל סליק הבל נחית, הבל סליק דא ה' עלאה דסליק לגבי י' דאיהו עשר אמירו, ובמאי סליק בקלא דאיהו ו',

והבל נחית דא ה' תתאה דנחית לגביה ואתעבדת דבור, קריבו דכל הבלים וקלא ודבורא איהו פ'ה, דאיהו בחושבן מיל'ה, כליל כלא, איהו קריבו דאדנ' בעמודא דאמצעייתא קרבן ליהו'ה, ודא שכנינתא תתאה, ואיהי (ואיהו) יחודא דאתוון יהו'ה בצדיק, דאיהו אות ברית, וזכאה איהו מאן דקריב אתוון אלין בצלותין, דאיהי קרבנא דקודשא בריה הוא שכנינתא דיליה בפיומי, זכאה איהו מאן דמיחד לון בקריאת שמע ובצלותיה, דקריבו דלהון ודאי בעמודא דאמצעייתא, יחודא דלהון בצדיק, ומאן איהו דמיחד כלא ומקרב כלא עלת העלות.

אדהכי הא סבא קא אנדמן ליה דתוה נהיר עלמין רבי פנחס בן יאיר שמייה, ואמר רבי רבי, ודאי קריבו דארבע אתוון ויחודא דלהון בעמודא דאמצעייתא, וקריבו ויחודא דלהון הכי הוא בצדיק, ובתרין דרגין מיחדין לון ישראל, בקריאת שמע דערבית ושחרית, ומקרבין לון בצלותא דשחרית וערבית, ודא קרבן עולה ויורד, ה' עולה בעמודא דאמצעייתא, ו' יורד בצדיק, אף על גב דכלא קשוט, עולה ויורד ה' באת י', ה' באת ו', מיד דאמר מלין אלין פרח.

[תיקוני זוהר - דף קו ע"א]

אמר רבי שמעון לחבריא, זכאה חולקנא דעלאין ותתאין אינון באסכמותא לסייע לן, האי איהו דאוקמוהו מארי מתניתין דבר נש דאשתדל בפולחנא דמאריה דכל בריין דעלמא אינון בסיעתא דיליה, כמה דאוקמוה כל העולם פלו לא נברא אלא לצוות לזה, ואפילו שרפים וחיות ואופנים לא אתבראו אלא לסייעתיה, וכד בר נש אפיק הבלים ודבורים בצלותיה, כמה עופין פתחין גדפיהו ופימיהו לקבלא לון, הדא הוא דכתיב (קהלת י) כי עוף השמים יוליך את הקול ובעל כנפים יגיד דבר, ונטיל קודשא בריה הוא אלין מלין ובני בהון עלמין, דאתמר בהון (ישעיה סו כב) כי כאשר השמים החדשים והארץ החדשה אשר אני עשה, ורזא דמלה (שם נא טז) ואשים דברי בפיה ובצל ידי פסיתיה, לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. (דף קו ע"א) אל תקרי עמי אלא עמי בשותפו.

אדהכי הא סבא קא נחית פתח ואמר (שיר ה ב) אני ישנה ולבי ער, אני ישנה מרחמיא דאתרחק מני, ולבי ער כד אתיא לגבי, לכלה דהות נשואה לחתן, ואתרחק מינה, נפלת בבי מרעא, ואתכנשו כל אסיין לגבה, ולא הו יכלין למנדע

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

מרעא דילה, אסיא קרטנא הוה תמן דהוה אשתמודע בדפיקו, בעשרה מיני דפיקין דבעי לאסתכלא בהון אסיא, לקבל עשר אצבעאן, ולא הוה אשתמודעאן במרעא דילה אלא הוא, דכמה משקין וריחין טבין מתפוחין, דאתמר בהון (שם ז ט) וריח אפך פתפוחים, וכמה משקין מעסים רמונים הוה משקין לה אסיין אחרנין, ולא הוה מהניין לה, עד דאתא (דהאי) אסיא קרטנא אסתכל בדפיקו דילה, ואיהי אשתמודעא באסיא, ואמרת (שם ה ב) קול דודי דופק, ואיהו אמר פתחי לי, פתחי לאת י' דאיהי עשרה מיני דפיקו, קול דודי דופק דא ו' דפיק לתרעא, בשית (דפיקין) פרקין דדרועין, ורוא דמלה (שם יד) ידיו גלילי זהב ממולאים בתרשיש, בתר"י ש"ש, בתרין דרועין שית פרקין, וכלהו רמיון במלת בראשית דאיהו בר"א שי"ת.

ועליהו אתמר פתחי לי באת ב', (תהלים קיח יט) פתחו לי שערי צדק, (שם כד ז) שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד, ובגין דא פתחי לי באת ב', (שם קיח כ) זה השער ליהו"ה, ודא את ב' מן בראשית, אחותי באת א' מן בראשית, רעיתי באת ר' מן בראשית, יונתי באת י' מבראשית, תמתי באת ת' מן בראשית, שראשי באת ש' מן בראשית, (נמלא טל, רוא דמלה יהו"ה אח"ד דסליק לחשבן ט"ל), דבר אחר נמלא ט"ל באלהי"ם, וביה איהי מליא"ה, באן אתר ביומא שביעאה דאיהו שתיתאה, ועל רישיה י' עטרה כלילא מעשרה, י' איהי טפה דאתמשכת מן מוחא לגבי ה' אפיקי מים, ו' רוחא דנפיק מאזן שמאלא, רוח צפונית דהוה נפיק מאזן שמאלא דלבא, והוה מנשב בכנור דדוד והוה מנגן מאליו, ועליה אתמר קול דודי דופק, דבקדמיתא אמרת ה' זעירא אני ישנה מן י"ה, עד דאתער ו' לגבי דאיהו רוח, ומיד קול דודי דופק בשית אתוון מן בראשית, דאינון לקבל שית תיבין דיחודא, ואינון לקבל שית יומי בראשית.

ועוד פתחי לי ביומא קדמאה דאיהי ימינא, דעליה אתמר (שם קמה טז) פותח את ידיה ומשביע לכל חי רצון, ידיה יודיה, דא י' דאיהו לימינא, אחותי ביומא תניינא דתמן ה', יונתי ביומא תליתאה דתמן ו', שראשי נמלא טל ביומא רביעאה (נ"א תליתאה), דאיהו פללא דיו"ד ה"א וא"ו דאיהו חושבן ט"ל, ודא איהו גופא וברית דחשבינן חד בחשבון, דאיהו וא"ו דסליק אח"ד, ו' עלאה עמודא דאמצעיתא, ו' תתאה צדיק, א' אחזי על תרוייהו דאינון חד.

סדר הלימוד ליום יט אלול [יום 344 בשנה]

[תיקוני זוהר - דף קו ע"ב]

בהאי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלויתא ברחמי - [דף 3752]

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

קְצוּצוֹתַי אֵלַי שִׁית קְצוּצוֹת דְּאִינוּן ה'א, שִׁית פְּרָקִין דְּכִלְיָן בְּתַרְיִן שׁוֹקִין, דְּאִינוּן יוֹם חֲמִישִׁי וַיּוֹם שֵׁשִׁי, דְּעִלְיֵהוּ אֲתַמַּר (שיר ח טו) שׁוֹקִין עֲמוּדֵי שֵׁשׁ, רְסִיסֵי לִילָה דָּא שְׁכִינְתָּא תַתָּא פְּלִילָא מִיּוֹד ה'א וְא'וֹ ה'א, וְאֲמַאי אֲתַקְרִיאַת לִילָה, דְּאִיהִי לִיל שַׁבַּת לִיל שְׁמוֹרִים, דְּאִיהִי וְדַאי לִיהוּ'ה, בְּהוּצִיאוּ אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם. וְעוּד אֲנִי יִשְׁנָה בְּמִשְׁנָה, וְלִבִּי עַר בְּאוּרִייתָא, דְּאֲתַמַּר בְּה (שם ב יג) הַתְּאַנָּה חֲנֻטָּה פְּגִיָּה, דְּאִינוּן תְּלִמְיָדֵי חֲכָמִים בְּל"ב נְתִיבוֹת פְּלִיאוֹת חֲכָמָה, בְּל"ב אֱלֹהִים דְּעוּבָדָא (דף קו ע"ב) דְּבְרָאשִׁית, בְּל"ב דְּאִיהוּ ב' מִן בְּרָאשִׁית ל' מִן לְעֵינֵי כָּל יִשְׂרָאֵל, (שיר ב יג) וְהַגְּפָנִים סְמָדָר נִתְּנוּ רִיחַ אֵלַי בְּעֵלֵי מִצְוֹת, קוּמִי לָךְ רַעֲיָתִי יִפְתִּי וְלִכִּי לָךְ קוּמִי לָךְ בְּאוּרִייתָא דְּבִכְתָּב, יִפְתִּי וְלִכִּי לָךְ בְּהִלְכָּה אוּרִייתָא דְּבַעַל פֶּה, וְעוּד אֲנִי יִשְׁנָה בְּתַלְתָּ מֵאָה וְשִׁתִּין וְחֲמֵשׁ פְּקוּדִין דְּלֹא תַעֲשֶׂה, כַּחֲשׁוֹבֵן אֲתוּוֹן יִשְׁנָה, וְלִבִּי עַר בְּרַמ"ח פְּקוּדִין דְּעֵשָׂה כַּחֲשׁוֹבֵן וְלִבִּי וְר' מַעַר, רְמֹז דְּאֲתִייהִיבוּ מִימִינָא וּמִשְׁמַאלָא, מֵאִי ע' מִן עַר דְּאִיהוּ בְּתוֹסַפֶּת, דָּא עֲמוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא, דְּאֲתַמַּר בֵּיה (דברים לג כח) עֵין יַעֲקֹב, דְּאִיהוּ עֲמוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא דְּכִלְיָן פְּקוּדִין דְּעֵשָׂה וְלֹא תַעֲשֶׂה. דְּאֲתִייהִיבוּ מִימִינָא וּמִשְׁמַאלָא בֵּיה כְּלִילָן.

וְעוּד קוּל דוּדֵי דוּפֶק דָּא עֲמוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא, דְּאִיהוּ תוּרָה כְּלִיל תְּרִי"א, דְּאֲתִייהִיב מִתְּרִין דְּרוּעִין דְּתַמְן אָבָא וְאִמָּא דְּאִינוּן י"ה, וּבְהוֹן אֲשֶׁתְּלִים תוּרָה דְּאִיהוּ ו' כְּלִיל תְּרִי"ג, ה' תַתָּא אוּרִייתָא דְּבַעַל פֶּה כְּלִילָא מְפִלְהוּ אֲתוּוֹן, וּבְה אֲשֶׁתְּלִים יְהו"ה.

וְעוּד אֲנִי יִשְׁנָה, שְׁנִיָּה וְדַאי לְחֲכָמָה דְּאִיהִי י', כַּד אֲתַרְחַק מִינִי רַחֲמֵי דְּאִיהוּ ו', וְרָזָא דְּמִלָּא (משלי ג יט) יְהו"ה בְּחֲכָמָה יֶסֶד אֶרֶץ כּוֹנֵן שָׁמַיִם בְּתַבּוּנָה, בְּחֲכָמָה דְּאִיהוּ אָבָא י', יֶסֶד בְּרֵתָא דְּאִיהִי אֶרֶץ, ה' זַעֲרָא הָאֶרֶץ וְדַאי, כּוֹנֵן שָׁמַיִם דָּא ו', בְּתַבּוּנָה דָּא אִימָא עֲלָאָה, דְּבִינָה אֲתַקְרִיאַת לְעִילָא כַּד אִיהִי עִם בְּעֵלָה, תַבּוּנָה אֲתַקְרִיאַת לְתַתָּא כַּד אִיהִי עִם ו', דְּאִיהוּ בֵּן, ו', וְת' דְּאִיהוּ תַפְּאֶרֶת, אֲשֶׁתְּאַרְתָּ אִיהִי ה' עֲמִיָּה, וּבְהִהוּא זְמַנָּא דָּאֵת י' אִיהוּ עִם אִימָא, וְאִיהוּ מְרַחֵק מִינָה, אֲתַמַּר בְּה אֲנִי יִשְׁנָה (ואִיהִי שְׁנִיָּה לָה).

וְעוּד יִשְׁנָה בְּגִלוּתָא, דְּלֹא דְּפִיק בְּה, וּבְהִהוּא זְמַנָּא דִּיִּתִי בְּעֵלָה, קוּל דוּדֵי דוּפֶק דְּאִיהוּ ו' רַחֲמֵי דִילָה, רוּחַ צְפוּנִית נְפִיק לְגַבָּה דְּנִשְׁיב בְּכַנּוּר דְּוֹד, וְרוּחַ דְּרוּמִית מְסֻטְרָא דִימִינָא, וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם, דְּאִינוּן מַיִם מְסֻטְרָא דְּחֶסֶד דְּתַמְן חֲכָמָה.

[תקוני זוהר - דף קז ע"א]

וּבְזְמַנָּא דִּיִּתִי פּוּרְקָנָא, דְּפִיקוּ סְלִיק וְנַחֲת כְּגוּוּנָא דְּקֶרְבֵּן עוֹלָה וְיוֹרֵד, סְלִיק ה' עֲלָאָה לְגַבִּי י', וְנַחֲת ה' תַתָּא לְגַבִּי ו', וּמָה דְּהוּה יְהו"ו, אֲתַחֲזֵר יְהו"ה, אָבָא עִם

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אימא, ברא עם ברתא, ובגין דא אמר נביאה (ירמיה ט כב) כה אמר יהוה אל יתהלל חכם בחכמתו, דאיהו לימינא בזמנא דקודשא בריך הוא מרחקא משכינתיה, ואל יתהלל הגבור בגבורתו, דתמן גבורה בצפון ותמן עותרא, הדא הוא דכתיב (איוב לו כב) מצפון זהב יאתה, ובגין דא ואל יתהלל עשיר בעשרו, (תמן לצפון שנאמר מצפון זהב יאתה), בזמנא דאת ו' מרחקא מה' דיליה, פי אם בזאת יתהלל המתהלל השפל וידוע אותי פי אני יהוה וגומר, כד יהא יהוה כדקא יאות כל אות בחברתה, הדא הוא דכתיב (בראשית ב כג) עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה פי מאיש לקחה זאת. על פן יעזב איש את אביו ואת אמו, דא חכמה אביו, ובינה אמא, הדא הוא דכתיב (משלי ב ג) פי אם לבינה תקרא, ודבק באשתו דא ו' בן, ולבתר דאתדבק באתתיה דאיהו ה' והיו לבשר אחד, ודא איהו קרבן עולה ויורד, קרבן קריבו דאתוון דמתקרבין י' עם ה' ו' עם ה', ובגין דא קרבן ליהוה, דאתקריבת אתתא לבעלה, הדא הוא דכתיב (ויקרא א ב) אדם פי יקריב מכם קרבן ליהוה, מאי אדם דא יו"ד ה"א וא"ו ה"א, דאיהו קריבו דאתוון, ומאן קריב (דף קז ע"א) לגבי אתוון, דא עלת על כל העלות. בההוא זמנא דפיקו נחית וסליק מארבע דפיקין לעשר, דפיקו בארבע אתוון, סליק באשא ורוחא, ונחית במיא ועפרא, ורזא דמלה (בראשית כח יב) והנה מלאכי אלהים עולים ויורדים בו, עולים תרי ויורדים תרי, ואינון מים קמ"ץ, שב"א אש, חל"ם רוח, שור"ק עפר מאנא דכלהו, בגין דקמ"ץ דאיהו מים י', ביה סליק ה' דאיהי לשמאלא דאיהי שב"א אש, ואמאי סליק ה' בקמ"ץ, בגין דתמן י' דאיהי חכמה, כמה דאוקמוהו הרוצה להחכים ידרים, ויהון י"ה בימינא, ה' איהי עם אבא, ואיהי ארץ, נחית לשמאלא דתמן רוחא דאיהו חל"ם, דאיהו רוח דנשיב באזן שמאלא דלבא, ויהון ו"ה בשמאלא לקבל לבא, בההוא זמנא (יחזקאל א כ) אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו.

כל נביאיא מתנהגין אבתריה, כערקין דלבא דמתנהגין כלהו בתר רוחא דלבא, ומאי ניהו שמ"ה דא מש"ה, דאתמר ביה (קהלת א ו) הולך אל דרום וסובב אל צפון וגומר, ולבתר דסלקין תרין ונחתין תרין, סלקין (ארבע) דפיקין לעשרה, פגוונא דא יוד הא ואו הא, באת י' סליק ה', ובאת ו' ה' תניינא, בא' סליק י', דאיהו בעשר אצבעאן דידין ובעשר אצבעאן דרגלין, כל אתוון סלקין בוא"ו דאיהו אח"ד, כחשבון אר"ץ, דאיהי שכינתא, סליקת לנקודי לחושבון זעיר דחנוף, קמ"ץ י"ד, פתח כ', צרי י"ב, שבא ו', סגול ח"י, חלם ט"ו, חרק י"א, חירק ב' י"ב, שרק ו', שורק עם ו' י"ב, (נ"א מאי ניהו שורק איהו ארץ), לחשבון זעיר דחנוף, והאי איהו חשבון לכל נקודין לחשבון זעיר.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אמר ליה והא אתוון דיהו"ה דאינון קרבן עולה ויורד, מאן סליק בקדמיתא ומאן נחית, ו' נחית בקדמיתא לגבי ה', ולבתר סליק י' לגבי ה' עלאה, דהכי אוקמוהו מארי מתניתין, לא אבא בירושלים של מעלה וכו', לא ייעול י' בה' עלאה דאיהי ירושלים דלעילא, עד דיעול ו' בה' דאיהי ירושלים דלתתא

אדהכי הא סבא דסבין קא נחית, ואמר רבי רבי, הא פלה איהי בבי מרעא מרחימהא, צריך לאתערא בדפיקו דילה יתיר, דהא קול דודי דופק, קול רחימהא, דפיק לגבה בתקיפו סגי לארבע סטרין, הדא הוא דכתיב כה (יחזקאל לו ט) אמר יהו"ה מארבע רוחות באי הרוח, מסטרא דאזיר קדמאה דאיהו קדמון על פלא, דפיקו דרוחא איהו לת, מסטרא דחכמה איהו קר, מסטרא דאימא איהו בחמימו סגי, בגין דאזיר קדמאה נטיל בעמודא דאמצעיתא ונטיל בצדיק, וחכמה דאיהו קר נטיל בחסד ונצח, ואימא דאיהי חמימא נטילת בגבורה והוד, ומסטרא דשכינתא תתאה איהי יבש, דאיהי ארץ, דאתמר בה (בראשית א י) ויקרא אלהים ליבשה ארץ, והא אינון ארבע וסלקין לעשר, כגוונא דארבע אתוון דאינון יהו"ה, דסלקין לעשר יוד הא ואו הא.

ולתתא מיכאל גבריאל נוריא"ל רפאל, אינון לבושין לארבע רוחין, דאתמר בהו (ישעיה יא ב) רוח יהו"ה, רוח חכמה ובינה, רוח עצה וגבורה, רוח דעת ויראת יהו"ה, רוח יהו"ה דא אזיר קדמאה, רוח חכמה ובינה תרין ספירן אבתריה, רוח עצה וגבורה ימינא ושמאלא, רוח דעת ויראת יהו"ה דא עמודא דאמצעיתא ומלכות.

[תיקוני זוהר - דף קז ע"ב]

והריחו ביראת יהו"ה דא ריח נוח, ומאי ניהו ריח נוח דא צדיק דביה נייחא, דנח איש צדיק, אשה ליהוה דא נצח והוד, עליהו אתמר (במדבר כח ב) את קרבני לחמי לאשי, אשי יהו"ה אתקריאו, עליהו אתמר (שיר ב ה) סמכוני באשיות, (ישעיה כד טו) על פן באורים כבדו יהו"ה, (שיר ז ט) וריח אפך כתפוחים, (משלי כה יא) תפוחי זהב במשכיות כסף, ואינון תרי אופני המרכבה, דתלת דרגין אינון, שרפים וחיית ואופני קדש, שרפים תרין דרועין ימינא ושמאלא, חיות גופא וברית, אופנים תרין (דף קז ע"ב) שוקין, מרכבה דכלהו שכינה, בגין דאינון שית תיקונין מסטרא דאת ו', דאיהו רוחא קדישא (נ"א דקודשא ברוך הוא). דדפיק ומנשיב בכלהו.

מלכות מרכבה דילה פלילא מארבע רוחין, ודא איהו רזא דו פרצופין, דאינון עשרה דפיקין, דאינון ה' דנפיק מלבא, דאיהו הבל ה' ל"ב, ד' ארבע מחנות, ד' חיות לפסא, ו' שית דרגין, דאינון שש מעלות לפסא, דמתמן כל נשמתינ בארץ

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אצילות, ולא איהו האי פרסיא בארחה בריאה, אלא בארחה אצילות, דשכינתא
עלאה איהו כסא כבוד מרום מראשון (ירמיה יז יב) דאיהו מלכות

ובהון יהה"ו ההי"ו (ס"א ההו"י) אתלבש בשית ספירן, דאינון שש מעלות לפסא,
י אתלבש בחכמה וסליק לעשרה, דאינון עשר גלגלים דכרסיא, א לעילא דמות
כמראה אדם עליו מלמעלה, ודא אויר קדמון, ה' זעירא איהו לימינא, וחכמה
לימינא נטיר לה, ובהאי אתר יהו"ה בחכמה יסד ארץ, (משלי ג יט) ה' לשמאלא אש
על לבא, ו' רוחא דנשיב לגבה, ובעי רחמי מינה דלא אוקידת עלמא, בגין דגרמי
לה דאתרחקא מבעלה, ומאריך רוגזהא.

ולזמנין דייתי פורקנא, אתמר לגבי ו' דאיהו דרגא דמשה, מוליק לימין משה
(ישעיה סג יב), לסמכא ה' דיליה בימינא, ודא איהו חי יהו"ה שכבי עד הפקר, בקר
דאברהם, י' אזיל לשמאלא וזקיה לה' דיליה, ודא איהו קרבן עולה ויורד, ורזא
דמלה, יעקב בהאי אתר שפל את ידיו, ולחכימא ברמיזא.

אתחזר י"ה לשמאלא, דאינון שמור, ו"ה לימינא דאינון זכור, ודא איהו זה שמי
וזה זכרי (שמות ג טו) י"ה עם שמי" שס"ה לשמאלא, ו"ה עם זכר"י רמ"ח לימינא,
בפסח יהון ו"ה לימינא, בראש השנה י"ה לשמאלא, שבועות אחיד בתרוייהו ודא
עמודא דאמצעיתא, הדא הוא דכתיב (בראשית כט כז) מלא שבוע זאת ונתנה לך גם
את זאת, ביה אשתלים יהו"ה, ועם כל דא לא יהא שלם אלא בבת זוגיה דאיהי
אדנ"י, ובאן אתר בסופה, דאיהו כ"ו ה"ס דאיהי יאהדונה"י, ורזא דמלה ויבא
יעקב שלם (שם לג יח) ביהו"ה, מיד ויבן לו בית דא סופה, כמה דאת אמר (שם יז)
ויעקב נסע ספתה ויבן לו בית.

בההוא זמנא, מה דהוה אני ישנה בגלותא, דאסתלק דפיקו דילה שלימו דילה,
בההוא זמנא אתמר בשכינתא ולבי ער, לאתערוותא דפורקנא, ובההוא זמנא נשיב
רוחא דקודשא בה, דבזמנא דרוחא דקודשא לא נשיב רוח סערה נשיב, באודנא
שמאלא דלבא, ויכיל למטעי עלמא

והאי איהו דאתמר ביה (יחזקאל א ד) והנה רוח סערה באה מן הצפון, דסעיר
גופיה דבר נש, דאתמר ביה (ירמיה א יד) מצפון תפתח הרעה, ובההוא זמנא שלטין
בעלמא כל רוחין ושדין ומזיקין בישין דמחבלין עלמא דאינון מלאכי חבלה, ודא
דפיקו דמרעא דסליק באשא דגיהנם דאיהי מרה, ומחמם לגופיה דבר נש, וביה
וימררו את חיהם, (שמות א יד) דאברין דאינון ישראל, בעבודה קשה דא כבד,
דאיהו כבד על ערקין (דמרה) דדמא, בחמר ובלבנים דא ליחא חורא, דאיהי כבדה
על בר נש, ומינה יתון ליה כמה מרעין בישין, דאינון מים תודונים דמתגברין על
אברין דיליה.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ובכל עבודה בשדה דא דפיקו דדמא, דאתמר ביה (בראשית כה כז) איש יודע ציד איש שדה, ומאי ניהו דפיקו דדמא רוח סערה, דאתגבר ביה דמא דערקין דכבד, דאיהו עשו הוא אדם (שם לו א), דערקין דיליה פי רגליהם לרע ירוצו וימהרו לשפוך דם (משלי א טז), אשר עבדו בהם בפרך (שמות א יד), דפיקו במרה אוכמא, דאיהו יבש בריקניא, ובגין דא אתמר ביה בפרך.

[תיקוני זוהר - דף קח ע"א]

וכד אתעבר רוח סערה, כמה דאת אמר (זכריה יג ב) ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ, אתער דפיקו בההוא רוחא, עליה אתמר (תהלים לג ו) בדבר יהוה שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם, בההוא זמנא הבלים דצלותין סלקין ביה ברוחא דקודשא לגבי עילא, ויתערו לגבייהו הבלים עלאין, דאתמר בהו (דף קח ע"א) (דברים ח ג) כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כו', דאיהו הבל דלבא דשכינתא קדישא, להב המזבח, ומיד דסליקת בהבלים דפומייהו דישראל בצלותין, קודשא בריך הוא שאיל בגינה מי זאת עולה מן המדבר (שיר ג ו) מי בזאת עולה ודאי

ובגין דא אית הבל ואית הבל, אית הבל דאתמר ביה (בראשית ד ב) ותוסף ללדת את אחיו את הבל, ואית הבל דצלותין ופולחנין טבין, ואית הבל דמלין בטלין מלין ריקנין, דאתמר בהון (ירמיה י טו) הבל המה מעשה תעתועים בעת פקודתם יאבדו, מאי בעת פקודתם, אלא בזמנא דאתי פורקנא ופקודה לישראל, יאבדו מעלמא, הבל תעתועים דתועים לבני נשא, ורוחא דקודשא שליט בעלמא, דאיהו דפיקו דאתמר ביה (שיר ה ב) קול דודי דופק, דפיקו דסליק בגלגלי ימא, דספינה דאיהי לבא, וכל גלייא עליהו אתמר, (יחזקאל א ב) אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו, ובהון החיות רצוא ושוב, רצוא תרין ושוב תרין, ואינן יהוה, דאתמר בהון (שם לו ט) פה אמר יהוה מארבע רוחות באי הרוח.

שכינתא עלה אתמר (ירמיה ה כב) אשר שמתי חול גבול לים, ואיהו תחומא דכלהו, כגוונא דתחום שבת, וכד רצין גלין בארבע רוחין, מיד דחזיין שכינתא דאיהו חול לב (נ"א לים), דאיהי חול דאסחר לימא, אתמר בהון ושוב, חזראן לאתרייהו, ואלין ארבע רוחין כד נפקי מן לבא, תנועה דלהון איהו לארבע סטרין דספינה, תרין בתרין כנפי ריאה, ותרין בתרין בתי לבא, ותנועה דדפיקו דרוחא עביד תנועתיה, ודפיק בנקודה אחת או תרין או תלת, ואתחור לאתריה, ובנקודין דדפיק אשתמודע דפיקו, לזמנין דפיק זמנא חדא ואתחור לאתריה, ודפיקו דא אשתמודע בנקודין דאורייתא, בההוא זמנא דדפיק בנקודה חדא לתתא איהי חיר"ק, ואם היא לעילא איהי חל"ם, כד איהי באמצעיתא איהו שור"ק, אם היא לעילא אחזי דאתגבר אשא דאיהו חם ויבש ואיהו קל, דעליה אתמר (ויקרא ו ב) זאת תורת העולה, ואם הוא דפיק נקודה לתתא איהו חר"ק, ונחית במיא דאיהו קר

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ולח ואיהו כבד, ואי דפיק נקודה באמצעיתא שר”ק דנשיב (נ”א דנחית) ברוחא על מיא, ואחיד בתרוייהו ואיהו חם ולח.

והאי איהו דנקיד זמנא חדא לעילא ואסתלק דפיקו, או דפיק זמנא חדא לתתא ואסתלק דפיקו, או דפיק זמנא חדא באמצעיתא ואסתלק דפיקו, ואם דפיק תרי זמני דא בתר דא ואסתלק דפיקו, הא אינון צר”י דדפיקו דלהון שוין, אבל דפיק נקודה חדא לעילא ונקודה חדא לתתא דא בתר דא אינון שב”א, ותרין נקודין, אינון אש ומים, ולזמנין דא סליק ודא נחית, כגון את המאור הגדול (לממשלת היום) ואת המאור הקטן (לממשלת הלילה), (בראשית א טז) ולזמנין אינון שוין ואינון שמים אש ומים, ולזמנין דפיק תלת דפיקין חד לעילא ובתריה תניינא באמצעיתא ובתריה תליתאה לתתא, הא תלת יסודין יתערון ביה דאינון אש ומים ורוח באמצעיתא ודא שר”ק, ואם דפיק תרין דפיקין שוין דא בתר דא ונקודה בתר תרין לתתא הא אינון סג”ל, דאינון מים ואש רוח לתתא, ולזמנין דפיקו בפותיא באריכו דא פת”ח, ולזמנין דפיק באריכו ונקיד נקודה אבתריה דא קמ”ץ, באריכו אחזי רחמי.

[תיקוני זוהר - דף קח ע”ב]

אם זכו דפיקו דפיק באלין נקודין תשע, שכינתא מאנא לכלהו עשירית לון, בגין דבה פלילין כל אתוון, ואתוון אינון לגבי נקודין כגופא לגבי רוחא, ובין כל דפיקו ודפיקו (י’ שעוריה דאיהו שיעור קומה), ו’ שעוריה דאיהו שיעור קומה. (דף קח ע”ב) וכד נקודין דפקין ביה, אינון דפקין כלהו דפיקין בנייחא ברחמי, וכד לית תמן ו’ דפקין במהירו, ואינון דינין דפיקין דדוחקא בתר דוחקא, ואינון (ירמיה ל ז) עת צרה היא ליעקב וממנה יושע.

ומאנא דנקודין איהו נפש, נשמתא איהי כתר על כלהו, ומינה כתרין, דאינון טעמי תנועה דנקודין ואתוון, ואיהי תליא במחשבתא, ונקודין תליין באמירה, אתוון בעשייה, ודא איהו אומר ועושה, מסטרא דימינא אמירה, מסטרא דשמאלא עשייה, עמודא דאמצעיתא כליל תרוייהו אומר ועושה, ובמאי אומר ועושה, בהויה, דאתמר בה (בראשית א ג) יהי אור ויהי אור, יהי אור יהי י’ באור ואתעביד אויר דאחיד בתרוייהו בעמודא דאמצעיתא.

ואית דפיקו דעין הדעת טוב ורע, דמהאי אתר יצר טוב ויצר רע, ואיהו רזא דלהט החרב המתהפכת (שם ג כד), דאתהפך ממטה לנחש ומנחש למטה, דפיקו דיצר הטוב אחזי בריאותא ואסוותא דכל אברין, ודפיקו דיצר הרע אחזי מרעא דכל אברין דגופא, וכל מאן דאלים גבר, אי מתגברין זכוון אתהפך מנחש למטה, ומיד מטה כלפי חסד וכל גופא אתסי, ואם מתגברין חובין אתהפך ממטה לנחש ונשיך כל אברין בכמה נשיכין דכאיבין ומרעין, בההוא זמנא אתמר בדפיקו, אין קול

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ענות גבורה ואין קול ענות חלושה קול ענות אנכי שמע (שמות לב יח), קול דענויא קול דדפיקו דבי מרעא דגלותא אנכי שמע.

ואית דפיקו מאילנא דאיהו ביש, לית ביה טב כלל, דמניה נפיק רוח סערה, דאסעיר ביה גופיה דבר נש, ואתמר ביה (מלכים א יט יא) רוח חזק מפרק הרים, דאינון גרמין דגופא, ומשבר סלעים, דאינון צלעות דגופא דאינון פגוונא דסלעים, והאי איהו נפיק בזדון ולית ליה משקל ושעור, וביה (יונה א ד) והאניה דאיהו גופא חשבה להשבר, והאי דפיקו סליק ונחית בגלי ימא, דאינון עשר פתרין תתאין, פגוונא דאיהי מלכות קדישא הכי איהו מלכות חייבא, פגוונא דמילה הכי איהי ערלה, דתמן סמא”ל ערל, ובת זוגיה ערלה, נחש ואשת זנונים.

לקבל תרי ירכי קשוט מסטרא דמסאבו תאומיא”ל תומיא”ל, ולקבליהו אתמר (שמות טו ה) תהומות יכסימו ירדו במצולות כמו אבן, לקבל עמודא דאמצעיתא איהו עוגיא”ל דמתמן עוג מלך הבשן, מסטרא דתרין דרועין אינון (אגניא”ל) עזיאל, אגניאל מתמן אגג, וביה פיגאה גאה סוס ורכבו רמה בים (שם א), עוזיא”ל, מתמן עזאזל, ומתמן עז”א ועזא”ל, ואיהו חזריא”ל, יכרסמנה חזיר מיצר (תהלים פ יד), ועליה אתמר (בראשית כז מ) ועל חרבך תחיה, ואיהו שעריא”ל, דמתמן רוח סערה, ואיהו עשו איש שעיר, ומתמן שעיר באשה ערוה, ועליה אתקף ההוא דאתמר ביה (שמות טו ב) עזי וזמרת י”ה ויהי לי לישועה, יהו”ה איש מלחמה יהו”ה שמו וגומר.

[תיקוני זוהר - דף קט ע”א]

לקבל בינה דאתמר בה אלה בינה, אלין אלופי עשו, לקבל חכמה אדם בליעל איש און, לעילא כתריא”ל (נ”א כרתיא”ל) לקבל כתר עליון, ומתמן פרת לכל אלין דעברין על אורייתא, ואינון פתרין תתאין אינון קליפין לעשר ספירן, ועשר ספירן מוחא בגוייהו, ואלין קליפין אינון מחיצה בין ישראל לאביהם שבשמים, באלין קליפין מתלבש קודשא בריך הוא ושכינתיה, לקיימא בשכינתיה (תהלים קג יט) ומלכותו בכל משלה, ולקיימא ביה (שם מז ח) פי מלך על כל הארץ אלהים, אבל לעילא באתריה אתמר (שם ח ה) לא יגודך רע, אלא קליפין דיליה לעילא אינון לבושין מפמה גוונין שפירין דנהורא, דמנהון אתפשט קודשא בריך הוא בגלותא, ואתלבש באלין אחרנין, בגין לנטרא לישראל, דאינון מתלבשין באלין קליפין, ודא איהו (ישעיה סג ט) בכל צרתם לו צר (דף קט ע”א) וכו’, בקדמיתא יהב לון בידי דשליח דאיהו גבריאל, ולא הוה מזונא לסמאל ולמשריין דיליה אלא על ידי שליחא, בגין חובין דישראל אתלבש הוא בהון, וכביכול אתי ליה על ידי דקודשא בריך הוא, להאי אם ישראל אזלין בארץ מישר ומקיימין אורייתא ופקודין דיליה, ואם חס ושלום לא מקיימין אורייתא ופקודין דיליה, יהיב עשר פתרין בידי דסמא”ל, ולא צריך מזונא לא מידא דקודשא בריך הוא, כל שפן משליחא דיליה,

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

וְדָא לְפָרְעָה דְאָמַר (יחזקאל כט ג) לִי יְאוּרִי וְאֲנִי עֲשִׂיתֶנּוּ, בְּגִין דְחֻזָּא פְתָרִין נּוֹכְרָאִין בִּידָא דְסַמְאִ”ל, דְּבִקְדָמִיתָא פִּד הוּוּ פְתָרִין תְּתָאִין בִּידָא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, מַה פְּתִיב בְּיִשְׂרָאֵל (דברים כח י) וְרָאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שֵׁם יְהוָה נִקְרָא עָלֶיךָ, וּבְזִמְנָא דְאִינוּן פְתָרִין נּוֹכְרָאִין בִּידָא דְסַמְאִ”ל, לָא דְחָלִין אוּמִין דְעֵלְמָא מִיִּשְׂרָאֵל, וְעֵבְדִין בְּהוּ פְרַעוֹתֵיהוּ, עַד שְׁעָתָא דְפּוֹרְקָנָא דִיתְקִיִּים בְּהוּ (זכריה יג ב) וְאֵת רוּחַ הַטּוֹמְאָה אֶעֱבִיר וְכוּ, דְאֵלִין קְלִיפִין גְּרָמִין אֲפֻרְשׁוּתָא בֵּין קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא וּבֵין יִשְׂרָאֵל, וְדָא אִיהוּ רְזָא פִי אִם עֹנֹתִיכֶם הָיוּ מִבְּדִילִים בֵּינֵיכֶם לְבֵין אֱלֹהֵיכֶם (ישעיה נט ב), וְעֵתִיד קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְאֶעֱבֹרָא אֵלִין קְלִיפִין, וּלְאִתְחַזָּא לְיִשְׂרָאֵל בְּמוֹחָא מְלָגָאוּ, הֲדָא הוּא דְכְתִיב (שם ל כ) וְלֹא יִכְנַף עוֹד מוֹרֶךְ וְהָיוּ עֵינֶיךָ רוֹאוֹת אֶת מוֹרֶךְ, וְלֹא יִהְיֶה מְחִיצָה בֵּין קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא וּשְׂכִינְתֵיהּ וּבֵין יִשְׂרָאֵל.

וּבְזִמְנָא דְעֵשֶׂר סְפִירָן מִתְלַבְּשֵׁן בְּאֵלִין קְלִיפִין, אֵלִין דִּידְעִין בְּקְלִיפִין עֵבְדִין אוּמָאָה בְּשִׁמְהֵן וּבְהוֹיּוֹת דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְאֵלִין קְלִיפִין וּבְטָלִין גְּזֵרָה, וְעַל אֵלִין קְלִיפִין אֲמָרוּ דְצָרִיךְ הַבְּדִלָה, דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אֲתַלְבֵּשׁ בְּהוּן בְּיוֹמִין דְחוּל, וּבְשִׁבְתָּא אֲתַפְּשֵׁט מִנְהוּן וְאֲתַלְבֵּשׁ בְּלְבוּשֵׁין דְקֻדְשׁ, וְעֲשֶׂרָה לְבוּשֵׁין אִינוּן דְקֻדְשׁ, דְאֲתַמַּר בְּהוּן (דברים לב יב) יְהוָה בְּדָד יִנְחֶנּוּ וְאִין עֲמֹו אֵל נִכְר, בְּד”ד עֲשֶׂר, כְּחוּשְׁבֵן עֵשֶׂר קְלִיפֹת דְחוּל, פִּד אֲתַלְבֵּשׁ בְּהוּן אֲתַמַּר (ויקרא יג מו) בְּדָד יֵשֵׁב מְחוּץ לְמַחֲנֵה מוֹשְׁבֹו, בְּהֵיא קְלִיפָה דְגָרִים בְּרִי גֵשׁ לְאֲתַלְבֵּשׁא שֵׁם ה’ בֵּיה נְטִיל נּוֹקְמָא, וּבְגִין דָּא לָא תִשָּׂא אֶת שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי”ך לְשׁוֹא (שמות כ ז), וּבְגִין דָּא תִקְיֵנוּ בְּהַבְּדִלָה הַמְּבַדִּיל בֵּין קֻדְשׁ לְחוּל וּבֵין אוּר לְחֻשָּׁה, דְלָא יַחֲבֵר קְלִיפִין דְחוּל לְקְלִיפִין דְקֻדְשׁ, וְלָא יַעֲבִיד לֹון תְּעֻרֻבָת.

וְדָא אִיהוּ (ויקרא יט יט) שְׂדֵךְ לֹא תִזְרַע פְּלֵאִים וּבְגַד פְּלֵאִים שְׁעֻטְנֹו, וְכָל מָאן דְעָרַב לֹון אֲתַמַּר בֵּיה (במדבר יט כ) אֶת מִקְדָּשׁ יְהוָה טָמֵא וְגוֹמַר, דְּבִשְׁבַת דְאֲתַפְּשֵׁט קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא מְאֵלִין לְבוּשֵׁין וְאֲתַלְבֵּשׁ בְּלְבוּשֵׁין דְקוּדְשָׁא, לָא צָרִיךְ לְקַרְבָּא קְדָמוּהִי (נ”א קדמיהוּן) לְבוּשֵׁין דְחוּל, דְמוֹחָא לָא מְקַבֵּל טוֹמְאָה, הֲדָא הוּא דְכְתִיב (ירמיה כג כט) הֲלֹא כֹה דְבָרִי כָּאֵשׁ נָאִם יְהוָה, דְבֵיה לָא יְכִיל לְאֲתַעְרְבָא שׁוּם עִירוּב, אֲלֵא בְלְבוּשֵׁין דְאֲתַלְבֵּשׁ בְּשִׁבְתָּא וְיוֹם טוֹב יְכִיל לְאֲתַעְרְבָא, וּבְגִינֵיהוּ מִנֵּי לְמַעַבְדַּת הַבְּדִלָה, דְלִתְתָּא אִית אֵילְנָא מְעוּרְב טוֹב וְרַע פְּלֵאִים, וְעֵלִיה אֲתַמַּר (בראשית ב יז) וּמִעַץ הַדְּעַת טוֹב וְרַע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ, בְּגִין דְהָהוּא מוֹחָא דִילִיה בְּפִרְיָהּ, יְכִיל לְאֲתַעְרְבָא עֲמִיה קְלִיפָה, אֲבַל מוֹחָא דְאִיהוּ נְהוּרָא בְּאַרְח אֲצִילוֹת לָא יְכִיל לְאֲתַעְרְבָא עֲמִיה (נ”א ביה) שׁוּם תְּעֻרֻבָת.

וְאִית אֵילְנָא דְטוֹב וְרַע דְקְלִיפִין, דְאִינוּן גְּרַעֲיִין אִינוּן מְלָגָאוּ רַע, וּמוֹחָא דְקִיק מְלָבֵר טוֹב, וְאִית דְמוֹחָא דְקִיקָא מְלָבֵר טַב וּמוֹחָא סְגִי בִישׁ מְלָגָאוּ, כְּגוֹן דְהָבָא וְכֹסְפָא זְעִיר מְצוּפָה מְלָבֵר, וְעוֹפֶרֶת סִיגִים מְלָגָאוּ, דָּא מוֹנִיטָא דְשִׁקְרָא, פּוּמִיָּה טַב

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ולביה ביש, ואית דאיהו קליפה מלבר ומוחא מלגאו, ועלייהו אתמר גולל אור מפני חשך וחשך מפני אור.

[תיקוני זוהר - דף קט ע"ב]

ואית אילנא לתתא דעבודה זרה, דלית ליה מוחא אלא קליפה מלגאו ומלבר, ועליה אתמר (תהלים א ד) לא כן הרשעים כי אם כמוץ אשר תדפנו רוח, ואיהי אשרה דנטעין אומין דעלמא קדם עבודה זרה, דאיבא דיליה מוץ אשר תדפנו רוח, בזמנא דיימי מלכא משיחא (דף קט ע"ב) עתיד קודשא בריך הוא לאעברא כל אלין קליפין לעילא ואמצעיתא ותתא, ולא יהא ערבוביא בפמליא דלעילא, בההוא זמנא (דברים לב יב) יהו"ה בדרך ינחנו לישראל ואין עמו אל נכר, בההוא זמנא (בראשית ד ב) ותוסף ללדת, איתוסף רוחא דקודשא על ישראל, הדא הוא דכתיב (יחזקאל לו כו) ונתתי לכם לב חדש ורוח חדש אתן בקרבכם,

(אמר המגיה זה הלשון מצאתי בס"א)

רבי אלעזר ורבי יוסי הוו אזלי בארחה, אנדמן רבי אלעאי עמהון, אמר רבי יוסי לרבי אלעזר שמעת בהאי קרא אמאי אתמר ביה את את תרי זמני, בתר דאמר ותוסף ללדת את אחיו, מאי את הבל, והא תלת רבוין הכא, תרין אתין רבוין, ותוסף ללדת רבוניא, הא תלת רבוין, אמר ליה שמענא דתלת רבוין אלין אינון תלת טפין דאזדריקו מאדם קדמאה (נ"א קדמאה דאתמר בהון אלה), אמר ליה והא אנא שמענא (בראשית ב ד) אלה ת ולדות ה שמים ו הארץ תמן תה"ו, אמר ליה ודאי הכי הוא, דמתמן הוה קין יסודיה ועקריה קדם דאתא לעלמא, אמר ודאי רזא עלאה אתגלייא דלא שמענא עד השתא.

אמר ליה אם כן אלין טפין דאתוספו הכא מאי נינהו, אמר ודאי על אלין תלת טפין שריין תלת חכמות, חד איהו חכמת המחשבה, ותניינא חכמת הדבור, ותליתאה חכמת המעשה, ואינון תלת עלמין סתימין, תלת טפין דתליין מן מוחא עלאה סגו"ל קרינן ליה, ואית תלת עלאין עלייהו דתליין מן מוחא דעתיקא דעתיקין, ואינון סגולתא, תלת עלאין אתרמיזו בי עלאה דאית לה קוצא לעילא וקוצא לתתא וגו באמצעיתא, ותלת טפין תניינן דאינון סגו"ל מן י תתאה, ורזא דמלה בראשית, תלת מאדם קדמאה, ותלת מאדם תתאה, ובאלין תלת נקודין אתמר (ישעיה מד ו) אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהי"ם, ואלין אינון תלת גלגולין דאדם קדמאה, דתלת טפין דאזדריקו בתלת אבהו, דבהון.

יברכה יהו"ה יאר יהו"ה ישא יהו"ה, ותלת תניינן בברית ותרי סמכי קשוט, דנח שם ויפת מתמן הוה, דאתמר ביה נח איש צדיק מסטרא דצדיק חי עלמין, שם ויפת, מסטרא דתרין סמכי קשוט, ורזא דמלה הכא, (משלי ל ד) מה שמו ומה שם

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

בנו כי תדע, מה שמו באימא עלאה דתמן חכמה, ומה שם בנו באימא תתאה אשתמודעא, אבל תלת גלגולין בתלת אבהן, ותלת בתלת סמכין דלתתא, ואלין שית הוו עתידין למהוי תלת בשת ותלת בהבל, אלא דפרח " משת דאיהי נקדה כו'. (ע"כ מס"א).

סדר הלימוד ליום כ אלול [יום 345 בשנה]

ועוד ותוסף ללדת את אחיו את הבל, רבי יוסי ורבי אלעאי הוו אזלי בארחה, אודמן רבי אלעזר עמהון, אמרו ודאי עלך אתמר (בראשית כח יא) ויפגע במקום דאערענא בשכינתא, אמר לון עלייכו אתמר (שם לב ב) ויפגעו בו מלאכי אלהי'ם, מאי מלאכי אלהי'ם, אלין דאתמר בהון (תהלים קד ד) עושה מלאכיו רוחות, דרוחין דילכון מרוחא דקודשא בריה הוא, (נ"א דקודשא) חדו פלהו בארחה. אמר רבי יוסי לרבי אלעזר מאי ותוסף ללדת את אחיו את הבל, ועוד מאי אתא לרבות ותוסף, ותרין אתין את אחיו את הבל.

אמר ליה ודאי ותוסף דא תוספת רוחא דקודשא דאיהו עמודא דאמצעיתא, מתמן אתוסף ליה רוחא דקודשא, תרין אתין לרבות ביה נשמתא ונפשא משכינתא עלאה ותתאה, ומאי הוה תוספת על רוחא דא חכמה מאדם עלאה.

אמר רבי יוסי שמענא דתלת רבויין אלין, אינון תלת טפין דאודריקו ממוחא סתימא דכל סתימין, ואלין אינון תלת גלגולין, ואלין תלת טפין, שמענא דאינון לקבל תלת נשים, דאתמר בהון (משלי יד א) חכמות נשים בנתה ביתה, דחד אופה וחד עורכת וחד מקטפת, להיא דאתמר בה (במדבר טו כ) ראשית עריסתיכם חלה, ודא חלה דפסח דאיהי סגולת"א, איהי טפה קדמאה ומינה אודריקו תלת טפין, ואינון תלת יודין " י " דאינון סגולת"א ודאי, ואינון " יברכה " יאר " ישא, ובאן אתר אודריקו בתלת אבהן, דתמן נחית אדם בתלת גלגולין, ומאן אתר אודריקו מההוא דנחית בהון (דא יה"ו) מסטרא דחכמה עלאה.

[תיקוני זוהר - דף קי ע"א]

ולקבל תלת טפין אלין תקינו תלת מצות בפסח, חד (דף קי ע"א) מצה דלעילא לברכא בה המוציא, תניינא לחם משנה, תליתאה לחם עוני בלא מלחא, דהא אתמר (ויקרא ב יג) על כל קרבנה תקריב מלח, בגין דאיהי מצה פרוסה, פגוונא (דניאל ה כח) דפריס פריסת מלכותה, עד דתהא שלימה לא צריך לקרבא עלה מלח, דאיהו חל"ם, ומאי ניהו חל"ם אמצעי (דכלהו תלת), תלת טפין עלאין אינון סגולת"א, דתליין ממוחא סתימא עתיקא דעתיקין.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

תלת טפין אַזְדְּרִיקוּ בְּגוּלְגֻלְתָּא מְמוּחָא תְּנַיִנָא וְאִינוּן סְגוּלָּא, בְּאֵן אַזְדְּרִיקוּ, בְּתַרִּי סְמְכִי קְשׁוּט וּבְרִית, דְּאִינוּן לְקַבְּלֵיהוּ נַח שֵׁם וְיַפְתָּ, נַח אַזְדְּרִיק בְּצַדִּיק, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב (בראשית ו ט) נַח אִישׁ צַדִּיק, שֵׁם וְיַפְתָּ בְּתַרִּי סְמְכִי קְשׁוּט, וְעַלֵּיהוּ אֲתַמַּר בְּרָא שֵׁית, תְּלַת טַפִּין עַלְאִין דְּאִינוּן סְגוּלְתָּא, דְּאַזְדְּרִיקוּ מְמוּחָא סְתִימָא, אִינוּן קוּצָא דָּאֵת י' לְעֵילָא וְקוּצָא דִּילָה לְתַתָּא, וְגוּ בְּאַמְצָעִיתָא דִּילָה, מוּחָא דְּאַזְדְּרִיקוּ תְּלַת טַפִּין אֵלִין מִינָה, אִיהִי י', וְדָא י' דְּאִיהִי לְעֵילָא מֵאֵת א, י' לְתַתָּא מִן א מוּחָא תְּנַיִנָא, וְתַלְתַּת טַפִּין דְּאַזְדְּרִיקוּ מִינָה אִינוּן סְגוּלָּא, תְּלַת טַפִּין דְּאָדָם קְדַמָּא דְּאִינוּן תְּלַת גְּלָגוּלִים, וְתַלְתַּת דְּאָדָם תְּנַיִנָא תְּלַת גְּלָגוּלִין.

מָאן אָדָם עֲלָאָה וְאָדָם תְּנַיִנָא, אֵלָא (משלי ל ד) מָה שָׁמוּ וּמָה שֵׁם בְּנוּ, מָה שָׁמוּ אָדָם עֲלָאָה, מָה שֵׁם בְּנוּ אָדָם תְּתָאָה, וְתַרְוֵיהוּ אֲתַרְמִיזוּ בַּהוּא קְרָא דְּאָמַר מִשָּׁה, (שמות ג יג) וְאָמְרוּ לִי מָה שָׁמוּ מָה אָמַר, תְּלַת טַפִּין חַד אֹפְהָ בְּמוּחָא דְּאִיהוּ לְקַבְּלֵי יְמִינָא, דְּאִיהוּ אֹפְהָ דְּאִיהוּ שַׁר הָאֹפִים, וְחַד עוֹרְכַת דָּא מוּחָא דְּאִיהוּ מְסַטְרָא דְּשִׁמְאָלָא, דְּאֲתַמַּר בָּהּ (משלי ט ב) אַף עֲרֹכָה שְׁלַחְנָה, וְהָא אֹקְמוּהוּ שְׁלַחֲן בְּצַפּוֹן לְקַבְּלֵי לְבָא, וְחַד מְקַטְפַת לְקַבְּלֵי מוּחָא דְּאִיהוּ לְאַחֲרָא כְּלָפִי כְּתָף, וְלְקַבְּלֵי אֵילִין תְּלַת טַפִּין אִינוּן תְּלַת יוּדִין דְּאִינוּן בְּיוֹד ה"י וְאוּ ה"י, דְּמַעֲיָדִין עַל עֵלְת כָּל הָעֲלוֹת, דְּעֵלִיָּה אֲתַמַּר (ישעיה מד ו) אָנִי רֵאשׁוֹן וְאָנִי אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעֲדֵי אֵין אֱלֹהִים, דְּאִיהוּ רֵאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן וּמִבְּלַעֲדֵי אֵין אֱלֹהִים.

וּמִשִּׁית תְּקוּנִין אֵלִין בְּעָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמַבְרִי לְשַׁת, לְמַהוּי שְׁמִיָּה שִׁית, לְמַהוּי בֵּיה תְּלַת גְּלָגוּלִין דְּאָדָם וְתַלְתַּת דְּהַבֵּל, אֵלָא דְּפָרַח י' מִשַׁת דְּאִיהִי נְקוּדָה אֲבָן שְׁתִּיָּה דְּמַתְּמָן הוּשְׁתַּת עֲלָמָא.

וּבַהֲאִי י' חַב יוֹסֵף, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב (בראשית מט כד) וַתֵּשֶׁב בְּאֵיתָן קִשְׁתוֹ וַיִּפְּזוּ זְרוּעֵי יָדָיו, מֵאִי וַיִּפְּזוּ, דְּאַזְדְּרִיקַת טִיפָּה דְּאִיהִי י' בֵּין עֶשֶׂר אֲצַבְעָאן, וְאַתְּפְּלִיגַת לְעֶשֶׂר נִיצוּצִין דְּאַזְדְּרִיקוּ מְקֻשְׁתַּת דְּאִיהוּ בְּרִית, וּבְאֵן אֲתַר אַזְדְּרִיקוּ בְּעֶשְׂרָה הַרוּגִי מְלַכּוֹת, אָמַר לִיָּה, וְהָא שְׁמַעְנָא דְּעֶשְׂרָה הַרוּגִי מְלַכּוֹת בְּנֵי יַעֲקֹב הוּוּ, אָמַר לִיָּה חַס וְשְׁלוֹם, אֵלָא בְּדִיוֹקְנֵיהוּ הוּוּ.

[תיקוני זוהר - דף קי ע"ב]

אָמַר לִיָּה וּמָאן גְּרִים דְּאַזְדְּרִיקוּ תְּמָן, אָמַר לִיָּה דִּיוֹקְנָא דְּאֲבוּהָ דְּאֲזַדְּמָן לְגַבִּיָּה, דְּהוּוּ דִּיוֹקְנָא דְּאָדָם קְדַמָּאָה, דָּא גְּרִים דְּאַזְדְּרִיקוּ לֹוֹן, וְנַעֲץ צְפָרְנֵי בְּקַרְקַע וּבְרַח גְּרַמִּיָּה, וְלָא אַזְדְּרִיקוּ (בההיא זונה, דאי לאו דאתחזיאת ליה דיוקנא דאבוה לא הוּוּ אַזְדְּרִיקוּ חַכִּי, וּדִיוֹקְנָא דְּאֲבוּהָ גְּרַם דַּהֲהִיא טַפָּה וַיִּנְס וַיֵּצֵא חַחוּצָה, וְלָאוּ בַעֲבִירָה, וּבַשְּׂכַר וַיִּנְס), (נ"א בַּהֲאִי זוּנָה, דַּאי הוּוּ זְרִיק לֹוֹן בַּהֲאִי זוּנָה, הוּוּ יִשְׂרָאֵל טַבְעִין בִּימָא, וְלָאוּ לְמַגְנָא אֹקְמוּהָ קְדַמָּאִין, בַּשְּׂכַר וַיִּנְס). (דף קי ע"ב) הֵיָּם רָאָה וַיִּנְס (תהלים קיד ג), וְאִי לָא, לָא הוּוּ

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

נפקין ישראל מן ימא, ואיהו קביל עונשיה באלין עשרה הרוגי מלכות, דהו עתידין למיפק מיניה עשרה שבטין, ובגין דא הו עשרה הרוגי מלכות כגוונא דעשרה שבטין דהו עתידין למיפק מיניה, והו חשבין חבריא דעשרה בני יעקב הו.

אמר ליה אם פן מאן יהיב רזא דא בשת, (אמר ליה נשמתהון דצדיקיא אתבריאו קדם דאתברי עלמא כמה דאוקמוה קדמאין), (נ"א כמ"ש בראשית, אין ראשית אלא נשמה, וכו' ע"י לקמן קיב ע"א), אמר ליה בגין דא אמר קרא (ישעיהו מו י) מגיד מראשית אחרית, ובגין דא שת איהו סיומא דאתוון, ומינייהו אשתמודעאן רישא דאתוון דאיהו א"ב בא"ת ב"ש, ועוד שת, ש' דיליה אינון תלת ענפי אילנא לעילא, ואיהי שרש לתתא, ואחזי בהון תלת גלגולין לעילא, ותלת לתתא.

ת' תפארת גש' שלום, כליל שית סטרין, ודא דרגא דמשה, כליל תלת אבהן ותלת דרגין תחותייהו, ואינון גלגולא דאדם, שת אנוש הבל, נח שם יפת, ומשת ואנוש אתיחסו כל דרין, הדא הוא דכתיב (בראשית ד כו) אז הוחל לקרא בשם יהו"ה, אז ההוא דאתמר ביה (שמות ב י) (כי מן המים משיתהו), אז הוחל למייתי בגלגולא, ההוא דאתמר ביה (שם טו א) אז ישיר משה.

ובגין דא שת מתמן הוישתת עלמא, ובגין דא פי שת לי אלהי"ם זרע אחר תחת הבל, (בראשית ד כה) דאתמר ביה בשגם זה הבל, ואיוב עליה אמר (איוב לח לו) מי שת בטוחות חכמה, חכמה מי"ם עליונים, מתמן אתמשך, ובגין דא פי מן המים משיתהו, ש תלת אבהן, ודא מ"ש מן משה, ה' שכינתא תתאה, הבל ה' ל"ב.

וכפל שמייה תרין זמנין משה משה (שמות ג ד), לאחדא בתרין ההי"ן ה' עלאה ה' תתאה, ולאחדא בתלת ענפין ובתלת שרשין דאינון שית, תרי זמנין מ"ה ממשה איהו אחזי רזא (משלי ל ד) מה שמו ומה שם בנו, דבתלת אבהן אתלבש מ"ה דלעילא, ובתלת דרגין דלתתא מ"ה דלתתא, ומשה כליל תרוייהו, איהו מרפבתא שלימתא עלאה ותתאה, כגוונא דא ש מן משה תלת אבהן, דאתמר בה (יחזקאל א י) ופני אריה אל הימין ופני שור ופני נשר כו', מ"ה דמשה ודמות פניהם פני אד"ם, ובגין דאיהו מרפבה לעילא ותתא, אמר (שמות ג יג) ואמרו לי מה שמו מה אמר אליהם, אדהכי הא רבי יצחק ורבי יודאי ורבי יהודה ושאר חבריאי קאתו, אמר להו רבי שמעון במאי עסקיתו, אמרו ליה שמענא בך ואתינא לגבך, דשאינא עלך לכל חבריאי ולא אשכחנא מאן דאודע לן מינך, עד דאערענא ברבי יוסי ורבי אלעאי ורבי אלעזר דהו מתעסקין ברזא דהבל בכל גלגולין דיליה.

אמר רבי שמעון ודאי עובדא דצדיקיא לעילא תליא, ותמן אשתמודע כלא, ואתערותא דלתתא גרים אתערותא דלעילא, בודאי רזא דגלגולא באתר חד איהו,

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

וכל גלגולים אינון פגוונא דגלגלים דסלקין ונחתין, וגלגל חד איהו קבוע באמצעיתא בינייהו, ואיהו לא מתנענעא הכא והכא.

ורזא דמלה הא אוקמוה, (קהלת א ד) דור הלך ודור בא והארץ לעולם עמדת, דאיהי קביעא בינייהו (כגוונא דא, נפש איהו בקביעו דגופא, ורוחא סלקא ונחתא בגופא ומתפשטא בכל ורידי דלבא, כבר אמרנא דגלגולים אינון כגוונא דגלגלים דסלקין ונחתין בגלגול חד), פגוונא דא נפש איהי בקביעו דגופא, ורוחא נחתא וסלקא בגופא, ומתפשטא בכל ורידי דלבא דמתנענעין, הדא הוא דכתיב (יחזקאל א כ) אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו, אבל נפשא קביעא בלבא, פאתתא דאיהי קביעא בביתא, הדא הוא דכתיב (תהלים קיג ט) מושיבי עקרת הבית, ובעלה (בראשית ח ז) ויצא יצוא ושוב, הכי דור הולך ודור בא, דא עמודא דאמצעיתא, איהו אזיל ואתי בגלגולא, אבל שכינתא לעולם עומדת, איהי לא אזלא בגלגולא, ולא אתרכיבת באתר אחרא, ובגין (דף קיא ע"א) דא אתמר בה, (תהלים קכח ג) אשתך כגפן פריה, מה גפן לא קבילת הרפכה ממין אחרא מפל אילנא דעלמא, הכי שכינתא לא קבילת עליה הרפכה אחרא בעלמא אלא מבעלה

קמו פלהו חבריא ואשתטחו קמיה, ואמרו אלו לא אתינא לעלמא אלא למשמע דא די, פתח ואמר וזרח השמש ובא השמש (קהלת א ה), וזרח השמש דא עמודא דאמצעיתא, דאיהו משה בדיוקניה, וזרח הדא הוא דכתיב (דברים לג ב) יהו"ה מסיני בא וזרח משעיר למו, ובא השמש כד אתכניש משה, ועם כל דא דאתכניש אל מקומו שואף זורח הוא שם, ודא יהושע דהוה כגוונא דסיהרא דאיהי שכינתא.

ועוד וזרח השמש דא משה, כד ייתי בגלגולא בצדיק גמור, וכד לא איהו בצדיק גמור ובא השמש, אתכניש מניה, ואזל ואתי בגלגולא עד דאשכח אתריה, ובגין דא אל מקומו שואף זורח הוא שם.

ועוד וזרח השמש דא קודשא בריך הוא, באן אתר, בבר נש דשכינתא עמיה, כמה דאת אמר (שמות כא) בכל המקום אשר אזכיר את שמי וגומר, ותרגם אנקלוס באתר דתשרי שכינתיה תמן, ואי לית שכינתא תמן ובא השמש, אתכניש מניה קודשא בריך הוא, ואשתאר בחשוכא ושלטין עליה כמה מחפלין וכמה יסורין בישין, דלאו אינון יסורין של אהבה, הדא הוא דכתיב (דברים לא יז) על פי אין אלהי בקרבי מצאוני הרעות האלה, דאלין רעות ממנן על כל עתין ורגעין, דעלייהו אתמר (איוב ז יח) ותפקדנו לבקרים לרגעים תבחננו, וזהו שאמר דוד (תהלים לא טז) בידך עתותי וגומר, ומאן גרים דלא שריא שכינתא עליה, ולא נהיר שמשא עליה, בגין הבל דשקרא ומלין דשקרא דנפקין מפומי, ובגין דא (קהלת ח יד) יש הבל אשר נעשה על הארץ, אית הבל ואית הבל, אית הבל ממארי דשקרא

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

דַּאֲתַמַּר בְּהוֹן (ירמיה י טו) הֶבֶל הֵמָּה מַעֲשֵׂה תַעֲתוּעִים, דַּאיִנוֹן תּוֹעִים בְּעוֹבְדֵי דַשְׁקָרָא.

וַיֵּשׁ הֶבֶל דַּאֲתַמַּר בֵּיהּ, (דברים ח ג) פִּי עַל כָּל מוֹצֵא פִי יְהוָה יִחְיֶה הָאָדָם, וְדֵא הֶבֶל דַּאֲוֹרֵייתָא, דַּאִיהוּ חֲמֻשָּׁה חוֹמְשֵׁי תוֹרָה, מִן ב' דְּבִרָאשִׁית עַד ל' לְעֵינֵי כָּל יִשְׂרָאֵל, וְדֵא הוּא הֶבֶל, וְהָא שִׁית אֵינוֹן עִם זֶה סֵפֶר, אֲלֵא דֵא ו' דַּאִיהוּ קוֹל דְּסֻלִּיק בְּהֶבֶל דַּאִיהוּ ה', זַפְּאָה אִיהוּ מָאן דְּמַחְבֵּר לֹון פְּחָדָא, וְאַפִּיק לֹון מְפּוּמוֹי בְּרַחֲמֵי וְדַחֲלוֹ דִי"ה, וּבְגִין דֵּא (קהלת ח יד) יֵשׁ הֶבֶל וְכוּ', אֲשֶׁר יֵשׁ צְדִיקִים שְׂמֹגִיעַ אֲלֵיהֶם כְּמַעֲשֵׂה הַרְשָׁעִים.

אָמְרוּ לִיה חֲבֵרֵי רַבִּי רַבִּי אִי הָכִי דַּאיִנוֹן צְדִיקֵיָא אֲמַאי מְגִיעַ אֲלֵיהֶם כְּמַעֲשֵׂה הַרְשָׁעִים, אָמַר לֹון גְּלֹגּוּלָא גְרִים לֹון דִּייתִי לֹון כְּעוֹבְדֵי דְרַשִׁיעֵיָא, כְּאֵלוֹ הוּוֹ רַשִׁיעֵיָא הָכִי יִיתִי לֹון יְסוּרִין וְדַחְקִין, וְהָאִי אֵינוֹן דְּנִשְׁמַתִּין דְּלֵהוֹן מְסֻטְרָא דַּאֲדָם וְהֶבֶל, דְּדֵא חָאב בְּמַחְשְׁבָה וְעוֹבְדֵיָא, וּבְגִין דֵּא אָמַר עֲלֵיהוּ קָרָא (קהלת א טו) בְּשֹׁגֶם זֶה הֶבֶל, גַּם לְרַבּוֹת אָדָם.

אָמְרוּ לִיה יַדְעֵנָא דְּמַחְשְׁבָה אִיהִי אָדָם קְדַמָּא, מ"ה דְּלְעֵילָא, מ"ה שְׁמוֹ, עוֹבְדֵיָא כ"ח דִּילֵיהּ, כ"ח אֲתוּוֹן דְּעוֹבְדֵיָא דְּבִרָאשִׁית בְּרֵא וְכוּ', וְכֹלָא חֲכֵמָה כַּח מַה, אִם פִּן בְּמַאי הוּוֹ יְכֹלִי לְמַחְטֵי הָכָא, אָמַר לֹון בּוֹדָאי כָּל מָאן דְּחָב בְּגוּפֵיהּ דְּתַמֵּן עוֹבְדֵיָא, וּבְנִשְׁמַתִּיהּ דְּתַמֵּן מַחְשְׁבָה, כְּאֵלוֹ חָאב בְּהוּא דַּאֲתַבְרִי אִיהוּ בְּדִיִּקְנֵיהּ, הֵדָא הוּא דְּכֹתִיב (בראשית א כז) וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ כו'.

[תיקוני זוהר - דף קיא ע"ב]

וַיֵּשׁ רַשָּׁעִים שְׂמֹגִיעַ אֲלֵיהֶם כְּמַעֲשֵׂה הַצְּדִיקִים, דַּאִית לֹון עוֹתָרָא וּשְׁלָם וְאַרְיִכוֹ דִּיּוֹמִין בְּהָאִי עֲלָמָא, אָמְרוּ לִיה בְּתַר דַּאיִנוֹן רַשָּׁעִים אֲמַאי אִית לֹון כָּל הָאִי יָקָר, אָמַר לֹון הָאִי טוֹבָה דְּלֵהוֹן אִיהוּ הֶבֶל וְרַעוּת רוּחַ, דְּגְלֹגּוּלָא דְּלֵהוֹן גְרִים לֹון דְּהוּוֹ רַשָּׁעִים גְּמוּרִים, וְעַבְדוֹ (זכוון כמה מנייהו, ואתקצרו בקצרות שנין ולא אשתלים לון), כְּמָה מִינֵי טָבִין, אִייתִי לֵהוֹן קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּגִלְגּוּלָא לְאַשְׁלָמָא לֹון אֲגְרֵיהוּ בְּהָאִי עֲלָמָא, הֵדָא הוּא דְּכֹתִיב (דברים ז י) וּמִשְׁלָם לְשֹׁנָאֵיו אֶל פָּנָיו כו', וְעֲלֵיהוּ אֲתַמַּר (קהלת ח י) וּבִכֵּן רָאִיתִי רַשָּׁעִים קְבוּרִים וּבָאוּ כו'. (דף קיא ע"ב) אֲדַהֲכִי הָא רַבִּי פְּנַחֶס קָא נַחִית מִמַּתִּיבְתָא עֲלָאָה, וְאַתְחַזִּי תַחּוֹת טוּלָא דְרַבִּי שְׂמֵעוֹן, וְאָמַר לִיה מַאי הֶבֶל אֲשֶׁר נַעֲשָׂה עַל הָאָרֶץ, וְכִי עַל הָאָרֶץ אֲתַעְבִּיד הֶבֶל, אֲלֵא כְּמָה דַּאֲתָא אָמַר (בראשית ב ו) וְאֵד יַעֲלֶה מִן הָאָרֶץ, דַּאִית הֶבֶל אֲשֶׁר נַעֲשָׂה עַל הָאָרֶץ, הֶבֶל דְּצִלוֹתִין וְהֶבֶל דַּאֲוֹרֵייתָא אֲתַעְבִּיד עַל אֲרַעָא דְּקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא דַּאִיהִי שְׂכִינְתֵיהּ, דַּאֲתַמַּר בָּהּ (ישעיה סו א) וְהָאָרֶץ הִדָּם רַגְלֵי, וּמַאי גִיּהוּ הֶבֶל דַּאֲתַעְבִּיד עֲלֵיהּ, אֲלֵא הַפּוֹךְ הֶבֶל וְתַשְׁפַּחִיהּ הַלֵּב, וּמִנִּיהּ נִפִּיק הֶבֶל וְדֵא נִפֵּשׁ וּבִיה סֻלִּיק דְּבוּר, רוּחָא נִפִּיק מֵאוּדְנָא

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

שְׁמַאלָא דְלִבָּא, וּמְנִיָּה נְפִיק קָלָא, וְקָלָא אִיהוּ אֵילָנָא, דְּאִתְפְּלַג לְכַמְּה קָלִין דְּאֵינּוּן עֲנַפִּין דְּאֵילָנָא, וְאֵיבָא דִּילֵיהּ דְּבוּר, וְתַרְוֵיהּ עֵץ פְּרִי, וְאֵינּוּן גּוּף וּבְרִית, דָּא עֵץ ו', וְדָא פְּרִי י' אוֹת הֶבְרִית.

ה' תְּתָאָה שְׂרָשָׁא דְּאֵילָנָא, דְּאִית בֵּיהּ תְּלַת ווּי"ן לְקַבְּל תְּלַת עֲנַפִּין דְּש, ה' עֲלָאָה תְּלַת עֲנַפִּין, וְאֵינּוּן תְּלַת ווּי"ן מִן וִיסַע וִיבָא וִיט, הָאִי אִיהוּ עֵץ הַחַיִּים דְּאֵעְקֵר עֲנַפּוּי דְּקִצְצִין בְּנִטְיַעוֹת וְאִסְתַּלַּק אֵיבָא, וְאִתְמַר בְּאֵילָנָא (דְּנִיאל ד יא) גְּדוּ אֵילָנָא וְקִצְצוּ עֲנַפּוּהִי כו', בְּרַם עֵקֶר שְׂרָשׁוּהִי בְּאַרְעָא שְׂבִקוּ, דְּאִיהוּ ה' תְּתָאָה, אִסְתַּלַּק הוּ"י וְאִשְׁתָּאֵר ה', וּבְגִין דָּא שְׁלֹשׁ מִשְׁמְרוֹת הוּ"י הִלִּילָהּ, וּבְכָל מִשְׁמֵר וּמִשְׁמֵר יוֹשֵׁב הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְשׂוֹאֵג כְּאֵרִי כו', ה' דְּהִלִּילָהּ עֲלָהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא שׂוֹאֵג בְּשִׁלְשׁ מִשְׁמְרוֹת דְּתַמְּן הוּ"י, תַּמְּן הוּ"י אִיהוּ וְדָאִי.

וּמָנָא לֵן דְּאֵעְקֵר אָדָם אֵילָנָא וְאֵיבָא וְעֲנַפִּין דִּילֵיהּ, וְלֹא אִשְׁתָּאֵר תַּמְּן אֲלָא שְׂרָשָׁא דְּאִיהִי ה' תְּתָאָה, הֵדָּא הוּא דְּכָתִיב (בְּרַאשִׁית ג ט) וַיֹּאמֶר לוֹ אֵיבָהּ, כְּגוֹנוֹנָא דְּאֵיבָהּ דְּאִתְמַר בֵּיהּ (אֵיבָהּ א א) אֵיבָהּ יִשְׁבַּה בְּדָד, אֵיךְ ה' יִשְׁבַּה בְּדָד, בְּגִין דָּא אֲתַגְּלַגֵּל אָדָם בְּתַלְתַּת אַבְהָן, דְּאֵינּוּן עֲנַפִּין דְּאֵילָנָא וְגוּפָא וְאֵיבָא דְּאֵילָנָא, וְאִתְתַּקֵּן מֵה דְּאֵעְקֵר, נְחִית בְּאַבְרָם וְנָטַע בֵּיהּ ה' דְּאִיהִי עֲנַפִּין דְּאֵילָנָא, נְחִית בִּיצְחָק וְעֵבִיד אֵיבָא דְּאִיהוּ י' מִן יִצְחָק, נְחִית בִּיעֶקֶב וְנָטַע בֵּיהּ ו' דְּאִיהוּ אֵילָנָא, דְּאִתְמַר בֵּיהּ וְאֵלֵהִי יַעֲקֹב.

לְבַתֵּר אֲתָא מֹשֶׁה דְּאִתְמַר בֵּיהּ (בְּרַאשִׁית ו ג) בְּשִׁגְם הוּא בְּשֵׁר, שִׁגְם זֶה הֶבֶל, וְנְחִית חֲמֹשֶׁה חוֹמְשֵׁי תוֹרָה, דְּאִיהִי שְׂרָשָׁא דְּאֵילָנָא, וְאִשְׁלִים אֵילָנָא בְּשִׁמָּא דִּיהוּ"ה, וּבְגִין דָּא אִשְׁתַּלִּים בֵּיהּ שֵׁם יְהוּ"ה, כְּמָה דְּאִתְ אִמַּר (שְׁמוֹת ג יג) וְאָמְרוּ לִי מַה שְּׁמוֹ מַה אָמַר אֲלֵיהֶם, (שֵׁם ד א) כִּי יֹאמְרוּ לֹא נִרְאָה אֲלֵיךְ יְהוּ"ה, דְּלֹאֲבָהֶן לֹא אֲתַגְּלִי לֵוִן, בְּגִין דְּלֹא הָוָה שְׁלִים שְׁמָא בְּאַבְהָן, לֹא אֲתַגְּלִיא לֵוִן, הֵדָּא הוּא דְּכָתִיב (שֵׁם ו ג) וְשָׁמִי יְהוּ"ה לֹא נוֹדַעְתִּי לָהֶם, בְּמָה דְּחָב אָדָם אֲתַתְּקוּן, וּבְמָה דְּחָב הֶבֶל אֲתַתְּקוּן, וְאִתְחַזֵּר כְּלָא בְּתַקּוּנֵיהּ בְּעֲנַפּוּי בְּשִׁרְשׁוּי בְּגוּפֵיהּ בְּאֵיבֵיהּ, וְכֹלָא אִשְׁתַּלִּים בְּב'ר דְּאִיהוּ מֹשֶׁה, ב'ר מִן בְּרַאשִׁית, מַה דְּהוּוּ שֵׁת נְחִית תַּמְּן י' וְאִתְעֵבִיד שֵׁי"ת, וּמִתְחִיל בְּב' דְּאִיהִי בְּרָכָה לְאַפְקָא אֲרַעָא מְלוּוֹטִיא, דְּאִתְמַר בָּהּ (בְּרַאשִׁית ג יז) אֲרוּרָה הָאֲדָמָה בְּעִבוּרְךָ, וְלְבַתֵּר נְחִית ר' עֲלָהּ דְּאִיהִי רֵאשִׁית חֲכָמָה, וְכַד קָרִיב לְטוֹרָא דְּסִינַי נְחִית א' מִן בְּרַאשִׁית דְּאִיהִי אֲנָכִי, וְנְחִית עֲלָהּ כְּתֵר, דְּאֵינּוּן אֲתוּוֹן דְּעֵשֶׂר אֲמִירָן, וְאִשְׁתַּלִּים אֵילָנָא בְּכָל תַּקּוּנֵין דִּילֵיהּ.

אָמְרוּ לֵיהּ רַבִּי רַבִּי, הָא אֵילָנָא שְׁלִים בִּיהוּ"ה, אֲמַאי נְחִית א' מִן בְּרַאשִׁית, אֲלָא בְּגִין דְּאִיהוּ גְּבִיעוּ לְאַשְׁקָאָה אֵילָנָא, דְּמִתַּמְּן אֱלֹהִים מְלִיא"ה מִכָּל תְּשַׁע סְפִירָאן, דְּאֵינּוּן בְּבְרַאשִׁית, שֵׁת אֵינּוּן שֵׁת סְפִירָאן, בְּרַא תְּלַת סְפִירָאן עֲלָאִין, אֱלֹהִים

זוהר היומי" - לימוד כל ספר זוהר ותקונים במעגל השנה

אִיהוּ עֲשִׂירָאָה מְלִיאָה מְכֻלָּהוּ תְּשַׁע, שְׁלִימוּ דְכֻלָּהוּ, וּבְגִין דָּא בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִי"ם, בְּרֵאשִׁית בְּרָא עִם אֱלֹהִי"ם, אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ, אֲתוּ לְנִשְׁקָא לִיה פֶּרַח לְעִילָא.

[תיקוני זוהר - דף קיב ע"א]

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן חֲבֵרְיָא בּוֹדָאי קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אֲסַתְכֶם עֲמִנָא, עֲלָאִין וְתַתָּאִין לְמַהוּי בַּהַאי חֲבוּרָא, זַכָּאָה דְרָא דְהַאי אֲתַגְלִיָּא בֵּיה, דְעֵתִיד כּוּלֵי הַאי לְאֲתַחֲדִישָׁא עַל יְדָא דְמֹשֶׁה בְּסוּף יוֹמֵיָא בְּדָרָא בְּתַרְרָא, לְקַיְמָא קְרָא (קהלת א ט) מ"ה ש"הִיָּה ה'וֹא שְׁיֵהִיָּה, וּבֵיה (דף קיב ע"א) (תהלים לג יד) מ"מֶכּוֹן ש"בְּתוּ ה"שְׁגִיָּה, (שם קמד טו) אֲשֵׁרֵי הָעַם שְׁכַכָּה לּוּ בְּגִימְטְרֵיָא מִשָּׁה, אֲשֵׁרֵי הָעַם שְׁיֵהוּ"ה אֱלֹהִי"ו, דְעֵלִיָּה אֲתַמַּר (קהלת א ד) דוֹר הוֹלֵךְ וְדוֹר בָּא, וְלִית דוֹר פְּחוּת מִשְׁשִׁים רַבּוּא, וְעֵלִיָּה אֲתַמַּר (תהלים קה ה) דְּבַר צוּה לְאֶלְפֵי דוֹר, וְאֲתַפְּשׁוּתִיָּה הוּא בְּכַל דְרָא וְדָרָא, בְּכַל צְדִיק וְחֶכֶם דְּמַתְעַסֵּק בְּאוּרֵיָתָא, עַד שְׁתִּין רַבּוּא, לְאֲשַׁלְמָא לְכֻלָּהוּ מִפְּגִימוּ דְלֵהוֹן, וְרִזָּא דְמַלְהָ (ישעיה נג ה) וְהוּא מְחוּלָּל מִפְּשַׁעֲנּוּ, דְאִיהוּ שְׁקִיל לְכֻלָּהוּ, כְּמָה דְאוּקְמוּהָ מְאָרֵי מַתְנִיתִין אֲשֶׁה אַחַת יְלֻדָּה שְׁשִׁים רַבּוּא, וּמִנּוּ מֹשֶׁה דְשְׁקִיל כְּשִׁשִׁים רַבּוּא, וּבְגִין דָּא אֲתַמַּר עֵלִיָּה דוֹר הוֹלֵךְ (ודור בא) לְהֵהוּא עֲלָמָא, וְדוֹר בָּא אִיהוּ יִיתִי כְּמַלְקָדְמִין.

וְעוּד (בראשית ד כה) כִּי שֵׁת לִי אֱלֹהִי"ם זֶרַע אַחֵר, שֵׁת אֲתַפְּשׁוּתִיָּה הוּוּ עַד יַעֲקֹב, דְּפֶרַח בֵּיה י' מִן שֵׁת וְאֲשַׁתָּאָר שֵׁת, וְאֲשַׁתָּאָר יַעֲקֹב עֲקֹב, דְיַעֲקֹב דְיִוְקֵנִיה דְאָדָם קְדַמָּאָה הוּוּ, כְּמָה דְאוּקְמוּהָ שׁוּפְרִיָּה דְיַעֲקֹב כְּעִין שׁוּפְרִיָּה דְאָדָם הֲרֵאשׁוֹן, וּבְגִין הַאי י' אֲתַמַּר (תהלים קיח כא) אָבֶן מְאֹסוּ הַבּוֹנִים, דְאִינּוֹן אֲבָרָהֶם וְיַצְחָק, דְאֲתַמַּר בְּה לְגַבֵּי אָדָם (בראשית ג טו) הוּא יִשׁוּפֵךְ רֵאשׁ וְאֲתַתָּה תִשׁוּפְנּוּ עֲקֹב, דְהוּוּ דְעִין דְהוּוּ עֵתִידָה לְאֶלְקָאָה מַחְוִיָּא, וּבְגִין דָּא אֲתַמַּר בְּה אָבֶן מְאֹסוּ הַבּוֹנִים.

אָמְרוּ לִיה חֲבֵרְיָא, וְהָא אָמַר רַבִּי פְּנַחֵס דָּאֵת י' אִיהִי בְיַצְחָק, אָמַר וּדְאִי י' עֲלָאָה אִיהִי מִן חֲכָמָה, וְהָאִי אִיהִי י' זַעִירָא, וּבְגִין דָּא אֲתַמַּר בְּה עֲקֹב, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב וְאֲתַתָּה תִשׁוּפְנּוּ עֲקֹב, וְדָא כַּף יֶרֶךְ יַעֲקֹב, דְאֲתַמַּר בְּה (בראשית לב כו) וַיִּגַע בְּכַף יָרְכוּ, וְאֲתַמַּר בֵּיה וְהוּא צִלַע עַל יָרְכוּ, וְדָא י' מִן אֲדֻנִי, וְאִיהוּ י' מִן הוּוּי, דְבֵה (שמות ג ו) וַיִּסְתַּר מֹשֶׁה פָּנָיו כִּי יָרָא מֵהַבֵּיט לְאַתֵּר דְחַב בְּדַקְדְּמִיתָא, קָדָם דְיִיתִי בְּגִלְגוּלָא, כִּיִּן דְאֲתָא יַעֲקֹב תַּמּוֹן, מִיָּד (בראשית לג יז) וַיַּעֲקֹב נָסַע סַכְתָּה וַיִּבֶן לּוֹ בַּיִת, בֵּית י', מִיָּד אֲשַׁתְּלִים י' בְּעֲקֹב וְאֲתַעֲבִיד יַעֲקֹב, וְדָא אִיהוּ דְאָמַר קְרָא (שם טו) וַיִּבֵּא יַעֲקֹב שְׁלָם, וּלְבַתֵּר אֲתָא מֹשֶׁה וְהַפֵּךְ הוּוּי מְדִינָא לְרַחֲמֵי וְאֲתַחֲזַר יְהוּ"ה, וְדָא אִיהוּ רִזָּא אָבֶן מְאֹסוּ הַבּוֹנִים, בְּהֵהוּא זְמַנָּא אָמְרוּ כֻלָּהוּ מֵאֵת יְהוּ"ה הִיתָה זֵאת כו',

(אמר המגיה זה הלשון מצאתי בספר אחר)

בראשית לית ראשית אלא נשמה, אמר ליה מהכא אשתמודע דבהאי אות דברית מילה חאב אדם וכל דרין דאתו אבתריה ודא איהו דאמר קרא פקד עון אבות על בנים בגין דמעשה אבותיהם בידיהם, אמר ליה אשתכח דשת איהו גלגולא דאדם והבל דאתמר ביה בשגם הוא בשר בשגם זה הבל ורזא דמלה אז הוחל לקרוא בשם יהו"ה, ואדעך בשם, אז, ההוא דאתמר ביה אז ישיר משה, בשם יהו"ה ואדעך בשם, בתרין שמהן מה שמו ומה שם בנו ואתמר ביה הוחל דמתמן הושתת עלמא.

אדהכי הא רבי שמעון ורבי יצחק ורבי יודאי ורבי יהודה ושאר חבריא, פגעו ברבי אלעזר וחרוי דהוו עמיה, אמר לון במאי עסקיתו אמרו ליה ברזא דגלגולא דאדם והבל, אמר ודאי ברזא עלאה דהוינא משתדלין, הויתון אתון משתדלין.

פתח כמלקדמין ואמר יש הבל אשר נעשה על הארץ וכו', דא אדם והבל, במחשבה ובמעשה חאבו, כמה דאוקימנא לעילא, ומאי ניהו מחשבה ומעשה, אבא ואימא חכמה ובינה עליהו אתמר כלם בחכמה עשית הרי עשיה בגין דתמן פח מה, דא חכמה דאתפלג לתרין סטרין, מ"ה איהו אדם מחשבה חשב מ"ה, מ"ה אדם, תשכח דאיהו אדם מחשבה, בינה, תמן י"ה אבא ואמא ובן בגוייהו עמוד דסמיה לון, ההוא דאתמר ביה בשגם הוא בשר, בשגם זה הבל, דאיהו משה, מתמן הוה, והכי אוקמוהו קדמאין בשגם זה משה, הבל אתקרי על שם ב' מן בראשית, ל' לעיני כל ישראל, ה' חמשה חומשי תורה דעתיך לאתייבא על ידיה, ודא איהו הבל, דאתמר ביה פי על כל מוצא פי יהו"ה יחיה האדם.

ואית הבל דסטרא אחרא דאתמר ביה הבל המה מעשה תעותעים ודא הוא הבל דנבלות הפה ופתגמין בטלין דלית בהו תועלת כלל, ובגין דא יש הבל כו' שמגיע אליהם כמעשה הרשעים ויש הבל אשר מגיע אליהם כמעשה הצדיקים, מאי הרשעים דא סמאל ונחש ש דמשה איהי תלת ענפין דשרשא דאילנא ודא ש מן שת, מ"ה מן משה דא אדם, דאיהו בדיוקנא דאדם דלעילא, ודא איהו מה שמו ומה שם בנו והאי מ"ה, (ה) תורת יהו"ה תמימה, ה' חמשה חומשי תורה דאתייהבו ליה בארבעין יומין וארבעין לילוון דלחם לא אכל ומים לא שתת.

ובגין דעקר ש דאיהי שרשא דאילנא מאתרה ואתעבידת תלת ענפין דאינון תלת זיינין כגוונא דא ש, דזרע דאיהו יורה כחץ, אתעביד ז', דתלת טפין אתפשטו ואתעבידו שרביטין, ובגין דאעקר לון מאתרייהו ומה דהוה שרשא חדא עקרא חדא, אתפלגו לתלת, הכי איהו אנדריק בתלת גלגולין, חד בנת, ותרין בשם ויפת, ובגין דכד אתא נח לא בעא רחמי על אילין גוברין דטופנא אתבייש לבתר ואמר ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת, ושם לאו למגנא הוה קבע מדרשות, ויפת

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אתמר ביה יפת אלהי"ם ליפת וישכון באהלי שם, באלין תלת הוה בעי לאשתרשא
בשרשוי חמא דלא אצלה, אעקר ליה מתמן ונטע ליה לבתר יחידאה.

אבל אדם אתנטע בתלת אבהן ואצטריף ואתלבן בהון ואשתרש בשרשוי ואצלה,
מיד אתא משה דאיהו בריה דאדם ויהיב קודשא בריך הוא אורייתא על ידי
לאשקאה אילנא לאתגדלא בשרשוי וענפוי בהווא זמנא אתתקן אילנא דעקר,
חובא דחאב באילנא הכא תקין פלא, לבתר דאתכניש משה מעלמא אתמר ביה
וזרח השמש ובא השמש ואתמר ביה הולך אל דרום וסובב אל צפון סובב סובב
הולך הרוח תלת זמנין סובב לקבל תלת גלגולין דרוחיה אסחיר תמן, מיד דאשכח
תמן לשריא, מה פתיב ועל סביבותיו שב הרוח.

אמר ליה רבי אלעזר אשתמודע הכא רזא עלאה, מרוחא דקודשא דלעילא
דאיהו בן י"ה, דאסחר לימינא ושמאלא ועמודא דאמצעיתא ולבתר לתלת תתאין
דאינון צדיק ותרי סמכי קשוט, והכי אדם עלאה אוף הכי בשית סטרין, ודא רזא
דבראשית, ברא שית לעילא, ברא שית לתתא, י דפרח.

מן שת איהו י דייעקב, דפרח י מיניה ואשתאר עקב, ודא איהו רזא דהוא
ישופך ראש ואתה תשופנו עקב, ובגין דא פד פרח י מן שת מה פתיב ביה פי שת
לי אלהי"ם זרע אחר, אחר גרים דאתאבד י דאיהי זרע מן שת, ורזא דשת כל
שתה תחת רגליו, כל ודאי דאיהו זרע אות ברית קדש, בהווא זמנא אתא משה
בתרין לוחין דאינון ב' מן בראשית וכפי על שת ואתעביד בשת, ובאן אתר פסי ב'
על שת בזמנא דאמר ויסתר משה פניו ואת י איהי תמונת יהו"ה, בשכר ויסתר
משה פניו פי ירא מהביט, ותמונת יהו"ה יביט, ואשתלים שת.

והיינו בראשית ברא אשתלים בשית, שת סוימא דאלפא ביתא, אב רישא
דאלפא ביתא, ודא הוא רזא דא"ת ב"ש, הכא אתתקן אב עם בן תרוייהו דא על
גב דא, בכל אתר דאזלו לא אתפרשו דא מן דא, בראשית תמן א"ת ב"ש, א"ב
ש"ת, אשתאר ר' י מן בראשית, עליה אתמר וירא ראשית לו, דאיהו ראשית
חכמה יראת יהו"ה, פגוונא דא בן בגו אבא, וירא ראשית לו, מתמן ירית לו
נשמתא ואתקרי ראשית לו כשמיה, ואתקרי אדם כשמיה בתלת אבהן דאינון ש,
אתא אדם במשה, ובמשה כליל פלא, ובגין דא ש מן משה שקיל ש' לתלת אבהן,
מ"ה דיליה פגוונא דאדם קדמאה, מרכבתא שלימתא הות במשה בלחודוי, כמה
דהוה בתלת אבהן, ואדם עלאה הוה במשה, תלת ענפין דש אריה שור נשר, מ"ה
ודמות פניהם פני אדם, ואתמר ביה משה משה תרין זמנין לקיימא ביה מה שהיה
הוא שיהיה ואשר להיות כבר היה דא אדם הראשון, אשתטחו פלהו קמיה ואמרו
זכאה חולקנא דאערענא בך למנדע רזין עלאין טמירין דעתיק יומין. אמר רבי

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אֶלְעֶזֶר אֶשְׁתַּמּוּדַע מֵהֶכָּא דְּמֹשֶׁה מֵאַתּוּי מִשְׁמַע דְּאִיהוּ הֶבֶל וְאִיהוּ שֵׁת וְאִיהוּ מֹשֶׁה,
וְאַתְּפִשְׁטוּתִיה דְּמֹשֶׁה בְּכָל דְּרָא וְדָרָא וּבְכָל צְדִיק וְצְדִיקָא, וְאִיהוּ אֲזִיל בְּתַלְתַּת תַּלְתַּת,
וּבְכָל תַּלְתַּת דְּאִיהוּ רְכִיב אֶתְמַר בְּהוֹן לֹא יְמוּשׁוּ מִפִּיד וּמִפִּי זְרַעַךְ וּמִפִּי זְרַע זְרַעַךְ,
מֵהֶכָּא אֶשְׁתַּמּוּדַע דְּאִיהוּ לֹא אֶשְׁתַּכַּח אֶלָּא בְּאַתְר דְּאִית בֵּיה אֲוֵרִייתָא, וּבְגִין דָּא
זְכְּרוּ תוֹרַת מֹשֶׁה עֲבָדִי.

אָמַר לִיה רַבִּי יְהוּדָה אֶתְפִּשְׁטוּתָא דִּילִיה בְּבִנֵי נֶשְׂא אִית לִיה שְׁעוּרָא, אָמַר לִיה
אִין, עַד שְׁתִּין רַבּוּא, וְרָזָא דְּמָלָה דוֹר הוֹלֵךְ וְדוֹר בָּא, וְאוּקְמוּהָ קַדְמָאִין דְּלִית דוֹר
פְּחוּת מִשְׁשִׁים רַבּוּא, וּבְגִין דָּא אֶתְמַר בֵּיה אִשָּׁה אַחַת יִלְדָה בְּמִצְרַיִם שְׁשִׁים רַבּוּא
בְּכֶרֶס אַחַד, וּמִנּוּ דָּא מֹשֶׁה דְּאִיהוּ שְׁקוּל כְּשְׁשִׁים רַבּוּא מִיִּשְׂרָאֵל, אָמַר לִיה רַבִּי
שְׁמַעוֹן בְּרִיךְ בְּרִי לְעַתִּיק יוֹמִין:

וְיְהִי מִקֶּץ יָמִים וַיָּבֵא קִין מִפְּרֵי הָאֲדָמָה מִנְחָה לַיהוָה (בראשית ד ג), מֵאֵן אֶתְר
אִיִּיתִי לִיה, מִקֶּץ יָמִים, מִשְׁיִרְיִן דִּילִיה, כְּגוֹן בַּר נֶשׁ דְּאִיהוּ בְּסוּף יוֹמוֹי חֲזוֹר
בְּתִיבְתָּא, כִּד לֹא אִית לִיה חִילָא לְמַעַבְד טַב וּבִישׁ, וּבְעוֹלָמוֹי בְּתוּקְפִיה לֹא תַב,
כְּמָה דְּאוּקְמוּהוּ (ויקרא יט לב) מִפְּנֵי שִׁיבָה תְּקוּם, וּבְגִין דָּא וְאֵל קִין וְאֵל מִנְחָתוֹ לֹא
שָׁעָה, אֲבָל הֶבֶל מִבְּכוֹרוֹת צִאֲנוּ אִיִּיתִי לִיה קֶרְבָּנָא מִשְׁפִּירוֹ דִּילִיה, וּבְגִין דָּא וַיִּשַׁע
יְהוָה אֶל הֶבֶל. וְעוֹד אֵל קִין וְאֵל מִנְחָתוֹ לֹא שָׁעָה, בְּגִין דְּקֶרְבָּנָא דִּילִיה הוּא מֵהֵוּא
אַתְר דְּאֶקְרִי עֲרוּה. וּמֵאִי הוּא פְּשִׁתִּים, דְּאֶתְמַר בֵּיה (שמות כח מב) וַעֲשֵׂה לָהֶם מִכְּנָסֵי
בַד לְכֹסֹת בִּשְׂר עֲרוּה.

[תיקוני זוהר - דף קיב ע"ב]

אָמַר לִיה רַבִּי אֶלְעֶזֶר, דְּאַתְכֶּסֶי בֵּיה בִּשְׂר עֲרוּה טַב אִיהוּ, אָמַר לִיה בְּרִי לֹאוּ כָּל
(דף קיב ע"ב) עֲרִיּוֹת שׁוֹיִן, הֵאִי לֹא קְרִיב קֶרְבָּנָא דָּא אֶלָּא לְקֶרְבָּא עֲרוּה דִּילִיה לְהָ,
דְּאֶתְמַר בֵּיה (ויקרא יח ו) אִישׁ אִישׁ אֵל כָּל שָׂאָר בְּשָׂרוֹ לֹא תִקְרְבוּ לְגִלּוֹת עֲרוּה אֲנִי
יְהוָה, וּמֵאִי עֲרוּה דִּילִיה זוֹהֶמָא בִּישָׂא עֲרָלָה, נוֹקְבָא דְּעֲרָלָה, הֵהִיא דְּאֶתְמַר בֵּיה
אָדָם הִרְאִשׁוֹן מוֹשֵׁף בְּעֲרָלְתוֹ הוּא, וּמֵאִי נִיְהִי אִימָא דְּעֲרַבּוּבִיא בִּישָׂא, אִיבָא דְּאֶלְנָא
דְּטוֹב וְרַע, דְּאֶתְמַר בֵּיה (בראשית ג ו) וַתִּקַּח מִפְּרִי וַתֵּתֵן גַּם לְאִישָׁה עִמָּהּ, וּמֵאִי נִיְהִי
לִילִית, מִתְּמָן קָא אֶתִּיִן עֲרַב רַב דְּאֲנוּן מְעוֹרְבִין בִּישְׂרָאֵל, דְּאֶתְמַר בְּהוֹן (ישעיה א ד)
הוּי גוֹי חוֹטָא, דְּאִינּוֹן זְרַע מְרַעִים בְּנִים מִשְׁחִיתִים וְכוּ', וְאָמְרוּ אֵלָּה אֱלֹהֵי־ךָ יִשְׂרָאֵל
לְעַגְלָא, וּבְגִין דָּא (בראשית ד ה) וְאֵל קִין וְאֵל מִנְחָתוֹ לֹא שָׁעָה.

וְהָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶתְמַר בֵּיה (תהלים קמה ט) וְרַחֲמֵי עַל כָּל מַעֲשָׂיו, וְאֶתְמַר
בֵּיה (יחזקאל יח לב) כִּי לֹא אֶחְפּוֹץ בְּמוֹת הַמֵּת, וְקַבִּיל לוֹן, כָּל שְׁכֵן לְקֶרְבָּנָא דְּקִין,
אֶלָּא דְּהוּא רְעוּתִיה לְבִישׁ כְּמָה דְּאֶתְמַר, אֲבָל הֶבֶל הוּא רְעוּתִיה בְּקֶרְבָּנָא דִּילִיה,
לְקֶרְבָּא שְׁכִינְתָּא לְהֵוּא דְּאֶתְמַר בֵּיה (דניאל ז ט) וְעַתִּיק יוֹמִין יִתִּיב לְבוּשִׁיה כְּתִלְג

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

חזור ושער רישיה פעמר נקי, במאי, בההוא דקריב מבכורות צאנו ומחלבהן, ובגין דא וישע יהוה אל הבל והא אתמר.

סדר הלימוד ליום כא אלול [יום 346 בשנה]

[תיקוני זוהר - דף קיג ע"א]

ומיד דלא אתקבל קרבנא דקין, ויחר לקין מאד, ויאמר יהוה לקין למה חרה לך דלא מתקבל קרבנך, אם תטיב עובדך בגלגולא, שאת לך בעלמא, ותתקבל בתיובתא, ואם לאו לפתח חטאת רובין, אמר רבי אלעזר הכא לא צריך לאתכסיא רזא, מאי שא"ת, ולא אתינא לדרשא בהאי קרא, אלא דהא שאת משא איהו ובהפוך אתוון, שא"ת איהו אש"ת, הכא רמיז דעבר על (ויקרא יח כ) ואל אשת עמיתך לא תתן שכבתך כו', דאתא על תאומתו של הבל, ודא איהו (בראשית ד ח) ויקם קין אל הבל, קם על תאומתו, ולבתר קטיל לבעלה, פגוונא דמצרי, ורזא דמלה (שמות ב יב) ויפן פה וכה, ואמרו קדמאין מאי ויפן פה וכה, אלא ראה מה עשה בבית (דף קיג ע"א) ומה עשה בשדה, ולית שדה אלא אשה, כמה דאת אמר (דברים כב כז) פי בשדה מצאה, הדא הוא דכתיב (בראשית ד ח) ויהי בהיותם בשדה, ויפן פה וכה, אסתכל אם הוה ביה מסטרא דטוב, דלזמנין אתפרש טוב מן רע ומתמן אינון גרים, ובגין דא אסתכל מכל סטרא עד שתין רבוא, ולא חזא תמן גיורא דנפיק מניה, ויך את המצרי.

ולבתר מה כתיב ואם לא תיטיב, אל תקרי ואם אלא ואם, דאיהו (שם מט ג) יתר שאת ויתר עז, לפתח חטאת רבין, מאי רובין, אלא (שמות כג ה) פי תראה חמור שנאך רובין כו', דאיהו לא יכיל למסבל על כתפוי חמרא דאורייתא, לא יכיל למסבל עליה עול מלכות בגלותא, וחדלת מעזוב לו, הכא אחזי לקין דעתידין למהוי ישראל בדוחקא בגלותא, עני ורוכב על חמור, דיהון פחמור משאוי על כתפוי, מעול המס בגלותא ומכובד המלאכה, ודא איהו רובין תחת משאוי בגלותא, ובנוי דקין דהוו עתירין ותקיפין כמלכים בתוקפא סגיא, ובגין דא אמר הלא אם תטיב שאת, הלא אם תטיב למהוי שאת לעניי ישראל דאינון כבדים במשא כבד (יכבדו ממני), אנא אסביל לברין בעלמא, ומאריך עליהו, ואם לאו, לפתח חטאת רבין, לתרעא דגיהנם אתפתחת, לנטלא נוקמא מנך ומברך.

אמר רבי שמעון, בריך ברי לעתיק יומין, דהא רוח קדשא אתער לגבך, לגלאה הכא חדושים דלא אשתמודעו עד השתא, אמר ודאי דא איהו (בראשית ד י) קול דמי אחיך צועקים אלי, אינון דמים דישראל, דעתידין למגזל לון בנוי דקין ערב

בהאי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי - [דף 3772]

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

רב רשיעייא חייביא בגלותא, ודא איהו (שם ו יג) כי מלאה הארץ חמס מפניהם, ודא הוא קטולא דקין להבל דעני חשוב כמת.

[תיקוני זוהר - דף קיג ע"ב]

ויהי (דף קיג ע"ב) מקץ ימים וגומר, פתח רבי שמעון ואמר מאי מקץ ימים, אלא מההוא אתר דעתיד למימר ביה (שם ו יג) קין כל בשר בא לפני, (איוב כח ג) קין שם לחשך, ותרגם יונתן בן עוזיאל קין כל בשר, חבילו דכל בשרא, מלאכי חבלה, חמא דעתידין למיפק מגיה מחבלים פרמים, דאינון ישראל דאתמר בהון (ישעיה ה ז) כי כרם יהו"ה צבאו"ת בית ישראל, בגין כך ואל קין ואל מנחתו לא שעה, וחמא דעתידין למיפק מהבל כמה צדיקיא, בגין דא וישע יהו"ה אל הבל ואל מנחתו.

והא בשעתא דאתיליד קין אתמר ביה קניתי איש את יהו"ה, ולא הוה הכי, משום דלא אתבסמת, וחויא תקיפא אטיל בה זוהמא דדינא קשיא, ובגין דא לא הוה אתבסמת, וכד קין מסטרא דנוקבא נפק תקיפא קשיא בדינוי, כיון דנפק דא אתחלשת איהי ואתבסמת, בתר דא ואפיקת אחרא בסימא יתיר, וסליק קדמא דהוה תקיף קשיא על אחרא, דהא כל דינין אתערעו עמיה.

תא חזי, מה כתיב (בראשית ד ח) ויהי בהיותם בשדה, בשדה דאשתמודע לעילא, בשדה דאקרי שדה של תפוחים, ונצח האי דינא לאחוי משום דהוה קשיא מגיה, ואכפייא ואטמריה תחותוי, עד דאתער בהאי קודשא בריך הוא, ואעבריה מקמיה ושקעיה בנוקבא דתהומא רבא, וכליל לאחוי בשקועא דימא רבא דמבסס דמעין עלאין.

[תיקוני זוהר - דף קיד ע"א]

ומנהון נחתין נשמתין לעלמא, אינש כפום ארחה, ואף על גב דטמירין אינון, מתפשטין דא בדא ואעבדו חד גופא, ומהאי גופא נחתין נשמתהון דרשיעייא תקיפי רוחא, מתרוויהון סלקא דעתך כחדא, לא אלא חד לסטרוי וחד לסטרוי, זכאין אינון צדיקיא, דמשלפי נשמתהון מהאי גופא קדישא דאקרי אדם דכליל כללא, אתר דכתרין ועטרין קדישין (דף קיד ע"א) מתחברין תמן בצרורא דאתכלא.

(נ"א): ויהי מקץ ימים ויבא קין מאי מקץ ימים אלא מההוא דעתידין לאתמר ביה קין כל בשר בא לפני, ובגין דא ואל קין ואל מנחתו לא שעה, ועוד מקץ ימים ולא אמר מראש ימים, אלא משירין דיליה ולא משפירו, כבר נש דאתי מספנא לתרעיה ובזמנא דאיהו תאיב למיכל, בגין דלא למיהב ליה משפירו דמאכל, לא בעי למיהב ליה מדי בתר דאכיל שפירו דכלא, כניף ההוא דאיהו בסופא ויהיב למספנא דאדתיאש מגיה, אמר ליה קודשא בריך הוא לכלבא תרמון ליה, ובגין דא ואל קין ואל מנחתו לא שעה, אבל הבל לא אקריב אלא משפירו דכלא דהא הוא דכתיב ותבל הביא גם הוא.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ו, וישע יהו"ה אל הבל ואל מנחתו ואל קין ואל מנחתו לא שעה, ויאמר יהו"ה לקין למה חרה לך ולמה נפלו פניך, הלא אם תטיב שאת, אמר ליה אם אנת תטיב עובדך, שאת יסתלק קרבנך, ואם לא תטיב עובדך לפתח חטאת רבץ דיתפרע מינך, אתמר הכא רובץ ובאתר אחרא פתיב פי תראה חמור שנאך רובץ תחת משאו כו' לא תראה את חמור אחיך דא קין דאיהו רביץ מכובד עונוי, ואי לא בעי לאהדרא בתיובתא, וחדלת מעזוב לו דלא עביד עובדוי דאחוק, ואי הדר בתיובתא עזוב תעזוב עמו, מה עבד הבל, קם עליה ואפליה לארעא ולבתר קם קין וקטליה דכן פתיב ויקם קין אל הבל אחיו ויהרגהו, ובגין דא אמר בן סירא טב לביש לא תעביד ובישא לא מטי לך.

ויאמר יהו"ה לקין אי הבל אחיך כו' (בראשית ד ט), אמר רבי שמעון וכי לא הוה ידע קודשא בריך הוא אן הוה הבל דשאל ליה, והא לא אתכפסי מניה מלה, כמה דאת אמר (ירמיה כג כד) אם יסתר איש במסתרים כו', אלא ווי לון לבני נשא טפשאי אטימין לבא סתימי עינא, דעלייהו אתמר (תהלים קטו ה) עינים להם ולא יראו בנהורא דאורייתא, אלין אינון בעירן דלא מסתפלין ולא ידעין אלא בתבנא דאורייתא, דאיהי קליפה מלבר ומוץ דילה, דאתמר בהון מוץ ותבן פטורין מן המעשר, דחכימין דאורייתא מארי דרזין זרקין תבנא ומוץ דלבר, ואכלין חטה דאורייתא דאיהי מלגא, כ"ב אתון דאורייתא דסלקין לחושבן חט"ה.

תא חזי אלין בעירן חשבין דשאל ליה קודשא בריך הוא א"י הבל אחיך כמאן דלא ידע אן הוא, אלא א"י איהו דאסתלק מן אדנ"י, דאיהו א' אהי"ה אימא עלאה אנכי, י יהו"ה דסליק עמה למדן לקין, בגין דא פד אסתלק א"י מן אדנ"י אשתאר ד"ן, ובגין דא א"י הבל אחיך, (בראשית ד ג) ויאמר לא ידעתי השומר אחי אנכי, לא ידענא דשכינתא דאיהי אנכי, עמיה תמן, א"י דאסתלק אימא וברא לגבי חכמה למיטל נוקמא מיניה, ואמאי לגבי חכמה, בגין דאיהו אדם עלאה דאתברי אדם תתאה בדיוקניה.

[תיקוני זוהר - דף קיד ע"ב]

ויאמר קול דמי אחיך צועקים אלי, מאי דמי, דם מבעי ליה, אלא מאי דמי ד"ן כחשבן דמ"י, ודא איהו (שם טו יד) דן אנכי ואחרי כן יצאו ברכוש גדול. ועוד מאי קול דמי, קול דם מבעי ליה, אלא תרגם אנקלוס, קל זרעין דעתידין למיפק מן אחוק, אינון שתין רבוא דעתידין למיפק מהבל, בההוא דאתמר ביה בשגם זה הבל, פלהו צווחין מן ארעא, הכא רמז ענוי הדין ועוות (דף קיד ע"ב) הדין וחמס ושוד ושבר דעתידין בנוי דקין למעבד לבנוי דקודשא בריך הוא, ודא איהו קול דמי אחיך, אחיך אתקרי מסטרא דאנון דאתמר בהון (שמות לב כז) הרגו איש את אחיו.

(ג"א): ויאמר יהו"ה אל קין אי הבל אחיך, אמר רבי שמעון וכי לא הוה ידע קודשא בריך הוא אי הבל דהוה שאל אי הבל אחיך, וכי איהו לא הוה ידע דקודשא בריך הוא לית מלה דיתכפסי מניה אפילו מחשבה דלבא כל שכן מלה דעלמא, דאמר לא ידעתי השומר אחי אנכי, אלא ווי לון

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

לטפשינ אטימין דלבא ועיינין לון ולא מסתכלין אלא בתבן למיכל מניה כבעירן, דחמימין דידיעין בחטה דאורייתא דאיהי שנים ועשרים אתון כחשבן חט"ה, אלן זרקין תבנא מדאורייתא ואכלין חטה דאורייתא מלגו, תו אחזי לכוון רזין טמירין בהאי קרא בזמנא דקטל קין להבל, סליק א"י מן אדנ"י ואשתאר ד"ן, א' איהו אנכי אימא עלאה, י' יהוה דיודין אבא, דסליקו למתבע דינא על בנייהו דאיהו הבל ובגין דא אמר קודשא בריך הוא אי הבל אחיק.

בההוא זמנא אמר איהו לא ידעתי השומר אחי אנכי, חמא קודשא בריך הוא דלא אדכיר י', אלא א' דאיהו אנכי, אמר ליה קול דמי אחיק צועקים אלי, דם אחיק מבעי ליה, מאי דמי, אלא דא דם י', ועוד דמי איהו ד"ן כחושבן דאשתאר מן אדנ"י, וכלא קשוט, דתלת שמחה כלילן בההוא שמא, אבא ואימא וברתא, דאנון יהו"ה אהי"ה אדנ"י, בגין דהבל הוה דיוקנא דאדם דלעילא דאיהו עמונדא דאמצעיתא ואיהו קול דאתמר ביה קול דמי אחיק, ואית רזא אחרא, קול דמי, קול דם מבעי ליה, אלא תרגם אנקלוס קל דם זרעין דעתידין למיפק מן אחוק, ואנון שתין רבוא.

בההוא זמנא דחמא דחובא דא באתר עלאה הוה תליא, הרחר בתיובתא ואמר גדול עוני מנשוא, הן גרשת אותי היום מעל פני האדמה ומפניך אסתר והייתי נע ונד בארץ כו', הכא אתרמיז גלגולא דרשיעיא דאתמר בהון ובכן ראיתי רשעים קבורים ובאו כו', ודא איהו הן גרשת אותי היום דא גלגולא קדמאה, והייתי נע דא גלגולא תננינא, ונד דא גלגולא תליתאה, דא איהו רזא על שלשה פשעי ישראל, אם תב בתיובתא בתלת גלגולין שפיר, ואם לא, פתיב ביה ועל ארבעה לא אשיבנו, לא אהדר ליה בגופא אחרא, אלא יד ליד לא ינקה רע והכי אויל נע ונד עד שתין רבוא, ולכל חד כפום חיליה, דההוא דקטיל הכי נטיל קודשא בריך הוא נוקמא מניה. ע"כ בספר אחר (בדף מ"א ת"ח תרין אתון עד ותהלתי לפסילים שייך כאן).

אמר רבי אלעזר אם פן אשתמודע דכל עאקו דא יהא בגלותא בתראה, אמאי אתמר (בראשית ד ב) קניתי איש את יהו"ה, אי תימא בגין קני דנפיק מניה זרעא מעליא, בתר דיתכניש איהו יתערון בנוי דקין לחרבא עלמא, ומנייהו קול דמי אחיק צועקים, הדא הוא דכתיב (תהלים יג ו) משוד עניים מאנקת אביונים כו'.

אמר ליה רבי שמעון, ברי, קין מסטרא דאילנא דטוב ורע הוה, ואתפשטותא דטוב הוה בגלגולא עד קני חותן משה, מתמן ואילף אתפשטותא דרע, ובגין דאחזי ליה קודשא בריך הוא מה דעתידין למעבד בנוי לישראל בכל דרא ודרא, דכלא אחזי ליה, אמר גדול עוני מנשוא, ומנא לן דאחזי ליה גלגולא דיליה בכל דרא ודרא, הדא הוא דכתיב (בראשית ד יד) הן גרשת אותי היום מעל פני האדמה ומפניך אסתר והייתי נע ונד בארץ, נע ונד ודאי, הכא רמיז גלגולא דיליה ובנוי, הדא הוא דכתיב (קהלת ח י) ובכן ראיתי רשעים קבורים ובאו, והא אוקימנא לון (דברים ז י) ומשלים לשנאיו וכו', הן גרשת אותי דא גלגולא קדמאה, היום פההוא דאתמר ביה (תהלים צה ז) היום אם בקולו תשמעו, והייתי נע ונד תרין גלגולין אחרנין, אסתר הכא רמיז (דברים לב כ) ויאמר אסתירה פני מהם כו', (איוב לג כט) והן כל

זוהר ה'יומי' - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

אלה יפעל א"ל פעמים שלש עם גבר, ועלייהו אתמר (עמוס ב ו) על שלשה פשעי ישראל, ועל ארבעה לא אשיבנו, דלא אהדר לון בגופא רביעאה, ולא בפורקנא רביעאה, אלא אתמר בישראל (דברים לב יב) יהו"ה בדר ינחנו ואין עמו אל נכר, בגין דא אוקמוה מארי מתניתין אין מקבלים גרים לימות המשיח.

[תיקוני זוהר - דף קטו ע"א]

ועוד (דף קטו ע"א) אי הבל אחיה, תא חזי תרין אתוון אלין שמענא דלא תר עלאה הו סלקין, א"י, א' אמון מופלא ומכוסה, י' מחשבה, דבהאי אתר האבו אדם והבל, ואתמר דאינון א' פתר עליון, י' מחשבה, לעילא לעילא אסתלק האי חובה, אמר ליה רבי אלעזר, אבא, והא כמה מחשבות אינון, שכינתא אתקרי מחשבה, ואיהי י' מן אדנ"י, וחכמה מחשבה, וכתר דאיהי א' מן אדנ"י מחשבה, וכמה מחשבין אינון דא לעילא מן דא, ודא על גב דא, הדא הוא דכתיב (קהלת ה ז) פי גבה מעל גבה שמר וגבהים עליהם, ולעילא מפלהו מחשבה סתימא דכל סתימין, עלאה על כל עלאין, דלית מחשבה אחרא לעילא מניה, וכמה מחשבין אינון לבושין דא לדא, ואיהו אשתמודע דלא חאב אלא במחשבה דאיהי לבושא, הדא הוא דכתיב (בראשית ג י) ואירא פי עירום אנכי ואחבא, אתמר באדם ואחבא ואתמר במשה (שמות ג ו) ויסתר משה פניו.

אמר רבי שמעון, ברי, בודאי בכלא חאב אדם, במחשבה דאיהי לבושא, ובמחשבה דאיהי מלגאו, ובגין דא אמר למשה בזמנא דאמר (שמות לג יח) הראני נא את פניך, אמר, פי לא יראני האדם וחי, דאם זכה שיראני, וחי לעולם, ובגין דא אמר ליה לא (שמות לג כ) תוכל לראות את פני, ולא אינון פנים הכא אלא פנים דלא נראין, באתר דאשתמודע עלת העלות, ובאתר דאתגלייא, וחובא דאדם גרים דלא יכיל משה לאסתפלא ביה, כל שפן אחרא, דעלת העלות אסתלק ממחשבה דחאב בה אדם, ובגין דא עין לא תשורהו, ומחשבה לא תכילהו, לא יכיל לאשגא ליה, דאיהו חי החיים, ובאתר דאיהו שריא לית מיתה תמן, ומחשבה דאסתלק מניה, בודאי איהו חכמה לבושא לחכמה סתימאה, בודאי בה חאב אדם, ובגין דא אתמר ביה (בראשית ג י) ואירא פי עירום אנכי ואחבא.

[תיקוני זוהר - דף קטו ע"ב]

אמר רבי אלעזר, והא מהכא משמע דלא חאב במחשבה עלאה אלא בההיא דאיהי לבושא מניה, ואשתאר איהו (דף קטו ע"ב) בההיא דאיהי מלגאו, במוחא בלא קרקפתא, ובגין דא ואירא, דאזדעזע מההיא דלגו מן מחשבה סתימא דאיהו עלת העלות, אמר ליה רבי שמעון, ברי, במחשבה דאיהו מוחא אוף הכי חב דזרעא מתמן נפיק, דאיהו נביעו דאילנא דחיי דאיהו אור קדמון ואור צח ואור מצוחצח,

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

תלת טפין דאתרמיוזו בי' עלאה, קוצא דלעילא וקוצא דלתתא וגיו באמצעיתא, וערב תמן חשך דאפסיק בין עלת העלות למוחא סתימא, ובגין דא (שמות לג כ) פי לא יראני האדם וחי עד דההוא חשך אתעבר מתמן, ודא איהו רזא (ישעיה נט כ) פי אם עונותיכם היו מבדילים ביניכם ובין אלהיכם, ובגין ההוא חשך, לית מחשבה יכילא לאשגא תמן, כל שפן עין, עד דאתעבר מתמן ההוא חשך, וכגוונא דיליה לתתא אית עננא חשוכא דאתמר בה (איכה ג מד) ספתה בענן לך כו'.

אזדעזע רבי אלעזר וכלהו חבריא ואזדעזעו סבין מארי דמתיבתא, אמר רבי אלעזר עד כען לא ידענא דחובא דאדם הכי הוה עלאה, דמטא לאתר עלאה דכל עלאין, אמר, אבא, הב לי רשו למשאל אף על גב דלא אתייהיב רשו לכל בר נש למשאל כל שפן למנדע, אמר ליה אימא ברי דהא רעוא אשתכח ורשותא אתייהיב לגלאה כל מה דיכילנא למנדע, אמר ליה, אבא, אשתמודע בגין ההוא חשך דאפסיק בין עלת העלות למחשבה סתימא, דעלת על כל העלות לא אשתתף בשום מחשבה סתימא כל שפן גליא, ולא בשום אור גניז וטמיר וקדמון וצח ומצויחצח, אמר ודאי הכי הוא דאם אלין נהורין ומחשבין הוו מניה לא הוה יכיל חשך לאפרשא, אבל עלת על כל העלות איהו על כל נהורין גניזין וסתימין פנשמטא בגופא, ואור קדמון אף על גב דאיהו סתים וגניז ואיהו קדמון לכל ספירן ולכל אתוון ונקודי וטעמי, הכי איהו לגבי עלת על כל העלות, כגופא לגבי נשמטא, דבעלת העלות לית ביה גוון ולא צורה ולא דיוקנא ולא שותפו, ובאתר דעין לא שליט מאן יכיל למעבד דמיון.

בתר דהרהר תשובה אדם לתתא, הדרא לבושא לגבי מוחא דאיהו אבא קרקפתא דתפלי, ואתחבר מוחא דאיהי חכמה באימא, מיד (בראשית ג כא) ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו פתנות עור וילבישם, ואינון תפלין דאינון מעור, בההוא זמנא קמת תשובה דאיהי אימא קרקפתא דתפלי עם אדם לאגנא עליה ולכסיא עליה דהוה ערום, כגוונא דאיהו פסי על מוחא עלאה, ובגין דא שכינתא עלאה לא זזה מניה, ורזא דמלה פאלו פסי על מוחא עלאה, ובגין דא שכינתא עלאה לא זזה מניה, ורזא דמלה (תהלים קל ז) אם עונות תשמר י"ה אדנ"י מי יעמוד, מ"י יעמוד ודאי דאיהי אימא עלאה תשובה הא קמת באדם עלאה, ושכינתא דאיהי תפלה של יד באדם תתאה, שכינתא עלאה נחתת עם אדם, ושכינתא תתאה עם הבל, ועם כל (דא) מארי דדכיו דקא אתיין מנייהו, ובגין דא (רות א יט) ותלכנה שתיהן.

[תיקוני זוהר - דף קטז ע"א]

מיד דחאבו ישראל בעובדא דעגלא מה פתיב (ישעיה ג ב) ובפשעיתכם שלחה אמכם דאתמר בה (משלי ב ג) פי אם לבניה תקרא, אשתלחת (נ"א ואסתלקת) מנייהו ותרם מעל הארץ, דלא נחתת עלייהו אלא (דף קטז ע"א) בשפתות וימין טבין,

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ואשתארת שכינתא תתאה יחידאה לתתא, ושכינתא עלאה יחידאה לעילא, והא אוקמוה איכה ישבה בדר, דבקדמיתא לא הות שכינתא עלאה וזה מנייהו פגוונא דשכינתא תתאה, זכאין אינון מארי דתיובתא דנחתי לה עלייהו בכל יומא ושעתא ורגעא ולא וזת מנייהו בכל אתר, דעלייהו אתמר (שם ו כב) בהתהלכך תנחה אותך כו' ולא אית לה עלייהו יומא ידיע פגוונא דאחרנין דלא נחתת עלייהו אלא בשבתות ויומין טבין, אבל מארי תיובתא לא וזת מנייהו לעלם.

ובגין דא ברי, א"י הבל אחיה, אי יכלינן למימר א' י' מן אהי"ה אימא עלאה, ואשתארו ה' ה', ואתמר עלייהו ותלכנה שתיהן, הכא חאב הבל אדם, חב בי"ו מן יהו"ה ואסתלק י"ו ואתעביד ו' י', אמר רבי אלעזר והא י' ו', אינון, י' לעילא ו' לתתא, מאי ו' י', אמר ברי הכי איהו ודאי, דחובה דא איהו לעילא באת א דאסתלקת במחשבה דאיהי י' עלאה דתמן עלת העלות, ואשתאר ו' י' פגוונא דא א, ועל י' עלאה אתמר (תהלים צא יד) פי ידע שמי, שם י', יקראני ואענהו, זכאיה איהו מאן דנחית ליה במחשבתיה לאתריה, דהאי מחשבה עלה אתמר (ויקרא ז לו) זאת התורה לעולה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלואים ולזבח השלמים.

ואמאי אתמר באת י' פי ידע שמי, אלא, כמה דלית באת י' שותפו דאת אחרא, הכי לית ביה שותפו דאיהו אחד ואין שני לו, אחד בלא חשבון, הוא ברא כלא ולית בורא עליה, וכי אית דיכיל למברי אפילו יתוש זעיר אלא הוא, אלא, מים אית לון חילא למברי אילנין ועשבין, ואינון אתבריאו, אבל בורא עלמין ברא ולית עליה מאן דברא ליה ולחפימא ברמיזא דבאתר דא לית לגלאה יתיר.

אמר רבי אלעזר מהכא משמע דאית בורא בשותפו דאתון, פגון ב' מן בראשית דאיהי אימא, ר' מן ראשית דאיהי חכמה, ו' מן בורא דאיהו עמודא דאמצעיתא, א' מן בראשית דאיהו פתח, שי"ת, שית ספירן, הא כלהו עשר, אם חסר חד לא אשתלים בריאה, אבל עלת על כל העלות איהו ברא כלא בלא שותפו כלל.

אמר רבי אלעזר וכי הא שמענא, דבעשר ספירן לא אתמר תמן אלא אצילות ולא בריאה, אמר רבי שמעון ומאן אמר דאית בהון בריאה אלא כלהו עשר בשותפו דא עם דא עבדין בריאה בעלמא, ואנא אימא דאם הוה חסר חד מן מנינא לא אשתלים ההיא בריאה, אבל עלת על כל העלות איהו בורא בלא שותפו אחרא דאיהו חד בלא שותפא כלל לא לעילא ולא לתתא ולא באמצעיתא ולא מכל סטרא כלל, אמר ודאי פען אתגליא מה דלא אתמסר לגלאה אפילו מלבא לפומא, ורזא דא צריך לאתכסיא מכל בר נש, דלאו כל מוחא יכיל למסבל האי, אלא אלין דידיעין ברזין, אלין דחכמתא דלהון סליק על כל נביאיא וחכימיא.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אמר רבי אלעזר אבא, הא אתגליא א' ברזא עלאה פד אסתלק עלת העלות
באת י' ואשתאר וי אלא מאי אוי, אמר ליה (א' עלאה) (נ"א אית א') לעילא מן א',
דאית א' מאתוון רברבן, ואית א' מאתוון זוטון, ואית א' מאתוון בינוניים, (נ"א זה
שייך לדף פ"ג ע"א ועוד נעשה אדם) אינון אדם דבריאה אדם דיצירה אדם דעשיה,
ועלייהו אתמר (קהלת ה ז) פי גבוה מעל גבוה שומר, ואית תלת עלאין עלייהו
בארח אצילות, ועליהם אתמר וגבהים עליהם.

[תיקוני זוהר - דף קטז ע"ב]

ואינון דבריאה אינון לבושין לאינון דאצילות, והאי איהו אור לבוש עליון,
ואינון עשר מתלבשין בעשר, ואלין דאצילות אמרו לאינון דבריאה דמתלבשין
בהון, (בראשית א כו) נעשה אדם בצלמנו כדמותנו, כל ספירה יהיב ביה חולקיה
מלגאו ומלבר, ואם חסר חד מעשר ספירן דלא הוה יהיב ביה חולקיה לא הוה
אשתלים בניינא דאדם, ובזמנא דחב אדם כל ספירה וספירה נטיל חולקיה מניה
ואשתאר אין, ורזא דמלה (קהלת ג יט) ומותר האדם מן הבהמה אין, ובגין דא אמרו
מארי מתניתין (תהלים מט יג) ואדם ביקר בל ילין נמשל כבהמות נדמו, אדם דהוה
לן ביקר דלעילא ולא נטיר ליה, נמשל כבהמות דמות דיליה, דאינון חיות הקדש,
אבל עלת העלות פד ברא ליה כמה דאת אמר (נ"א הדא הוא דכתיב) (בראשית א כז)
ויברא אלהים את האדם בצלמו, איהו נטיל כלל מיניה, ויהיב ביה בלא שותפו
דאחרא, דאבא ואימא עבדו ליה בציורייהו (דף קטז ע"ב) בתרין ציורין, הדא הוא
דכתיב (בראשית ב ד) וייצר יהו"ה אלהים וייצר בתרין ציורין, ציורא דאבא דאיהו
יהו"ה, וציורא דאלהים דאיהו אימא, ודא איהו וייצר יהו"ה אלהים, ולבתר עבד
ליה מאנא הדא הוא דכתיב (שם) עפר מן האדמה, מן האדמה לא כתיב, אלא עפר
מן האדמה, ודא שכונתא תתאה דאתמר בה (איוב לד טו) ואדם על עפר ישוב דאיהו
גלגולא דיליה.

אמר רבי אלעזר, אבא, בתר דרעוא אשתפח צריך למפתח מלין באתגליא, מאי
אדם דברא עלת העלות בדיוקניה, דהא כתיב דלית ביה דמות, אמר ליה, ברי,
הכא לא אמר בצלמנו, דאית ביה דיוקנא, אלא בצלמו רוצה לומר כגוונא דאיהו
רואה ואינו נראה, דיהא איהו הכי, וכגוונא דלית ביה דיוקנא, דיהא איהו הכי,
וכגוונא דלית קדמון עליה דיהא איהו הכי, וכגוונא דאיהו עלת העלות חד בלא
שותפו ובלא חשבון, דיהא איהו הכי, כלא כגוונא דיליה.

ואית אדם דבריאה ויצירה ועשיה כגוונא אחרא בלבושין וגופא (דלבר) (נ"א
בלבד), דבאצילות הא אתמר דלית ביה בריאה ויצירה ועשיה כלל, אית בריאה
דברא הוא לתתא בדיוקניה, אבל לאו דאתברי איהו.

זוהר היומי" - לימוד כל ספר זוהר ותקונים במעגל השנה

ותא חזי אף על גב דאתמר בספירן דבריא, בלבושא מלבר איהו, ולא איהו מלגאו, ובגין דא פתיב (בראשית א כז) ויברא אלהים את האדם בצלמו הכא רוא אחרא בגופא, אית ספירן דבריא ואית ספירן דאצילות, ובגין דא ויברא אלהים את האדם, דא עמודא דאמצעיתא דאתמר ביה (ישעיה מד יג) כתפארת אדם לשבת בית, בצלמו שכינתא תתאה, בצלם אלהים שכינתא עלאה, וייצר יהוה אלהים את האדם דא צדיק חי עלמין, יצרו ביצירה עלאה וביצירה תתאה, דאינון י' מן א, ו' מן וייצר איהו ו' דאמצעיתא, דאיהו בתרין יודין באת א, ותרין יודין עליהו אתמר (משלי יד א) חכמות נשים בנתה ביתה ואינון חכמה קדומה וחכמה תתאה.

ואדם מסטרא דאות ברית י' אתיליד מהול, הדא הוא דכתיב (שמות ב ב) ותרא אותו פי טוב הוא, (ישעיה ג י) אמרו צדיק פי טוב, דתמן לאו קליפה דערלה כלל, והא דאתמר אדם הראשון מושך בערלתו הוה, דא אדם דעשיה, ומאי ניהו דא קליפה דאתלבשא ביה (נ"א דאתלבשת בה) לשלטאה על כלא, הדא הוא דכתיב (תהלים קג ט) ומלכותו בכל משלה, ובגין דא אתמר בה (בראשית א כו) נעשה אדם בצלמנו כדמותנו לאתלבשא בכל דיוקנין וקליפין.

ועוד אתמר בה שכינתא תתאה, נעשה אדם בצלמנו כדמותנו, דתהא כלילא מכל ספירן, דכל עשר ספירן יהיבו בה כל חד חולקיה, ומאי חולקיה, אלא כל ספירה יהיב בה עשור דיליה, דכל ספירה סליק לעשרה, ויהבו ליה כל חד וחד עשור דיליה אשתארו אינון תשע תשע, וכל חד וחד אשתלים בה לעשרה, ובגין דא מעשרין חד מעשרה, ובגין דאיהי כלילא מפלהו אתמר בה (ירמיה ב ב) אהבת כלולותיך, כלילא מפלא, ולבתר דאתכלילת מעלאין אתמר בה (בראשית א כו) ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובהמה ובכל הארץ, אתכלילת בתתאין, ואפילו בכל קליפין דסטרא אחרא אתלבשת, לקיימא בה ומלכותו בכל משלה, ובכל מה דאתלבשת אתכלילת (נ"א אתקריאת) בשמיה, הא הכא אדם דעשיה ויצירה.

אדם דבריא אוקמוהו על תפארת, מאי בצלמו, בצלם, תרין דיוקנין דיליה לעילא, אלא (ס"א אלין) אינון וא"ו תרין ווי"ן, אינון תרין דיוקנין דא דאיהו אדם דאמצעיתא, דשכינתא עלאה איהי דמות אדם עלאה דאיהו חכמה עלאה, ושכינתא תתאה דמות אדם דאיהו עמודא דאמצעיתא.

[תיקוני זוהר - דף קיז ע"א]

ועוד, עמודא דאמצעיתא בדיוקנא דכתר ודא אדם דבריא, ואדם דיצירה צדיק בדיוקנא דחכמה, ובגין דא (מלכים א ה כו) ויהוה נתן חכמה לשלמה דאיהו צדיק ברית שלום שלם ה', ושכינתא תתאה אדם דעשיה דמות דשכינתא עלאה וכלא קשוט, (ושכינתא ודאי אתכלילת בכלא), ובגין דא זמנין אתקריאת נשר, זמנין חיה. (דף

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

קיו ע"א) זמנין יונה, זמנין צפור, בכל מה דשליטא אתקריאת בשמיה, ובעשפין אתקריאת שושנה, עץ פרי עושה פרי, וכד שלטא על ארעא אתקריאת ארץ, וכד שלטא על ימא אתקריאת ים על שמיה, וכד שלטא על טורין אתקריאת סלע, לית ברין בעלמא דשליטא עליה דלא אתקריאת בשמיה, אבל עם כל דא דשליטא על פלא, עבידת אפרשותא בין דרגין דאינון מוחא ואיבא, לקליפין דסטרא אחרא דאינון פקליפין דאגוזא דמכסיין על מוחא, ורזא דמלה (בראשית א ד) ויבדל אלהים בין האור ובין החשך, ווי ליה למאן דמערב קליפין דסטרא אחרא עם דרגין דסטרא דדכיו.

(כאן חסר) (אמר המגיה עוד מצאתי בס"א זה הלשון)

והאדם ידע את חוה אשתו וכו' (שם ד א), וכי לא אשתמודע בה עד הוה זמנא, אלא מיזמא דאתחרב בי מקדשא קודשא בריך הוא לא אתיחד בשכינתיה ביומין דחול, ולא הוה ישראל אשתמודען תוקפיה ביומין דחול, בגין דממשלה דעבד ושפחה בהון, בתר דיתעברון מעלמא מיד וידע אדם עוד את אשתו ובההיא זמנא (ישעיה יא ט) כי מלאה הארץ דעה את יהוה, ובההיא זמנא אתקיים קרא (ירמיה לא לג) כי כלם ידעו אותי למקטנם ועד גדולם, (זכריה יד ט) וביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד.

סדר הלימוד ליום כב אלול [יום 347 בשנה]

דבר אחר והאדם ידע את חוה אשתו ותהר ותלד את קין, ידע ודאי כגון (אסתר ד א) ומרדכי ידע, אית ידיעה לטב ואית ידיעה לביש, בזמנא דאולידת לקין ידע את כל אשר נעשה ההוא וזהמא, ועד ההוא אתר דמטי ואתפשט ההוא וזהמא בכל דרין, ותלת גלגולי, עלייהו אתמר (איוב לג כט) הן כל אלה יפעל א"ל פעמים שלש עם גבר, בתר דיתגבר ביצריה דלא עביד חטאה, והאי ידיעה דקין איהו דאתגלי ליה עד ההוא אתר דאתפשט, דעליה אתמר (ישעיה יד כט) כי משרש נחש יצא צפע, בגין דאיהו משרש נחש דאטיל וזהמא בחוה, מלאך המות דגרים מיתה לאדם ולכל דרין דיליה, הכי, האי דרפיה לקטלא, ובגין דא קטיל להבל.

והאי וזהמא דאתנטיל מניה איהי לילי'ת אימא דערב רב, עלה אתמר (משלי ה ה) רגליה יורדות מות וכו', דאיהי סם מות דאל אחר דאיהו סמאל, ואיהי איבא דיליה, גם לרבות אל אחר, נחש בגינה אתמר (בראשית ג ו) ותקח מפריו ותאכל, הכא רזא דחוה ותתן גם לאישה עמה ויאכל גם לרבות, ולבתר חזא ליה דאתחרט כמה דאת אמר (שם ד יג) גדול עוני מנשוא, ובגין דא (שם ב) קניתי איש את

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

יהו"ה, הכא רמיז קני חותן משה, דעתיד לאהדרא בתשובה ולקבלא את ברית, הדא הוא דכתיב (שם טו) וישם יהו"ה לקין אות, אות ברית מילה לאגנא עליה.

ובגין דא ותוסף ללדת את אחיו את הבל, מאי ותוסף אלא רזא דמלה ולא יסף עוד לדעתה (שם לח כו), בגין ההוא וזהמא דנפיק מניה, וחמא אתפשטותיה בכל דרא, פיון דחמא להבל דאתפשטותיה בכל דרא לטב, אמר ותוסף ללדת, אוסיפת איחי פמה קרבנין וכמה תחנונין וכמה בכיין בגיניה, פיון דאיחו הוה עתיד לדכאא וזהמא דיליה מעלמא, והא קהלת אמר (קהלת ח יד) יש הבל אשר נעשה על הארץ אשר יש צדיקים אשר מגיע אליהם כמעשה הרשעים, הכא אתגלי צדיק ורע לו רשע וטוב לו, אית הבל, ואית הבל ועלייהו אתמר (שם י ב) לב חכם לימינו ולב פסיל לשמאלו, בשגם זה הבל, והא אוקמוהו בשגם זה משה, משה זה שת, ואיחו שם, ואיחו הבל, והן כל אלה יפעל אל פעמים שלש עם גבר.

[תיקוני זוהר - דף קיז ע"ב]

ורזא דמלה (ישעיה סג יא) איה השם בקרבנו, דאיחו (שמות ג יג) מה שמו, ודא אדם דאיחו רביעאה, ובגיניה אתמר (עמוס ב ו) ועל ארבעה לא אשיבנו, לא אשיבנו בגלגולא יתיר, פיון דנח ביה אבוי דאיחו אדם, בההוא זמנא אשתמודע (משלי ל ד) מה שמו ומה שם בנו כי תדע, ודא איחו רזא מה שמו מה אומר אליהם, ודא איחו מרכבתא שלימא, ש תלת חיוון, דרכיב עלייהו מ"ה, ועלייהו אתמר הן כל אלה יפעל אל (דף קיז ע"ב) פעמים שלש עם גבר.

קם רבי שמעון ואמר, (בראשית ד ב) ותוסף ללדת את אחיו את הבל, ווי לעלמא דאית לון עיינין ולא חזאן, אודנין ולא שמעין ברזין דאורייתא, ואזלין בתר בצעין דהאי עלמא, תא חזי קין איהו יצר הרע, הבל יצר הטוב, הבל איהו הלב, ואינון תרי בתי לבא, הדא הוא דכתיב (קהלת י ב) לב חכם לימינו ולב פסיל לשמאלו, לב חכם לימינו דא הבל, דאתמר ביה ותוסף ללדת את אחיו את הבל, איהו תוספת רוח הקדש, קין איהו רוח הטומאה דאיחו גרע ולא אוסיף, קין גופא, קן לתרוייהו, ובגיניה אתמר אל תסתכל בקנקן אלא במה דאית ביה, ודאי קין איהו לבא, דאיחו קליפה דאגוזא, לאו ההוא דלעילא דאיחו איבא דאילנא דחיי, ובגין דהאי קין אית ביה טב וביש, אתמר ביה (בראשית ב יז) ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו, עד דאתעבר ההיא קליפה מניה דאגוזא, איבא אתקרי מיתה וחי אור וחשך, הבל טב והבל ביש, הבל דאורייתא דאיחו להב, עלה אתמר (תהלים כט ז) קול יהו"ה חצב להבות אש, ודא ה' דמשה, מ' משה, ש' שת, דאתמר ביה (שמות ב י) כי מן המים משיתיהו, ש' שם, ולא למגנא הוה שם קובע מדרשות באורייתא, והוה שת סיומא דאלפא ביתא, שת בגין (תהלים ח ז) כל שתה תחת רגליו.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

והבל מסטרא דימינא איהו פליל ז' הבלים, ואינון אבגית"ץ וכו', שית סלקין, דאינון להבים בשית עזקאן דקנה, והבל דפה שביעאה, ולקבליהו אמר דוד שבע קלין דהבו ליהו"ה בני אלים, (תהלים כט) ועל אלין שבע אתמר (דברים ח ג) כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם פי על כל מוצא פי יהו"ה יחיה האדם, ואלין ז' קלין סלקין בז' רקיעין, ואית ז' דשמאלא דנחתין בשבעה ארעין, ועלייהו אמר קהלת (קהלת ג כז) מי יודע רוח בני האדם העולה היא למעלה וכו'.

שבעה הבלים טבין אלין אינון שבע שני השבע, ולקבליהו אחרנין לקבל שבע שני הרעב, אלין הבלים דחיי, ואלין הבלים דמיתה, ובגין דא יש הבל ויש הבלים, ה' לב, ד' ארבע חיוון דכרסייא, ו' שית דרגין דכרסייא, ועלייהו שריין עשר אמירן דאינון י', ו' דנפיק מהבל איהו קול דאיהו פורח באויר, דאיהו אור חמש אור ודאי אינון ה' עלאה, י' דבור ואמירה, ואינון הבלים הבל סליק בה' עלאה, והבל נחית בה' תתאה, נחית דבור, ובאלין הבלים סליק בחד קלא סליק, ובדא נחית, בה' תתאה סליק קלא דאיהו ו', בה' עלאה נחית דבור דאיהו י'.

והבלים סלקין ונחתין בלבא, והנה מלאכי אלהים סלקין ונחתין תמן ואינון י"ו, ה' תתאה מוצב ארצה, וראשו מגיע השמימה דא ה' עלאה דאתקרי השמימה, ואם לא סלקין במחשבה דאיהי יו"ד ה"א וא"ו ה"א, לא מסתכלין בצלותין, אלין הבלים דלאו אינון מסטרא דיחודא, והבלים אחרנין אינון בפירודא, וסלקין במחשבה בישא, ובגין דאית תמן פירודא אתמר במחשבה דלהון מחשבה בישא מצטרפא למעשה, (והבלים דלית בהון פרודא מחשבה דלהון מצטרפא למעשה).

ועקר דארבע אתוון ועשר אתוון איהי מלכותא, דאיהי כלילא מפל עשר ספירן, וביה צריך כלא לאכללא, דכל מאן דנטיל מלכות בלא תשע ספירן איהו מקצין בנטיעו, וכל מאן דנטיל תשע ספירן בלא מלכות איהו כופר בעיקר.

הבלים דסטרא אחרא עלייהו אתמר (ירמיה י טו) הבל המה מעשה תעותעים, דאינון הבלים סלקין בנבלות הפה ובשקרות, וכלהו סלקין לגבי מוחא אית חמה ולבנה וככביא ומזליא ברקיעין דאינון קליפין, דעלייהו אתמר (ישעיה ה יח) הוי מושכי העון בחבלי השוא, ועלייהו אתמר (שם נא ו) פי שמים פעשן נמלחו, וחפרה הלבנה ובושה החמה וכו' (שם כד כג), וכמה הבלים אית לון דכלהו מליין שקר ושוא, וכל מאן דאפיק מליין דשקרא כמה מלאכי חבלה פתחין גדפיהו לקבלון, הדא הוא דכתיב (קהלת י כ) פי עוף השמים יוליך את הקול וכו', ואלין מלולין אינון בגין כמה בניינין.

[תיקוני זוהר - דף קיח ע"א]

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

(דף קיח ע"א) אמר המגיה, הנמשך אחר זה כבר נדפס בדף ק"ד ע"א, אמנם אחר כך מצאתי זאת הנסחא מדוייקת יותר מהאחרת, וכדי שלא לכפול הדברים ארמוז לך החלוף שיש ביניהם בלבד, בזאת הנסחא לא מצאתי או אשא על מיא בשורה ל', ובשורה ל"ד נקודין מן י' טעמים מן ו' איהי בת קול, ובדף ק"ה ע"א שורה ז' צ"ל ואיהי לב דכלהו בה אתכלילן ומינה נפיק דפיקו, ובשורה ט' וכד דפיק, ובשורה י' צ"ל רשפים ובשורה י"ב נחית צ"ל אחיד, דף ק"ד ע"ב בשורה י"ו דא צ"ל דמלה, בשורה י"ח ד' דילה צ"ל ד' דלה, שורה כ' אויר קדמון צ"ל אוירא קדמאה.

אמר המגיה זה התקון מצאתיהו מפוזר ומפורד ומוטעה, והרבה עמלתי וטרחתי להגיהו ולסדר הדברים על אופניהם, ובמקומות ממנו כתבתי הדברים פעמים מפני חלוף הנסחאות.

עוד ראה זה מצאתי.

ותוסף ללדת את אחיו את הבל (בראשית ד ב), תא חזי הבל איהו הלב, ואית ב' בתים בלבא, (קהלת י ג) לב חכם לימינו הבל, לב כסיל לשמאלו דא הבל, קין איהו יניק מתרוייהו, ואיהו עץ טוב ורע, וקין איהו זוהמא דנחש דאטיל בחוה, ועליה אתמר (ישעיה יד כט) פי משרש נחש יצא צפע, מה ארחיה דחויא למקטל, כך דא קטל, ולבתר אתחרט, ובגין דא (בראשית ד טו) וישם יהו"ה לקין אות, אות ברית מילה, ובגין דא אמר (שם) קניתי איש את יהו"ה, ואף על גב דקין איהו זוהמא, יכיל למעבד נק"י, פגון יתרו דאתמר ביה (שופטים א טז) ובני קני חותן משה.

ורוא דמלה הבל הבלים אמר קהלת, ואמרו קדמאין אית הבל ואית הבל, יש צדיקים שמגיע אליהם כמעשה הרשעים וכו', (קהלת ח יד) אמרתי שגם זה הבל, הבל דימינא ה' פרסיא, ו' שש מעלות לפסא, ד' ארבע חיוון, אלין הבלים אינון לבושא לתפארת ומלכות דאינון ו"ה, י"ה פלילן, י' באויר, ה' תתאה דבור דסליק בהבל, וכלא אתפליל בשמא דבר גש דצלי צלותא או דעסיק באורייתא, אבל הבלים אחרנין דאתעבידן בארעא, סלקין באויר דהאי עלמא בקול ודבור דחול, וישראל מצלין בהון המבדיל בין קדש לחול, ואית אחרנין דאתמר בהון (ירמיה י טו) הבל המה מעשה תעותועים, ואינון הבלים וקול ודבור דנבלות הפה, אינון מסטרא דאלהים אחרים ממנן דשאר עמין דאינון סמאל ונחש, עלייהו אתמר בהבדלה ובין ישראל לגוים, כל חד פפום עובדוי כך בני בנינא, (קהלת ז יד) דנה לעמת זה עשה האלהים.

ותא חזי מאן דבנינא דיליה לעילא בסטרא דדכיו, בכל אלין הבלים דאורייתא וצלותא, עליה אמר קרא (ישעיה לו טז) ואשים דברי בפיך וכו' ולאמר לציון עמי אתה, והא אוקמוהו אל תקרי עמי, אלא עמי, מה אנא במלולא דילי עבדית שמיא וארעא כמה דאת אמר (תהלים לג ו) בדבר יהו"ה שמים נעשו, כך אנת בשותפו עמי תעביד במלולא, אבל אחרנין דמפקין מפומייהו הבלים דשבועה, עלייהו אתמר

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

(משלי ז כז) **כִּי רַבִּים חַלְלִים הַפִּילָה, וְאַלֵּיךְ אֶתְקַרְיָאוּ חַלְלִים, דְּמַחְלְלִין שֵׁם יְהוָה, וְנִפְקִין הַבָּלִים מִפּוּמֵיהוּ וְקָלָא וְדַבּוּרָא לְשַׁקְרָא וְאוּמָאָה לְשַׁקְרָא, וְדַכְרִין שְׁמִיָּה לְמַגְנָא וְלְשַׁקְרָא, בְּהַהוּא שְׁמָא דְנִפְקִין לְבִטְלָא וְלְשַׁקְרָא בְּנִין לֹון בְּנִינִין דְּבִטְלִין לֹון מְעַלְמָא, הֵדָא הוּא דְכָתִיב (ירמיה ב ז) לְשׂוֹא הִכְתִּי אֶת בְּנֵיכֶם, וְוִי לֹון לְבַנֵּי נְשָׂא דְנִפְקִין מִפּוּמֵיהוּ מְלֹולִין וְאוּמָאִין דְּשַׁקְרָא, טַב לֹון דְלָא יִתּוּן לְעַלְמָא, קָמוּ חֲבַרְיָא כְּלָהוּ וְאָמְרוּ רַחֲמָנָא לְשׁוֹבֵן רַחֲמָנָא לְשׁוֹבֵן.**

[תיקוני זוהר - דף קיח ע"ב]

אמר רבי שמעון, רבנו, כל אלן בנינן תליין במחשבה, כמה דאשפחנא בקין והבל, קין היה עובד אדמה ומייתי בקרבנא פשתים, מההוא סטרא דערוה, הוה מחשבה לקרבא קמי קודשא בריך הוא ערוה, ומנין דפשתים איהו מסטרא דערוה שנאמר (שמות כח מב) ועשה להם מכנסי בד לכסות בשר ערוה, הבל הוה רועה צאן, קריב קרבנא מבכורות צאנו, הדיא הוא דכתיב (בראשית ד ד) והבל הביא גם הוא מבכורות צאנו, (דף קיח ע"ב) מחשבתיה הוה בההוא אתר דאתמר ביה, (דניאל ז ט) ועתיק יומין יתיב לבושה כתלג חוור ושער ראשה כעמר נקא, וקודשא בריך הוא מחשבתיה טבא צרפה למעשה, ובגין דא קביל ליה, ומחשבה רעה לא מצרפה למעשה, ודיא הוא קרבנא דקין, ובגין דא חרה לו, מיך ויאמר יהוה לקין למה חרה לך וכו', הלא אם תטיב שאת (בראשית ד ו), אם תטיב עובדך שאת, אנא מאריך לך ואטול מטולך עלי, ומנלן דשאת מטולא דחובין הוא, דכתיב (ישעיה א יד) גלאתי נשוא, ואם לא תטיב עובדך לפתח חטאת רובין, ודיא פתח דגיהנם, דתמן חובין דיךך שלטין עלך, ואם תטיב עובדך אתה תמשול בו.

רשיעיא לא שליט בהון מוסר אלא נטרין דבבו, פגוונא דעשו וישטם עשו את יעקב (בראשית כז מא), יעקב פגוונא דהבל ועשו פגוונא דקין, ויאמר מה עשית וכו' (שם ד י) חובא דא דקטלת לאחונך לא עבדת ליה אלא לשמא דאתקרי מ"ה, מ"ה אעידך ואסהיד עלך, ואיהי תבעה לך, ולא עוד אלא מ"ה דאיהו אדם דעביד לך, גרם דא דאפיק מלאך המות בך לעלמא, ודיא איהו פוקד עון אבות על בנים (שמות כ ה), והא אתמר אם אוחזין מעשה אבותיהם בידיהם, אלא כף הוה עובדי אבוה הוה בידיה, על סבה דאשה הוה, כמה דאתמר ויהי בהיותם בשדה, ואין שדה אלא אתתא, אתתא גרמת מיתה לאדם, וגרמת מיתה להבל, כמה דאתמר בייעקב עם ממנא דעשו ויאבק איש עמו (בראשית לב כה), פגוונא דא הוה קין והבל, ונצח הבל לקין, ואיהו מסטרא דרחמי דחיים עלוי ולא בעא למקטליה, וקם הוא וקטליה, ואתתא גרמא דא, עלה אתמר (משלי ה ה) רגליה יורדות מות, ובקנאה דייליה קטל ליה.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ויאמר קול דמי אחיך צועקים אלי מן האדמה (בראשית ד י), אנת הוא בריה דחויא דגרם מיתה לאדם, דאתמר ביה (שם ג יד) ארור אתה מפל הבהמה, כף אית לך לירתא מניה, דעובדא דיליה בידך, בגין דא ארור אתה מן האדמה אשר פצתה את פיה, דא הוה ארעא דלייט לה קודשא בריך הוא תשע לווטין, לייט לקין חד לאשלמא לעשרה, ובגין דא אמר (שם יא) ארור אתה מן האדמה וכו', כי תעבוד את האדמה וכו' דתהא תשש חילהא לגבך, ולא יפקון מינך מלכין ושליטין.

נע ונד תהיה בארץ, דאנא אמרית לאדם וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה (שם א כו), דאנון בני נשא דתליין במזלות, דדמיין לחיוון ובעירן ועופות, פלהו אזלו לגבך לקטלא לך, ואנת תזיל נע ונד מקדמאי, נע ונד עוין דין, ועוד נע ונד בגין דאנת עוין דנד, ובנדה אתעבידת דאיהי זוהמא דהטיל נחש לחיה, בגין דא נע ונד תהיה, ועוד נע בגין דאנת מסטרא דסמאל, נד בגין דאנת מסטרא דנחש, נע בעלמא דין, נד בעלמא דאתי, דאינון שכינתא עלאה ושכינתא תתאה, דנטלין תרוייהו נוקמא מינך.

ובגין דא כד שמע דבאתר עלאה דא הוה תליא הבל, מיד ויאמר קין אל יהוה גדול עוני מנשוא (בראשית ד יג), הכא תב בתיובתא ואתחרט, בגין דא וישם יהוה לקין אות (שם טו), הכא רמז אות ברית מילה דקביל יתרו, דאתמר ביה (שופטים א טז) ובני קני חותן משה שנפרד מקין, (צ"ל (שם ד יא) וחבר הקני נפרד מקין), וביתרו אתתקן קין מחוביה, ועוד בההוא זמנא קביל ליה, בגין דאחזי ליה בנוי דקני חותן משה דהו עתידין למהוי בלשפת הגזית, אמר וכי לחייבא קביל קודשא בריך הוא בתשובה, על אחת כמה וכמה לצדיקיא, מיד ויצא קין מלפני יהוה (בראשית ד טז), בהאי נפק מן דינא, וקביל עליה כל מה דאתגור ביה, דכתיב וישב בארץ נוד, מה דאמר ליה נד, שוי עליה ו' ואתעביד נוד, ודא איהו דאתמר ביה וישם יהוה לקין אות לבלתי הפות אותו, דאם הוה נד אתמר ביה (שם) והיה כל מוצאי יהרגני, ובגין דתב בתיובתא וקביל עליה אות ברית, שוי עליה אות ו' לשזבא ליה, ולא עוד אלא דשוי ליה קדמת עדן, דבגיניה זכה לגן עדן.

[תיקוני זוהר - דף קיט ע"א]

וידע (דף קיט ע"א) קין את אשתו ותהר ותלד את חנוך (בראשית ד יז), כל אלין תולדין מנעין ליה לאתרעא בהון, ואינון חנוך ועירד ומחויאל ומתושאל ולמך, ולמך נטיל תרי נשין עדה וצלה, עדה חנוך לטב, חנוך לנער על פי דרכו, צלה חנוכא דביש, ודא מלאך המות דמחנף לבר נש בחנוכין בישין, עירד לבתר אעיל רעדה בבר נש באברין דיליה, ולבתר דאפיל לבר נש בחובין, אלשין עליה ואחזי לא"ל כל מה דעביד, ודא איהו מחויאל מחוי א"ל, ולבתר נחית ותשש חיליה וקטיל ליה, ודא איהו מתושאל דתמן מות שאל, ואין מות אלא עניות, ולבתר

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אמליך עליה ודא איהו למך אתהפך עליה למך, ותרין נשין דיליה חד עדה דמעיד על חובי דבר נש, ותניינא צלה דאזיל עליה כצל, כמה דאת אמר (איוב ח ט) כי צל ימינו עלי ארץ, וכתיב (תהלים קמד ד) ימיו כצל עובר.

ותלד עדה את יבל (בראשית ד כ), בתר דקטיל ליה בעניותא, ושלטין עליה עדה וצלה, יבל, כגוונא דשמיא וארעא דאתמר בהון (ישעיה נא ו) כי שמים כעשן נמלחו והארץ כבגד תבלה, ויבל איהו אבי יושב אהל ומקנה, דכניש ממונא, ולבתר אתמר ביה (משלי יא ד) לא יועיל הון, והא אתמר דשליט עליה עניותא דאיהו מות, ולית עניותא קמי קודשא בריך הוא בעניותא דאורייתא, ולית מות כאינון דעברין על פתגמי אורייתא דאתקריאו מתים, ובגין דא אמר קרא (יחזקאל יא לב) שובו וחיו, ואחי יבל היה אבי כל תופש כנור ועגב, המנגנין בכל מיני נגונים, ובר נש דחדי בהו ואשתדל בהבלי עלמא, עליה אמר קהלת (קהלת יא ט) שמח בחור בילדותך וכו', ולבתר מה אמר ליה (שם) ודע כי על כל אלה יביאך האלהים במשפט, דעליהו אמרו מארי מתניתין, זמרא בביתא חרבא בביתא, אלא ושמתתם לפני יהוה אלהיכם (ויקרא כג מ), כגוונא (דוד) דאתמר (ביה) (מלכים ב ג טו) והיה כנגן המנגן ותהי עליו יד יהוה.

וצלה גם היא ילדה את תובל קין, לויטש כל חרש נחשת וברזל (בראשית ד כב), דא יצר הרע, דאתמר ביה אם יצרך מתגבר עלך משכהו לבית המדרש וכו', ואחות תובל קין נעמ"ה דא אימן של שדים, ולמך בשעתא דשליט על בר נש ואיהי ביה תקיף כאבנא וכפרזלא, ולא עסיק באורייתא, שליט עליה וקטיל ליה, ועביד ביה פצע וחבורה, כמה דאת אמר (שם כג) כי איש הרגתי לפצעי וילד לחבורתי, בההוא זמנא עתיד לנטלא קודשא בריך הוא נוקמא מתרוייהו, הדא הוא דכתיב (שם) פי שבעתים יוקם קין ולמך שבעים ושבעה, הדא הוא דכתיב (ישעיה כה ח) בלע המות לנצח.

[תיקוני זוהר - דף קיט ע"ב]

וידע אדם עוד את אשתו ותלד בן ותקרא את שמו ש"ת, סיומא דאלפא ביתא, ועליה אמר איוב (איוב לח לו) מי שת בטוחות חכמה, מאי חכמה דא דחסר מניה י', דבה הוה שית, דאיהו ברא שית, ואיהו ראשית, והוה אתמר ביה (ישעיה מו י) מגיד מראשית אחרית, הוה משמש שת באתר דהבל, ובגין דחסר מניה י' אתקרי אחר, בגין דכד חב אדם פרח מניה י', ועבד שת בלא י' דאיהי חכמה, ובגין דא שירותא הוה מן ח', דאינון ח' יומין דברית מילה, כמה דאת אמר (בראשית ד כו) אז הוחל לקרא בשם יהוה, ומתמן עברו ברית מילה, ואעברו מניה ערלה ופריעה למעלה בד' ולא בח', דשירותא דח' איהי בינה, למנצח על השמינית (תהלים יב א), ועלה אתמר אז הוחל, ועוד אז הוחל לישנא דצלותא, כמה דאת אמר (ישעיה נח ט) אז

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

תקרא ויהו"ה יענה, דא הוא נטורא טבא, דאף על גב דהבל קטיל ליה קין, דמניה הוה נפיק מאן דנוקים ליה, הדא הוא דכתיב (שמות טו א) אז ישיר משה, רועה נוקים לרועה, ולבתר אז אהפוך אל עמים שפה ברורה לקרא כלם בשם יהו"ה (צפניה ג ט), אבל כד עמלק דאינון (דף קיט ע"ב) בכורי מצרים ערב רב מעורבין בישראל, עלייהו אתמר (דברים כה יט) תמחה את זכר עמלק, דלא אשתאר מנהון שריד, דאלין אינון ערבוביא מפל אומין ואפילו מקין, ומיד דיתמחון מעלמא אז הוחל לקרא בשם יהו"ה (בראשית ד כו).

תקונא שבעין

בראשית ברא שית, ודא מטטרו"ן, אות בצבא דיליה, ובגיניה אתמר (שם טו) וישם יהו"ה לקין אות לאגנא עליה, ומה דהוה אזיל נע ונד בגלגולא, אתעביד נוד, מיד וישב בארץ נוד קדמת עדן, ודא אות דברית מילה דקנייה עליה באחיה בגין דנולד מהול, ובאן אתר זכי ליה, בקני, בגין דחזר תמן בתיובתא, ונפקו בנוי מיניה דעאלו לגן עדן, ובגין דא וישב בארץ נוד קדמת עדן.

לבתר עביד תולדין מסטרא דרע, ואתפשטו בגלגולין בעלמא, ועלייהו אתמר (שם יז) וידע קין את אשתו ותהר ותלד את חנוך, חנוך מסטרא דקין, ודא יצר הרע חנוכא לביש, ואית חנוך מסטרא דאנוש, דאיהו יצר הטוב חנוכא לטב, ואתמר ביה (שם ה כה) ויתהלך חנוך את האלהים ואיננו פי לקח אותו אלהים, ודא חנוך דאתהפך בשריה ללפיד אש.

ותלתא אינון אדם שת אנוש, אנוש דמתמן אתיחסו כל דרין, הדא הוא דכתיב (שם ד כו) אז הוחל לקרוא בשם יהו"ה, מתמן נתפשטו כל גלגולין דצדיקיא, חנוך דנפק מאנוש איהו מטטרו"ן דנהפך בשרו ללפיד אש, ואיהו נוריא"ל, ועל תרוייהו אתמר (יחזקאל א יד) והחיות רצוא ושוב, רצוא דא נוריא"ל, ושוב דא מטטרו"ן, הכי סלקין בחושפון, כמרא"ה הבזק, אלא איהו כמראה הקשת אשר יהיה בענן (שם כח), דאתמר ביה (בראשית ט יד) והיה בענני ענן על הארץ ונראתה הקשת בענן, ובגיניה אתמר (שם טו) ולא יהיה מבול לשחת כל בשר, בגין דאתהפך בשרו ללפיד אש, וכל מלאכין דממנן על גשמתין דגלגולין מתמן הו.

ועוד כמראה הקשת, עליה אתמר למשה (שמות כה ז) וראה ועשה בתבניתם אשר אתה מראה בהר, כמראה אשר הראה יהו"ה את משה פן עשה את המנורה (במדבר ח ד), ודא מטטרו"ן, מ' דיליה מנורה, נוריא"ל נור' דיליה, והוא ט"ט, והיו לטטפוט' בין עיניה, וכלא אתפשט מאנוש, ובגין דא אז הוחל לקרוא בשם יהו"ה.

זֹהַר הַיּוֹמִי" - לְיִמּוּד כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר וְתַקּוּנִים בְּמַעְגַל הַשָּׁנָה

בְּרֵאשִׁית בְּרָא שֵׁית, וְאֵינּוֹן שֵׁית הֵיכְלָן, אֵימָא עֲלָא שְׁבִיעָא, וּבְאֲלִין שֵׁית וַיִּדַע אָדָם עוֹד אֶת אֲשֶׁתוֹ וַתֵּלֶד בֶּן וַתִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ שֵׁת וְכו' (בראשית ד כה), שֵׁת סִימָא דְאֲתוּוֹן, תַּחַת הֶבֶל, הֵדָא הוּא דְכָתִיב (תהלים ח ז) כָּל שֵׁתָה תַּחַת רִגְלֵיו, אֲסַתְּלֵק י' מִן שֵׁית וּנְחִיתָת בֵּיהּ ה' מִן הֶבֶל וְאֲתַעְבִּיד שֵׁתָה, כָּל שֵׁתָה תַּחַת רִגְלֵיו.

וְעוֹד שֵׁת עַל שֵׁם (שמות ב ו) כִּי מִן הַמַּיִם מְשִׁיתִיהוּ, וְעוֹד שֵׁת עָלֶיהָ אָמַר אִיּוֹב (איוב לח לו) מִי שֵׁת בְּטוּחוֹת חֲכָמָה, וְדָא י' דְבָהּ הוּא שֵׁית, אוּ מִי נָתַן לְשִׁכּוּי בֵּינָה (שם) דָּא ה' מִן הֶבֶל, וְשֵׁת אִיהוּ גְלִגּוּלָא קַדְמָאָה דְהֶבֶל, לְהֵוּא דְאֲתַמַּר בֵּיהּ בְּשֵׁם זֶה הֶבֶל, בְּשֵׁם זֶה מֹשֶׁה, וְהָא אוּקְיָמְנָא הֵוּא דְאֲתַמַּר בֵּיהּ (שמות טו א) אִזּוּ יִשִּׁיר מֹשֶׁה, וּבְגִין דָּא אִזּוּ הוֹחֵל לְקַרְוֵא בְּשֵׁם יְהוֹ"ה (בראשית ד כו), הוֹחֵל תַּמָּן הַתַּחֲלָה דְגְלִגּוּלָא קַדְמָאָה.

[תיקוני זוהר - דף קכ ע"א]

וְאֲתַפְּשׁוּתָא דָּאֵת י' לְעֵילָא מִשֵּׁת (נ"א משית), אֲתַפְּשׁוּתָא עַד סְפִירָה שְׁתִּיתָאָה דְרַגְיָה דִּיעֶקֶב, וְדָא אֲבִן הַשֵּׁתִיָּה דְמַתְמָן הוֹשְׁתַת עֲלֵמָא, דְאֲתַמַּר בָּהּ (שם מט כד) מֹשֶׁם רוּעָה אֲבִן יִשְׂרָאֵל, וְאֲבַתְרִיָּה אִזּוּ, וְדָא מֹשֶׁה דְמַדְכָּרִין לִיהּ בְּתַר יַעֲקֹב, וּבְגִין דָּא אִזּוּ הוֹחֵל לְקַרְוֵא בְּשֵׁם יְהוֹ"ה, מַתְמָן וְאֵילָךְ אִזּוּ תִקְרָא וְיְהוֹ"ה יַעֲנֶה (ישעיה נה ט), וּבְגִין דָּא שֵׁתָהּ, בְּתַר שֵׁת ה', וְאֵינּוֹן י"ה, י' מִן שֵׁית ה' מִן הֶבֶל, וְאֵינּוֹן אֲבָא וְאֵימָא, שֵׁית ו' בְּרָא בְּאֲמַצְעִיתָא, וַתֵּלֶתָא אֲתוּוֹן אֲתַפְּלִילוּ בִיעֶקֶב, כִּד אֲתַא מֹשֶׁה בְּתַר יַעֲקֹב אֲשֵׁתָלִים בֵּיהּ ה' בְּתַרְאָה, וְשַׂרְיָא (דף קכ ע"א) עָלֶיהָ יְהוֹ"ו, וְאֲשֵׁתָלִים בֵּיהּ יְהוֹ"ה, וּבְגִין דָּא וְשִׁמִּי יְהוֹ"ה לֹא נוֹדַעְתִּי לָהֶם (שמות ו ג), אֲבָל לְמֹשֶׁה וְאָמְרוּ לִ"י מִ"ה שְׁמִ"ו מִ"ה אוֹמַר אֲלֵיהֶם (שם ג ג), בְּגִין דְאֲשֵׁתָלִים יְהוֹ"ה בְּמֹשֶׁה, אָמַר אִזּוּ הוֹחֵל לְקַרְוֵא בְּשֵׁם יְהוֹ"ה, דְבִקְדַמִּיתָא וְשִׁמִּי יְהוֹ"ה לֹא נוֹדַעְתִּי לָהֶם, וּבְתַר דְאֲשֵׁתָלִים בְּמֹשֶׁה יְהוֹ"ה שַׂרְיָא עָלֶיהָ יו"ד ה"א וְא"ו ה"א, וְאֲתַקְרִי מִ"ה, בְּהֵוּא זְמַנָּא מַה דְאֲסַתְּלֵק בְּקַדְמִיתָא אַהֲדַר לִיהּ לְאֲתַרְיָה, וְאֲתַתְקַן כְּלָא.

וְלֹא עוֹד אֵלָא תַרִּין זְמַנִּין אֲתַמַּר בְּהַאי קְרָא מַה, הֵדָא הוּא דְכָתִיב וְאָמְרוּ לִי מַה שְׁמוֹ מַה אוֹמַר אֲלֵיהֶם, דְכָלָא חֲזַר לְאֲתַרְיָה, מַה דְלְעֵילָא מַה דְלְתַתָּא, דְאֵינּוֹן מַה שְׁמוֹ וּמַה שֵׁם בְּנוֹ (משלי ל ד), וְחֲזַר כְּלָא עַל תַּקּוּנִיָּה, וְעֵלַת הָעֲלוֹת נְחִית עַל כְּלָא, בְּהֵוּא זְמַנָּא דְהַדְרָא אֲמוּנָה (ס"א ממונה) לְאֲתַרְיָה, אָמַר מֹשֶׁה (דברים ו ד) שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוֹ"ה אֱלֹהֵינוּ יְהוֹ"ה אֶחָד, דְהָא כְּלָא בִיחּוּדָא חֲדָא לִית תַּמָּן קְצוּץ וּפְרוּד, וְאִי תַאב אֲבוּי וְאֵנָּא וְעַבִּידְנָא הַפְּרָשָׁה הָא קְבִילְנָא עוֹנָשָׁא, וְחֲזַרְנָא כְּלָא לְאֲתַרְיָה בִּיחּוּדָא שְׁלִים כְּלָא קְצוּץ וּפְרוּד.

וְעוֹד בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִי"ם, בְּרָא שֵׁית, שֵׁית הֵיכְלָן, אֵימָא עֲלָא הֵיכְלָא שְׁבִיעָא, תָּא חֲזִי שְׁבַע הֵיכְלָן אֵינּוֹן דְבִנְיָנָא דְלָהוֹן בְּשִׁבְעַ שְׁמָהָן אֲבַגִּי"תִן וְכו'.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

היכלא קדמא מרקמא בכל מה דאית ביומא קדמא דבראשית, א' מן אבגית"ץ איהו פתר אמון מופלא ומכוסה, את ב איהו שני אלפים (יום) דהוה אורייתא טמירא בחיקו, שעשועים יום יום, ג' גומלת ומגדלת, ואיהי אימא עלאה גומלת חסד עם ספירה רביעאה דאיהי ד', ית"ץ י' חכמה, ת' תפארת, צ' צדיק, ומאן איהו חכמה י' הכא, דא חכמת שלמה.

א' אמון מופלא, רקים וצייר ציורא בהיכלא דאדם קדמא דכל קדומים, דאית אדם ואית אדם, אית אדם דלית ספירה דלא אתקריאת אדם, אבל אדם קדמא עלאה דכלהו, פתר עליון, סתים וטמיר, סתים דכל סתימין, עלת העלות, קדמון לכל קדומים, בגין האי אדם קדמון אתמר בעלת העלות, ואהיה אצלו אמון, ולהוהו קדמון אמר (בראשית א כו) נעשה אדם בצלמנו כדמותנו, אנת יהיב כל ציורין וכל דיוקנין וכל תקונין סתימין, וכל אברין דכל מינין, ואנת (נ"א ואנא) יהיב חילא ביה דאשתמודענא (דישתמודע) ביה, דאם לא יהיב ליה שכל הא לא יכיל למנדע אמונה דילי, ובדא יהא שליט על כל חילי שמיא וארעא וימא, הדא הוא דכתיב (שם) וירדו בדגת הים וגומר.

ומאי ניהו האי אדם דאמר עליה נעשה אדם, דא חכמה עלאה דאיהי בדיוקנא דכתר, ועוד נעשה אדם דא עמודא דאמצעיתא, בצלמנו דא חכמה, כדמותנו דא אימא עלאה, דכמה דאיהו אדם דבריאה אדם דיצירה אדם דעשיה, בדיוקנא דכתר עליון חכמה ובינה, הכי איהו בדיוקנא דעמודא דאמצעיתא וצדיק ושכינתא תתאה, דבספירן כלא איהו אצילות.

ועוד נעשה אדם, עלת העלות למאן אמר האי, אלא עלת העלות אמר ליו"ד ה"א וא"ו ה"א דאיהו לגו מעשר ספירן, ומאי ניהו עשר ספירן אל"ף ה"א יו"ד ה"א, וההוא דאמר נעשה אדם איהו יו"ד ה"א וא"ו ה"א, אנני ראשון ואנני אחרון ומבלעדי אין אלהים (ישעיה מד ו), תלת יודין מעידין עליה דלית לעילא מניה ולית לתתא מניה ולא באמצעיתא, לית אלוה בכל צד בר מיניה, בהאי שמיא אשתמודע הוא בלא חושבן.

[תיקוני זוהר - דף קכ ע"ב]

וציורא דהאי היכל, אינון עשר ספירן דמתלבשן בעשרה דברים דאתפריאו ביומא קדמא, ואינון שמים וארץ, אור וחשך, תהו ובהו, רוח ומים, מדת יום ומדת לילה, שמים אית לעילא מן שמים דאיהו שמי השמים העליונים, ואית אור לעילא לעילא דאתקרי אור הגנוז לצדיקייא לעלמא דאתי, דעינא לא שליט עליה, ואית חשך סתים דאתמר ביה (תהלים יח יב) ישות חשך סתרו, ואית תהו ובהו לעילא, דאתמר בהון (ישעיה לד יא) קו תהו ואבני בהו. (דף קכ ע"ב) ואית רוחא

זֶהָר הַיּוֹמִי" - לִימוּד כָּל סֵפֶר הַזֶּהָר וְתַקוּנִים בְּמַעְגַל הַשָּׁנָה

דְּקוּדְשָׁא, דְּאִתְמַר בֵּיה רוּחוּ הַקְדוּשׁ הַמְרַחֶפֶת עַל אַנְפֵי מִיָּא דְאֹרִייתָא, מִדַּת יוֹם
וּמִדַּת לַיְלָה, מִדַּת יוֹם שְׁכִינְתָּא עֲלָאָה, מֵאֵי יוֹם עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, דְּמַנְיָה יוֹמִין
אַרוּכִין, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (מְשַׁלִּי ג ב) אַרְבַּע יָמִים בְּיַמֵּינָהּ, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (תְּהִלִּים מֵב
ט) יוֹמָם יִצְוֶה יְהוָה חֲסִדוֹ, יוֹמִין זְעִירִין מִסְטָרָא דְזְעִיר אַנְפִּין צְדִיקָה, מִדַּת לַיְלָה
אִימָא תַתָּאָה, עַד הֶכָּא א' מִן אב"ג.

מֵאֵי ב' (בִּינָה), בָּה אֲשֶׁתְּמוּדְעִין דְּוּ פְּרָצוּפִין דְּאָדָם עֲלָאָה, ג' תְּלַת דְּיוֹקְנִין, כְּגוּוֹנָא
דְּאָדָם דְּבְרִיאָה וְאָדָם דְּיִצְיָרָה וְאָדָם דְּעֵשִׂיָה, ג' אֵית לָהּ רִישָׁא וְגוּפָא וְזַנְבָּא, רִישָׁא
דָּא י', גוּפָא פְּרָצוּפָא, קוּצָא דְלִתְתָּא זַנְבָּא, וּבְגִין דָּא אִמְרוּ מְאִרֵי מִתְנִיתִין, אָדָם
הָרֵאשׁוֹן עָשָׂה לוֹ פְּרָצוּף וּלְבַסּוּף זַנְבָּא, זַנְבָּא עֲלִיָּה אִתְמַר (בְּרֵאשִׁית כֵּא ח) וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד
וַיִּגְמַל, עַד דִּיתְעַבִּיד פְּרָצוּף.

וְעוּד אַבְגִּית"ן, א' אִיְהִי מוֹרָה עַל א"ל מִסְתַּתֵּר מֵעֵינַי כָּל חַי וְנֹעֲלָם מִכָּל
הַיְצוּרִים כְּלָם, אֲדִירִירו"ן עֲלִיָּה אִתְמַר קוּמָה אֲדִיר יְרוּן, וְאֵית מִמְנָא תַחֲוֹת יְדֵיהָ
דְּאִתְקְרִי אֲדִיר אֲדִירִים, וְתַחֲוֹת מִמְשַׁלְתִּיָּה אֲתַנִּי"ה, וְאִיְהוּ נְפִיק מֵהָאֵי פְּסוּק (בְּמִדְבָר
כֵּד כֵּא) אֵית"ן מוֹשְׁבָּךְ וְשִׁים בְּסַלְעַ קַנְיָה, תַּמָּן אֵית"ן וְאִיְהוּ תַנִּי"א, ק' קַנְיָה, קַנְיָה
חֲכָמָה קַנְיָה בִּינָה (מְשַׁלִּי ד ה), יְהוָה קַנְיָה רֵאשִׁית דְּרַכּוֹ (שֵׁם ח כב) לְעֵילָא מִכְּלָא,
קָדָם מִפְּעֻלֵי מְאֹז, מֵעוֹלָם נִסְכְּתֵי מְרֵאשׁ מִקְדָּמֵי אַרְצֵי (שֵׁם), מֵאֵי מְרֵאשׁ, אֲלָא הֵכִי
אִמְרַת אֹרִייתָא דְאִיְהִי רֵאשִׁית, אֲנָא אִקְדִּימַת לְמַהֲוֵי רִישָׁא לְעֵלָם.

ב' בִּיהֲרִירו"ן (נ"א בִּיהֲרִירו"ן) פִּי בִי"ה יְהוָה צוּר עוֹלָמִים (ישעיה כו ד), וְאִיְהוּ ב'
בְּרוּךְ, וְסִימָן בְּרוּךְ רֵאשִׁי אֲתוּוּן, ר' רֵאשׁ, ו' וּמְקוּר, ד' כָּל, ב' בְּרֻכּוֹת, דְּדָא הוּא
רֵאשׁ וּמְקוּר לְכָל הַבְּרֻכּוֹת, וּבְגִין דָּא ב' אִיְהִי חֲכָמָה, וּמוֹרָה עַל הַפְּתֵר דְאִיְהוּ רִישָׁא
וּמְבוּעָא דְכָל בְּרַכָּאן, וּבְגִין דָּא ב' תְּרִין לְחֻשְׁבָּנָא.

ג' גִּיהֲרִירו"ן, וְאִיְהוּ תְּלִיתָאָה, וְדָא שְׁכִינְתָּא סְפִירָה תְּלִיתָאָה, (וּבְגִין דָּא ב' אִיְהִי
חֲכָמָה, וּמוֹרָה עַל הַכְּתֵר דְאִיְהוּ רִישָׁא דְמְבוּעָא דְכָל בְּרַכָּאן), וְעֵלָה אִתְמַר (ישעיה מ ד) כָּל
גִּיָּא יִנְשָׂא, וְאִיְהוּ גְּמִטְרִיאוֹת פְּרַפְרָאוֹת לְחֲכָמָה.

וְעוּד בְּרוּךְ ב' אַחְזִי תְּרִין, שְׁכִינְתָּא עֲלָאָה וְתַתָּאָה, ר' רֵאשִׁית חֲכָמָה, ו' אַחְזִי שִׁית
סְפִירָן, ד' אַחְזִי עַל פְּתֵר עֲלָאָה, וְדָא אִיְהוּ רְזָא כָּל הַפּוֹרְעַ פּוֹרְעַ בְּבְרוּךְ מֵעֵילָא
לְתַתָּאָה, לְמַכְרַע בִּיָּה לְהֵוּא (לְמַנְדַע בִּיָּה בַּהֲוֹא) דְּכָל מְבוּעִין וּמְקוּרִין דְּבְּרַכָּאן בִּיְדֵיהָ,
דְּאִיְהוּ עֲלֵת הַעֲלוֹת, וְכָל הַזּוֹקֵף זוֹקֵף בְּשֵׁם, צְרִיף לְזֻקְפָּא לִיָּה בִּיּו"ד ה"א וְא"ו ה"א
דְּאִיְהוּ מְלַגָּאוּ דְעֵשֶׁר סְפִירָן, דְּאִיְהוּ עֲלָאָה וְזֻקִיף עַל כְּלָא, וְלִית אֱלוֹהִי לְעֵיל מַנְיָה,
וּבְגִין דָּא ב' אַחְזִי עַל הַפְּרִיעָה, דְּכָל הַפּוֹרְעַ פּוֹרְעַ בְּבְרוּךְ, דְּאִתְמַר בִּיָּה (בְּרֵאשִׁית יד כ)
וּבְרוּךְ א"ל עֲלִיוֹן, ג' אַחְזִי עַל הַזְּקִיפָה דְאִיְהוּ גָּאָה גָּאָה עַל כְּלָא, וְלִית מָאן
דִּיתְגָּאָה עֲלִיָּה, וּבְמֵאֵי אֲתַגָּאָה עַל כְּלָא, בָּאת י' מִן אַבְגִּית"ן, וְדָא יַגְבִּי"ה, וְעוּד

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אֲשַׁכְּחָנָא בְּגוּוֹנָא אַחֲרָא יִגְבַּהֲיָהּ (נ"א יגביהיה), וְאַתּוּן דִּילִיָּה גִבִּי תִּיהָ (נ"א גבוה היה),
עֲלָאָה דְּכָל עֲלָאִי.

ת' תלמי"ה, ת' תל שהכל פונים בו, דתמן איהו ההוא דכל עיינין ומחשבתין
סלקין לגביה, בגין דא ת' תורה קדומה דכל קדומין, תורת חכם מקור חיים (משלי יג
יד), תורת יהו"ה תמימה (תהלים יט ח), ועוד תלמי"ה, תלמיה רוח נחת גדודיה וגומר
(שם סה יא), בהאי שמא אתעביד ימא תלמים תלמים, ועוד תלמיה דא אורייתא,
דתליין מינה כמה תלי תלין דהלכות פסוקות דלית לון חושפן.

[תיקוני זוהר - דף קכא ע"א]

צ' (צתני"ה) צתני"ה דא צדיק, עמוד סביל כלא, וביה אשתמודע מאן דאיהו
לעילא מפלא, בגין דצדיק איהו כליל כל ספירן, וביה מתיחדין פלהו, ואתעבידו
אגודה אחת, איהו לולב אגד דכלהו ספירן, ואת צ' ביה מצויירין כל ציורין
דהיכלין דסחרין לגנתא דעדן דלעילא, בכמה ציורין דכל עובדא דפראשית, דירתין
לון צדיקיא וביה (דף קכא ע"א) נקודין כל נקודין דאורייתא, דאינון נקודין בהיכלא
דאיהי שכינתא תתאה, ונהרין פלהו על ציורין, פאבני מרגלאן דנהרין על רישא
דכתרא, וכגוונא דככביא נהרין ברקיעא, ובגין דכל נקודין דככביא ביה, אתמר
(בראשית א יז) ויתן אתם אלהי"ם ברקיע השמים להאיר על הארץ, דא שכינתא
תתאה (ס"א דא נשמתהון דצדיקיא דמשתדלין באורייתא להוציא לאור כל תעלומה, הדא הוא
דכתיב (דניאל יב ג) והמשכילים יזהירו כזהר הרקיע וגומר).

היכלא תנינא, מרקמא מכמה ציורין גלידין במיא, אבנין מרגלאן פלהו מליין
מיא, ואינון אבני שיש טהור, דהיכלא תנינא בגויה, מנייהו איהו בנוי, בשמא דא
קר"ע שט"ן, ואיהו רקיע קרע, דביה קרע ימא, ואפריש מתמן השטן דאיהו מיין
מסאבין, ובגין דא יהי רקיע בתוך המים, ויהי מבדיל בין מים למים (בראשית א ו),
דא הוא שמא דעקר שטן מן ימא דאורייתא, ואפריש ליה מתמן, בגין דאיהו עקר
האמונה דישראל עלאה דכל עלאין, (ס"א מצאתי, סמוך דישראל וביומא תנינא לית תמן
טוב בגין דביה אתברי גיהנם, כאן חסר).

זה ספר תולדות אדם (שם ה א), פתח רבי שמעון ואמר, סליקנא ידין למאן דברא
עלמא, דיגלי לן רזין עלאין סתימין גניזין טמירין, למימר קמי שכינתא, ושתין
רבוא דחילין דיליה דמלאכין קדישין דלעילא, ושתין רבוא דמלאכין קדישין
דלתתא דלא איעול בכסופא קדמך.

פתח ואמר, זה ספר תולדות אדם, זה ודאי כליל תרין עשר מזלות דאדם
דלעילא, דאתמר עלייהו (תהלים קכב ד) שבטי י"ה עדות לישראל, זה ודאי אינון
ארבע אנפין דארית, ארבע אנפין דשור, ארבע אנפין דנשר, דבהון אשתמודעין

”זוהר היומי” - לימוד כל ספר זוהר ותקונים במעגל השנה

פְּרָצוּפִין דְּבְנֵי נְשָׂא, וְכִלְהוּ אֲנַפִּין אֵינּוֹן רְשִׁימִין בְּאַרְבַּע אֲתוּוֹן דְּאֵינּוֹן יְהוּ”ה, מֵאֵי אָדָם יו”ד ה”א וא”ו ה”א, וְעֲלִיָּה אֲתַמְר (ישעיה מד יג) כְּתַפְּאֶרֶת אָדָם לְשֶׁבֶת בֵּית, מֵאֵן בֵּית דִּילִיָּה, דָּא שְׂכִינְתָּא דְּאֲתַקְרִיאַת דְּמוֹת אָדָם, דְּכָל דְּמִיּוֹנִין וּפְרָצוּפִין דְּבְנֵי נְשָׂא בְּהָ אֲשַׁתְּמוּדְעוּ, וְכָל צִירִין דְּעֲלָאִין וְתַתְּאִין, וּבְגִינָה אֲתַמְר (הושע יב יא) וּבִיד הַנְּבִיאִים אֲדַמָּה.

סדר הלימוד ליום כג אלול [יום 348 בשנה]

[תיקוני זוהר - דף קכא ע”ב]

(אמר המגיה, אתה בן אדם קודם שתכנס בעיון זה, להזהירך באתי שתעמד על רגליך על במותי האמונה האמתית, ותקעת יתד במקום נאמן, פן יפתוך רעיונים זדונים, ויעלו דברים על לבך, ומלין לצד עלאה תמלל, בראותך בתיקון זה שידובר בו משערא ומצחא ואודנין ואנפין ושאר אברים גשמיים, השמר אל תפן אל און ליחס ולתאר לעלאה על כל עלאין סתימא על כל סתימין שמץ דבר מזה אפילו בהרהור, כי לעלת העלות לית מחשבה תפיסא ביה כלל, לית ביה לא דיוקן ולא דמיון ולא צורה ולא אברים גשמיים ולית ליה שם ידיע, אבל הוא ממלא כל שמהן, והוא שלימו דכלהו, ראה גם ראה מה שכתב התנא האלקי רבי שמעון בן יוחאי, כשרצה לגלות סתרי התורה באדרא, פתח ואמר ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה (דברים כז טו), וזה להסיר מלב כל המעיינים כל דבר עתק, פן ח”ו יכשלו ונפלו, ועברו ממשכיות לבב, ימיקו וידברו ברע, מאחר שהיה רוצה לדבר מראש ועין ואזן ושאר אברים גשמיים, היה ירא שמא יטעו ליחס ולתאר לבורא יתברך גוף ותמונה, ומשה אמר כי לא ראיתם כל תמונה (דברים ד טו), וישעיה אמר (ישעיה מ יח) ואל מי תדמיון א”ל ומה דמות תערכו לו, ואל מי תדמיוני ואשוהיאמר קדוש (שם כה), ודומיהם, שכלם יעידון יגידון שאין דמיון בינו יתברך ובינינו מצד (דף קכא ע”ב) העצם והתבנית, אלא שהאברים שבנו הם עשויים כסימנים לדברים עליונים סתומים וחתומים שאין כח השכלי שבאדם יכול להשיגם, ואין שיח ואין שיג לו להבינם, וקצר מצע דעתו לרדת לעמקם, ואיני רשאי להכניס ראשי בין ההרים הרמים הלא הם בעלי הקבלה אשר העמיקו הרחיבו דבריהם על הדרוש הזה, רק מעי רתחו ולא דמו, מיראתי פן עובדי פשתים שריקות וארגים חורי קורי עכביש יארגו, בדעות כוזבות יאריכו למעניתם, לך נא ראה מה שכתב על זה ר’ יוסף בן גיקיטיליא בהקדמת שערי אורה, ובמה שכתב בעל החנוך בהקדמתו לפירוש התורה, והאלקי ר’ מנחם מריקנאטי ז”ל בפרשת ויחי בפסוק בן פורת יוסף, ובמה שכתב ר’ יהודה חייט בפירוש מערכת האלקות (ד, לד), וזה לשונו, סוף דבר כל מקום שתראה שידברו בענין הספירות, דברים שאין ראוי לאמרם בבורא יתברך, כגון שעור וקומה והדומים להם, הכל נאמר על הספירות, וכשתראה שידברו על דרך שבח והודאה הכל נאמר על הבורא שבתוכן, וכן בחוצה להן, כי אין דבר שיגבילהו, ועל כן אין לומר בבורא יתברך לא ימין ולא שמאל ולא פנים ואחור ומעלה ומטה כו’ עיין שם. עוד כתב (בדף לה ע”ב) כי אף על פי ששעור הקומה מהפרסאות הוא במדות ולא בבורא, אפילו הכי אין לחשוב חלילה שהפרסאות הללו הם שעור כמותי, אלא הם מלשון (דניאל ה כח) פרס פריסת מלכותך, וכל הפרסאות הללו שבשעור קומה הם אותיות, שכל אחת נקראת פרסה, על כי נחתכו מהעיסה, כאבנים הנחתכים מההר, ואמר שרבו הפרסאות שהזכיר בכאן, רומז לניצוצות המתפוצצות מהכאת הפטיש בקורנס, והם השמות הנעשים מחבור האותיות והצורפים הנעשים מהאלפא ביתות דספר יצירה, שעמהם נבראו הדברים וכו’, ואם תדקדק היטב בדברי רבי

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

שמעון בענין זה, תשכיל ותדע כי דברי רבי יהודה חייט ז”ל ואשר במסלתו ילכון, הם נכוחים למבין וישרים למוצאי דעת, ולא יעבטון ארחותיהם.)

פֶּתַח וְאָמַר, וְאֵתָה תַּחֲזוּה מִכָּל הָעָם אֲנָשֵׁי חֵיל יִרְאִי אֱלֹהִיִּם אֲנָשֵׁי אֲמַת שְׁנָאֵי בְּצַע (שמות י”ה כא), אֲנָשֵׁי חֵיל מִסְטָרָא דְחֶסֶד דְּתַמְנָן י’, וּבְגִינֵיה אֲתַמַּר הַרוּצָה לְהַחֲכִימָם יְדָרִים, יִרְאִי אֱלֹהִיִּם מִסְטָרָא דְגְבוּרָה דְּתַמְנָן ה’, וּבֵה אֲתַמַּר הַרוּצָה לְהַעֲשִׂיר יִצְפִּין, אֲנָשֵׁי אֲמַת מִסְטָרָא דְעִמּוּדָא דְאֲמֻצְעִיתָא דְתַמְנָן ו’ וְתַמְנָן אֲמַת, שׁוּנְאֵי בְּצַע מִסְטָרָא דְמַלְכוּת דְּתַמְנָן ה’, הָא הֵכָא אַרְבַּע תְּקוּנֵין דְּאֵינוּן פְּרָצוּפִין דְּבְנֵי נְשָׂא, אֲלִין אֵינוּן מְרָאָה (ס”א מראין).

וְאֵית אַרְבַּע דְּמַתְּלַבְשִׁין בְּהוּן דְּאֵינוּן דְּמִיּוֹן וְאֵינוּן אֲדִנְי’, וְעַלֵּיהוּ אֲתַמַּר (שם) וְשִׁמְתָ עֲלֵיהֶם שְׂרֵי אֲלָפִים מִסְטָרָא דָא, שְׂרֵי מְאוֹת מִסְטָרָא דָאֵת ד’, דְּאֵיהוּ אַרְבַּע מְאוֹת דְּאֲשַׁתְּעֵבִידוּ יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם בְּגִין דְּבֵה חָאבוּ, הָא דְאֲתַמַּר בֵּיה (בראשית כג טו) אַרְבַּע מְאוֹת שְׁקָל כֶּסֶף, וְשְׂרֵי חֲמִשִּׁים מִסְטָרָא דָאֵת נ’, וְשְׂרֵי עֲשָׂרוֹת מִסְטָרָא דָאֵת י’.

[תיקוני זוהר – דף קכב ע”א]

אֲשַׁתְּאֲרוּ עֶשֶׂר תְּקוּנֵין, עַלֵּיהוּ אֲתַמַּר וְאֵתָה תַּחֲזוּה מִכָּל הָעָם, בְּשַׁעְרָא בְּגוּוּנֵין דִּילִיָּה בְּאֲרִיכוּ דִּילִיָּה בְּקַמִּיטוּ דִּילִיָּה, בְּמִצְחָא בְּקַמִּיטוּ דְּמִצְחָא בְּאֲרִיכוּ דְּמִצְחָא בְּפּוֹתֵיא דְּמִצְחָא בְּשִׁרְטוּטֵין דְּמִצְחָא, בְּאוּדְנֵין (בס”א באודנֵין שַׁעְרָא דְנַחֲתֵת עַלֵּיהוּ או תַּחֲתֵייהוּ), בְּאֲלִין אֲדָרִין דְּאוּדְנֵין בְּשַׁעְרָא דְּתַחֲתֵת אוּדְנֵין, בְּאַנְפִּין בְּדִיוֹקְנֵין דְּאַנְפִּין בְּפְרָצוּפָא דְּאַנְפִּין, בְּעֵינֵין בְּגוּוּנֵין דְּעֵינֵין בְּקַרְיֵצִין דְּעַל עֵינֵין, בְּחוּטְמָא בְּאֲרִיכוּ דִּילָה בְּפּוֹתֵיא דִּילָה בְּקַמִּיטוּ דִּילָה, בְּפִימָא בְּפִתִּיחוּ דִּילָה בּוֹעִירוּ דִּילָה, בְּצוּאָר בְּאֲרִיכוּ דִּילִיָּה (דף קכב ע”א) בְּקַמִּיטוּ דִּילִיָּה, בִּידִין בְּשִׁרְטוּטֵין דִּידִין בְּפִתִּיחוּ דִּלְהוּן בְּסִתִּימוּ דִּלְהוּן, בְּגוּפָא בְּקוּמָה דִּילִיָּה בְּאֲרִיכוּ דִּילִיָּה בְּקַמִּיטוּ דִּילִיָּה.

בְּשַׁעְרָא בְּגוּוּנֵין דְּשַׁעְרָא, שַׁעְרָא חוּוּרָא אֵיהוּ מְאֲלִין אֲנָשֵׁי חֵיל, דְּאֲתַמַּר בֵּיה (דניאל ז ט) וְעַתִּיק יוֹמִין יְתִיב לְבוּשִׁיה כְּתִלְג חוּוּר וְשַׁעַר רֵאשֵׁה כְּעִמְר נְקָא, שַׁעְרָא סוּמְקָא מְאֲלִין דְּאֲתַקְרִיאוּ יִרְאִי אֱלֹהִיִּם, שַׁעְרָא יְרוּקָא מְאֲלִין דְּאֲתַקְרִיאוּ אֲנָשֵׁי אֲמַת, וְאֵינוּן מִסְטָרָא דִּיעֶקֶב דְּאֲתַמַּר בֵּיה (מיכה ז כ) תַּתַּן אֲמַת לִיעֶקֶב, וְתַלַּת גּוּוּנֵין, עַלֵּיהוּ אֲתַמַּר תַּתַּן אֲמַת לִיעֶקֶב חֶסֶד לְאַבְרָהָם, תְּלִיתָאָה פַּחַד יִצְחָק, גּוּוֹן אוּכְמָא מִסְטָרָא דְּהָהוּא דְּאֲתַמַּר בֵּה (שיר א ה) שְׁחוּרָה אֲנִי וְנָאוּה, מִסְטָרָא דְּאֲלִין דְּאֲתַקְרִיאוּ שׁוּנְאֵי בְּצַע, וְאֵיהִי שַׁעְרָא דִּילָה אוּכְמָא, וְאֵיהִי שַׁעְרָא דְּאֲתוּוֹן דְּאוּרִיָּתָא, כָּל נִימָא וְנִימָא דִּילִיָּה, דְּאֲתַמַּר עַלֵּיהוּ (שם ה יא) קְוּצוֹתֵינוּ תְּלַתְלִים שְׁחוּרוֹת כְּעוּרָב, וְכָל נִימָא אֵית לֵיה מְבוּעָא דְּאֵיהִי י’, וְנִימָא שַׁעְרָא דָאֵת ו’.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

שְׁעָרָא קְמִיטָא בְרוּזָא דְה' זְעִירָא דְנִטְלָת מֵאָת י', שְׁעָרָא אַרְיֵכָא מְסֻטְרָא דְה' עֲלָאָה דְנִטְלָא מֵאָת ו', עֶשֶׂר תְּקוּנֵינן אֲלֵין, כָּל תְּקוּנָא וְתְקוּנָא אִית לִיה (נ"א ביה) אַרְבַּע שְׁעוּרֵין דְסֻלְקִין לְעֶשֶׂר, כְּגוּוּנָא דְרִשּׁוֹת הַיְחִיד דְרַחְבּוּ אַרְבַּעַה וְגִבְהוּ עֶשְׂרֵה, אַרְבַּעַה יְהו"ה עֶשְׂרֵה יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, לִית נִימָא דְשְׁעָרָא דְלֹא אַחֲזִי עֲלֵמָא עֲלָאָה סְתִימָא, דְעֲלִייהו אֲתִמַּר (שם ו ח) וְעֲלֵמוֹת אֵין מְסַפֵּר, כָּל אֲלֵין עֲלֵמִין תְּלִיין מִכְתָּרָא דְרִישָׁא, כְּגוּוּנָא דְאַבְנִין וּמְרַגְלָן דְנִהָרִין בְּכְתָרָא דְסֻפֵּר תּוֹרָה אוּ בַעֲטָרָה דְמִלְפָּא, וְהִכִּי אֵינוֹן נִהָרִין כְּכַבְיָא בְּרִקִיעָא וְבִיה קְבוּעִין.

וְהִכִּי תְלִיין צְבָא הַשְּׁמַיִם מִימִינָא וּמִשְׁמָאלָא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, כְּגוּוּנָא דְשְׁעָרָא דְתְלִיין מְעַל אוּדְנִין מִימִינָא וּמִשְׁמָאלָא, הֲדָא הוּא דְכְתִיב (מלכים א כב יט) וְכָל צְבָא הַשְּׁמַיִם עוֹמְדִים עָלָיו מִימִינוֹ וּמִשְׁמָאלוֹ, וּבִגִּין דָּא צְרִיךְ לְבַעֲרָא שְׁעָרָא מְעַל (ס"א מגו) אוּדְנִין, דְלֹא יְהוֹן סְתִימִין תְּרַעִין דְשְׁמִיעָה דְצִלוֹתָא, דְבַהוֹן שְׁמַע צִלוֹתִין הֵהוּא דְאֲתִמַּר בִּיה (תהלים סה ג) שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה עֲדִיךְ כָּל בֶּשֶׂר יְבֹאוּ.

דְאַרְבַּע תְּקוּנֵינן אֵינוֹן, רְאִיָּה שְׁמִיעָה רִיחָא דְבוּר, רְאִיָּה אִיָּה לְמוֹרַח (נ"א לדרום), וְעֲלִיָּה אֲתִמַּר (שמות יח כא) וְאַתָּה תַחֲזֶה מִכָּל הָעַם אֲנָשֵׁי חֵיל, וְכַמָּה נְטוּרֵי תְרַעִין תַּמָּן דְאַתְקְרִיאוּ עֵינֵי יְהו"ה, וְעֲלִייהו אֲתִמַּר (דניאל ט יח) פָּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שׁוֹמְמִתִּינוּ, שְׁמִיעָה יְרֵאֵי אֱלֹהִיִּם, וְעֲלִיָּה אֲתִמַּר (שם) הִטָּה יְהו"ה אֲזַנְךָ וּשְׁמַע, וְתַמָּן דְחִילוֹ וּפְחַד יִצְחָק, הֲדָא הוּא דְכְתִיב (חבקוק ג ב) יְהו"ה שְׁמַעְתִּי שְׁמַעְךָ יְרֵאתִי, וּמֵאֵן דִּי מִשְׁתַּמַּע תַּמָּן קָלִיָּה בֵּין בְּאוּרִייתָא בֵּין בְּצִלוֹתָא בֵּין בְּצַעֲקָה בְּלֹא דְחִילוֹ, מִיַּד (במדבר יא א) וּשְׁמַע יְהו"ה וַיַּחַר אָפוֹ וַתִּבְעַר בָּם אֵשׁ יְהו"ה, וְכַמָּה נְטוּרֵי תְרַעִין תַּמָּן דְאַתְקְרִיאוּ אֲזַנֵי יְהו"ה.

רִיחָא תַמָּן אֲנָשֵׁי אַמַּת, וְתַמָּן סֻלְקִין כָּל רִיחִין וְקִטוּרִין וְעֶשְׂנִין דְקַרְבָּנִין, וְצִלוֹתִין דְאַתְחַשְׁיבוּ כְקַרְבָּנִין, וְאִם לֹא סֻלְקִין לֹון בַּר נֶשׁ בְּדְחִילוֹ וּרְחִימוּ, מַה כְּתִיב בִּיה (דברים כט יט) כִּי אִזְ יַעֲשֶׂן אִף יְהו"ה וְקִנְאָתוֹ בְּאִישׁ הַהוּא, דְבוּר לְקַבֵּל שׁוֹנְאֵי בְצַע, תַּמָּן סֻלְקִין קָלִין וְדְבוּרִין דְאוּרִייתָא וְצִלוֹתָא, אֲלֵין דְאַתְמַר עֲלִייהו (קהלת י כ) כִּי עוֹף הַשְּׁמַיִם יוֹלִיךְ אֶת הַקּוֹל וּבַעַל כְּנָפַיִם יִגִּיד דְבַר, לֹא אִית תְּקוּנָא מְאֲלֵין, אַרְבַּע דְלִית תַּמָּן יְהו"ה, וְאִיהוּ י אֲסַתְפֵּל, ה וּשְׁמַע, ו וּמְרִית, ה וּמְמַלֵּל, בְּאֲלֵין אַרְבַּע תְּקוּנֵינן.

[תיקוני זוהר - דף קכב ע"ב]

אַרְיָה דָּא רְאִיָּה, וְאַתְמַר בִּיה (יחזקאל א י) וּפְנֵי אַרְיָה אֵל הַיָּמִין לְאַרְבַּעַתָּם, בְּכָל אַתְר אַרְבַּעַתָּם דָּא יְהו"ה, אַרְבַּע אַתּוּן דִּילִיָּה דְשִׁלְטִין עַל כָּלָא, וְהַפּוּךְ אַרְיָה וְתִשְׁכַּח לִיה רְאִיָּה, וְאִיהוּ לִימִינָא דְחֶסֶד, דְאִיהוּ יוֹמָא קְדֻמָּאָה, דְתַמָּן א' (נ"א י) אוּר, רְאוּבֵן דְאִיהוּ לִימִינָא עַל שְׁמִיָּה אַתְקְרִי אוּר בֵּן, שְׁמִיעָה לְשְׁמָאלָא, וְעֲלִיָּה אֲתִמַּר (שם) וּפְנֵי שׁוּר מִהַשְּׁמָאל, נֶשֶׁר רִיחָא בְּאַמְצַעִיתָא, עֲלִיָּה אֲתִמַּר (משלי ל ד) מִי אֲסַף

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

רוח בחפניו, דאינון תרין נוקבין דחוטמא, פימא דבורא, דא אדם כליל ארבע אתוון וכליל עשר אתוון, ודא שכנתא, באלין (דף קכב ע"ב) ארבע תקונין אמר למשה ואתה תחזה מכל העם וגומר וצריך לאחזרא עלייהו.

ואתה תחזה בשערא, עליה אתמר (שיר ה"א) ראשו כתם פז דא פתר עלאה, ומלגאו מוחא, דמניה נפקין מבויעין לכל סטרא, לאשקאה לכל נימא ונימא דאיהי עלמא סתימאה, וכל מבויעא אתעביד ניצוץ, וכל נימא אתעביד שרביט, מוחא סתימא אתקרי אין סוף, דאתפלג לתלת מוחין דאינון י' י', דאתרמיזו בהאי שמא (יו"ד ה"א וא"ו ה"א נ"א יו"ד ה"י וא"ו ה"י). (קם סבא דסבין עתיקא דעתיקין, ואמר בוצינא קדישא, ודאי שמא דאתרמיזו תלת יודין דא) יו"ד ה"י וא"ו ה"י ודא איהו מלגאו, אבל שמא דאיהו יו"ד ה"א וא"ו ה"א, איהו כליל תלת אלפין א' א', אינון תלת אוירין, דמתלבשין בהון תלת מוחין י' י' י', שמא חד איהו גופא, ושמא תנינא מוחא, דא מלגאו, ודא מלבר.

תלת ווי"ן אית בהאי שמא, דאנון שרביטין, שער אתקרי על שם שעור קומתיה דקודשא בריך הוא, וכל נימא ונימא אתקרי נשמתא, ואית נימין דאתקריאו מלאכין, וכל ניצוץ אתקרי אופן ואתקרי גלגל, ואית מנייהו דאינון נימין מאשא חוורא כלהו רחמי, ואית מנייהו דאינון נימין דאינון מאשא סומקא וכלהו דין, ואית נימין כלהו ירוקין מאשא ירוקא, ואית נימין כלהו מאשא אוכמא, אלין אתקריאו שער דקודשא בריך הוא.

כל ניצוץ שעור מהלך דיליה עשר אלפין, וכל נימא איהי שעורא דאצבעא דקודשא בריך הוא, וכל אצבע איהו פרסה זעירא, וכל פרסה אית בה תלת מיל, לקבל תלת פרקין דאצבעא, וכל מיל איהו עשרת אלפים, אבל מיל דפרסה עלאה איהו עשרת אלפים רבוא, והכי דרועא תשכח בה תלת פרקין, וכל פרק איהו י', וכל אמה איהו ו', אבל אצבע ואמה דא שעוריה זעיר מסטרא דזעיר אנפין, ודא שעוריה רב מסטרא דאריך אנפין.

ובכל אבר ואבר איהו יהו"ה, ואיהו שעורא דכל אבר ואבר, בגבהא בארפא עילא ותתא, ולארבע סטרין, ואיהו בין כל אבר ואבר, לית אתר פנוי מניה, פנשמתא דאשתכחת בכל אבר ואבר דגופא, ואית אבר עלאה דאתקרי יהו"ה על שמייה, דשלטנותיה באתר ידיעא, הדא הוא דכתיב (זכריה יד ט) והיה יהו"ה למלך על כל הארץ.

ואית תרין אברין עלאין מניה, דאתקריאו יהו"ה אלהי"ם דשלטנותהון בשמיא ובארעא, הדא הוא דכתיב (דברים ד לה) פי יהו"ה הוא האלהי"ם בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד, ואית אבר דאתקרי אלהי"ם, ושלטנותיה בכל ארעא, הדא

זוהר היומי" - לימוד כל ספר זוהר ותקונים במעגל השנה

הוא דכתיב (תהלים מ"ז) מֶלֶךְ כָּל הָאָרֶץ אֱלֹהִים, ואית אחרא דשְׁלֹטְנוּתִיהּ אִיהוּ בְּתָרִין אַבְרִין בְּמוֹחָא וּבְלָבָא, וְעֲלִיָּה אֲתַמַּר (דברים ד') כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד מְלַבְדּוּ, וְאִף עַל גַּב דְּהַאי קָרָא עַל קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתַמַּר דְּאֵין עוֹד מְלַבְדּוּ, עִם כָּל דָּא הָכָא רְזָא דְדִיּוֹקְנָא עֲלָאָה דִּילֵיהּ, לְאַחֲזָאָה בְּכָל אַבְר וְאַבְר דְּגוּפִיהּ שׁוֹלְטְנוּתִיהּ, לְאַשְׁתַּמּוּדְעָא לְבַר נֶשׁ אֵיךְ אֲתַנְהִיג עֲלֵמָא, וְיַנְדַּע לְמַקְרֵי לֵיהּ בְּכָל אַבְר כְּדָקָא יְאוּת לֵיהּ, וְאֵיךְ אֲשַׁתְּנִי שְׁמִיָּה לְפּוּם הַהוּא אַבְר.

[תיקוני זוהר - דף קכג ע"א]

ואית אבְר דְּאֲתַקְרֵי בֵּיהּ יְהוָה רַחֲמֵי, ואית אבְר דְּאֲתַקְרֵי בֵּיהּ אֱלֹהִים, ואית אבְר דְּאֲתַקְרֵי בֵּיהּ אֱהִיָּה, ואית אבְר דְּאֲתַקְרֵי בֵּיהּ צְבֹאוֹת, ואית אבְר דְּאֲתַקְרֵי בֵּיהּ א"ל, ואית אבְר דְּאֲתַקְרֵי בֵּיהּ שְׂדֵי, ואית אבְר דְּאֲתַקְרֵי בֵּיהּ אֲדֹנָי, יְהוָה מְמַנָּא עַל קָלָא, הַדָּא הוּא דְכָתִיב (תהלים כט ד') קוֹל יְהוָה בַּכַּח, אֱהִיָּה עַל הוֹיָה וְהֵבֵל דְּלָבָא, הַהוּא דְרָכִיב עַל קָלָא דִּיהוָה אִיהוּ עֵלְת עַל כָּל הָעֲלוֹת, סְתִים וְטְמִיר וְלֹא אֲתַגְלִיא, ואִיהוּ רָכִיב וְשָׁלִיט עַל כָּלָא, אֱהִיָּה אַחֲזִי עַל עֵלְת הָעֲלוֹת דְּאִיהוּ הֵיךְ (דף קכג ע"א) הוּהּ וְיִהְיֶה, ואִיהוּ הֵבֵל דְּסָלִיק עַד אֵין סוּף, וּבֵיהּ רָכִיב עֵלְת עַל כָּל הָעֲלוֹת. א"ל אַחֲזִי עַל אֱלֹהִים דְּעֵלְת עַל כָּל הָעֲלוֹת, וְעֲלִיָּה אֲמַר אֵיבּ (איוב ה ח) אֲנִי אֲדַרּוֹשׁ אֵל א"ל, אֵל אֱלֹהִים הָאֱלֹהִים, וְכַד רָכִיב עַל א"ל אֲשַׁתַּמּוּדְעִין לֵיהּ כָּל אֱלֹהִים, וּמִזְדַּעְזְעִין מִנִּיהּ, וְכָל מְלֹאכְיָא דְּאֲתַקְרִיאוּ בְּהַאי א"ל כְּגוֹן מִיכָא"ל גְּבַרִיא"ל, כְּלָהוּ מִזְדַּעְזְעִין מֵהַאי א"ל דְּאִיהוּ אֱלֹהִים הָאֱלֹהִים, וּמֵאֵן דְּקָרָא לֹון בֵּיהּ, מִיַּד עוֹנִין לֵיהּ בְּכָל שַׁעְתָּא, וְהָכִי כָּל מְלֹאכְיָא דְּאֲתַקְרִיאוּ קָלִין בְּשִׁמָּא דִּיהוָה, כָּל מֵאֵן דְּקָרָא לֹון בֵּיהוָה בְּעֵלְת עַל כָּל הָעֲלוֹת מִיַּד עוֹנִין לֵיהּ בְּקָלִיהּ, דְּעֵלְת עַל כָּל הָעֲלוֹת אִיהוּ חַד בְּכָל שַׁמְהֵן וְלֹא אֲשַׁתְּנִי בְּכָלְהוּ, דְּשַׁנּוּיִין בְּשַׁמְהֵן אֵינּוּן וְלֹאוּ בֵּיהּ, דְּאִיהוּ בְּכָלְהוּ כְּנִשְׁמָתָא בְּכָל אַבְר וְאַבְר, אֵית אַבְר דְּשַׁמַּע בֵּיהּ כְּגוֹן אוּדְנִין, ואֵית אַבְר דְּמִסְתַּבֵּל מִנִּיהּ (נ"א ביה) עַל עֲלֵמָא, ואֵית אַבְר דְּאַרַח בֵּיהּ כָּל רִיחִין וּבוֹסְמִין דְּצִלוֹתֵין, וְרִיחִין טְבִין דְּהַבְלִים דְּנַפְקִין מֵאוּרִייתָא מְפּוּמָּא דְּבַנֵּי נֶשָׂא, וְדָא רִיחָא דְּחוּטְמָא, ואֵית אַבְר דְּמְלִיל בֵּיהּ, וּבְאַלִּין אַבְרִין אֵית שְׁנוּיָא, אַבְל בֵּיהּ לֵית שְׁנוּיָא, ואֵית אַבְר דְּמְמַנָּא עַל דְּבוּרָא וְדָא אֲדֹנָי, ואַבְר דְּמְמַנָּא עַל מַחְשְׁבָהּ, ואַבְרִין אֵלִין כְּלָהוּ בְּסַפִּירִין.

רישָׁא כְּתַר עֲלִיוֹן, מוֹחָא חֲכָמָה, בֵּינָה לְבָא וּבָה לֵב מִבִּין, תְּרִין דְּרוּעִין חֲסֵד גְּבוּרָה, גּוּפָא עֲמוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא, תְּרִין שׁוֹקִין נֶצַח וְהוּד, יְסוּד אֲמָה, שְׁכִינְתָּא אוּת דִּילֵיהּ. כְּתַר אֲתַקְרֵי א"ל עֲלִיוֹן, קוֹנֵה הַכֹּל, (חכמה ובינה) אֱלֹהֵינּוּ בֵּינָה, וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ חֲכָמָה, ואִיהוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יַצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, הָא"ל הַגְּדוֹל מְסַטְרָא דְּגְדוּלָהּ, וְהַגְּבוּר מְסַטְרָא דְּגְבוּרָה, וְהַנּוֹרָא מְסַטְרָא דְּעֲמוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אדהכי הא אליהו קא נחית, ואמר רבי בוצינא קדישא, שמענא לעילא תקונא דילך בשמחן דקודשא בריך הוא, ובצלותא דיליה, חזור בך, דאת צריך לתקנא שמחן דקודשא בריך הוא כדקא יאות, דהא פלהו אזלין בתלת תלת, מסטרא דרחמי אתקריאו יהו"ה יהו"ה יהו"ה תלת אבהן, ואינון אש דלא איהו שורף, ואתקריאו בתלת שמחן אהי"ה אהי"ה אהי"ה, והאי איהו אש דאיהו שורף ולא אכיל, ואית שמחן דאתקריאו אדנ"י אדנ"י אדנ"י, ודא אש דאיהו שורף ואכיל ושצי פלא, הדא הוא דכתיב (ויקרא ט כד) ותאכל על המזבח את העולה ואת החלבים.

א' איהו פתר על פלהו שמחן, ואיהו אתקרי א"ל, אהי"ה, אדנ"י, אלהי"ם, אלה"י, אלו"ה, אלהינ"ו אי"ה, או"ה, (ורוא דמלה א"ל אלהי"ם יהו"ה דבר ויקרא ארץ) (תהלים נ א). " ביה אתקרי י"ה, יהו", יהו"ה, יה"י, יהי"ה, פלהו שמחן דפתחין בהוי"ו"ת ב"י, עקרא דלהון בחכמה, וכלהו שמחן דפתחין בא', עקרא דלהון אימא עלאה, וכמה דעמודא דאמצעייתא איהו כליל מימינא ומשמאלא, הכי פתר עלאה כליל תרין שמחן אלין דאבא ואימא, ואיהו פתר על רישיה, ואשכחנא תקונא כגוונא דא, אהי"ה פתר עלאה, יהו"ה עמודא דאמצעייתא, אדנ"י שכינתא תתאה.

ומסטרא דכתר אתקריאו תלת ספירן אהי"ה אשר אהי"ה, חסד א"ל, גבורה אלהי"ם, עמודא דאמצעייתא יהו"ה, ורזא דמלה א"ל אלהי"ם יהו"ה דבר ויקרא ארץ, נצח והוד צבאו"ת, צדיק שד"י, מלכות אדנ"י.

[תיקוני זוהר - דף קכג ע"ב]

ובצלותא ברוך אתה יהו"ה, כל הפורע פורע בברוך, ודא צדיק חי עלמין, ועליה אתמר (מכילים א ב מה) והמלך שלמה ברוך, אתה את ה' זעירא, בה צריך לנחתא ברכאן, וכל הזקף זוקף בשם דא יהו"ה עמודא דאמצעייתא, אלהינ"ו אימא עלאה, ואלה"י אבותינו אבא, הא"ל הגדול חסד, הגבור גבורה, והנורא עמודא דאמצעייתא, דביה אתכלילן מתתא לעילא ומעילא לתתא, כל ספיראן בעמודא דאמצעייתא, ובגין (דף קכג ע"ב) דא צריך לאכללא ביה תתאין בהכרעה, ולבתר עלאין בזקיפה. א"ל עליון, גומל חסדים טובים קונה הכל, וזוכר חסדי אבות, דא פתר עליון על פלהו, ומביא גואל לבני בנייהם דאבהן, אלין נצח והוד, למען שמו באהבה דא שכינתא תתאה, ועמודא דאמצעייתא איהו כליל תלת ברכאן קדמאין, דאינון אבהן וגבורות וקדושת השם, ואיהו כליל תלת בתראין בעבודה, ואיהו כליל אמצעייתא, לקיימא ביה אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהי"ם (ישעיה מד ו), זכאה איהו מאן דיידע לצלאה לקודשא בריך הוא בכל תקונין דיליה כדקא יאות, ולמשאל מניה בכל דרגא ודרגא כדקא יאות.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

חפּימין פּלהו אינון רשימין דיוקניהון בחכמה, ונבונין רשימין דיוקניהון בבניה, ומארי גמילות חסדים דיוקניהון רשימין בחסד, וגברין ביצריהון פּלהו רשימין בגבורה, ומארי תורה פּלהו רשימין דיוקניהון בעמודא דאמצעייתא, ונביאים פּלהו רשימין דיוקניהון בנצח והוד דאינון תרי סמכי קשוט, וצדיקים נטרי ברית פּלהו רשימין דיוקניהון בצדיק, ומארי מלכותא פּלהו רשימין במלכות, ומארי יחודא פּלהו רשימין בכתר עלאה דאיהו מחשבה, דתמן צריך לסלקא יחודא במחשבה סתימא, ובכּלהו תקונין אלין צריך לשבחא לעלת על כל העלות, דאיהו מלגאו פּנשמתא בגופא, ובגין דבני נשא רשימין באלין דיוקנין, אמר למשה ואתה תחזה וגומר.

ואתה תחזה בשערא, אי אריך, או קמוט, או עגול, שערא שעיע אריך, ארחא מתפלג ביה לכמה אורחין, עלה אתמר (ישעיה מג טז) הנותן בים דרך, וארחין אחרנין דמתפרשין מינה, אינון נתיבין, הדא הוא דכתיב (שם) ובמים עזים נתיבה, תלתין ותרין שבילין מתפרשין מהאי ארחא.

אדהכי הא אליהו אתי לגביה, ואמר ליה, והא דיוקנין אלין צריך לתקנא לון באתר דלהון, אמר רבי שמעון בודאי, אף על גב דבעלמא דפירודא, דיוקנין אית סגיאין דאכחשין עובדא דבראשית, דלאו אינון אורח מישור, ואינון חשוכין, מגו חשוכא אשתמודע נהורא, דיוקנין דגנתא דאנהרן בצירא דעובדא דבראשית, מרקמי בכמה גוויין נהירין, ואינון פּלהו בקו ובמדה, ואלין דעלמא דפירודא אינון פּקליפין דאגוזא לגביהו, דאינון מוחא מלגאו, ועם כל דא מגו חשוכא אשתמודע נהורא, ומגו אלין קליפין דאינון דיוקנין חשוכין, אשתמודען צירין דגנתא דעדן דלתתא, דאינון דיוקנא דמאני משכנא, אמר ודאי הכי הוא.

פתח ואמר, שערא שעיע אריך איהו רחמי מסטרא דאריך אנפין, דאיהו א, תרין אנפין דיליה ו' ו', פּגוונא דא ואו א בינייהו, ואיהו סבא דסבין עתיק דעתיקין, ואיהו (ס"א ואתקרי) ארך אפים. שערא קמיטא ולא שעיע אלא קמיט וחריש (נ"א וחריט) איהו דינא, דא רחמי ודא דינא, דא אריך אנפין מסטרא דו', ודא זעיר אנפין מסטרא ד', שערא לא קמיט ולא אריך איהו בינוני.

ואיהו שערא דאריך אנפין פּגוונא דתקיעה, וקמיט וחריש (נ"א ואריך) פּגוונא דשברים ו' ו' ו', לא אריך ולא קמיט איהו פּגוונא דתרועה, שלשל"ת דתרוייהו, שערא בעגולא פּליל פּלא, ואיהו כמין פּיפה דרקיעא דאסחר פּלא.

פּגוונא דא יהו"ה דא מלכותא קדישא, אנשי חיל שערא שעיע אריך, יראי אלהי"ם שערא חריש (נ"א אריך) וקמיט, אנשי אמת שערא לא אריך ולא קמיט, שלשל"ת דכלהו, שונאי בצע שערא בעגולא.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

[תיקוני זוהר - דף קכד ע”א]

דוד שבעה מיני דהבא הוה בשערוי, זהב ירקרק, זהב אופו, זהב אופיר, זהב פרוים, זהב סגור, זהב תרשיש, זהב כליל כל גוונים, ואיהו (דף קכד ע”א) זהב שבא, והאי איהו זהב מזוקק שבעתים, והכי אינון שבעה מיני חוורו, ושבע מיני סומקו, כל ספירן אתקריאו שביעות מסטרא דצדיק, עמודא דאמצעייתא איהו כליל כל גוונים, שער א חוורא איהו מסטרא דימינא, סומקא מסטרא דשמאלא, ירוקא מסטרא דעמודא דאמצעייתא, וכלהו שבעה שבעה, שער א וכמא מסטרא דשכינתא, דאתמר בה (שיר א ה) שחורה אני ונאווה, גוון יחידה (נ”א יחידאית) דלא תפיס בה גוון כלל, מלגאו דילה גוון חוור, ורזא דמלה ישות חשך סתרו (תהלים יב יב).

שער א סומקא צריך לבערא ליה מפל וכל, בגין דאיהו בי דינא, ולויים בגין דהו מסטרא דדינא, אתמר בהון (במדבר ח ז) והעבירו תער על כל בשרם, ואתתא בגין דאיהי מסטרא דשמאלא, לא צריך לאתגליא בה שער א, דלא ישתמודעין בה מארי דדינא, ושערין אחרנין דבר נש צריך לבערא ליה תחות אודנין, בגין דלא יתקריבו ביה מארי דדינן לגבי תרעין דשמעין בהון צלותין, (ס”א ושער א דאיהו תחות אודנין צריך לבערא, דאתקרי מארי דדינא לגביכו) שער א שעייע עליה אתמר (במדבר ו ה) גדל פרע שער ראשו, וצריך לגדלא ליה, דלא צריך לאכחשא סדורא דעובדא דבראשית, אבל שער א דעמודא דאמצעייתא צריך דלא יהא לא אריך ולא קצר, ווי ליה למאן דשני ביה סדרי בראשית.

שער א אוכמא, ועיינין אוכמין, ואנפוי אוכמין, וגופיה אוכמא, אם הוא זכאה איהו מסטרא דשכינתא, דאתמר בה שחורה אני ונאווה, דכל גוונים דסטרא דדכוי הכי אינון פגוונא דא, ואם הוא חייבא הוא מסטרא דשבתא”י, פתיא אוכמא, מצד נוקבא דקליפה, דתמן כל קסמין דעורבין אוכמין ועופין אוכמין מסטרא דמסאבו, דאית עלייהו פמה ממנן דאתקריאו לילות, דעלייהו אמר דוד (תהלים טו ו) אף לילות יסרוני כליותי, מפחד בלילות (שיר ג ח).

וכלהו נחתין תחות גדפוי דעורבין, ואחזי לון בתנועה דלהון פמה דינן דנחתין על עלמא, ואית אחרנין דממנן על קלין דלהון, וצווחין קלא בתר קלא פלהו בשברים, לאחזאה תבירו על בני נשא, ולזמנין צווחין בתלת סימנין דאינון קר”ק, דאיהו תקיעה תרועה תקיעה, לאחזאה דינא רפיא ברישא ובסיפא, ובאמצעייתא תבירא סגי, בתרועה דחקא בתר דחקא במהירו, ורזא דמלה ובחדרי משכבה אל תקלל עשיר, כי עוף השמים יוליך את הקול (קהלת י כ), נחש רכיב על קלא דעורבא אל אחר, בת זוגיה קסם סם המות, דבה אשתלים סמאל אל אחר.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

רכיבת איהי על תנועין דגופא דעורב, ואיהי תנועה דכלהו, דנפקת לאסטא
לבני נשא בפרשת אורחין, תנועה דילה ברישא דעורבא, ובזנבא ובגופא ובגדפין
דעורבא, נחש שריא בקריאה ואמירה וקלא ודבור דעורבא, ובאלין תנועין שריין
כל הולך על גחון וכל הולך על ארבע מסטרא דמסאבו.

ומנא ידעין כולי האי, בגין דסמאל ונחש ממנן על חובין דבני נשא, דאתדנו
מסטרא דשמאלא דאיהו גבורה, וכד בר נש עביד חובין, כפום ההוא בר נש הכי
סליק חוביה לאתר דאתגזר נשמתייה, ולא זו מתמן ההוא חובא עד דאתפרע מההוא
בר נש, ואם בר נש איהו נשמתייה בארץ אצילות, אם האב, חוביה מטי עד ספירן,
ועונשא איהו סגי כפום דרגיה.

[תיקוני זוהר - דף קכד ע"ב]

אמר רבי אלעזר אבא וכי חובא איהו בבר נש דתליא נשמתייה מההוא אתר, וכי
אית ליה חובין, והא כתיב (משלי יב כא) לא יאנה לצדיק כל און, אמר ליה אין,
הדא הוא דכתיב (ישעיה נט ב) פי אם עונותיכם היו מבדילים ביניכם לבין אלהיכם,
מאי מבדילים, אלא דסליק ההיא נשמתא דאצילותא מניה ואתפרש מניה. (דף קכד
ע"ב) ורוא דמלה, ויאמר אלהי"ם יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה
היבשה וגומר (בראשית א ו), אסתלק נשמתייה מניה ואשתאר גופא יבשא, מאן גופא
הכא, דא נשמתא דכרסיא יקרא (נ"א דקב"ה יהו"ה) דאשתארת יבשה, בגין
דאסתלקת מניה נשמתא בארץ אצילות, דהאי נשמתא איהי גופא לנשמתא עלאה,
ואי בעי דתחזור לגבי ההוא נשמתא, לית לה רשו לאחזרא לגבייה, עד דההוא
חובא אתעברת מניה, ורוא דמלה שובו אלי ואשובה אליכם (מלאכי ג ז).

אמר ליה רבי אלעזר לרבי שמעון אבוי, אבא אלין תנועין דעורבא מאי
לאשתמודע בהו בר נש בגין דיחזור בתיובתא, אמר ליה ברי ודאי אסיר לאסתפל
בהון לעמא קדישא, הדא הוא דכתיב (במדבר כג כג) פי לא נחש פיעקב ולא קסם
בישראל, אבל אם יזדמן לבר נש לפום שעתא וידע בהון, יסתפל בהון בגין דיחזור
מחובוי בתיובתא, והאי לבר נש דכל (נ"א דלא) עובדוי פיעקב וכישראל, דבר נש
דיעביד עבדי דיעקב דאתמר ביה (בראשית כה כג) ויעקב איש תם, מה פתיב ביה
(ירמיה י טז) לא כאלה חלק יעקב.

דמסטרא דיעקב וישראל בעא בלעם חייבא לאסתפל בנחשוי ובקסמוי, ולא
אשכח אתר לאעלא לגבייה, ובגין דא אמר פי לא נחש פיעקב ולא קסם בישראל.
אמר ליה רבי אלעזר, והא בלבן כתיב (בראשית ל כז) נחשתי ויברכני יהו"ה בגלגלה,
אם פן אמאי אערב ביה, אמר ברי הכא רוא עלאה, דלזמנין שושנה אשתפחת בין
קוצים, והכא רוא דגלגולא, אמר ליה ידענא, ועם כל דא ברי, אף על גב דאתמר

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל, בר נש צריך למנדע כלא ואפילו חרשין, כמה דאוקמוהו מארי מתניתין, לא תלמד לעשות (דברים יח ט), אבל אתה למד להבין ולהורות.

ובגין דא תנועין דעורבא, אית תנועה דסליק ברבי"ע, ואחזי דחובא דיליה תליא לעילא בעלמא דאתי, ואית תנועה דנחית לה בתבי"ר בשברים, ואחזי דחובא דיליה נחית לתתא בעלמא דין, למהוי ליה תבירו בגיניה, וכל אלין סימנין איהי אחזי בארחא, כגוונא דעמלק דאמר בגיניה (שם כה יח) אשר קרף בדרך, דסטרין אחרנין אינון פלסטים דנפקין בארחין, ובגין דא עורבין חילא דלהון באורחין.

ואינון דמזלהון תליא בשבת"י, אינון עציבין, ואינון דוחקין רגלי שכינתא בגלותא, דבזמנא דאלין אתפשטו בעלמא, אתמר ברגלי שכינתא ויאסוף רגליו אל המטה (בראשית מט לג), אתכנישת לגבי זרעיה דיעקב מטה שלמה, ובגין דא וישכון ישראל בטח בדד עין יעקב (דברים לג כח), דלא זזת שכינתא מינייהו בגלותא, בגין דלית בהו פסולא, ושבתא"י אית ליה תרין בתין, חד שפל ראש, ותניינא בית הסהר, דאסירי מלכא אסירין תמן בגלותא, ואינון דחקין שכינתא וישראל (נ"א שעתא לישראל) בגלותא, ובשפל ראש ישראל אינון שפלין לתתא, ומהאי ככבא ייתי כפנא ועניותא לישראל, ומאן דבעי לאסתמרא מגיה, צריך לשנויי שמיה ולשנויי אתריה ולשנויי עובדוי, ודא איהו שנוי מקום שנוי השם ושנוי מעשה, והא אוקמוהו הן כל אלה יפעל א"ל פעמים שלש עם גבר (איוב לג כט).

[תיקוני זוהר - דף קכה ע"א]

שערא חוורא ועינוי חוורין ואנפוי חוורין וגופא חוורא, אי אית ביה עובדין טבין דא איהו מסטרא דימינא, מסטרא דרחימו דאיהו אהבת עולם אהבתיה על פן משכתיה חסד (ירמיה לא ב). שערא חוורא ועינוי חוורין ואנפין חוורין וגופא חוורא, דלית ביה גמילות חסדים ברחימו דאהבה, האי הוא רמאי מסטרא דלבן הארמי, אסתמר מגיה, בהרת לבנה היא, ולילית היא בהרת לבנה אוכמא סומקא ירוקא, הדא הוא דכתיב (ויקרא יג ד) ואם בהרת לבנה היא בעור בשרו ועמוק אין מראהו מן העור, בהרת שחורה ושפלה איננה מן העור והיא כהה, תרין (דף קכה ע"א) גוונין תניינין אינון ירקרק או אדמדמ, פלהו מתהפכין עינוי בכעסא לחוורו ואוכמו וסומקו וירוקא, וכל דא במאי אשתמודע, דלית בר נש דלא אתפלילן ביה אלין ארבע גוונין, אלא ההוא גוון דשליט על פלהו אחרנין, ביה אתקרי, וביה אשתמודע לאתקרי חוור או אוכם או סומק או ירוק, ואלין ארבע גוונין בישין אינון ארבע קליפין דאגוזא, תהו ובהו וחשך ותהום, ואלין אינון (דברים ח טו) נחש שרף ועקרב וצמאון, נחש גוון חוור בהרת לבנה, שרף ועקרב, אדמדמ שרף, או ירקרק עקרב, וצמאון שחורה, אלין אינון ארבע גוונין דאשא דגיהנם.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

וּאֶתְתָּא בִישָׁא מִתְמָן קָא אֲתִיָּא, עֲלָה אֲתִמַּר (ויקרא יד מה) וְנִתְּן אֶת הַבַּיִת אֶת אֲבִנֵי וְאֶת עֲצֵי בַעֲנִיּוֹתָא, דְּלָא אֲשַׁתָּאֵר בְּבֵיתָא, וּבְגִין דָּא חֲכָמוֹת נָשִׁים בְּנִתְּהוּ בֵּיתָהּ, וְאוֹלֵת בִּידֵיהּ תִּהְרִסְנוּ (משלי יד א), אֲלִין אֵינּוֹן אַרְבַּע גְּוֹנִין דְּאִשָּׁא דְּגִיּהֲנָם, דְּמִסְתַּלְקֵי בַעֲיִינֵין בְּאַנְפִּין בְּשַׁעְרָא, וּמֵאֵן אֲתֵר מִסְתַּלְקֵי, מִמְרָה אוֹכְמָא דְּטָחוּל, וּמִמְרָה סוּמְקָא דְּכַבֵּד, וּמִמְרָה יְרוּקָא דְּמָרָה, וּמִמְרָה חוּרָא דְּרִיָּאָה, אֲלִין אֵינּוֹן אַרְבַּע גְּוֹנִין חֲשׁוּכִין דְּמִלְאָכֵי חֲבֵלָה, וּכְלָהוּ כְּלִילָן בְּלִילֵי־תַּסְּסֵי הַמּוֹת, מֵאֲדִי־ם אִיהוּ בְּמָרָה אֲדוּמָה לְמִשְׁפַּךְ דְּמָא, וְאִיהוּ מִכַּת חָרֵב וְהָרֵג וְאַבְדָּן.

וְהָכֵי שְׂכִינְתָּא אֲשַׁתְּמוּדַעַת בְּאַרְבַּע גְּוֹנִין שְׁפִירִין נְהִירִין, גְּוֹן חוּר מִסְטְרָא דְּחֶסֶד, סוּמְקָא מִסְטְרָא דְּגְבוּרָה, יְרוּק מִסְטְרָא דְּעִמּוּדָא דְּאַמְצָעִיתָא, אוֹכְמָא מִסְטְרָא דְּאִימָא עֲלָאָה, דְּאֲתִמַּר בֵּהּ (משלי א ח) שְׁמַע בְּנֵי מוֹסֵר אֲבִיךָ וְאַל תִּטּוֹשׁ תּוֹרַת אִמְךָ, וְאֲתִמַּר בֵּהּ (שיר א ה) שְׁחֹרָה אֲנִי וְנֹאֵוָה, אִימָא תִּתְּאָה נְטִילַת גְּוֹן מֵאִימָא עֲלָאָה, שׁוּקָא יְמִינָא נְטִיל גְּוֹן מְדְרוּעָא יְמִינָא, הֵדָּא הוּא דְּכִתִּיב (תהלים טו יא) נְעִימוֹת בִּימִינֵךָ נִצַּח, שׁוּקָא שְׂמֵאלָא נְטִיל גְּוֹן מְדְרוּעָא שְׂמֵאלָא, אוֹת בְּרִית נְטִיל גְּוֹן מְגוּפָא, עִמּוּדָא דְּאַמְצָעִיתָא נְטִיל חֲכָמָה, אָדָם דְּרָכִיב עַל כְּלָא, עֲלָה אֲתִמַּר (קהלת ח א) חֲכָמַת אָדָם תִּאִיר פָּנָיו, וְעֲלִיָּהּ אֲתִמַּר (תהלים קד כד) יְהוָה פִּלְם בְּחֲכָמָה עֲשִׂיתָ, כֶּתֶר עֲלָאָה אִיהוּ סְתִים לָא אֲשַׁתְּמוּדַעַת בֵּיהּ גְּוֹן כְּלָל לְעִילָא, וּבַעֲמּוּדָא דְּאַמְצָעִיתָא אַחְזִי כָּל גְּוֹנֵין.

הָא הֲכָא רְזָא דְּשַׁעְרָא, דְּבֵיהּ אֲשַׁתְּמוּדַעַת אֲנָשֵׁי חֵיל בְּגוּן חוּר, יְרָאֵי אֱלֹהִים בְּגוּן סוּמְקָא, אֲנָשֵׁי אֲמַת בְּגוּן יְרוּק, שׁוּנְאֵי בְּצַע בְּגוּן אוֹכְמָא, אַרְבַּע אֲתוּן מִתְלַבְּשִׁין בְּאַרְבַּע גְּוֹנֵין אֲלִין, י' בְּגוּן חוּר, ה' בְּגוּן סוּמְקָא, ו' בְּגוּן יְרוּק, ה' בְּגוּן אוֹכְמָא, הָאֵי שְׂמָא אִיהוּ דְּרָקִים גְּוֹנֵין בְּכָל אֲתֵר, וְאִיהוּ דְּצִייר שְׂרַטוּטִין בְּמִצְחָא, כְּגוּנָא דָּא יְהוָה, וְאֵינּוֹן אַרְבַּע רְשִׁימִין דְּשְׂרַטוּטִין, דְּאֵינּוֹן עִמְק רוּם וְעִמְק תַּחַת וְעִמְק מְזַרְחָא וְעִמְק מְעַרְבָא, שְׂרַטוּטִין זְעִירִין דְּקָרִיצִין דְּעִינָא מִסְטְרָא דָּאֵת י', שְׂרַטוּטִין בְּאוּרְכָא בְּפּוֹתֵיָא בְּגִבְהָא מִסְטְרָא דְּתַלְתָּא אֲתוּן דְּאֵינּוֹן הוּוָה, כְּלָהוּן אֲשַׁתְּמוּדַעַת בְּשַׁעְרֵי קוּמָה דְּבַר נֶשׁ, בְּאוּרְכָא מִסְטְרָא דְּאַרְיָךְ קוּמָה, דְּאֵינּוֹן אֲנָשֵׁי חֵיל, בְּפּוֹתֵיָא קְצֵר קוּמָה וְרַחְבָּא דְּקוּמָה, וְאֵינּוֹן יְרָאֵי אֱלֹהִים, בְּגִבְהָא גְּבַהּ קוּמָה וְאֵינּוֹן אֲנָשֵׁי אֲמַת, זְעִירִין בְּעַגּוּלָא שׁוּנְאֵי בְּצַע מִסְטְרָא דָּאֵת י', וְדוּד מִסְטְרָא דָּאֵת י' אֲתִמַּר בֵּיהּ (שמואל א יז יד) וְדוּד הוּא הַקָּטָן, וְאֲלִין אֵינּוֹן שׁוּנְאֵי בְּצַע, שְׂרַטוּטִין אֲלִין בְּאַרְחָ מִיִּשְׂרָאֵל, כְּשְׂרַטוּטִין דְּגִט פְּטוּרִין דְּצִרִיךְ שְׂרַטוּטִי, אוּ אֲלִין דְּמַחֲיִיבָא אוּרִיָּתָא, וְעַל אֲלִין שְׂרַטוּטִין אֲתִמַּר (תהלים כה י) כָּל אֲרָחוֹת יְהוָה חֶסֶד וְאֲמַת לְנִצְרֵי בְּרִיתוֹ וְעִדּוּתֵיו.

[תיקוני זוהר - דף קכה ע"ב]

שְׂרֵטוּטִין בְּאַרְיֵכוּ מִסְטָרָא דְרַבִּי עֲכָוְנָא דְתַקִּיעָה, וְאַלִּין אֵינּוֹן אַרְיֵכִין דְקוּמָה מִסְטָרָא דִּימִינָא, אַרְךְ אַפִּים, אַרְיֵכִין בְּקָלָא בְצִלוֹתֵין בְּאוּרִייתָא, אַרְיֵכִין בְּרוּגְזָא, אַרְיֵכִין בְּשַׁעְרָא בְעֵינֵין בְּאַנְפִּין בְּחוּטְמָא בְּשַׁפוּון בְּדִיקְנָא בְּגוּפָא בְּדְרוּעֵין בְּרַגְלִין בְּאַצְבָּעֵין (דף קכה ע"ב) רְשִׁימוּ דְלֵהוֹן חֲוֹר, וּוִי לֹון לְאַלִּין דְמִכְחִישֵׁין דִּיקְנִיהוֹן לְעִילָא, כְּאַלוּ מִכְחִישֵׁין סְדְרֵי בְרָאשִׁית, וּכְאַלוּ מִמְעֵטִין אֶת הַדְמוּת, דְּאִיהוּ שְׁעוּר קוּמָה דְלְעִילָא, דְּאַלִּין דְשְׂרֵטוּטִיהוֹן אַרְיֵכִין, וְקוּמָה דְלֵהוֹן וְאַבְרִים דְלֵהוֹן, צְרִיכִין לְמַהוּי מְאַרֵי דְחֶסֶד, אַרְיֵכִין דְרוּגְזָא, מְאַרֵי דְרַחֲמֵינוּ, הֵהוּא דְאַתְמַר בֵּיהּ (ישעיה מא ח) זֶרַע אֲבָרָהּם אוֹהֲבֵי.

סדר הלימוד ליום כד אלול [יום 349 בשנה]

שְׂרֵטוּטִין בְּרַחְבָּא, כְּגוּוְנָא דְשְׁבָרִים, תְּנוּעָה דְלֵהוֹן תְּבִי"ר, וְאַיִנוֹן רַחְבִּים וְקִצְרִים דְקוּמָה, וְאַנְפִּין רַחְבִּין וְקִצְרִין, וְעֵינֵי רַחְבִּים, וְחוּטְמוֹי רַחְבִּים, וְשַׁפוּון רַחְבִּים, אֵלִין אֵינּוֹן יִרְאֵי אֱלֹהִים, מְאַרֵי דִירָאָה מִסְטָרָא דִיצְחָק, וּוִי לְמָאן דְאַכְחִישׁ קוּמְתִיהּ בְּעוּבְדֵין בִּישֵׁין, דִּירִית נְשַׁמְתָּא בִישָׂא דְרַכִּיב עַל דִּיקְנִיהּ, דְאַכְחִישׁ פְּמִלְיָא לְעִילָא. שְׂרֵטוּטִין גְבוּהֵין, וְאַנְפִּין גְבוּהֵין, וְעֵינֵי גְבוּהֵין, וְחוּטְמָא וְשַׁפוּון גְבוּהֵין, וְגוּפָא גְבוּהֵין, אֵלִין אֵינּוֹן מְאַרֵי דְקְשׁוּט זֶרַע אֱמֶת, מֵהֵהוּא דְאַתְמַר בֵּיהּ (מיכה ז כ) תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב.

וְאַלִּין אֵינּוֹן אֲדנִי, א' אַרְיֵךְ אַנְפִּין וְעִלְיָה שְׂרִיא י', ד' רַחְבָּא דְאַנְפִּין וְעִלְיָה שְׂרִיא ה', נ' גוּבָה דְאַנְפִּין וְעִלְיָה שְׂרִיא ו', י' רַחְבָּא דְאַנְפִּין וְעִלְיָה שְׂרִיא ה', שְׂרֵטוּטִין זְעִירִין מִסְטָרָא דְתְרוּעָה בְּעַגּוּלָא בְּדִיקְנָא דָּאֵת י', שׁוּנְאֵי בְצַע, מִסְטָרָא דְדוּד דְאַתְמַר בֵּיהּ (שמואל א יו יד) וְדוּד הוּא הַקָּטָן, וְאַיִנוֹן עֵינֵין זְעִירִין שְׁפִירִין בְּעַגּוּלָא, אַנְפִּין זְעִירִין בְּעַגּוּלָא שְׁפִירִין, חוּטְמָא זְעִירָא פִּימָא זְעִירָא גּוּפָא דִילְיָה זְעִירָא, שְׁפִיר בְּכָלָא, וְעִלְיָה שְׂרִיא ה'.

שְׂרֵטוּטִין גְבוּהֵין מִסְטָרָא דְתְרוּעָה, שְׁלִשְׁלָא"ה דְתַקִּיעָה וְשְׁבָרִים, דָּא סְלִיק קָלָא בְּתְרוּעָה, וְדָא תְבַר לָהּ בְּשְׁבָרִים, וְדָא בִינּוּנֵי בְקָלְיָה, שְׁלִשְׁלָאָה דְתַקִּיעָה וְשְׁבָרִים, לָא אַרְיֵךְ וְלָא קִצְר, מָאן דְּאִיהוּ בְּדִיקְנָא דָּאֵת יו"ד אִיהוּ קוּל דְּמִמָּה דְקָה, וְדָא מִדָּה לְכָל אַבְרִין דְאַנְפִּין לְעִילָא, מִתְתָּא לְעִילָא, אִיהִי מִדָּה לְכָל סְפִירָה וְסְפִירָה מְעַשֵׂר סְפִירָאן, וּבָה סְלִיקַת כָּל סְפִירָה לְעֵשֶׂרֶת אֲלָפִים רַבִּי רַבּוּת, ו' שְׁעוּרִיָּה בְּכָל סְפִירָה וְסְפִירָה שֶׁשֶׁת אֲלָפִים רַבִּי רַבּוּת, ה' ה' אֵינּוֹן מֵהֵלֶךְ בְּכָל סְפִירָה וְסְפִירָה ה' אֲלָפִים רַבִּי רַבּוּת, מְעִילָא לְתַתָּא, וּמִתְתָּא לְעִילָא.

שְׂרֵטוּטִין עֲקִימִין דְלָאו אֵינּוֹן רְשִׁימִין בְּאַרְח מִיִּשְׂר, אַנּוֹן רְשִׁימִין דְּנַחֵשׁ עֲקִלְתוֹן, דְשְׂרֵטוּטִין כְּשִׁלְשָׁלָאָה כְּגוּוְנָא דָּא (אינון מהלך דנונין דימא), (נ"א מהלך דלהון כנונין

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

בימא), דאינון כגוונא דתלמידי חכמים דמתרפין בימא, ואינון רזא דתרועה, [ציור] ושלשלת והכי מהלך דנוניא כגוונא דתרועה, ואינון דרג"א לתתא, שלשלת לעילא, כגוונא דקדושה הכי אינון רשימין מסטרא דמסאבו, דהכי אוקמוה מארי מתניתין (קהלת ז יד) זה לעומת זה עשה האלהים.

שרטוטין אינון כגוונא דלולב, דאתמר ביה נפרצו עליו פסול, הכי שרטוטין דאית בהו פרידו ופריצו, דא אחזי בגלגולא דיליה קדם דאתיא לעלמא, דהוה מקצץ בנטיעות ועביד פרודא באילנא דחיי, באתר דאתגורת נשמתיה, ובמאי אשתמודע, אלא שרטוטין דאינון אריכין כגוונא דא [ציור] [נ"א [ציור]] לית בהו פסק שלמין אינון, האי בר נש לא אכחיש דיוקניה, ולא עבד פרודא באילנא דחיי.

[תיקוני זוהר - דף קכו ע"א]

ואם אית בהו פסק כגוונא דא (נ"א) האי בר נש אכחיש דיוקניה, ועבד פגם ומום, ובההוא פגם שריא מום, כפום מום דסיקרא, פריץ איהו, מצח אשה זונה (ירמיה ג ג), שריא ביה פריצו במצחו, מההוא אתר איהו פגים, וצריך לכסאה מצחו דלא יתגלי עריתיה למארי דדינא, ואם חזר בתשובתא, יהא פגימו דיליה נחית לתתא, לקבל בה ענשא, ואם לאו איהו חוזר בתשובתא, מסתלקת לעילא לתבעא ליה דינא בעלמא דאתי, בההוא אתר דפגים, עליה אתמר (שמות כא טו) מעם מזבחי תקחנו למות, ולא למגנא אמרו קדמאין, במקום שאמרו להאריך אינו רשאי לקצר, לקצר אינו רשאי להאריך, דלא יכחיש דיוקניה ויעביד (דף קכו ע"א) פריצו בדיוקנא דלעילא.

באורייתא דלעילא מאן דרשים וצייר אלין שרטוטין, איהו אמון מופלא ומכוסה, מאן דאסתכל בשפולי משפנא, אשתמודע באלין רשימין וציורין, דאתמר בהון (תהלים קלט טו) רקמתי בתחתיות ארץ, ציורא דארבע שרטוטין אלין, אינון אריה שור נשר אדם, בכלהו ארבע רשימין, הדא הוא דכתיב (יחזקאל א י) ופני אריה אל הימין לארבעתם, ודא מיכאל ל שר החסד לימינא, ופני שור מהשמאל לארבעתן, דא גבריאל ל שר הגבורה, ופני נשר לארבעתן דא נוריא"ל (נ"א אוריאל) שר שלום עמודא דאמצעיתא, ודמות פניהם פני אדם, רפאל ל שר שכינתא, דתמן פאר, דאתמר בה (יחזקאל כד יז) פארך חבוש עליך.

מאן דלא אתחזיין שרטוטין ביה, לית ליה דיוקנא כלל לעילא, זכותיה נחית לתתא, עליה אתמר (תהלים סט כט) ימחו מספר חיים, אלא אם תב בתשובתא, דדא אשתכח דלית ליה במה דייתי בגלגולא, מאן דשרטוטין דיליה רכיבין כגוונא דא [ציור] [נ"א [ציור]] דא אחזי דקא אתיא בגלגולא חדא, ואם תרין שרטוטין מורכבין כגוונא דא [ציור] [נ"א [ציור]], אחזי תרין גלגולין, ואם תלת שרטוטין במצחיה

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

מורכבין, הא אשלים (איוב לג כט) הן כל אלה יפעל א"ל פעמים שלש עם גבר, ואם לית ליה שרטוטין במצחיה, ואית שרטוטין על קריצין דעינין, דא אחזי על ארבעה לא אשיבנו (עמוס ב א).

שרטוטין אינון באתוון דאינון יהו"ה, ציורין בנקודין דאינון יו"ד ה"י וא"ו ה"י, וציורין אינון בעיינין באודנין באנפין בנוקבין דחוטמא בפומא, קמ"ץ שרטוט וציור, שרטוט לעילא ונקודה לתתא, דא אחזי על גלגולא קדמאה, דקא נחית לתתא.

ניצוץ איהו חיה תחות רקיע, הדא הוא דכתיב (יחזקאל א כב) ודמות על ראשי החיה רקיע, רקיע ודאי על רישא דחיה, איהו קמ"ץ, ניצוץ חיה, רקיע לעילא מינה, ניצוץ איהו י' סליק באת ו' דאיהו רקיע, שית זמנין עשר ואתעבידת ס, ובה (תהלים קמה יד) סומך יהו"ה לכל הנופלים, וחיה איהו סמך (נ"א איהו י' סמוך) לרקיע.

רקיע עם ניצוץ איהו גלגול, רקיע בלא ניצוץ איהו גלגל, כמה דאוקמוהו גלגל הוא שחוזר בעולם, דאחזיר לעלמא, ודא פתח, ולא אית ליה הרפכה בגלגול, דלית ליה חיה דרכיב עליה, ודא שרביט הככב, דאתמר ביה (במדבר כד יז) דרך ככב מיעקב, דרך בין שתי חיות דאינון צר"י, ואתעביד וייצר, ובהון קא אתיא בתרין גלגולין, ודא אדם דיצירה, דקמ"ץ איהו אדם דבריאה, וכד אתא בתלת גלגולין דאינון סגו"ל, אתעביד שלשל"ת משולש בהון, ודא אדם דעשיה.

והכי איהו שרביט דככב, כד איהו עובר בין שתי אופנים דאינון שב"א, אתעביד שור"ק, דרג"א, ואינון שלשל"ת לעילא, בסגו"ל, בסגולת"א, דרג"א לתתא בשור"ק, שב"א צר"י, חל"ם כד אסתליק בצר"י אתעביד סגולת"א, חר"ק דנחתא בצר"י אתעביד סגו"ל, וכד עאל בשב"א אתעביד שר"ק, וכלא נקדה חדא, חל"ם איהו לעילא בסגולת"א, חר"ק איהו לתתא בסגו"ל, שורק איהו באמצעיתא כגוונא דא ו, הן כל אלה יפעל א"ל פעמים שלש עם גבר (איוב לב כט).

אחזי גלגולא קדמאה יהו"ה, אחזי גלגולא תנינא יהו"ה (נ"א וי"ה וי"ה), אחזי גלגולא תליתאה יו הו וו הו, (נ"א אתגליא ואחזי גלגולא קדמאה יהו"ה גלגולא תנינא תלת י' י' י'), הרפכה דכלהו תלת אדני, ורזא דא י' י' י', חל"ם חר"ק שור"ק, תלת יודין, אמון מופלא אמון נסתר אמון מכוסה, דאתרמיזו בהאי שמא יו"ד ה"י וא"ו ה"י, אמון מופלא דאשתמודע בכלהו, חד שריא בנפש הזכרון, ותנינא בנפש המחשבה, ותליתאה בנפש המצוייר, דאינון תלת מוחין י' י' י', ריהטא (דף קכו ע"ב) דסחיר לון כגוונא דא איהי קרקפתא דתפלין, שרטוטין כגוונא דא יהו"ה, יהו"ה בהון מלך הא הכא שרטוטין דמצחא. עיינין, בהון ואתה תחזה מפל העם, אנשי חיל כגוון חוור יראי אלהים כגוון סומק, אנשי אמת כגוון ירוק, שונאי בצע בבת

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

עין דאיהי אוכמא, ודא רזא דשבת, ש תלת ענפי תלת גוונין דעינא, ב"ת דשבת דא בת עין, ועלייהו אתמר (שמות לא טז) ושמרו בני ישראל את השבת וגומר, והא אוקמוהו דאינון תרין שבתות, אימא עלאה בתלת דרגין, ואימא תתאה בתלת דרגין, עמודא דאמצעייתא כליל שית סטרין דאינון שית דרגין, עיינין דמסתפלין בארע מישר בחוורו, אלין אינון עיינין דרחימו, ובהון שכינתא איהי יפה כלבנה דלית בה פגימו, דאתמר בה (שיר א טו) הנך יפה רעיתי הנך יפה עיניך יונים.

ואית עיינין דההוא חויא איהו פרוף בהון, נחש הקדמוני, ולא מסתפלין בארע מישר, בכל מה דאסתפל אתלטיא. עינא איהו כגלגל, גוון חוור כגוונא דימא דאסחר כל עלמא, ותניינא כגוונא דארעא, תליתאה כגוונא דארעא דישראל, נקודה זעירא דבת עין איהי כגוונא דציון, דאיהי נקודה דעלמא דמתמן הושעת עלמא.

ואית בר נש דגוון דייליה תכלת דאיהו דומה לרקיע, כמה דאוקמוהו מארי מתניתין תכלת דומה לים, וים דומה לרקיע, ורקיע דומה לכסא הכבוד. ותלת גוונין אינון בעינא חוור אוכמ תכלת, לקבל אש דלאו איהו שורף, ואש דאיהו שורף ולא אכיל, תליתאה דאיהו תכלת לקבל אש דאיהו שורף ואכיל, רביעאה לבת אש ודא שכינתא בת עין, ועלה אתמר (שמות ג ב) וירא מלאך יהוה אליו בלפת אש מתוך הסנה דא בת עין, וירא והנה הסנה בוער באש דא גוון דעל בת עין דאיהו גוון תניינא, והסנה אינון אכל גוון תליתאה, ויאמר משה אסרה נא ואראה וגומר (שם ג) גוון חוור דשרגא עלאה, ובתלת גוונין אלין אתאחדת (נ"א אתחברת) בת עין דאיהי שכינתא,

ובהון סלקא בתלת צלותין קדם יהוה, הדא הוא דכתיב (ויקרא ו ב) זאת תורת העולה וגומר, זאת תורת דא בת עין שכינתא דסלקא בתלת אבהן דתקיננו תלת צלותין, ובגין דא זאת תורת העולה וגומר, זאת תורת העולה בימינא דאיהו אש דלא שורף, דתמן חכמה דאיהו מבועא דמיא, דאתמר ביה הרוצה להחפים ידרים, דתשש חילא דאשא, דאיהו גוון חוור דשרגא דלא יהא שורף, ונקודה דילה קמ"ץ, דאתמר ביה וקמץ הפהן (ויקרא ה יב), וכהנא איהו לימינא, קמ"ץ נקודה דאת י מסטרא דימינא לא אתחייב נקודה אחרא.

היא העולה גוון תנינא דאתאחיד בצלותא דמנחה, ביה סלקא ברתיא לגבי שמאלא דתמן ה' עלאה, ובה הרוצה להעשיר יצפין, ובגין דאתתא מתמן, אמרו מארי מתניתין אוקירו נשייכו פי היכי דתתערתון, בגין דמצפון אינון, (איוב לו כב) ומצפון זהב יאתה, ונקודה דאיהו מחייבא לאת ה' מסטרא דשמאלא שב"א, ועליה אתמר (ישעיה סו טז) פי בא"ש יהוה נשפט, על מוקדה על המזבח כל הלילה עד

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

הבקר (ויקרא ו ב) דא גוון תכלת, דאיהו אחיד בצלותא דערבית, וביה סלקא שכינתא לגבי עמודא דאמצעיתא, וצלותא דערבית לקבל אמורין ופדרין דמתאכלין כל הלילה, ובגין דא תכלת דומה לרקיע, דאתמר (בראשית א ו) יהי רקיע בתוך המים, דאפריש מחלוקת בין ימינא ושמאלא, ונקודה דרקיע חל"ם, ומאן רקיע דא ו' דאיהו כגוונא דא [ציור] רקיע, והוא ניצוץ חל"ם עליה, והאי נקודה איהי מחייבת לאת ו', ורוא דנקודה יהוה, ורוא דמלה רק באבותיה חש"ק יהו"ה, (דברים י טו) פי בי חש"ק ואפלטוהו (תהלים צד יד), כ"י ב"י רוא דשמא דארבעין ותריין, כ"י ב"י ירבו ימיה וגומר (משלי ט יא).

[תיקוני זוהר - דף קכו ע"א]

ואית מאן דאיהו מפרש אלין (דף קכו ע"א) תלת גוונין ברקיעא, דאינון חוור ואוכם ותכלת, חד חוור לעילא מן שרגא, וחד תכלת לתתא, אוכם באמצעיתא אפריש בתרוייהו, ולא אשתמודעו בקדרותא דילה, ורוא דא מארי מתניתין אוקמוהו כגוונא דא, מאימתי קורין את שמע בשחרית, כדי שיכיר בין תכלת ללבן, מיד דאתעבר קדרותא דשמיא, דאתמר בה (ישעיה ג) אלביש שמים קדרות, מיד נהיר שמיא ואשתמודע איהו בין תכלת ללבן, ואשתמודע הכא תכלת מסטרא דשמאלא, לבן מסטרא דמינא, עמודא דאמצעיתא אחיד בתרוייהו, וביה קורין קריאת שמע בשחרית, דאיהי שכינתא בת עין.

והכי קריאת שמע דערבית צריכין לייחדא לה בעמודא דאמצעיתא, כמה דתקיננו מארי מתניתין, לקרות קריאת שמע בככבים דאינון בינונים (כנויים), דהכי אוקמוהו, לא מן הככבים הנראים ביום, ולא מן הככבים הנראים בלילה, אלא מן הבינונים, דאינון מסטרא דעמודא דאמצעיתא, הא הכא תלת גוונין בשרגא, שכינתא נר דאתאחדת בהון, (משלי ו כג) פי נר מצוה ותורה אור, אור דא אורייתא דבכתב, דאיהי נשמת אדם, דנהירת על נר, על תרוייהו אתמר, (בראשית א טז) את המאור הגדול לממשלת היום, ואת המאור הקטן לממשלת הלילה.

גוון חוור ביה א"ל מלך יושב על פסא רחמים ומתנהג בחסידות, גוון תכלת פרסיא דדין, דאינון אימא עלאה אימא תתאה, אהי"ה אדנ"י, מלך דאחיד בתרוייהו יהו"ה יהו"ה, עליה אתמר (משלי ל ד) מה שמו ומה שם בנו פי תדע, ואינון חכמה ועמודא דאמצעיתא, מסטרא דדין אמר קודשא בריך הוא אני אמית (דברים לב לט), ומסטרא דכרסיא דרחמי אמר קודשא בריך הוא ואחיה, ובגין דא תלמידי חכמים פד הוו מסתפלין בגוון תכלת דעינא הוו מענישין ביה, כמה דאוקמוהו מארי מתניתין, בכל מקום שנתנו חכמים עיניהם או מיתה או עוני.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

בגוון חוור מתלבש א"ל מן מיכאל ל שר החסד, ותחותיה נחש, ופורץ גדר ישכנו נחש, בגוון סומק אתלבש גבריאל ל שר הגבורה, ותחותיה שרף, בגוון ירוק אתלבש אוריאל ל נוריא"ל שר שלום, ותחותיה עקרב, בגוון אוכם אתלבש רפאל ל שר דשכינתא, ותחותיה צמאון.

ובכל אתר דהוו מסתפלין בגוון חוור הוו מחיי, ובזמנא דאסתלק יהו"ה מפרסיא דדין ומפרסיא דרחמי, לית תמן עונשא ולא אגרא, ובגין דיהו"ה אסתלק במזלא קדישא עלאה דאיהו פתר עלאה, בההוא זמנא בני חיי ומזוני לאו בזכותא תליא מלתא, אלא במזלא תליא מלתא, ובההוא זמנא הכל תלוי במזל ואפילו ספר תורה בהיכל, מה דהוה קרוב יהו"ה לכל קוראיו, בההוא זמנא אתמר ביה (קהלת ז כד) רחוק מה שהיה, ועמק עמק מי ימצאנו, לית מאן דאשיג ליה אלא בחכמה ובבינה, ובגין דא כד אסתלק לההוא אתר לא משיגין ליה בכל ספירן, אלא בחכמה ובבינה, דאינון י"ם י חכמה מ' בינה, ובגין דא רחוק מה שהיה, ועמק עמק מ"י ימצאנו, ורזא דמלה (מלכים א ה כט) קרובים אל יהו"ה אלהינו.

וכד אסתפל דוד ברוחא דקודשא, וחזא דאסתלק לאי"ן בגלותא בתראה, אמר עלייהו (תהלים קכד א) אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי, אי"ן א' פתר עלאה י' חכמה ו' בינה, חזא דלא הוו משיגין ליה, אלא בתלת צלותין דתקיננו אבהן, דאתקריאו הרי יהו"ה, אמר עלייהו אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי, עזרי מעם יהו"ה, דא מלך יושב על פסא רחמים, וכסא דין אסתלק מתמן, ודא יהו"ה דאיהו מלגאו דכל ספירה וספירה, עליה אתמר (ד"ה א כט) לך יהו"ה הגדולה והגבורה וגומר, בעשר ספירן שבח ליה דוד, בגין דאיהו לגו מפלהו, ואיהו מלבר דכל ספירה וספירה, ואיהו בין כל ספירה וספירה, לא אשתני בכל אתר.

[תיקוני זוהר - דף קכו ע"ב]

אית עיינין מפמה גוונין, פגון ארגמ"ן רגמ"ן, ר' רפאל, ג' גבריאל, מ' מיכאל, ו' נוריא"ל, ורזא דמלה מרכבו ארגמ"ן (שיר ה ו), א' אור דנהיר באלין ארבע גוונין, א' אורפניאל ואיהו (דף קכו ע"ב) מטטרו"ן, אור פניאל, ובגין דא אתקרי שר הפנים, ואיהו רזיא"ל ואיהו אוריאל, דהכי סליק לחשבן רזיא"ל, ואיהו סליק לחשבן רמ"ח פקודין דאורייתא, פחשבן אברה"ם, ודא מלאך החסד, דמתמן, אורייתא אתיהיבת, הדא הוא דכתיב (דברים לג ב) מימינו אש דת למו, ואיהו ממונה על רזי אורייתא, והוא גלי עמיקתא ומסתרתא, ידע מה בחשוכא, בגין דחשך איהו לבושא דאור, וביה אל"י דאתמר ביה (שמות טו ב) זה אל"י ואנוהו, אור הוא ר"ז, וכל מאן דיידע בהו עליה אתמר (דניאל ד ו) וכל רז לא אניס לך, ואיהו נהיר בגוון חוור דעינא, ואיהו נוריא"ל נור דליק מסטרא דשמאלא, דתמן רי"ו גבורה, ומתמן פקודין דלא תעשה, פרסיא דרחמי לימינא פרסיא דדינא

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

לְשִׁמְאֵלָא, עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא כְּלִיל תְּרוּיְהוּ וּבֵיהּ יְהוּ'ה, דְּכַפֵּל שְׁמִיָּה תְּרִין זְמַנִּין יְהוּ'ה יְהוּ'ה, וּמִשָּׁה דְּאַתְאַחִיד בֵּיהּ כַּפֵּל שְׁמִיָּה מִשָּׁה מִשָּׁה, וּבְגִין דָּא וְאַדְעָךָ בְּ ש"ס (שמות לג יז) בְּתִרִין שְׁמָתָן.

עֵינִין מְרַקְמִין בְּנִקְוֵי חוּרִין, כְּגוֹן נִקְוֵי דְעַל לִוְל"א, אֶסְתַּמֵּר מִנֵּיהּ רַמְאֵי אִיהוּ, וּמְאֵי דְאִיהוּ בְּנִקְוֵי סוּמְקִין אוֹשִׁיד דְמָא אִיהוּ, בְּנִקְוֵי יְרוּקִין כְּעֶסֶן אִיהוּ מְסֻטְרָא דְמֶרְהָ, בְּנִקְוֵי אוּכְמִין גְּזֵלָן אִיהוּ גִנְבָּה, כָּל בִּישׁוּן דְעֵלְמָא אִית בֵּיהּ, עֵינִין עֲמִיקִין אִית בְּהוֹן עוּמְקָא טוֹב וְעוּמְקָא רַע, הָאֵי לָא יָדַע בְּרַע נִשְׁ לְבִיָּהּ, לְבִיָּהּ עוּמְקָא עוּמְקָא מִי יִמְצְאוּ, אִם הוּא עוּמְקָא טוֹב לָא יָכִיל בְּרַע נִשְׁ לְמַנְדַּע חֲכֻמְתֵּיהּ, וְאִם הוּא עִם הָאָרֶץ כְּמָה עוּמְקִין מְחֻשְׁבֵּתִין דִּילֵיהּ בִּישׁוּן, הָאֵי אִיהוּ קְבֵר פְּתוּתָא, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (תהלים ה י) קְבֵר פְּתוּחַ גְּרוֹנִם וְכוּ', לְשׁוֹנִם עֲמַל וְאוֹן, אֶסְתַּמֵּר מִעֵינָא דָּא, בְּכָל מָה דְאַסְתַּפֵּל אֶתְלֻטֵּיא, אִיהוּ מְסֻטְרָא לְתַתָּא לְמַחְשָׁב כָּל מְחֻשְׁבִּין בִּישׁוּן, לִית סוּפָא לְרִשְׁעוּתֵיהּ.

עֵינִין גְּבַהֲנִין בְּהַפּוּכָא, עֲלִיָּהּ אֶתְמַר (יחזקאל א יח) וּגְבִיָּתָן וּגְבִיָּהּ לְהֵם וְיִרְאֵה לְהֵם, וּגְבוּתָם מִלְּאוֹת עֵינִים וְגוֹמֵר, כְּמָה דְעֵינִין עֲמִיקִין אִינוּן דִּינָא וּמוֹתָא, הַכִּי עֵינִין גְּבַהֲנִין אִינוּן חַיִּי וְרַחֲמֵי, וְאִית עֵינִין גְּבַהֲנִין מְסֻטְרָא דְהָהוּא דְאַתְמַר בֵּיהּ (שמות טו א) כִּי גָאָה גָאָה, סוּס וּרְכָבוֹ רָמָה בַּיָּם, וְאִית מְנַהוֹן דְאַתְחֻזִּין גְּבִיָּהּ (נ"א דִּאִיחֻזִּין עַל גְּבִי) רַחֲמָא, וְאַחֲרֵינִין דְאַתְקֻרִיאוּ גְּאוּנִים בְּאוּרִיָּתָא, וְכִלְהוּ אִית לֹון עֲקֻרָא לְעֵילָא, וּבְגִין דָּא וּגְבִיָּתָן וּגְבִיָּהּ לְהֵם וְיִרְאֵה לְהֵם, מְסֻטְרָא דְהָהוּא דְאַתְמַר בֵּיהּ (קהלת ה ז) כִּי גְבַהֲ מִעַל גְּבַהֲ שֹׁמֵר, וְדָא מְרַפְּבָה לְעֵילָא מִן מְרַפְּבָה, וּגְבַהֲ עֲלֵיהֶם, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (ישעיה כב א) מִשָּׂא גִיא חֲזִיוֹן מַה לָּךְ אִיפָּה כִּי עֲלִית כְּלָךְ לַגְּגוֹת, וְאַלִּין אִינוּן דְרַכְבִּין עַל מְרַפְּבוֹת.

[תיקוני זוהר - דף קכח ע"א]

וְעוּד וּגְבִיָּתָן אֲלִין אִינוּן אוֹפְנִים, דְאִינוּן כְּגוּוֹנָא דְאַתּוּן, וּגְבַהֲ לְהֵם אֲלִין אִינוּן שְׂרָפִים דְאִינוּן לְקַבֵּל טַעְמֵי דְלְעֵילָא, כְּתִרִין עַל אַתּוּן, וּגְבוּתָם מִלְּאוֹת עֵינִים אֲלִין נִקְוֵי, דְאַתּוּן מִלְּאוֹת עֵינִים מְנִיָּהּ, כְּמָה דְאַתְ אָמַר (זכריה ד י) עֵינֵי יְהוּ'ה הֵמָּה מְשׁוּטְטִים בְּכָל הָאָרֶץ, מְאֵי לְאַרְבַּעַתָּם, אֲלִין תְּלַת חִוּוֹן, אִינוּן דְאַתְקֻרִיאוּ בְשִׁמְאָא דְיְהוּ'ה, תְּלַת זְמַנִּין כְּגוּוֹנָא דָּא יְהוּ'ה יְהוּ'ה יְהוּ'ה, אֲלִין אִינוּן אַרְבַּע אַנְפִּין לְכָל סֹטֵר לְכָל חַיָּה, וּגְבוּתָם מִלְּאוֹת עֵינִים כְּגוּוֹנָא דָּא [צִיּוֹר] הָא הֵכָא שְׁבַעִים וְתִרִין עֵינִין דְאִינוּן לְקַבֵּל שְׁבַעִים סְנֵהֲדֵרִין, וּמִשָּׁה וְאַהֲרֹן עַל גְּבִיָּהוֹן, אֲלִין אִינוּן וּגְבִיָּתָן וּגְבַהֲ לְהֵם. (דף קכח ע"א) כְּגוּוֹנָא דָּא [צִיּוֹר] הָא הֵכָא חֲמִשׁ וְאַרְבַּעִין עֵינִין כְּחֻשְׁבָּן אָדָם וְאִינוּן יְהוּ'ה וְהוּ'ה. וְעוּד וּגְבִיָּתָן דָּא שְׁכִינְתָּא דְאִיהִי עַל גְּבִי חִוּוֹן וּמְשֻׁרִין כְּלָהוּ, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (תהלים קג יט) וּמְלָכוֹתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה, וּגְבַהֲ לְהֵם דָּא עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, דְשְׁכִינְתָּא אִיהִי עַל גְּבִי אוֹפְנִים, וְעֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא דְאִיהוּ כְּלִיל שִׁית

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ספירן על גבי חיוון, דאיהו פליל לון מטטרוין, ודא איהו פי גבה מעל גבה שמר וגבוהים עליהם (קהלת ה ז), אלין אינון אבא ואימא, פתרא על ראשהון, דאינון על גבי שרפים דתליין מכרסיא.

ועוד וגביהן דא אימא עלאה, דאיהי על גבי ספירן דאינון תחותה, דמינה כל אתוון, וגבה להם דא חכמה, דמתמן נקודין, ויראה להם דא פתרא דתמן טעמי, וגבותם מלאות עינים, אינון אור צח אור מצותצח אור קדמון, וכמה נהורין דתליין מנייהו דנהרין מלגאו, כנשמתא בגופא.

ועוד וגביהן אלין אינון שבועה גלדי עינא, דאינון דא על גב דא כגלדי בצלים, וגבה להם דא עינא דאיהו פליל כל גוונין, וגבותם מלאות עינים אלין פנפי עינא ועפעפי וכרובי עינא, דארבע גוונין אית בעינא לקבל ארבע אנפין דכל חיה, ותריין פנפי עינא דאינון עפעפים, ותרי פרובי עינא, אינון לקבל ארבע גדפין דכל חיה, ובאלין ארבע גוונין דעינא נהרין ארבע אתוון יהו"ה, ובארבע פנפי עינא נהיר אדנ"י, דא איהו פי גבוה מעל גבה שמר, וגבהים עליהם (שם) אלין אינון יהו"ה אהי"ה אבא ואימא.

ועוד עיינין גבוהין מסטרא דימינא, ועיינין עמיקין מסטרא דשמאלא, דא ענו ודא ביישון, מסטרא אחרא דא גם רוח ודא עז פנים, פרובי עינא ועפעפי עינא עלייהו אתמר (שמות כה כ) והיו הפרובים פורשי כנפים למעלה, סוככים בכנפיהם על הפפרת, דא פפורתא דעינא, תלת גוונין דעינא אינון אהי"ה יהו"ה אדנ"י, פלל ופרט וכלל, ואינון יחודא ברכה קדושה, וסימן י עינו ב יום ק ראנו (תהלים כ י), דהכי סליק חשבון תלת שמהן אלין כחושבן יב"ק, אהי"ה פתר עלאה, יהו"ה עמודא דאמצעיתא, אדנ"י שכינתא תתאה, אדנ"י פלל (נ"א יהו"ה), אהי"ה פרט, יהו"ה (נ"א אדנ"י) וכלל.

ועוד עינא כגוונא דגופא, תריין פרובין דיליה כגוונא דתריין שוקין, תריין עפעפי עינא לקבל תריין דרועין, אלין מספכין ואלין פרחין, ואית פרובי עינא רברבין ועינא זעירא ואית פרובי עינא זעירין ועינא רברבא, בגין דא אמר לאהרן ולבש הכהן מדו בד (ויקרא ו ג), ואוקמוהו מארי מתניתין, מאי מדו כמדתו, הכי צריכין לבושי עינא דאינון פרובי עינא, דאינון דו פרוצופין פתנות עור, דיהון כמדח דעינא.

ובגין דא (דברים כה יג) לא יהיה לך בביתך אבן ואבן איפה ואיפה גדולה וקטנה, דגודל איהו מדה לעיינין לחוטמא לשפון לאודנין לפומא, האי איהו מדה דכלא, ובגין דא אמר קרא (שמות כו ב) מדה אחת לכל היריעות, ועל פנפי עינא אתמר (תהלים קד ד) עושה מלאכיו רוחות משרתיו אש לוהט, אלין אינון גווני עינא,

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

וְלִקְבֹּל תְּרִין כְּנָפֵי עֵינָא אֵינוֹן תְּרִין שְׁפוּוֹן דְּפִתְחִין וְסִגְרִין, וְלִקְבֹּלֵיהוּ תְּרִין כְּנָפֵי רִיָּא, וְעֵינָא לִקְבֹּל לְבָא דְאִיהוּ אִשׁ לוֹהֵט, וּבְכַנְפֵי רִיָּא רֹחַא דְנָשִׁיב בְּהוֹן, עֲלֵייהוּ אֲתַמֵּר עוֹשָׂה מְלֹאכְיוֹ רֹחוֹת.

[תיקוני זוהר - דף קכח ע"ב]

וְכָל אֶבֶר וְאֶבֶר בְּרָא לֵיהּ קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְּמִדָּה בְּמִשְׁקָל, וְאִם תִּשְׁכַּח עֵינִין חַד זְעִיר וְחַד רַבְרָבָא, לֹאֵו אִיהוּ דָּא בְּמִשְׁקָל וּבְמִדָּה, שְׁקָרָן אִיהוּ, אֲסַתְמַר מִינֵיהּ, אוֹ אִם עֵינִין רַבְרָבִין וּפּוּמָא זְעִירָא, וְחוּטְמָא אַרְיכָא וְאַנְפִין זְעִירִין, (נ"א עקימין) דְּלֹא אֲזֻלִין כְּלָהוֹן בְּמִדָּה, עֵינִין וְחוּטְמָא וְאַנְפִין וּפּוּמָא, עוֹלָן אִיהוּ דָּא, וּבְגִין דָּא לֹא תַעֲשׂוּ עוֹל בְּמִשְׁפָּט בְּמִדָּה וְגוּמַר (ויקרא יט לה), בְּמִדָּה דָּא מִדָּה דְשִׁעוּר קוּמָה. (דף קכח ע"ב) דְּכָל מָאן דְּלֹא אִיהוּ בְּעַל מִדּוֹת, אֲכַחִישׁ שְׁעוּר קוּמָה דְלַעֲיֵלָא, וְלֹא אֲתַנְטִיל מִתְמָן, דְּעֵשֶׂר סְפִירָן דְלַעֲיֵלָא כְּלָהוּ אֲזֻלִין בְּמִדָּה מְסֻטְרָא דָּאֵת י', וּבְמִשְׁקָל מְסֻטְרָא דָּאֵת ו', תְּרֵי מֵאוּנֵי הַשְּׁקָל אֵינוֹן ה' ה', מִדָּה אַחַת.

[תיקוני זוהר - דף קכח ע"ב]

תָּא חֲזִי י' אִיהוּ רִישָׁא, וְאִיהוּ מִדָּה דְעֵינִין דְאֹדְנִין דְאַנְפִין דְתְרִין נוֹקְבִין דְחוּטְמָא, מִדָּה דְפּוּמָא, שְׁקָל הַקֹּדֶשׁ דָּא ו', שְׁקָל דְגּוּפָא, כְּנָפֵי הַשְּׁקָל ה' אֲצַבְעֵן דִּימִינָא וְה' דְשְׁמָאֵלָא, וּבְגִין דְשְׁמָא דִּיהוּ"ה אִיהוּ מִדָּה וְשְׁעוּר וּמִשְׁקָל, אֲמַר קָרָא (ויקרא יט לה) לֹא תַעֲשׂוּ עוֹל בְּמִשְׁפָּט בְּמִדָּה בְּמִשְׁקָל וּבְמִשׁוּרָה, וּכְגוּוֹנָא דָּא לֹא יִהְיֶה לָךְ בְּכִיסֶּךָ אֶבֶן וְאֶבֶן גְּדוֹלָה וְקִטְנָה (דברים כה יג), מֵאֵי פִיס הַכָּא דָּא פּוּמָא. (דף קכח ע"ב)

אֲדַהֲכִי הָא סְבָא עֲלָאָה אֲזַדְמָן לְגַבִּיָּהּ, וְאֲמַר וְהָא אִם עֵינִין שְׁקִילִין הָא אֵינוֹן בְּמִדָּה, אֲבָל אִם אֵינוֹן עֵינִין רַבְרָבִין וְשְׁפוּוֹן זְעִירִין לָא אֲכַחִישׁ מִדָּה, אֲלֹא אִם עֵינִין דָּא רַב וְדָא קָצֵר, דָּא עֵב וְדָא כְּחוּשׁ, אוֹ אֲנְפִין דָּא אַרְיֵךְ וְדָא קָצֵר, דָּא עֵב וְדָא כְּחוּשׁ, אֲלֹא בְתַר דְזִיווּגִין שְׁקִילִין כָּל חַד לְמִינֵיהּ, וְדָאֵי לָא אֲכַחִישׁ עוֹבְדָא דְבְרָאשִׁית.

ב' בְּתוֹסֶפֶת, תְּרִין כְּנָפֵי פִימָא וְלְבָא, דְהֲכִי אֲוִקְמוּהוּ מֵאַרְי מִתְנִיתִין עֲלֵיהוּ, מִי שְׁאִין תּוֹכוֹ כְּבָרוּ אֵל יַכְנֹס לְבֵית הַמְּדֻרָשׁ, דְוִדָּאֵי אִיהוּ מֵאִילָנָא דְטוֹב וְרַע, דְאִיהוּ יִימָא חַד בְּלָב וְחַד בְּפֶה, מָאן דְאִיהוּ מֵאִילָנָא דְחַיִי אִיהוּ תּוֹכוֹ כְּבָרוּ, פִּימָא וְלְבָא שְׁוִים, וְעֲלֵייהוּ אֲתַמֵּר (בראשית ג כב) וְלָקַח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל וְחַי לְעוֹלָם, אֲבָל אַחֲרָא דְאִין תּוֹכוֹ כְּבָרוּ דְלֹא פִימִיָּה וְלִבִּיָּה שְׁוִין, עֲלֵיהּ אֲתַמֵּר (שם ב יז) וּמֵעַץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ, דְוִדָּאֵי דָּא אִיהוּ עֲרַבּוּבִיא בִישָׁא, דְמִשְׁקָר מוֹנִיִּטָא דְמִלְכָא, דְמַעְרַב כְּסָפָא בְּעוֹפְרָת. וְדָא הוּא חֲטָא דְחוּהָ דְהִטִּיל בַּה נְחֹשׁ זוּהֵמָא, דְאִיהוּ עוֹפְרָת דְאֲתַעְרַב בְּטַפָּה (נ"א בכספא) חוּרָא כְּסָפָא מְזוּקָק, וְלֹא אֲתַדְכִּי זוּהֵמָא מִנֵּיהּ

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

עד דאתא אברהם ועאל בנורא ואתלבן כספא, ונפיק עופרת לבר דאיהו ישמעאל, ואתמר באדם מושך בערלתו הוה, אתערב ערבוביא בדהבא, אצטריף ביצחק, ואפיק זוהמא לבר ודא עשו, ביצקב נח ואשתרש ואפיק תולדין, ואתרבי עץ החיים בענפוי ושרשוי.

עיינין בעגולא מסטרא דאת י', באריכו מסטרא דאת ו', כנפי עינא אינון ה'ה, בארבע אתוון אלין איהו עינא במדה במשקל ובמשורה, והכי כל אבר ואבר ביה תשכח יהו'ה, דאזיל במדה ובמשקל, ואיהו במדה ובמשקל דדבורא, קלא איהו שקל, מדה דבור, כנפי תקלא תרין הבלין דאינון אמירה וקריאת.

גווינין דעינא, חוור לבנ'ה סומק מאדי'ם, ירוק חמ'ה, אוכפם שבתא'י, תכלת צד'ק, ואינון כגוונא דחסד גבורה תפארת יסוד ומלכות, תרי פרוכי עינא נצח והוד לקבלייהו נג'ה ככ"ב, כגוונא דסטרא דדכיו, הכי אינון מסטרא אחרא.

שבעה ככבי לכת אינון שבע כפולות בג ד כ פ ר ת כגוונא דא ב ג ג ד ד כ כ פ פ ר ה ת ת, דינא רפיא ודינא קשיא, ובהון והחיות רצוא ושוב (יחזקאל א יד), רצוא בדג"ש ושוב ברפ"ה, ואינון דינא ורחמי, והכי אינון מסטרא אחרא שבע כפולות, לקבלייהו שבע רקיעין שבע ארעין, ואינון שבעה ושבעה מוצקות (זכריה ד ב), והכי אינון שבע תרעין דגיהנם ושבע היכלין, מליין נחשים ועקרבים וחשוכא, דמתמן הוה מתנבא בלעם חייבא, ועלייהו אתמר (ישעיה נא ו) פי שמים כעשן נמלחו והארץ כפגד תבלה, וככביא דלהון עלייהו אתמר (שם לד ד) ונמקו כל צבא השמים (תהלים קב כז), המה יאבדו ואתה תעמוד, ובאבודא דלהון (שם צו יד) י"שמוחו ה"שמים ו"תגל ה"ארץ דאתבריאו בשמא דיהו"ה.

[תיקוני זוהר - דף קכט ע"א]

אנפין אינון בארבע גווינין, אית בר נש (דף קכט ע"א) דאנפוי חוורין מסטרא דאנשי חיל, ואית בר נש דאנפוי סומקא מסטרא דיראי אלהי'ם, ואית בר נש דאנפוי ירוקין מסטרא דאנשי אמת, ואית בר נש דאנפוי אוכמין מסטרא דשוניאי בצע, לקבלייהו ארבע אחרנין מסטרא דמסאבו כלהו חשוכין, אנפין מסטרא דימינא בישא עופרת, דמתרבין מליחה חוורא, אינון עבים וגסים, ועינוי גסים ועבים, וגופיה עב וגס, מסטרא דימינא מוחא, חוורא ככספא, זרע אברהם אוהבי (ישעיה מא ה), ומאן דאיהו אנפוי וגופיה וכל אברין דיליה גסין ועבים, איהו עצל כבד חשוך, ומסטרא דהאי ליחה אתמר באברהם (בראשית טו יב) ותרדמה נפלה על אברם, והנה אימה חשכה גדולה נפלת עליו, והאי ליחה איהו זוהמא דהטיל נחש בחוה, ומסטרא דיליה תכבד העבדה (שמות ה ט), ומסטראא ולא שמעו אל משה

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

מקצר רוח ומעבודה קשה (שמות ה ט), ומסטרא ויכבד לב פרעה (שם ט ז) ועבדיו, ואיזי כובד המס וכובד המלאכה.

אנפין ירוקין, אינון מסטרא דמרה, ירוקין חשוכין, והאי בר נש איזי קל, בהפוכא דליחה דאיזי כבדה, האי קל והאי כבד, האי פתי לביש והאי פקחא לביש, האי מזקין במהירו ואקדים בסיבו, והאי קשיש בסיבו, ואיזו מאוחר בסיבו, האי אתעבד פתי למפתי בני נשא ברמאות, בגין דאיזו מסטרא דנחש הקדמוני דמפתי לבני נשא, אסתמר מניה, והאי ירוקא פקחא לביש, האי כל מה דאית בלביה שפיך לבר, והאי גניז לון לגאון, האי כל עובדוי בעפוכא, ודא כל עובדוי במהירו, ואיזו יבש גופא ואנפין וכל אברין דיליה, בהפוכא דאחרא, בגין דגיהנם דאיזי מרה ירוקא אוקיד ביה דאיזי כעס, כעסן איזו ודאי, דאוקיד ביה נורא לפום שעתא ומיד שכיה, הכי כל עובדוי בעי למעבד במהירו, ואחרא דאיזו כבד בנחת, דא בהפוכא דדא, דא נחש ודא שרה, דא מיא ודא אשא, מיא דמי טופנא דחביל כל בשרא, האי אחרא מניה גפרית ואש.

אנפין סומקין מסטרא אחרא, האי אתחזי בינוני לא גס ולא יבש, האי אתאדם מסטרא דמאדים, אושיד דמא איזו, אסתמר מניה, ותרין אינון בהפוכא סומק ואופם, דא בינוני במתקלא, ודא בהפוכא מסטרא אחרא, דא שמחן ודא עציב, שמחן מסטרא דדם, שחוק הפסיל, ודא עציב מסטרא דמרה אוכמא, דא גזיל ושפיך דמא, ואיזו וותרן, ודא כניש קובץ על יד.

מסטרא דדכיו בהפוכא, אנשי חיל אנפין חורין מסטרא דמוחא, יראי אלהים מסטרא דלבא, אנשי אמת מסטרא דפימא, שונאי בצע מסטרא דגופא, והא אוקמוה אנשי חיל יראי אלהים אנשי אמת שונאי בצע מסטרא דאדני, שעור ומדה דלהון יהו"ה מלגאו ומלבר, י' אתלבש באנשי חיל ודא מוחא דתמן חכמה, ה' ביראי אלהים דאיזו לבא, ותמן דחילו ורחימו דאינון י"ה בימינא ובשמאלא, ואינון נסתרות במוחא ובלבא, ו' אתלבש בפמא מסטרא דאלין דאינון אנשי אמת, ה' אתלבש בגופא מסטרא דאלין שונאי בצע, ואינון תורה ומצוה, ועליהו אתמר וה נגלות.

[תיקוני זוהר - דף קכט ע"ב]

אנפין עגולין מסטרא דנקודי, דאינון קמ"ץ פת"ח צר"י סגו"ל שב"א חל"ם חר"ק שר"ק שור"ק, מלכות עגולא דכלהו. תא חזי, תשע זמנין יהו"ה, בכל ספירה וספירה נקודה דיליה, ואיזו יהו"ה במלכות בלא נקודה, ואלין אינון נקודין דמחייבין כל ספירה וספירה, תשע נקודין אינון חד יהו"ה בקמ"ץ, תניינא יהו"ה בפתח, תליתאה יהו"ה בציר"י, רביעאה יהו"ה בסגו"ל חמשאה יהו"ה בשב"א, (דף

זֶהָר הַיּוֹמִי" - לְיִמּוּד כָּל סֵפֶר הַזֶּהָר וְתַקּוּנָיִם בְּמַעְגַל הַשָּׁנָה

קכט ע"ב) שְׁתִּיתָא יְהוּ"ה בְּחַל"ם, שְׁבִיעָא יְהוּ"ה בְּחִיר"ק, תְּמִינָא יְהוּ"ה בְּשֵׁלֶשׁ נְקֻדּוֹת, תְּשִׁיעָא יְהוּ"ה בְּשׁוּר"ק, מְלָכוֹת יְהוּ"ה כְּלִילָא מְכַלְהוּ. קמ"ץ אֲתַקְרִי בְּנֻקְדָּה דָּא מְסֻרָא דְכֶתֶר עֲלָא דְאִיהוּ סְתִים כְּקמ"ץ, דְּאִיהוּ סְתִים בְּמַחְשְׁבָה, דְּלָא יֵדַע בַּר נֶשׁ מַה דְּאִית בְּגוּיָה, וּמָאן דְּאִיהוּ לְגוּ סְתִים בְּמַחְשְׁבָה, עֲלֵת הָעֲלוֹת קָרִינָן לִיה.

וְאֲתַקְרִי פִת"ח כְּנֻקְדָּה דָּא מְסֻרָא דְחֻכְמָה, דְּבַה אֲתַפְתַּח וְאֲתַגְלִיָּא מַחְשְׁבָה סְתִימָא, כְּגוּוּנָא דָּא לְעִילָא כְּדִיּוֹקְנָא דָּא, לְתַתָּא כְּדִיּוֹקְנָא דָּא וְתַרִין נְקֻדִין אֲתַגְלִיָּאוּ בְּאִמָּא, בְּכַתְרָא עֲלָא סְתִימָן אִינּוּן, וְאֲתַעְבִּידוּ צְרִי יְהוּה, עֲלִיָּהוּ אֲתַמַּר (בראשית ב ז) וַיִּצַר יְהו"ה, כִּי בִי"ה יְהו"ה צוּר עוֹלָמִים (ישעיה כו ד), צִייר תַרִין עֲלָמִין עֲלָמָא דִין וְעֲלָמָא דְאַתִּי.

סְגוּלָּה דָּא חֶסֶד, בֵּיה שְׁכִינְתָּא אִיהוּ סְגוּלַת"א לְעִילָא, סְגוּלָּה לְתַתָּא, סְגוּלַתָּא וְרַחֲמֵי מְסֻרָא דִימִינָא, שְׁב"א כְּגוּוּנָא דָּא מְסֻרָא דְשְׁמָאֲלָא, כִּי בְּא"ש יְהו"ה נִשְׁפָּט (שם סו טז), וְתַפּוּל שְׁבָא וְתַקְחָם (איוב א טו), שְׁבָה עֲמָדִי (בראשית כט יט) דְּאִיהִי שְׁכִינְתָּא דְּאֲתַקְרִי שְׁב"א מְסֻרָא דְשְׁמָאֲלָא. וְאֲתַקְרִי חַל"ם כְּגוּוּנָא דָּא מְסֻרָא דְעֲמוּדָא דְאַמְצַעִיתָא, מְשֵׁם רוּעָה אֲבָן יִשְׂרָאֵל (שם מט כד), אֲבָן מְאִסוּ הַבּוֹנִים הֵיטָה לְרֹאשׁ פְּנֵה (תהלים קיח כב), כָּל מְרַגְלִיתָא יִקְרָא אִיהִי בְּחַל"ם, הֵדָּא הוּא דְכַתִּיב (שמות כח יט) לְשֵׁם שְׁבוּ וְאַחֲלַמָּה, וּבֵיה וְנַחֲלַמָּה חֲלוּם (בראשית מא מא).

סֵפֶר הַלְיִמּוּד לְיוֹם כַּה אֵלוּל [יּוֹם 350 בַּשָּׁנָה]

חַר"ק אֲתַקְרִי מְסֻרָא דְשׁוּקָא יְמִינָא כְּגוּוּנָא דָּא בֵּיה חֻקִּירָה, הַחֻקֵּר אֱלו"ה תְּמַצָּא (איוב יא ז), וְאִיהוּ קֶרַח הַנּוֹרָא, קֶרַח מֵהָהוּא נּוֹרָא (יחזקאל א כב) דְּאִיהוּ עֲמוּדָא דְאַמְצַעִיתָא. שׁוּר"ק הוּד אֲתַקְרִי, כְּגוּוּנָא דָּא יְהוּה, מִתְמָן אֲתַקְרִיָּא שְׁכִינְתָּא שׁוּר"ק, קֶשֶׁר הַמְּרַכְבָּה, וְאִיהוּ הוּד דְמִשָּׁה, בֵּיה אֲשַׁתְּלִימוּ חֲמִשָּׁה בְּרִיחִים לְקֶרְשֵׁי צֹלַע הַמִּשְׁכָּן הַשֵּׁנִית (שמות כו כז), כְּחוֹשֶׁבֶן ה' דִּילִיָּה, אֲשַׁתָּאָר ו'ד דּוּ פְּרָצוּפִין, עֲלִיָּה אֲתַמַּר (שם טז) עֶשֶׂר אֲמוֹת אַרְבֵּי הַקֶּרֶשׁ, קֶרֶשׁ, קֶרֶשׁ, קֶשֶׁר.

שׁוּרֵק יוֹהוּוּהוּ, דָּא צְדִיק, דְּאִיהוּ קוֹשֶׁר הַמְּרַכְבָּה, דְּאִיהִי שְׁכִינְתָּא עִם קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, הֵדָּא הוּא דְכַתִּיב (ד"ה א כט יא) כִּי כָּל בְּשָׂמִים וּבְאֲרָץ, וְדָא דְמִתְרַגְּמִין דְּאֲחִיד בְּשָׂמִיא וּבְאֲרַעָא, וְעֲלִיָּה אֲתַמַּר (ירמיה ב כא) וְאֲנֹכִי נִטְעַתִּיךָ שׁוּרֵק כְּלָה זֶרַע אֲמַת, זֶרַע אֲמַת הוּא וְדָא, דְּאֲתַמַּר בֵּיה (מיכה ז כ) תִּתֵּן אֲמַת לְעֵקֶב, אִיהוּ זֶרַע, וְשְׁכִינְתָּא עוֹר, הֵדָּא הוּא דְכַתִּיב (בראשית ב יח) אֲעֲשֶׂה לּוֹ עוֹר כְּפָנֶיךָ, כָּל אֲלִין נְקֻדִין אֲתַחֲיִיבוּ בְּשָׂמָא (נ"א אֲתַחֲיִיב שְׂמָא) קְדִישָׁא מְסֻרָא דְתַשַּׁע סְפִירָן, וּמְלָכוֹת

זֶהָר הַיּוֹמִי" - לִימוּד כָּל סֵפֶר הַזֶּהָר וְתַקוּנִים בְּמַעְגַל הַשָּׁנָה

כְּלִילָא דְכֻלְהוּ, אֲהַבַת כְּלִילְתֵיךָ (ירמיה ב ב), הָא הֵכָא אַנְפִין עַגוּלִין דְלַעֲיִלָא, נְקִידִין בְּנְקִידִין.

וְאִית אַנְפִי רַבְרַבִי, וְאַנְפִי זוּטְרִי, אַנְפִין דְרַחְמִי, וְאַנְפִין דְזַעַם, דְבַהוֹן וְא"ל זוּעַם בְּכָל יוֹם (תהלים ז יב), וּבְגִין דָּא אֲמַר לְמֹשֶׁה הִמְתֵּן לִי עַד שְׁיַעֲבֹרוּ פָּנִים שְׁל זַעַם, וּמִיָּד וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא, יְהוָה יְהוָה א"ל רַחוּם וְחַנּוּן (שמות לד ו), דְּאִינוּן בְּרוּזָא דָּאת וְא"ו, תִּלְת עֶשֶׂר מְכִילוֹ, א' דְבִאֲמַצְעִיתָא דוּא"ו אַרְבֵּי אַפִּים מְאִי אַפִּים דִּילִיָּה ו'ו, דְבַהוֹן מְאָרִיךְ אַנְפִין עַל חֵיבִיָּא, וּמְרַחֵם עַל עֲלָמָא, וְעַלִּיָּהּ אֲתַמַּר (במדבר ו כה) יָאֵר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחַנְךָ, יִשָּׂא יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ, ה' ה' אִינוּן גְּוֹנִין דְאַנְפִין חוּר וְסוּמְקָא, וְחוּטְמָא אִיהוּ אַרְיָךְ אַנְפִין, יו"ד פִּימָא כְּלָלָא דְתִלְת דְרַגְלִין, י' חוּט בְּעַגּוּלָא, ו' לְשׁוֹן, ד' כְּלָלָא דְאַרְבַּע תַּקוּנִין שְׁפוּוֹן וְשִׁנִּים וְחַף וְגֵרוֹן.

[תיקוני זוהר - דף קל ע"א]

תָּא חֲזִי אֲתַמַּר בְּאָדָם (איוב יד כ) מְשִׁנָּה פָּנָיו וְתִשְׁלַחְהוּ, וּמֵאֵן גָּרִים לִיָּה שְׁנוּיָא דְאַנְפִין, לְשִׁנְאָה לִיָּה דְלָא יִשְׁתַּמּוּדְעֵן בֵּיה מְאָרִי דְדִינָא, הָאִי אִיהוּ שְׁנוּי מְקוּם שְׁנוּי הַשֵּׁם שְׁנוּי מַעֲשֵׂה. וְעוּד נְקוּדִין אִינוּן סְגוּלִין נְהַרִין (נ"א בהדין) נְקוּדָה דְאוּרִיָּתָא, וְאִינוּן נְעַנּוּעִין דְאַתּוּן, לְקַבֵּל פְּרָקִין וְעַרְקִין, דְאִינוּן נְעַנּוּעִין דְאַבְרִין דְגוּפָא. וְאַתְקִרְיָאוּ בְּאַלִין שְׁמֵהוּ, ק' דוּמִיָּאל (נ"א ק' דמִיָּאל) (ס"י קמואל) מ' לְכִיָּאל צ' זִרְיָאל הָא קִמֵּץ בְּאַתּוּי, פ"ד אֵל תְּזוּמִיָּאל ח"ס דִּיָּאל הָא פְּתַח, צ' זִרְיָאל ר' זִיָּאל י' זִפִּיָּאל הָא צָרִי, ס"מ טוּרִיָּה (דף קל ע"א) ג' זִרְיָאל (נ"א ג' בְּרִיָּאל) ו' עֲנָאל ל' מוּאל הָא סְגוּל, ש"מ עִיָּאל ב' רְכִיָּאל א' הִנִּיָּאל הָא שְׁבָא, ח' נִיָּאל ל' הִרִיָּאל (נ"א ל' הִדִּיָּאל) מ' חִנִּיָּאל הָא חֵלֶם, ח' זִקִּיָּאל ר' הִטִּיָּאל ק' רְשִׁיָּאל (נ"א ק' דוּשִׁיָּאל) הָא חֶרֶק, ש"מ מוּעָאל ר' עִמִּיָּאל ק' נִיָּאל הָא שְׂרָק, ש"מ מְשִׁיָּאל ר' פֶּאל ק' דְשִׁיָּאל הָא שְׂרָק, הָא תְּמַנִּיָּא וְעַשְׂרִין שְׁמֵהוּ, דְאַתְמַר בְּהוֹן (תהלים קיא ו) כַּח מַעֲשֵׂיו הִגִּיד לְעַמּוֹ, זְכָאִין אַנְפִין דְנְהַרִין בְּהוֹן אֵלִין שְׁמֵהוּ, וְאִינוּן לְקַבֵּל י"ד פְּרָקִין דִּיד יְמִיָּא וְלְקַבֵּל י"ד פְּרָקִין דִּיד שְׁמָאֵלָא, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה, כוּז"ו בְּמוֹכְס"ז כוּז"ו, עַלִּיָּהּ אֲתַמַּר (שמות כ ג) לָא יִהְיֶה לָךְ אֱלֹהִים אַחֲרַיִם עַל פָּנָי, וְאִם לָאו עַלִּיָּהּ אֲתַמַּר (משלי יא כא) יָד לְיָד לָא יִנְקָה רַע.

חוּטְמָא אַרִיכָא, דָּא הוּא בַר נִש דְאִית בֵּיה רַחְמִי, חוּטְמָא קְמִיטָא מְאָרִי דְרוּגְזָא אִיהוּ, חוּטְמָא עֲקִימָא מְסַטְרָא דְחוּיָא אִיהוּ בְּכָל אַבְר דְחַב בַּר נִש הַהוּא חוּיָא אִיהוּ כְּרִיכָא תְּמֹן וְעַקִּים לִיָּה, בֵּין בְּאוּדְגִין בֵּין בְּעִינִין בֵּין בְּחוּטְמָא בֵּין בְּפִימָא, וְעַלִּיָּהּ אֲתַמַּר (קהלת א טו) מַעֲוֹת לָא יוּכַל לְתַקּוֹן וְגוּמַר, וְכָל כָּאֲבִין דְבְנֵי נִשָּׂא דְאִינוּן תְּקִיפִין, דְאַתְמַר בְּהוֹן (דברים כח נט) וְחַלִּים רַעִים וְנֶאֱמָנִים, הוּא דְנִשְׁיָךְ לוֹן הַהוּא חוּיָא בְּכַמָּה נִשְׁיכִין בְּהוּא אַבְר דְחַב, עַד דְאַתְפְּרַע מֵהַהוּא חוּבָא, וּבְגִינֵיהּ אֲתַמַּר אֲפִילוּ נַחַש כְּרוּךְ עַל עַקְבוֹ לָא יִפְסִיק, לָא יִפְסִיק בִּיחודָא בְּצִלוֹתֶיהּ, וְהָא כְּתִיב בְּכָל

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

פקודין (ויקרא יח ה) וחי בהם, ולא שימות בהם, אמר להם בגין דא אמרו אבל עקרב פוסק בגין דקטיל. תא חזי בחוטמא אית תרין נוקבין, מחד נפיק רוחא, ומחד נפיק תננא, הדא הוא דכתיב (דברים כט יט) כי אז יעשן אף יהו"ה וקנאתו באיש ההוא, ברוחא קריר אמר (שמות טו ח) וברוח אפיך נערמו מים, בתננא דסליק כעשן אמר (שם) נשפת ברוחך כסמו ים.

אודנין אית בהון אדרין ואכסדרין, ועלייהו אמר דוד שיר למעלות, דאינון פי גבוה מעל גבה שמר, וגבהים עליהם (קהלת ה ז), אי אינון אטימין אודנין לתתא, הכי אינון אטימין תרעין דשמיעה לעילא לגביהו, ואינון תרעין דאתמר בהון (תהלים סח ג) שומע תפלה, שמע ישראל (דברים ו ד), מתמן צריך לכוונא בשמיעה. אמר ליה רבי אלעזר, אבא, והא שמיעה באן אתר תליא לעילא.

אמר ליה ברי ראייה הוא כסא למזרח, דמתמן נהורא נפיק לעולם, כמה דאוקמוהו מארי מתניתין, מזרח משם האור יוצא לעולם, יהודה איהו למזרח, ואתמר ביה (בראשית מט ט) גור אריה יהודה. מערב דא פימא דתמן ערוב דכלא, ותמן מתערבין כל חיילין וכל דרגין, ומחנה אפרים למערב, ומטה למערב בין צפון לדרום. שמיעה לקבל שלחן בצפון, ותמן דחילו, הדא הוא דכתיב (חבקוק ג ב) יהו"ה שמעתי שמעך יראתי, ומחנה דן לצפון, ואזן דמות אל'ה, דאתמר ביה אלף בינה, דאיהי נמי עוז לצפון. ריחא לדרום, ריח גיחת ליהו"ה (ויקרא א ט), ואית לחוטמא תרין נוקבין, כלילן מדינא ורחמי, ואינון י' י', חוטמא ו' באמצעיתא, תרין צנורות אינון דייליה, ואתמר לגבי מחנה ראובן לדרום ראו בן, תרין נוקבין דחוטמא אינון לקבל לאה ורחל, חוטמא בארץ מישור בינייהו דא יעקב.

[ותיקוני זוהר - דף קל ע"ב]

אמר ליה רבי אלעזר, אבא, מנא לך דאימא (נ"א דבינה) איהי לצפון, ובה תליא שמיעה, אמר ליה ברי חמשין תרעין אנון דבינה, ובה מייחדין כ"ה כ"ה אתוון תרין זמנין בכל יומא, וישראל איהו בן י"ה, בינה ודאי כללא דתלת אתוון אבא ואימא וברא, ובגין דא שמיעה בה תליא, לית תקונא מאלין ארבע אתוון דלא אתכלילן בה עשר ספירן, דאינון יו"ד ה"א וא"ו ה"א, וארבע אתוון דאינון יהו"ה איהו לא אשתני בכל אתר, איהו שמע דשמאלא (דף קל ע"ב) לישראל, ואסתפל בימינא עלייהו, ובדרום איהו מרחף עלייהו, הדא הוא דכתיב (בראשית א ב) ורוח אלהים מרחפת על פני המים, ובמערב איהו ממלל עמהון, שנויין אינון במאני דגופא, אבל ביה לית שנויא כלל, הדא הוא דכתיב (מלאכי ג ו) אני יהו"ה לא שנית.

ובכל אבר ואבר (דאיהו גרא דכל פקודא) בעי בר נש לאמלכא לקודשא בריה דא, ולתקנא ליה אתר דכיא ונקייה לשריא ליה תמן, ובגין דא צריך בר נש לבערא

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

מניה מפל אבר ואבר, כל מחשבין וכל הרהורין בישין דטנופין דאינון קליפין, וצריך לאוקדא לון בכל פקודין כשרין, דשריין על כל אבר ואבר דאינון גרות, דכל פקודא גר אתקריאת, הדא הוא דכתיב (משלי ו כג) פי גר מצוה, גר יהוה נשמת אדם (שם כ כז), ובה צריך למתוי (שם) חופש כל חדרי בטן, ולבערא מנייהו שאור וחמץ מוץ ותבן, שאור וחמץ מן העפה (נ"א הטפה), מוץ ותבן מן החטה, לשריא תמן י"ה, י' בעפה דאיהי טפה, ה' בחטה, דאיהי לבערא חט מן ה' דאשתארת סלת נקיה.

דכל פקודא דשריא על כל אבר ואבר אית לה שם ידיע, וכל חיילין ומשריין דמלאכין דתליין מניה, בלהו אתכנשו לההוא אבר, ונטרין ליה מפל מרעין בישין, ומאן דחליף לון או קרא לון באבר דלאו דלהון, ולאוי אינון ממנן עליהו, איהו אכחיש סדורא דעובדא דבראשית, ולאוי מתכנשין לגביה, למלכא דשוי ממנן על מלכותיה, ופליג לון על כל אתר ואתר, ואמר לון אנת תהא ממנא על אתר כך וכך, ואנת כך וכך, ולכל חד שוי ליה באתר ידיע, ובמלה ידיע, לית ליה חלופה באתר אחרא.

אבל קודשא בריך הוא דשלטנותיה בכל אתר כנשמתא דשלטנותה על כל אבר ואבר, מלא כל הארץ כבודו, בכל אתר דקרי ליה בר נש עני ליה, אלא אם ההוא אתר דההוא אבר איהו פגום בחובה דעביד בר נש, קודשא בריך הוא לא שריא בההוא אבר, דעליה אתמר (ויקרא כא יח) כל אשר בו מום לא יקרב.

ואברין דבר נש בלהו אינון מסודרין על סדרי בראשית, ובגין דא אתקרי בר נש עולם קטן, ומאן דאמליף לקודשא בריך הוא על כל אבר ואבר, פאלו אמליף ליה על כל עלמא, ואגרא דבר נש דאמליף ליה על כל אבר ואבר לא אתייהיב רשו לגלאה, דאלין אינון טעמי מצוות דלא אתייהיבו לגלאה, בגין דלא יהא בר נש עובד לקודשא בריך הוא על מנת לקבל פרס, אבל ברי מלין אלין דלא צריכין לאתגליא, יהון טמירין בלבך, עליהו אתמר (ישעיה כג יח) לאכול לשבעה ולמכסה עתיק, מלין עתיקין דלא אתמסרו לגלאה יהון טמירין בלבך.

תא חזי כד בר נש מתעטף בעטופא דמצוה, ומנח תפלין, וקרי ליה בקריאת שמע, הא תקין ליה פרסיא בעטופא דמצוה, והא אוקמוהו והוכן בחסד כסא (שם טז ה), ובתפלין איהו מעטר ליה, הדא הוא דכתיב (יחזקאל כד יז) פארף חבוש עליך, וקרא ליה בקרא לשרייה על פרסיא דתקין ליה שמע ישראל, הכי קודשא בריך הוא מתקן ליה בההוא עלמא פרסיא ועטרה, וכמה דאיהו נחית ליה תמן, ויקום פרסיא בגיניה, ואמליף ליה על כל מלאכין (נ"א חיילין) ומשריין דתמן, הדא הוא

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

דְּכַתִּיב (בראשית א כו) וַיִּרְדּוּ בְדַגַּת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּגְוֹמֵר, וְרוּא דְמַלְאָה (שמואל א ב ז) כִּי מְכַבְּדֵי אֲכַבֵּד וּבּוֹזֵי יִקְלּוּ.

וּכְמָה דְנַחֲתִית (ס"א דמגנין) לִיָּה בְכַמְה נְגוּנִין דְשִׁירוֹת תּוֹשְׁבֹתוֹת וְהוֹדָאוֹת, הָכִי כַד סְלִיק לְעֵילָא כְּלֵהוּ חִיוּן דְמִרְכָּבוֹת, וּמְשָׁרְיִין דְמַלְאָכִין קַדִּישִׁין, דְחִיּוֹת וְאוֹפְנִים וְשָׁרְפִים, פִּתְחִין לִיָּה (נ"א פרישן) גְּדַפְיִיהוּ בְחֻדּוּא בְנִגּוּנָא לְקַבְּלָא לִיָּה, הָא הֲכָא אֲגָרָא דְצִלוֹתָא וְתַקּוּנִין דִּילָה דְאִיְהִי פְקוּדָא חֲדָא.

[תיקוני זוהר - דף קלא ע"א]

פְּקוּדָא דְבְרִית מִילָה, בְּגִזְרֵי דְעֶרְלָה וּפְרִיעָה, כְּמָה דְאִיְהוּ אַעְבַּר מֵהָהוּא אֲבַר כָּל אֲלִין קְלִיפִין דְאַלְתִּים אַחֲרִים, וְתַקִּין בֵּיה אֲתֵר לְשָׂרְיָא בֵּיה שְׂכִינְתָא תְּמֹן, דְאִיְהוּ אוֹת בְּרִית מִילָה, הָכִי קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא כַד נִשְׁמַתִּיה (דף קלא ע"א) סְלִיקַת לְעֵילָא, הָדָא הוּא דְכַתִּיב (דברים ל יב) מִי יֵעַל לְנוּ הַשָּׁמַיִם הַ, קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אַעְבַּר מִנִּיָּה כָּל מַלְאָכֵי חַבְלָה וּמְקַטְרְגִין דְלָא יִקְרְבוּ לְגַבִּיָּה בְּגִין דְשָׂמָא דִּיהו"ה שְׂרִיא עֲלֵיה דִתְשַׁכַּח לִיָּה בְּאֲלִין תִּיבִין מִי יַעַל הַ לְנוּ הַשָּׁמַיִם הַ, רָאשֵׁי תִיבוֹת מִילָה, וְסוֹפֵי תִיבוֹת יְהו"ה, בְּשִׁמְיָה סְלִיק לְעֵילָא נִשְׁמַתִּיה, וּבְהָהוּא זְמַנָּא יִתְקַיִם בֵּיה (שם כח ז) וְרָאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שָׁם יְהו"ה נִקְרָא עֲלֵיהּ וַיִּרְאוּ מִמֶּנָּה, וּכְמָה דְאִיְהוּ מְקַבֵּל עֲלֵיה כָּל פְּקוּדֵין דְעֵשָׂה, בְּדַחִילוֹ וּרְחִימוֹ, הָכִי אֲמַלְיָכִין לִיָּה לְעֵילָא חִיילִין וּמְשָׁרְיִין, עַל אֲלִין עֲלִמִין דְתַקִּין לִיָּה קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְעֵילָא, וּמְקַבְּלִין לִיָּה עֲלֵיהּ בְּדַחִילוֹ וּרְחִימוֹ דְמֵאֲרִיְהוֹן.

וּבְזְמַנָּא דְבַר נִשְׁ אֲשַׁתְּדַל בְּאוּרִייתָא דְאִיְהוּ אוּר, וּבְמִצְוָה דְאִיְהוּ נֵר, כְּאֵלוֹ נְהִיר עֲמוּדָא דְעֲנָנָא בִּימָמָא קָדָם יְהו"ה, וְעֲמוּדָא דְאֲשַׁתָּא בְּלִילִיא, הָכִי כְּפִגּוּנָא דָא כַד אֲזִיל לְהָהוּא עֲלָמָא, מַה פְּתִיב בֵּיה (שמות יג כא) וַיְהו"ה הוֹלֵךְ לְפָנֵיהֶם יוֹמָם בְּעַמּוּד עָנָן לְנַחֲוֹתָם הַדֶּרֶךְ, וְלַיְלָה בְּעַמּוּד אֵשׁ לְהָאִיר לָהֶם, לְמָאן לְנִשְׁמָה וְרוּחָא וּנְפִשָׁא דִּילֵיה, דְאִינּוֹן לְקַבֵּל כְּהֵן לִוִי וְיִשְׂרָאֵל, וְכֹלָא בְּזַכּוֹ דְאוּרִייתָא דְאִיְהִי אוּר וְנֵר.

וְכָל מָאן דְנִטִיר שֶׁבֶת וְאוֹקִיר לִיָּה וּמַעֲנֵג לִיָּה בְּגִין יִקְרָא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, הָכִי קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא יְהִיב לִיָּה אֲתֵר לְעֵילָא בְּנִיחָא דְלָא טָרַח בֵּיה, וְנַח תְּמֹן מְכָל טָרַחָא דְהָאֵי עֲלָמָא דְטָרַח בְּכַמְה גְּלוּלִין וְעוּבְדִין, בְּרִי תָא חֲזִי, כָּל פְּקוּדֵין אֲלִין תְּלִיין בְּדִיוֹקְנָא דְמַלְכָּא, וְאִית פְּקוּדֵין דְאִינּוֹן עַל מְנַת לְקַבֵּל פָּרַס, וְתִלְיִין מְדִיוֹקְנָא דְהָהוּא נֵעַר דְלְעֵילָא, וְצָרִיךְ לְפָרְשָׁא כָּל פְּקוּדֵין דְאִינּוֹן בְּדִיוֹקְנָא דְמַלְכָּא.

אִית (אלין) דְתִלְיִין מְרִישָׁא, וְאִית (ואלין) דְתִלְיִין בְּעֵינִין, וּכְמָה מַלְאָכִין וּמְשָׁרְיִין עֲלָיִן דְאִינּוֹן עֵינֵי יְהו"ה מְמַנֵּן עֲלֵיהּ, וְאִית פְּקוּדֵין דְתִלְיִין מִן אוּדְנִין, וּכְמָה מַלְאָכִין דְאֲתַקְרִיאוּ אוּנֵי יְהו"ה מְמַנֵּן עֲלֵיהּ, וְאִית פְּקוּדֵין דְתִלְיִין מְאֲנַפִּין, וּכְמָה מַלְאָכִין דְאֲתַקְרִיאוּ פְּנֵי יְהו"ה מְמַנֵּן עֲלֵיהּ, דְאֲתַמַּר בְּהוֹן (יחזקאל א ו) וְאַרְבַּעַת פָּנִים

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

לְאַחַד, וְאֵת פְּקוּדֵי דְתַלְיִין מְחוּטְמָא, וְכַמָּה מְלֻאכֵין דְאַתְמַר בְּהוּן (תהלים קד ד) עוֹשֶׂה מְלֻאכֵין רוּחוֹת מִמֶּנּוּ עֲלֵייהוּ, וְאֵת פְּקוּדֵי דְתַלְיִין מְפִימָא, וְכַמָּה מְלֻאכֵין דְמִמֶּנּוּ עַל קָלִין דְאֹרִייתָא וְעַל דְבוּרִין, דְאַתְמַר בְּהוּן (קהלת י כ) כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיךְ אֶת הַקּוֹל וְיַעֲלֶה כְּנָפָיִם יְגִיד דְבַר, וְאֵת פְּקוּדֵי דְתַלְיִין מִיְדוּי דְמִלְכָּא, וְכַמָּה מְלֻאכֵין מִמֶּנּוּ עֲלֵייהוּ דְאַתְקְרִיאוּ יְדִין, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב (יחזקאל א ח) וַיְדִי אָדָם מִתַּחַת כְּנָפֵיהֶם, וְאֵת פְּקוּדֵי דְתַלְיִין מְגוּפָא כְּעֵנְבִין דְאַתְכֻּלָּא.

אָמַר לִיה רַבִּי אֶלְעָזָר, אָבָא, וְהָא לְעֵילָא הָא אוּקְמוּהָ דְלִית גּוּף וְלִית גּוּיָה, אָמַר לִיה בְּרִי, לְעֵלְמָא דְאַתִּי אַתְמַר דְאִיהִי אִימָא עֲלָאָה, אָבָל לְתַתָּא אִית גּוּפָא בְּעֵלְמָא דִין דְאִיהִי שְׂכִינְתָא תַתָּאָה, וְגוּפָא אִיהִי אֹרִייתָא, דְמִינָה תַלְיִין כָּל פְּקוּדֵין, וְאֵת פְּקוּדֵין דְתַלְיִין מְאוּת בְּרִית, וְכַמָּה מְלֻאכֵין מִמֶּנּוּ עֲלֵייהוּ דְאַתְקְרִיאוּ מְאֵרֵי דְאוּתוֹת, דְאַתְמַר בְּהוּן (בראשית א יד) וְהָיוּ לְאוּתוֹת, וְעֲלֵייהוּ אַתְמַר לְמֹשֶׁה (שמות ג יב) וְנָה לְךָ הָאוּת, וְהָאִי אִיהוּ אוּת דְכָל צְבָא הַשָּׁמַיִם מִמֶּנּוּ עֲלֵיהָ, וְאֵת פְּקוּדֵין דְתַלְיִין בְּרַגְלִין, וְכַמָּה מְלֻאכֵין מִמֶּנּוּ עֲלֵייהוּ, דְאַתְמַר בְּהוּן (יחזקאל א יד) וְהַחִיּוֹת רָצוּא וְשׁוּב, וְאַתְמַר בְּהוּן (שם ז) וְרַגְלֵיהֶם רָגְלֵי יִשְׂרָאֵל, וְהָכִי תַלְיִין כְּלָהוּ מְגוּפָא, בְּשַׁעְרָא דְתַלְיָא מְרִישָׁא, וְכָל נִימָא וְנִימָא אַחְזִי דְאִיהוּ מְלֻאךְ דְתַלְיָא מְרִישָׁא.

וְכָל מָאן דְפִשַׁע בְּפְקוּדָא, כְּאֵלוּ פִשַׁע בְּדִיוקְנָא דְמִלְכָּא, זַכָּאָה נִשְׁמַתָּא דְאִיהִי בְּדִיוקְנָא דְמְאֵרִיהָ, דְמְקַיִים פְּקוּדֵין אֵלִין, דְמִינָה תַלְיִין כָּל מְלֻאכֵין אֵלִין דְאַתְקְרִיאוּ עֵינֵי יְהוָה אֲזוּנֵי יְהוָה, וְכָל תְּקוּבִין וְחִיילִין וּמְשָׁרְיִין דְגוּפָא דְלְעֵילָא, וְכַד סִלְקַת נִשְׁמַתָּא כָּל אֵלִין חִיילִין סִלְקִין עִמָּה, וְכַד נִחְתָּא כָּל אֵלִין חִיילִין נִחְתִּין עִמָּה, אִיהִי סִלְמָא, וְהִנֵּה מְלֻאכֵי אֱלֹהִים (בראשית כח יב) סִלְקִין וְנִחְתִּין בְּהָ, בְּהָ מִמֶּשׁ, וְכַד סִלְקָא, קָלָא נִחְתִּין בְּרוּמֵי רְקִיעֵין לְכָל חִיילִין וּמְשָׁרְיִין, הָבוּ יִקְרָא לְדִיוקְנָא דְמִלְכָּא.

[תיקוני זוהר - דף קלא ע"ב]

מְצוּה (דף קלא ע"ב) דְכָל פְּקוּדָא, בֵּיה שְׂרִיא יְהוָה, הוּא אֲשַׁתְּכַח בְּכָל אָבֵר וְאָבֵר, הוּא אֲשַׁתְּכַח בְּאַרְבַּע גּוּוּנִין דְשַׁעְרָא וּבְאַרְבַּע גּוּוּנִין דְעֵינָא, וּבְאַרְבַּע אֲדָרִין דְאוּדְנָא, וּבְאַרְבַּע גּוּוּנֵי דְאַנְפִּין, וּבְקָלָא וּבְדְבוּרָא וּבְקְרִיאָה וְאַמְרָה, (ובעשיה דידין) וּבְכָל אָבֵר וְאָבֵר דְגוּפָא אִיהוּ יְהוָה, מִמֶּנָּא עַל כָּל מְצוּה וּמְצוּה, דְבֵיה מְצוּה בְּאִתְּ בִּשׁ, מִצְּ"צ יִ"ה, פִּיץ וִ"ה, הָא מְצוּה יְהוָה, מְצַפֵּן, יְהוָה בְּאִתְּ בִּשׁ מְצַפִּין. וּבְרִי, כָּל אָבֵרִין אַתְקְרִיאוּ כְּנֻיִין לְשִׁמָּא דִיהוּ"ה, וְכָל מְלֻאכֵין דְתַלְיִין מִתְּהוּא אָבֵר כְּלָהוּ סִלְקִין וְנִחְתִּין בְּשְׁלִיחוּתֵיהָ, וְכָל מָאן דְקָרָא לְמְלֻאכֵין וּלְכְנֻיִין וְלָא בְּהוּא אָבֵר דְמִמֶּנָּא עֲלֵיהָ, לִית סְלִיק פְּעוּלָה בִּידוּי.

רִישָׁא אִיהוּ כְּנֻיָּא דְשֵׁם אֱהִי"ה, וְכָל מְלֻאכֵין, וּמִמֶּנּוּ דְהוּיּוֹת, מִתְּכָא תַלְיִין, וּבֵיה שְׁאֵלִין מְלֻאכֵין אִיהָ מְקוּם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ, אִי"ה רְשִׁים בְּאֱהִי"ה, וְתַמֵּן הִי"ה דְסְלִיק

זוהר היומי" - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

בְּחוּשְׁבֵּן כ' דְּאִיהוּ פֶּתֶר, אִיהוּ רְשִׁים בְּא"ב ג"ד ה"ו ז"ח ט"י, (אהי"ה) אֵלֶּיךָ ה"א יו"ד ה"א אִיהוּ רְזָא דְעֶשֶׂר אֲתוּוֹן מְעִילָא לְתַתָּא, הָאִי אִיהוּ פֶּתֶר בְּרִישׁ כְּלָהוּ שְׁמָהוּ, וְלְעִילָא מְנִיָּה יו"ד ה"י וּא"ו (ב"א וי"ו) ה"י, אֵלֶּיךָ דְל"ת נו"ן יו"ד, לְעִילָא מְנִיָּה יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, וְכָלְהוּ סִלְקִין לְאַרְבְּעִין וְתַרְיַן אֲתוּוֹן, וְאֵלִין אֵינּוֹן אֲתוּוֹן דְּאֲתַבְרִיאוּ בְּהוֹן שְׁמִיָּא עֲלָאִין, וְאַרְצוֹת הַחַיִּים, דְּאֵלִין אֲתַקְרִיאוּ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם, וּמֵאֵן דְּבִרָא בְּהוֹן כְּלָא, אֹמְנָא דְכָלָא, עֲלֵת הַעֲלוֹת מִתְעַלָּה עַל כְּלָא, הוּא בְרִיךְ לְכָלָא, וְלְעִילָא מְכַל בְּרַכָּאן, הִדָּא הוּא דְכָתִיב (נחמיה ט ה) וּמְרוֹמִם עַל כָּל בְּרָכָה וְתַהֲלָה, וְלֹא צְרִיךְ אִיהוּ בְּרַכָּאן מֵאַחֲרָא, דְלִית עֲלֵיהּ מָאן דְּאֲשַׁפֵּעַ לֵיהּ.

בְּרִי אִית פְּקוּדִין דְּתַלְיִין בְּרַגְלִין, דְּאֲתַמַּר בְּהוֹן (יחזקאל א ז) וְרַגְלֵיהֶם רַגְלֵי יִשְׂרָאֵל, (שם יז) עַל אַרְבַּעַת רַבְעֵיהֶם, בְּלִכְתָּם יִלְכוּ, דָּא אַדְנִי, דְּעֲלִיָּה אֲתַמַּר (תהלים פה יד) צְדָק לְפָנָיו יִהְיֶה וַיִּשָׁם לְדֶרֶךְ פְּעַמָּיו, וְאֵינּוֹן מֵאֵת אֲדָנִים לְמֵאֵת הַפֶּכֶר, דְּנַחְתִּין לְמֵאֵה בְּרַכָּאן, וְדָא ק' מִן צְדָקָה דְּאִיהִי צְלוֹתָא, צ' תְּשַׁעִים אֲמִנִים, ד' אַרְבַּע קְדוּשׁוֹת, ק' מֵאָה בְּרַכּוֹת, ה' חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה, וְהָאִי צְדָקָה אִיהִי אֵימָא עֲלָאָה, צְדָק אֵימָא תַתָּאָה, דְּאֲתַמַּר בָּהּ (שם) צְדָק לְפָנָיו יִהְיֶה, (ישעיה מא ב) צְדָק יִקְרָאֵהוּ לְרַגְלוֹ, דָּא דִּינָא וְדָא רַחֲמֵי, צְדָק אֵימָא תַתָּאָה, צְדָקָה אֵימָא עֲלָאָה.

כָּל פְּקוּדִין דְּהִלִּיכָה תַלְיִין בְּרַגְלִין, כְּגוֹן הִלִּיכָה לְבֵי כְּנִישְׁתָּא, הִלִּיכָה לְבִרְיָת מִיְלָה, הִלִּיכָה לְמַת מְצוּהָ, אוֹ לְכָל הִלִּיכָה דְּמְצוּהָ, וְהָאִי פְּקוּדָא דְּבִרְיָת מִיְלָה תַלְיָא בְּצַדִּיק, וְצְדָקָה בִּידִין מִן גִּתָּן תַתָּן, כָּל פְּקוּדִין אֵינּוֹן מְשׁוּלְבִין אֵלִין עִם אֵלִין הִדָּא הוּא דְכָתִיב (שמות כו יז) מְשׁוּלְבוֹת וְכוּ', וְכֵן תַּפְלִין תַלְיִין בְּרִישָׁא וּבִידָא שְׁמֵאלָא, צִיצִית עַל כֶּתֶפָא, מְצוֹת לְלִמּוּד וְלְלִמּוּד בְּפּוּמָא, וְכֵן צְלוֹתִין תַלְיִין בְּפּוּמָא, וְהָכִי מְצוֹת שׁוֹפָר בְּרוּחָא דְנִשְׁיב בֵּיהּ בְּפּוּמָא, וְהָהוּא רוּחָא אֲתַעְבִּיד קָלָא, וְכֵן קְרַבְנִין דְּאֵינּוֹן רִיחַ גִּיחַח לִיהוּ"ה תַלְיִין בְּחוּטְמָא, וְאֵעִי בּוּסְמִין דְּאַבְדְּלָתָא, וְכָל דִּינִין תַלְיִין בְּדַבְּרוּרָא, וְכֵן בְּעֵינִין, כְּמָה דְּאוּקְמוּהוּ מֵאַרְי מִתְנִיתִין אֵין לְדִיִן אֵלָא מַה שְׁעִינִין רוּאוֹת.

[תיקוני זוהר - דף קלב ע"א]

וְאִית פְּקוּדִין דְּתַלְיִין בְּשְׁמִיעָה כְּגוֹן קְרִיאַת שְׁמַע, אוֹ פְּקוּדִין אַחֲרָנִין, דְּאֲתַמַּר בְּהוֹן אִם הַשְּׁמִיעַ לְאֲזִנּוֹ יֵצֵא, וְדָא תְּקִיעַת שׁוֹפָר, סוּף סוּף בְּאֵלִין אַבְרִין תַלְיִין כָּל פְּקוּדִין, אֵלָא פְּקוּדָא דִּירָאָה וְאַהֲבָה אֵלוֹ תַלְיִין בְּמוּחָא וְלִבָּא, וְכָל פְּקוּדִין דְּעֲשִׂיָּה כְּגוֹן סוּכָה וְלוּלָב תַלְיִין בִּידִין, וּבְאֵלִין תְּקוּנִין (ס"א פְּקוּדִין) צְרִיךְ בְּרִישׁ לְאַשְׁתְּמוּדְעָא כָּל מְלָאכְיָא דְּאֲתַקְרִיאוּ עֵינֵי יְהוּ"ה אֲזַנֵי יְהוּ"ה, וְאֵינּוֹן דְּאֲתַמַּר בְּהוֹן (תהלים קד ד) עוֹשֶׂה מְלָאכְיוֹ רוּחוֹת (מִשְׁרַתִּיו אֵשׁ לוֹהֵט), דְּתַלְיִין בְּחוּטְמָא, וּמְלָאכְיוֹ דְּאֲתַמַּר בְּהוֹן (קהלת י כ) כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיךְ אֶת הַקּוֹל דְּתַלְיִין בְּקָלָא, וּבְעַל כְּנָפִים יִגִּיד דְּבַר (שם) דְּתַלְיִין בְּדַבְּרוּרָא, וּמְלָאכְיָם דְּתַלְיִין בְּעֲשִׂיָּה, כְּגוֹן וִידֵי אָדָם (יחזקאל א ד),

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ומלאכין דאתקריאו אותות, דתליין בצדיק (דף קלב ע"א) דאתמר בהון (ירמיה י ב) ומאותות השמים אל תחתו, ומלאכין דתליין ברגלין, דאתמר בהון (יחזקאל א יד) והחיות רצוא ושוב, ונענועא דכלהו יהו"ה, וצריך למנדע נקודה דיליה, בכל אבר ואבר נקודה דאתחייב למלאכא דאיהו (אור) מים, ולמלאכא דאיהו אש, ולמלאכא דאיהו רוח, דכל נקודין אינון אשא ורוחא ומיא, מלכות עפר מאנא דכלהו עלאין דתליין מספירן, ולתתא הכי אית מלאכין דתליין מפסא ומלאך ואופן, דמתמן נשמה ורוחא ונפשא, גופא מאנא דכלהו, מיכאל איהו מיא, ואיהו ממונה על ימא, ובגין דא פד אעבר משה לישראל בימא, ביה שבח לקודשא בריך הוא, הדא הוא דכתיב (שמות טו יא) מ י כ מוך בא לים יהו"ה, גבריא"ל ממונה על אשא, אוריא"ל על רוחא, רפאל על עפרא, מאלין תליין פמה רבי רבוון דמלאכיא דתליין מבייהו.

ברי, אגרא דאלין פקודין דתליין באלין אברים, הוא דמאן דמיחד לקודשא בריך הוא, בשכינתיה בהאי עלמא, קודשא בריך הוא מזווג ליה בבת זוגיה לההוא עלמא, ומאן דקריב ליה לשכינתיה קרבנא, קודשא בריך הוא מקרב ליה בבת זוגיה, ומאן דעביד ליה בי מקדשא, הדא הוא דכתיב (שם כה ח) ועשו לי מקדש, קודשא בריך הוא עביד ליה בההוא עלמא בית לדירא (ליה) תמן דאיהו קדש קדשין, ומאן דעביד ליה ספה, קודשא בריך הוא מספך עליה בההוא עלמא, ואגין עליה מפל מלאכי חבלה פד נפיק מהאי עלמא ואזיל לההוא עלמא.

וכל מאן דמברך לקודשא בריך הוא, ומקדש ליה בצלותיה בהאי עלמא, קודשא בריך הוא מברך ליה בההוא עלמא, ומקדש ליה, ולית קדושה פחות מעשרה, אוף הכי עביד ליה קודשא בריך הוא עשרה חופות בגן עדן, דקדושין דקודשא בריך הוא עם שכינתיה, אינון קדוש קדוש קדוש, ושבע ברכאן דיליה אינון בקריאת שמע, בשחר שתים לפניה ואחת לאחריה, ובערב שתים לפניה ושתיים לאחריה, הא שבע, ויחוד דילה שמע ישראל, והכי קודשא בריך הוא מברך ליה ולכלה דיליה, ומקדש ליה עמה בקדושה, ומיחד תרוייהו, וכלא מדה פנגד מדה.

סוף סוף בכל מה דאשתדל בר נש בפקודוי דקודשא בריך הוא, בגיניה ובגין שכינתיה, הכי אשתדל קודשא בריך הוא בגין בר נש ובת זוגיה בההוא עלמא, זכאה חולקיה מאן דישתדל למעבד רעותיה, דלית פומא יכיל למימר אגרא דיליה בההוא עלמא דאיהי לדרי דרין, בר נש עביד לקודשא בריך הוא רעותיה דאיהו לפום שעתא בהאי עלמא, ובני ליה בניינא ביה, קודשא בריך הוא בני ליה לבר נש בעלמא דיליה בניינא לדרי דרין, זכאה מאן דשריא ליה בכל אבר ואבר דיליה למעבד ליה אתר לשריא תמן, ולאמלא ליה בכל אבר ואבר, דלא יהא ביה אבר פנוי מניה, דאם חסר אבר חד דלא שריא עליה קודשא בריך הוא, בגין ההוא אבר

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אתחור לעלמא בגלגולא, עד דאשתלים באברין דיליה, למיהוי כלהו שלמין
בדיוקנא דקודשא בריך הוא, דאם חסר חד לאו איהו בצלמו דקודשא בריך הוא.

פומא עקימא לא שריא ביה קודשא בריך הוא דאיהו מום, כל שפן אם דבורא
דיליה עקים, עליה אתמר (קהלת א טו) מעות לא יוכל לתקון, פימא ולבא אינון
לקבל אורייתא דבכתב ואורייתא דבעל פה, קלא ודבור דנפיק מתרוייהו איהו ו'ה,
צריך לאפקא ליה בדחילו ורחימו די'ה, ואם לאו, לא שריא תמן יהו'ה.

[תיקוני זוהר - דף קלב ע"ב]

שפון אריכין מסטרא דאנשי חיל, רחבין מסטרא דיראי אלהי'ם, שפון בינוניים
מסטרא דאנשי אמת, זעירן בעגולא מסטרא דשונאי בצע, כמה קלין ודבורין נפקין
מפימא מיד דנפקין מפומי כמה מלאכים דאתקריאו עופין נטלין מלולין דפימא.
חמש תקונין אינון בפימא, דאתמר בספר יצירה, אחה"ע בומ"ף גיכ"ק דטלנ"ת
זסר"ץ, ובהון (דברים כו ו) אבנים (דף קלב ע"ב) שלמות תבנה לקודשא בריך הוא
בכמה צלותין ופולחנין, ועלייהו אמר יעקב וישכב במקום ההוא (בראשית כח יא),
וישכב וי"ש כ"ב אתון במקום ההוא, י"ש (משלי ח כא) להנחיל אוהבי יש, כ"ב בך
יברך ישראל (בראשית מח כ), בך בטחו אבותינו (תהלים כב ה), פי בך ארוץ גדוד (שם
יח ל), ובך בחר יהו'ה (דברים ז ו), אשר נשבעת להם בך (שמות לב יג), נגילה
ונשמחה בך (שיר א ד), בהון ב"רוף כ"בוד יהו'ה ממקומו (יחזקאל ג יב).

דיקנא, בספר בן סירא, קליל דקון קורטמן, עב דקון איהו ברבויא דליחא
בלחותא דיליה, ובגין דא איהו פתיא שטיא, (אמר רבי שמעון) מאן דלית ליה דיקנא
באנפוי ובפימוי אלא זעיר, הוא פקחא (פקיעא), דמרה ירוקא איהי אתגברת עליה,
ולית ביה לחותא כלל, דיקנא בינונית דא איהו איש תם, דעתיה שלים, מאן דלית
ליה דיקנא באנפוי כלל, מרה קריא ויבשתא אתגברת עלוי, לית ביה לחות
וחמימות כלל, מארי דעציבו איהו, עובדוי פאתתא.

תא חזי אית בני נשא דממללן בנענועא דעיינין, ואחרנין בנענועא דידין,
ואחרנין בנענועא דרישא, ואחרנין בנענועא דגופא, ואחרנין בנענועא דרגלין, דא
איהו דבכל אתר דנשמתייה ביה, תמן עביד נענועא יתיר בההוא אתר.

אמר ליה רבי אלעזר, אבא, וכי נשמתא לא איהי באתר ידיעא בלבא,
ואתפשטותה בכל אברין דלבא, אמר ליה ברי, והא כתיב בה (רות ג ז) ותגל
מרגלותיו ותשכב, כפום עובדוי דבר נש הכי נפיק לה מאתרהא, ונחית לה לבר
מאתרהא, כגוונא דשכינתא דאתמר בה (ישעיה נ א) ובפשעיהם שלחה אמהם,
ותיובתא שלימתא, מאן דאתיב לה לאתרהא דהות בקדמיתא, דבזמנא דנשמתא
איהי בלבא אתקריאת מטרוניתא, כד נפקת מלבא לא אתקריאת מטרוניתא, כפום

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

חובוי דבר נש הכי נחית לה מדרגא לדרגא ומאבר לאבר, עד דנחית לה לרגלוי, וכפום זכוון דיליה הכי סליקת, עד דסליקת לאתרה, ובגין דא בכל אתר דנחתת, תמן עבדת תנועה יתרה בההוא אבר יתיר מאחרנין.

שרטוטין דידין אשכחנא דאינון כענפין דאילנא, מנהון אריכין, מנהון קצרין, מנהון משלבן, מנהון בעגולא זעירין.

אשכחנא ברזא דמתניתא, דטורין רמאין עמיקין, גו סוספיתא, קונטרסא, קטרא דקטרין, תמן הוה חד אוכמא בלא רגליו, מפכפך הפוכין, גוף טריף, כד הוה יתיב אזיל, כד הוה אזיל יתיב, כד הוה אזיל מהפך טורין, כד הוה יתיב מעקר טורין, מאן דאערע ביה טריף ליה וקטיל ליה, ולא אהני, זכאה איהו מאן דאסתמר מניה.

כל דיוקנין דבני עלמא ביה רשימין, כל ציורין ביה מצויירין, כל גוונין ביה מרקמן, דסטורין אחרנין כמה ענפין תליין מניה, דשרביטין דנורא מלהטא דזריק, כמה גלגלין סחרין ליה, כלהו מליין עיינין דגומרין דנורא מלהטין, מנהון מזדעזעאן חילין ומשריין, לית בהון רחמנותא כלל, זכאה איהו מאן דאסתמר מניה.

[תיקוני זוהר - דף קלג ע"א]

ביה רשומין דיוקנין דחיוון בישין, דאינון מזל אריה, מזל שור מועד, מזל נשר, מזל אדם, כל גוני ימא מסאבין ביה מצויירין, ועופין וחיוון דסטרא דמסאבו ביה רשימין ומצויירין, דכלהו מועדין לקלקל, כמה שרביטין ונצוצין אודריקו מניה על בני נשא, ואינון נשמתין דחייבא, דקא מרכיבין על בני נשא, מנהון דכורין מנהון נוקבין, לזמנין מרכיבין נוקבין על דכורין, לזמנין דכורין על נוקבין, כד אודריקו לא אודריקו לאתר ידיעא, אלא כל חד באתר דלא (דף קלג ע"א) מיניה. ווי לון לאינון טיפין, דאינון נצוצין ושרביטין אערעו ביניהו, אלין שטיין דלא מסתמרין גרמייהו בזווגא דלהון, מרכיבין לון בהון, ואתעביד אילנא דעץ הדעת טוב ורע.

נוקבא אית ליה דאתקריאת להט החרב המתהפכת, דכל גלגולין דנשמתין ביה מתהפכין, לזמנין מטה לנחש, לזמנין נחש למטה, והכי מתהפכא דכורא לנוקבא, נוקבא לדכורא, ואלין דהפכין לשלחנם גרמין הפוכין אלין. הפכפך דכלהו להט החרב המתהפכת מרע לטוב ומטב לביש, והכא רזא דצדיק ורע לו רשע וטוב לו, ודא איהו גולל אור מפני חשך וחשך מפני אור, מאן דאלים גבר, כד אלים נוקבא על דכורא בגלגולא דיליה לית ליה דיקנא, עקר הוא, עובדוי פבעירא, תועבה איהו.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

והכי אינון מתהפכין דרגין מדינא לרחמי ומרחמי לדינא, כגוונא דסטרא דדכיו הכי מתהפכין מסטרא דמסאבו, אם אלים גבר, והוא יהיה פרא אדם ידו בכל (בראשית טז יב), ואם אלימא נוקבא יד כל בו, אית שלטנותא לביש ואית שלטנותא לטב, אית שלטנותא דשליט (סליק) דא על דא, ואית שלטנותא דניאופין, כד שליט זונה עליה, פלהו בעירן אתיין עליה, כמה דאשכחנא בנבוכדנאצר, דאתמר ביה (דניאל ד כב) ומבני אינשא טריד ועשבא כתורין ליה יטעמון עד דשבעה עדנין יחלפון עלוהי, דאינון שבעה ככבי דיליה, יתחלפון עלוהי מדכורין לנוקבין, ובגין דא כד גלגולא דנוקבא קא רכיבת עליה, עובדוי איהו פאתתא, כד מליל מליל בפתיחו דדין, וקליה ודבוריה וכל עובדוי פאתתא, תועבה איהו, ובגין דא מברכין ישראל עמא קדישא, ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שלא עשני אשה.

אמר ליה רבי אלעזר, אבא, שמענא דאית נפשא דמרכיבין לה בכלבא, ובגין דא אמר דוד (תהלים כב כא) הצילה מחרב נפשי מיד פלב יחידתי, מאי יחידתי דא נשמתא, וכי נשמתא אתרכיבת בכלב, אמר ליה ברי אין, בההוא ערל נחש הקדמוני דפתי לחוה ולבני נשא, דא איהו פלב, ודא יצר הרע דאתא בההוא עלמא מורכב עליה לקבלא עונשיה.

ואית נשמתין אחרנין דקא אתיין בגלגולא בכמה חיון, דאתקריאו מזל אריה, מזל שור, מזל נשר, מזל בתולה, מזל עקרב, מזל טלה, מזל מאדים, מזל נחש, מזל דגים, כמה דאשכחנא בתרין עשר שבטין דאתמתילו לחיוון, דא לאריה גור אריה יהודה (בראשית מט ט), יוסף בכור שורו, יששכר חמור גרם, יהי דן נחש עלי דרד, בנימין זאב יטרף, וברי כל דא רזא דגלגולא דיצר הרע, אית למאן דאיהו דמיא לאריה, ואית למאן דאיהו דמיא לחויה, ואית למאן דאיהו דמיא פחמור, לכל בריין אשתני פפום עובדיהון, וכפום שעתא דאתעבידו בה.

ועם כל דא זכאה נשמתא דשליט עליה ורכיב עליה, כבר נש דרכיב על סוסיא או על חמריה, ווי ליה למאן דחויא שליט עליה, האי אתקרי רשע גמור, ומאן דאיהו שליט עליה איהו אתקרי צדיק גמור, ועליה אתמר (ישעיה מג ד) ואתן אדם תחתה, אדם בליעל איש און, ולאמים תחת נפשך (שם), דכד בר נש איהו שליט על יצריה, הכי איהו שליט על כל שנאוי, ואם יצריה שליט עליה שנאוי שלטין עליה.

[תיקוני זוהר - דף קלג ע"ב]

וברי אשכחנא במתניתין, ברזא דשרטוטין וצירין וגוונין, בסתרא דרזין טמירא דטמירין, דאדם דבריאה דאיהו קדמון לכל קדומים רכיב באריה, סטא לימינא, ועביד שרטוטין, דאינון אורחין ושבילין דימא דאורייתא, דעלייהו אתמר (שם מג

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

(טז) הנותן בים דרך ובמים עזה נתיבה, אדם דיצירה רכיב בשור וסטא לשמאלא, ונטיל אשא בפמייה (דף קלג ע"ב) וצייר ציורין, אדם דעשיה רכיב בנשר ונטיל רוחא בפומוי וסטא למזרח באנפוי, ועבד גוונין בעיינין באנפין. אמר ליה מאן אדם דבריאה ויצירה ועשיה הכא, אמר ליה ברי האי איהו דאתמר ביה ואדם אין, ומותר האדם מן הבהמה אין (קהלת ג יט), ואיהו אדם דבריאה, דבהאי ברא עלת העלות כל בריין, אדם דיצירה חכמה, עליה אתמר (איוב כח כ) והחכמה מאין תמצא, דאיהו "מאין, דביה צייר כל ציורין דעלמא, ביה צייר עיינין וחוטמא נוקבין דחוטמא נוקבין דאודנין ופימא, כל נקודין וציורין דאינון עזקא לאת י', ואיהי בהון כאבנא בריש עזקא, אדם דעשיה דא ו' מאין, בינה, איהי אם כל חי, מעשה בראשית, בה אתעבידו כל עובדין דעובדא דבראשית, וגוונין.

אריה דביה עביד שרטוטין, דא חסד ימינא, שור דביה צייר ציורין, דא גבורה, נשר באמצעיתא, דבה אשתמודעו כל גוונין, ודא תפארת, שפירו דכלא, דכל גוונין נהרין ביה, ונצח הוד יסוד אינון לקבל תלת אבהן.

כל שרטוטין וציורין ועובדין, אינון אתחזיין בשכינתא תתאה, דאיהי דמות אדם, ועלה אתמר (הושע יב יא) וביד הנביאים אדמה, כלא אתחזי בה לתתאה, ולית בר נש יכיל למנדע ולאסתפללא בשרטוטין וציורין וגוונין דלעילא אלא בה, ובגינה אתמר (שמות לג כג) וראית את אחורי, אבל לעילא מינה ופני לא יראו (שם), דלית בריה דכיילא לאסתפללא תמן, בתקיפו דצחצוחים, ונהורא דגוונין, דעליהו אתמר (שם כ) פי לא יראני האדם וחי, וכי באנפוי דמשה לא הו יכלין לאסתפללא, כל שכן בעמודא דאמצעיתא, דאיהו כליל כל שרטוטין וציורין וגוונין, וביה נהרין פלהו, ואיהו כליל בכלהו (כלל דכלהו).

ובגין דא אתקרי ש, כליל תלת ענפין דאינון תלת אבהן, ודא איהו רזא ושכבתי עם אבותי (בראשית מז ל), ובגין דא מלכות איהי ב"ת יחידה, שב"ת, דבה אתגליין כל גוונין ושרטוטין וציורין לבני נשא, ובה יכלין למנדע כל מה דלעילא, ולא באתר אחרא, דאיהי כגוונא דאספקלריאה, דאשתמודע בה פרצופין דאנפין. שרטוטין דידין אינון אילנא דחיי, כד אינון פתיחן למעבד טיבו, כשושנה דאיהי פתיחא לקבלא, ולארקא ריחא טבא.

ואית עובדין טבין דאינון איבא לאילנא, כגון צדקה, וכמה פקודין דתליין בידין למעבד בהון טיבו, ידין דלא אתחזיין בהון שרטוטין, לאו איהו דיוקנא מאילנא דחיי, ואית שרטוטין בארץ מישר מסטרא דיצרא טבא, ואחרנין מסטרא דיצרא בישא, דאלין פתיחן לטיבו, ואלין פתיחן לביש, ואית דמורכבין אלין באלין, אילנא דטוב עם רע, ורע עם טוב, אלין אינון דידיהון זמנין עבדין טב וזמנין

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

עבדין ביש, ידין דעבדין טיבו כל יומי, אלין אינון מאילנא דחיי, ואלין דעבדין טוב ורע, אלין אינון מאילנא דטוב ורע, וידין דכל יומי עבדין בהון עובדין בישין, דא איהו מאילנא דאתמר ביה (ישעיה ה ב) ויקו לעשות ענבים ויעש באושים, ואית אילנא דלא עביד פירין, ואיהו עקר, אלין אינון דלית בהון עובדין טבין, ובגין דא אמרו מארי מתניתין לא המדרש עקר אלא המעשה הוא העקר, ובגין דא עקרא דשרטוטין וצירין וגוונין איהו עובדא.

סדר הלימוד ליום כו אלול [יום 351 בשנה]

[תיקוני זוהר - דף קלד ע"א]

בת עין איהי אספקלריאה, אף על גב דאיהי אוכמא, בה אתחזיין כל פרוצופין וגוונין דאנפוי דבר נש, כד סתים בר נש עינא איהו מחשבה סתימא, א קמ"ץ איהו, קמ"ץ סתים, עינא איהו י' בעגולא דיליה, ו' באורכא דיליה, כד אתפתח אתפתח בה' תתאה, כד נהיר נהיר בה' עלאה, בההוא זמנא דאתפתח בה' עלאה אתמר (דף קלד ע"א) בעינא (יחזקאל א א) נפתחו השמים ואראה מראות אלהי'ם, דאינון חמש אור דעובדא דבראשית, דכלילן בה' עלאה, חמש אור דנהרין בחמש גוונין, שבתא"י פתיא אוכמא, כל גוונין אתחשכאן ביה, איהו גוון גחון דחויא, דאתמר ביה (בראשית ג יד) על גחונך תלך ועפר תאכל כל ימי חייך, עפר איהו קר ויבש, הכי טחול קר ויבש, ובגין דא ועפר תאכל כל ימי חייך.

תא חזי לאו למגנא אמרו קדמאין, אין הרוכב טפלה לסוס אלא הסוס טפלה לרוכב, דסוס איהו נוקבא, לרוכב דאיהו אדם, אם זכה אתמר ביה (שם ב יח) אעשה לו עזר, ואם לאו כנגדו יצר הרע, עליה אתמר (קהלת ז כו) ומוצא אני מר ממות את האשה, ודא טחול שבתא"י, עזר דא שכנתא, עלה אתמר (משלי יח כב) מצא אשה מצא טוב ויפק רצון מיהו"ה, ובגין דא הוּו אמרי מארי מתניתין, מצא או מוצא.

לזמנין תשכח סוסיא דאתגאה ואפיל לרוכבו תחותיה, דא אתתא בישא, לזמנין תשכח אדם רכיב על סוסיא, לזמנין איש, לזמנין עבד, כגוונא דא תשכח לזמנין דאית גוף דאיהו סוס שפיר בכל תקוני, ועביד עובדין בישין, בגין דאית ליה ההוא נפש דרכיב עליה, דאיהו אדם רע עבד או מזור, ובגין דא אוקמוהו מארי מתניתין, לא המדרש עקר אלא המעשה הוא העקר, ולזמנין תשכח סוסיא בישא דאיהו גופא, דאית ליה דיוקנא בישא, ומאן דרכיב עליה איהו טב, וסטי ליה למעבד עובדין טבין, ודא איהו מטה כלפי חסד, ומאן דאית ליה דיוקנא שפירא ועובדין טבין, דא צדיק וטוב לו.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

והכי איהו מאן דאיהו צדיק ונת זוגיה צדקת, מאן דאיהו דיוקניה בישא ואיהו שפיר בעובדוי, דא צדיק ורע לו, והכי איהו מאן דאיהו צדיק ונת זוגיה בישא, ומאן דאיהו דיוקנא בישא ועובדוי בישין, דא איהו רשע ורע לו, והכי איהו מאן דאיהו רע ואתתיה רעה, הכא אשתמודעין תלת גלגולין, רשע וטוב לו מאן דעובדוי בישין ודיוקניה שפירא, ואתתיה צדקת שפירתא בעובדהא.

דגלגולא גרים דא למהוי בר נש צדיק וטוב לו, צדיק ורע לו רשע וטוב לו רשע ורע לו, דגופא בישא ואתתא בישא לצדיק איהו עונשא דיליה, דגלגולא מחייב ליה, אמר רבי אלעזר, אבא, אם פן מאי תקנתיה למאן דאיהו צדיק ואית ליה אתתא בישא, אמר ליה ברי, יעביד ליה שנוי מקום ושנוי השם ושנוי מעשה, ואי לא אתתקנת יתרוך לה מניה בגט ויתסי, ואתנטע באתר אחרא (איוב לג כט), והן כל אלה יפעל אל פעמים שלש עם גבר, עד הכא בשרטוטין דידין.

בקומה בצואר, פתח רבי שמעון ואמר, אליהו אליהו, הא שכנתא הכא, וכלהו חבריא עמה נטרין לך הכא, טול רשו מקודשא בריך הוא לנחתא הכא ליקרא דמלכא קדישא, אנת וכל מארי מתבתאן דלעילא ותתא עמך, לתקנא שעור קומה דקודשא בריך הוא פדקא יאות ליה, אדהכי הא אליהו קא נחת וכל מארי מתבתאן דלעילא ותתא עמיה, וקודשא בריך הוא על פלהו.

[תיקוני זוהר - דף קלד ע"ב]

פתח אליהו ואמר, רבון עלמא יהא רעוא דילך דאימא מלין בארע מישור פדקא יאות, פלהו במדה במשקל בשעור קומה דשכנתך. פתח ואמר, (שיר ז ח) זאת קומתך דמתה לתמר ושדיך לאשכלות, מאי לתמר, אלא להחוא דאתמר ביה (תהלים צב יד) צדיק פתמר יפרח, כפת תמרים, קומתך ודאי דמיא ללולב דלית ביה קצוץ ופרוד, ולא למגנא אוקמוהו מארי מתניתין נפרצו עליו פסול, לולב איהו דומה לשדרה דגופא, דאיהו ו', קומה דכלא, ואיהו שית בחושבון, וחמש ענפין מתפשטין מניה, ואיהו גופא (דף קלד ע"ב) דאילנא באמצעיתא, וחמש ענפין אינון תרין מהאי סטרא, ותלת מהאי סטרא, ועלייהו אתמר (ויקרא כג מ) וענף עץ עבות וערבי נחל, ענף לשמאלא, עבות לימינא, עץ באמצעיתא, ערבי נחל תרין, עבות תלת, וכלהו חמש, ואינון לקבל תרין שוקין וברית, ותרין דרועין, אתרוג לב באמצעיתא, עקרא דאילנא וענפוי, ואיהו איבא דאילנא, וביה איהו עץ פרי עושה פרי למינו.

צואר על פלהו אימא עלאה, מוחא אבא, וביה נביעו דאילנא, דמקורא דיליה אתקרי אין סוף, עלין דאילנא אינון קווצותיו, עלייהו אתמר (שיר ז ו) ראשך עליך כפרמל, פלהו ירוקין, דהכי צריכא שערא דאתתא דאיהי בריתא דמלכא למהוי ירוק כשבעה מיני דתבא, ואתרוג איהי ירוקא, ואסתר מתמן הות ירקרוקת.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

דאילנא, משמשין דיליה דאינון שופטים ושוטרים, אינון מ"ב תיבין מן ואהבת עד והיה, גופא (נ"א נופא) דאילנא ממנון ושליחאן דיליה, חמשין תיבין דאינון מן ושמתם את עד ויאמר.

שבעה שמהן דרישא דסלקין למ"ב, אינון אבגיתין וכו', רקייעא קדמאה אבגיתין, ונקודה דיליה יהוה, דנפקין מאלין ראשי תיבין בראשית ברא אלהים את, ואית תמן תמניא מבויעין, דנפקין מצנורא חדא, דאיהו רקייע, ואינון תמניא נצוצין, ורקייע תניינא קרע שטן, ונקודה דלהון ויאמר אלהים יהי רקייע ודא יהוה, תליתאה נגדיכש נקודה דיליה ויאמר אלהים יקוו המים, ודא יהוה, רביעאה בט"ד צת"ג, נקודה דיליה ויאמר אלהים יהי מארת, ודא יהוה, חמשאה חק"ב טנ"ע, ונקודה דיליה ויאמר אלהים ישרצו המים, ודא יהוה, שתיתאה יגל פוק, נקודה דיליה ויאמר אלהים תוצא הארץ, ודא נקודה יהוה, שק"ו צי"ת, דא נקודה שביעאה כליל ביומא שתיתאה, ויאמר אלהים הנה נתתי, ודא יהוה.

תא חזי אית שמהן דאורייתא דנפקין מרישי תיבין דכל פסוקא ופסוקא דאורייתא, ואית שמהן דנפקין מסוף תיבין, ואית דנפקין מאמצעיתא, ורזא דמלה (נ"א דכלא) (ישעיה מד ו) אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהים, ואית שמהן דנפקין מתרין אתוון כל חד וחד, ואית מתלת תלת, ואית מארבע, ואית מחמש, עד עשרה, אינון מעשר ספיראן תליין, מתרין עשר אינון תליין מפתר עלאה, כגון יואחצ"צבירון, בהאי שמה תמן אח, תמן ציץ, תמן אביר, תמן ירון, דא שמה דתליא מכתרא עלאה, כל שמה דאיהו מתרין עשר אתוון, איהו ברזא דאל"ף, דאיהו פל"א, ועליה אתמר (תהלים קלט יד) אודף על פי נוראות נפלאותי נפלאים מעשיך, ותרין עשר שמהן אנון אחצבניהירו"ן, (ס"א יואחצבצבירו"ן), (ס"א אהצבצבניהירו"ן), (נ"א אהה נצב הרירו"ן), כל חד מתרין עשר אתוון, ואינון ממנון על תרין עשר צנורין, דנפקין ממקור עלאה דלית ליה סוף, ואינון מסטרא דארץ אנפין דאיהו וא"ו, ואינון ה"א ה"א, יו"ד איהו כ' פתר ברישא דא' (נ"א דא) דאיהו ארץ אפים, דאיהו וא"ו, א' איהי אורייתא, דאיהי אתייהבת בתרין לוחין דאינון ו' ו', ואית פתרא דזעיר אנפין דאתמר ביה (איוב לו ב) פתר לי זעיר ואחור, וכמה פתרין אינון, פתר תורה וכתר פהונה וכתר מלכות.

מאי אית בין פתר לעטרת, אלא כתר איהו מסטרא דא', דאיהו בדיוקנא דאת יו"ד, דסליק כ', ודא א' מן אהי"ה, דאיהו פתר דארץ אנפין, א' מן אדנ"י פתר דזעיר אנפין, י' מן יהו"ה איהי עטרה על ספר תורה דאיהו ו', ואית י' לתתא ואיהי י' מן אדנ"י, דאיהי עטרה ברישא דכל צדיק, לית ספירה דלא אית לה עטרה על רישא וכתר, ועטרה דאיהי י' איהי עטרה דברית מילה, דסליק למאה, עשר זמנין

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

עֶשֶׂר מֵאָה, וְאִיהִי עַל כָּל פְּקוּדָא וּפְקוּדָא, וְכִמְהָ עֲלוֹת אֵינּוֹן עַל עֲלוֹת דְּסֻלְקִין עַל כָּל בְּרַכָּאן וּפְקוּדִין.

[תיקוני זוהר - דף קלה ע"ב]

וְכָל סְפִירָן סֻלְקִין כָּל חַד וְחַד לְמֵאָה בְּאֵת י', וּבְאֵת א' סֻלְקִין לְעֶשְׂרֵת אֲלָפִים, וְאִית לְעֵילָא מְנִייהוּ הֵהוּא דְאַתְקְרִי עֲלֵת עַל כָּל הָעֲלוֹת, דְּסֻלְקִין עַל כָּל עֲלָאִין, וְלִית מָאן דְּסֻלְקִין עֲלֵיהָ, וְכִמְהָ אֲתוּוֹן אִית בְּאוּרֵייתָא מְעוּשְׁרִים וּמְכוּתְרִים, וּמְאֲלִין עֲלָאִין נְחִתִין בְּרַכָּאן וּמְבוּעִין לְכָל סְפִירָה וּסְפִירָה (דף קלה ע"ב) דְּאֵינּוֹן י"א, עַל כָּל סְפִירָה וּסְפִירָה, וְאֵינּוֹן י"א מִן (דברים ו ד) ? הָוָה אֵל לְהֵינּוּ ? הָוָה אֵל חֵד, בְּא' אֲתֻקְרִי א"ל עֲלִינּוּ, בִּי יְהו"ה, וְכֵן בְּא' אֲתֻקְרִי אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵי אֱלֹהִים אֲדִנִּי וְהָא אוּקְמוּהָ. וְעוּד כְּתֵר עֲלָאָה אָף עַל גַּב דְּאִיהוּ אוּר קְדֻמוֹן אוּר צַח וְאוּר מְצוּחָצַח, אִיהוּ אוּכְמָ קְדָם עֲלֵת הָעֲלוֹת, וְכָל חֲיִילִין דְּתִלְיִין מְנִיָּה אֲתֻמַּר בְּהוֹן (שיר ה יא) קוּצוּתִיו תִּלְתְּלִים שְׁחוּרוֹת כְּעוּרָב, לִית נְהוּרָא קִימָא קָמִי נְהוּרִיָּה, דְּכִלְהוּ נְהוּרִין אֲתַחְשַׁכָּאן קָמִיָּה.

תָּא חֲזִי כְּמָה עֲלוֹת סְתִימִין, דְּאֵינּוֹן מְתִלְבְּשִׁין וְאֵינּוֹן מוֹרְכָבִין בְּסְפִירָן, וּסְפִירָן מוֹרְכָבָה לְגַבִּייהוּ, דְּאֵינּוֹן טְמִירִין מִמְחֻשְׁבוֹת בְּנֵי אָדָם, וְעֲלִייהוּ אֲתֻמַּר (קהלת ח ח) כִּי גְבַהּ מֵעַל גְּבַהּ שְׁמֵר וּגְבַהִים עֲלִיהֶם, נְהוּרִין מְצוּחָצַחִין אֲלִין עַל אֲלִין, וְאֲלִין דְּמִקְבְּלִין אֵינּוֹן כְּחֻשׁוֹכִין מְאֲחַרְבִּין דְּעֲלִייהוּ דְּמִקְבְּלִין מְנִיָּהוּ, וְעֲלֵת עַל כָּל הָעֲלוֹת, לִית נְהוּרָא קִימָא קָמִיָּה, כָּל נְהוּרִין מְצוּחָצַחִין מְתַחְשַׁכָּאן קָמִיָּה.

וְכָל נְהוּרִין דְּאֵינּוֹן לְעֵילָא מְנְהוּרִין אֵינּוֹן כְּתִרִין עַל רִישֵׁייהוּ, וְרוּא דְּמִלָּה אֲלֵף ה"א יו"ד ה"א, דָּא רוּא דְּעֶשְׂרָה כְּתִרִין דְּאֵינּוֹן מוֹרְכָבִין עַל עֶשֶׂר סְפִירָן, וְדָא אִיהוּ כִּי גְבַהּ מֵעַל גְּבַהּ שְׁמֵר, וּגְבַהִים עֲלִיהֶם יו"ד ה"א וְא"ו ה"א, יו"ד ה"י וְא"ו ה"י, אֲלִין עַל אֲלִין, עֶשֶׂר נְהוּרִין בְּעֶשֶׂר, הֵדָא הוּא דְּכְתִיב (במדבר ז) עֶשְׂרָה עֶשְׂרָה הַכֶּף בְּשֻׁקֵל הַקֹּדֶשׁ, לְעֵילָא עַל כָּל הָעֲלוֹת דְּרֻכִיב עַל כָּלָא וְשְׁלִיט עַל כָּלָא, וְכִלְהוּ שְׁמֵהֶן אֵינּוֹן מוֹרְכָבָה דִּילֵיהָ, וְלִית דְּרֻכִיב עֲלֵיהָ, דְּלִית לְעֵילָא מְנִיָּה, וּבְגִין דָּא אֲתֻקְרִי עֲלֵת עַל כָּל עֲלָאִין.

וְשְׁמֵהֶן אֲלִין אֵינּוֹן צְנוּרִין, וְשְׁמֵהֶן דְּעֲלִייהוּ מְבוּעִין דְּנְחִתִין לְצְנוּרִין, וְכָל צְנוּרִין אֵינּוֹן כְּאֲבָרִין דְּשְׁעוּר קוּמָה, דְּאֲזֻלִין בְּשְׁעוּר וּבְמִדָּה וּבְתֻקְלָא, הֵדָא הוּא דְּכְתִיב (איוב כח כה) וּמִים תִּכֵּן בְּמִדָּה, וְהָא אוּקְמוּהָ כָּל חַד אִיהוּ מְקַבֵּל כְּפִי שְׁעוּרִיָּה, וְכְפִי מִדָּה דִּילֵיהָ, וְאִית נְבִיעוּ לְעֵילָא דְּלִית לֵיהָ מִדָּה וְשְׁעוּר וּמְשַׁקֵּל, וְהָא אוּקְמוּהָ, (ויקרא יט לה) לֹא תַעֲשׂוּ עוֹל בְּמִשְׁפָּט בְּמִדָּה בְּמִשְׁקָל וּבְמִשׁוּרָה, בְּמִדָּה בְּחֻמֶשׁ תִּקְוִנִין דְּהוּ עֲלָאָה, בְּמִשְׁקָל דָּא ו', בְּמִשׁוּרָה דָּא ה', מְשַׁפֵּט דְּכִלְא דָּא י', הֵדָא הוּא דְּכְתִיב (ישעיה ה טז) וַיִּגְבַּהּ יְהו"ה צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט, דְּאִיהוּ גְבַהּ מֵעַל גְּבַהּ שְׁמֵר.

זוהר היומי" - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

חמש זמנין כגוונא דא אאאא וסימנך (שמות כח יח) פתוחי חותם. אמר ליה רבי אלעזר, והא הכא שור"ק בנקודה חדא בפתוחי חותם, והכא בתלת נקודין באתריה, אמר ליה, באתר דאית ו' איהו שור"ק בנקודה חדא, באתר דלית ו' איהו שור"ק בתלת נקודין באתריה, עלאה ואמצעיתא ותתאה.

חמש נקודין אינון אלהי"ם, כגוונא דא אאאא, תמניא נצוצין אינון תמניא יודי"ן דסלקין תמנין, רקיע דאיהו דיקנא דו' דאיהו רמיזא בקמ"ץ, הא פ"ו כחשבן אלהי"ם, ואלין נקודין עלייהו אתמר פתוחי חותם, פתוחי דאימא עלאה, דאיהי חותם, כלהון פתוחין בה וכלהו מצויירין בה ומתגלפאן בה, ואיהי חותם דכלהו, תשע נקודין אינון גליפין בה, תמניא ניצוצות ורקיע, ואיהו עשירית לון, תשע נקודין עד צדיק, ואיהי חותם דכלהון, כמה דאת אמר וצאצאיו חתם באות ברית קדש, והני אינון תשע מתתא לעילא, ואימא עלאה חותם דכלהו, פתר על כלהו, ובה נהרין כמרגלאן דנהרין בכתרא.

ומסטר דאלין נקודין אתקריאת שכניתא שיחה דכלא, שיחה דמלאכי השרת, שיחת דקלים, שיחת הרוחות, שיחת עופין, שיחת כל ברין דעלמא, אלהי"ם בלא נקודין אתקרי אלם, ודא רזא דמלה (שם ד יא) או מי ישום אלם, או מי, מ"י ודאי, אימא עלאה, מאן שוי אלם לאימא עלאה, עלת העלות דחילא דכלא בידיה.

[תיקוני זוהר - דף קלו ע"א]

דבר (דף קלו ע"א) אחר זה ספר תולדות אדם, זה ספר, דהא כמה ספרין אינון, ספרא דרב המנונא סבא, ספרא דחנוך, ספרא דרבי פרוספדאי, תא חזי, יומא חד אערענא באתר דרבי פרוספדאי, אנא וחברייא, ותקינת לן אמיה דרבי פרוספדאי מנרתא בשבעה בוצינין, ואפקת ספרא דרבי פרוספדאי, כי הוּו קראן בספרא דא הכי הוּו נחתין חילא דמלאכיא לסחרא לון, כבני נשא דמתקבצין לחופה במזמוטי חתן וכלה, וקודשא בריך הוא הוּו נחית בכל משריין דיליה, למשמע מלין מההוא ספרא, ואבוי דרבי פרוספדאי הוּו נחית ליה קודשא בריך הוא עמיה, למשמע מלין דבריה רבי פרוספדאי, וליליא דא ליל דשבועות הוּו, והכי הוּו חדי קודשא בריך הוא באלין מלין פיומא דאתייהבת אורייתא בטורא דסיני.

ליליא חדא אזדמן לן למהוי אושפיזין בבית אמיה דרבי פרוספדאי, ותקינת לן פתורא ומנרתא, והוּו רבי פרוספדאי אתכנש לההוא עלמא, אמרת אמיה רבנן, והא לא הויתון שריין לפתורא דא בלא אורייתא, מאי אשתני זמנא דא משאר זמנין, אימנא לחבריא נפתח במילי דאורייתא, דלא ייתי תקלה להאי עניא על ידנא, דאם ידעת דברה איהו מת, ייתי תקלה על ידנא ותמות קדם זמנה, אפתח באורייתא.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

[תיקוני זוהר - דף קלו ע"ב]

פְּתַח וְאָמַר, בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים דָּא נִשְׁמַתָּא, כַּד נִפְיָק מִמְעֵי אַמְיָה אֲתַמַּר בְּהַ
(בראשית א ב) וְהָאָרֶץ הָיְתָה תְהוֹ וּבְהוֹ וְחֹשֶׁךְ עַל פְּנֵי תְהוֹם, דְּנִפְיָק עֵינְוֵי סְתִימִין,
אֲפַתַּח עֵינְוֵי מִיד (שם ג) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי אוֹר, בְּתַר דְּאֲתַכְנִישׁ מֵהָאֵי
עֲלָמָא נִשְׁמַתִּיה, מַה כְּתִיב בֵּיה (שם א ט) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקְוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם
אֶל מְקוֹם אֶחָד וְתִרְאֶה הַיְבֻשָּׁה, כִּיּוֹן דְּאֲסַתְלַקַּת נִשְׁמַתָּא מִנְיָה גּוּפָא אֲשַׁתְּאַרַת (דף
קלו ע"ב) יְבֻשָׁה, אֲמַרַת לֹון, רַבָּן, מְלִין אֲלִין לָאו אֵינֹן אֲלָא מֵהָהוּא עֲלָמָא, אֲזִלַּת
לְהָהוּא שְׂרָגָא דְהוּה לָהּ סִימְנָא בֵּיה, דְּכַד רַבִּי פְרוּסְפָדָי הוּה חֵי הוּה שְׂרָגָא
מִתְנַעֲנַעָא וְנִהָרָא בְכַמְהָ נְהוּרִין מְרַקְמֹן, חֲזַתָּה לְנִהוּרָא דְאֲתַחֲשַׁכְתָּ, מִיד אֲמַרַת, רַבָּן
רַבָּן, אֲבִדְהָ קָא אֲתַאבִּידַת לִי, וְאַנָּא בְּעֵינָא לְמִיזַל לְפִשְׁפִּשָׁא בְּגִינָה, אֲמַרוּ וְדָאֵי
הָא אֲשַׁתְּמוּדְעָאֵת לָהּ, אֲזִלוּ לְאַרְחִיּוּהוּ, וְאִיְהִי נִפְקַת לְפָרְשַׁת אוֹרְחִין, וְאֲשַׁכַּחַת יוֹנָה
נּוֹקְבָא, אֲמַרַת לָהּ יוֹנָה יוֹנָה אַנְתְּ דְהוּת שְׁלִיחָא מֵהִימְנָא לְמַאֲרָה, הֲדָא הוּא דְכְתִיב
(שם ח ח) וַיִּשְׁלַח אֶת הַיּוֹנָה מֵאֲתוֹ, וְאֲתַמַּר בְּךָ (שם יא) וַתֵּשֶׁב אֵלָיו הַיּוֹנָה לְעֵת עָרֵב,
תָּבַת לִיה בְּשְׁלִיחוֹתָהּ, בְּאוּמָאָה עֲלַךְ בְּהֵיחָא יוֹנָה קְדִישָׁא, דְתִיזִיל בְּשְׁלִיחוֹת דִּילִי,
וְתַדַּע אֵי בְרִי חֵי אוּ מַת, מִיד לְעֵידֵן רַמְשָׁא חֲזַרָה בְּשְׁלִיחוֹתָהּ, דְהֵכִי חֲזַרַת לְנַח לְעֵת
עָרֵב, הֲדָא הוּא דְכְתִיב וַתָּבֵא אֵלָיו הַיּוֹנָה לְעֵת עָרֵב, וְהוּת מְמַרְטַת גְּדַפְהָא, וְחַפְרַת
כּוּכָא, מִיד יִהְיֵת קְלָא וְאֲתַכְנִישַׁת לְהָהוּא עֲלָמָא.

לְבַתַּר דְּהוּוּ אֲזִלִין בְּאַרְחָא רַבִּי שְׁמַעוֹן וְחַבְרוּי, שְׁאִילוּ לִיה, אַמְאֵי כַּד נִפְיָק יְנוֹקָא
מִמְעֵי אַמְיָה אִיְהוּ עֵינְוֵי סְתִימִין, אֲמַר לֹון וְדָאֵי דָּא אִיְהוּ רְזָא (שם כו א) וְתַכְהֹן
עֵינְוֵי מְרָאוֹת, בְּאֲלִין מְרָאוֹת דְּאֲחֻזִּיאוּ לִיה בְּמְעֵי אַמְיָה כְּמַה נְהוּרִין, כְּמַה דְחַמָּא
יְחֻזְקָאֵל בְּמִרְכָּבָה, לְכָל יְנוֹקָא אֲחֻזִּין לִיה כְּפּוּם דְרַגְיָה, אֲחֻזִּין לִיה מֵאֲתַר דְּאִיְהוּ
נִשְׁמַתִּיה, דָּאֵי יִשְׁתַּדַּל בְּאוּרִייתָא וּבְפַקוּדִין, דִּינְהִיר הָהוּא אֲתַר דְּאֲתַנְטִילַת נִשְׁמַתִּיה,
בְּכַמְהָ נִשְׁמַתִּין.

[תיקוני זוהר - דף קלו ע"א]

וְאִיךְ נַחְתִּין בְּגִינָה כְּמַה מְרַכְבוֹת, וְאוּלְפִין לִיה כָּל אוּרִייתָא, וְאֵי אֲשַׁתְּדַל בְּהַ
אֲדַכִּיר לִיה כָּל מַה דְּהוּוּ אוּלְפִין לִיה בְּמְעֵי אַמְיָה, לְבַתַּר אֲחֻזִּין לִיה גִּיהָנָם, דָּאֵם
עָבַר עַל פְּקוּדֵי אוּרִייתָא מֵהוּ עוֹנְשָׁא דִילִיה, כְּמַה דְּאֲחֻזִּיאוּ לִיה אַגְרִיָה, לְבַתַּר
דְּנִפְיָק מִמְעֵי אַמְיָה סְתִימִים (דף קלו ע"א) עֵינְוֵי מְכָל אֵינֹן נְהוּרִין, כְּמַה דְּאֲתַמַּר
וְתַכְהֹן עֵינְוֵי מְרָאוֹת, וְאֲלִין תְהוֹ וּבְהוֹ, הֲדָא הוּא דְכְתִיב וְהָאָרֶץ הָיְתָה תְהוֹ וּבְהוֹ
וְחֹשֶׁךְ וְכוּ, וְהֵכִי אִיְהוּ מֵאֵן דְּלָא אֲשַׁתְּדַל בְּאוּרִייתָא, עֵינְוֵי סְתִימִים מֵעֲלָמָא דְאֲתִי,
בְּתַר דְּאֲשַׁתְּדַל בְּאוּרִייתָא, מִיד וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי אוֹר, דְּנִהָרִין לִיה
בְּנִהוּרָא דְהָהוּא עֲלָמָא, מִיד דְּאֲזִיל לְהָהוּא עֲלָמָא, מִיד יִקְוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל
מְקוֹם אֶחָד, אֲתַכְנִישַׁת נִשְׁמַתָּא לְאַתַּר חַד, הֲדָא הוּא דְכְתִיב (קהלת יב ז) וְהָרוּחַ תָּשׁוּב

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אל האלהים אשר נתנה, וגופא אשתאר יבשה, הדא הוא דכתיב ותראה היבשה, לבתר דאתפנשת נשמתיה, קודשא בריך הוא יימא לשכינתא, תוצא הארץ נפש חיה למינה, מאן חיה אלין חיות הקדש, ונהרין ליה, דנחתין ליה לקבלא ליה, הדא הוא דכתיב (תהלים צא יב) על פנים ישאונך וכו'.

ועוד תוצא הארץ נפש חיה לקבלא ליה, למינה דא בת זוגיה דאתייהיבת ליה בהוא עלמא, בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה, כמה חיילין ומשריין ליקריה, ולבתר אפיק ליה אילנין ועשבין בגנתא דעדן, הדא הוא דכתיב ויאמר אלהים תדשא הארץ וכו', כל מה דאתברי בשית ימי בראשית פלהו מזומן ליה בהוא עלמא, בגן עדן עלאה ותתאה.

[תיקוני זוהר - דף קלו ע"ב]

דבר אחר זה ספר תולדות אדם, דא ספרא דחנוך נער, דעליה אתמר (בראשית ה כב) ויתהלך חנוך את האלהים ואיננו כי לקח אותו אלהים, ואמאי קארי ליה תולדות אדם, אלא הכא רזא דגלגולא, תולדות אדם אתקרי, דמניה נפק, ואיהו הוה תולדה דיליה, ואמאי אתקרי נער, אלא הכא רזא (איוב לג כה) ישוב לימי עלומיו, כמה דהוה בקדמיתא לעילא, ולבתר נחית בהוא דאתמר ביה (בראשית לו ב) והוא נער את בני בלהה ואת בני זלפה נשי אביו, ויבא יוסף את דבתם רעה, מאי דבתם רעה אלא דהוה מגזעא (דף קלו ע"ב) דאלין דאמרו (תהלים ח ה) מה אנוש כי תזכרנו וכן אדם כי תפקדנו ותחסרהו מעט מאלהים, דיהבת ליה כל גנוי שמיא, וכל מפתחן דיליה בידיה, ואשליטיה בכל דיליה, כגוונא דמלכא דאמר ליוסף (בראשית מא מ) רק הכסא אגדל ממך.

אמר ליה והא עז"א ועזא"ל הוה אלין, אמר ליה והא אחרנין הוה מתפנשין עמיה, אמר ליה רבי אלעזר והא קודשא בריך הוא עד דאתיעץ בחיילין דיליה לא הוה עביד לאדם, דאמר נעשה אדם, אמר ליה לאולפא דרף ארץ לבני נשא, דנטיל רברבא עצה מדזעיר מניה, ולא עוד אלא רזא אחרא אית הכא, למלכא דהוה ליה שליחא מהימנא, והוה בעי למיהב ליה אגריה, אמר לחיילוי אנא בעינא לשלטאה האי שליחא דילי עליכו, בגין דהוא מהימנא, אי אית מאן דידע ביה מלה אחרא יימא, בזמנא דלא אשכח מקטרגא עליה, אמר נעשה אדם.

ותו נעשה אדם, בעינא אדם דיעביד פקודי אורייתא, וישתדל באורייתא, לעבדה ולשמרה, ויהא ליה אגרא טבא, ושולטנו עליכו, ודא איהו (ישעיה ס כא) נצר מטעי מעשה ידי להתפאר, דהא מלאכי עלאי אף על גב דאינון גבורי כח עושי דברו, לא עבדי גבורה בפולחנא דקודשא בריך הוא, דאינון פלחין בהכרח,

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ולית לון ערובא דבשרא ויצרא בישא, ובגין דא נעשה אדם, וישלוט בכו, הדא הוא דכתיב (בראשית א כו) וירדו בדגת הים ובעוף השמים וגומר.

ותו נעשה אדם אנא יחיב ביה נשמתא, דכתיב בצלמינו, וכתיב (תהלים לט ז) אף בצלם יתהלך איש, ואתון יהבו ביה רוחא ונפשא, וארעא ארבע יסודין, וידמה לכלא עלאין ותתאין, ומה דרעינא דלהוי שליט וממנא עלייכו, אצדיקו דינא דילי, ויהא ברעו דלכון, דאנא אשרי שמי עליה, וחותרמא דילי בידיה, דאיהו חותם הברית, מלאכיא דסטרא ימינא ברכו ליה, ואמרו נעשה ונשמע, הדא הוא דכתיב (שם קג כ) ברכו יהוה מלאכיו גברי כח עשי דברו לשמע בקול דברו, ודא מטטרוין, לקבליה יוסף לתתא, והו אחרנין דהו שנאין ליה ואמרו (שם ח ה) מה אנוש פי תזכרנו, ובגין דא ויבא יוסף את דבתם רעה, וישנאו אתו ולא יכלו דברו לשלום, ולא דאינון אלין עזא ועזאל, אלא אינון אחרנין דאתכנשו (ס"א דאתכללו) עמהון.

דבר אחר זה ספר תולדות אדם, אמר רבי שמעון, זה ספר דא צדיק חי עלמין, דאיהו אפיק תולדין, זה ספר ודאי ולא אחרא, ואינון תולדות אדם, ההוא דאתמר ביה (ישעיה מד ג) כתפארת אדם לשבת בית, מאן בית דיליה, דא שכנתא, ורעיא מהימנא אנת הוא פדיוקניה, ולך חילא לאסתכלא בדיוקנין דבני נשא, בציורין דההוא דאתמר ביה (בראשית ה א) בדמות אלהים ברא אותו, דכל ציורין דבני נשא אינון רשימין בכרסיא, ובגין דכל פרסיא ומרפבתא דאנת זקיקא, אנת אית לך חילא לאסתכלא, בגין כך ואתה תחזה מכל העם וגומר.

(אמר המגיה זה מצאתי בס"א וטוב לשומו כאן) דבר אחר (בראשית ה א) זה ספר תולדות אדם וכו', זה תרין עשר אנפין, דאתמר בהון (יחזקאל א י) ופני אריה אל הימין לארבעתם, ופני שור וגומר, ופני נשר וגומר, ביום ברא אלהים אדם חיה רביעאה, וצריף לאסתכלא בהון, באנפין בארבע גוונין דנהרין בהון ארבע חיות, דאתמר בהון (דברים ה ד) פנים בפנים דבר יהוה עמכם, ובמשה נאמר (שמות לג יא) ודבר יהוה אל משה פנים אל פנים, בתר דאהדרו לאחורא, קודשא בריך הוא הדר לון אחרוי, ודא איהו (שם כג) וראית את אחרי ופני לא יראו, ואלין אינון פנים דנראין ופנים דאינון נראין. אנפין חורין בענוה, אינון אנשי חיל, אנפין סומקין בבשת, דאית לון כסופא מן שמיא, אינון יראי אלהים, אנפין ירוקין באורייתא, אינון אנשי אמת, אנפין אוכמין במצוה, דאיהי תפלה דיד, ותפלין במשכא אוכמא, אינון שנאי בצע, אבל אנפין בלא ענוה ובלא בשת ובלא תורה ומצוה, אינון תהו ובהו וחשך ורוח, דאתמר בהון (בראשית א ב) והארץ היתה תהו ובהו וכו', דאינון אחרין עלמא לתהו ובהו, אנשי חיל מזרעא דאברהם, דביה שכנתא תתאה, יראי אלהים מזרעא דיצחק, דביה שכנתא עלאה, דהיא אוצרא לחכמה, אנשי אמת מזרעא דיעקב דאתמר ביה (מייכה ז) תתן אמת ליעקב, וביה ו' דאיהו תפארת, שנאי בצע מסטרא דדוד דאיהו רגלא רביעאה וביה י', דאתמר ביה בגינה (שמואל א יז יד) ודוד הוא הקטן, האי איהו שמא ההו", ובגוונא אחרא אתפריש לזמנין הוה", שכנתא עלאה ותתאה, עמודא דאמצעיתא בינייהו, ובגוונא אחרא יהוה מסטרא

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

(דמשה) דמטטרוין, גוונין מתהפכין לשית סרי בשכינתא כד איהי צריכא לתתאין, ודא איהו דאמר מוארי מתניתין, דבר נש דצריך לבריות אנפוי משתנין כפרום, דאתהפך לכמה גוונים, ואית הפוכא דגוונים לטב דנהרין בנהורא, ואינון מרקמן מכמה גוונין, וכל האי בגופא, כגוונא (דגינתא) דעדן דאתברי בשמא דיהו"ה. כל גוונין וצירין דאלין גופין, ואינון כגוונא דנובלת אורה דלעילא גלגל חמה, ועלייהו אתמר פני משה כפני חמה ופני יהושע כפני לבנה, וכך דיוקנא אית ליה ארבע גוונין, דאית גוונא חורא סומקא ירוקא אוכמא, נימין אינון ככביא ומלאכיא וממנן דתליין מאנפין פחושפן נימין, וכלהו משמשי לאנפין. פומא (במדבר יב יח) פה אל פה אדבר בו ומראה ולא בחידות, פה איהו ברזא דכרובים, דאתמר בהון (שמות כה כ) והיו הכרובים פרשי כנפים למעלה, אלין שפון כד אתפתחו אתפתחו באדני" (יהו"ה), כמה דאת אמר (תהלים נא יז) אדני" שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך. ואמרו מארי מתניתין, כל הכורע כורע בברוך, וכל הזוקף זוקף בשם יהו"ה, כד איהו כורע כרובים סוככים בכנפיהם, ודא איהו סכוך דסוכה, דאיהו כ"ו ה"ס, וסימנא יהו"ה אדני", פרשי כנפים למעלה איהו רמ"ח, כל הזוקף זוקף בשם, בתרין שמהן דאינון אהי"ה יהו"ה, וסימנא י"א י"א, (דברים ו ד) יהו"ה אלהינו יהו"ה אחד, חכמה ובינה עלייהו אתמר והיו הכרובים פרשי כנפים למעלה, יהו"ה אחד עלייהו אתמר סככים בכנפיהם על הכפרת ואינון ו"ה. דבר אחר והיו הכרובים, אינון צורת אדם, דאיהו יו"ד ה"א וא"ו ה"א, פורשי כנפים למעלה י"ה, סככים בכנפיהם ו"ה, דאינון ארבע גופין, ועלייהו אתמר (שמות יט ד) ואשא אתכם על כנפי נשרים, וכרובים תרי שפון, על גס היו עומדים, דא לישנא, וישמע את הקול, קלא דנפיק מגרון, וידבר אליו דבור דפומא, וקלא ודבור תפארת ומלכות, ועשר אמות ארך הקרש, ועליה אתמר (מלאכי ב ו) תורת אמת היתה בפיהו, דא פומא היכל, ועליה אתמר אדני" שפתי תפתח. מלגאו מניה קדש הקדשים ודא לבא, כרובים כנפי ריאה, עלייהו אתמר והיו הכרובים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על הכפרת, דא כפרת הלב, דתמן (משלי כ טז) גר יהו"ה נשמת אדם, ופניהם איש אל אחיו תרין כליין. בלבא דאיהו קדש הקדשים אית תרי בתי, בחד סם חיים, ובחד סם מות דאיהי אש, כהנא רבא דעאל לקדש הקדשים, אם זכה סם חיים הוה נפקא מתמן ונהירא באנפוי, וקלא ודבור הוה נפיק מתמן מקודשא בריך הוא ושכינתיה, ואם לא זכה סם מות הוה נפיק מסטרא דשמאלא, והוה קטיל ליה, ומאי ניהו כהנא בגופא, אלא נשמה ורוח ונפש, אינון לקבל כהנים לויים וישראלים, תלת צלותין לקבל תלת קרבנין, ואינון מאכלין דקודשא בריך הוא ושכינתיה. אם הוה עאל בשכינתא דאיהי סם חיים, סם חיים הוה נפיק לקדמותיה, ואם לאו הא סם תמות לקבליה, דאיהי מרה אוכמא, ומינה ימות בר נש בעניות, ואיהי לסטרא שמאלא דלבא, ודא טחול. בני אהרן רוח ונפש, דאהרן איהו נשמה, תרין בנוי נצח והוד, אם יעלון קרבנא כדקא יאות, הא סם חיים, ואי לאו הא סם מות, דאיהי מרה, אש זרה אוקיד לון, דכתיב (ויקרא י א) ויקריבו לפני יהו"ה אש זרה וגומר, ותצא אש וגומר, אינון סליקו לה מאתרהא, ועאלו לה קמי מלכא דלבא, ולא הוה להו רשו למיעאל לתמן, בה קודשא בריך הוא נטיל דינא בהון. שפון עקימין, לית רשו לכהנא לקרבא בהון קרבנא, דעאל קדם יהו"ה, דעלייהו אתמר (קהלת א טו) מעות לא יוכל לתקון וכו', וכן עיינין עקימין פטורין מן הראייה, דנחש עקלתון תמן, דאיהו נטיל בהורייהו, ופימא אטימא אתקרי טומטום, ואנדרוגינוס איהו דיוקנא דזכר ונקבה, כגוונא דא איהו בר נש דקליה ודבוריה כנוקבא, ומאן דאיהו חציו עבד וחציו בן חורין, חציו עבד דיצר הרע, וחציו בן חורין דיצר הטוב, כל אלין פטורין מן הראייה, בזמנא דנפקין מן גופא, נפשא

זוהר היומי" - לימוד כל ספר זוהר ותקונים במעגל השנה

דאיהי פגוונא דא, לית לה רשו לאסתכלא ולא תחזייה בשכינתא, קדמאה בשעת פטירתה מן גופא. פימא דאטימא בדבור, אבן דאיהו יצר הרע שליט עליה, ואתקרי טומטום, בגין דא פטור מן הראייה, דנשמטא ורוחא ונפשא בגין דא ייתון בגלגולא, עד דאתחזון שלמין לאתרייהו כמה דאתייהבו, כמה דאת אמר (קהלת יב ז) והרוח תשוב אל האלהים אשר נתנה, ומינה אוליפנא קל וחומר באחרנין דאינון נשמטא ונפשא, ולא עוד אלא דקרא אסחיד עלייהו (איוב לג כט) הן כל אלה יפעל א"ל פעמים שלש עם גבר. ומאן דיייתי בגלגולא זמנא קדמאה אם ייתי חוור, אתקיים ביה קרא (ישעיה א יח) אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו, ובמה יתידע בר נש דאיהו בגלגולא קדמאה, אם הוא קליה (דף קלח ע"א) כשברים או פתרועה, וגופיה ואנפוי חוורין, אם הוא קליה כשברים איהו מזמנא קדמאה, ואם קליה פתרועה איהו מזמנא תנינא, ואם גופיה ירוקא ואנפוי ירוקין וקליה תקיעה איהו מזמנא תליתאה, ואם הדר לגוניה, קליה כתקיעה וגופיה חוור ואנפוי חוורין, דא איהו כגוניה קדמאה, כמו דאוקמוהו בין דהחמיץ דחור לגוניה קדמאה, כגוונא דא בהפוכא לטב, וכן אנפוי סומקין וקליה כשברים, ואנפוי ירוקין וקליה פתרועה, הא אתתקו. ועוד אשפחנא, בר נש דכל ציורין דיליה בארץ מישר, שקילין בתקלא, ולזמנין שפון אינון עבים, ונפקין מתקונא דציורין ודיקנין אחרנין, או אינון ארוכין או אינון קצרים, תא חזי ואתה תחזה מפל העם, הכא אוקימנא למנדע תקונין אלין, אנשי חיל עיינין, יראי אלהים אודנין, הדא הוא דכתיב (חבקוק ג א) יהו"ה שמעתי שמעך יראתי, אנשי אמת חוטמא, שונאי בצע פומא, אם חוטמא לאו איהו בשוה עם תקונין אחרנין, דעיינין אריכין, ואנפין אריכין, ואודנין אריכין, ופומא אריכא, וחוטמא עבה, תמן אתגליא גלגולא דנפשא, ואם עיינין לא בשוה מאחרנין, תמן אתגליא גלגולא דנשמטא, ואם אודנין לא בשוה, תמן אתגליא גלגולא דרוחא, פומא בגין דאיהי כלא דכלא, אם לאו איהי בשוה, הא אתמר ביה (שמות כ ה) פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים, ואם על ארבע גלגולין לא אתתקנת, אתמר בהיאי שעתא (עמוס ב א) ועל ארבעה לא אשיבנו. וכל נשמתי דאתיין תלת זמנין ולא מתתקנין, אתקריאו פושעי ישראל ערב רב, אבל צדיקיא דבכל זמנא דיייתון מתתקנין, ייתון עד ארבעה, אפילו עד שתין דור, ודא איהו (קהלת א ד) דור הולך ודור בא, ודא נשמטא דאיהי משה רבינו, כלילא משתי רבוא, ושכינתא עלאה דאיהי נשמת חיים כד שריא במשה, אתחשב ליה כאלו אתא בשתי רבוא, ובגיניה אתמר אשה אחת ילדה ששים רבוא בכרס אחד. ואינון מרעין דבני נשא, דאתמר בהון (דברים כח ט) וחלים רעים, (משלי ג ח) רפאות תהי לשרך, כד אינון ברישא דצדיקיא, אבל כד אינון ברישא דרשיעיא, כנסת ישראל אמרת לגבייהו (שיר א ו) אל תראוני שאני שחרחרת, דאלין שריין לון לפתאה לבני נשא, כמה דהו מפתי לישראל בעגלא בשית שעתין, הדא הוא דכתיב (שמות לב א) וירא העם כי בשש משה, הא אוקמוה בשית שעתין עבדו ית עגלא, בין שש לשבע, אפרישו בין עמודא דאמצעייתא לשבע, דגופא ושכינתא, ובגין דא מגי קודשא בריך הוא לאפרשא לון משבע, הדא הוא דכתיב (שם יב טו) אך ביום הראשון, אך חלק בין שית לשבע, בגין דא אמרה כנסת ישראל (שיר א) ששופתני השמש, שש ופתני השמש, דאסתלק מגי ו' דאיהו השמש, דנהיר בשית תיבין דאינון (דברים ו ד) שמע ישראל יהו"ה אלהינו יהו"ה אחד, והא אתמר. (עד כאן ההג"ה מספרים אחרים).

[תיקוני זוהר - דף קלח ע"ב]

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ויחי (דף קלח ע"ב) אדם שלשים ומאת שנה ויולד בדמותו כצלמו ויקרא את שמו שת (בראשית ה ג), ש תלת חיוון דמרפבתא, ת איהי (משלי כ כח) נר יהו"ה נשמת אדם, דאתמר בה (יחזקאל א י) ודמות פניהם פני אדם, ודא איהו ויולד בדמותו כצלמו. ויהיו כל ימי אדם אשר חי תשע מאות שנה ושלשים שנה וימות, מאי וימות, אלא כל יומין דהוה חי הוה תשע מאות ותלתין שבין, ושאר שבין בתוספת הוה מית. ושבעין דחסרו מאלף, יתב לדוד משנוי, בגין דהוה עתיד לאשלמא לון ביה, והכא רזא דפורקנא.

עשר דרין הוה מאדם ועד נח, (בראשית ה כח) ויחי למך שתים ושמנים שנה ומאת שנה ויולד בן ויקרא את שמו נח, לאמר זה ינחמנו ממעשינו ומעצבון ידינו, ואמאי, דבקדמיתא הוה טרחין בגלגולין, עד דאתא נח דאיהו שבת, וביה נחו בלהו, וביה אתיישבו, ואפיק לון לעלם.

אמר רבי אלעזר אמאי הוה קדמאין חיינ יומין סגיאין, כגון אדם דאתמר ביה ויחי אדם תשע מאות שנה ושלשים שנה, ונח תשע מאות וחמשים שנה, וכן בלהו דרין עד נח הוה חיינ שבין סגיאין, ומאברהם (נ"א ומנח) ואילף הוה מתמעטין בשבין, אמר ליה ברי, רבוי שבין ואריכו דיומין אינון מאריף אנפין, ומעוטא דיומין ושבין מזעיר אנפין, ובגין דא באברהם אתמר אלה תולדות השמים והארץ בהפראם בה ועירא.

[תיקוני זוהר - דף קלט ע"א]

ברוך יהו"ה לעולם אמן ואמן. (דף קלט ע"א)

סדר הלימוד ליום כז אלול [יום 352 בשנה]

(אמר המגיה אלו התקונים מצאתי בספר אחר כתובים מאחד ועשרים תקונים ולהלאה, ולמען לא ימצא זה החבור נעדר מאלו המרגליות יקרות וטובות, גמרותי אומר לשים בעט ברזל ועופרת את שרשרות העבותות על המשבצות, ומצא מין את מינו ונעור).

תקונא תניינא [מהדורה תנינא]

(זהו תקון כ"ב וכ"ג)

בראשית ברא אלהים, בראשית בר"א תי"ש, דא אילו דיצחק. בראשית תמן א"ש לעולה דיצחק, ורזא דמלה (ועל אלין תלת גלגולין אתמר (שיר ז ב) מה יפו פעמך בנעלים בת נדיב, (רות ד ד) וזאת לפניך דא אימא עלאה עלמא דאתי, ד"א לגביה צריך חליצה, והדא הוא דכתיב (שמות ג ה) של נעליך וגומר, ואם לאו לית לון רשו לרווחא

בהאי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי - [דף 3838]

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

רמתאה (נ"א לרוחא דמיתא) לסלקא לעלמא דאתי, ובגין דאיהי יום הכפורים אסיר בנעילת הסנדל), (בראשית כב ז) הנה האש והעצים ואיה השם לעלה, נפק קלא ואמר משיית יומי בראשית אתברי לעקדה דיצחק.

בגין דלא אית קרבן דבטיל מותנא פעקדה דיצחק, דאתמר ביה (שם) ויעקוד את יצחק בנו, אתקשר מדת הדין (מלאך המות) ואתעקד לעילא, ולא הוה ליה רשו לקרבא לבי דינא רברבא דאיהו גבורה, לתבעא דינא, ועקדה דנא מועילה לגלותא, דהוה עתיד לאתקטלא משיית בן יוסף, וקלא נפיק מההוא זמנא (שם) אל תעש לו מאומה (שם יב), בגין דאתגברו רחמי על דינא, ורנא דמלה (תהלים צח א) הושיעה לו ימינו, ולבתר זרוע קדשו, דגבר ימינא על שמאלא.

כד אתגבר טפה דדכורא על טפה דנוקבא איהו בן, רחמי איהו ודאי, אבל כד אתגבר טפה דנוקבא על דכורא, בת איהי ודינא איהי, ורנא דמלה דכורא שליט על נוקבא גרים דשליט ימינא על שמאלא, ויפקון ישראל ברחמי ולא בדינא, ודא איהו (תהלים קיז ב) כי גבר עלינו חסדו, ורנא דמלה (ישעיה סו ז) בטרם יבא חבל לה והמליטה זכר.

ובשמא דקודשא בריך הוא, יהו"ה רחמי, אדנ"י דינא, כד שליט יהו"ה על אדנ"י יאהדונה"י רחמי איהו, וכד שליט אדנ"י על יהו"ה אידהנוי"ה דינא איהו, ורנא דמלה (שם מ י) אדנ"י אלהי"ם בחזק יבא, בתקיפו דדינא, ובדא עקדה דיצחק דאתעקד קמי אבוי, ומסר גרמיה למיתה בגין דישויב משיח וישראל דלא ימותון, ולא עוד אלא דאפילו אי ישראל להו עברין בגלותא, על שפיכות דמים וגלוי עריות ועבודה זרה, זכות אבהן יגן עליהון משרפה הרג וחנק, בגין דאברהם נתנסה בנורא, ויצחק בספינא, ויעקב בגלותא, זכות אבהן יהא מגין עליהון.

ועוד נסיונא דתלת אבהן מעידין, דלא עבר אדם דאיהו ישראל על תלת פקודין אלין, דמני לון (ליה) קודשא בריך הוא, הדא הוא דכתיב (בראשית ב טז) ויצו יהו"ה אלהי"ם על האדם, ויצו דא עבודה זרה, לאמר דא גלוי עריות, על האדם דא שפיכות דמים, דנשמתא דאדם עאלת בגלגולא דאברהם, ואם איהו עבד עבודה זרה, כד עאל בנורא הוה אתוקד, הדא הוא דכתיב (דברים ז כה) פסילי אלהיהם תשרפון באש.

[תיקוני זוהר - דף קלט ע"ב]

דאש אית ליה תלת גוונין, חוור וירוק ואוכם, ורביעאה תכלת, ואינון דבקין בגחלת דאיהו סומקא הא חמשה, כחשבון ה (חמש) דאיהי אמונה דקודשא בריך הוא דאיהו ו', דאתלבש בחמש גוונין ונהיר בהון, וביה סלקין גוונין דאינון פלילין בה, והיא סליקת בהון לגבי ו', הדא הוא דכתיב (ויקרא ו ב) היא העולה, וכד סלקין

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

תְּרִין דְּאִינוּן ו' ה' בְּקֶרְבְּנָא, נְחַתִּין תְּרִין מְלַעֲיָא דְּאִינוּן י"ה, (דף קלט ע"ב) וּמִתְקַרְבִּין אַתּוּן וּמִתִּיחַדִּין וּמִתְקַשְׁרִין דָּא בְּדָא, וְדָא אִיהוּ רְזָא דְּקֶרְבְּנָא.

וְרְזָא דְּמַלְהָ (בראשית כח יב) וְהִנֵּה מְלֹאכֵי אֱלֹהִים עֲלִים וְיַדְדִים בּוֹ, סְלִקִין תְּרִין בְּאִשָּׁא, וְנַחַתִּין תְּרִין. וְאַשְׁתַּזַּב אַבְרָהָם בְּשֵׁמָא דִּיהו"ה, דְּאָף עַל גַּב דְּאִית אַרְבַּע מְלֹאכֵים דְּאִינוּן מִמֶּנּוּ דְּשֵׁמָא קִדְיָשָׁא, לָא בְּעֵי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַשְׁתַּדְּלָא בְּאַבְרָהָם לְשׁוּבָא לִיה אֱלָא אִיהוּ מִמֶּשׁ, בְּגִין דְּקִנֵּי עַל שְׁמִיה, וּבִיה אַתְּלָפֵן אָדָם הָרֵאשׁוֹן דְּאִיהוּ יִשְׂרָאֵל, דְּלָא עֵבֵר עַל וַיֵּצֵא דְּאִיהוּ עֲבוּדָה זָרָה, לְבַתָּר אַתְּלָבֵשׁ בְּיַצְחָק וְאַצְטְרִיף וְאָמַר (בראשית כב יב) אֵל תַּעֲשׂ לּוֹ מְאוּמָה, דִּהְהוּא דְּאַצְטְרִיף בִּיה לָא עֵבֵד מִדְּעַם, דְּלָא עֵבֵר עַל שְׁפִיכוֹת דְּמִים, וְכֵן יַעֲקֹב אַתְּגַלְגַּל בִּיה, כַּד נַחַת לְגַלּוּתָא דְּמִצְרַיִם (דחוצה לארץ) דְּדַחֵיל דְּלָא הוּא סְלִיק, בְּהִהוּא זְמַנָּא אָמַר לִיה קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (שם מו ג) אֵל תִּירָא מִרְדָּה מִצְרִימָה וְגוֹמֵר, אֲנִכִי אֲרִד עִמָּךְ מִצְרִימָה וְאַנְכִי אַעֲלֶךְ גַּם עִלָּה.

תקונא תליתאה [מהדורה תנינא]

(זהו תקון כ"ד)

בְּרֵאשִׁית תַּמָּן אַר"י דְּקֶרְבְּנָא, דִּהוּה נַחִית בְּקֶרְבְּנָא בְּדִיּוּקָנָא דְּאַרִי אָכִיל קֶרְבְּנִין, וְדָא אִיהוּ קְדָמָא לְחִיוּן דִּהוּו אָכְלִי קֶרְבְּנִין. אָמַר לִיה רַבִּי אֶלְעָזָר וְאַמַּאי הוּו נַחַתִּין חִיוּן לְמִיכַל קֶרְבְּנִין, אָמַר לִיה בְּרִי אַרְבַּע חִיוּן אִינוּן בְּכַרְסִיא, אַרְיָה שׁוּר נֶשֶׁר אָדָם, וּבְגוּפָא דְּבַר נֶשׁ אַרְבַּע יְסוּדֵי, דְּמִמֶּנּוּ עֲלִייהו אַרְבַּע חִיוּן, דְּנַפְשׁ כְּלִילָא בְּהוּן, וּבְגִין דָּא פְּרַנְסָה דְּנַפְשָׁא מְאַלִּין אַרְבַּע, כַּד חָאב בַּר נֶשׁ בְּאַרְבַּע יְסוּדֵי דִּלְיָה כְּאֵלוּ חָאב בְּנַפְשָׁא, הֵדָא הוּא דְּכְתִיב (במדבר ו יא) מֵאֲשֶׁר חָטָא עַל הַנַּפֶּשׁ, וּבְהִהוּא זְמַנָּא אַתְּפֵרֵשׁ מִיָּא מְאַשָּׁא וְרוּחָא מְעַפְרָא.

דְּמַעַפְרָא נְפִיקִין זְרַעִין דְּאִינוּן פְּרַנְסָה דְּאָדָם, וּמִמִּיָּא חִיוּן דְּאִינוּן פְּרַנְסָה דְּאַרִי, וּמְאַשָּׁא בְּעִירִין דְּאִינוּן פְּרַנְסָה דְּשׁוּר, וּמְרוּחָא עוֹפִין דְּאִינוּן פְּרַנְסָה דְּנֶשֶׁר, וְכַד חָב בְּהוּן אַתְּפֵרֵשׁן יְסוּדִין וְאִית בְּהוּן מַחְלֻקָת דְּאִיהוּ פְּרוּדָא, וְסְלִיק שֵׁם יְהו"ה מִנִּיהוּ, וְעָאֵל יֵצֵר הָרַע דְּאִיהוּ סְמַא"ל שְׁטָן, דִּיהו"ה לָא שְׂרִיא בְּפְרוּדָא, וְרְזָא דְּמַלְהָ (הושע י ב) חָלַק לְבָם עֵתָה יֹאשְׁמוּ, וּבְגִין דָּא צְרִיךְ קֶרְבְּנָא מְאַלִּין מִינֵין דְּחָב בְּהוּן, לְקֶרְבָּא בְּהוּן, אִינוּן אַרְבַּע יְסוּדִין דְּאִית בְּהוּן פְּרוּדָא, וּבְהִהוּא זְמַנָּא דְּמִתְקַרְבִּין יְסוּדִין דָּא לְגַבֵּי דָּא, מִיַּד נַחִית קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֲלִייהו וּבְרַח שְׁטָן, וְאִי לָא בְּרַח הָא אִשָּׁא דְּקֶרְבְּנָא אוּקִיד לִיה, הֵדָא הוּא דְּכְתִיב (ויקרא ו ה) וְהָאֵשׁ עַל הַמִּזְבֵּחַ תִּוקֵד בּוֹ.

וְרְזָא דְּקֶרְבְּנִין (איוב י יא) עוֹר וּבֶשֶׁר תִּלְבִּישְׁנִי וּבַעֲצָמוֹת וְגִידִים תְּסוּכְכְּנִי, עוֹר אִיהוּ לְבוּשָׁא דְּאָדָם, הֵדָא הוּא דְּכְתִיב (בראשית ג כא) וַיַּעַשׂ יְהו"ה אֱלֹהִים לְאָדָם

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ולאשתו פתנות עור וילבישם, אם זכה פתנות אור מרקמן מפקודין דעשה, דאגרא דלהון לעלמא דאתי דאיהו אור הגנוז לצדיקיא, ואם לא זכה משכא דחויא דכליל ארבע יסודין, דתמן רשימין פקודין דלא תעשה דעבר בר נש עליהו, ובגין דא אוקמוהו מארי מתניתין עונותיו של אדם חקוקים לו על עצמותיו, וקריבו דמשכא דאדם פקודין דעשה, דאינון קריבו דאתוון דשמא דקודשא בריהו הוא.

[תיקוני זוהר - דף קמ ע"א]

ועלייהו אתמר (ויקרא א ב) אדם כי יקריב מכם קרבן, מכם ודאי, לאפקא משכא דחויא דביה מרקמן פקודין דלא תעשה, ואדם דעבר עליהו אתמר ביה (תהלים קמד ד) אדם להבל דמה ימיו כצל עובר, (במדבר יט יד) אדם כי ימות באהל, פי ימות ודאי, ודא איהו קריבו דקרבנא דעשו יצר הרע, דאתמר ביה (בראשית כז לא) יקם אבי ויאכל מציד בנו. בשר איהו שבר מן שברים, ואיהו סומק, מסטרא דחיה דאיהו שור, בשר חי בשר טהור, ואית (דף קמ ע"א) אחרא דבשר בשדה טריפה דשריא ביה רוח הטומאה, מלאך המות דרכיב על קרנוי שור מועד בשר טמא.

עצם, אית עצם טמא ואית עצם טהור, ובשר דדכיו ועצם דדכיו, עליהו אתמר (בראשית ב כג) עצם מעצמי ובשר מבשרי, ועצם איהו אריה, גידים איהו נשר, נשר, נשרא דדכיו ונשרא דמסאבו, עצם ובשר וגידים עליהו שריא ברכה וקדושה ויחוד, דאינון כהן לוי וישראל, בעצם פד שריא ברכה ביה, מיד (יחזקאל לו ז) ותקרבו עצמות עצם אל עצמו, מתקרבין ומתקשרין דא בדא בקרבנא, ומיד נחית עליהו משחא ושריא עליהו ברכה, בשר שריא עליה קדושה, דאיהי מסטרא דלויים, הדא הוא דכתיב וקדשת את הלויים, מיד מתקרבין ערקין דדמא לגבי לבא, דברכאן מפהני אינון, הדא הוא דכתיב (במדבר ו כג) דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו. גידים מישראל, ואינון יחודא וקדושה וקשורה דגרמין ובשרא, וכד מתקשרין בתרווייהו אתקריאו יחוד ויחוד איהו בישראל, הדא הוא דכתיב (דברים ו ד) שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד.

משכא איהו דמות אדם מלכות, כל דיוקנין אתחזיין בה, ואיהי פלילא מבשרא וגידין וגרמין, ואיהי תמונת כל, ואיהי ברכה וקדושה ויחוד, כהנים ולויים וישראלים, דאינון קשרין בתלת אבהן, דאתמר בהון האבות הן הן המרפבה, בבשר פד מתקדשא, נחית עליה דם טהור, וגידים פד מתיחדין נחית עליהו רוחא קדישא, גרמין נחית עליהו מיין דדכיו, דא איהו רזא דקרבנין. דא רבי אלעזר וחדו חבריא ואמרו אילו לא אתינא להאי עלמא אלא למשמע דא דיי.

אמר רבי שמעון ברי, ועוד ברזא דקרבנין, לבא איהו מזבח דביה דם דקרבנין, ועל דא אתמר (שמות כ כד) וזבחת עליו, אם זכו אריה הוה נחית למיכל קרבנא, ואי

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

לא כלבא נחית, ובאן אתר בכבד, דתמן מרה גיהנם, דאיהי עלוקה דאית לה תרי בנות הב הב, כמה דאת אמר (משלי ל טו) לעלוקה וכו', וכלבא בהון צווח הב הב, ומרה איהי גיהנם, חרבא דמלאך המות דאית לה תרי פיות כגוונא דגיהנם, דאתמר בה (שם) לעלוקה שתי בנות הב הב, כגוונא דא אתמר בחרבא (שם ה ד) ואחריתה מרה כלענה חדה פחרב פיות.

וכבד איהו סמאל, מרה סם מות דיליה, פד שלטא מרה על ערקין דילה ומתגברא בחובין, אתמר בפרקין דכבד ומרה, (שמות טו כג) ויבאו מרתה ולא יכלו לשנות מים ממרה פי מרים הם, בההוא זמנא אינון ערקין דלבא בדוחקא ומתטמין בלבא, כגוונא דנח ואתתיה ובנוי וחיוון ובעירין ועופין דמתטמין בתיבה, ולבא איהו בדוחקא בהון, דאם מרה מטא ללבא מיד ימות בר נש, ומרה לא מתגברה על ישראל דאינון לבא אלא בחובין, אי חזרין בתיובתא דאיהי נשמת חיים שכנתא עלאה, הא אסוותא תהא ללבא ולערקין דילה, ואתמר בהון (שם) וימתקו המים, ואתסין ערקין (גופא) ואברים דיליה.

טחול דא לילי'ת אימא דערב רב, שחוק הכסיל, מאן כסיל דא אל אחר סמאל, וערב רב אינון בנהא, דאינון מעורבין בישראל רשעים גמורים, ועלייהו אתמר אם ראית רשע שהשעה משחקת לו אל תתגרה בו, עלייהו אתמר (חבקוק א יג) למה תביט בוגדים תחריש בבלע רשע צדיק ממנו, רשע דא כסיל, ערב רב בגלותא אינון רשע, בבלע צדיק ממנו, דא ישראל, ומאן גרים דבלע לון, בגין דלאו אינון צדיקים גמורים, כמה דאתמר צדיק ממנו בולע אבל צדיק גמור אינו בולע.

[תיקוני זוהר - דף קמ ע"ב]

וטחול איהו לילי'ת, (משלי ג לג) מארת ה' בבית רשע, ואיהי אספרה לרביי דאינון חייביא, חייבת בהון בעותרא בהאי עלמא, (דף קמ ע"ב) ולבתר קטילת בהון, ואמאי אתקריאו רביי, בגין דלית בהון דעת לאשתובא מינה, אבל לב מבין אשתוב מינה, דתמן צדיק, ורזא דמלה (קהלת ז כו) טוב לפני האלהים ימלט ממנה, וחוטא ילכד בה.

פליות אינון יועצות אם זכו עאל בהון נבואה דאיהי (משלי כ כז) גר יהו"ה נשמת אדם, ואתעבידו נביאים, ואינון יועצים לטב, ואית בהון עצה ותושפיה.

כנפי ריאה, אם זכו שריא בהון רוח קודשא, ואתמר בהון (ישעיה יא ב) ונחה עליו רוח יהו"ה רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת יהו"ה, ועלייהו אתמר (שמות כה כ) והיו הפרבים פורשי כנפים, הפרובים כגון צורת אדם, פורשי כנפים לקבל תלת חיוון דפרשין גדפין לקבליה דאדם, ואינון שית גדפין, תרין לכל חיה,

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

מסטרא דשכינתא גִּדְפִין דְּחִיוּן מְרֻבְעִים, שִׁית גִּדְפִין לְקַבֵּל שֵׁשׁ מַעְלוֹת לְפָסָא, אַרְבַּע גִּדְפִין לְקַבֵּל כְּרִסְיָא מְרֻבְעָא, פְּרָשֵׁי כְּנָפַיִם לְמַעְלָא סְכָכִים בְּכַנְפֵיהֶם עַל הַכְּפֹרֶת, דָּא כְּפֹרֶת דְּלִבָּא קֹדֶשׁ קֹדֶשִׁין, וְדָא לְבָא.

נֶפֶשׁ רוּחַ נְשָׁמָה, כְּהֵן לְוִי וְיִשְׂרָאֵל, כְּהֵן אִיהוּ נְשָׁמָה, אִם זָכָה נֵר יְהוּ״ה נֵר הוּוּ נְהִיר בֵּיהּ מְלָבָא כְּשֶׁמֶשׁ זֹרַחַת, וְרוּחָא דְקוּדְשָׁא הוּוּ נְפִיק מִבֵּין גִּדְפוֹי דְכְרוּבִין דְאִינוּן כְּנָפֵי רִיאוּהּ, וְהוּוּ מְמַלִּיל עִמֵּיהּ, וְאִם לֹא נִוְרָא, וְדָא נֶפֶשׁ הוּוּ דְלִיק, וְנְפִיק אֶשָׁא מְלָבָא וְאוּקִיד לֵיהּ. קְרַקְבָּנָא וְקִיבָה כַּד נָאִים אֶתְקַרֵי קִיבָה יִשׁוּן.

וְאִית שִׁינָה לְטָב וְאִית שִׁינָה לְבִישׁ, לְטָב כְּגוֹן חֲלוּם דְאִיהִי סְלָם (נ״א כְּגוֹן חֲלוּם) דְּחִוּא יַעֲקֹב, וּבֵיהּ דְּבִיק קְנָה, וְשִׁית עֲזֻקִין דְּקָנָה אִיהוּ שִׁית דְּרַגִין דְּנִבּוּאוּת, וְסֻלְקִין לְשִׁתֵּין נְשָׁמִי, דְּהוּוּ נָאִים בְּהוֹן דּוּד, דְּהִכִי אוּקְמוּהּ, דּוּד הוּוּ מִתְנַמְנֵם כְּסוּס, וְסוּס לֹא נָאִים אֶלָּא שִׁתֵּין נְשָׁמִי, וְאִית שִׁינָה לְבִישׁ חֲלָמָא בִישָׁא, דְאֶתְמַר בֵּיהּ לְגַבֵּי אַבְרָהָם, (בְּרֵאשִׁית טו יב) וְתַרְדֵּמָה נִפְלָה עַל אַבְרָם, וְהִנֵּה אִימָה חֲשָׁכָה גְדֹלָה נִפְלָת עָלָיו, וְהָא אוּקְמוּהּ בְּאַרְבַּע גְּלִילוֹת, וּבְגִין דְּחֲלוּם יִיתִי בְּתַרִין דְּרַגִין, אוּקְמוּהוּ קְדַמְאִין, כְּמָה דְאִי אֶפְשָׁר לְבַר בְּלֹא תְבִין כִּךְ אִי אֶפְשָׁר לְחֲלָמָא בְּלֹא דְבָרִים בְּטִלִים, בְּגִין דִּיִיתִי חֲלָמָא כְּאִן עַל יְדֵי מְלָאךְ, כְּאִן עַל יְדֵי שָׂד, בְּגִין דְּחֲלָמָא אִיהוּ מְסֻטְרָא דְאִילְנָא דְטוֹב וְרַע, אֲבָל מְסֻטְרָא דְאִילְנָא דְחִי לֹא אֶתִיא (עֲלִיָּה אֶלָּא דְקִיבָה) אֶלָּא עַל יְדֵי קִיבָה דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּוּ דְאִיהִי שְׁכִינְתָא דִּילֵיהּ, וְלִית תְּמֵן קִיבָה רַע דְאִיהוּ שָׂד.

קְרַקְבָּן טוּחָן, אִי בַר נֵשׁ זָכָאָה אִיהוּ טוּחָנַת מִן לְצַדִיקִים, דְאִינוּן אַבְרָם קְדִישִׁין בְּפִקוּדֵין דְעֵשָׂה, וְאִי לֹא אֶזְלִין בְּפִקוּדֵין טְבִין, מִתְפַּרְנְסִין בְּלַחֵם הַקְּלוּקָל מְזוּנָא קְלָא בְּקִלוּן. וּוְשֵׁט (כַּמְדַּבֵּר יא ח) שְׂטוּ הָעַם וְלִקְטוּ, שְׂטִין (שְׂטִין) לְקַטֵּין בְּשִׁטוּתָא, וְטַחְנוּ בְּרִיחִים בְּדוּחְקָא, אֶלִין אִינוּן טוּחָנוֹת בְּפּוּמָא, אוּ דְכוּ בְּמִדּוּכָה דָּא חִיךְ, וּבְשָׂלוּ בְּפִרּוּר דָּא אֶצְטוּמְכָא.

בְּרִי, רְזָא עֲלָאָה חֲכָא, אִם זָכוּ יִשְׂרָאֵל הוּוּ נְחִית לִוּן אוּרִייתָא מִן שְׂמִיָּא בְּלֹא דוּחְקָא, וְלֹא הוּוּ צְרִיכִין לְאַלְפָּא חַד לְחַבְרִיָּה, הִדָּא הוּוּ דְכְתִיב (שְׁמוֹת טו ד) הַנְּבִי מִמְטִיר לָכֶם לֶחֶם מִן הַשָּׁמַיִם, דְלִית לָחֶם אֶלָּא אוּרִייתָא, לֹא זָכוּ בְּגִין עֲרַב רַב דְאִינוּן שְׂטִין, אֶתְמַר בְּהוּ שְׂטוּ הָעַם וְלִקְטוּ, דִּיטְרַחוּן לְאוּלְפָּא דָּא לְדָא, לְפַרְנְסָה כָּל חַד בְּדוּחְקָא, וְלַחְפִּימָא בְּרִמְיָא. אֲבָל לְעֵתִיד לְבָא יִתְמַחוּן עֲרַב רַב מְעַלְמָא, וְאֶתְמַר בְּהוּן (יְרֵמִיָּה ל א לג) וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד אִישׁ אֶת אַחִיו וְגוֹמֵר, וּבְגִין דָּא וּוְשֵׁט אִיהוּ לְבִישׁ וְאִיהוּ לְטָב, חִוּוּר וְסוּמְקָא, דִּינָא וְרַחֲמֵי.

וּבְרִי, בּוּדָאִי אִינוּן שְׁלוּחֵי דְצַבּוּרָא, צְרִיכִין כַּד קְרָאֵן סְפֵר תּוֹרָה דִּיחֲתִכּוּן מְלִין, וְלֹא יִימְרוּן לְהוֹן בְּהַלְעֵטָה, כְּגוּוּנָא דְעֲרַב רַב דְאֶתְמַר בְּהוּן (כַּמְדַּבֵּר יא יג) הַבָּשָׂר

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

עודנו בין שניהם, והו אכלין בהלעטה, וכגוונא דעשו דאתמר ביה (בראשית כה ל) הלעיטני נא, ולא הו טחנין ליה, אתמר בהון (במדבר יא לג) ואף יהו"ה חרה בעם.

[תיקוני זוהר - דף קמא ע"א]

הדרא דכנתא דא איהו נחש בריח נחש עקלתון, דזמינין צדיקיא (דף קמא ע"א) למיכל ליה. ואית חלב טמא דאיהו נחש, דאיהו אסיר למיכל עמא קדישא, בגין דעליה אתמר (בראשית ג יד) ארור אתה מפל הבהמה.

תקונא רביעאה [מהדורה תנינא]

(זהו תיקון כ"ה)

בראשית תמן י"ש, (משלי ח כא) להנחיל אוהבי יש ואוצרותיהם אמלא, ובגין דתמן אוצר דאיהי יראת יהו"ה, מניה אתמליא לצדיקיא, ואינון דחלין לקודשא בריך הוא ירתין האי יש, וערבוביא בישא לא הו דחלין לקודשא בריך הוא אלא בגין עותרא, והו מנסין ליה, כגוונא דא (שמות יז ז) היש יהו"ה בקרבנו אם אין, וכל אינון דמנסין לקודשא בריך הוא ודחלין ליה בעותרא ולא דחלין מניה בעניותא כמו בעותרא, לאו אינון אלא ערבוביא בישא, דאית יראה ואית יראה, אית אהבה ואית אהבה, אית מאן דדחיל לקודשא בריך הוא בגין דיחון בנוי או דלא נחית לעניותא, או דרחים ליה בגין דיהיב ליה עותרא, ומנסה ליה כגון נעביד האי פקודא הכי, ונחוי היש יהו"ה בקרבנו ויהיב לן אגרא בגיניה אם אין, דאי לא יהיב ליה אגרא בגינהא לא רחים ליה, ולא יהיב ליה צדקה ולא יעביד פקודא, ומנסי לקודשא בריך הוא בכל פקודא ועובדא, בודאי האי איהו מאלין ערבוביא בישא, דאתמר בהון היש יהו"ה בקרבנו אם אין.

אלא רחימו ודחילו דקודשא בריך הוא, שלים בכל פקודא ופקודא דעביד, בין דיהיב ליה אגרא בטיבו בין דלא יהיב ליה, ובגין דא מני באורייתא (דברים ו ד) ואהבת את יהו"ה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך, ואוקמוהו קדמאין, אם חביב עליך נפשך מממונה לכה נאמר בכל נפשך, ואם חביב עליך ממונה מנפשך לכה נאמר בכל מאדך, דאית בר נש דצלי ואזיל בכל פקודין דלא יהיב עליהו אגרא, ואם הוה יהיב אגרא עליהו לא הוה עביד לון, דודאי סגיין אינון מבני נשא דאינון עתירין בעותרא סגיא, ואינון חביבין עותרא דלהון יתיר מנשמתא דלהון, דעותרא דנפשא איהו פקודין טבין בעלמא דאתי, ועותרא דגופא ממזנא ועדוונא בעלמא דין.

ואיננו דמחבבין ממונא מנפשא, אם הוּוּ יְהִיבִין לִיהַ כָּל אֲוִרֵיתָא בְּמֵאָה זִוּי לֹא הוּוּ יְהִיבִין לְהוּ בְּגִינָה, בְּגִין דְּמִמוֹנָא חָבִיב עֲלֵיהוּ מִנְפְּשָׁא, וּמַה דְּדָחִיל וְרַחִים לִיהַ לֹא אִיהוּ אֱלֹא בְּגִין מְמוֹנָא, הַאי דְּשׁוּי מְמוֹנָא עֲקָרָא וְאֲוִרֵיתָא דְּרַחִים קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא טָפֵל, הַאי רַחִימוּ וּדְחִילוּ לֹא חָשִׁיב לִיהַ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֱלֹא עֲקָרָא דְּרַחִימוּ וּדְחִילוּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּאָף עַל גַּב דְּאִיהוּ רַחִים מְמוֹנִיהַ מִנְפְּשֵׁיהַ, דִּירַחִים לִיהַ בְּמִמוֹנִיהַ, בְּמַה דְּאִיהוּ חָשִׁיב עֲלֵיהַ, וְלֹא בְּטָפֵל דִּילֵיהַ, לְכַךְ נְאֻמַר בְּכָל מְאֻדָּה, וְכֵן מֵאֵן דְּחָשִׁיב נְפִשֵׁיהַ מִמְמוֹנִיהַ, וְהוּוּ יְהִיב כָּל מְמוֹנָא דְּעֲלֵמָא וְלֹא הוּוּ נְזִיק אֲפִילוּ בְּאַבְרָא זְעִירָא דְּאִית בֵּיהַ, לְכַךְ נְאֻמַר בְּכָל נְפִשָׁה בְּמֵאֵי דְּרַחִים לִיהַ.

תקונא חמישאה [מהדורה תנינא]

(זהו תקון כ"ו)

דף קמא ע"ב

בְּרֵאשִׁית (ישעיה סו טז) כִּי בָּאשׁ יְהוָה נִשְׁפָּט, אֱלֹהִים מֵאֵרִי דְּדִינָא, וְעֲלֵיהַ אֲתַמַּר (שמות כב כז) אֱלֹהִים לֹא תִקְלָל, בּוֹדְאֵי כְּמַה דְּלְעִילָא אֲתַמַּר (תהלים עה ח) כִּי אֱלֹהִים שִׁפְט זֶה יִשְׁפִּיל וְזֶה יָרִים, כִּף אִיהוּ צְרִיךְ לְמַהוּי דְּיִנָּא לְתַתָּא, לְדָא יִשְׁפִּיל בְּדִינָא וְלְדָא יָרִים, כְּפֹום (דף קמא ע"ב) עוֹבְדוּי, לְדָא מְטָה כְּלָפֵי חֶסֶד, לְדָא כְּלָפֵי גְבוּרָה, אֲמַת בְּאֲמִצְעִיתָא, וּבְגִין דָּא אֲתַקְרִי דְּיִין אֲמַת, אֱלֹהִים הַכְּסֵׁא בְּחוּשְׁבֹן, דְּתַמֵּן י"ה דְּאִיהַ חֲכָמָה וּבִינָה, זֶה שְׁמִי עִם י"ה שְׁס"ה מְסֻטְרָא דְּשְׁמָאֲלָא, וְדָא י"ה מִן אֱלֹהִים, ה' עַל י' נִוְקָבָא.

וְכַד דְּיִין אִיהוּ דָן, צְרִיךְ לְמַהוּי אִיהוּ יְתִיב וּבְעֲלֵי דִינָא קִימִין, כְּגִוּוֹנָא דְּלְעִילָא, דְּאֲתַמַּר בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (איוב א ו) וַיָּבֹאוּ בְּנֵי הָאֱלֹהִים לְהִתְיַצֵּב עַל יְהוָה, אִיהוּ יְתִיב, וְאִינֹן קִימִין לְמַתְבַּע דִּינָא, וּבְגִין דְּשָׁטָן יַעוּל בִּינֵיהוּ לְמַתְבַּע חוּבִיּהוּן דְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל, אִינֹן בְּמִטּוּלָא עֲלֵיהַ, עַד דְּהוּוּ דָן לְהוּן וְדָא אִיהוּ לְהִתְיַצֵּב עַל יְהוָה, וְעוּד לְהִתְיַצֵּב עַל יְהוָה, לְשִׁאֲלָא וּלְמַתְבַּע דִּינָא לְגַבֵּי (נ"א קמ"ז) קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְהוָה, כַּד נְהִיג עֲלֵמָא בְּרַחֲמִין, וּמְקַטְרְגִין וְתַבְעִין דִּינָא, וְדָא אִיהוּ לְהִתְיַצֵּב עַל יְהוָה. וְתוּ לְהִתְיַצֵּב עַל יְהוָה, יְהוָה עֲמוּדָא דְּאֲמִצְעִיתָא, דְּשִׁאֲלִין וְתַבְעִין דִּינָא מִגְּבוּרָה בִּי דִינָא רַבְרָבָא, דְּקִימָא עַל עֲמוּדָא דְּאֲמִצְעִיתָא, וְדָא הוּא עַל יְהוָה, עַל דְּמְקַרְבִּין דִּינִין קָדָם גְּבוּרָה אֲתַמַּר בְּהוּן לְהִתְיַצֵּב עַל יְהוָה, דְּאָף עַל גַּב דְּבְנוּי אִינֹן יִשְׂרָאֵל לִית לִיהַ רְשׁוּ לְאַעְבְּרָא עַל דִּינָא, דְּאֲוִרֵיתָא בְּדִינָא אֲתִיְהִיבַת, וְאֲוִמִי עֲלָהּ דְּלֹא יַעֲבֵר עֲלָהּ, וּלְגַבֵּי דִינָא גְּבוּרָה אִיהַ בְּאֲמִצְעִיתָא, וְחֶסֶד מִימִינָא, וְעֲמוּדָא דְּאֲמִצְעִיתָא מְשֻׁמָּאֲלָא, וְכָל דִּינִין מֵהַאי אֲתַר תְּלִיין, וְכָל סְפִירָן כְּלָהוּ אֲתַקְרִיאוּ דִּינִין גְּבוּרָה וְאֲפִילוּ יְהוָה.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

דינא קדמאה חדא אתקרי דין לדון בחנק, ואתמר (דברים כא כג) לא תלין נבלתו על העץ. אמר ליה אלעזר ברי, הכא צריך לחדשא מלין, אית עץ ואית עץ, הדיא הוא דכתיב (שם כ יט) כי האדם עץ השדה, ואית אדם דאיהו עץ הדעת טוב ורע, וחובא דאדם איהי נבלתו דאדם קדמאה דאיהי עץ החיים, לא צריך לתלייא ביה חובא דא, הדיא הוא דכתיב לא תלין נבלתו על העץ, דמאן דאכל מעץ דייליה דאיהו עץ החיים, אתמר ביה (בראשית נ כב) ואכל וחי לעולם.

ועוד לא תלין נבלתו על העץ, עץ דהכא דא תלמיד חכם דאשתדל באורייתא דאיהי עץ החיים, הדיא הוא דכתיב (משלי ג יח) עץ חיים היא למחזיקים בה, לא תלין בו נבלתו, דאיהי חובה דחב ביומא לא תלין עמיה בלילה, דמיד יתוב בתויבתא, כמה דאוקמוה מארי מתניתין אם ראת תלמיד חכם שחטא ביום אל תהרהר אחריו בלילה, דודאי עשה תשובה, (נ"א שמא עשה תשובה, שמא סלקא דעתך, אלא אימא ודאי עשה תשובה).

ועוד לא תלין נבלתו על העץ, דא תלמיד חכם, נבלתו דא בת עם הארץ דאיהי ריחשא, דאם אנת תליא לה ביה, או קוברת או קוברתו, ודא איהו (דברים כא כג) כי קבור תקברנו, כי קבור הוא לה או תקברנו איהי ליה, ואתתא דא לאו אקרי זונגא ויחודא דייליה, אלא איהי כמטולא תליא עליה, כחויא קשיר על קדליה, ובגין דא (שם) פי קללת אלהים תלוי, דאיהי קללה, דקטילת ליה או אייתי ליה לידי עניותא.

דבר אחר לא תלין נבלתו על העץ, דא שבת, דירית ביה בר נש נשמה יתירה, לא צריך לאתחזיא קדמא נפשא דשלטא בבר נש ביומין דחול, במלאכה דאיהי אסורה בשבת, אלא קבור תקברנו ביום ההוא, דלא אתחזיא קדם זכור ושמור דשבת, ובגינה אתמר (שמות ה ה) של נעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא, (דברים כא כג) ולא תטמא את אדמתך, דנשמתא יתירה איהי ארץ ישראל דלעילא, אדמת קדש, דאתמר בה (ירמיה ב ג) קדש ישראל ליהו"ה.

[תיקוני זוהר - דף קמב ע"א]

ועוד לא תלין נבלתו על העץ דא בר נש דאיהו נבל, עליה אתמר כל המעמיד תלמיד דלאו איהו הגון כאלו מעמיד אשרה, ובגין דא לא תלין נבלתו על העץ דאיהו עץ החיים. דבר אחר לא תלין וגומר, העץ אלין ישראל דאתמר בהו (דף קמב ע"א) (ישעיה סה כב) כימי העץ ימי עמי, חובא דעבדו עם נבל, לא תהא תליא ליה בישראל, דכד עבדו ית עגלא חשיב משה דישראל עבדו ליה, ואתמר (שמות לב יא) למה יהו"ה יחרה אפך בעמך, אמר ליה קודשא בריך הוא (שם) לך רד כי שחת עמך, מיד נחית וחזא עגל דיוקנא דשור וחמור, שאיל ליה מאן עבד לך, אמר

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

חמור, ערב רב (יחזקאל כג כ) אשר בשר חמורים בשרם, שור אמר נמי הכי, טבעת דעלה מזל שור בזמנא דאתמר בערב רב (שמות לב ג) ויתפרקו כל העם את נזמי הזהב, אזדמנת תמן, וארמי פלא אהרן בנורא, ונפקת עגלא דיוקנא דשור וחמור, בההוא זמנא צוותת רוח הקדש ואמרת, (ישעיה א ג) ידע שור קונתו וחמור אבוס בעליו, ישראל לא ידע עמי לא התבונן.

ורשיעיא מה חזו למעבד עגל, אלא ודאי אינון הוו מכשפין דפרעה, יונו"ס וימפרו"ס בני בלעם, דאתמר בהון (שמות ח ג) ויעשו כן החרטומים בלטיהם, וחזו דלא הוה ממשו בהון, אתחזרו עמיה דמשה וקבילו ברית מילה, וקודשא בריך הוא דיידע גלויים וסתירין, דהוה ידע בהון דאינון מגזעא בישא, כד הוה נחתא שכונתא אתמר בה (שם יד יט) ויסע מלאך האלהים ההלך לפני מחנה ישראל, ולא אמר לפני העם, ובגין דא נטלו קנאה בלביתהו, ואמרו (שם לב א) קום עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו, כגוונא דהוה אזיל קדמיכו, ובגין דא עבדו ית עגלא בחרשין דלהון, ודא איהו ידע שור קונתו וכו', ישראל לא ידע חרשין, עמי אהרן ומשה בני עמרם לא התבוננו, ודא איהו לא תלין נבלתו על העץ, חובא דא דעם נבל לא תלין נבלתו על העץ דאינון ישראל. דבר אחר לא תלין וכו', דא גיורא דלא אתגייר לשמא דקודשא בריך הוא, לא תליא ביה בישראל דאינון עץ, כמא דאוקמוהו (ישעיה סה כב) כימי העץ ימי עמי.

ועוד לא תלין נבלתו, דא נבלות הפה, על העץ דא לישנא בישא, דחובה דא גרים דימות קדם זמניה, ודא איהו פי קבור תקברנו, דבר אחר לא תלין נבלתו, דא יצר הרע, על העץ דא נשמת חיים, דמאן דחלל בה אתמר ביה פי קבור תקברנו, וימות בעלמא דין ובעלמא דאתי, דא איהו דיניה בחנק מאן דעבר על דא. (דבר אחר לא תלין נבלתו על העץ, דא נפשא דחול דלא תתחזיא קדם נפשא יתירא ובגינה אמר למשה (שמות ג ה) של נעליך מעל רגליך).

תניינא הרג, הרג לגנב, ולגזלן עונשא, ובגין דא הממשפן לחבריה צריך למחזר ליה משכוניה בעידן דצריך ליה, פיון דלית ליה אחרא, הדא הוא דכתיב (דברים כד יג) השב תשיב לו את העבוט ואתמר בקרא אחרא (שמות כב כה) אם חבל תחבל שלמת רעך עד בא השמש תשיבנו לו, האי בנשמתא דבר נש ממלל, אם חבל תחבל נפשא ורוחא, שלמת רעך דא נשמתא.

[תיקוני זוהר - דף קמב ע"ב]

ואם חבול תחבול תפלין דיך ותפלין דרישא, שלמת רעך כסוייא דמצוה, עד בא השמש, דאתמר ביה (תהלים פד יב) פי שמש ומגן יהוה אלהים, תשיבנו לו קדם דיתכניש מניה, דעליה אתמר (מלאכי ג ג) וזרחת לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

בכנפיה, מאי צדקה צלותא, ומרפא בכנפיה פנפי מצוה דאינון תפלין פנפי יונה, וכנפי מצות ציצית, היא שמלתו לעורו משכא דתפלין, ואם את לא תחזיר אלין פסויין ליה קדם דיתכניש מניה שמשא דאיהו קודשא בריך הוא, דאתמר ביה כי שמש ומגן יהו"ה אלהי"ם, הכי יתכניש מינה נשמתא, דאתמר בה (תהלים פט לו) כסאו כשמש נגדי, מדה לקבל מדה, ובגין דא עד בא השמש תשיבנו לו, לו לעני דאיהו צדיק, ולשכינתא דאיהו ענייה בגלותא, כד יתי ליליא דאיהו גלותא, במה ישכב (דף קמב ע"ב) שכינתא, דודאי שמשא דאיהו קודשא בריך הוא לא נהיר לה בגלותא דאיהו ליליא, ואשתארת בחשוכא, ובגין דא צריכין ישראל לאנהרא לה בגלותא באור ונר, דאיהו תורה ומצוה, אור נשמתא, נ"ר נפש רוחא דאינון סימן נ"ר, בתי דתפלי למשכב בהו שכינתא בגלותא, וכסויא דציצית לאתעטפא ביה במשכבה.

ובגין דא אי בר נש לא אנח תפלין וציצית, במה ישכב איהו בגלותא, עלה אתמר (תהלים מא ב) אשרי משכיל אל דל ביום רעה ימלטהו יהו"ה, ובזכות פקודין אלין ירתין בני נשא תלת קטרין, דאינון נשמתא ורוחא ונפשא, ובהו צריך למקרי לישראל עלאה, דינחית לאנהרא בשכינתא בנהורא דפורקנא, דאיהו שמש צדקה, ומרפא בכנפיה לישראל דאינון בבי מרעא בגלותא. דצדקה איהו שכינתא עלאה, עלה אתמר (איכה ב יג) מי ירפא לה, ואיהו כ"ה כ"ה אתון דקריאת שמע ערבית ושחרית, וביה נחתא לישראל למפרק שכינתא, אבל בימינא אוקים לה ורחם עלה, הדא הוא דכתיב (ישעיה נד ח) ובחסד עולם רחמתיך, ובגין דא נשמתא ורוחא ונפשא אינון משכבא (משכונא) דשכינתא בגלותא, ועליה אתמר (דברים כד יג) ושכב בשלמתו וברכך, ובגין פקודין אלין שריא שכינתא על בר נש.

ועל נשמתא אתמר (מיכה ז ח) משכבת חיקך שמר פתחי פיה, דלא תדור אם לא תשלם, הדא הוא דכתיב (משלי כב כז) אם אין לה לשלם למה יקח משכבך מתחתיה, ואשתארו רוח ונפש יתומים, ואם נשמתא עברת על פקודי אורייתא ואנחת חובין בגופא, דין איהו ליפרע מנכסי יתומים, בפקודין דעשה דאשתאר לון מנשמתא, דבגין חובין נטלין מחייביא משפונא דאיהו נשמתא, ודא איהו (שמות כב כח) אם חבל תחבל שלמת רעה.

ואי אית ליה חובין ואית ליה זכוון, אתפרעו חובין בזכוון, ואתמר יצא שכרו בהפסדו, מיד חזרין ליה לגופא קדם דייתי שמשא, ודא איהו (שם) עד בא השמש תשיבנו לו, דכד נאים בר נש נשמתא סלקא מניה, ולא נחתת בגופא עד דפרעת כל חובין דעבד בר נש בההוא יומא, ובגין דא ממשפן לה ההוא בי דינא דלעילא, בגין דמקטרגא סליק אבתרהא למתבע מינה דינא, בארבע מיתות בית דין, תרין

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

דַּאֲתַמַּר לְעֵיל, וְתַרְיֵן דְּאִינוּן שְׂרִיֵּין עַל אִינוּן דְּמַגְלִין עֲרִיֵּין דְּאוֹרֵייתָא, וְכַפָּא אִיהוּ מֵאֵן דְּנָטִיר לָהּ בְּכָל יוֹמָא.

וּבְזִמְנָא דְּחוּבִין אִינוּן רַבְרַבִּין, וּמְלוֹה בַּר נֶשׁ חוּבִין עַל מִשְׁכּוּנָא, אֲבַד מִשְׁכּוּנָא דְּאִיְהִי נִשְׁמַתָּא, וְלֹא חֲזַרְתָּ לְגַבְיָהּ, וְכֹלֵא אִיהוּ בְּדִין דְּדָן לָהּ גְבוּרָה דְּאִיהוּ בִּי דִּינָא רַבְרַבָּא, בְּכָל לֵילִיא בְּתַרְיֵן עֶשֶׂר שַׁעֲתִין וּבִשְׁבַעִין וְתַרְיֵן רְגַעִין פַּחְשְׁפִּין חֲסִיד, דַּאֲתַמַּר בֵּיהּ (יִשְׁעִיהּ מִזּוּ ה) וְהוּכַן בַּחֲסֵד כְּסָא, וְרוּזָא דְּמִלָּה (אִיּוּב לִז יח) וְתַפְקִדְנֹו לְבִקְרִים, לְרַגְעִים תְּבַחְנֵנוּ.

וְאִית חוּבִין דְּאִינוּן בְּסֵתֵר, וְלֹא יְכִילֵן לְאַסְהָדָא בְּהוּן מְלֹאכִין דְּאֲזִלִּין עִם נִשְׁמַתָּא, דַּאֲתַמַּר בְּהּ (תְּהֵלִים צא יא) כִּי מְלֹאכִיו יִצְוֶה לָךְ, הָא שְׂכִינְתָא סְהִידַת עֲלִיִּיהוּ, הֲדָא הוּא דְּכַתִּיב (יִרְמִיָּה כג כד) אִם יִסְתֵּר אִישׁ בְּמִסְתָּרִים, בְּגִין דְּשְׂכִינְתָא עַל רִישִׁיהּ, דַּאֲתַמַּר בְּהּ דַּע מָה לְמַעְלָה מִמֶּךָ, עֵין רוּזָא וְאֲזֵן שׁוּמְעַת וְכֹל מַעֲשִׂיךָ בְּסִפְרָא נְכַתְּבִין, (לְזִמְנִין נִשְׁמַתָּא לֹא הוּת מוֹדָה בְּחוּבִין דְּתַבַּע עֲלֶיהָ יִצַּר הָרַע, וְחֲשִׁיד יִצַּר הָרַע בְּהַאי), (נ”א וְלְזִמְנִין נִשְׁמַתָּא לֹא חֲבַת וְחֲשִׁיד יִצַּר הָרַע בְּהַאי), וְאֲזִלִּין לְגַבֵּי בִּי דִּינָא וְדָן עֲלִיִּיהוּ דִּין הַנְּשַׁבְּעִים, אוֹמִיֵּאת נִשְׁמַתָּא עֲלִיִּיהוּ וְאֲתַפְטֵרְתָּ, וְאִם לֹא פִּרְעַת.

[תיקוני זוהר - דף קמג ע”א]

וְאִית חוּבִין דַּאֲתַמַּר בְּהוּן (אִיּוּב לז ז) וּבִיד כָּל אָדָם יַחְתּוּם, וּמִרְאִין לָהּ חֲתִימַת יְדֵהָ. וְאִית חוּבִין דְּאִינוּן עַל תְּנַאי דַּאֲתַנִּי עֲלֶיהָ לְפִרְעָא לֹון בְּהַאי עֲלֵמָא, דְּחוּבִין דִּילִיָּה בְּאַתְרִיהּ, דְּלֹא יִגְבַּהּ לֹון תּוֹבַע אֲלָא בְּאַתְרִיהּ, וְאֲלִין אִינוּן חוּבִין דְּעֶשְׂרִין שְׁנִין, וְאִית חוּבִין לְתַתָּא, דְּאוּקְמוּהוּ קַדְמָאִין דְּעַד עֶשְׂרִין שְׁנִין (דף קמג ע”א) מַעֲנִישִׁין לְתַתָּא וְלֹא לְעֵילָא, וְאִית חוּבִין דְּמַעֲנִישִׁין לְעֵילָא וְתַבְּעִין לֹון לְעֵילָא בִּי דִּינָא רַבְרַבָּא, וּבְגִינֵיהוּ מִמִּשְׁכְּנֵין נִשְׁמַתָּא לְעֵילָא, וְלֹא מְנִיחִין לָהּ לְנַחְתָּא לְתַתָּא, אֲבַל בְּחוּבִין דְּמַעֲנִישִׁין עֲלִיִּיהוּ לְתַתָּא, לֹא מַעֲנִישִׁין לָהּ לְעֵילָא, וְלֹא מַעֲכִבֵי לִיהּ תַּמּוּן, וְאִית חוּבִין דְּנִשְׁמַתָּא דְּגַבִּין מְנִיִּיהוּ בְּכָל אֲתֵר, כְּגוֹן (שְׁמוֹת כא יז) וּמְקַלֵּל אֲבִיו וְאִמּוֹ, דַּאֲתַמַּר בֵּיהּ מוֹת יוֹמַת, מִבֵּי דִּינָא דְּלְעֵילָא וּמִבֵּי דִּינָא דְּלְתַתָּא, דַּאֲתַדְּבַת בְּתַרְיֵן דִּינֵין, וּבְגִין חוּבָא דָּא בְּכָל אֲתֵר דַּאֲשַׁכְּחִין לָהּ לְעֵילָא גְבִין מִינָהּ, וּבְכָל אֲתֵר דַּאֲשַׁכְּחִין לָהּ לְתַתָּא גְבִין מִינָהּ, וְלִית פְּקוּדָא דְּלִית לָהּ רִשׁוּ לְאַגְנָא עֲלֵהָ, דַּאֲתֵר חוּבִין דְּדִינֵין לָהּ בְּדִינִים חֲמוּרִים לְנִשְׁמַתָּא, וְיִתִּי מִצּוּה דְּאִיְהִי מִטְרוּנֵיתָא כְּגוֹן מִצּוּת תַּפְלִין, וְאַגִּינַת עֲלֵיהּ וּפְרִישַׁת גְּדַפְהָא עֲלֵהּ, וְלִית רִשׁוּ לְמַקְטָרְג לְקַרְבָּא תַּמּוּן, וְאִית חוּבִין דְּמִטְרוּנֵיתָא לִית לָהּ רִשׁוּ לְאַגְנָא עֲלִיִּיהוּ, הֲדָא הוּא דְּכַתִּיב (שִׁם יד) מִעַם מְזַבְּחֵי תִקְחֵנוּ לְמוֹת.

אֲבַל פְּקוּדֵין אִית דְּאִינוּן שְׁפָחוֹת, מְאֲלִין פְּקוּדֵין דְּאִינוּן עַל מְנַת לְקַבֵּל פָּרַס, אִף עַל גַּב דִּיִּתּוֹן לְאַגְנָא עֲלֵהּ, נְטִילֵי לֹון מְקַטְרֵגִין תַּחוּת רִשׁוּתֵיהוּ, (נ”א נִפְקִין לָהּ

זוהר היומי" - לימוד כל ספר זוהר ותקונים במעגל השנה

מקטרגין מרשותייהו), ואית חובין אחרנין דאתקריאו חלוקי דיינין, על חובין דחולקין בהון, מנהון מטה כלפי חסד, ודיינין לה לגשמתא בממון דאיהו דיני ממונות, ואית אחרנין דחולקין עלייהו ואינן נוטין כלפי חובה, למידן לה בדיני נפשות, אם זכוון מתגברין על חובין דנין לה בדיני ממונות, וגבין מזכוון דאינן גמילות חסדים דיליה, ואם חובין מתגברין דיינין לה בדיני נפשות מסטרא דגבורה, וגבין בה נפש ורות.

ולעילא לית משוא פנים בין זכאה לחיבא, וכן צריך להשוות לתתא גבי דינא זכאה עם חיבא, מסטרא דאמת עמודא דאמצעיתא, ולא יהא דיינא רשאי למעבד משוא פנים לחד מנייהו בדינא, דבדינא דלעילא אתמר ביה (דברים י יז) לא ישא פנים ולא יקח שחד, ווי ליה לדיינא לתתא דאשתני מדיינא דלעילא, דאכחיש עובדא דבראשית, ולא יימא דא מהימנא מדא, דכמה דאיהו לתתא (שם טו יח) שופטים ושוטרים תתן לה בכל שעריה, לדיינא גופין, הכי אית לעילא שופטים ושוטרים לדיינא גשמתא, ולא יוקיר לדא יתיר מדא, אלא תרוייהו בהשוואה בדינא, ואינן צריכין למשמע קדם דיינא, ולא ימללון עד דשאל לון דיינא, ויהיב לון רשו למלא, ויהון קדמיה בדחילו, בגין דשכינתא שריא עלייהו, ומאן דתבע קשוט כאלו מקיים על עלמא דיינא אמת (ס"א דין אמת), וכל שפן מאן דדן דין אמת, כאלו מקיים (תהלים פ יב) אמת מארץ תצמח, ווי ליה למאן דאוקים שקרא ואפיל אמת, דגרים (דניאל ח יב) ותשלף אמת ארצה, ומאן גרים דא דיינא דלא דן דין אמת, ובודאי דיינא דדן דין אמת כאלו הוא אפיק לשכינתא ולישראל מגלותא, ואוקים לון מארעא.

סדר הלימוד ליום כח אלול [יום 353 בשנה]

קם רבי שמעון על רגלוי, וסליק ידוי לגבי עילא, ושבח למארי עלמא, ואמר, רבון עלמא עביד בגין שכינתא דאיהי בגלותא, ואם איהי באומאה הא אבא ואמא דאינן חכמה ובינה יכלין למעבד התרה, הדא הוא דכתיב (ישעיה יד כז) יהו"ה צבאו"ת יעץ ומי יפר, אם התלמיד אומי הרב יכיל למעבד התרה.

[תיקוני זוהר - דף קמוג ע"ב]

ואם נדר או נשבע בן דאיהו ו' דלא יפרוק לה אלא דתהי בגלותא עד זמנא ידיעא, ונדר או שבועה איהו בי"ה דאינן חכמה ובינה, ואיהו אתחרט, הא תלת בני נשא יכלין למפטר ליה, ואינן תלת אבהן לעילא לקבלייהו, ואם לא תתחרט, אנא בעינא מינך, ומכל אינן דמתיתבתא דלעילא ותתא, דתעביד בגין רעינא מהימנא דלא זו משכינתא בכל אתר, ואיהו עאל שלם בינך ובינה זמנין (דף קמג

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ע"ב) סגיאין, ומסר גרמיה למיתה בגינה ובגין בנהא, הדא הוא דכתיב (שמות לב לב) ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת.

ואם הוא נדר מסטרא דאבא ואמא, ולא בעי, אנא סליק לגבי ההוא דאתמר ביה (דברים יז ח) כי יפלא ממך דבר, דאתמר ביה במופלא ממך אל תדרוש, דיפטור נדר, ואף על גב דשכינתא איהי בגלותא לגבי בעלה כנדה, דאיהי יפריש בין דם לדם, ואתפתח מקורא דילה, לדכאה לה במים דאורייתא, מים חיים דלא פסקין, ואפריש מינה דם נדה דאיהי ליליית, דלא אתקריבת בהדה, דאיהי חובא דנשמתא דסאיבת לה, ולית לה רשו לסלקא נשמתא לגבי בעלה, לההוא אתר דאתייהיבת מתמן, ואתדנת בין דין לדין, בין דיני נפשות לדיני ממונות, דאית מאן דפרע בממוניה, ואית מאן דפרע בנפשיה, ובין נגע לנגע, כמה דאוקמוהו (איכה א א) איכה ישבה בדד, דאיהי חשיבא שכינתא בגלותא כמצורע, דאתמר ביה (ויקרא יג מו) בדד ישב מחוץ למחנה, מחוץ ודאי, דא גלותא, דאיהי לבר מארעא דישראל, דאיהי מותבא דאת ה'.

ואי מקורא לא יכיל למפתח עד דיפתח ליה ההוא דסגיר ליה, אנא מפייסנא ליה בגין יו"ד ה"א וא"ו ה"א, דאיהו יחודא (דיחודיה תמן), ובגין לבושין דאתלבש, מיד אתפתחת מקורה ואתדפיאת שכינתא, ורזא דמלה (ירמיה יד ד) מקוה ישראל יהו"ה מושיעו בעת צרה, מושיעו ודאי, ההוא דמקורא דמקוה בידה.

תקונא שתיתאה [מהדורה תנינא]

(זהו תקון כ"ו)

בראשית תמן תרי אש, ואלין אינון תרין אשין דאינון בורא מאורי האש, ועלייהו אתמר (שיר ב ה) סמכוני באשיות, בתרי אשות, ואמאי אמר בהון סמכוני, אלא בלילי שבת נשמה יתירה קא נחתא לסמכא שכינתא תתאה בגלותא, דאתמר בה (עמוס ה ב) נפלה ולא תוסיף קום, וכד אתא מוצאי שבת אסתלקת נשמתא יתירה דבה וינפש, וינפש מיד דאיהי אסתלקת וי נפש, דלית מאן דסמיך לה, בההוא זמנא איהי אמרת לישראל סמכוני באשיות דאינון מאורי האש, ומאי גיהו תרי תורות, דאינון חצובות מאש דאיהי אלהי"ם מדת הגבורה, ומאי גיהו למודי יהו"ה תרין שפון דאקרונ להבות (דאוקדון בלהבות) אש, ואינון תרין תפוחין, דמנהון רוחא דמשיחא נפיק, דאתמר ביה (ישעיה יא ב) ונחה עליו רוח יהו"ה.

לבת מלך דהות בבי מרעא מרחימו דבעלה, דאזל בעלה איהי נפלת למשכבה, צווחת ואמרת סמכוני באשיות, הא איהי בבי מרעא, היא אומרת רפדוני, במאי בתפוחים דמתרבים בעצי היער, ואלין אינון עצי בשמים.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

[תיקוני זוהר - דף קמד ע”א]

קם סבא תליתאה ואמר רבי רבי, הא אנן בעצי בשמים מבדילין, והכא איהי לא אמרת אלא בתפוחים, אלא אנן מברכין על עצי בשמים בגין דאתמר בהון (שיר ז ט) וריח אפך בתפוחים, ולא עוד אלא כל מיני בשמים אינון טבאן לברכא עליהו, ואנן דעבדין בהדס בגין דאית ביה תלת עלין, דאתקריאו תלת הדסים, דרמיזין לתלת אבהן, אבל תרין נוקבין דחוטמא אינון לקבל תרין תפוחין דאינון תרי נביאי קשוט, די בהון עתיד לאפקא ריחא דקודשא דאיהו רעיא מהימנא דלעילא, דביה אתישבת נפשא דיגה, ובגין דא איהי אמרת (שם ב ה) רפדוני בתפוחים כי חולת אהבה אני (דף קמד ע”א) בליילא דשבת אתמר (שיר ה ה) קמתי אני לפתוח לדודי בשבת, וכד נפיק שבת אתמר (שם) ודודי חמק עבר, ובההוא זמנא (שם) בקשתיהו ולא מצאתיהו קראתיו ולא ענני, עד דאומינא דבזמנא דייתי זמנא אחרא דאחיד בידיה ולא אשבקיניה למיזל, כמה דאתמר (שם ג ד) אחזתיו ולא ארפנו עד שהבאתיו אל בית אמי, דא בי מקדשא דלעילא, ואל חדר הורתי דא בי מקדשא דלתתא.

ובזמנא דאחיד בידיה בפורקנא בתרייתא, לא יהא לי כזמנין אחרנין, דבכל פורקנא ופורקנא הוה אתי, ולבתר הוה פרח מנאי, אבל בפורקנא בתרייתא אנא אחיד ביה וקשיר ליה בכמה קשירין דרחימו, דלא יזוז מנאי לעלם ולעלמי עלמין, דבכל גלותא וגלותא הוה אזיל מנאי, והוינא שאיל עליה לכל עובר ושב, הדא הוא דכתיב (שם) כמעט שעברתי מהם עד שמצאתי את שאהבה נפשי, וזמנין לא הוינא אשפח מאן דיימא לי מדי מניה, והוינא אומי בגיניה לכל בני קרתא, הדא הוא דכתיב (שם ה ח) השבעתי אתכם בנות ירושלם אם תמצאו את דודי מה תגידו לו שחולת אהבה אני, וכמה זמנין (שם ג א) על משכבי בלילות דאינון גליות, בקשתי את שאהבה נפשי ולא הוה מאן דיימא לי, עד דאיהו הוה אתי, וכען בגלותא בתרייתא ברח דודי בכעסא סגיא, ושאינא בגיניה ולא אשפחנא מאן דיימא לי מדי, ובגין דא אנא אומינא, דבזמנא דייתי ואחידנא בידי דלא יזוז מנאי, ואנא אחזתיו ולא ארפנו אחזתיו בקשורא דתפלין דיד, ולא ארפנו בתפלין דרישא.

תא חזי, דודהא פד יתי לגבה, יימא לגבי תרין משיחין (שם ז יג) נשכימה לפרמים דאינון ישראל, די בהון אתמר (ישעיה ה ז) כי כרם יהוה צבאות בית ישראל, נראה הפרחה הגפן דאיהי שכינתא בהון, הנצו הרמונים אלין אינון דמליין מצות פרמון.

קם רבי שמעון ואמר סבא סבא, נשכימה לפרמים, הא אית פרמים דלאו אינון ישראל, כגון (שיר א ו) דשמוני נוטרה את הפרמים פרמי שלי לא נטרתי, ואינון

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ערבוביא דערב רב, דאינון מעורבין בהון בישראל בגלותא, ובגין דא כד ייתי קודשא בריה הוא לגבי שכנתא, איהו יימא לגבה, נשפימה לכרמים, נראה אם פרחת הגפן בהון, דאתמר בה פי כרם יהוה צבאות בית ישראל, הנצו הרמונים אלין ודאי אינון דמליין מצות פרמונים, שם אתן את דודי לך, אלין דאינון רחימין דילך, תמן יהיבנא לון לך, (שיר ב יא) פי הנה הסתו עבר שולטנו דשאר ממנן דאומין, הגשם חלף הלך לו שלטנותא דערב רב.

בההוא זמנא יימא לגבה, (שיר ז א) שובי שובי השולמית, בתרי בתים דאינון בית ראשון ובית שני לתתא, שובי שובי בבית ראשון ושני לעילא, ונחזה בך. דבר אחר, שובי שובי ארבע זמנין, בארבע אתוון דילה דאינון אדני, ונחזה בך בארבע אתוון דיליה דאינון יהוה, אמר קודשא בריה הוא לגבי ישראל, ארבע זמנין שובי בשכנתא בתיובתא, ונחזה בך בארבע כוסות דפורקנא דאינון בפסת, דחייבין ביה ישראל למשתי ארבע כוסות, כגוונא דארבע גאולות, שובי שובי בארבע יחודין (ס"א יסודין) דילך, ונחזה בך בארבע חיוון, ונחזה בך בשמיא וארעא, ומיד (דה"א טז לא) ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים יהוה מלך.

[תיקוני זוהר - דף קמד ע"ב]

בההוא זמנא הנצנים נראו בארץ אלין אבתן, זכוון דלהון אתגליאן על שכנתא דאיהי ארץ החיים, ועל בנהא דאתמר בהון (בראשית כח יד) והיה זרעך כעפר הארץ, (שיר ב יב) עת הנזמיר הגיע, (שמות טו א) אז ישיר משה ובני ישראל, וקול התור נשמע בארצנו, (ישעיה נב יח) קול צופיה נשאו קול יחדיו ירננו, פי עין בעין יראו בשוב יהוה ציון, בההוא זמנא קודשא בריה הוא משבח לה, הדא הוא דכתיב (שיר ז ו) ראשך עליך כפרמל, דא תפלין (דף קמד ע"ב) דרישא, ורצועין תליין מכאן ומכאן כזמורות, דאינון כפרמל דתליין מגפן, ודלת ראשך כארגמן דא תפלה דיד, מה דהות דלת בגלותא ענייה, הדא הוא דכתיב (תהלים קב א) תפלה לעני כי יעטוף, תהא לבושא כארגמן, דאיהו סוד א"וריאל ר"פאל ג"בריאל מ"יכאל נ"וריאל, (שיר ז ו) מלך אסור ברהטים דא קודשא בריה הוא יהוה, דיהא אסור בארבע בתים דילה דאינון אדני, ארבע רהטי מוחא, דיהא אסור ברהטים כגוונא דא יאהדונה, פי שמך בך ובך שמך, ודא איהו סוד אמן מן ארגמן.

דבר אחר (שם) ראשך עליך כפרמל, דא (תהלים קיט קס) ראש דברך אמת, דלת ראשך כארגמן דא שכנתא, מלך דא אברהם, אסור דא יצחק בעקדה, בקשרא דתפלין דדרועא שמאלא, ברהטים דא יעקב בארבע רהטי מוחא דתפלין דרישא, דאתמר (בראשית ל לח) ברהטים בשקתות המים.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

קם רבי שמעון ואמר, אתפנשו חיילין קדישין עלאין ותתאין, למחמי בקשוטתא דכלה, דהא חופה מתתקנא לגבה, וחתן קא נטיל לה תמן, פתח ואמר אליהו אליהו נחית הכא, אנת וחיילין דנשמתהון דצדיקייא דמתיבתא עלאה ותתאה, לקשטא לכלה, מיד הא נחית אליהו בכמה חיילין דמלאכין וכמה נשמתין.

פתח ואמר ראשך עליך כפרמל, כלה כמה מתתקנא ראשך בתפלין דאיהו (נ"א דאינון) פאר על ראשך, דעלייהו אתמר (יחזקאל כד יז) פארך חבוש עליך, ורצועין תליין מהאי סטרא ומהאי סטרא, מה דהו תלתלים שחורות פעורב, הא אינון ירוקין כפרמל, כעלין ירוקין דאינון בגפנין כפרמל, ומה דהו בגלותא דלת, תפלה לעני, ודא תפלה דיד, דבה הוא מתעטפא עני בגלותא (ס"א בצלותא), הדא הוא דכתיב (תהלים קב א) תפלה לעני כי יעטף, כען אתמר בך (שיר ז ו) ודלת ראשך פארגמן, מלך אסור ברהטים, אלין ארבע רהטי מוחא, ארבע בתי דתפלין דאינון אהי"ה, וכן ביד אהי"ה, כחושבן חד ועשרין אזכרות דתפלין דרישא, וחד ועשרין אזכרות דתפלין דיד, וסליקו לחושבן אהי"ה אהי"ה, הוא מלך אסור ברהטים, אש"ר אהי"ה, ואיהו רא"ש יהו"ה קרינן ליה, אסור בכלהו אזכרות.

דבר אחר ראשך עליך כפרמל, רישא דילך כלה, על כלהו חיילין סלקא, (שם) על ששים כמה מלכות דאינון שתין סדרי משנה, וסלקין לשית מאה, ולששים רבוא, ושמונים פלגשים דהו תמנין ספרי דאגדתא, ועלמות אין מספר אינון הלכות דלית לון מספר וחושבן, דאינון נימין דשערין דכלה דלית לון חושבנא, ואנת כלה סליקת על כלהו, הדא הוא דכתיב (משלי לא כט) רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כלנה.

דבר אחר ראשך עליך כפרמל, שערך דילך כמה איהו מתתקנא בתלת עשר תקונין, דאינון תרי עשר מזלות וסיהרא תלת עשר, ונימין דילך אינון ככביא ומזלי דלית לון חושבן, ודלת ראשך, אנת (הוא) דהוית סיהרא עניה תחות כלהו ככביא, מהדקא בין רגלין, הדא הוא דכתיב (רות ג ז) ותגל מרגלותיו ותשכב, כען הא אנת רישא לכלהו, פארגמן דאיהו אמן יאהדונה"י, אנת אדנ"י, מלך דאיהו יהו"ה, אסור ברהטים דילך, ארגמן א' וריאל ר' פאל ג' בריאל מ' יכאל נ' וריאל, חיילין קדישין שמעו,

[תיקוני זוהר - דף כמה ע"א]

כד חתן דאיהו שמשא ייתי לאנהרא לסיהרא, איהי אתקשטת בשערהא דילה, מתתקנא בתלת עשר (נ"א בתריסר) דקנין (דרגין, תקונין), דאינון תריסר מזלות, שמשא (צ"ל וסיהרא), (תהלים יט ו) והוא כחתן יוצא מחפתו, ואיהו ישיש כגבור לרוץ ארחין ברקיעא, יציץ לגבה ודאי, הדא הוא דכתיב (שיר השירים ב ט) משגיח מן

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

החלונות מציץ מן החרכים, לאסתכלא לגבה ברקיעא (דף קמה ע"א) דאיהו (ס"א דא איהו) ישיש, מאי כגבור, מה גבורה עביד בהאי, אלא תרין עשר משקופין אית ברקיע, וכלהו חיילין מקטרגין לגבייהו נטורי תרעין, שמשא מתעטרא באתון דתפלין דאיהו שם יהו"ה, ואתלבש בגבורה, הדא הוא דכתיב (ישעיה מב יג) יהו"ה כגבור יצא, ודא איהו ישיש כגבור לרוץ ארח, ובקע חלונות פלהו דרקיע, ועביד תרין עשר ארחין, כמה דעבד משה על ימא, ודא איהו לרוץ ארח, ובגין דנטיל בקדמיתא מגבורה, שמשא נפיק סומקא.

לבתר אתלבש בחד דאיהו חוור, וביה אשתכף רוגזיה דשמשא, ירוק הוה מסטרא דעמודא דאמצעיתא, וכד אתלבש (נ"א אתלבון) בחד בנהורא חוורא, מניה יהא נהיר לסיהרא, מקצה השמים מוצאו, דא עמודא דאמצעיתא, קצה דילה צדיק, ותקופתו על קצותם תרי סמכי קשוט, ובהון אין נסתר מחמתו, דא שכונתא עלאה דאיהי חמה, מן תמן יצטבע בגוון ירוק דאיהו רחמי, בההוא זמנא מסתפלין שמשא וסיהרא כחדא, ואין נסתר מחמתו, דאיהי חופה דילה.

ובההוא זמנא נטלת היא מתלת גוונין, לאתפארא קדמיה בתלת גוונין דעינא, דאינון חוור סומק ירוק, ובההוא זמנא איהו יימא לגבה, (שיר ו ה) הספי עיניך מנגדי שהם הרהיבונני, מוקדין לי בשלהובין דרחימו דילך, ובוצינא קדישא תרין עינין אנון תרין לוחין יקירין דאורייתא, דאתמר בהון (שמות לא יח) לחת אבן פתובים באצבע אלהי'ם (שם לב טו) פתובים משני עבריהם, ומרקמאן מתרין עשר גוונין מהאי סטרא, ומתרין עשר גוונין מהאי סטרא, דאינון ארבעה ועשרין סטרין, ועלייהו אתמר (שם) מזה ומזה הם פתבים, ז'ה וז'ה תרין זמנין ארבעה ועשרים ספריים.

ואינון תרין עשר אנפין ותרי עשר גדפין דחיוון, הדא הוא דכתיב (יחזקאל א ו) ופני אריה אל הימין לארבעתם גוון חוור דעינא, ופני שור מהשמאל לארבעתם גוון סומק דעינא, ופני נשר לארבעתם אינון גוון ירוק דעינא, דאתמר (שם) וארבעה פנים לאחד וגומר, וארבע כנפים וגומר, הא ארבעה ועשרים, גדפין אינון כנפי עינא, ועלייהו אתמר מזה ומזה הם פתבים, וחיוון בהון פתיב (ישעיה ו ג) וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש יהו"ה צבאו"ת מלא כל הארץ כבודו, זה אל זה ודאי, כגוונא דלוחין דאורייתא דאתמר בהון פתובים משני עבריהם מזה ומזה הם פתובים, לחות אבן פתובים וגומר, לחת אבן, מאי אבן, דא אבן השתייה, שממנה הושחת העולם, והיא בת עינא, עלה אתמר (זכריה ג ט) על אבן אחת שבעה עינים, ואינון שבעה גלדי עינא, ועלייהו אתמר (תהלים קיט קסד) שבע ביום הללתיך, ודא מלכותא קדישא, דאתמר בה (שם קיח כב) אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה, מאי הבונים אלין אינון מארי מתניתין דאינון בנאן בניינין דעלמא, ופוסקי הלכות,

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

דמאסו בה בגלותא, אתמר בה היתה לראש פנה, בגין דאיהי הלכה למשה מסיני קבלה למשה, ומה דהות בת עינא אוכמא, מינה ובה יהא קודשא בריך הוא נהיר עלמא, בגין דאיהו נהיר בה.

[תיקוני זוהר - דף קמה ע"ב]

ועינין דנהרין באורייתא, עלייהו אתמר (שם קמה טו) עיני כל אליך ישרו ואתה נותן להם את אכלם בעתו, וצריך בר נש לאתעסקא בהון תדיר ערב ובקר וצהרים תמיד, לאסתכלא בה קודשא בריך הוא בעינו, הדא הוא דכתיב (דברים יא יב) תמיד עיני יהו"ה אלהיך בה מראשית השנה ועד אחרית שנה, ואוליפנא תמיד מתמיד, תמיד דערב ובקר, מתמיד דתמיד עיני יהו"ה אלהיך בה, והא תמיד דערב ובקר דקריאת שמע איהו, אלא מפאן אוליפנא דמאן דקרי קריאת שמע ערב ובקר בכל יום תמיד, כאלו קיים והגית בו יומם ולילה באורייתא, הדא הוא דכתיב (יהושע א ח) לא ימוש ספר התורה הזה מפיהך והגית בו יומם ולילה, וספר תורה (דף קמה ע"ב) איהו עין, תרי כנפי עינא תרי לוחי, ועלייהו אתמר תמיד עיני יהו"ה אלהיך בה מראשית השנה, ומאי בה, בבת עין דאיהי שכנינתא, וכנפי עינא עלייהו אתמר (תהלים קיח יט) פתחו לי שערי צדק, תלת גוונין כלל ופרט, וככל ואינון אהי"ה אשר אהי"ה, דאינון כלל בכל אורייתא, אהי"ה כלל, אשר פרט, אהי"ה כלל. קריצין דעל עינין, עלייהו אתמר (שיר ה יא) תלתלים שחורות כעורב, ואינון תלי תלים. מצחא דעל עינין בה ציץ נזר הקדש, מרוקם בגוונין וצירין דבי מקדשא דלעילא, וצירין דילה שרטוטין בפותיא ובאורפא, מנהון דקיקין מנהון רברבין, ועלייהו אתמר במקום שאמרו להאריך אינו רשאי לקצר, לקצר אינו רשאי להאריך, להאריך מסטרא דו, לקצר מסטרא די.

אנפוי דמטרוניתא, אינון מ"ט אנפין טהור, נהרין פשושנה חוור וסומק, נטלין מימינא ושמאלא, גוון חוור בליבון דענוה, סומק בשת דדחילו, ירא בשת, כד אתחזרו ירוקין, הא חתן דילה אסתלק לגבי חמה דאיהי אימא עלאה, ומאלין תלת גוונין דאנפין תליין שבועין ותריין אנפין כחושפן חס"ד, ובהון יר"ו אתוון כחשפן גבור"ה, ודא איהו רזא דויעבר יהו"ה, רזא דעיבור, נהיר בהון לגבי כלה בארבע אנפין, הדא הוא דכתיב (יחזקאל א ו) וארבעה פנים לאחת, ועמודא דאמצעייתא איהו וא"ו עיבור השנה, דאית בה תלת עשר ירחין, ואנון ואיהי בראשי תיבין ו"הו א"ני ו"הו, וביה איהו אשה (נ"ל איש) ואיהי אשה עוברא, סוד העבור יסוד, דאיהו יסוד טפה, דמינה אתעבידת עבור, דאיהו וא"ו, דהא וא"ו בלא טפה לית לה עבור, ודא איהו מוחא דתמן חכמה.

וא"ו איהו חוטמא מתתקנא באנפין, עלייהו אתמר (בראשית ב ז) וייצר יהו"ה אלהי"ם, ונהרין בחוור וסומק, וחוטמא דאזלא בארע מישר איהי חותם אמת, ואם

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

לאו איהי בארץ קשוט לאו איהי חותמא דגושפנקא דמלכא, ובגין דא ציורא דמטרוניתא דיוקנא דילה דחוטמא, מתתקנא באנפין ובארץ מישר על אנפין, ותרין נוקבין דחוטמא תרי נביאי קשוט, פימא בריתא דמלכא, ובה לשון למודיים דאיהו צדיק, ועלה (נ"א ועלייהו) אתמר (שיר ד ג) פחוט השני שפתותיה ומדברך נאווה באורייתא, פימא כללא דכלא, מינה קול ודבור דאינון ו"ה, מינה הבל דאיהי ה', פימא דקיקא סתימא באות י', מתתקנא בשמא דיהו"ה, ובגין דא פחוט השני שפתותיה ומדברך נאווה.

צוארך כמגדל השן (שם ז ה), דא ירושלם, עלה אתמר (שם ד ד) כמגדל דוד צוארך, תכשיטין דילה כהנים לויים ישראלים, בנוי לתלפיות דא צדיק דאיהו תל שהכל פונים בו, פנות דיליה תרין נביאי קשוט, דשכינתא ודאי איהי ירושלם, תכשיטין דילה תלת אבהן, חרוזין דילה תרי סמכי קשוט.

דבר אחר צוארך דא אורייתא, תכשיטין דילה רמ"ח פקודין דילה, חרוזין וקמיעין דילה אינון ממנן על שס"ה לא תעשה, דנטרין לה בהון, וכד אסתלק צואר בתכשיטין דילה לגבי חתן, כמה ריחין טבין סלקין בה, הדא הוא דכתיב (שם ג ו) מי זאת עולה מן המדבר, דא טורא דסיני דאיהי צואר עלמא, (שם) מקטרת מר דא קודשא בריך הוא, דאתמר ביה (שם ד) אלף לי אל הר המור, ולבונה דא סיהרא קדישא, עלה אתמר ואל גבעת הלבונה, מכל אבקת רוכל דא צדיק, דאיהו כל כליל בכלא.

[תיקוני זוהר - דף קמו ע"א]

דבר אחר צוארך דא אורייתא דבעל פה, הלכה למשה מסיני, מקטרת מור אמר מר, ולבונה לבון ההלכה, מכל אבקת רוכל דא צדיק דאית ביה מכל מינים, ודא נהיר לה לאורייתא דבעל פה, ומיד (דף קמו ע"א) דאיהי מתקשטא בכל מיני תכשיטין, ירושלם דאיהו צואר עלמא, קודשא בריך הוא אסחר לה, הדא הוא דכתיב (זכריה ה ט) ואני אהיה לה נאם יהו"ה חומת אש סביב, ואיהו מחבק לה בתרין דרועין, הדא הוא דכתיב (שיר השירים ב ו) שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני.

וידין דמטרוניתא פלה קדישא, אינון רשימין פלהו בשמא דיהו"ה, כגוונא דא (אמר המגיה הלשון מוטעה ונ"ל שהלשון כך) בכף י', בחמש אצבען ה', בדרועא דילה ו', בכתף דילה ה', בכתף דילה מצוירין כמה שרטוטין פענפין דאילנא דחיי, לרשמא ביה דאיהו עץ החיים, הדא הוא דכתיב (משלי ג יח) עץ חיים היא למחזיקים בה ותמכיה מאשר, מימינא דיליה אתייהיבת אורייתא דבכתב, משמאלא דיליה

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אורייתא דבעל פה, ובאן אתייהיבו בתרין לוחין, דאתמר בהון (שיר ד ה) שני שדיף כשני עפרים תאמי צביה.

ועוד ו' איהו אורייתא דבכתב, דאתייהיבת בתרין דרועין דאינון שית פרקין, ובאן אתייהיבת בתרין לוחין, דאינון שני שדיף, ואינון י' י' (ובהון צורת ז), ובהון צר, הדא הוא דכתיב וייצר, ואינון בתולין דעלימתא דאיהי אורייתא דבעל פה, דאתמר בהון (שמות לב יט) וישבר אתם תחת ההר חתן דילה, ההוא דאמר (דברים כב כ) לא נמצאו בתולים לנערה (שם יט), וענשו אותו מאה כסף אלין מאה ברכאן (שם), ולו תהיה לאשה לא יוכל לשלחה בגלותא כל ימיו.

שבחא דגופא, (שיר ז ח) זאת קומתך דמתה לתמר, ומאן דינדע שעור קומה דילה איהו ירית עלמא דאתי דאיהו ו', דאתמר ביה (ירמיה יז יג) מקוה ישראל יהו"ה, מקוה דאיהו קומה דילה שעור דילה, שעור קומה דא צדיק, דאתמר ביה (תהלים צב יג) צדיק פתמר יפרח, ועלה אתמר דמתה לתמר.

דאתמר בה, (שמות טו כז) ויבאו אלימה ושם שתים עשרה עינת מים ושבעים תמרים, תרין עשר עינות אלין אינון תרין עשר פרקין, דאינון שית בתרין דרועין ושית בתרין שוקין, הדא הוא דכתיב (שיר השירים ה יד) ידיו גלילי זהב ממלאים בתרשיש, מאי בתרשיש בתרי שש, בתרין דרועין שית פרקין, וכן שית אחרנין בתרין שוקין, (שם טו) שוקיו עמודי שש, אלין אינון י"ב עינות מים. שבעים תמרים די בהון צדיק פתמר יפרח הא אינון חמש אצבעאן, ובהון תליסר פרקין, אינון ח"י, וכן ח"י ביד ימין, תלתין ושית, וכן ח"י ח"י בתרין רגלין, הא ע"ב, (אמר המגיה תימה כי הפרקין ארבסר ואיך אמר תליסר), שבעין דלהון שבעין תמרים, תרין צדיקי פתמר יפרח בהו.

ובהון כתיב (שם ז ב) מה יפו פעמיך בנעלים בת נדיב, נעלים דילה נעילת החג ונעילת הפסח, ולא צריך לאתחזאה קדם נעלים דחול, דאינון שאור וחמץ, ועלייהו אמר למשה (שמות ג ה) של נעליך מעל רגליך, דתרומה וחולין כגוונא דא לא צריך לאתערבא תרומה בקדש, וכן מלאכה דחול לא צריך לאתחזאה קדם מלאכה דקדש דאיהו מלאכת הכהנים, וכן אש דחול לא צריך לאתחזאה בשבת קדם אש דקדש, דכלהו חול ואחרנין קדש, ובגין דא מני המבדיל בין קדש לחול.

הא ציון דאיהי שכינתא נפקא בכל קשוטין דילה, וכל עלמא מורין לה באצבע, הדא הוא דכתיב (ישעיה לג כ) חזה ציון קרית מועדנו, וחתן נפיק מעוטר לגבה, וכל עלמא אמרי (שיר ג יא) צאנה וראנה בנות ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה לו אמו ביום חתונתו וביום שמחת לבו, חתונתו שכינתא עלאה, שמחת לבו שכינתא

תתאה, יום דתרוייהו עמודא דאמצעיתא, בוצינא קדישא הא פלה מתקשטא לגבי בעלה דאיהו יהוה, ברא דמלכא.

תקונא שביעאה [מהדורה תנינא]

[תיקוני זוהר - דף קמו ע"ב]

(זהו תקון כז) (דף קמו ע"ב)

דא איהו בראשית ברא אלהים, בראשית אבא ואימא, יהוה אלהינו, ברא יהוה, ברא דאבא ואימא, אלהים ברתא, ועלייהו אתמר (ויקרא יט ג) איש אמו ואביו תיראו, (שמות כ יב) פחד את אביך ואת אמה, אביך דא קודשא בריך הוא, אמה דא שכנתא, דחילו דילה בפקודין דלא תעשה, אוקירו דילה בפקודין דעשה, וכל אינון דמקיימי פקודי דעשה עלייהו אתמר (שמואל א ב ל) פי מכבדי אכבד, ואינון דעברין על לא תעשה עלייהו אתמר ובזי יקלו. אמר בוצינא קדישא רבי רבי, ומה הוא אוקירו ובזין לקודשא בריך הוא בפקודין דעשה ולא תעשה, אלא בודאי פד שכנתא איהי בגלותא, כל מאן דעביד מצוה לאקמא לה מן גלותא, פאלו אוקיר לקודשא בריך הוא.

למלכא דהוה ליה קטטה עם מטרוניתא, וארמא לה מן היכליה, ואיהי אזלת לגבי שכנתא, והלא כל מאן דמקבל לה בביתיה ואוקיר לה (ודאי אוקיר למלכא), ועאיל שלם בינהא ובין בעלה, הלא כל יקרא דעביד לה למלכא עביד, דאם מלכא פעס עלה זמנא חדא או תרין, יהא ליה שלם עמה ויחזיר לה לביתיה, ואיהו שאיל לה מאן אוקיר לה או מאן זלזל בה, או אם תריך לה למלכותא אחרא.

כגוונא דא קודשא בריך הוא תריך לה לשכנתא, וארמי לה מביתיה, הדא הוא דכתיב (ישעיה נ א) ובפשעיכם שלחה אמכם, והלא כל מאן דאוקיר לה בגלותא לקודשא בריך הוא אוקיר, או מאן דמזלזל בה לקודשא בריך הוא מזלזל, ובגין דא פי מכבדי אכבד ובזי יקלו, דאף על גב דקודשא בריך הוא זבין לה בחובין דבנהא בגלותא רביעאה, איהו נטיר לה ואיהו יפרוק לה, ורזא דמלה (שמות כא ז) וכי ימכור איש את בתו לאמה לא תצא פצאת העבדים, אלא תפוק בת חורין, בגין דבגלותא קדמאה דלא הות לה בעלה דאיהי אורייתא חירו דילה, לא נפקת לה בת חורין, ונפקת בחפזון כעבדא דברח מרבוגיה ולא אית לה שטר חירו, אבל בפורקנא בתרייתא דאית לה בעלה דאיהו בן חורין, לא תצא בחפזון ולא תצא כעבדין, דאתמר בהון עבדים היינו לפרעה במצרים, אלא תפוק בת חורין, ובגין דא כי ימכור איש את בתו לאמה לא תצא פצאת העבדים.

זוהר היומי" - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

וּמְנַלְן דְּאוּרֵייתָא אִיהוּ חֵירוּת, הִדָּא הוּא דְכְתִיב (שמות לב טז) וְהַמְּכָתֵב מִכְּתָב אֱלֹהִים הוּא חֵרוּת עַל הַלְחַת, וְאִיהוּ יְהֵא לָהּ בְּפוּדְקָנָא בְּתַרֵייתָא חֵרוּת מִמְלָאךְ הַמּוֹת, דְּלֹא יְמוּת מְשִׁיחַ בֶּן אֶפְרַיִם, חֵרוּת מְשַׁעְבּוּד מְלָכִיּוֹת דְּלֹא יִשְׁתַּעְבְּדוּן בֵּהּ וּבְבִנְהָא לְעַלְמָא, וְיֵהֵא לָהּ חֵירוּ וּלְבִנְהָא מְכַל מְרַעִין בִּישִׁין דְּעַלְמָא דְּאִינוּן עֶרְב רַב, וְיִשְׂרָאֵל דְּאִינוּן מְסֻטְרָא דִּהְהוּא נַעַר אוּ מְפָרְסִיא קְדִישָׁא, אַף עַל גַּב דִּהּוּ מְחוּיִיבִין בְּכַמְהָ חוּבִין, כְּמָה דְּאִמְרִין אִין בֶּן דְּוֹד בָּא עַד שִׁיְהִי דוֹר שְׁכַלּוּ זַכָּאי אוּ פְלוּ חֵיִיב, אַתְּמַר בְּהוּן (שם כא ח) אִם רָעָה בְּעֵינֵי אֲדוּנְיָהּ אֲשֶׁר לֹא יַעֲדָה, עִם כָּל דָּא וְהַפְּדָהּ בְּגִלוּתָא, וְלֹא יִמְשׁוּל לְמוֹכְרָהּ בְּגִלוּתָא, בְּבִגְדוּ בֵּהּ, בְּגִין דְּבִגְדוּ בְּעִבְדָּהּ זָרָה.

וְעוּד כִּי יִמְפּוֹד אִישׁ אֶת בֵּיתוֹ לְאִמָּה, דָּא נִשְׁמַתָּא קְדִישָׁא, דְּמִכְרָ לָהּ בְּגוּפָא דְּאִיהוּ אִמָּה דִּילָהּ, וְאַתְּמַר (משלי ל כג) וְשִׁפְחָה כִּי תִירֶשׁ גְּבִירָתָהּ, כִּד תִּפּוֹק מִגּוּפָא לֹא תִצָּא כְּצִאת הָעֶבְדִּים, דְּאִינוּן נְפֻשׁוֹת דְּאִינוּן מְשׁוּתְפִין עִם גּוּפָא תַתָּא, דִּהִנָּאָה דְּלֵהוּן לְאוּ אִיהִי לְעַלְמָא דְּאִתִּי, לְאַשְׁתַּדְּלָא בְּאוּרֵייתָא דְּאִיהוּ חֵירוּ מִמְלָאךְ הַמּוֹת, אֲלֵא לִירְתָא לְעַלְמָא דִּין, וּבְגִין דָּא נִשְׁמַתָּא דְּאִיהִי אֲשְׁתַּדְּלָא בְּאוּרֵייתָא, לֹא תִצָּא כְּצִאת הָעֶבְדִּים מִגּוּפָא בְּדוּחְקָא, כְּנִשְׁמַתָּא דְּעַם הָאָרֶץ דְּאִיהִי עֶבֶד, אֲלֵא תִפּוֹק בֶּר חוּרִין מִמְלָאךְ הַמּוֹת.

תקונא תמינאה [מהדורה תנינא]

(זהו תקון כ"ח)

דף קמז ע"א

בְּרֵאשִׁית, (דף קמז ע"א) דָּא בְּאָר (נ"א באר שית), וְאִינוּן תְּרִין, חֵד (במדבר כא א) בְּאָר חֲפְרוּיָהּ שְׁרִים פְּרוּיָהּ נְדִיבֵי הָעַם, חֵד אִיהוּ בְּאָר דְּאַתְּמַר בֵּהּ (בראשית כו כא) וְיָרִיבוּ גַם עֲלֶיהָ, וְתַנְיִנָּא בְּאָר אַחֲרֵת וְלֹא רִבּוּ עֲלֶיהָ, בְּאָר דְּרִבּוּ עֲלֶיהָ דָּא אוּרֵייתָא דְּבַעַל פֶּה, דְּאַתְּמַר בֵּהּ (שם כ) וְיָרִיבוּ רוּעֵי גֵרָר עִם רוּעֵי יִצְחָק לֵאמֹר לָנוּ הַמַּיִם, אֵלֶיךָ מִקְשִׁין עַל אֵלֶיךָ, וְאֵלֶיךָ חוֹלְקִין עַל אֵלֶיךָ, אֵלֶיךָ מִטְּהָרִין וְאֵלֶיךָ מִטְּמָאִין, אֵלֶיךָ פּוֹסְלִין וְאֵלֶיךָ מִכְּשִׁירִין, אֵלֶיךָ אוּסְרִין וְאֵלֶיךָ מִתִּירִין, בְּשִׁית סְטְרִין, וְאִינוּן בְּרֵאשִׁית בְּרָא שִׁית וְכו'.

תקונא תשיעאה [מהדורה תנינא]

(זהו תקון כ"ט)

בְּרֵאשִׁית בְּרָא שִׁית סְטְרִין דְּאַסּוּר וְהִתֵּר כְּדִקְאִמְרוּן, וְעֲלִיָּה אַתְּמַר (במדבר יד יז) וְעַתָּה יִגְדַל נָא כַּח אֲדוּנִי, וְאִיהִי כ"ח אַתְּוּן דְּעוּבְדָּא דְּבְרֵאשִׁית, בְּהֵאִי (נ"א דאיהו)

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

כ"ח תלמידי חכמים (בראשית כו כב) ויחפרו באר אחרת ולא רבו עליה, דאיהי הלכה למשה מסיני קבלה למשה מסיני, ומשה בגינה בזמנא דאמר ליה קודשא בריך הוא אין שלום בעירך, אמר ועתה יגדל נא פח אדני, ואיהי תלמוד דאתמר למשה, משה קבל תורה מסיני, משנה שפחה דילה, דא אתעביד להלכה דאיהי ברתא דמלכא לבושא, וברתא דמלכא איהי בת קול מלגא, וברייתא איהי שפחה לה מלבר, ואלין תרין סמכין לה לברתא דמלכא בגלותא משנה וברייתא.

ואית שפחה בישא דאתקריאת שטנה, הדא הוא דכתיב (בראשית כו כא) ויקרא את שמה שטנה, אתתא דנחש דאיהו שטן, ודא איהו מחלקת וקושיא, ועלה אתמר (שמות א יד) וימררו את חייהם בעבודה קשה, דודאי דא איהו קושיא, בחומר דא קל וחמר, דא נחש עקלתון מחלקת, זמנא איהו קל בשעבודא דישראל פד חובין קלין עליהו, וזמנא דאיהו חמור פבד, ומסטרטא דילה (שם ה ט) תכבד העבדה.

ונחש איהו אזיל בקושיא ומחלוקת, פגוונא דגלי ימא, פגוונא דא פד חשיב בר נש דאיהו בקושיא ומחלקת לתתא בסיפא דמתניתין, אשכח לה ברישא, וכד חשיב דאיהו ברישא, אשכח לה בסיפא, ולבתר פליג באמצעיתא דמתניתין, ויחפרו באר אחרת דא פסיקתא, דתמן פסקי הלכה ואיהו תרוץ, ולא רבו עליה ויקרא שמה רחובות, ואלין פסקין ותרוצין אינון לבנים, דאינון לבון ההלכה, ודא איהו ובלבנים, ובכל עבודה בשדה ודאי דא ברייתא, דעלה אתמר (דברים כו כז) פי בשדה מצאה וגומר, את כל עבדתם זו משנה, שפחה תניינא לברייתא, אשר עבדו בהם בפרך, הכל תלוי עד שיבא אליהו, דא שפחה תליתאה דאיהי אקרי עבודה (עיבוד ה). קם ינוקא חדא, פתח ואמר (איוב לב ו) צעיר אני לימים ואתם ישישים.

תקונא עשיראה [מהדורה תנינא]

(זהו תיקון ל')

[תיקוני זוהר - דף קמו ע"ב]

ב'ראשית ב'רא א'להים דא בב'א, ואינון תלת בבי דאתרמיזו בתלת אנפין בראשית בר'א א'להים, ועלה אתמר (שמות כב ח) על כל דבר פשע על שור על חמור דא בבא קמא, על שיה על שלמה דא בבא מציעא, על כל אבדה אשר יאמר פי הוא זה דא בבא בתרא, על שור ביה מתופחים מארי מתניתין דא עם (דף קמו ע"ב) דא, ואית שור ואית שור, שור תם ושור מועד, ואית חמור ואית חמור, ועל אלין דסטרא דמסאבו אתמר בהון (דברים כב י) לא תחרוש בשור ובחמור יחדו,

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ויעקב בגינייהו אמר (בראשית לב ו) ויהי לי שור וחמור, צאן דא שיה דאתמר ביה על שיה, ועבד ושפחה דא איהו על כל אבדה.

סדר הלימוד ליום כט אלול [יום 354 בשנה]

ושור מועד, ארבעה ועשרים תולדות דנזיקין תליין מניה, וכלהו תליין מארבע אבות דאינון קרן ושן וגוף ורגל, נגיחה בקרן, שן דהוה אכיל בגזל, רבצה בגופא על מאני ותבר לון, ולית מאני אלא תלמידי חכמים, וכן הזיק ברגליו, וכלהו במתניתין אתמר, חמור איהו חמור בחומרא דמתניתין, ותלמיד חכם דשליט עליה אתמר ביה עני ורוכב על חמור, ומאי ניהו דשליט עליה, חכם מופלא ורב רבן דא שליט עליה, אבל אחרא איהו מחמרא בתריה בחומרא דמתניתין, וכן שור נגח לון בקושיא, ונשיך לון, ורביץ עלייהו ותבר לון, ודא איהו מחלקת, וכן ברגל תבר מאני, ובגין דא בשור ובחמור דאינון ממנן דעשו וישמעאל, יתון רכיבין עלייהו תרין משיחין ושלטין עלייהו, ומארי מתניתין שלטין עלייהו, ועלייהו אמר יעקב ויהי לי שור וחמור דשליט עלייהו, בתלמודא ובמדרשים, ובקשירו דתפלין וציצית שליט עלייהו, דאינון מועדים לקלקל, דאתמר בהון (שמות א יד) וימררו את חייכם בעבדה קשה בחמר ובלבנים.

מיד נפק קלא ואמר, אנחו ליה לינוקא ויסליק לאתריה, דהא שתין הלכות דאינון ששים המה מלכות תליין באורא, ואיהו אתי לסלקא לון לאתרייהו, מיד פרח ולא חזו מדי, אמר רבי שמעון ודאי דא איהו תינוק יונק משדי אמו, ודא נער, דאיהו אנהיג ארבין בימא, דאינון תלמידי חכמים דאזלין בימא דאורייתא, בארבע רוחין, די בהון אתמר (יחזקאל לו ט) כה אמר יהוה מארבע רוחות באי הרוח, ואית ארבע רוחין אחרנין מסטרא דשטן דאתיין בקושיא ומחלוקת, וטבעין ספינות דאינון תלמידי חכמים בימא דאורייתא, ולא יכלין לנפקא מתמן, וגלגלין סלקין ונחתין בהון.

אדהכי הא ינוקא קא נחית, פתח ואמר בוצינא קדישא פתח פיך באורייתא, דהא פימך איהי סיני, קלין והבלין דנפקין מפומך עלייהו אתמר (שמות כ יח) וכל העם ראים את הקולת ואת הלפידים וגומר, וכלהו צייתין למלוך עלאין ותתאין, דאינון שתין רבוא דמתיבתא עלאה, ושתין רבוא דמתיבתא תתאה, ואנת איהו בדיוקנא דמארך, דבזמנא דפתח באנכי שור לא נגח אריה לא שאג עוף דאיהו נשרא לא פרח, וכל חילין דתליין מנייהו בכרסייא יקרא, ואדם לשבת על כרסייא דאיהו קודשא בריך הוא, איהו ציית למלין דילך, בגין דמטרוניתא דילה דאיהי אורייתא קדישא סליק בפומך.

תקונא אחת עשרה [מהדורה תנינא]

(זהו תיקון ל"א)

[תיקוני זוהר - דף קמח ע"א]

מִיד פֶּתַח וְאָמַר, בְּרֵאשִׁית, בְּרֵאשִׁית, וְאִינוּן שֵׁית יָמִים בְּרֵאשִׁית אֱלֹהִים מֵאֵי אֱלֹהִים יִמָּא שְׂבִיעָא, וְרוּא דְמַלְהָ (קהלת א ו) כָּל הַנְּחָלִים הוֹלְכִים אֶל הַיָּם, וְהַיָּם אֵינּוּ מֵלֵא. עֲלֵאִין שְׂמֵעוּ, נוֹנִין דְרַחֲשִׁין בִּימָא דְאֹרִייתָא, עֲלֵה אֲתָמַר (תהלים קד כה) שֶׁם רִמַּשׁ וְאִין מִסְפָּר חַיּוֹת קִטְנוֹת עִם גְּדוֹלוֹת, וְכִלְהוּ שְׂאֲגִין עַל טְרַפִּין, וְשִׁכְנִיתָא אֲתָמַר בְּהָ (משלי לא ו) וַתִּתֵּן טָרֶף לְבֵיתָהּ וְחֶזֶק לְנַעֲרֹתֶיהָ, כָּל הַנְּחָלִים דְאֹזְלִין לִימָא הָא שְׂבַע אִינוּן, וְאִינוּן שְׂבַע נַעֲרוֹת (דף קמח ע"א) הָרְאוּיוֹת לָתֵת לָהּ לְאִימָא קְדִישָׁא דְאִיהִי בֵת שְׂבַע, יָם אֹקְיָנוֹס כְּלִילָא מְשַׁבַּע יָמִים, וְאִמָּאִי אֲתַקְרִיאַת אֹקְיָנוֹס, בְּגִין דְכָל מִינֵי מֵיא וְנוֹנִין וְרַחֲשִׁין דְלֵאוּ אִינוּן דִּילָהּ, וְיִתּוּן לְאֲעֵלָא בְּהָ, אִיהִי מְקִיא לֹון, וּמִתְמָן הֵם שְׂבִים לְלַכְתָּ, כְּגֹוֹנָא דְתִיבַת נַח דְלֵא הוּוּהּ מְקַבְלָא מִמִּינָא אַחְרָא, אֲלֵא מֵאֲלִין דְמִנֵּי קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, וּבְגִין דָּא כָּל הַנְּחָלִים דְאִינוּן תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים כְּלָהוּ מִשְׁתַּדְלֵי בְּאֹרִייתָא הוֹלְכִים אֶל הַיָּם, וּבְעָאן לְאֲעֵלָא לְשִׁכְנִיתָא, וְאִיהִי לֵא מְקַבְלָא לֹון בְּגֹוָהּ, אֲלֵא לְאֲלִין דְמִנֵּי קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְאֲעֵלָא לְגַבְהָ (נ"א בגוה), דְאִינוּן שְׂבַע רוּעִים, וְלִשְׁבֻטֵין דְנַפְקִין מִנֵּיהוּ, וְלְכָל דְאֲתִיִּין מִסְטְרִייהוּ וְיִתְעַרְבוּן בְּהוּן, יִמָּא קְבִילַת לֹון וְיִתְעַרְבוּן בְּגֹוָהּ, אֲבָל לְאַחֲרֵינִין לֵא קְבִילַת לֹון, וּמִתְמָן אִינוּן שְׂבִין לְלַכְתָּ.

דְּדָאִי אִיהוּ ה' יִמָּא, נַחַל דִּילָהּ ו', כָּל אִינוּן דִּירְתִין נְשַׁמְתִין מִן יִמָּא וְנַחַל דִּילָהּ, בְּדַחֲלוֹ וְרַחֲמֵי דִי"ה, אִיהִי קְבִילַת לֹון, וְאַחֲרֵינִין דְלֵאוּ אִינוּן חֶלֶק יְהו"ה אִיהִי לֵא קְבִילַת לֹון, וְדַחֲיָא לֹון מִתְמָן, וּמִתְמָן הֵם שְׂבִים לְלַכְתָּ. קָמוּ כְּלָהוּ וּבְרִיכוּ לֵיהּ, וְאָמְרוּ פִימָא דְשִׁכְנִיתָא, סִינֵי סִינֵי, זַכָּאִין אֹודְנִין דְשְׂמַעִין מִלִּין אֲלִין מְפֹוּמָד.

אמר המגיה ע"כ מצאתי, ואולי אלו הי"א תקונים הם בכלל השבעים אלא שלא הושמו איש על ידו לדגליהם, וכבר מצאתי לקוטים אחרים, ולפי שלבי אמר לי שאינם מכלל התקונים רק מאמרים מפוזרים מספר הזהר, הבדלתי אותם לי למשמרת עד אשר אראה מה יהיו, ואם יהיה אלקים עמדי והנחני בדרך אמת עוד אוסיף להדפיס דברים יקרים ונוראים שלא נראו בגלוי עד היום הזה, וברוך י"י אשר לא הסיר תפלתי וחסדו מאתי שגלגל זכות זה על ידי.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

תם ונשלם - שבה לאל בורא עולם

בְּהַאי סֵפֶר הַזֵּהַר, יִפְקֹוּן בֵּיהּ מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי - [דף 3864]

מבית לספר הזוהר

זוהר חדש - ותיקוני זוהר

25.....	הזוהר הקדוש - הקדמת הזוהר
876.....	הזוהר הקדוש - ספר שמות
1772	הזוהר הקדוש - ספר ויקרא
2142	הזוהר הקדוש - ספר במדבר
2651	הזוהר הקדוש - ספר דברים
2791	הזוהר הקדוש - זוהר חדש
3442	הזוהר הקדוש - תיקוני זוהר

מבית ברשיית הזוהר וזוהר חדש

ותיקונים של תיקוני זוהר

25.....	הזוהר הקדוש - הקדמת הזוהר
25	הקדמת הזוהר הקדוש
71.....	הזוהר הקדוש - ספר בראשית
71	זוהר פרשת בראשית
239	זוהר פרשת נח
295	זוהר פרשת לך לך
388	זוהר פרשת וירא
456	זוהר פרשת חיי שרה
494	זוהר פרשת תולדות
530	זוהר פרשת ויצא
590	זוהר פרשת וישלח
630	זוהר פרשת וישב
672	זוהר פרשת מקץ
729	זוהר פרשת ויגש
749	זוהר פרשת ויחי
876.....	הזוהר הקדוש - ספר שמות
876	זוהר פרשת שמות
936	זוהר פרשת וארא
968	זוהר פרשת בא
1025	זוהר פרשת בשלח
1099	זוהר פרשת יתרו
1200	זוהר פרשת משפטים
1295	זוהר פרשת תרומה
1481	זוהר פרשת תצוה
1505	זוהר פרשת כי תשא
1525	זוהר פרשת ויקהל
1602	זוהר פרשת פקודי
1772	הזוהר הקדוש - ספר ויקרא
1772	זוהר פרשת ויקרא

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

1847	זוהר פרשת צו
1878	זוהר פרשת שמיני
1898	זוהר פרשת תזריע
1929	זוהר פרשת מצורע
1940	זוהר פרשת אחרי מות
2030	זוהר פרשת קדושים
2055	זוהר פרשת אמור
2114	זוהר פרשת בהר
2130	זוהר פרשת בחקותי

2142 הזוהר הקדוש - ספר במדבר

2142	זוהר פרשת במדבר
2154	זוהר פרשת נשא
2240	זוהר פרשת בהעלותך
2269	זוהר פרשת שלח לך
2347	זוהר פרשת קרח
2358	זוהר פרשת חקת
2372	זוהר פרשת בלק
2474	זוהר פרשת פנחס
2649	זוהר פרשת מטות

2651 הזוהר הקדוש - ספר דברים

2651	זוהר פרשת דברים
2651	זוהר פרשת ואתחנן
2688	זוהר פרשת עקב
2700	זוהר פרשת שופטים
2704	זוהר פרשת כי תצא
2736	זוהר פרשת וילך
2745	זוהר פרשת האזינו
2750	האדרא זוטא קדישא

2791 הזוהר הקדוש - זוהר חדש

2791	זוהר חדש פרשת בראשית
2902	זוהר חדש פרשת נח
2941	זוהר חדש פרשת לך לך
2954	זוהר חדש פרשת וירא
2955	זוהר חדש פרשת תולדות

"זוהר ה'ומי" - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

2958	זוהר חדש פרשת ויצא
2966	זוהר חדש פרשת וישב
2971	זוהר חדש פרשת בשלה
2977	זוהר חדש פרשת יתרו
3037	זוהר חדש פרשת תרומה
3048	זוהר חדש פרשת כי תשא
3062	זוהר חדש פרשת צו
3063	זוהר חדש פרשת אחרי
3080	זוהר חדש פרשת בהר
3082	זוהר חדש פרשת נשא
3082	זוהר חדש פרשת חקת
3100	זוהר חדש פרשת בלק
3118	זוהר חדש פרשת מטות
3119	זוהר חדש פרשת ואתחנן
3130	זוהר חדש פרשת כי תצא
3135	זוהר חדש פרשת כי תבא
3140	זוהר חדש שיר השירים
3217	זוהר חדש מדרש רות
3322	מדרש הנעלם על איכה
3336	תקונים מזוהר חדש
3337	תיקוני זוהר חדש ספרא תנינא
3372	תיקוני זוהר חדש תקונא קדמאה
3423	זוהר חדש - זה שייך לפרשת נח
3424	זוהר חדש תקונים
3436	זוהר חדש - עוד לפרשת וירא אליו
3442	הזוהר הקדוש - תיקוני זוהר
3442	תקוני הזוהר - הקדמת תקוני הזוהר
3486	הקדמה אחרת לתקוני הזוהר
3488	תקונא קדמאה
3489	[ודא תקונא תנינא]
3489	[תקונא תליתאה] תקונא תנינא
3490	ודא תקונא תליתאה כגונא דא
3490	תקונא רביעאה
3491	תקונא חמישאה
3496	תקונא שתיתאה

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

3505	תקונא שביעאה
3505	תקונא תמונאה
3506	תקונא תשיעאה
3506	תקונא עשיראה
3511	תקונא חד סר
3512	תקונא תריסר
3514	תקונא תליסר
3521	תקונא ארביסר
3523	תקונא חמיסר
3524	תקונא שיתסר
3525	תקונא שויבסר
3525	תקונא תמוני סרי
3543	תקונא תשסרי
3574	תקונא עשרין, וחד ועשרין
3634	תקונא עשרין ותרין
3650	תקונא עשרין ותלת
3650	תקונא עשרין וארבע
3653	תקונא עשרין וחמשא
3656	תקונא עשרין ושית
3660	תקונא עשרין ותמוניא
3661	תקונא עשרין ותשע
3662	תקונא תלתין
3668	תקונא תלתין וחד
3671	תקונא תלתין ותרין
3672	תקונא תלתין ותלת
3673	תקונא תלתין וארבע
3674	תקונא תלתין וחמשא
3674	תקונא תלתין ושתא
3675	תקונא שבע ותלתין
3677	תקונא תמוניא ותלתין
3679	תקונא תשע ותלתין
3681	תקונא ארבעין
3684	תקונא חד וארבעין
3685	תקונא ארבעין ותרין
3687	תקונא ארבעין ותלת

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

3687	תקונא ארבעין וארבע
3688	תקונא ארבעין וחמשה
3689	תקונא שית וארבעין
3689	תקונא שבע וארבעין
3694	תקונא תמניא וארבעין
3695	תקונא תשע וארבעין
3697	תקונא חמשיין
3698	תקונא חד וחמשיין
3699	תקונא תרין וחמשיין
3700	תקונא חמשיין ותלת
3702	תקונא חמשיין וארבע
3702	תקונא חמשיין וחמש
3706	תקונא חמשיין ושתא
3711	תקונא שבע וחמשיין
3713	תקונא תמניא וחמשיין
3715	תקונא תשעה וחמשיין
3716	תקונא שתין
3718	תקונא חד ושתין
3719	תקונא שתין ותרין
3720	תקונא שתין ותלת
3721	תקונא שתין וארבע
3724	תקונא שתין וחמש
3725	תקונא שתין ושתא
3729	תקונא שתין ושבע
3731	תקונא תמניא ושתין
3732	תקונא שתין ותשעה
3788	תקונא שבעין
3838	תקונא תנינא [מהדורה תנינא]
3840	תקונא תליתאה [מהדורה תנינא]
3844	תקונא רביעאה [מהדורה תנינא]
3844	(זהו תיקון כ"ה)
3845	תקונא חמישאה [מהדורה תנינא]
3851	תקונא שיתאה [מהדורה תנינא]
3859	תקונא שביעאה [מהדורה תנינא]
3860	תקונא תמינאה [מהדורה תנינא]

"זֶהָר הַיּוֹמִי" - לְיִמּוּד כָּל סֵפֶר הַזֶּהָר וְתִקּוּנֵי בְּמַעֲגַל הַשָּׁנָה

- 3860 תקונא תשיעאה [מהדורה תנינא]
3861 תקונא עשיראה [מהדורה תנינא]
3861 (זהו תיקון ל')
3863 תקונא אחת עשרה [מהדורה תנינא]
3863 (זהו תיקון ל"א)

מבנת דבני הזהר הישנים

			זהר חלק א'
244.....סא	159.....מ:	90.....ב:	25.....א:
245.....סא:	160.....מא:	92.....כא:	25.....א:
247.....סב	161.....מא:	94.....כא:	28.....ב:
251.....סג	163.....מב:	95.....כב:	29.....ג:
253.....סג:	164.....מב:	97.....כב:	31.....ג:
254.....סד	165.....מג:	98.....כג:	32.....ד:
256.....סד:	167.....מג:	100.....כג:	34.....ד:
258.....סה	168.....מד:	105.....כד:	35.....ה:
259.....סה:	170.....מד:	107.....כד:	37.....ה:
261.....סו	171.....מה:	109.....כה:	38.....ו:
262.....סו:	172.....מה:	111.....כה:	40.....ו:
264.....סז	174.....מו:	112.....כו:	42.....ז:
266.....סז:	179.....מז:	113.....כז:	43.....ז:
268.....סה	198.....מז:	115.....כז:	44.....ח:
270.....סה:	201.....מה:	116.....כז:	46.....ח:
271.....סח	202.....מה:	118.....כח:	47.....ט:
273.....סח:	203.....מט:	119.....כח:	49.....ט:
276.....ע:	206.....מט:	121.....כט:	50.....י:
278.....עא	208.....נ:	122.....כט:	51.....י:
279.....עא:	209.....נ:	123.....ל:	53.....יא:
281.....עב	212.....נא:	125.....ל:	61.....יב:
283.....עב:	214.....נב:	126.....לא:	63.....יב:
284.....עג	215.....נב:	128.....לא:	64.....יג:
285.....עג:	217.....נג:	132.....לב:	65.....יג:
287.....עד	218.....נג:	136.....לג:	67.....יד:
289.....עד:	220.....נד:	137.....לג:	68.....יד:
291.....עה	221.....נד:	139.....לד:	71.....טו:
292.....עה:	223.....נה:	140.....לד:	72.....טו:
293.....עו	224.....נה:	142.....לה:	74.....טז:
295.....עו:	228.....נו:	143.....לה:	75.....טז:
296.....עז	230.....נו:	146.....לו:	81.....יז:
297.....עז:	231.....נו:	147.....לו:	83.....יח:
298.....עה	233.....נו:	149.....לז:	84.....יח:
301.....עה:	234.....נה:	150.....לז:	86.....יט:
302.....עפ	236.....נה:	152.....לח:	87.....יט:
303.....עפ:	238.....נט:	153.....לה:	89.....כ:
309.....פ	241.....ס:	156.....לט:	
311.....פב	242.....ס:	157.....מ:	

"זֶהָר הַיּוֹמִי" - לְיִמּוּד כָּל סֵפֶר הַזֶּהָר וְתַקּוּנֵי בְּמַעְגַל הַשָּׁנָה

537..... קמט.	477..... קכח.	412..... קו.	313..... פב:
539..... קמט:	478..... קכח:	414..... קו:	315..... פג.
540..... קז.	479..... קכט.	416..... קז.	316..... פג:
544..... קז:	481..... קכט:	417..... קז:	318..... פד.
545..... קנא.	482..... קל.	421..... קח.	319..... פד:
547..... קנא:	482..... קל:	421..... קח:	321..... פה.
548..... קנב.	484..... קלא.	422..... קט.	322..... פה:
549..... קנב:	486..... קלא:	426..... קט:	324..... פו.
551..... קנג.	487..... קלב.	428..... קי.	325..... פו:
552..... קנג:	490..... קלג.	429..... קיא.	327..... פז.
554..... קנד.	492..... קלג:	430..... קיא:	328..... פז:
555..... קנד:	493..... קלד.	430..... קיב.	330..... פח.
558..... קנה.	497..... קלד:	431..... קיב:	367..... פח:
559..... קנה:	498..... קלה.	433..... קיג.	367..... פט.
560..... קנו.	499..... קלה:	441..... קיג:	369..... צ:
563..... קנו:	499..... קלו.	442..... קיד.	370..... צא.
563..... קנו:	500..... קלו:	443..... קיד:	372..... צא:
565..... קנו:	506..... קלזע"א[א].	443..... קטו.	373..... צב.
566..... קנה.	507..... קלז:	444..... קטו:	375..... צב:
568..... קנה:	507..... קלח.	445..... קטז.	376..... צג.
570..... קנט.	508..... קלח:	445..... קטז:	378..... צג:
571..... קנט:	509..... קלט.	446..... קיז.	379..... צד.
573..... קס.	509..... קלט:	447..... קיז:	382..... צה.
574..... קס:	511..... קמ.	448..... קיח.	384..... צה:
576..... קסא.	511..... קמ:	448..... קיח:	385..... צו.
578..... קסא:	513..... קמא.	450..... קיט.	388..... צו.
579..... קסב.	514..... קמא:	452..... קיט:	395..... צו:
580..... קסב:	516..... קמב.	453..... קכ.	395..... צח.
581..... קסג.	517..... קמב:	455..... קכ:	396..... צט.
582..... קסג:	519..... קמג.	458..... קכא:	397..... צט:
584..... קסד.	520..... קמג:	459..... קכב.	397..... ק.
586..... קסד:	521..... קמד.	460..... קכב:	398..... ק:
587..... קסה.	523..... קמד:	463..... קכג.	399..... קא:
590..... קסה:	524..... קמה.	464..... קכג:	400..... קב.
590..... קסו.	526..... קמה:	466..... קכד.	400..... קב:
592..... קסו:	527..... קמו.	473..... קכת.	401..... קג.
593..... קסז.	529..... קמו:	473..... קכה:	403..... קג:
595..... קסז:	531..... קמוז.	474..... קכו.	405..... קד.
597..... קסח.	534..... קמוז:	475..... קכו:	406..... קד:
598..... קסח:	535..... קמח.	476..... קכז.	409..... קה.
600..... קסט.	536..... קמח:	476..... קכז:	410..... קה:

"זוהר ה'יומי" - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

824.....רלה.	752.....ריב:	663.....קצ:	601.....קסט:
825.....רלה:	753.....ריג.	665.....קצא.	603.....קע.
828.....רלו:	755.....ריג:	666.....קצא:	604.....קע:
830.....רלו.	756.....ריד.	668.....קצב.	605.....קעא.
831.....רלו:	758.....ריד:	669.....קצב:	607.....קעא:
834.....רלח.	759.....רטו.	671.....קצג.	609.....קעב.
835.....רלח:	761.....רטו:	693.....קצג:	610.....קעב:
837.....רלט.	762.....רטז.	694.....קצד.	612.....קעג.
839.....רלט:	764.....רטז:	695.....קצד:	613.....קעג:
840.....רמ.	765.....ריו.	699.....קצה:	614.....קעד.
842.....רמ:	768.....ריו:	700.....קצו.	616.....קעד:
843.....רמא.	769.....ריח.	702.....קצו:	617.....קעה.
845.....רמא:	771.....ריח:	703.....קצו.	619.....קעה:
848.....רמב:	774.....ריט:	705.....קצו:	620.....קעו.
849.....רמג.	776.....רב.	706.....קצח.	622.....קעו:
851.....רמג:	777.....רב:	708.....קצח:	623.....קעז.
853.....רמד.	780.....רכא.	709.....קצט.	625.....קעז:
854.....רמד:	781.....רכא:	711.....קצט:	626.....קעה.
856.....רמה.	783.....רכב.	713.....ר.	628.....קעה:
857.....רמה:	785.....רכב:	714.....ר:	629.....קעט.
859.....רמו.	786.....רכג.	716.....רא.	630.....קעט:
860.....רמו:	788.....רכג:	717.....רא:	632.....קפ.
862.....רמוז.	791.....רכד.	719.....רב.	634.....קפ:
863.....רמוז:	792.....רכה.	720.....רב:	635.....קפא.
864.....רמח.	794.....רכה:	722.....רג.	636.....קפא:
866.....רמח:	795.....רכו.	723.....רג:	638.....קפב.
867.....רמט.	797.....רכו:	725.....רד.	639.....קפב:
869.....רמט:	798.....רכז.	726.....רד:	641.....קפג.
871.....רנ.	801.....רכח.	728.....רה.	642.....קפג:
872.....רנ:	803.....רכח:	729.....רה:	644.....קפד.
874.....רנא.	806.....רכט:	731.....רו.	645.....קפד:
	808.....רל.	734.....רוז.	647.....קפת.
	809.....רל:	736.....רוז:	648.....קפה:
	811.....רלא.	737.....רח.	650.....קפו.
	813.....רלא:	739.....רח:	651.....קפו:
	814.....רלב.	740.....רט.	654.....קפז:
	815.....רלב:	742.....רט:	656.....קפח.
	817.....רלג.	743.....רי.	657.....קפח:
	819.....רלג:	745.....רי:	659.....קפט.
	821.....רלד.	747.....ריא.	660.....קפט:
	822.....רלד:	750.....ריב.	662.....קצ.
זוהר חלק ב'			
876.....ב.			
876.....ב':			
878.....ג'.			
879.....ג':			
881.....ד'.			
882.....ד':			
884.....ה'.			
885.....ה':			

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

1130.....ע"א	1041.....מ"ט	949.....כ"ז	886.....ו'
1131.....ע"א	1043.....נ'	951.....כ"ז	888.....ו'
1132.....ע"ב	1044.....נ':	953.....כ"ז	890.....ז'
1132.....ע"ב	1049.....נ"ב	954.....כ"ח	891.....ז'
1133.....ע"ג	1050.....נ"ב	956.....כ"ה	893.....ח'
1134.....ע"ג	1052.....נ"ג	957.....כ"ט	894.....ח':
1135.....ע"ד	1053.....נ"ג	959.....כ"ט	896.....ט'
1135.....ע"ד	1055.....נ"ד	960.....ל'	898.....ט:
1136.....ע"ה	1056.....נ"ד	962.....ל':	899.....י'
1137.....ע"ה	1058.....נ"ה	963.....ל"א	901.....י':
1139.....ע"ו	1059.....נ"ה	965.....ל"א	902.....יא
1140.....ע"ו	1061.....נ"ו	968.....ל"ב	904.....י"א
1142.....ע"ז	1063.....נ"ו	970.....ל"ג	905.....י"ב
1143.....ע"ז	1064.....נ"ו	971.....ל"ג	907.....י"ב
1145.....ע"ח	1066.....נ"ז	973.....ל"ד	908.....י"ג
1146.....ע"ח	1067.....נ"ח	974.....ל"ד	910.....י"ג
1147.....ע"ט	1069.....נ"ח	976.....ל"ה	911.....י"ד
1149.....ע"ט	1070.....נ"ט	978.....ל"ה	912.....י"ד
1150.....פ'	1072.....נ"ט	980.....ל"ו	914.....ט"ו
1152.....פ':	1073.....ס'	981.....ל"ו	915.....ט"ו
1153.....פ"א	1075.....ס':	983.....ל"ז	917.....ט"ז
1155.....פ"א	1076.....ס"א	984.....ל"ז	918.....ט"ז
1157.....פ"ב	1078.....ס"א	986.....ל"ח	920.....י"ז
1160.....פ"ב	1079.....ס"ב	987.....ל"ח	922.....י"ז
1161.....פ"ג	1081.....ס"ב	989.....ל"ט	923.....י"ח
1163.....פ"ג	1082.....ס"ג	990.....ל"ט	925.....י"ח
1164.....פ"ד	1084.....ס"ג	992.....מ'	927.....י"ט
1166.....פ"ד	1086.....ס"ד	994.....מ':	928.....י"ט
1167.....פ"ה	1091.....ס"ד	995.....מ"א	930.....כ'
1169.....פ"ה	1093.....ס"ה	996.....מ"א	931.....כ':
1171.....פ"ו	1094.....ס"ה	999.....מ"ב	933.....כ"א
1172.....פ"ו	1096.....ס"ו	1022.....מ"ג	934.....כ"א
1173.....פ"ו	1097.....ס"ו	1025.....מ"ד	936.....כ"ב
1175.....פ"ז	1099.....ס"ז	1028.....מ"ה	937.....כ"ב
1176.....פ"ח	1100.....ס"ז	1029.....מ"ה	939.....כ"ג
1178.....פ"ח	1102.....ס"ח	1030.....מ"ז	940.....כ"ג
1180.....פ"ט	1103.....ס"ח	1032.....מ"ז	942.....כ"ד
1181.....פ"ט	1105.....ס"ט	1034.....מ"ז	943.....כ"ד
1183.....צ'	1107.....ס"ט	1035.....מ"ז	945.....כ"ה
1184.....צ':	1108.....ע'	1036.....מ"ח	946.....כ"ה
1186.....צ"א	1130.....ע':	1038.....מ"ח	948.....כ"ו

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

1415.....קנ"ז:	1342.....קל"ה:	1253.....קי"ב:	1188.....צ"א:
1416.....קנ"ח:	1344.....קל"ה:	1255.....קי"ג:	1192.....צ"ב:
1418.....קנ"ח:	1345.....קל"ו:	1256.....קי"ג:	1192.....צ"ג:
1419.....קנ"ט:	1348.....קל"ז:	1258.....קי"ד:	1194.....צ"ג:
1421.....קנ"ט:	1349.....קל"ז:	1259.....קי"ד:	1199.....צ"ד:
1422.....ק"ס:	1351.....קל"ח:	1261.....קט"ו:	1200.....צ"ד:
1423.....ק"ס:	1352.....קל"ח:	1262.....קט"ו:	1202.....צ"ה:
1425.....קס"א:	1355.....קל"ט:	1264.....קט"ז:	1203.....צ"ה:
1426.....קס"א:	1357.....ק"מ:	1265.....קט"ז:	1205.....צ"ו:
1428.....קס"ב:	1358.....ק"מ:	1267.....קי"ז:	1206.....צ"ו:
1430.....קס"ב:	1360.....קמ"א:	1269.....קי"ז:	1208.....צ"ז:
1431.....קס"ג:	1361.....קמ"א:	1270.....קי"ח:	1209.....צ"ז:
1433.....קס"ג:	1363.....קמ"ב:	1272.....קי"ח:	1211.....צ"ח:
1434.....קס"ד:	1364.....קמ"ב:	1273.....קי"ט:	1212.....צ"ח:
1436.....קס"ד:	1366.....קמ"ג:	1275.....קי"ט:	1214.....צ"ט:
1437.....קס"ה:	1367.....קמ"ג:	1278.....ק"כ:	1215.....צ"ט:
1439.....קס"ה:	1370.....קמ"ד:	1279.....קכ"א:	1217.....ק'.
1440.....קס"ו:	1372.....קמ"ה:	1281.....קכ"א:	1218.....ק'.
1442.....קס"ו:	1373.....קמ"ה:	1283.....קכ"ב:	1220.....ק"א:
1444.....קס"ז:	1374.....קמ"ו:	1284.....קכ"ב:	1221.....ק"א:
1448.....קס"ח:	1377.....קמ"ז:	1286.....קכ"ג:	1223.....ק"ב:
1449.....קס"ט:	1379.....קמ"ז:	1287.....קכ"ג:	1224.....ק"ב:
1451.....קס"ט:	1380.....קמ"ז:	1288.....קכ"ד:	1226.....ק"ג:
1452.....ק"ע:	1381.....קמ"ח:	1290.....קכ"ד:	1227.....ק"ג:
1454.....ק"ע:	1388.....קמ"ח:	1291.....קכ"ה:	1229.....ק"ד:
1455.....קע"א:	1390.....קמ"ט:	1293.....קכ"ה:	1230.....ק"ד:
1457.....קע"א:	1391.....קמ"ט:	1294.....קכ"ו:	1231.....ק"ה:
1458.....קע"ב:	1392.....ק"נ:	1295.....קכ"ו:	1232.....ק"ה:
1460.....קע"ב:	1394.....ק"נ:	1297.....קכ"ז:	1234.....ק"ו:
1461.....קע"ג:	1396.....קנ"א:	1298.....קכ"ז:	1235.....ק"ו:
1463.....קע"ג:	1397.....קנ"א:	1300.....קכ"ח:	1237.....ק"ז:
1464.....קע"ד:	1398.....קנ"ב:	1301.....קכ"ח:	1239.....ק"ז:
1467.....קע"ה:	1400.....קנ"ב:	1303.....קכ"ט:	1240.....ק"ח:
1468.....קע"ה:	1401.....קנ"ג:	1304.....קכ"ט:	1241.....ק"ח:
1470.....קע"ו:	1403.....קנ"ג:	1309.....קל"א:	1243.....ק"ט:
1471.....קע"ו:	1404.....קנ"ד:	1310.....קל"א:	1244.....ק"ט:
1473.....קע"ז:	1406.....קנ"ד:	1313.....קל"ב:	1246.....ק"י:
1475.....קע"ז:	1409.....קנ"ה:	1315.....קל"ג:	1247.....ק"י:
1477.....קע"ח:	1410.....קנ"ו:	1316.....קל"ג:	1250.....קי"א:
1478.....קע"ח:	1412.....קנ"ו:	1317.....קל"ד:	1250.....קי"א:
1480.....קע"ט:	1413.....קנ"ז:	1341.....קל"ד:	1252.....קי"ב:

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

1688..... רמ"ב:	1605..... רכ"א:	1542..... ר':	1482..... ק"פ:
1689..... רמ"ג:	1608..... רכ"ב:	1543..... ר"א:	1483..... ק"פ:
1691..... רמ"ג:	1610..... רכ"ג:	1545..... ר"א:	1485..... קפ"א:
1692..... רמ"ד:	1611..... רכ"ג:	1546..... ר"ב:	1486..... קפ"א:
1694..... רמ"ד:	1613..... רכ"ד:	1548..... ר"ב:	1488..... קפ"ב:
1695..... רמ"ה:	1614..... רכ"ד:	1549..... ר"ג:	1489..... קפ"ב:
1697..... רמ"ה:	1615..... רכ"ה:	1551..... ר"ג:	1491..... קפ"ג:
1698..... רמ"ו:	1617..... רכ"ה:	1552..... ר"ד:	1492..... קפ"ג:
1700..... רמ"ו:	1618..... רכ"ו:	1554..... ר"ד:	1494..... קפ"ד:
1701..... רמ"ז:	1620..... רכ"ו:	1555..... ר"ה:	1495..... קפ"ד:
1703..... רמ"ז:	1621..... רכ"ז:	1557..... ר"ה:	1497..... קפ"ה:
1704..... רמ"ח:	1623..... רכ"ז:	1558..... ר"ו:	1498..... קפ"ה:
1706..... רמ"ח:	1624..... רכ"ח:	1560..... ר"ו:	1500..... קפ"ו:
1707..... רמ"ט:	1625..... רכ"ח:	1561..... ר"ז:	1501..... קפ"ו:
1709..... רמ"ט:	1627..... רכ"ט:	1563..... ר"ז:	1503..... קפ"ז:
1710..... ר"נ:	1629..... רכ"ט:	1564..... ר"ה:	1504..... קפ"ז:
1712..... ר"נ:	1630..... ר"ל:	1566..... ר"ה:	1506..... קפ"ח:
1713..... רנ"א:	1631..... ר"ל:	1567..... ר"ט:	1507..... קפ"ח:
1715..... רנ"א:	1633..... רל"א:	1569..... ר"ט:	1508..... קפ"ט:
1716..... רנ"ב:	1634..... רל"א:	1571..... ר"י:	1510..... קפ"ט:
1718..... רנ"ב:	1636..... רל"ב:	1572..... ר"י:	1511..... קצ"ב:
1720..... רנ"ג:	1637..... רל"ב:	1574..... רי"א:	1513..... קצ"ב:
1721..... רנ"ג:	1639..... רל"ג:	1575..... רי"א:	1514..... קצ"א:
1723..... רנ"ד:	1640..... רל"ג:	1577..... רי"ב:	1516..... קצ"א:
1724..... רנ"ד:	1642..... רל"ד:	1578..... רי"ב:	1517..... קצ"ב:
1726..... רנ"ה:	1643..... רל"ד:	1580..... רי"ג:	1518..... קצ"ב:
1727..... רנ"ה:	1645..... רל"ה:	1581..... רי"ג:	1520..... קצ"ג:
1729..... רנ"ו:	1667..... רל"ה:	1583..... רי"ד:	1521..... קצ"ג:
1730..... רנ"ו:	1668..... רל"ו:	1584..... רי"ד:	1523..... קצ"ד:
1732..... רנ"ז:	1670..... רל"ו:	1586..... רט"ו:	1524..... קצ"ד:
1734..... רנ"ז:	1671..... רל"ז:	1587..... רט"ו:	1525..... קצ"ה:
1735..... רנ"ח:	1673..... רל"ז:	1589..... רט"ז:	1527..... קצ"ה:
1737..... רנ"ח:	1674..... רל"ח:	1591..... רט"ז:	1528..... קצ"ו:
1739..... רנ"ט:	1676..... רל"ח:	1592..... רי"ז:	1530..... קצ"ו:
1740..... רנ"ט:	1677..... רל"ט:	1594..... רי"ז:	1531..... קצ"ז:
1742..... ר"ס:	1679..... רל"ט:	1595..... רי"ח:	1533..... קצ"ז:
1743..... ר"ס:	1680..... ר"מ:	1597..... רי"ח:	1534..... קצ"ח:
1745..... רס"א:	1682..... ר"מ:	1599..... רי"ט:	1536..... קצ"ח:
1747..... רס"א:	1683..... רמ"א:	1601..... ר"ב:	1537..... קצ"ט:
1748..... רס"ב:	1685..... רמ"א:	1603..... ר"ב:	1539..... קצ"ט:
1750..... רס"ב:	1686..... רמ"ב:	1604..... רכ"א:	1540..... ר':

"זוהר היומי" - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

1949..... נ"ט:	1884..... ל"ה:	1814..... ט"ו:	1751..... רס"ג:
1951..... ס'.	1886..... לח:	1815..... ט"ז:	1753..... רס"ג:
1953..... ס':	1887..... ל"ט:	1817..... ט"ז:	1754..... רס"ד:
1954..... ס"א:	1889..... ל"ט:	1821..... י"ז:	1756..... רס"ד:
1956..... ס"א:	1890..... מ':	1822..... י"ח:	1757..... רס"ה:
1957..... ס"ב:	1892..... מ':	1823..... י"ח:	1759..... רס"ה:
1959..... ס"ב:	1893..... מא:	1825..... יט:	1760..... רס"ו:
1960..... ס"ג:	1895..... מ"א:	1826..... י"ט:	1762..... רס"ו:
1962..... ס"ג:	1896..... מ"ב:	1828..... כ':	1763..... רס"ז:
1963..... ס"ד:	1898..... מב:	1829..... כ':	1764..... רס"ז:
1983..... ס"ד:	1899..... מ"ג:	1831..... כ"א:	1766..... רס"ח:
1983..... ס"ד:	1901..... מ"ג:	1832..... כ"א:	1767..... רס"ח:
1985..... ס"ה:	1902..... מ"ד:	1834..... כ"ב:	1769..... רס"ט:
1987..... ס"ה:	1904..... מ"ד:	1837..... כ"ג:	
1988..... ס"ו:	1905..... מ"ה:	1838..... כ"ג:	זוהר חלק ג'
1990..... ס"ו:	1907..... מ"ה:	1840..... כ"ד:	1772..... ב':
1993..... ס"ז:	1909..... מ"ו:	1842..... כ"ד:	1773..... ב':
1994..... ס"ח:	1910..... מ"ו:	1843..... כ"ה:	1774..... ג':
1996..... ס"ח:	1912..... מ"ז:	1845..... כ"ה:	1776..... ד':
1997..... ס"ט:	1914..... מ"ז:	1846..... כ"ו:	1778..... ד':
1999..... ס"ט:	1915..... מ"ח:	1848..... כ"ו:	1782..... ה':
2000..... ע':	1917..... מ"ח:	1849..... כ"ז:	1783..... ה':
2002..... ע':	1920..... מ"ט:	1850..... כ"ז:	1785..... ו':
2003..... ע"א:	1922..... נ':	1856..... כ"ט:	1786..... ו':
2005..... ע"א:	1923..... נ':	1858..... כ"ט:	1788..... ז':
2006..... ע"ב:	1925..... נ"א:	1859..... ל':	1789..... ז':
2008..... ע"ב:	1926..... נ"א:	1861..... ל':	1791..... ח':
2011..... ע"ג:	1927..... נ"ב:	1862..... ל"א:	1792..... ח':
2012..... ע"ד:	1929..... נ"ב:	1864..... ל"א:	1794..... ט':
2014..... ע"ד:	1930..... נ"ג:	1866..... ל"ב:	1795..... ט':
2015..... ע"ה:	1932..... נ"ג:	1867..... ל"ב:	1797..... י':
2017..... ע"ה:	1933..... נ"ד:	1869..... ל"ג:	1798..... י':
2018..... ע"ו:	1935..... נ"ד:	1870..... ל"ג:	1800..... י"א:
2019..... ע"ו:	1936..... נ"ה:	1873..... ל"ד:	1801..... י"א:
2021..... ע"ז:	1938..... נ"ה:	1874..... ל"ד:	1803..... י"ב:
2022..... ע"ז:	1939..... נ"ו:	1875..... ל"ה:	1805..... י"ב:
2024..... ע"ח:	1940..... נ"ו:	1876..... ל"ה:	1806..... י"ג:
2027..... ע"ט:	1942..... נ"ז:	1878..... ל"ו:	1808..... י"ג:
2029..... ע"ט:	1944..... נ"ז:	1880..... ל"ו:	1809..... י"ד:
2030..... פ':	1945..... נ"ח:	1881..... ל"ז:	1811..... י"ד:
2031..... פ':	1946..... נ"ח:	1883..... ל"ז:	1812..... ט"ז:

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

2246..... קנ"א	2178..... קב"ט	2104..... ק"ד	2033..... פ"א
2253..... קנ"א	2180..... קב"ט	2105..... ק"ה	2034..... פ"א
2254..... קנ"ב	2182..... ק"ל	2107..... ק"ה	2041..... פ"ב
2256..... קנ"ב	2183..... ק"ל	2108..... ק"ו	2043..... פ"ד
2257..... קנ"ג	2185..... קל"א	2110..... ק"ז	2044..... פ"ד
2261..... קנ"ד	2186..... קל"א	2111..... ק"ז	2046..... פ"ה
2263..... קנ"ד	2188..... קל"ב	2113..... ק"ז	2049..... פ"ז
2264..... קנ"ה	2191..... קל"ג	2116..... ק"ה	2050..... פ"ז
2266..... קנ"ה	2193..... קל"ג	2117..... ק"ט	2052..... פ"ז
2267..... קנ"ו	2195..... קל"ד	2119..... ק"ט	2053..... פ"ז
2268..... קנ"ז	2196..... קל"ד	2121..... ק"י	2054..... פ"ח
2270..... קנ"ז	2197..... קל"ה	2122..... ק"י	2056..... פ"ח
2271..... קנ"ז	2199..... קל"ה	2124..... קי"א	2057..... פ"ט
2273..... קנ"ה	2201..... קל"ו	2127..... קי"א	2059..... פ"ט
2274..... קנ"ה	2202..... קל"ו	2128..... קי"ב	2060..... צ'
2276..... קנ"ט	2204..... קל"ז	2130..... קי"ב	2062..... צ'
2277..... קנ"ט	2205..... קל"ז	2132..... קי"ג	2063..... צ"א
2278..... ק"ס	2207..... קל"ח	2133..... קי"ג	2065..... צ"א
2280..... ק"ס	2208..... קל"ח	2134..... קי"ד	2066..... צ"ב
2281..... קס"א	2210..... קל"ט	2136..... קי"ד	2068..... צ"ב
2283..... קס"א	2212..... קל"ט	2137..... קט"ו	2069..... צ"ג
2284..... קס"ב	2213..... ק"מ	2139..... קט"ו	2071..... צ"ג
2286..... קס"ב	2215..... ק"מ	2142..... קי"ז	2074..... צ"ד
2287..... קס"ג	2216..... קמ"א	2142..... קי"ז	2076..... צ"ה
2289..... קס"ג	2218..... קמ"א	2144..... קי"ח	2077..... צ"ה
2309..... קס"ד	2220..... קמ"ב	2145..... קי"ח	2079..... צ"ו
2310..... קס"ד	2221..... קמ"ב	2147..... קי"ט	2080..... צ"ו
2313..... קס"ה	2223..... קמ"ג	2148..... קי"ט	2082..... צ"ז
2316..... קס"ו	2224..... קמ"ג	2150..... ק"כ	2085..... צ"ז
2318..... קס"ז	2226..... קמ"ד	2151..... ק"כ	2086..... צ"ח
2319..... קס"ז	2227..... קמ"ד	2153..... קב"א	2087..... צ"ח
2320..... קס"ח	2229..... קמ"ה	2154..... קב"א	2088..... צ"ט
2322..... קס"ה	2230..... קמ"ה	2156..... קב"ב	2089..... ק'
2323..... קס"ט	2231..... קמ"ו	2167..... קב"ד	2089..... ק'
2325..... קס"ט	2235..... קמ"ז	2168..... קב"ה	2094..... ק"א
2326..... ק"ע	2236..... קמ"ז	2169..... קב"ו	2095..... ק"א
2328..... ק"ע	2238..... קמ"ח	2171..... קב"ז	2097..... ק"ב
2329..... קע"א	2239..... קמ"ח	2172..... קב"ז	2098..... ק"ב
2331..... קע"א	2242..... קמ"ט	2174..... קב"ז	2100..... ק"ג
2332..... קע"ב	2243..... ק"נ	2175..... קב"ח	2101..... ק"ג
2334..... קע"ב	2245..... ק"נ	2177..... קב"ח	2103..... ק"ד

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

2577.....רמ"ד	2479.....רט"ו	2399.....קצ"ג	2336.....קע"ג
2585.....רמ"ו	2487.....רט"ז	2414.....קצ"ד	2337.....קע"ג
2589.....רמ"ז	2492.....רי"ח	2416.....קצ"ד	2339.....קע"ד
2591.....רמ"ז	2492.....רי"ח	2417.....קצ"ה	2340.....קע"ד
2593.....רמ"ח	2493.....רי"ט	2419.....קצ"ה	2341.....קע"ה
2594.....רמ"ח	2497.....ר"ב	2421.....קצ"ו	2345.....קע"ה
2595.....רמ"ט	2498.....רב"א	2422.....קצ"ו	2346.....קע"ז
2597.....רמ"ט	2500.....רב"א	2424.....קצ"ז	2347.....קע"ז
2598.....ר"ג	2501.....רב"ב	2426.....קצ"ז	2349.....קע"ז
2599.....ר"ג	2503.....רב"ב	2427.....קצ"ח	2350.....קע"ז
2600.....ר"ג	2505.....רב"ג	2429.....קצ"ח	2352.....קע"ח
2601.....ר"ג	2506.....רב"ג	2430.....קצ"ט	2353.....קע"ח
2602.....רנ"א	2508.....רב"ד	2432.....קצ"ט	2355.....קע"ט
2603.....רנ"א	2512.....רב"ד	2433.....ר'	2357.....קע"ט
2627.....רנ"ב	2513.....רב"ה	2435.....ר'	2358.....ק"פ
2628.....רנ"ג	2514.....רב"ו	2437.....ר"א	2360.....ק"פ
2629.....רנ"ד	2515.....רב"ז	2438.....ר"א	2361.....קפ"א
2630.....רנ"ד	2535.....רל"א	2440.....ר"ב	2363.....קפ"א
2634.....רנ"ה	2536.....רל"ב	2441.....ר"ב	2365.....קפ"ב
2636.....רנ"ו	2537.....רל"ב	2443.....ר"ג	2366.....קפ"ב
2638.....רנ"ו	2539.....רל"ג	2444.....ר"ג	2367.....קפ"ג
2640.....רנ"ז	2541.....רל"ג	2446.....ר"ד	2369.....קפ"ג
2642.....רנ"ז	2542.....רל"ד	2448.....ר"ד	2370.....קפ"ד
2643.....רנ"ח	2544.....רל"ד	2449.....ר"ה	2372.....קפ"ד
2645.....רנ"ה	2546.....רל"ה	2452.....ר"ו	2373.....קפ"ה
2647.....רנ"ט	2548.....רל"ה	2454.....ר"ו	2375.....קפ"ה
2648.....רנ"ט	2549.....רל"ו	2455.....ר"ז	2376.....קפ"ו
2651.....ר"ס	2551.....רל"ז	2457.....ר"ז	2378.....קפ"ז
2651.....ר"ס	2553.....רל"ז	2458.....ר"ח	2379.....קפ"ז
2652.....ר"ס	2555.....רל"ז	2460.....ר"ח	2381.....קפ"ז
2653.....רס"א	2555.....רל"ח	2461.....ר"ט	2383.....קפ"ח
2655.....רס"א	2562.....רל"ט	2463.....ר"ט	2384.....קפ"ח
2656.....רס"ב	2563.....ר"מ	2464.....ר"י	2386.....קפ"ט
2658.....רס"ב	2564.....ר"מ	2466.....ר"י	2387.....קפ"ט
2659.....רס"ג	2566.....רמ"א	2467.....רי"א	2388.....ק"צ
2661.....רס"ג	2568.....רמ"א	2469.....רי"א	2390.....ק"צ
2663.....רס"ד	2569.....רמ"ב	2470.....רי"ב	2392.....קצ"א
2664.....רס"ד	2571.....רמ"ב	2472.....רי"ב	2393.....קצ"א
2666.....רס"ה	2573.....רמ"ג	2475.....רי"ג	2395.....קצ"ב
2670.....רס"ה	2574.....רמ"ג	2476.....רי"ד	2396.....קצ"ב
2672.....רס"ו	2576.....רמ"ד	2478.....רי"ד	2398.....קצ"ג

"זוהר היוםי" - לימוד כל ספר זוהר ותקונים במעגל השנה

3522.....ל:	3463.....ח:	2747.....רפ"ז.	2673.....רס"ז:
3524.....לא.	3463.....ט.	2748.....רפ"ז:	2676.....רס"ז.
3525.....לא:	3465.....ט:	2751.....רפ"ח.	2677.....רס"ז:
3526.....לב.	3466.....י.	2753.....רפ"ח:	2679.....רס"ח.
3528.....לב:	3468.....י:	2754.....רפ"ט.	2681.....רס"ח:
3529.....לג.	3469.....יא.	2756.....רפ"ט:	2682.....רס"ט.
3532.....לד.	3471.....יא:	2757.....ר"צ.	2683.....רס"ט:
3533.....לד:	3472.....יב.	2759.....ר"צ:	2685.....ע"ר.
3534.....לה.	3477.....יג.	2761.....רצ"א.	2686.....ע"ר:
3536.....לה:	3478.....יד.	2762.....רצ"א:	2688.....רע"א.
3537.....לו.	3479.....יד:	2764.....רצ"ב.	2690.....רע"א:
3539.....לו:	3481.....טו.	2765.....רצ"ב:	2691.....ער"ב.
3540.....לו.	3482.....טו:	2767.....רצ"ג.	2693.....ער"ב:
3541.....לו:	3483.....טז.	2768.....רצ"ג:	2695.....רע"ג.
3542.....לו:	3485.....טז:	2770.....רצ"ד.	2696.....רע"ג:
3543.....לח.	3486.....יז.	2772.....רצ"ד:	2698.....עד"ר.
3544.....לה:	3487.....יז:	2773.....רצ"ה.	2700.....עד"ר:
3546.....לט.	3488.....יח.	2775.....רצ"ה:	2702.....ער"ה.
3547.....לט:	3489.....יח:	2776.....רצ"ו.	2703.....ער"ה:
3548.....מ.	3492.....יט:	2778.....רצ"ז.	2705.....רע"ז.
3550.....מ:	3493.....כ.	2780.....רצ"ז.	2707.....רע"ז:
3551.....מא.	3495.....כ:	2781.....רצ"ז:	2709.....רע"ז.
3552.....מא:	3496.....כא.	2783.....רח"צ.	2710.....רע"ז:
3573.....מב.	3497.....כא:	2784.....רח"צ:	2712.....רע"ח.
3574.....מב:	3499.....כב.	2786.....רצ"ט.	2714.....רע"ח:
3575.....מג.	3500.....כב:	2787.....רצ"ט:	2716.....רע"ט.
3577.....מג:	3501.....כג.		2718.....רע"ט:
3578.....מד.	3503.....כג:	תיקוני זוהר	2720.....ר"פ.
3580.....מד:	3504.....כד.	3442.....א.	2722.....ר"פ:
3581.....מה.	3506.....כד:	3443.....א:	2726.....רפ"א.
3583.....מה:	3507.....כה.	3444.....ב.	2728.....רפ"א:
3584.....מו.	3508.....כה:	3446.....ב:	2730.....רפ"ב.
3585.....מו:	3510.....כו.	3447.....ג.	2732.....רפ"ב:
3587.....מוז.	3511.....כו:	3448.....ג:	2733.....רפ"ג.
3589.....מוז:	3512.....כז.	3450.....ד.	2736.....רפ"ג.
3590.....מח.	3514.....כז:	3453.....ה.	2738.....רפ"ד.
3591.....מח:	3515.....כח.	3455.....ו.	2739.....רפ"ד:
3593.....מט.	3517.....כח:	3457.....ו:	2741.....רפ"ה.
3594.....מט:	3518.....כט.	3458.....ז.	2742.....רפ"ה:
3596.....נ.	3519.....כט:	3460.....ז:	2744.....רפ"ז.
3597.....נ:	3521.....ל.	3461.....ח.	2745.....רפ"ז:

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

3777.....קטז	3720.....צה	3658.....עב	3599.....נא
3779.....קטז	3722.....צה	3659.....עב	3601.....נא
3780.....קיז	3723.....צו	3661.....עג	3602.....נב
3782.....קיז	3724.....צו	3662.....עג	3603.....נב
3783.....קיה	3726.....צז	3664.....עד	3605.....נג
3785.....קיה	3727.....צז	3665.....עד	3606.....נג
3786.....קיט	3729.....צח	3666.....עה	3608.....נד
3787.....קיט	3730.....צח	3669.....עו	3609.....נד
3789.....קכ	3732.....צט	3671.....עז	3610.....נה
3790.....קכ	3733.....צט	3672.....עז	3611.....נה
3792.....קכא	3735.....ק	3673.....עז	3612.....נה
3793.....קכא	3736.....ק	3675.....עה	3613.....נו
3794.....קכב	3737.....קא	3676.....עה	3615.....נו
3795.....קכב	3739.....קא	3677.....עט	3616.....נו
3797.....קכג	3740.....קב	3679.....עט	3617.....נז
3798.....קכג	3742.....קב	3680.....פ	3619.....נה
3800.....קכד	3743.....קג	3683.....פא	3620.....נה
3801.....קכד	3745.....קג	3684.....פא	3623.....נט
3802.....קכה	3746.....קד	3686.....פב	3624.....ס
3803.....קכה	3747.....קד	3687.....פב	3625.....ס
3805.....קכו	3748.....קה	3688.....פג	3627.....סא
3808.....קכו	3750.....קה	3689.....פג	3628.....סא
3809.....קכז	3751.....קו	3691.....פד	3630.....סב
3810.....קכח	3752.....קז	3692.....פד	3631.....סב
3812.....קכח	3753.....קז	3693.....פת	3632.....סג
3812.....קכח	3755.....קז	3695.....פה	3634.....סג
3813.....קכט	3757.....קה	3696.....פז	3635.....סד
3814.....קכט	3758.....קה	3699.....פז	3637.....סד
3816.....קל	3759.....קט	3700.....פז	3638.....סה
3817.....קל	3761.....קט	3702.....פח	3640.....סה
3819.....קלא	3762.....קי	3703.....פח	3641.....סו
3820.....קלא	3763.....קי	3704.....פט	3642.....סו
3821.....קלב	3766.....קיא	3705.....פט	3644.....סז
3823.....קלב	3768.....קיב	3708.....צ	3646.....סז
3824.....קלג	3771.....קיב	3709.....צא	3647.....סת
3825.....קלג	3772.....קיג	3711.....צא	3650.....סט
3827.....קלד	3773.....קיג	3712.....צב	3651.....סט
3828.....קלד	3773.....קיד	3714.....צב	3652.....ע
3829.....קלה	3774.....קיד	3716.....צג	3654.....ע
3831.....קלה	3776.....קטו	3718.....צד	3655.....עא
3832.....קלו	3776.....קטו	3719.....צד	3656.....עא

”זֶהַר הַיּוֹמִי” - לִימוּד כָּל סֵפֶר הַזֶּהָר וְתַקּוּנָיִם בְּמַעַגְל הַשָּׁנָה

קמוז:.....3859

קמוז:.....3861

קמח:.....3863

קמוג:.....3850

קמד:.....3852

קמד:.....3853

קמת:.....3854

קמה:.....3856

קמו:.....3857

קמו.....3841

קמו:.....3842

קמא:.....3844

קמב:.....3846

קמב:.....3847

קמוג:.....3849

קלו:.....3833

קלז:.....3833

קלז:.....3834

קלח:.....3837

קלט:.....3838

קלט:.....3839